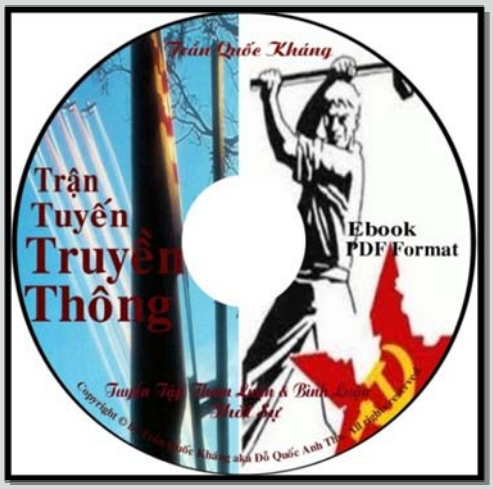

Tuyển Tập Tham Luận & Bình Luận Thời Sự (*)

Free downloads for personal, educational or academic uses, but NOT for trade or commercial purposes. (1)

Quý vị muốn nhận eBook 'Trận Tuyến Truyền Thông'
— hoàn toàn miễn phí —
xin viết email cho NXB LamSon
(NXBLamSon@Gmail.com).
Chúng tôi sẽ gởi toàn bộ
eBook TTTT đến Đ/C email của quý vị.

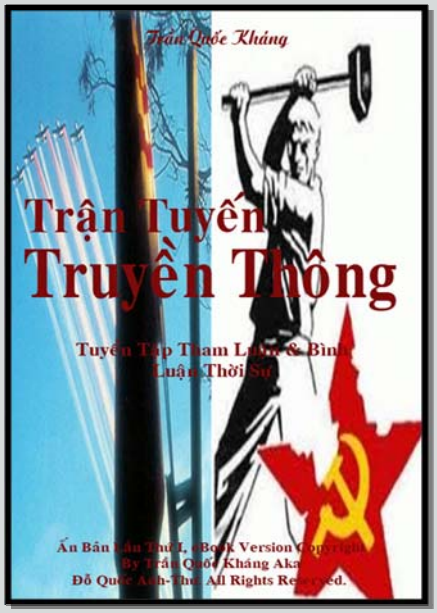

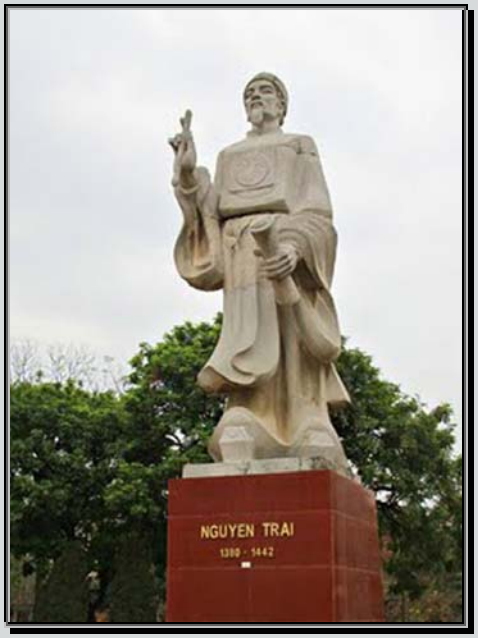

(Photo courtesy Google Image search)

'Đem ĐẠI NGHĨA thắng hung tàn; lấy CHÍ NHÂN thay cho cường bạo'.
Nguyễn Trãi

Words shape thought, stir feeling, and beget action; they kill and revive, corrupt and cure.
Chữ nghĩa uốn nắn tư tưởng, khơi dậy nguồn xúc cảm và phát sinh ra hành động. Chữ nghĩa huỷ diệt và làm sống lại; làm hư hỏng và chữa trị.
Eric Hoffer

Disclaimer

Photos or images in this eBook are readily available
in various places on the Internet and believed
to be in public domain. Photos and images posted are believed
to be used within our rights according
to the U.S. Copyright Fair Use Act (title 17, U.S. Code).
If you believe that any content appearing in this eBook infringes on your
copyright, please let us know by emailing NXBLamson@Gmail.com
and the infringing material will be removed.
No copyright infringement is intended.

♦ Việt Nam Cộng Hòa và *'Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa VN'* chỉ khác nhau có 4 chữ XHCN. **Khi CSVN từ bỏ XHCN, trở về với Quốc Gia Dân Tộc, chấm dứt áp đặt ách nô lệ *'Tổ Quốc XHCN'* Mác-Lênin trên đất nước VN thì hai phía đều là Cộng Hòa — đúng nghĩa là 'Của Dân, Do Dân, Vì Dân'.** Được vậy, ranh giới Quốc Cộng không còn, thảm cảnh 'huynh đệ tương tàn' tự nhiên tan biến.

(Hai Lá Cờ, Hai Bên Chiến Tuyến: Tổ Quốc VN Và Tổ Quốc XHCN Mác-Lênin, trang 20).

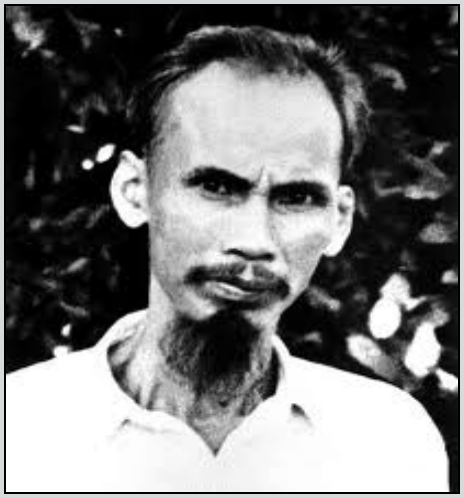

(Photo courtesy Google Image search)
Hồ Chí Minh trước khi giải phẫu thẩm mỹ — để che dấu mạo diện GIAN ÁC bẩm sinh

♦ *'Cái danh từ Tổ Quốc là do các chính trị gia đặt ra để đè đầu nhân dân, để buộc những người vô sản phải cầm vũ khí bảo vệ tài sản của địa chủ và quyền lợi của giai cấp tư sản. Thực ra,* ***chẳng có Tổ Quốc, cũng chẳng có biên giới'****.* Hồ Chí Minh

♦ *'Chúng ta* ***đánh Mỹ là đánh cho Liên Sô, đánh cho Trung Quốc*** *và chúng ta đã thành công trong việc cắm lá cờ* ***QUỐC TẾ MÁC-LÊ trên toàn cõi Việt Nam'****.* Lê Duẩn

(Photo courtesy Google Image search)

Kính dâng Linh Hồn Anh Hùng, Tử Sĩ VNCH và Hoa Kỳ đã gục ngã trong cuộc chiến ngăn chặn THẢM HOẠ Cộng Sản Mác-Lênin lan tràn vào miền Nam Tự Do (1954-1975)

(Photo courtesy Google Image search)

(*) Nhiều bài được viết trước năm 2012, nên phần thời sự có thể 'mất thời gian tính'. Tuy nhiên, phần chính yếu về **XẢO KẾ, TỘI ÁC VÀ THỰC CHẤT CỦA CSVN, không có gì thay đổi — bất chấp không gian và thời gian.**

(1) Copyright © by Trần Quốc Kháng Aka Đỗ Quốc Anh-Thư. All rights reserved. No part of the text in the eBook (Trận Tuyến Truyền Thông) may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, photocopying, recording, etc., without the prior written permission of Tran Quoc Khang AKA Đỗ Quốc Anh-Thư or NXB Lam Sơn (NXBLamSon@Gmail.com).

(Photos courtesy WikipediA)

Mục Lục

1- Phần Mở Đầu eBook: Trận Tuyến Truyền Thông.....Trang 6
2- Phần Cảm Tạ Và Lưu Niệm.....Trang 12
3- Tổ Quốc VN Và Tổ Quốc XHCN Mác-Lênin .....Trang 19
4- Yêu Thương Và Thù Hận..... Trang 54
5- Dùng Sự Thật Lịch Sử Để Đập Tan Xảo Kế.....Trang 62
6- Chiêu Bài Và Sự Thật, Thắng Và Thua.....Trang 84
7- Oan Hồn Người Cha Trong 'Ngày Vui Đại Thắng'.....Trang 97
8- Bần Cùng Sinh Đạo Tặc.....Trang 107
9- Sai Lầm Trầm Trọng Chưa Từng Thấy.....Trang 123
10- Chộp Lấy AK Bắn Vào Lá Cờ Máu.....Trang 139
11- Sao Không Hoà Hợp Hoà Giải? Bên Nào Cực Đoan.....Trang 160
12- Luận Về Thần Vẹm Và Thần Cuội.....Trang 182
13- Lột Mặt Nạ Bô-Xít, Lòi Mặt Thật VC.....Trang 206
14- Nghị Quyết 36 Cách Giả Nhân Giả Nghĩa.....Trang 214
15- Việt Cộng Vẫn Duy Trì Quỷ Kế .....Trang 253
16- Lỗi Lầm Cá Nhân Và Tội Ác Của Cả Chế Độ.....Trang 260
17- 'Chống Cộng Đến Chiều'.....Trang 266
18- Bên Dòng Lịch Sử 1963.....Trang 282
19- Giới Thiệu Tác Phẩm Khác.....Trang 306

1

Phần Mở Đầu eBook

Trận Tuyến Truyền Thông

Trần Quốc Kháng (1)

Chắc hẳn các bậc cao niên ở Hà Nội vẫn còn nhớ xảo kế **Buôn Thần Bán Thánh** hồi tháng 7 năm 1954?

*'Trong quẻ xâm này, **Thánh dạy chớ có đi xa, nhất là đi về hướng Nam. Không nên đi tàu bay, hay tàu thủy ...** Năm nay mà đi xa thì dễ gặp sóng gió, hay tai nạn hiểm nghèo. Cần săn sóc mồ mả tổ tiên rồi cầu xin điều gì, sẽ được điều nấy'.*

Vì tin vào lời ***'Thánh dạy'*** trong quẻ xâm có nội dung đại cương như thế, một số khá đông dân cư ở Hà Nội, đã bỏ dự định vào Nam tỵ nạn Cộng Sản. Trong đó có thân nhân của chúng tôi. Hồi ấy, ít người biết VC đội lốt thầy tu, xâm nhập vào chùa chiền — như ở đền Quán Thánh, chùa Trấn Quốc và nhiều nơi khác — để thực hiện xảo kế **Buôn Thần Bán Thánh** kể trên. Hệ quả là nhiều nạn nhân bị nhiễm độc, rồi sa vào thảm cảnh, gia đình ly tán: Người tin theo lời ***'Thánh dạy'*** trong quẻ xâm thì ở lại quê nha để ***'săn sóc mồ mả tổ tiên'.*** Kẻ sợ hãi Cộng Sản hơn là sợ '***tai nạn hiểm nghèo'*** thì nhất quyết, tìm đường trốn vào Nam tỵ nạn.

Thật ra, xảo kế nêu trên chỉ là trường hợp điển hình — trong muôn vàn trường hợp khác — cho thấy, **tác hại do SÁCH LƯỢC tuyên truyền lừa bịp của Cộng Sản trên 'Trận Tuyến Truyền Thông' (TTTT).**

Chúng tôi xin minh định, TTTT được hiểu theo nghĩa rộng, đó là lãnh vực Tâm Lý Chiến, bao gồm việc loan tin, hay phổ biến tác phẩm (văn thơ, nhạc kịch, phim ảnh, hội hoạ v.v) qua nhiều phương tiện khác nhau, như Internet, đài phát thanh, đài truyền hình, sách báo, truyền đơn, băng video, đĩa DVD v.v. với CHỦ Ý tạo ảnh hưởng CÓ LỢI cho phía chủ trương và gây TAI HẠI cho phía đối kháng.

Ôn lại bài học lịch sử thời chiến tranh VN (1954-1975), nói khái quát thì Quân Đội VNCH và Hoa Kỳ không thua Cộng Sản trên chiến trường. Nhưng ngược lại, trên TTTT thì phía VNCH và Hoa Kỳ bị thảm bại: Cả hai quốc gia, nhất là Hoa Kỳ, chỉ chú trọng vào sức mạnh quân sự, nên **không có kế hoạch nào hữu hiệu để làm SÁNG TỎ CHÍNH NGHĨA trong cuộc chiến chống lại CS Bắc Việt, làm tay sai cho Nga-Tàu, đánh chiếm miền Nam Tự Do.** Vì vậy, dư luận quần chúng Mỹ mới 'nhiễm độc', NGỘ NHẬN cho rằng chính quyền Mỹ là 'tội phạm chiến tranh'!

Chính Tổng Thống R. Nixon đã xác nhận sự thật này trong cuốn 'No More Vietnams'. Ngay Chương 1 của cuốn sách, từ trang 9 đến trang 23, **TT Nixon đã chứng minh, phía CS đã tung ra 22 HUYỀN THOẠI trên TTTT để lừa gạt quần chúng.**

Hệ quả là phong trào Phản Chiến ở Mỹ lên cao, gây áp lực, khiến Quân Đội Mỹ phải rút lui khỏi chiến trường năm 1973. Không những thế, Quốc Hội Mỹ còn cắt đứt viện trợ cho VNCH. Quân Đội VNCH không đủ vũ khí để chiến đấu (1973-1975) thì đất nước sa vào ách nô lệ Mác-Lênin ngày 30-4- 1975 là lẽ đương nhiên.

Trước kinh nghiệm xương máu nêu trên, nhiều người cầm bút như chúng tôi mới đặt trọng tâm vào việc viết sách báo để góp phần trên TTTT: **Nêu cao Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc, nung nấu ý chí đấu tranh, vạch trần tội ác và xảo kế của CS Mác-Lênin. Đến nay, cuốn Ebook TTTT này được thành hình không ngoài chủ đích ấy.**

♦

Hàng chục năm trước đây, khi bàn luận về việc sử dụng CHỮ NGHĨA trên TTTT (qua bản tin, lời bình luận, hay trong sách báo v.v.), triết gia Eric Hoffer (1902-1983) đã nêu lên nhận định sâu sắc:

"We know that words cannot move mountains, ***but they can move the multitude;*** *and men are more ready to fight and die for a word than for anything else.* ***Words shape thought, stir feeling, and beget action; they kill and revive, corrupt and cure.***

The 'men-of-words' — priests, prophets, intellectuals — have played a more decisive role in history than military leaders, statesmen, and businessmen".

Xin lược dịch: '*Chúng ta biết chữ nghĩa không thể di chuyển được núi đồi,* ***nhưng có thể lay chuyển được cả biển người****. Và số người sẵn sàng chiến đấu và chết vì chữ nghĩa nhiều hơn vì chuyện khác.* ***Chữ nghĩa uốn nắn tư tưởng, khơi dậy nguồn xúc cảm và phát sinh ra hành động. Chữ nghĩa huỷ diệt và làm sống lại; làm hư hỏng và chữa trị.***

Những 'người của chữ nghĩa' chẳng hạn như các vị Linh Mục, các nhà Tiên Tri, các vị Trí Thức, thường giữ vai trò quyết định trong lịch sử nhiều hơn là các cấp lãnh đạo quân đội, hay các chính trị gia và thương gia'.

Tương tự như vậy, khi bàn luận về sức mạnh của chữ nghĩa, người VN thường nhắc đến lời nói của cổ nhân:

'Nhất ngôn hưng quốc. Nhất ngôn táng quốc'. Có nghĩa là: ***'Một lời nói làm đất nước thịnh vượng. Một lời nói khiến đất nước suy vong'.***

Điển hình trong lịch sử VN là **lời nói 'hưng quốc'** của Trần Thủ Độ và ngược lại là **lời nói 'táng quốc'** của Trần Nhật Hiệu. Thiết tưởng, đây là bài học Tâm Lý Chiến, cần được lưu tâm hàng đầu trên TTTT.

Thật vậy. Năm 1257, trong lúc quân Mông Cổ tiến quân như vũ bão, đánh chiếm VN lần Thứ Nhất, vua Trần Thái Tông cùng quần thần phải rút lui về sông Thiên Mạc. Khi Vua ngự thuyền đến hỏi quan Đại Thần là Trần Nhật Hiệu về kế hoạch chống giặc thì ông ta dùng tay vạch trên mặt nước hai chữ 'nhập Tống' — **ngụ ý khuyên Vua chạy ra nước ngoài. Rõ ràng, vì khiếp nhược trước sức mạnh của giặc thù, Trần Nhật Hiệu chủ bại, ngỏ lời 'táng quốc'.**

Nhưng đến khi vua Thái Tông hỏi Thái Sư là Trần Thủ Độ thì nhà vua nhận thấy lòng son sắt của bậc lão thần, quyết tâm chống giặc đến cùng:

'Đầu tôi chưa rơi xuống đất thì xin bệ hạ đừng lo'!

Nhờ lời 'hưng quốc' ấy của Trần Thủ Độ, vua Trần Thái Tông vững tâm, lãnh đạo quân dân chuyển bại thành thắng — đánh tan quân Mông Cổ.

Thế rồi sau đó 26 năm, quân Mông Cổ lại sang xâm lăng VN Lần Thứ Hai (1283-1285). Thế giặc lần này mạnh hơn lần trước. Hưng Đạo Vương nhận thấy bất lợi, nên phải rút quân khỏi Lạng Sơn. Thấy vậy, vua Trần Nhân Tông liền gọi Hưng Đạo về Hải Dương để cùng Ngài, bàn việc chống quân Mông Cổ.

'Thế giặc lớn như vậy, chống với nó e dân sự sẽ tàn hại, ***hay là hàng chúng để cứu lấy dân'****?*

Hưng Đạo Vương khẳng khái trả lời nhà vua:

'Bệ Hạ vì lòng thương dân mà nghĩ như vậy, nhưng còn tôn miếu xã tắc thì sao? ***Nếu Bệ Hạ muốn hàng, xin hãy chém đầu tôi trước đã".***

Nhờ lời 'hưng quốc' nêu trên, vua Trần Nhân Tông vững tâm và quân dân VN đoàn kết, đánh tan quân Mông Cổ Lần Thứ Hai.

♦

Như vậy thì quả thật, sức mạnh của chữ nghĩa đã góp phần không nhỏ trong lãnh vực tâm lý, quyết định việc thành bại trong cuộc chiến. Nói cách khác, đó là vấn đề Tâm Lý Chiến. Chủ đích là động viên tinh thần chống giặc, hoặc ngược lại là làm băng hoại tinh thần tranh đấu.

Tuy nhiên, đối với CS thì bất kể thời bình hay thời chiến, **chúng luôn luôn sử dụng chữ nghĩa mỹ miều để lừa bịp dân chúng: Thường xuyên thêu dệt huyền thoại và đánh bóng lãnh tụ; thường xuyên cưỡng từ đoạt lý để nguỵ tạo 'chính nghĩa'; thường xuyên tung ra bánh vẽ để xoa dịu khổ đau, hay lòng căm phẫn của dân chúng v.v.**

Chính ông 'Hoàng Đế Đỏ' Mikhail Gorbachev, cựu Chủ Tịch Liên Bang Sô-Viết sau khi cải tà quy chính, đã xác nhận trước cử toạ trong buổi thuyết trình hôm 18-3-2002 tại trường Columbia University Hoa Kỳ — về đề tài 'Nước Nga, Hiện Tại Và Tương Lai':

'Chế độ Cộng Sản mà tôi phục vụ gần cả đời người, ***toàn là tuyên truyền lừa bịp. Người Cộng Sản chúng tôi dựa vào những điều gian dối để che dấu sự thật*** *(relied on lies to hide the fact).....*

'Trong khi Liên Bang Sô-Viết, càng ngày càng tụt hậu, ở phía sau các nước Tư Bản Tây Phương rất xa thì người Cộng Sản rao rêu là 'Chủ nghĩa Tư Bản đang sa vào thảm trạng phá sản, còn chủ nghĩa Cộng Sản đang phát triển tốt đẹp'. Điều ấy, ***hoàn toàn là luận điệu tuyên truyền lừa bịp quần chúng'.***

Trong cuốn 'Sách Lược Xâm Lăng Của CS' do ông Minh Võ biên soạn, trên trang 112 có đoạn đã viết nguyên văn:

'Nhưng công tác mà CSQT chú ý hơn cả và cũng gây ảnh-hưởng tai-hại nhất cho thế-giới tự-do là công-tác tuyên- truyền'.....

'Để làm công-tác này, CS đã sử dụng những phương-tiện, ***nhân-sự và tài-chính khổng-lồ mà chi phí hàng năm, theo nữ sĩ Suzane Labin, lên tới 2 tỷ Mỹ-Kim. Số người phục-vụ cho công- tác này lên tới 500 ngàn'.***

♦

Nhìn lại sự thật trong lịch sử cận đại (1945-2012), ai cũng thấy: Hàng chục triệu người Việt, liên tục bị Hồ Chí Minh và đảng CSVN lừa bịp. Nào là chiêu bài *'đánh Pháp chống Mỹ cứu nước'*. Nào là chiêu bài *'cách mạng, giải phóng dân tộc'*. Nào là chiêu bài *'hoà hợp hoà giải.* Nào là mỹ từ *'dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh' v.v.*

Trên thực tế, rõ ràng nhất là sau khi **đất nước thống nhất dưới ÁCH NÔ LỆ MÁC-LÊNIN,** cụm từ mỹ miều '*Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc'* đã hiện nguyên hình là ba cái 'bánh vẽ vĩ đại' mà *'Bác và Đảng'* đã tung ra để nhử mồi quần chúng.

Không những CSVN lừa bịp đồng bào VN mà chúng còn cấu kết với Mỹ Cộng và bọn truyền thông bất chính để lừa bịp dân chúng Hoa Kỳ. Trên trang 111 của cuốn eBook *'How the Americong Won the War in Vietnam'*, Tiến Sĩ Roger Canfield đã nêu lên hậu quả do quỷ kế tuyên truyền của Cộng Sản Hà Nội và bọn Mỹ Cộng gây ra:

"Hanoi's propaganda was so successful that the U.S. was summarily judged as the immoral actor in the Viet Nam War and Hanoi often could confidently count in its order of battle ABC, CBS, and NBC, the New York Times, the Washington Post and the Los Angeles Times, and the university faculties of Harvard, Cornell, Columbia and many more. *Propaganda and psychological warfare multiplied the effectiveness of Hanoi's ruthless Communist leaders, decades-bloodied troops, and, of course, the NVA's fine Soviet tanks and artillery and terrorized Vietnamese civilians".*

Xin lược dịch: '***Việc tuyên truyền của [Cộng Sản] Hà Nội đã thành công, khiến dư luận lên án, nói tóm lược thì 'Hoa Kỳ là kẻ vô luân trong chiến tranh VN và Hà Nội thường tự tin trong việc 'đặt hàng' trên mặt trận truyền thông qua các đài truyền hình ABC, CBS, và NBC; báo the New York Times, the Washington Post và the Los Angeles Times; cùng các phân khoa của các trường đại học Harvard, Cornell , Columbia và nhiều trường khác.*** *Việc tuyên truyền và chiến tranh tâm lý đã gia tăng hiệu lực bội phần [giúp cho] bọn lãnh đạo tàn ác của CS Hà Nội, bọn binh lính [VC miền Nam] khát máu trong nhiều thập niên, và dĩ nhiên, giúp cho Bộ Đội Bắc Việt, sử dụng xe tăng và đại pháo tối tân của Sô-Viết tàn sát dân chúng VN'.*

♦

Thật ra, trước đây nhiều năm, Tổng Thống Mỹ Richard Nixon đã minh định, **chiến tranh VN (1954-1975) là cuộc chiến có nhiều gian dối nhất trong lịch sử Mỹ** (Vietnam is the most lied-about war in our nation's history). **Chỉ vì giới truyền thông thiên tả đã loan tin lươn lẹo làm nhiều người ngộ nhận, nên gây ra thảm họa khốc liệt.**

Trên trang 111 của cuốn 'Real Peace No More Vietnams', TT Richard Nixon đã viết: *'No event in American history is more misunderstood than the Vietnam War. It was misreported then and it is misremembered now. Rarely have so many people been so wrong about so much. Never have the consequences of their misunderstanding been so tragic'.*

Xin lược dịch: '*Không biến cố nào trong lịch sử Mỹ bị [nhiều người] hiểu lầm bằng chiến tranh VN. Nó đã bị [giới truyền thông] trình bầy lươn lẹo để rồi, bây giờ [chuyện gian dối ấy] chìm vào lãng quên. Điều hiếm hoi [trong lịch sử] là có quá nhiều người lầm lẫn mà lại lầm lẫn quá nhiều. Chưa bao giờ có những hậu quả [tại hại] của chuyện lầm lẫn trầm trọng như vậy'.*

Trong đoạn kế tiếp, TT Nixon còn cho biết, có trên 1200 cuốn sách và hàng ngàn tài liệu khác xuất bản ở Mỹ, xoay quanh chủ đề Viet Nam với nỗ lực, thêu dệt ẢO TƯỞNG, khiến nhiều người hiểu sai sự thật về chiến tranh VN; hiểu sai về 'Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam'; hiểu sai về quốc tặc Hồ Chí Minh; hiểu sai sự thật về TT Ngô Đình Điệm cùng nền Đệ Nhất và Đệ Nhị VNCH. Hệ quả là Chính Nghĩa và quyền Tự Vệ của VNCH bị lu mờ trong cuộc chiến chống lại CS Bắc Việt — đánh chiếm miền Nam Tự Do.

Như phần trên đã nêu lên, càng ngày phong trào phản chiến ở Mỹ càng lên cao. Mỗi tuần, có hàng trăm ngàn người rầm rộ biểu tình, đòi

hỏi chính phủ Hoa Kỳ chấm dứt chiến tranh. **Nhưng họ không hề đòi hỏi CS Bắc Việt từ bỏ ý đồ đánh chiếm miền Nam Tự Do**. Nhiều nhân vật nổi tiếng (về chuyện phản chiến) như Dr Martin Luther King, Dr. Spock, tài tử Jane Fonda, ca sĩ Joan Baez và Nghị Sĩ John Kerry v.v đã góp phần không nhỏ, chống lại NGHĨA HIỆP của Hoa Kỳ — gởi quân tham chiến và viện trợ cho VNCH.

Trong thời gian này, có khoảng 200 tổ chức chống chiến tranh ở nước Mỹ. Có khoảng 60% thanh niên Mỹ trốn quân dịch. Trong đó có 75 ngàn người, kể cả cựu TT Bill Clinton, đã sang các nước khác để hoạt động chống chiến tranh VN.

Những sự kiện kể trên chứng tỏ, VNCH và Hoa Kỳ không có kế hoạch nào hữu hiệu để làm SÁNG TỎ CHÍNH NGHĨA trong cuộc chiến chống lại CS Bắc Việt, làm tay sai cho Nga-Tàu, đánh chiếm miền Nam Tự Do. **Ngược lại còn bị kẻ thù bôi nhọ. Hậu quả tai hại là Hoa Kỳ phải rút lui khỏi chiến trường và cắt đứt viện trợ cho VNCH.**

Thảm cảnh nước mất nhà tan xẩy ra hồi Tháng Tư Đen 1975 là chuyện không thể tránh khỏi. **Đây là bài học lịch sử OAN KHIẾN cho Chính Nghĩa; OAN KHIẾN cho VNCH và Dân Chúng VN; OAN KHIÊN cho Quân Đội Hoa Kỳ thi hành nghĩa vụ 'HIỆP SĨ', ngăn chặn THẢM HỌA CS tràn vào miền Nam Tự Do.**

♦

Từ đó đến nay, hàng chục năm trời đã trôi qua. Trên TTTT quốc nội và hải ngoại, CSVN vẫn tiếp tục giả nhân giả nghĩa để lừa già dối trẻ. Nghị Quyết 36 của CSVN là chứng cớ rõ ràng nhất cho thấy ý đồ của chúng muốn khống chế Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn CS — được nguỵ trang với nhiều cụm từ 'hoa lá cành' khác nhau.

Mặc dù chủ nghĩa CS, thực sự chỉ là chỉ THẢM HỌA cho Nhân Loại và hoàn toàn, đã bị phá sản. Mặc dù ĐẾ QUỐC ĐỎ là Liên Bang Sô-Viết đã tan rã. Nhưng hàng ngàn cuốn sách — kể cả những cuốn hồi ký ba láp, cùng tài liệu bóp méo sự thật lịch sử — vẫn còn nguyên trong các thư viện, hoặc trong văn khố ở các nước Âu Mỹ.

Chẳng hạn như cuốn phim *'Vietnam: A Television History'* — có nhiều đoạn chắp nối 'kịch ảnh', hay tài liệu tuyên truyền của CS, nhưng vẫn được đài PBS ở Mỹ trình chiếu! Lộ liễu nhất là đoạn Hồ Chí Minh diễn trò 'thân thiện' với dân chúng qua màn kịch cười nói với mấy cháu 'nhi đồng' — ở bên cạnh đống rơm trong khi cô thư ký mang công văn cho gã xem.

Hàng ngàn tài liệu như trên, tác dụng như những hang ổ VIRUS, có thể làm cho nhiều người chưa có kinh nghiệm, hay thiếu suy nghĩ, rất dễ dàng bị nhiễm độc tuyên truyền của CS.

Không những thế, từ nhiều năm qua, CSVN còn cho bọn VĂN NÔ đóng kịch *'phản tỉnh, chống đảng'*. Chúng thay phiên nhau, liên tục tung ra tác phẩm này, bài viết nọ. Nói chung, tất cả tác phẩm của chúng đều tiềm ẩn nọc độc, lẩn quẩn trong mấy điểm chính yếu, được tóm lược như sau:

1- Cổ xuý chiêu bài *'Hoà Hợp Hoà Giải **DÂN TỘC'*** mà không hề nêu lên vấn đề cốt yếu: CSVN phải từ bỏ Mác-Lênin, **trở về với Quốc Gia Dân Tộc.** Rõ ràng, dã tâm của chúng là muốn đầu độc đồng bào tỵ nạn ở hải ngoại, chấp nhận cúi đầu sinh hoạt theo 'luật rừng' dưới ách đô hộ Mác-Lênin.

2- Gây phân hoá trong cộng đồng VN Tỵ Nạn — khởi sự là bất đồng ý kiến về tác phẩm của chúng, rồi sinh ra bất hoà với nhau.

3- Giảm thiểu, hoặc chạy tội cho Hồ Chí Minh và đồng đảng — đã mang thảm họa Mác-Lênin về VN dầy xéo quê cha đất tổ.

4- Ca tụng **công lao HÃO HUYỀN** của Hồ và đồng đảng trong 30 năm *'đánh Pháp, chống Mỹ'*.

Dù sao, sự thật lịch sử đã cho thấy, CSVN là bọn TỘI ĐỒ kinh hoàng nhất trong lịch sử cận đại (1945-2012). **Chỉ vì dã tâm của Hồ Chí Minh và đồng đảng, làm tay sai cho Nga-Tàu, LỪA BỊP đồng bào qua chiêu bài *'độc lập, tự do, hạnh phúc'* để đem thảm họa Mác-Lênin vào VN, nên VN mới trở thành bãi chiến trường thảm khốc giữa hai khối Tư Bản Âu Mỹ và khối CS Nga-Tàu (1945-1975). Chính Lê Duẩn, Tổng Bí Thư đảng CSVN, đã xác nhận sự thật nêu trên khi tuyên bố với đồng đảng năm 1976:**

'Chúng ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Sô, đánh cho Trung Quốc.... và chúng ta đã thành công trong việc cắm lá cờ quốc tế Mác Lê trên toàn cõi Việt Nam'.

♦

Như đã trình bầy từ phần mở đầu, trước những xảo kế thâm độc trên TTTT như vậy, đối với các thế hệ trẻ — kể cả những người có học vị hay khả năng chuyên môn cao, nhưng chưa có kinh nghiệm về CS — nếu không cẩn trọng thì rất dễ dàng bị nhiễm độc. Nhất là các thanh thiếu niên ở trong nước, thường xuyên bị CS nhồi sọ ở học đường, chưa có dịp tìm hiểu sự thật về Hồ Chí Minh và đảng CSVN từ 1945 đến nay.

Tuy nhiên, đối với thành phần có **TRÍ TUỆ, có LƯƠNG TRI, có TÌNH ĐỒNG BÀO** thì CSVN KHÔNG THỂ NÀO 'Trồng Người' theo ý chúng mong muốn được. Điển hình như Blogger Huỳnh Thục Vi và hai nhạc sĩ trẻ Việt Khang (Võ Minh Trí) và Trần Vũ An Bình. Bỏ qua những chuyện khác để cô đọng vào việc đấu tranh của các đương sự hiện thời (2012), ai cũng thấy họ là những người yêu nước và can đảm. Qua 2 bài hát 'VN Tôi Đâu' và 'Anh Là Ai', Việt Khang đã nêu lên nhận định chính xác về hiện tình đất nước cùng THỰC CHẤT và TỘI ÁC của CSVN.

- *"Việt Nam ơi... Thời gian quá nửa đời người..... Và ta đã tỏ tường rồi .... Giờ đây... **Việt Nam còn hay đã mất.... Mà giặc Tàu ngang tàng trên quê hương ta**..... Lòng nào làm ngơ trước ngoại xâm... **Người người cùng nhau đứng lên đáp lời sông núi**.....Già trẻ.... gái trai... giơ cao tay **chống quân xâm lược, chống kẻ nhu nhược bán nước Việt Nam**"....*
- *" Anh là ai?.... Sao đang tâm **làm tay sai cho Tàu** .... Để ngàn năm ghi dấu.... **Bàn tay nào nhuộm đầy máu đồng bào**?..... **Tôi không thể ngồi yên, khi nước Việt Nam đang ngã nghiêng. Dân tộc tôi sắp phải đắm chìm một ngàn năm triền miên tăm tối....**"*

Thiết tưởng, lời ca tiếng hát **CHÂN THÀNH và THA THIẾT** nêu trên đã phản ánh trung thực ý chí đấu tranh và suy tư sáng suốt của giới trẻ: Ngoài đảng CSVN, không ai có quyền lực **'bán nước VN'** cho quân xâm lược Tàu Cộng. Ngoài đảng CSVN, không tổ chức nào có công an và bộ đội **'làm tay sai cho Tàu'** — đánh đập, bắt giam, tra tấn, thủ tiêu những người yêu nước: **'Bàn tay nhuộm đầy máu đồng bào'!**

Mặc dù hai bài hát nêu trên bị VC ngăn cấm, nhưng chắc chắn, qua mạng lưới Internet, hoặc các phương tiện truyền thông khác, có hàng triệu người lắng nghe.

Khi cơ duyên lịch sử đến gần thì toàn dân sẽ vùng lên, xoá bỏ chế độ gian manh VC — đúng như kêu gọi của NS Việt Kháng:

"Già trẻ.... gái trai... giơ cao tay chống quân xâm lược, chống kẻ nhu nhược bán nước Việt Nam".

♦

Tổng kết những phần trình bầy ở phần trên — từ trang sử oanh liệt thời Nhà Trần chống Quân Mông Cổ đến trang sử đen tối thời VNCH năm 1975 — quả thật, sức mạnh của chữ nghĩa góp phần không nhỏ trên TTTT. Đúng như triết gia Eric Hoffer đã nêu lên: ***Chữ nghĩa uốn nắn tư tưởng, khơi dậy nguồn xúc cảm và phát sinh ra hành động. Chữ nghĩa huỷ diệt và làm sống lại; làm hư hỏng và chữa trị.***

Đây là động lực chính yếu, thúc đẩy nhiều người cầm bút như chúng tôi, viết sách báo từ nhiều năm qua để góp phần trên TTTT: **Nêu cao Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc, nung nấu ý chí đấu tranh, vạch trần tội ác và xảo kế của CS Mác-Lênin. Đến nay, cuốn Ebook TTTT này được thành hình không ngoài chủ đích ấy.**

San Ramon 27-12-2012
Trần Quốc Kháng
Rev 30-4-2013

2

Phần Cảm Tạ Và Lưu Niệm

Qua tuyển tập Ebook này, chúng tôi xin gởi lời tri ân đến các bậc Trưởng Thượng, các Văn Thi Hữu, Chiến Hữu và quý Độc Giả đã có thiện tâm hỗ trợ, viết Emails góp ý, hoặc cho biết nhận xét và cảm nghĩ, sau khi đọc bài viết của chúng tôi trên diễn đàn Internet. **Trong đó có các 'độc giả Tri Âm' — về ý chí đấu tranh, hoặc 'đồng cảnh tương lân' vì thảm họa Cộng Sản — đã tỏ ý tâm đắc.**

Ngược lại với lòng ưu ái của quý vị dành cho, nhiều bài viết của chúng tôi không tránh khỏi bọn bồi bút VC và phe nhóm 'trở cờ đón gió' đả phá — dưới nhiều hình thức khác nhau. Đó là lẽ đương nhiên. Vì

không có người cầm bút Chân Chính nào, khi viết sách báo, vạch trần xảo kế hoặc tội ác của VC mà không bị bọn gian tà tìm cách đánh phá, châm biếm, hoặc bôi bác!

Tuy nhiên, tất cả các bài tham luận, hay bình luận của chúng tôi đều 'nói có sách, mách có chứng' và lý luận đúng đắn. Nên bọn bồi bút, hay mấy kẻ ác ý chỉ có thể công kích vu vơ mà không nêu lên được sai trái ở chỗ nào. Nếu muốn bới móc, chúng cũng khó có thể bắt bẻ — ngoại trừ mấy lỗi chính tả, hoặc cáo buộc là *'cực đoan',* là *'quá khích'* và châm biếm là *'chống cộng đến chiều'.*

Nhìn lại quá khứ, chúng tôi xin ghi lại những 'chứng tích' của cả hai phía — đả phá và tán thưởng — vừa để tỏ lòng tri ân 'độc giả Tri Âm', vừa để lưu lại kỷ niệm và kinh nghiệm trên Trận Tuyến Truyền Thông (TTTT).

Thiết tưởng, trước khi tiến sâu vào chi tiết, chúng tôi cũng nên minh định: Tất cả các bài viết trong eBook này đều liên quan đến công cuộc đấu tranh giải thể chế độ gian manh VC. Nên chúng tôi phải quan tâm đến việc an toàn, hay chuyện riêng tư của độc giả — đã tích cực ủng hộ, hoặc nhiệt liệt tán thành ý chí 'Chống Cộng là Nghĩa Vụ chống lại TỘI ÁC'. Do đó, có vài ba trường hợp, chúng tôi chỉ nêu 'danh hiệu' (screen name) của đương sự, hoặc đặt sự việc trong tình trạng ẩn danh (on condition of anonymity).

Phía Đả Phá

Trong nhiều năm qua, hầu như lần nào phổ biến bài viết, chúng tôi cũng gặp đối phương, nhất là phe nhóm chủ trương 'hoà hợp hoà giải' với CSVN, đả phá bằng những lập luận hồ đồ và lời lẽ thô bỉ. Thậm chí có kẻ còn trâng tráo, vu khống cho chúng tôi là hoạt động cho VC.

Dù sao, kinh nghiệm cho thấy, chuyện cầm bút đấu tranh giống như chuyện cầm súng ở ngoài mặt trận. Khi hành quân mà các chiến sĩ không gặp địch quân chống trả thì cuộc hành quân còn gì là hào hứng! Vì vậy, nhiều lần chúng tôi đã viết Email Phúc Đáp, nhằm bẻ gẫy những lập luận xảo trá của bọn gian tà, hoặc mấy ông Trí Ngủ nêu lên nhận định, quá ư là ấu trĩ. Chẳng hạn như vài ba trường hợp trong Email Phúc Đáp dưới đây:

[1] Từ Ba Láp Đến Ba Xu

Trong Email Phúc Đáp, đã phổ biến trên nhiều diễn đàn Internet vào ngày 20-11-2009, có phần chúng tôi đã viết:

*"Xin gởi lời cảm ơn tất cả quý vị và các bạn đã có hảo ý, trợ giúp chúng tôi phổ biến 2 bình luận, tựa đề là **'Sai Lầm Nghiêm Trọng'** và **'Chộp Lấy AK, Bắn Vào Lá Cờ Máu'** — khoảng thượng tuần tháng 11-2009 vừa qua.....*

Thứ đến, chúng tôi xin giải đáp thắc mắc của độc giả và thân hữu, đã gởi emails hay gọi điện thoại, góp ý, phê bình, kể cả việc ĐẢ KÍCH hai bài viết nêu trên.....

Đồng ý! 'Nhân vô thập toàn'. Nên khi viết bài, có thể chúng tôi bị sai sót. Nếu ai cho biết, chỗ nào lầm lẫn với chứng cớ XÁC THỰC, chúng tôi tri ân và cáo lỗi với độc giả. Thế nhưng, nội dung của mấy emails đả phá, chỉ nói vu vơ, hoặc chụp mũ mà không nêu lên được đoạn văn nào, câu văn nào sai trái trong 2 bài bình luận nêu trên" .....

Vì có tà ý hỗ trợ CSVN — làm băng hoại ý chí đấu tranh của quần chúng — nên mấy ông Trí Ngủ liên tục 'lấy vải thưa che mắt thánh' qua

nhiều bài viết, có nội dung quẩn lanh quanh trong chu kỳ ***'Từ Ba Láp Đến Ba Xu'.*** Vì vậy, trong Email Phúc Đáp nêu trên, chúng tôi đã viết:

"Sau khi VC chiếm được miền Nam năm 1975, mấy ông 'Trí Ngủ' tung ra ***nhận định ba láp cho rằng: 'Không bao giờ có thể lật đổ được chế độ CS, sau khi chúng đã nắm chính quyền'.*** *Nhiều bệnh nhân bị nhiễm độc, tin theo. Mãi đến cuối thập niên 1980 — khi chứng kiến các nước CS Đông Âu lần lượt sụp đổ, rồi Nga Cộng tiêu tan — thì các bệnh nhân tâm thần mới tỉnh trí.*

Hiện nay, để yểm trợ cho mấy màn kịch đấu tranh CUỘI, cũng lại mấy ông 'Trí Ngủ', tung ra ***nhận định ba xu cho rằng: 'Chỉ có những người đấu tranh ở trong nước mới có thể làm chế độ ở trong nước sụp đổ'.***

Nhớ lại khoảng 7 năm trước đây, trên diễn đàn Nước_Việt, chúng tôi đã góp ý với bà Ana Nguyễn để trả lời ông ĐĐC về vấn đề này ***qua 5 nhân vật lịch sử — đã từng hoạt động ở NƯỚC NGOÀI nhiều năm:***

A- Quốc tặc Hồ Chí Minh *và đồng bọn, làm tay sai cho Quốc Tế Cộng Sản, hoạt động ở ngoại quốc (Pháp, Nga, Tàu, Hồng Kông v.v.) từ đầu thập niên 1920. Mãi đến năm 1945, nhờ có cơ duyên lịch sử (Nhật đầu hàng đồng minh), bọn chúng mới trở về nước, cướp chính quyền, làm cuộc đấu tranh ở VN thay đổi toàn diện.*

B- Chí sĩ Ngô Đình Diệm, *cũng sinh hoạt ở ngoại quốc nhiều năm. Mãi đến năm 1954, khi đất nước lâm nguy, vua Bảo Đại cần người có tài đức thì mời ông Diệm trở về nước làm Thủ Tướng. Trong vòng 2 năm (1954-1956) ông Diệm đã thu lại toàn vẹn chủ quyền quốc gia (ở miền Nam) từ tay người Pháp; dẹp tan tệ trạng 'thập nhị sứ quân' và khai sáng nền Đệ Nhất VNCH.*

C- Tôn Dật Tiên (Tôn Trung Sơn) và Trung Hoa Đồng Minh Hội, *đã từng hoạt động ở ngoại quốc (Hawaii) nhiều năm. Đến năm 1911, trong lúc vua quan nhà Thanh thối nát, hà hiếp lương dân thì 'Tổ Chức' của họ Tôn mới 'chiêu hồi' được binh sĩ thành phố Vũ Xương (Hồ Bắc) nổi dậy khởi nghĩa — mở đầu cho cuộc cách mạng Tân Hợi, thay đổi toàn diện Trung Hoa (1911-1949).*

D- Lê-nin và đồng bọn*, sau 17 năm hoạt động ở ngoại quốc (Anh Quốc, Thụy Sĩ và nhiều nước khác ở Âu Châu), mãi đến năm 1917, nhờ cơ duyên lịch sử (Nga Hoàng Nikolai II bị lật đổ) chúng mới trở về nước, làm thay đổi toàn điện nước Nga.*

E- Tổng Thống A Phú Hãn Hamid Karzai, *đã từng hoạt động chống Taliban ở ngoại quốc (Pakistan). Sau nhiều năm không thành công, mãi đến năm 2001, nhờ cơ duyên lịch sử (Hoa Kỳ tấn công A Phú Hãn, giật sập bọn khủng bố Taliban), ông Hamid Karzai mới trở về nước và được dân chúng tín nhiệm trao quyền Tổng Thống, thay đổi toàn diện tình hình A Phú Hãn.*

Như vậy, qua 5 'bài học lịch sử sơ đẳng' nêu trên thì rõ ràng, lực lượng ở hải ngoại, có thể trở thành lực luợng chỉ đạo, làm thay đổi toàn diện cuộc đấu tranh trong nước.

Thế nhưng, để hỗ trợ bọn 'phản tỉnh CUỘI', mấy ông 'Trí Ngủ' bất chấp sự thật sơ đẳng nêu trên, đã sử dụng 'nhận định ba xu' trong emails, để đả phá chúng tôi qua lời châm biếm: "Các ông to mồm phải hiểu rằng, chỉ có những người đấu tranh ở trong nước mới có thể làm chế độ ở trong nước sụp đổ".

Nếu không may, ai nhiễm vi-rút nêu trên thì chỉ còn biết tin cậy vào lực lượng quốc nội. Thông thường, 'bệnh nhân' ***bỏ lỡ ƯU THẾ ĐẤU TRANH Ở HẢI NGOẠI để đi theo phe nhóm 'phản tỉnh CUỘI'. Đó là***

điều VC mong ước, nên VC mới gia tăng nỗ lực 'xuất cảng CUỘI' và tung ra những lập luận hồ đồ, nhằm làm băng hoại ý chí đấu tranh của khối tỵ nạn.

Thật ra, trong cuộc đấu tranh cho Dân Chủ Tự Do ở VN hiện thời, ***bất cứ đảng phái hay tổ chức nào — thực sự có chủ tâm cứu dân cứu nước — biết nêu cao CHÍNH NGHĨA thì dù hoạt động ở nước ngoài hay trong nước, khi gặp cơ duyên lịch sử, đều có thể nắm quyền chủ động, giúp dân chúng trong nước vùng lên giải thể chế độ phi nhân VC.***

Nhìn lại bài học lịch sử năm 1975 thì ai cũng thấy, ***sức mạnh chính trị từ bên ngoài còn mạnh hơn sức đấu tranh ở trong nước. Chứng cớ là VNCH sụp đổ, lý do chính yếu vì bọn phản chiến ở hải ngoại đã tạo ra ảnh hưởng trầm trọng đến vấn đề NGOẠI VẬN khiến Hoa Kỳ cúp viện trợ, bỏ rơi VNCH. Khi Quân Lực VNCH và dân chúng trong nước không đủ súng đạn thì làm sao ngăn chặn được khối Quốc Tế CS xâm chiến miền Nam cô thế!.....***

Tóm lại, đó là phần trả lời vài điểm chính trong các emails đả phá chúng tôi. Còn dăm ba chuyện lẻ tẻ, xin miễn bàn. Riêng việc chụp mũ chúng tôi, chẳng hạn như 'muốn độc quyền chống Cộng', hay ngược lại là 'VC thuê mướn, đánh phá các chiến sĩ Dân Chủ [CUỘI]' v.v. thì chẳng cần bận tâm.

Lẽ hiển nhiên là 'cây ngay không sợ chết đứng'. Vả lại, hàng chục năm qua, chuyện chụp mũ xẩy ra liên tiếp trong cộng đồng VN mà ai cũng thấy, phe nhóm đuối lý thường xuyên áp dụng.

Trân trọng,
Trần Quốc Kháng"

♦

[2] Chuyện Đánh Bóng Cuội Già Tô Hải

Vào khoảng hạ tuần tháng 5-2010, sau khi chúng tôi cho phổ biến bài **'Luận Về Thần Vẹm Và Thần Cuội'** thì phe nhóm của chúng giẫy nẩy như đỉa phải vôi. Trong đó có kẻ đã viết bài đánh bóng vai trò của cuội già Tô Hải:

"... Bài viết này của Tô Hải là một ***nhát dao trí mạng đâm vào ruột gan*** *tập đoàn CS Hà nội".*

Vì thế, trong Email Phúc Đáp ngày 20-5-2010, chúng tôi nêu lên vấn đề sơ đẳng: Chẳng lẽ tập đoàn CS Hà Nội bị bệnh tâm thần cả lũ hay sao mà không biết tự vệ để cho cuội già Tô Hải *'đâm vào ruột gan'?* Chỉ vì Tô Hải là tên phản tỉnh CUỘI, nên CSVN mới không thộp cổ hắn. **Sau nhiều năm xuất bản cuốn *'Hồi Ký Của Một Thằng Hèn'* và mấy bài viết đấu tranh CUỘI, Tô Hải vẫn sống phây phây như cũ.ê**

♦

[3] Lập Luận Hồ Đồ

Trên diễn đàn Internet, có người đã viết bài, tung ra lập luận hồ đồ nhằm đả phá việc chúng tôi cáo giác mấy tên 'cò mồi' trong màn kịch 'chống đảng'. Gã cho rằng: ***"Chỉ có người CS mới lật đổ được CS"!***

Trong Email Phúc Đáp, chúng tôi nêu lên vấn đề: Ai đã lãnh đạo cuộc cách mạng, lật đổ chế độ CS ở Ba-Lan?

Sự thật lịch sử ở Ba Lan cho thấy: **Người lãnh đạo dân chúng là ông thợ điện Lech Walesa thuộc 'Công Đoàn Đoàn Kết' (Solidarity), KHÔNG HỀ có dính líu nào đến đảng Cộng Sản.** Nhờ kiên trì, quyết tâm 'chống Cộng đến chiều', ông Lech Walesa đã lãnh đạo cuộc đấu

tranh, giải phóng dân tộc Ba Lan thoát khỏi ách nô lệ Mác-Lênin. Sau khi thành công, ông trở thành Tổng Thống Ban Lan và được cả thế giới cảm phục như vị Anh Hùng, đã MỞ ĐẦU phong trào 'cách mạng vĩ đại' trên thế giới, giật sập các nước CS Đông Âu và mẫu quốc Liên-Xô.

Trường hợp điển hình kế tiếp là ở Tiệp Khắc, ông Vavlav Havel, nhà soạn kịch, cũng KHÔNG HỀ có dính líu nào đến đảng Cộng Sản. Cũng nhờ ý chí 'chống cộng đến chiều' và cương quyết không thoả hiệp với CS, nên ông được quần chúng triệt để ủng hộ, thực hiện cuộc cách mạng, giải thể chế độ phi nhân CS: Trong cuộc bầu cử, ông Vavlav Havel đã được đại khối cử tri tín nhiệm, còn đối thủ là Tổng Bí Thư CS Alexander Dubcek, chỉ được 5% số phiếu mà thôi.

Vậy thì rõ ràng, nhận định **"Chỉ có người CS mới lật đổ được CS" là lập luận hô đồ không hơn không kém.**

Phía Tán Thưởng

Nhìn lại mấy năm vừa qua, chúng tôi đã may mắn, nhận được khá nhiều Emails độc giả tỏ ý tán thưởng. Quả là điều đáng tiếc, vì 'giấy bút và thời giờ' bị giới hạn, nên chúng tôi chỉ có thể nêu lên dăm ba trường hợp tiêu biểu, để tỏ lòng tri ân và lưu lại kỷ niệm trên Trận Tuyến Truyền Thông (TTTT).

Khi đọc Emails của các độc giả xa lạ, chúng tôi thiển nghĩ, việc phê bình tác phẩm (khen ngợi hay chỉ trích) khi chưa quen biết tác giả thì độc giả dễ dàng khách quan hơn. Vì khi quen biết, việc phê bình có thể bị tình cảm hay thành kiến chi phối.

Tuy nhiên, mỗi lần đọc Emails của các 'độc giả Tri Âm' — tỏ ý hài lòng — chúng tôi vẫn nghĩ lòng ưu ái của họ dành cho không nhất thiết phản ánh khả năng và kinh nghiệm cầm bút của chúng tôi. Lẽ dễ hiểu là khi viết Emails, không ai tránh khỏi được chuyện lịch sự xã giao.

Thế nhưng, những Emails ấy vẫn là dấu hiệu vui mừng cho thấy: Nhiều bài viết trong tuyển tập eBook này đã phản ánh trung thực tâm trạng THÙ NHÀ NỢ NƯỚC của đa số độc giả nói riêng và đại khối quần chúng nói chung.

Nói cách khác là những người cầm bút Chân Chính — sử dụng chữ nghĩa để phục vụ CHÍNH NGHĨA, để soi sáng SỰ THẬT — thì được độc giả mến mộ. Ngược lại, bọn bồi bút sử dụng chữ nghĩa để lừa dối quần chúng theo chỉ thị của thân chủ VC GIAN MANH thì bị tất cả mọi phía, kể cả thân chủ của chúng khinh bỉ.

Vả lại, emails của 'độc gỉa Tri Âm' — ở VN hay nhiều nơi xa lạ trên thế giới — còn là dấu hiệu vui mừng cho thấy: Nhờ 'nhịp cầu tri âm' Internet tuyệt vời, đội ngũ bồi bút VC cùng bọn công an VC, hoặc 'hệ thống tường lửa', không thể nào ngăn chặn được tiếng nói của những người cầm bút Chân Chính — liên tục hỗ trợ đại khối Quốc Dân, bất chấp không gian và thời gian: 'Chống Cộng là Nghĩa Vụ chống lại tộc ác'. Vậy thì làm sao bọn chúng có thể bưng bít sự thật, hay che dấu những tội ác tầy trời của 'bác và đảng' CSVN?

Trở lại trọng tâm của 'Phần Cảm Tạ Và Lưu Niệm' thì điển hình, trong giới cao niên có cựu Đại Tá Hoàng Đạo Thế Kiệt. Trong giới đấu tranh có ông Khanh Bùi. Trong giới cựu Quân Nhân VNCH, có chiến hữu Mặc Hậu. Trong giới nữ độc giả có bà Maria Nguyễn.

[1] Cựu Đại Tá Hoàng Đạo Thế Kiệt

(Tổng Cục Chính Huấn Quân Lực VNCH)

Ông là trường hợp điển hình trong giới cao niên, có lập trường Quốc Gia vững chắc và nhiệt tâm tranh đấu đến lúc cuối đời. Qua Email đề ngày 28-9-2003, có đoạn Đại Tá Kiệt đã cho biết cảm nghĩ của ông về 4 bài viết của chúng tôi có tựa đề là **'Hai Lá Cờ, Hai Bên Chiến Tuyến: Tổ Quốc VN Và Tổ Quốc XHCN' Mác-Lênin:**

"Thân kính gửi Ông Trần quốc Kháng,

Thật ra thỉnh thoảng tôi vẫn được đọc các bài của ông. Nhưng phải nói quý nhất là 4 bài vừa rồi. Nội dung đã thật hay, lại rất đúng lúc. Các bài đó đã đưa ra những bằng chứng xác thực và có tính thuyết phục nhất về sự bán nước hại dân của giặc cộng, do đó chắc chắn đã ngăn chặn được phần nào bước tiến của bọn chúng".

♦

[2] Ông Khanh Bùi

Trong giới đấu tranh, ở góc trời xa thẳm nào đó, ông Khanh Bùi đã viết email gởi cho chúng tôi, với lời lẽ chân tình và cởi mở. Chúng tôi xin gởi lời tri ân. Quả thật là **'đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu'.** Trong Email đề ngày 21-11-2009, ông Khanh Bùi đã viết:

"Kính gửi ông Trân Quốc Kháng,

Thưa ông,

Bài viết của ông "Từ bá lap tới ba xu" của ông cùng với những nhận định về chính sách của Mỹ và về cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm, đã hoàn toàn chinh phục trái tim và trí óc của tôi.

Xin kính gửi tới ông lòng cảm phục của tôi và các bạn hữu của tôi.

Thú thực với ông, vì không suy nghĩ sâu xa, tôi cũng thường có ý nghĩ là muốn lật đổ bạo quyền cộng sản Việt Nam, có lẽ đồng bào trong nước phải là sức mạnh chính, và chúng ta, người tị nạn hải ngoại chỉ có thể đóng vai trò hỗ trợ.

Nhờ sự khai thị của ông, nay tôi đã hiểu sự thực, và nhờ đó sẽ thêm hăng hái cho công việc quang phục quê hương.

Trân trọng,

Khanh Bùi"

♦

[3] Bà Maria Nguyễn

Mặc dù là độc giả xa lạ, nhưng thảm cảnh của gia đình bà Maria Nguyễn tương tự như trường hợp của chúng tôi — đều là nạn nhân đau thương khi đất nước sao vào đại hoạ CS. Chắc hẳn là **'đồng cảnh tương lân'**? Nên khi đọc tác phẩm của chúng tôi, bà Maria đã tỏ ý tâm đắc. Chúng tôi xin gởi lời tri ân. Qua Email đề ngày 10-11-2010, bà Maria đã cho biết nhận xét và cảm nghĩ của bà:

"Thưa anh kính mến,

Mặc dù em chưa từng gặp mặt anh nhưng khi đọc sách và những bài anh viết trước đây về CS, em cảm thấy được con người rất thật của anh qua những suy nghĩ, quan điểm, những hiểu biết, rất chính xác về CS, nên em vô cùng kính phục. Bởi vì trong thiên hạ có câu 'Linh hồn của một người phơi trần trong văn chương của họ'. Hoặc 'cây bút là cái lưỡi của trí óc', có phải không"?.....

"Biết anh là người lớn tuổi, cùng thế hệ anh cả của em và qua những tác phẩm anh viết em nghĩ anh cũng là người dày dạn với những đau khổ trong chiến tranh và hiểu biết rất nhiều, rất thực về tội ác CS.

Em nghĩ anh là người giàu lòng thương xót thích lắng nghe và muốn chia sẻ với những người đồng cảnh ngộ nên em không ngần ngại viết cho anh".....

"Thú thực, đọc cuốn Tình Người Bên Kia Chiến Tuyến, em thấy buồn xót xa và đọc để biết thêm những tội ác của CS thời Cải Cách Ruộng Đất như thế nào. Đọc một hơi ba đêm là xong.

Nhưng khi đọc 'Nửa Đường Gẫy Cánh', em cứ khóc hoài nên không đọc xong một lúc được. Lời văn anh viết rất 'hiền lành' không hoa 'hòe hoa sói' như một số người khác. Em thấy những nhân vật trong truyện ẩn hiện đâu đó trong đời mà em thường gặp. Em khóc theo từng nhân vật của anh: Tuấn, Thảo, Đức, Bình, Diễm, Hạnh....

Khi đề cập đến những bài bình luận của chúng tôi — đã phổ biến trên Internet — trong Email đề ngày 24-10-2010, có đoạn bà Maria Nguyễn đã cho biết:

"Đúng như anh nói, đa số phụ nữ đều thích đọc tiểu thuyết tình cảm hơn là đọc những bài bình luận khô khan, nhưng riêng em thì lại là một trong những trường hợp đặc biệt, có lẽ vì lý do em là một nạn nhân thời cuộc chăng"?.....

"Trước đây khi chưa viết thư mua sách và được quen biết anh, thì em đã đọc rất nhiều bài của bút danh Trần Quốc Kháng mà còn download và in ra, rồi đóng thành một tập. Những bài viết như:

- Luận Về Thần Vẹm Và Thần Cuội
- Sai Lầm Chưa Thấy Trong Lịch Sử
- Nhìn Lại Nghị Quyết 36....
- Tiếc Thương Chuyện Tình AlPha Đỏ...
- Lột Mặt Nạ Bôxít....
- Oan hồn người Cha trong 'Ngày Vui Đại Thắng....' v.v..và v.v...

Và còn nhiều bài khác nữa mà vì rất thích, nên em muốn in ra để dành đọc tới đọc lui. Vì thực tế thì em sưu tầm mấy bài viết có bút danh là Trần Quốc Kháng trước khi em quen biết anh đó!

Người ta thường nói 'cây bút của ai là miệng lưỡi, là tim óc của người đó', mà có đúng không? Chính trong những bài viết của anh tuy viết về nhiều đề tài nhưng em thấy anh luôn cảm thấy xót xa, thương cảm đến những nạn nhân thời cuộc hơn là nói về cái tôi của mình như một số đông người khác, nên em không ngần ngại viết ra những nỗi thống khổ của mình gởi đến anh là vì vậy"!

♦

[4] Chiến Hữu Mạc Hậu

Hồi Tháng Tư Đen năm 2004, chiến hữu Mặc Hậu đã có thiện tâm, phổ biến bài 'Oan Hồn Người Cha Trong Ngày Vui Đại Thắng' của chúng tôi đến nhiều địa chỉ Emails cá nhân và diễn đàn Internet. Chúng tôi xin gởi lời tri ân.

Chỉ có điều ông Mặc Hậu viết là *'Tiến sĩ Trần Quốc Kháng',* khiến chúng tôi phải viết email, minh xác đó là điều lầm lẫn — có thể trùng hợp với tên người khác chăng?

Không lâu sau, chúng tôi nhận được email hồi âm của ông Mặc Hậu đề ngày 4-5-2008. Bỏ qua chuyện 'lịch sự xã giao', email của ông Mặc Hậu đã tỏ tình đoàn kết, muốn chung vai sát cánh với tất cả các chiến hữu Chân Chính, trong cuộc đấu tranh hiện thời:

"Bài huynh trưởng viết rất sắc sảo, chẳng khác nào như bút thép đâm vào đầu bọn Cộng sản. Vì thế tôi phải phổ biến rộng rãi cũng giống như hàng ngàn cánh tay đưa lên tiếp sức với huynh trưởng. Đó là thể

hiện cùng nhau, sát cánh cùng nhau, bằng cách hiệp lực để chống Cộng có hiệu quả hơn. Mỗi người có một khả năng riêng, có những đặc điểm riêng, mà chúng ta phối hợp đoàn kết, thì tạo khí thế Diên Hồng 2 phải không, huynh trưởng"?

♦♦♦

Tóm lại, qua những phần trình bầy ở trên, quả là điều đáng tiếc, vì thời giờ và giấy bút có hạn, chúng tôi chỉ có thể nêu lên dăm ba trường hợp tiêu biểu để tỏ lòng tri ân các bậc Trưởng Thượng, các Văn Thi Hữu, Chiến Hữu và quý Độc Giả — đã có thiện tâm hỗ trợ, viết Emails góp ý, hoặc cho biết nhận xét và cảm nghĩ, sau khi đọc bài viết của chúng tôi trên diễn đàn Internet.

Đồng thời, chúng tôi đã nêu lên 'chứng tích' của cả hai phía — đả phá và tán thưởng — để lưu lại kỷ niệm trên Trận Tuyến Truyền Thông.

Mặc dù lòng ưu ái của các 'độc giả Tri Âm' dành cho, không nhất thiết phản ánh khả năng và kinh nghiệm cầm bút của chúng tôi, **nhưng những Emails ấy vẫn là dấu hiệu vui mừng cho thấy: Nhiều bài viết trong tuyển tập eBook này đã phản ánh trung thực và đáp ứng được tâm trạng THÙ NHÀ NỢ NƯỚC của đại khối dân chúng VN.**

San Ramon 21-12-2012
Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)

3

Hai Lá Cờ, Hai Bên Chiến Tuyến:
Tổ Quốc VN Và Tổ Quốc XHCN Mác-Lênin
(Bài I)

♦ *Đọc lại lịch sử nước nhà, ai cũng thấy các vị Anh Hùng, Hào Kiệt VN đều lấy lòng* ***NHÂN TỪ và CHÂN THÀNH*** *làm gốc trong việc trị quốc an dân. Từ lý thuyết đến thực hành,* ***Tiền Nhân đã làm sáng tỏ Chính Nghĩa Quốc Gia,*** *hoàn toàn đối nghịch với bản chất* ***BẤT NHÂN, PHI DÂN TỘC và XẢO QUYỆT khôn lường của CSVN — xuất phát từ tà thuyết Mác-Lênin,*** *do Hồ Chí Minh áp đặt trên đất nước VN để bành trướng 'Tổ Quốc Xã Hội Chủ Nghĩa' cho đế quốc đỏ Liên-Sô.*

♦ *Việt Nam Cộng Hòa và 'Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa VN' chỉ khác nhau có 4 chữ XHCN.* ***Khi CSVN từ bỏ XHCN, trở về với Quốc Gia Dân Tộc, chấm dứt áp đặt ách nô lệ 'Tổ Quốc XHCN' Mác-Lênin trên đất nước VN thì hai phía đều là Cộng Hòa — đúng nghĩa là 'Của Dân, Do Dân, Vì Dân'.*** *Được vậy, ranh giới Quốc Cộng không còn, thảm cảnh 'huynh đệ tương tàn' tự nhiên tan biến.*

Trần Quốc Kháng

Kể từ ngày miền Nam thất thủ đến nay, hơn 36 năm trời đã trôi qua. Mặc dù VN Cộng Hoà đã sụp đổ, chiến tranh đã chấm dứt, nhưng ranh giới hay chiến tuyến giữa 2 phía Quốc Gia và Cộng Sản vẫn còn đậm nét. Đến khi nào, ranh giới ấy mới phai mờ trong tâm trí của tất cả mọi người?

Ở trong nước, sách báo, phim ảnh, tài liệu, bản tin, mới và cũ đủ loại, do nhà nước VC ấn hành, không nhiều thì ít, không công khai thì tiềm ẩn ý tưởng — theo 'đường xưa lối cũ' — mạt sát phía Quốc Gia hay VN Cộng Hòa. Đồng thời, CSVN còn lùng bắt những người tranh đấu cho Dân Chủ Tự Do, lùng bắt những người phản đối đảng CSVN dâng lãnh thổ và lãnh hải cho Tàu Cộng. Chúng buộc tội các nạn nhân là 'phản động' hay 'phá rối trị an'.

Hồi tháng 10-2009, đảng CSVN còn cho xuất bản cuốn *'Xây dựng ý thức bảo vệ* ***Tổ Quốc Xã Hội Chủ Nghĩa*** *trong thời thời kỳ mới',* chủ biên là Trung Tướng VC Lê Minh Vụ. Như vậy, thêm lần nữa, CSVN đã công khai xác nhận, **chúng phục vụ Tổ Quốc XHCN — 'Thánh Tổ' là Mác-Lênin.** Nói cách khác, đó là *'Quốc Tế Vô Sản'* mà kẻ đầu xỏ là Nga Sô, hoặc Tàu Cộng.

Đối nghịch lại là đại khối Quốc Dân, phụng sự Tổ Quốc VN — Quốc Tổ là Vua Hùng. Xin đừng quên là trước đây, đảng CSVN đã từng 'lập lờ đánh lận con đen', hô hào *'yêu nước là yêu XHCN'.* Nhưng thật sự, **yêu nước thì phải xoá bỏ XHCN**. Vì lẽ, trong thực tế cũng trên lý thuyết, nếu Quốc Tế CS thành công thì XHCN là chỉ là 'bước tiến' vào 'thế giới đại đồng', xoá bỏ Tổ Quốc VN. Chỉ có bệnh nhân tâm thần, khi yêu nước mới theo Cộng Sản, để cuối cùng xoá bỏ Tổ Quốc VN.

Ở hải ngoại, chuyện Quốc Cộng sôi nổi hơn nhiều, nhất là trên Internet. Vì mọi người được quyền Tự Do ngôn luận hoặc biểu lộ tư tưởng của mình. Nên phía Cộng Sản cùng với lá cờ Máu Sao Vàng bị đồng bào trong và ngoài nước, ngấm ngầm hay công khai, đả kích rất mãnh liệt. Ngược lại, phía Cộng Sản và tay sai 'nằm vùng' ở hải ngoại tiếp tục gia tăng nỗ lực, bôi nhọ những người

Quốc Gia, hoặc đánh phá các đảng phái chính trị đấu tranh dưới lá cờ Vàng Ba Sọc Đỏ.

Đâu là nguyên nhân sâu xa sinh ra ranh giới Quốc Cộng? Tại sao dân tình ly tán, xã hội bất an, đời sống dân chúng ghèo khổ, lầm than? Làm thế nào để xóa bỏ ranh giới Quốc Cộng trong thâm tâm người Việt chúng ta?

Vì Ai Gây Dựng Cho Nên Nỗi Này?

Ở trong đại khối Quốc Dân, có hàng triệu người như chúng tôi, từ tư tưởng đến việc làm hoàn toàn trái ngược với đảng CSVN — dẫn đầu là Hồ Chí Minh. Chứng cớ cụ thể là trên trang 351 của cuốn 'Tuyển Tập Hồ Chí Minh', xuất bản năm 1960. Trong bản 'Báo Cáo Chính Trị', đọc trước Đại Hội Đảng lần thứ II, Hồ Chí Minh đã long trọng tuyên bố:

'Sau ngày Cách mạng tháng Mười (Nga) thành công, Lê-Nin lãnh đạo việc xây dựng Quốc tế Cộng sản. Từ đó, vô sản thế giới, cách mạng thế giới thành một đại gia đình, mà ***Đảng ta là một trong những CON ÚT của đại gia đình ấy'.***

Như vậy thì rõ ràng, Hồ Chí Minh đã tự nguyện, tôn kính Lê-Nin là CHA. Nước VN do đảng CSVN lãnh đạo, hiển nhiên trở thành chư hầu của Đế Quốc Đỏ Liên Sô. Lẽ dĩ nhiên CHA bảo sao, CON phải vâng lời như vậy. Đế Quốc Đỏ ban lệnh thế nào, chư hầu phải cúi đầu làm theo như thế.

Không hiểu quý vị có cảm nghĩ thế nào? Đó là điều vinh quang hay ô nhục cho Hồ Chí Minh và đảng CSVN? Đó là điều 'vinh quang' hay Ô NHỤC cho đất nước khi sử dụng lá cờ Máu Sao Vàng của đảng CSVN làm 'Quốc Kỳ'?

Nhìn lại cỗi nguồn của Quốc Tế CS, hay Đệ Tam Quốc Tế CS, ai cũng thấy đó là **tổ chức ngoại vi của đảng Cộng Sản Sô-Viết — do Lênin thành lập năm 1919,** tiếng Nga là 'Communestcheskig International', nghĩa là Quốc Tế CS, gọi tắt là Comintern — **có nhiệm vụ vận động, phát triển chủ nghĩa CS ở các xứ khác để phục vụ hữu hiệu quyền lợi của nhà nước Sô-Viết.**

Như vậy thì quá rõ ràng, Hồ Chí Minh là 'Chủ Tịch' BÙ NHÌN của nhà nước Sô-Viết tại VN. Khi làm tay sai cho ngoại bang, Hồ cùng đồng đảng đã đi ngược lại truyền thống yêu chuộng Độc Lập Tự Do của đại khối Quốc Dân VN — từ thời Quốc Tổ Hùng Vương lập quốc. Ngay cả khi gần chết, Hồ vẫn ngoan cố, viết di chúc tỏ ý ước ao *'khi xuống âm phủ được gặp cụ Mác, cụ Lê'*. Hiển hiện, đó là 'hai vị Quốc Tổ XHCN' mà Hồ và đảng CSVN tôn thờ bên cạnh 'Mao Chủ Tịch' của Tàu Cộng.

Ngược lại là đại khối Quốc Dân, ai đến lúc lâm chung cũng mong ước, khi xuống âm phủ, sẽ được gặp Tổ Tiên hay Ông Bà Cha Mẹ nơi Cõi Phật hay Cõi Chúa. Riêng đối với thành phần cựu Quân Nhân VN Cộng Hòa như chúng tôi, nhiều người có thêm ao

ước: Khi xuống âm phủ, mong có dịp đến chầu vua Hùng Vương cùng các Anh Hùng dân tộc như vua Quang Trung và Đức Trần Hưng Đạo để TẠ TỘI. Vì chúng tôi là những người cầm súng chiến đấu, nhưng không hoàn thành được trách nhiệm bảo vệ Tổ Quốc VN năm 1975.

Thật ra, còn hàng trăm hay cả ngàn chuyện đối nghịch, liên tục xẩy ra trên đất nước chúng ta từ khi Cộng Sản xuất hiện năm 1925. Chỉ vì Hồ Chí Minh, 'người cha già muôn vàn kính yêu' của đảng CSVN, sau khi đi làm bồi tàu cho Pháp thì đến Mạc Tư Khoa bên Liên Sô. Ở đó, Hồ được DƯỠNG DỤC — có nghĩa là được nuôi nấng và dậy bảo — để trở thành người Cộng Sản Đệ Tam Quốc Tế. Khi Liên Sô sai khiến, Hồ đem thân khuyển mã, thi hành mệnh lệnh, đem chủ nghĩa Mác-Lênin về áp đặt trên đất nước chúng ta.

Đó là cỗi nguồn phát sinh ra 2 bên chiến tuyến, một bên là đại khối Quốc Dân phụng sự Tổ Quốc VN, một bên là Cộng Sản, phục vụ 'Tổ Quốc XHCN' ở bên Liên Sô.

Đó là cỗi nguồn, làm cho Đất Nước chia đôi suốt 20 năm theo Hiệp Định Genève, do Cộng Sản và Liên Hiệp Pháp ký kết năm 1954.

Đó là cỗi nguồn gây nên thảm cảnh chiến tranh máu lửa ròng rã suốt 30 năm trời (1945 – 1975).

Nói ngắn gọn là băng đảng CSVN — cầm đầu là Hồ Chí Minh — đã TỪ BỎ Tổ Quốc VN để cúc cung tận tuỵ 'Tổ Quốc XHCN' bên Liên Sô. Do đó mới có thảm cảnh chiến tranh 'huynh đệ tương tàn'. Do đó mới có ranh giới Quốc Cộng.

Đúng là như vậy. Việt Nam Cộng Hòa và *'Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa VN'* chỉ khác nhau có 4 chữ XHCN. **Khi CSVN từ bỏ XHCN, trở về với Quốc Gia Dân Tộc, chấm dứt áp đặt ách nô lệ *'Tổ Quốc XHCN'* Mác-Lênin trên đất nước VN thì hai phía đều là Cộng Hòa — đúng nghĩa là 'Của Dân, Do Dân, Vì Dân'.** Được vậy, ranh giới Quốc Cộng không còn, thảm cảnh 'huynh đệ tương tàn' tự nhiên tan biến.

Quả là điều bất hạnh cho dân tộc VN, giấc mơ ấy chưa trở thành sự thật như ở bên Liên Sô và các nước Đông Âu. Có hàng triệu đảng viên Cộng Sản, đã biết 'cải tà quy chính', đồng khởi vùng lên quẳng Mác-Lênin vào 'xọt rác lịch sử' để trở về với Chính Nghĩa Quốc Gia, lấy Dân Chủ Tự Do làm nền tảng cho thể chế chính trị. Rõ ràng là 'Mẫu Quốc' Liên Sô đã 'ăn năn hối cải', dẹp bỏ lá cờ 'Máu Búa Liềm' để sử dụng lá cờ Chính Thống của Quốc Gia Nga với ba màu 'Đỏ, Trắng, Xanh'.

Nói cách khác là 'Quốc Tế Vô Sản' đã phá sản. Đế Quốc Đỏ Liên Sô cùng các nước Cộng Sản Đông Âu đã HỒI CHÁNH tập thể. Hiện thời CSVN chỉ còn quan thầy Tàu Cộng. Nhưng ở bên Tàu, 'linh hồn Mác-Lênin' cũng đã cúi đầu đi theo chiều hướng 'Kinh Tế Thị Trường' của chủ nghĩa Tư Bản!

Thế mà CSVN vẫn ngoan cố, tiếp tục cho tay sai áp dụng chiến thuật 'Ba Mặt Giáp Công'.

Thứ Nhất, chúng tung ra những chiêu bài bịp bợm, kêu gọi 'hòa hợp hoà giải', kêu gọi xóa bỏ ranh giới Quốc Cộng, kêu gọi 'đoàn kết' dưới lá cờ Máu Sao Vàng để ***'thờ Mao chủ tịch thờ Stalin bất diệt'*** — như lời VC Tố Hữu, 'Trưởng Ban Văn Hoá Tư Tưởng Trung Ương' đã xác nhận.

Thứ Hai, chúng 'xuất cảng' ra hải ngoại những 'chiến sĩ Dân Chủ' CUỘI, 'phản tỉnh' CUỘI, tổ chức 'đấu tranh' CUỘI. Ngay sau đó, bọn thiên tả, hay 'trở cờ' trong cộng đồng VN tỵ nạn, 'đánh trống khua chiêng' om xòm trên các hệ thống truyền thông. Nhiều người mắc mưu tưởng là thật, để rồi mất thời giờ, mất công tranh cãi với những người bất đồng ý kiến. Hệ qủa là khối tỵ nạn VC bị phân hóa.

Thứ Ba, chúng cho bọn bồi bút viết sách báo, bôi nhọ các Anh Hùng Hào Kiệt VN để chuẩn bị dư luận, VIẾT LẠI LỊCH SỬ VN. Chúng đang sửa soạn cho tương lai xa, dần dần sẽ XOÁ BỎ TỔ QUỐC VN để thay vào đó là 'Tổ Quốc XHCN'. Gần gũi và thực tế hơn là CSVN muốn làm đẹp lòng quan thầy Tàu Cộng. Chỉ vì tất cả các vị Anh Hùng Hào Kiệt VN đều là người Quốc Gia Chân Chính, đã giáng những đòn chí tử khi giặc Tàu xâm lấn VN. Như vua Quang Trung chẳng hạn. Sự nghiệp cứu quốc của Ngài đã bị bọn bồi bút như Nguyễn Huy Thiệp, Trần Độ... và Nguyễn Gia Kiểng viết sách báo thoá mạ.

Quốc Gia Và Cộng Sản: Hai Thái Cực Đối Nghịch

Trong cuốn 'Lịch Sử đảng CSVN' do Việt Cộng xuất bản năm 1979, đảng CSVN đã khẳng định:

'Chúng ta theo Chủ Nghĩa Quốc Tế, KHÔNG THEO CHỦ NGHĨA QUỐC GIA. Chúng ta phải nâng cao tinh thần đấu tranh giải phóng... nghĩa là HÌNH THỨC THÌ DÂN TỘC MÀ NỘI DUNG LÀ QUỐC TẾ'.

Ngược dòng thời gian, nhiều người còn nhớ, vào ngày 20-12-1926, trên tờ *'Thanh Niên',* xuất bản ở Quảng Châu, Hồ Chí Minh đã viết:

'Cái danh từ Tổ Quốc là do các chính trị gia đặt ra để đè đầu nhân dân, để buộc những người vô sản phải cầm vũ khí bảo vệ tài sản của địa chủ và quyền lợi của giai cấp tư sản. Thực ra, ***CHẲNG CÓ TỔ QUỐC, CŨNG CHẲNG CÓ BIÊN GIỚI****'.*

Như vậy thì rõ ràng như năm với năm là mười. **Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã TỪ BỎ Quốc Gia, TỪ BỎ Đất Nước, TỪ BỎ Dân Tộc, TỪ BỎ Tổ Quốc VN để đi theo 'Chủ Nghĩa Quốc Tế'. Hiển hiện Đất Nước, Dân Tộc và Tổ Quốc VN đối với Cộng Sản, chỉ còn lại là những chiêu bài.** Điển hình là *'Mặt Trận Tổ Quốc'* và *'Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam'* chỉ là 2 công cụ để đảng CSVN 'lừa già dối trẻ' không hơn không kém. Đồng thời, việc Hồ cùng đồng đảng, 2 lần dâng lãnh thổ và

lãnh hải của Tổ Quốc VN cho Tàu Cộng là những bằng cớ hùng hồn cho thấy thực chất của đảng CSVN đối với Đất Nước.

Vì thế, trong bài 'Quốc Kỳ Và Quốc Ca VN' của giáo sư Nguyễn Ngọc Huy, phổ biến trên đặc san Tự Do Dân Bản, số 27 & 28, phát hành hồi tháng 3 & 4 năm 1988, tác giả đã viết nguyên văn:

'Chúng ta không nên quên rằng hai điều căn bản trong điều lệ của Đảng Cộng Sản Đệ Tam Quốc Tế do Lenin thành lập là người tuyên thệ vào đảng này ***phải xem Liên Sô là tổ quốc số một của mình và phải triệt để tuân lịnh cơ quan lãnh đạo của Đảng đặt tại Liên Sô.*** *Lấy cờ đỏ sao vàng làm quốc kỳ, Hồ Chí Minh và tập đoàn CSVN đã biểu lộ ý muốn xem lực lượng quân sự Việt Nam là một lực lượng phụ dịch cho Quân Đội Liên Sô, và như vậy thì dĩ nhiên nước Việt Nam Cộng Sản phải là một nước chư hầu của Liên Sô'.*

Khi đối chiếu với tài liệu do CSVN xuất bản để kiểm chứng, quả thật nhận định của giáo sư Huy rất chính xác. Chứng cớ là trong cuốn *'Chủ Nghĩa Quốc Tế Vô Sản'* do VC xuất bản, đã xác nhận:

'Đảng ta ngay từ khi mới thành lập đã khẳng định mình là một đơn vị của đoàn quân QuốcTế Vô Sản'.

Chính Hồ Chí Minh cũng đã thú nhận, gã ***'luôn hướng về Liên Sô, đất nước của Lênin vĩ đại'*** và coi Liên Sô là ***'Tổ Quốc của Cách Mạng'.*** Vì vậy, gã đã công khai cho biết vai trò tôi tớ của gã — phục vụ 'Tổ Quốc XNCH' rất tận tuy:

'Nhận chỉ thị của Quốc Tế Cộng Sản để giải quyết vấn đề cách mạng ở nước ta, tôi đã hoàn thành nhiệm vụ'.

Hai chữ 'cách mạng' trong câu nói của họ Hồ có nghĩa là 'cách mạng vô sản'. Đó là việc áp đặt chủ nghĩa phi nhân Mác-Lênin trên quê hương chúng ta để 'mở mang bờ cõi' của 'Tổ Quốc XNCH'.

Trong 30 năm chiến tranh, dưới chiêu bài 'đánh Pháp chống Mỹ', Quốc Tế Cộng Sản đã sử dụng đất nước VN làm bãi chiến trường. Quốc Tế Cộng Sản đã đem 'núi xương sông máu' của dân tộc VN, lót đường cho chủ nghĩa phi nhân Mác-Lênin bành trướng.

Năm 1976, Tổng Bí Thư Lê Duẩn đã công khai tuyên bố với đồng đảng VC:

'Chúng ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Sô, đánh cho Trung Quốc và chúng ta đã thành công trong việc cắm lá cờ quốc tế Mác Lê trên toàn cõi Việt Nam'.

Chỉ cần chừng ấy chứng cớ cũng đủ chứng minh, từ tư tưởng đến việc làm, CSVN hoàn toàn đi ngược lại nguyện vọng của đại khối Quốc Dân VN mà Quốc Tổ là vua Hùng Vương. NGƯỜI vừa có công lập quốc, vừa có công khai sáng Chủ Nghĩa Quốc Gia trên quê hương chúng ta. Nhưng CSVN đã TỪ BỎ, đi theo 'Tổ Quốc XHCN' bên Liên Sô.

Đúng là như vậy. Nếu hiểu 2 chữ Quốc Gia theo 'Quốc Tế Công Pháp' hiện thời quy định gần 5 ngàn năm trước đây, nước Văn Lang của dân tộc chúng ta đã hội tụ đủ 3 thành tố Lãnh Thổ, Dân Chúng và Chính Quyền để trở thành Quốc Gia.

Nếu dịch 2 chữ 'Quốc Gia' sang tiếng Mỹ là NATION và tiếng Pháp là ÉTAT thì mới dịch được chữ QUỐC, còn thiếu chữ GIA. Vì theo nguyên ngữ tiếng Hán thì QUỐC là nước, GIA là nhà. Do đó khi hiểu sâu đậm hơn, người Quốc Gia Chân Chính là người vừa yêu thương GIA ĐÌNH, vừa yêu thương TỔ QUỐC. Nói nôm na là chăm lo cho gia đình mà vẫn không quên nghĩa vụ đối với Đất Nước. Vì Đất Nước và Gia Đình song hành với nhau như hình với bóng. Nên từ ngàn xưa, VN ta mới có câu 'nước mất nhà tan'. Người Tàu có câu như 'quốc phá gia vong' hay 'quốc gia hưng vong, thất phu hữu trách'.

Đọc lại những trang sử nước nhà, ai cũng thấy tất cả các Anh Hùng Hào Kiệt VN đều là những người Quốc Gia Chân Chính. Hiển nhiên không có vị nào dính líu gì đến 'Chủ Nghĩa Cộng Sản'. Tiền nhân chúng ta đã **thể hiện lòng YÊU NƯỚC THƯƠNG DÂN cùng lòng CHÂN THÀNH qua lời nói và việc làm, hoàn toàn đối nghịch với chủ trương sử dụng BẠO LỰC và GIAN TRÁ của Hồ Chí Minh và đảng CSVN.**

1- Trong thời quân chủ cực thịnh khi xưa, vua Lý Thánh Tông nổi danh là ông vua NHÂN TỪ, thương dân như thương con. Ngài đã từng nói:

'Lòng trẫm yêu dân cũng như yêu con trẫm vậy, *nhưng vì trăm họ ngu dại, làm càn phải tù tội, trẫm lấy làm thương lắm. Từ nay về sau, tội gì cũng giảm nhẹ bớt đi'.*

Một hôm trời rét, nhà vua bảo cận thần:

'Trẫm ở trong cung ăn mặc thế này mà còn rét, nghĩ những tù phạm trong ngục, phải trói buộc cơm không đủ ăn, vả lại có người xét hỏi chưa xong, gian ngay chưa rõ, ***nhỡ rét quá mà chết thì thật là thương lắm'.***

Nói xong nhà vua ban lệnh lấy thêm chăn chiếu cho tù nhân và mỗi ngày cho họ ăn 3 bữa no. Quốc sách Nhân Trị của nhà vua đã cải hóa được rất nhiều người, khiến mức độ phạm pháp trong xã hội giảm thiểu, không có trường hợp nào trầm trọng đáng kể.

2- Trong thời gian chống quân Mông Cổ, Đức Trần Hưng Đạo đã mở đầu bản hịch Cứu Quốc bằng lời lẽ đầy thù hận, phát xuất vì tình YÊU NƯỚC THƯƠNG DÂN:

'Ta đây, ***ngày thì quên ăn, đêm thì quên ngủ, ruột đau như cắt, nước mắt đầm đìa,*** *chỉ căm tức rằng chưa được lột da quân giặc, dẫu thân này phơi ngoài nội cỏ, xác này gói trong da ngựa thì cũng đành lòng'.*

Vì tình yêu nước thương dân thúc đẩy, Người sẵn sàng hy sinh tính mạng cho đại nghĩa. Trong thời kỳ oanh liệt ấy, cũng có một số quan quân 'xôi thịt' trong triều đình, cũng có bầy 'giá áo túi cơm' trong xã hội. Chẳng thế mà trong Bản Hịch, Đức Thánh Trần đã liệt kê chúng là phường 'vô liêm sỉ':

'Thấy nước nhục mà không biết lo, nhìn quốc sỉ mà không biết thẹn, thân làm tướng phải hàng giặc mà không biết tức'.

3- Trong thời giặc Minh đô hô nước ta, Lê Lợi là 'ĐẠI ĐỊA CHỦ'. Ngài có lòng ÁI QUỐC và chí lớn từ lúc lúc thiếu thời và thường nói với bạn hữu:

'Đại trượng phu sinh ra ở đời để phò nguy cứu khổ, lưu tiếng lại nghìn năm sau, chớ đâu để làm tôi tớ cho người ta'.

Hồi ấy, nhiều lần giặc Tàu đã tìm cách mua chuộc ông, nhưng lần nào chúng cũng bị thất bại. Cả vùng Lam Sơn ai cũng biết ông là người giàu lòng nhân ái. Ai nghèo, ông cho tiền. Ai sa cơ, ông tận tình giúp đỡ. Sinh trưởng trong gia đình giàu có, mà lại thừa trí thông minh, nhưng Lê Lợi không muốn đeo đuổi việc học để ra làm quan. Ông nuôi chí cả nên chiêu hiền đãi sĩ, tìm cách giải phóng quê hương. Sau khi khởi nghĩa, ông thường tâm sự với quần thần:

'Trẫm đối với ai cũng hết lòng thành thật. Thà để người ta phụ mình, mình chớ có phụ người ta'.

4- Vị khai quốc công thần Nguyễn Trãi mang nặng lòng 'thù nhà nợ nước', đã chủ trương:

'Đem ĐẠI NGHĨA thắng hung tàn; lấy CHÍ NHÂN thay cho cường bạo'.

5- Trước khi đem quân tiêu diệt giặc Thanh, vua Quang Trung, vị Anh Hùng có thiên tài điều binh khiển tướng 'thần tốc', đã tâm sự với cận thần qua lời nói, phảng phất lòng YÊU NƯỚC THƯƠNG DÂN:

'Chúng nó sang phen này là mua cái chết đó thôi, ta ra chuyến này, thân coi việc quân đánh giữ, đã định mẹo rồi, đánh đuổi quân Tàu chẳng qua chỉ 10 ngày là xong việc. Nhưng nghĩ chúng là nước lớn gấp 10 lần nước ta, sau khi thua trận rồi, tất chúng lấy làm xấu hổ lại mưu báo thù như thế thì đánh nhau mãi không thôi. ***Dân ta bị hại nhiều, TA ĐÂU NỠ THẾ. Vậy đánh xong trận này, ta phải nhờ Thì Nhiệm dùng lời nói cho khéo để đình chỉ việc chiến tranh.*** *Đợi 10 năm nữa, nước ta dưỡng sức phú cường rồi thì không phải sợ chúng nữa'.*

Qua những trang sử nêu trên, ai cũng thấy các vị Anh Hùng Hào Kiệt VN đều lấy lòng **NHÂN TỪ và CHÂN THÀNH** làm gốc trong việc trị quốc an dân. Từ lý thuyết đến thực hành, **Tiền Nhân đã làm sáng tỏ Chính Nghĩa Quốc Gia, hoàn toàn đối nghịch với bản chất BẤT NHÂN, PHI DÂN TỘC và XẢO QUYỆT khôn lường của CSVN — xuất phát từ tà thuyết Mác-Lênin,** do Hồ Chí Minh áp đặt trên đất nước VN để bành trướng *'Tổ Quốc Xã Hội Chủ Nghĩa'* cho đế quốc đỏ Liên-Sô. **Nói tóm lược, đó là việc bành trướng 'Tổ Quốc XHCN' Mác-Lênin.** (1)

Chứng cớ là trong 'kinh điển Mác-Lê-nin' cũng như trên thực tế, Hồ Chí Minh cùng đồng đảng đã được dậy bảo, phải thực hiện 'Cách Mạng Vô Sản' bằng BẠO LỰC và GIAN TRÁ. Lê-nin đã khẳng định:

'Thứ bạo lực này đứng trên mọi luân lý, mọi luật pháp và trên cả Quốc Gia Dân Tộc'.

Vì vậy, nhìn lại lịch sử nước nhà, một ngàn năm giặc Tàu đô hộ dân ta, một trăm năm giặc Pháp giày xéo đất nước ta, nhưng không ai thấy giặc nào ác độc và xảo quyệt như giặc 'Cờ Máu Sao Vàng'. Chưa ai thấy thời kỳ nào, Xã hội VN có nhiều chuyện vô luân, nhiều chuyện bất nhân như thời 'Xã Hội Chủ Nghĩa'.

Chứng cớ rõ ràng là sau khi chiếm được miền Bắc, CSVN đã chủ mưu, xách động người nghèo, đấu tố người giàu. Thảm trạng cướp cuả giết người trong những năm 'Cải Cách Ruộng Đất' diễn ra khắp nơi. Luân thường đạo lý trong xã hội tiêu tan. Con đấu tố cha, vợ đấu tố chồng. Họ hàng hoặc bạn hữu nghi kỵ nhau, tố cáo nhau, hậm hực tranh giành nhau từng ly từng tý!

Hiện nay, xã hội VN ở trong tình trạng 'thượng bất chánh, hạ tắc loạn'. Bên trên, băng đảng 'Mafia Đỏ' tham nhũng 'lừng danh' trên thế giới: Đánh cắp công quỹ, hối mại quyền thế, làm nhiều chuyện hại dân hại nước. Bên dưới, băng đảng 'Mafia Đen' là Năm Cam cùng ma cô, du đãng, cướp trộm hoành hành.

Hồi đầu năm 2003 vừa rồi, báo chí VC đã tiết lộ, có cả ngàn cán bộ Cộng Sản, kể cả đảng viên cao cấp — như cựu thủ tướng VC Võ Văn Kiệt; Trần Mai Hạnh, Giám Đốc đài phát thanh VC; Phạm Sĩ Chiến, Phó Giám Đốc Viện Kiểm Soát Nhân Dân v.v. — đã đỡ đầu, che chở, hay đồng loã với trùm Mafia Năm Cam trong các 'dịch vụ':

Mãi dâm, tống tiền, thủ tiêu nhân chứng, cướp đoạt tài sản của dân, buôn lậu ma túy, buôn bán phụ nữ và trẻ thơ ra ngoại quốc. Đó chỉ là vài nét đại cương về tai họa cùng tệ đoan xã hội VN do Hồ Chí Minh cùng đồng đảng đã gây ra. Như đã trình bầy ở phần trên, Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã TỪ BỎ Quốc Gia, TỪ BỎ Đất Nước, TỪ BỎ Dân Tộc, TỪ BỎ Tổ Quốc VN để đi theo 'Chủ Nghĩa Quốc Tế', phục vụ 'Tổ Quốc XNCH' bên Liên Sô. Do đó mới có ranh giới giữa Quốc Gia và Cộng Sản. Đất Nước, Dân Tộc, Tổ Quốc VN đối với chúng chỉ là những chiêu bài không hơn không kém. Điển hình là 'Mặt Trận Tổ Quốc' và 'Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam' chỉ là 2 công cụ để đảng CSVN 'lừa già dối trẻ'. Đồng thời, Hồ cùng đồng đảng, 2 lần dâng lãnh thổ và lãnh hải của Tổ Quốc VN cho Tàu Cộng. Đó là những bằng cớ hùng hồn cho thấy thực chất của CSVN đối với Đất Nước. **Đó là những nguyên nhân sâu xa, tạo ra làn ranh Quốc Cộng.**

(Xin Xem Tiếp Bài II)

Quốc Hận 2–9-2003

Trần Quốc Kháng

---

(1) Khoảng giữa thập niên 1980, chúng tôi đã trình bầy ý tưởng này trong cuốn 'Nửa Đường Gẫy Cánh' và những bài viết khác liên quan đến 2 thái cực đối nghịch — Quốc Gia và Cộng Sản — để phản bác bọn bồi bút VC đã thoá mạ các Anh Hùng Hào Kiệt VN.

(Photo courtesy Google Image search)

Hai Lá Cờ, Hai Bên Chiến Tuyến:

Tổ Quốc VN Và Tổ Quốc XHCN Mác-Lênin

(Bài II)

♦ *Đảng CSVN đã khẳng định: 'Chúng ta theo Chủ Nghĩa Quốc Tế, KHÔNG THEO CHỦ NGHĨA QUỐC GIA. Chúng ta phải nâng cao tinh thần đấu tranh giải phóng... nghĩa là* ***HÌNH THỨC THÌ DÂN TỘC MÀ NỘI DUNG LÀ QUỐC TẾ'****.*

Như vậy, rõ ràng Dân Tộc, Đất Nước hoặc Tổ Quốc đối với CSVN chỉ là những CHIÊU BÀI trên hành trình tranh đấu, trước khi nước VN 'giải tán' để trở thành 'Liên Khu' của 'Thế Giới Đại Đồng' — không Nga Cộng thì Tàu Cộng là đầu xỏ. Do đó, cờ Máu Sao Vàng KHÔNG THỂ NÀO gọi là 'Quốc Kỳ' — đúng nghĩa là biểu tượng của Quốc Gia Dân Tộc. Thực chất, cờ Máu Sao Vàng chỉ là biểu tương cho ***'một đơn vị của ĐOÀN QUÂN QUỐC TẾ VÔ SẢN'*** *— đúng như lời VC đã xác nhận. Vì thế bài 'Quốc Ca VC' mới có tựa đề là 'Tiến QUÂN CA'. Nói cách khác, đó là bài hát của* ***'Đoàn QUÂN Quốc Tế Vô Sản' Mác-Lênin.***

♦ *Nhìn lại quá trình lịch sử — từ khi Cộng Sản xuất hiện ở VN năm 1925 đến nay — ai cũng thấy, đảng giặc VC chống lại Chủ Nghĩa Quốc Gia và chủ trương tiêu diệt những người Quốc Gia đến cùng. Nhưng chúng lại tận lực, sử dụng sức mạnh tinh thần của Chủ Nghĩa Quốc Gia. Đó là lòng Yêu Nước và tình yêu Dân Tộc, nhất là trong thời gian chiến tranh. Đây là điều CỰC KỲ MÂU THUẪN trên lý thuyết cũng như trên thực tế của phía Cộng Sản Mác-Lênin.*

Trần Quốc Kháng

Phản Bội Dân Tộc, Vong Ơn Bội Nghĩa Với Tiền Nhân

Trong 'kinh điển' Mác-Lê-nin cũng như trên thực tế, đảng CSVN (đảng giặc VC), đã thực hiện 'Cách Mạng Vô Sản' bằng bạo lực và gian trá theo đúng lời dậy bảo của Lê-Nin:

'Thứ bạo lực này đứng TRÊN MỌI LUÂN LÝ, mọi luật pháp và TRÊN CẢ QUỐC GIA DÂN TỘC'.

Trên thực tế, khởi đầu cuộc 'Cách Mạng Vô Sản', Hồ Chí Minh đã cho thuộc hạ phát động chiến dịch, DIỆN bên ngoài là *'Cải Cách Ruộng Đất'* (CCRĐ). ĐIỂM bên trong là xách động giai cấp Vô Sản 'vùng lên', tiêu diệt giai cấp Tư Sản. Nói nôm na, đó là chiến dịch 'Cướp Của Giết Người'.

Trong chiến dịch CCRĐ, cán bộ VC đã triệt để thi hành đúng chỉ thị của 'Bác vả Đảng': ***'Trí Phú Địa Hào, đào tận gốc, trốc tận rễ'***. Có nghĩa là tiêu diệt tận cội nguồn (nòi giống) của bốn thành phần 'Trí Thức, Phú Nông, Địa Chủ, Cường Hào' trong xã hội để thực hiện CHUYÊN CHÍNH VÔ SẢN.

Chắc hẳn các bậc cao niên ở miền Bắc VN vẫn chưa quên. Cán bộ Cộng Sản trong 'Đội Phát Động Quần Chúng Đấu Tranh' đã áp dụng chiến thuật 'Ba Cùng' của Tàu Cộng: CÙNG ở một nhà, CÙNG ăn một mâm, CÙNG nằm một giường với 'Bần Cố Nông' để tiện việc rỉ tai đầu độc 'Bần Cố Nông' hận thù Địa Chủ.

Chúng còn dậy bảo 'Bần Cố Nông' phương pháp đấu tố, cách thức hành hạ và giết Địa Chủ cùng những chuyện 'vong ân bội nghĩa' khác. Thế là thảm cảnh con đấu tố cha, vợ đấu tố chồng, người nọ 'vu oan giá hoạ' cho người kia diễn ra. Xã hội không còn luân thường đạo lý gì nữa!

Rùng rợn nhất là cảnh hành hạ và giết Địa Chủ ở đấu trường. Chỉ vì chủ nghĩa ngoại lai Mác-Lênin mà người Việt giết người Việt, man rợ và độc ác hơn cả loài lang sói:

Giết! Giết nữa! Bàn tay không phút nghỉ
Cho ruộng vườn, lúa thuế chóng mau xong
Cho Đảng bền lâu cùng rập bước chung lòng
Thờ Mao chủ tịch thờ Stalin bất diệt

Đó là lời thơ của Tố Hữu — tiếng nói của *'Trưởng Ban Văn Hóa Tư Tưởng Trung Ương Đảng CSVN'*. Rõ ràng như năm với năm là mười: Giết dân để ***'cho Đảng bền lâu'.*** Giết dân nhiều hơn nữa để ***'Thờ Mao chủ tịch thờ Stalin bất diệt'*** Chao ơi! Còn ách NÔ LỆ nào dã man, tàn ác như ách nô lệ Mác-Lênin!

Hiện nay, đảng giặc VC tiếp tục 'con đường Bác đi là con đường bi đát'. Chúng làm nhiều việc 'vong ân bội nghĩa' với Tiền Nhân để tỏ lòng cúc cung tận tụy 'Tổ Quốc XHCN' và quan thầy Tàu Cộng.

♦ Truyện ngắn 'Phẩm Tiết' của Nguyễn Huy Thiệp và 'Mùa Mưa Gai Sắc' của tướng giặc Trần Độ là 2 chứng cớ cụ thể. Cả hai

tác phẩm đều có chủ ý hạ nhục vua Quang Trung, từ vị anh hùng xuất chúng trở thành kẻ thô lỗ, cọc cằn, bạo dâm và chúa trùm khát máu, chém giết lương dân không biết gớm tay. Kế đến là truyện 'Gia Phả', tác giả là VC Trần Độ, đã dùng những tình tiết hư cấu của tiểu thuyết để bôi bác vua quan nhà Trần là những kẻ loạn luân, dâm dật, say mê chiến tích.

♦ Chứng cớ kế tiếp là thủ lãnh của băng đảng 'Dân Chủ Đa Nguyên' là Nguyễn Gia Kiểng đã mạt sát Kẻ Sĩ, thoá mạ Anh Hùng Hào Kiệt VN qua bài 'Nói Chuyện Với Trí Thức: Mặt Thật Của Ai?', đăng trên tờ Ngày Nay số 297, xuất bản tại Houston Texas. Kiểng lại còn bôi bác sự nghiệp cứu quốc của vua Quang Trung trong bài 'Về Một Vấn Đề Lịch Sử' trên tờ Thông Luận số 108 và hỗn láo với Tổ Tiên qua cuốn 'Tổ Quốc Ăn Năn'.

♦ Chúng ta còn thấy rõ, 2 lần đảng giặc VC đã ký văn kiện dâng lãnh thổ và lãnh hải cho Tàu Cộng. Lần thứ nhất, Phạm Văn Đồng đã nhận lệnh của Hồ Chí Minh, viết thư cho Chu Ân Lai ngày 14/9/1958, dâng cho ngoại bang 2 quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Lần thứ 2, Lê Khả Phiêu đã sang Bắc Kinh ký 2 'Hiệp Định' ngày 30/12/1999 và ngày 25/12/2000, dâng hàng ngàn Km2 lãnh thổ và lãnh hải cho Bắc Kinh.

Vấn đề được nêu lên: Tại sao Hồ cùng đồng đảng lại có những hành động 'vô ơn bạc nghĩa' với Tiền Nhân. Thế mà chúng vẫn tự nhân là 'yêu nước', tự nhân là đấu tranh giành 'độc lập' cho Tổ Quốc VN!

Chúng tôi xin thưa, những mỹ từ như **'Dân Tộc, 'Yêu Nước', 'Độc Lập' hay 'Tổ Quốc' v.v chỉ là 'DIỆN' bên ngoài.** Còn thực chất, hay **ĐIỂM bên trong, CSVN phục vụ 'Tổ Quốc XHCN'.** Chính đảng giặc VC đã khẳng định:

*'Chúng ta theo **Chủ Nghĩa Quốc Tế, KHÔNG theo Chủ Nghĩa Quốc Gia.** Chúng ta phải nâng cao tinh thần đấu tranh giải phóng... nghĩa là **hình thức thì dân tộc mà nội dung là quốc tế'.***

Nói cách khác là Hồ cùng đồng đảng đã TỪ BỎ Quốc Gia, TỪ BỎ Dân Tộc, TỪ BỎ Tổ Quốc VN để đi theo 'Chủ Nghĩa Quốc Tế'. Nên Dân Tộc, tình Yêu Nước hay Tổ Quốc VN đối với Cộng Sản, chỉ còn lại là những chiêu bài mà thôi.

Ai cũng thấy, trong thời kỳ chiến tranh 1945-1975, băng đảng VC muốn lợi dụng lòng yêu nước của dân chúng trong chiêu bài 'chống ngoại xâm'. Nên chúng đã nêu cao sự nghiệp đấu tranh cứu quốc của các Anh Hùng Hào Kiệt VN, trong đó có vua Quang Trung và Đức Trần Hưng Đạo. Nhưng sau khi chiến tranh chấm dứt, CSVN xoay chiều 180 độ. Chúng cho bọn bồi bút, viết sách báo bôi bác tất cả các Anh Hùng Hào Kiệt VN vì 3 lý do chính yếu.

Thứ Nhất: CSVN muốn chuẩn bị dư luận, viết lại lịch sử VN BẰNG TÀI LIỆU CỦA TÀU CỘNG ĐỂ LÀM ĐẸP LÒNG QUAN THẦY BẮC KINH. Chỉ vì nhiều vị Anh Hùng Hào Kiệt VN đã giáng những đòn chí tử khi giặc Tàu xâm lấn đất nước chúng ta. Như Đức Thánh Trần và vua Quang Trung chẳng hạn.

Sự nghiệp cứu quốc của 2 vị Anh Hùng xuất chúng, đã bị bọn Việt gian Cộng Sản Nguyễn Huy Thiệp, Trần Độ... và Nguyễn Gia Kiểng viết sách báo thoá mạ.

Thứ Hai: CSVN nhận thấy, tất cả các vị Anh Hùng Hào Kiệt VN đều là người Quốc Gia Chân Chính. Chẳng có vị Anh Hùng Hào Kiệt VN nào đấu tranh cho 'Chủ Nghĩa Quốc Tế Vô Sản' vì hiển hiện, Cộng Sản mới xuất hiện ở nước ta năm 1925. Nếu tôn vinh các Anh Hùng Hào Kiệt VN, vô hình trung CSVN tôn vinh người Quốc Gia. Hơn nữa, tinh thần Quốc Gia, gương Ái Quốc cùng tinh thần quật khởi trong sử sách, có ảnh tại hại cho Chủ Nghĩa Quốc Tế Vô Sản.

Thứ Ba: CSVN muốn chuẩn bị cho tương lai, dần dần sẽ XOÁ BỎ TỔ QUỐC VN để thay vào đó là 'Tổ Quốc Xã Hội Chủ Nghĩa'. Trước quỷ kế 'Trồng Người' của CSVN, ai cũng e ngại trong tương lai, các thế hệ trẻ sẽ không còn biết đến các Anh Hùng Hào Kiệt VN mà chỉ biết ***'Bác và Đảng'*** và ***'Thờ Mao Chủ Tịch, thờ Stalin bất diệt'.***

Hai Lá Cờ, Hai Bên Chiến Tuyến

Đọc lại những trang lịch sử VN từ ngày vua Hùng Vương lập quốc, gần 5 ngàn năm trôi qua, có lúc hưng thịnh, có lúc suy vi. Nhưng đất nước ta, không hề có ranh giới Quốc Cộng. **Mãi đến năm 1925, khi Hồ Chí Minh mang Cộng Sản Mác-Lênin vào VN — để thành lập 'đoàn quân Quốc Tế Vô Sản BẢN XỨ' là đảng CSVN — nhằm phục vụ 'Tổ Quốc XHCN' thì ranh giới Quốc Cộng mới xuất hiện.**

Làn ranh Quốc Cộng rõ ràng nhất từ khi nhà ái quốc Phan Bội Châu bị Hồ Chí Minh lừa gạt, bán cho thực dân Pháp năm 1925. Chuyện xẩy ra chỉ vì cụ Phan là người Quốc Gia, có lòng ái quốc cao độ. Cụ đã dấn thân hoạt động chống Pháp để lấy lại nên Độc Lập cho Tổ Quốc VN. **Còn Hồ thì ngược lại, chống Pháp chỉ là DIỆN bên ngoài. Còn ĐIỂM bên trong là thi hành mệnh lệnh của Liên Sô, bành trướng 'Tổ Quốc XHCN'.**

Do đó, thay vì đứng về phía Quốc Dân để kết hợp với các tổ chức đấu tranh khác cùng nhau chống Pháp, họ Hồ đã tìm cách phá hoại hay thủ tiêu những người Quốc Gia Chân Chính. Trong thời gian hoạt động ở Hồng Kông, Hồ đã bán cho thực dân Pháp hàng ngàn đoàn viên của 'Phong Trào Đông Du'. Hắn còn là thủ phạm trong những vụ thủ tiêu Đức Huỳnh Phú Sổ, Lý Đông A, Trương Tử Anh và Khái Hưng. Hàng ngàn chiến sĩ cách mạng khác trong các đảng phái theo huynh hướng Quốc Gia cũng đã bị họ Hồ lừa gạt và sát hại rất dã man.

Quý độc giả cao niên vẫn chưa quên, ngày 6.3.1946 Hồ lại còn ký 'Hiệp Ước Sơ Bộ' với tên trùm thực dân Sainteney, thoả thuận cho Pháp đổ quân ở miền Bắc. Chỉ vì Hồ muốn thi hành chỉ thị của Mạc Tư Khoa — với dã tâm, lợi dụng sự hiện diện của quân đội Pháp để ngụy tạo chính nghĩa qua chiêu bài *'Đánh Pháp Giành*

Độc Lập'. Được vậy, 'Tổ Quốc XNCH' mới có cơ hội 'mở mang bờ cõi' mau chóng ở VN, đúng như âm mưu thâm độc của Liên-Sô đã vạch sẵn. Vì thế, sau thời gian hoà hoãn với Pháp theo 'Hiệp Ước Sơ Bộ', đến ngày 19.12.1946 Hồ phát động chiến tranh, kêu gọi *'toàn quốc kháng chiến'*.

Mặc dù tình thế càng ngày càng đen tối, nhưng VN vẫn còn một điều may. Ngày 5-6-1948, vua Bảo Đại cùng Cao Uỷ của Pháp tại VN là Emile Bollaert ký kết Hiệp Ước Vịnh Hạ Long. Trong đó, Pháp bằng lòng trao trả Độc Lập cho VN và tôn trọng việc thống nhất lãnh thổ của Quốc Gia VN, từ Ải Nam Quan đến Mũi Cà Mâu. Nhờ vậy, thảm cảnh phân ly 'Nam Kỳ Tự Trị' chấm dứt.

Thế nhưng, trước tình thế bi đát, vua Bảo Đại tạm thời phải chấp nhận cho Quốc Gia VN gia nhập Liên Hiệp Pháp để có đủ sức mạnh, đương đầu với Quốc Tế Cộng Sản đang bành trướng ở VN — trá hình qua chiêu bài *'Đánh Pháp, Giải Phóng Dân Tộc'*.

Dù nền Độc Lập VN chưa thu hồi toàn vẹn, nhưng lịch sử đã ghi nhận: Năm 1948, Quốc Kỳ của nước VN Độc Lập với nền Vàng Ba Sọc Đỏ tung bay, sau gần 100 bị Pháp đô hộ. Giáo sư Nguyễn Ngọc Huy đã viết:

'Quốc kỳ của chúng ta hiện nay do một họa sĩ nổi tiếng thời Thế Chiến II là Lê Văn Đệ vẽ và đã được Cựu Hoàng Bảo Đại chọn trong nhiều mẫu cờ khác nhau được trình cho ông trong một phiên họp ở Hong-Kong năm 1948, ***gồm có ông và đại diện các đoàn thể chánh trị và tôn giáo cùng một số thân hào nhơn sĩ về phía người quốc gia Việt Nam.*** *Cờ vàng ba sọc đỏ đã được dùng làm quốc kỳ cho quốc gia Việt Nam khi chánh phủ lâm thời Việt Nam được thành lập ngày 2 tháng 6 năm 1948 dưới sự chủ tọa của Tướng Nguyễn Văn Xuân. Nó đã tiếp tục được dùng* ***suốt thời Đệ Nhứt và Đệ Nhị Cộng Hòa Việt Nam, cho đến ngày nay'.***

Chắc hẳn tất cả quý vị đều đồng ý với chúng tôi, Quốc Kỳ là biểu tượng cho toàn thể Quốc Gia Dân Tộc cùng 'hồn thiêng sông núi'. Trong đó có Anh Linh của các Anh Hùng Hào Kiệt đã có công dựng nước hoặc bảo vệ Tổ Quốc. Do đó, **chỉ có Quốc Hội đại diện cho toàn thể dân chúng, hay trong chế độ Quân Chủ, chỉ có nhà vua cùng các đoàn thể và thân hào nhân sĩ, mới có thể quyết định, lựa chọn Quốc Kỳ.**

Trên nguyên tắc ấy, **chỉ có cờ Vàng Ba Sọc Đỏ mới chính thức là Quốc Kỳ VN. Lẽ dễ hiểu, lá cờ này đã hội đủ 3 yếu tố: Hợp tình, hợp lý và hợp pháp.** Vì sau khi vua Bảo Đại cùng nhiều đoàn thể và tôn giáo chọn lựa, đến năm 1956 — khi Tổng Thống Ngô Đình Diệm khai sáng nên Đệ Nhất VN Cộng Hòa — lá cờ này lại được cả Quốc Hội, đại diện cho dân chúng VN, bỏ phiếu tôn vinh là Quốc Kỳ VN cùng với bài 'Tiếng Gọi Công Dân' là Quốc Ca.

Ngược lại là cờ Máu Sao Vàng của CSVN, ai có lương tri, KHÔNG thể nào chấp nhận lá cờ này là 'Quốc Kỳ' được. Như đã dẫn chứng, đảng CSVN đã khẳng định, chúng theo *'Chủ Nghĩa Quốc Tế', KHÔNG THEO 'CHỦ NGHĨA QUỐC GIA'*.

Do đó Dân Tộc, Tổ Quốc, hoặc Quốc Ca và Quốc Kỳ' đối với CSVN, chỉ là CHIÊU BÀI trên hành trình tranh đấu, trước khi nước VN 'giải tán' để trở thành 'Liên Tỉnh' của 'Thế Giới Đại Đồng' — do Liên Sô hay Tàu Cộng lãnh đạo. Hiển nhiên, **cờ Máu Sao Vàng KHÔNG THỂ NÀO gọi là 'Quốc Kỳ' — đúng nghĩa là biểu tượng của Quốc Gia Dân Tộc.**

Thực chất, cờ Máu Sao Vàng chỉ là biểu tương cho 'một đơn vị của ĐOÀN QUÂN QUỐC TẾ VÔ SẢN' — đúng như lời CSVN đã xác nhận. Vì thế bài 'Quốc Ca VC' mới có tựa đề là 'Tiến QUÂN Ca'. Nói cách khác, đó là bài hát của 'Đoàn QUÂN Quốc Tế Vô Sản' Mác-Lênin tại VN.

Ngược lại, bài Quốc Ca VNCH, hay là của Quốc Gia VN, qua tựa đề là 'Tiếng Gọi Công Dân', hiển hiện đó là bài hát kêu gọi tất cả các Công Dân, bao gồm đầy đủ các thành phần 'Sĩ, Nông, Công, Thương, Binh' trong nước. Quan trọng hơn nữa là lời hát, từ phần mở đầu đến phần kết thúc, tất cả đều phảng phất tinh thần Quốc Gia Dân Tộc, thúc dục toàn dân BẢO VỆ Đất Nước:

'Công dân… ơi! Mau hiến thân… dưới cờ. Công dân… ơi! Mau làm cho cõi bờ… thoát cơn tàn phá… vẻ vang nòi giống. Xứng danh nghìn năm giòng giống LẠC HỒNG'.

Còn lời hát trong bài 'Tiến Quân Ca' của CSVN, có đoạn NGHỊCH LÝ với 'kinh điển' Mác-Lênin. Có đoạn để lộ bản chất Cộng Sản, ác độc, man rợ đến độ rùng rợn. Khi CSVN đã khẳng định, đi 'theo Chủ Nghĩa Quốc Tế, KHÔNG THEO CHỦ NGHĨA QUỐC GIA' thì làm gì có chuyện 'CỨU QUỐC'? Làm gì có chuyện 'HỒN NƯỚC'. Thế mà đoạn mở đầu bài 'Tiến Quân Ca' đã có những lời hát, đối nghịch lại tinh thần Quốc Tế hay XHCN mà CSVN tôn thờ.

'Đoàn quân VN đi… chung lòng CỨU QUỐC... Bước dồn vang trên đường gập ghênh xa…. Cờ pha máu chiến thắng, đây HỒN NƯỚC'.

Sang đoạn khác, bài 'Tiến Quân Ca' để lộ bản chất Cộng Sản. *Nào là 'đường vinh quang XÂY XÁC QUÂN THÙ'. Nào là 'THỀ PHANH THÂY, UỐNG MÁU QUÂN THÙ'!*

Quả thật, man rợ quá! Rùng rợn quá! Độc ác quá! Hành động ấy, chỉ có loài lang sói và CSVN mới có thể làm được — theo đúng 'kinh điển' Mác-Lênin.

Nói ngắn gọn, Hồ Chí Minh cầm đầu *'một đơn vị của đoàn quân Quốc Tế Vô Sản',* chiến đấu cho 'Tổ Quốc XHCN' — hay Đệ Tam Quốc Tế — để làm những việc phản dân hại nước, kể cả chuyện 'vong ân bội nghĩa' với Tiền Nhân. Nên cờ 'Máu Sao Vàng' và bản 'Tiến Quân Ca' của chúng, KHÔNG THỂ nào hợp tình, hợp lý và hợp pháp để trở thành 'Quốc Kỳ và Quốc Ca VN' được.

Khác Nào Quạ Đội Lốt Công

Như đã chứng minh, Quốc Gia và Cộng Sản là hai thái cực đối nghịch. Những người Quốc Gia Chân Chính, đấu tranh cho

quyền lợi của Quốc Gia Dân Tộc, xuất phát từ lòng ái quốc hay tình yêu thương DÂN TỘC. Đối nghịch lại là những người Cộng Sản, đấu tranh cho quyền lợi của Đệ Tam Quốc Tế Cộng Sản và bành trường 'Tổ Quốc XHCN'. Qua những chứng cớ rõ ràng trên 'giấy trắng mực đen', CSVN đã xác nhận, chúng theo CHỦ NGHĨA QUỐC TẾ, còn DÂN TỘC CHỈ LÀ HÌNH THỨC BÊN NGOÀI.

Đồng thời, theo 'kinh điển' Mác-Lênin, khởi thuỷ hoàn vũ thuộc về nhân loại, không có Quốc Gia. Nhưng sau, vì lòng tham của các vua chúa tranh giành nhau đất đai, nên mới có sự phân chia ranh giới để thành lập Quốc Gia. Do đó, đối với Cộng Sản, tình Yêu Nước, tình yêu Tổ Quốc hay tinh thần Dân Tộc chỉ là *'tình cảm giả tạo của phía Quốc Gia, của bọn Tư Bản, xuất phát từ lòng tham lam của các vua chúa'*.

Như vậy, làm gì có chuyện 'yêu nước thương dân' và 'tình yêu Tổ Quốc VN' trong thâm tâm con người Cộng Sản. Thế nhưng, bất cứ chuyện gì, CSVN cũng lấy danh nghĩa là Dân Tộc hoặc NHÂN DÂN. Nào là *'Công An Nhân Dân'*. Nào là *'Quân Đội Nhân Dân'*. Nào là *'Toà Án Nhân Dân'*. Nhưng thật sự, tất cả đều là công cụ của đảng Cộng Sản.

Nhìn lại quá trình lịch sử, chắc hẳn tất cả quý vị đều nghiệm thấy, khởi đầu bất cứ cuộc chiến nào, Cộng Sản không bao giờ dám 'danh chính ngôn thuận', kêu gọi quần chúng đấu tranh vì 'Chủ Nghĩa Quốc Tế Vô Sản'. Ngược lại, chúng luôn luôn đeo mặt nạ Dân Tộc, đóng kịch *'yêu nước, thương dân'* và quyết tâm *'bảo vệ Tổ Quốc VN'* — tưởng còn nồng thắm hơn cả những người Quốc Gia Chân Chính.

Khác nào quạ đội lốt công
Bên ngoài xinh đẹp trong lòng xấu xa

Qua những trang lịch sử nước nhà, từ khi Cộng Sản xuất hiện ở VN năm 1925 đến nay, ai cũng thấy CSVN chống lại Chủ Nghĩa Quốc Gia và chủ trương tiêu diệt những người Quốc Gia đến cùng. Nhưng chúng lại tận lực, sử dụng sức mạnh của Chủ Nghĩa Quốc Gia. Đó là lòng Yêu Nước và tình yêu Dân Tộc, nhất là trong thời gian chiến tranh. Đây là điều CỰC KỲ MÂU THUẪN trên lý thuyết cũng như trên thực tế của phía Cộng Sản.

Điển hình là ngày 20-12-1960, đảng CSVN cho hạ sinh tổ chức côn đồ, nguỵ danh là *'Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam'*. Chúng kêu gọi toàn dân *'chống Mỹ cứu nước'*.

Máu ta còn quý hơn vàng
Nhưng vì non nước sẵn sàng hy sinh

CSVN tôn vinh XHCN là 'ưu việt', là 'đỉnh cao trí tuệ'. Như vậy, tại sao CSVN lại không dám 'danh chính ngôn thuận' kêu gọi dân chúng, vì *'Quốc Tế Vô Sản'*, vì *'Tổ Quốc XHCN'* bên Liên Sô, vì *'thờ Mao Chủ Tịch, thờ Stalin bất diệt'*, để kêu gọi lòng 'mến mộ' của quần chúng, vùng lên đánh Mỹ, giật sập VN Cộng Hoà, xóa bỏ 'Chủ Nghĩa Quốc Gia' ở VN?

Ai cũng thấy, chúng không dám đả động gì đến 2 chữ 'Cộng Sản' hay 4 chữ 'XHCN'. Ngược lại, vì sợ dân chúng VN và thế

giới ghê tởm, nên chúng phải dùng chiến thuật 'ngụy trang, ẩn núp', đội lốt Dân Tộc để che giấu tông tích. Đến khi cả nước sa vào thảm họa, chúng mới công khai, gỡ 'mặt nạ' để cho mọi người thấy chúng là XHCN.

Đó là những bằng cớ hùng hồn cho thấy sự tồi tệ và mâu thuẫn của chủ nghĩa 'Quốc Tế Vô Sản'. Ngược lại, đó là thế ƯU VIỆT của Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc.

Thật sự, chỉ cần hiểu biết vài điều sơ đẳng về Chủ Nghĩa Cộng Sản, ai cũng thấy những chuyện mâu thuẫn và 'ba láp' trong thâm tâm con người Cộng Sản. Chúng tôi xin nêu lên mấy thí dụ điển hình.

Thứ Nhất: Chuyện Hồ Chí Minh, như đã trình bầy trong bài đầu tiên, trước khi giẫy chết, hắn đã viết di chúc, tỏ ý ước ao *'khi xuống âm phủ được gặp cụ Mác, cụ Lê'*. Điều này hoàn toàn trái ngược với quan điểm Duy Vật hay Vô Thần — theo 'kinh điển' Mác-Lenin. Vì theo chúng, 'chết là hết' thì làm gì có 'linh hồn' mà đòi gặp nhau!

Thứ Hai: Cộng Sản tự nhận là *'đỉnh cao trí tuệ'* và hô hào *'yêu nước là yêu XHCN'*. Chúng tưởng khẩu hiệu này là 'chí lý', có thể dụ dỗ được những người yêu nước, đi theo XHCN. Nhưng không, đó là khẩu hiệu 'ba láp' và mâu thuẫn vô cùng, nếu không muốn nói là NGỚ NGẨN.

Lẽ dễ hiểu là ai yêu nước cũng đều yêu thương Dân Tộc và quyết tâm bảo vệ Đất Nước. Trong cuộc đấu tranh, kẻ có lòng ái quốc, phục vụ DÂN TỘC là chủ đích. Đó là NỘI DUNG trong cuộc tranh đấu. Điều này hoàn toàn TRÁI NGƯỢC với chủ trương của Cộng Sản vì chúng đã xác nhận, ***'hình thức thì Dân Tộc mà nội dung là Quốc Tế'.***

Hơn nữa, theo đúng 'kinh điển' Mác-Lênin, nếu Quốc Tế Cộng Sản toàn thắng, chúng sẽ xoá bỏ hết tất cả ranh giới Quốc Gia, để thành lập 'Thế Giới Đại Đồng'. Tất nhiên, Tổ Quốc VN sẽ không còn. Trên trái địa cầu chỉ còn 'Tổ Quốc XHCN' ở Liên Sô mà thôi!

Qua những dẫn chứng đơn sơ nêu trên, quả thật chỉ có kẻ mắc bệnh 'tâm thần' hay 'ĐẠI NGỐ' thì mới nghĩ, *'yêu nước là yêu XHCN'!*

Thứ Ba: Nửa thế kỷ trước đây, phía Cộng Sản đã nguyền rủa Chủ Nghĩa Tư Bản là 'thối tha' và 'đang giãy chết'. Thế nhưng Tư Bản không 'giẫy chết', mà càng ngày càng vững mạnh. Ngược lại về phía Cộng Sản, sau khi 'Mẫu Quốc' Liên Sô cùng khối Cộng Sản Đông Âu tan rã, Tàu Cộng và VC chỉ còn 'cái xác' là Cộng Sản. 'Linh hồn Cộng Sản' là chủ thuyết kinh tế của Mác-Lênin đã tiêu vong!

Mặc dù chúng vẫn nắm chặt 'búa liềm' và 'dao găm mã tấu' trong tay. Nhưng chúng đã phải cúi đầu đi theo 'Kinh Tế Thị Trường' của Chủ Nghĩa Tư Bản. Chúng gọi là *'Kinh Tế Thị Trường Theo Định Hướng XHCN'*.

Hiển hiện, ai cũng thấy đó là chuyện 'đem râu ông nọ cắm cằm bà kia' nếu không muốn nói là mâu thuẫn và 'ba láp'!

Ở VN hiện thời, các đảng viên VC, nhất là thành phần cao cấp, đã trở thành các nhà 'Tư Bản Đỏ'. Chúng vừa có tiền của, lại vừa có *'Công An Nhân Dân'* và *'Quân Đội Nhân Dân'* trong tay. Đương nhiên chúng trở thành 'Cường Hào Ác Bá' thời XHCN. Đại khối dân nghèo còn bị bóc lột, gấp cả trăm lần so với thời 'Địa Chủ' khi xưa mà Cộng Sản đã kết tội các nạn nhân là thành phần *'Tư Bản bóc lột'* dân nghèo!

Hiển nhiên, đó chỉ là vài nét đại cường về 'thành tích vĩ đại' của cuộc 'Cách Mạng Vô Sản' mà Hồ Chí Minh cùng đảng CSVN muốn thực hiện bằng 'núi xương sông máu' của Dân Tộc VN qua 30 năm chiến tranh thảm khốc để phục vụ *'Tổ Quốc XHCN'*!

(Xin xem tiếp Bài III)

Ngày Quốc Nạn Cộng Sản
2–9-2003
Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)

Hai Lá Cờ, Hai Bên Chiến Tuyến:
Tổ Quốc VN Và Tổ Quốc XHCN Mác-Lênin
(Bài III)

♦ *'Văn Kiện Đảng' CSVN, kể cả mấy lá thư của Hồ Chi Minh đã cho thấy, Hồ là 'ĐẠI BIỂU' của Quốc Tế Cộng Sản (QTCS), lãnh lương của QTCS, thi hành chỉ thị của QTCS — không Nga Cộng thì Tàu Cộng là kẻ đầu xỏ.*

Ngay cả bài 'Đảng cộng sản Việt Nam ra đời và cương lĩnh đầu tiên của đảng' — do VC soạn thảo và phổ biến trên website

'www.cpv.org.vn' ngày 20-6-2006 — cũng có mấy đoạn xác nhận sự thật nêu trên:

***'....Quốc tế cộng sản đã chỉ thị cho đồng chí Nguyễn ái Quốc chịu trách nhiệm** 'hợp nhất các phần tử cộng sản chân chính lại, để thành lập một đảng duy nhất'. **Nhận chỉ thị này,** mùa thu năm 1929, đồng chí Nguyễn ái Quốc từ Thái Lan trở lại Hương Cảng chuẩn bị kế hoạch **thực hiện nhiệm vụ** lịch sử trọng đại nói trên'.....*

Như vậy thì quá rõ ràng, Hồ Chí Minh đã thi hành mệnh lệnh do QTCS sai khiến, thành lập đảng CSVN: Đảng ấy là đảng gì? Là công cụ của Nga Tàu? Hay là bọn 'GIAN NHÂN HIỆP ĐẢNG, làm tay sai cho ngoại bang?

♦ ***V**ì thảm hoạ Mác-Lênin do Hồ mang từ Sô-Viết về VN giày xéo quê cha đất tổ, nên quê hương chúng ta trở thành bãi chiến trường giữa Nga Tàu và các nước Tư Bản Tây Phương từ 1945 đến 1975.*

Dưới cờ Máu Sao Vàng, 'đoàn quân Quốc Tế Vô Sản' Mác-Lênin — mà Nga Tàu là bọn đầu xỏ — đã xâm chiếm VN Cộng Hòa, cướp đoạt tất cả quyền Tự Do của dân chúng, gây nên thảm cảnh nghèo khổ lầm than, khiến hàng triệu người Việt đã phải liều mạng, bỏ nước đi vượt biên vượt biển trốn Cộng Sản. Sự kiện lịch sử này cho thấy, người dân VN tỵ nạn ghê tởm cờ Máu Sao Vàng, nên mới tìm cách thoát thân, đi 'theo bóng cờ Vàng' thì mới có Tự Do No Ấm.

*Do đó, **chỉ có những kẻ 'vong ơn bội nghĩa' với Tổ Quốc VN, hoặc mắc bệnh tâm thần mới 'theo cờ Đỏ bỏ cờ Vàng'.***

Trần Quốc Kháng

Đại Tá Vẹm Bùi Tín
'Nói Như Vẹm'

Khi *'đoàn quân Quốc Tế Vô Sản'* hoành hành ở nước ta, cờ Máu Sao Vàng xuất hiện cùng với thành ngữ 'nói như VẸM'. Khởi đầu ở miền Bắc rồi đến miền Nam VN, ai cũng hiểu thành ngữ 'nói như vẹm' dùng để ám chỉ bọn Việt Minh CS, nói ngược nói xuôi, có khi 'nói như con vẹt', có khi 'đao to búa lớn' — bên ngoài rất hoa mỹ, nhưng bên trong gian ác khôn lường.

Nói thì đạo đức cao sâu
Làm thì như lũ đầu trâu mặt người
Khoe khoang 'Cách Mạng' đổi đời
Nhưng dân nghèo khổ gấp mười thời xưa

Đó là những câu ca dao, xuất phát từ đáy lòng người dân nói lên sự thật về bản chất của CSVN, rất phù hợp lời tự thú của ông Gorbachev — cựu Chủ Tịch Liên Sô, sau khi 'ăn năn hối cải', đã trở về với Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc. Trong khi thuyết trình ở Hoa Kỳ về đề tài 'Nước Nga, Quá Khứ, Hiện Tại Và Tương Lai', ông Gorbachev đã chân thành tuyên bố:

*'Cộng Sản mà tôi phục vụ gần cả đời người, nhưng nay tôi phải đau đớn và thành thật để nói: **Cộng Sản chỉ biết nói dối và tuyên truyền'.***

Đúng là như vậy. LỪA DỐI và BẠO LỰC là sở trường của giặc 'Cờ Máu Búa Liềm' nói chung, hay giặc 'Cờ Máu Sao Vàng' nói riêng.

Trên mạng lưới điện toán, điển hình là bài *'Một Phương Hướng Đổi Mới Trình Đồng Bào'* của đại tá VẸM Bùi Tín — phổ biến hồi đầu năm 2003 vừa qua, tiềm ẩn nhiều điều TRÍ TRÁ, liên quan đến chủ đề 'Hai Lá Cờ, Hai Bên Chiến Tuyến'.

Mặc dù Bùi Tín là cây viết lão luyện trong ngành tuyên truyền của CSVN, có khả năng 'lừa già dối trẻ' rất thiện nghệ. Nhưng từ khi mặt nạ *'Yêu Nước Thương Dân, Cách Mạng, Giải Phóng'* của đảng CSVN rơi xuống đất, Bùi Tín sa vào tình trạng 'nói dối không thông'. Nên khi viết sách báo, họ Bùi viết đoạn nọ mâu thuẫn với đoạn kia. Bằng cớ là hắn đã viết về tệ trạng ở VN — trong thời XHCN như sau:

'Do công khai hoá, ta được biết năm qua riêng về xây dựng cơ bản trong cả nước số vốn đầu tư bị ăn cắp, thất thoát lên đến 40%, một tỷ lệ cực kỳ khủng khiếp! riêng về bộ xây dựng, đã thất thoát hơn 500 triệu đôla trên 2,6 tỷ đôla! Báo chí quốc tế cho rằng đến mức ấy không còn có thể gọi là tham nhũng. ***Đó là cướp! là ăn cướp tài sản xã hội! (brigandage!)'.***

Qua sự kiện nêu trên, CSVN là đảng giặc cướp hay đảng gì đây? Lá cờ 'Máu Sao Vàng' của chúng là cờ của đảng giặc cướp hay là 'Quốc Kỳ VN'? Đồng thời, nhìn lại quá trình lịch sử nửa thế kỷ vừa qua thì ai cũng thấy, mức độ tội ác — do CSVN gây ra — không còn ở mức độ của đảng cướp, mà vượt lên mức độ QUỐC TẶC — độc nhất vô nhị trong lịch sử VN.

Thế nhưng, sau khi tố cáo CSVN ăn cướp công quỹ, Bùi Tín xoay chiều 180 độ. Sang đoạn văn khác, hắn đã 'tô son điểm phấn' cho đồng bọn, trái ngược với đoạn văn do chính tay hắn đã viết ở trên:

'... Khá nhiều đảng viên cộng sản có trí tuệ, có lương tâm, thật lòng yêu nước thương dân đề xuất; mà không ít cựu chiến binh, có cả sỹ quan trung cấp, cao cấp, cấp tướng kiến nghị; mà rất nhiều thanh niên cộng sản thông minh, có tâm huyết mong chờ, chắc chắn được đông đảo đồng bào yêu quý trong cả nước hân hoan đón nhận, khi biết và hiểu rõ'.

Thật là đơn giản. Vấn đề được nêu lên là từ cổ chí kim, từ Đông sang Tây, trong đảng giặc cướp, kẻ nào là người 'có lương tâm'?

Hiển nhiên là không. Như vậy, trong đảng giặc gian manh VC, kể cả chúa trùm Hồ Chí Minh và con cháu của hắn — trong 'Đoàn Thanh Niên Cộng Sản' — có kẻ nào 'thật lòng yêu nước thương dân'? Hay ngược lại, toàn là bọn phản dân hại nước? **Có ai 'yêu nước thương dân' mà lại ngớ ngẩn đến độ, dấn thân vào cuộc đấu tranh của Cộng Sản mà *'hình thức thì dân tộc, nội dung là QUỐC TẾ?***

Nói rõ hơn theo ngôn từ của Cộng Sản thì DIỆN bên ngoài của cuộc đấu tranh là Dân Tộc. Còn chủ đích thực sự bên trong hay là ĐIỂM, chỉ nhằm phục vụ Quốc Tế Vô Sản mà Nga Cộng và Tàu Cộng là 2 kẻ đầu xỏ!

Đồng ý, 'nhân vô thập toàn'. Nên cũng có nhiều đảng viên VC lầm đường. Nhưng sau khi hoạt động cho VC dăm bẩy năm mà

không phân biệt được Chính và Tà, không dám trở về với đại khối Quốc Dân thì những kẻ lầm đường ấy, liệu còn là người hay đã biến thành lũ 'NGỢM Mác-Lênin'?

Dù ở trong tình huống nào, tất cả các đảng viên CSVN, không nhiều thì ít, đều có tội với Tổ Quốc và Dân Tộc. Nhưng thiết tưởng, sau khi chúng biết 'cải tà quy chính' thì đại khối Quốc Dân — với lòng bao dung trời biển — sẵn lòng tha thứ, tùy theo tội trạng.

Nhớ lại 2 cuốn *'Hoa Xuyên Tuyết'* và *'Mặt Thật'* của Bùi Tín đã phát hành trước đây. Mặc dù họ Bùi chỉ nói lên phần nào sự thật — KHÔNG thể giấu diếm — nhưng chỉ cần căn cứ vào đó, độc giả cũng thấy rõ: **Hồ Chí Minh và đảng CSVN là bọn tay sai của Nga Tàu không thể chối cãi.**

Chính vì vậy, trong bài 'Hoan Hô Ông Bùi Tín' của các ông Việt Thường, Nam Nhân và Lý Tuấn — phổ biến trên NET hồi trung tuần tháng 2 năm 2003 — đã nêu lên những nhận xét về Hồ và đảng CSVN qua 2 tác phẩm nêu trên của Bùi Tín:

'Trần ích Tắc đi theo quân Nguyên vào Việt Nam (chắc vì ươn hèn và tham vọng). Những Hoàng cao Khải, Lê Hoan, chắc chắn tội ác không bằng một phần tỷ của Hồ. Khi Hồ còn sống đã dâng biển dâng đất cho Tàu cộng. Bọn thừa kế Hồ là Đỗ Mười, Lê khả Phiêu, Nông đức Mạnh lại vừa tiếp tục dâng đất, dâng biển cho Tàu cộng và v.v.

Những kẻ nói trên bị lịch sử kết tội là Việt gian thì Hồ và lũ thừa kế của hắn phải là đại, đại Việt gian.

Dù ông (Bùi Tín) cố tìm cách phủ nhận, nhưng sự mô tả của ông về Hồ và bè lũ qua hai cuốn 'Hoa xuyên tuyết' và 'Mặt thật' đã chứng minh hùng hồn và cụ thể rằng chúng, tức Hồ chí Minh và đảng cộng sản của hắn là lũ Việt gian bán nước'.

Đồng thời, khi nêu lên nhận định về cuộc chiến Việt Nam (1945-1975), các ông Việt Thường, Nam Nhân và Lý Tuấn đã viết:

'Đây là cuộc chiến giữa nhân dân Việt Nam chống những tên Việt gian, lính đánh thuê cho thực dân đỏ Nga-xô, Tàu cộng. Nghĩa là chống thực dân đỏ xâm lược…

*… **Ông (Bùi Tín) đã kinh ngạc khi kể lại những chuyện Hồ chí Minh bị Stalin và Mao coi thường như thế nào; Hồ và lũ cán bộ cộng sản của Hồ đã răm rắp tuân theo một cách ngoan ngoãn những lệnh của Stalin, những ý kiến của cố vấn Tàu do Mao phái sang.** Ông (Bùi Tín) đã tả rất sinh động cảnh các cố vấn Tàu cộng ngồi gác hai chân lên bàn, nhổ nước miếng ồn ào rất là Tàu và ra mọi mệnh lệnh, và từ Hồ cho đến Trường Chinh, Hoàng quốc Việt v.v & kính cẩn chấp hành.*

Ông (Bùi Tín) là người đọc nhiều, đi nhiều, gặp gỡ nhiều, xin hỏi ông có thấy trong lịch sử Việt Nam và các nước trên thế giới (ngoại trừ các nước chư hầu cộng sản của Nga-xô và Tàu cộng) có chuyện như vậy xảy ra không? Chắc chắn là không. Còn nếu có thì chỉ xảy ra giữa mẫu quốc và thuộc địa; giữa khâm sai thiên triều với lũ tay sai bán nước mà thôi'!

Đúng là như thế. Hồ cùng đồng đảng — dĩ nhiên có cả Bùi Tín — không thể chối cãi được những sự thật ấy. Thế nhưng trong bài *'Một Phương Hướng Đổi Mới Trình Đồng Bào'* nêu trên, họ Bùi đã bẻ cong ngòi bút, cho rằng có *'khá nhiều đảng viên cộng sản có trí tuệ, có lương tâm, thật lòng yêu nước thương dân'!*

Nói cách khác là đại tá VẸM 'nói dối không thông', trong khi diễn trò 'phản tỉnh' CUỘI đã 'lòi đuôi cáo đỏ'. Vì vậy, nhiều người mới bảo Bùi Tín là kẻ 'khẩu Phật tâm xà'. Có nghĩa là 'ngoài miện thì đọc Na Mô. Trong lòng thì chứa một bồ dao găm'.

Xin quý vị thử kiểm chứng lời nói và việc làm của Bùi Tín để thấy ngay sự thực. Trong bài nêu trên, họ Bùi đã tung ra những lời ngọt bùi để bắc cầu 'Hoà Hợp Hòa Giải' trong màn kịch *'Bỏ Huy Chương':*

'Các anh chị em Cựu chiến binh, thương binh của Quân đội Việt nam Cộng hoà cũ hiện ở trong và ngoài nước, trên tinh thần hoà giải và hoà hợp dân tộc thật lòng; nhân đây, tôi tuyên bố từ bỏ 9 Huân chương Kháng chiến, Quân công, Chiến công, Chiến sỹ vẻ vang tôi được thưởng, khi xót xa nhìn ra sự thật qua tổng kết thống kê 30 năm chiến tranh: số người Việt nam chết và bị thương lớn nhất không phải do quân lính nước ngoài mà do chính người Việt ta hăng say bắn giết nhau, bởi những học thuyết xa la'.

Ai thiếu kinh nghiệm về Cộng Sản, hoặc nhẹ dạ dễ tin mà đọc lời 'đường mật' của họ Bùi thì chắc hẳn sẽ cảm kích. Nhưng khi so sánh lời nói và việc làm của Bùi Tín — quá khứ cũng như hiện tại — ai cũng thấy rõ bộ mặt thật 'giả nhân giả nghĩa' của tên đại bịp này.

Trong bài 'Vạch Trần Tội Ác Bùi Tín' của ông Võ Tử Đản, có đoạn tố cáo họ Bùi, đã thảm sát lương dân ở Quảng Trị hồi cuối thập niên 1940:

'Tôi đọc bài báo của ông Bùi Tín đăng trên Nhật báo Người Việt ra ngày 22-11-1999. Qua các buổi diễn thuyết và và các bài biết của Bùi Tín, Bùi Tín chỉ kể tội ác và những sai trái của những người cộng sản khác như Phạm văn Đồng,Võ nguyên Giáp v.v... nhưng chưa hề nghe Bùi Tín tiết lộ một trong những hàng ngàn tội ác mà Bùi Tín đã giết hại những người Việt Quốc gia trong suốt 45 năm mà Bùi Tin theo đảng cướp cộng sản dưới sự lãnh đạo của tên quốc tặc Hồ chí Minh.

Vì thế hôm nay tôi đơn cử một trong hàng ngàn tội ác mà chính tôi đã chứng kiến, thấy tận mắt nghe tận tai, mà Bùi Tín đã gieo tang tóc cho người dân Quảng trị vào các năm 1947-1948. Khi Bùi Tín làm đại đội trưởng đại đội địch hậu, mà chính là đại đội chuyên ám sát, bắt cóc dân lành và các đảng viên các đảng Quốc dân đảng, Đại việt thuộc hai huyện Triệu phong và Hải lăng'.

Nhớ lại từ năm 1991, sau khi họ Bùi 'phản tỉnh' ra hải ngoại, có ai thấy gã tỏ ý ân hận, 'ăn năn hối cải' và gởi lời xin lỗi các gia đình nạn nhân — như trường hợp của ông Võ Tự Đản, có thân phụ đã bị họ Bùi giết hại? Ấy thế mà tên Đại Tá đồ tể này vẫn trơ trẽn,

'giả nhân giả nghĩa', nào là 'từ bỏ huy chương', nào là 'xót xa nhìn ra sự thật qua tổng kết thống kê 30 năm chiến tranh'!

Ngố Như Cán Ngố

Mặc dù CSVN có khả năng thiên phú là xảo quyệt, 'lừa già dối trẻ', hoặc 'nói như vẹm'. Nhưng trong nhiều trường hợp, không những CSVN 'nói như con vẹt' mà còn làm nhiều chuyện, rất ư là ngố.

Do đó, vấn đề được nêu lên: Hai chữ CÁN NGỐ xuất hiện từ khi nào?

Xin thưa: Ngay sau khi bọn cán binh VC vào chiếm Sài Gòn — hồi đầu tháng 5 năm 1975. Nhiều người đã chứng kiến, bọn chúng hành xử lố bịch, hoặc NGỐ như lũ Mường, lũ Mán khi vào thành thị.

Điển hình là chuyện VC sử dụng bồn cầu tiêu để nuôi cá — trong các cao ốc hay trong các khách sạn mà chúng chiếm đóng. Khi vô tình đụng vào cần giật nước, cá trôi mất thì chúng bực bội, chửi bới om xòm: *'Đ... M... mấy thằng Mỹ Ngụy gài bẫy'*.

Kế tiếp là chuyện ngố của cán bộ VC trong *'Uỷ Ban Quân Quản'*. Hồi đó, nếu quý vị nào cư ngụ ở Sài Gòn, như khu chung cư Minh Mạng, hoặc khu chùa Ấn Quang, chắc hẳn đã có dịp chứng kiến nhiều chuyện 'nửa khóc nửa cười'. Chẳng hạn như khi đi *'tham quan'* các khu phố mà *'Uỷ Ban Quân Quản'* ép buộc dân chúng phải dọn dẹp sạch sẽ, có khá đông VC cao cấp, đã làm cho nhiều phụ nữ, đang bận rộn, phải ngưng tay ôm bụng cười. Họ đã nhìn tận mắt, bọn chúng dùng băng vệ sinh của phụ nữ (sử dụng khi có kinh nguyệt) để che miệng cho khỏi bụi. Thế mà chúng vẫn không biết, vẫn đi nghênh ngang, vẻ mặt vênh váo, tỏ ý huênh hoang là kẻ chiến thắng.

Hàng trăm chuyện, hay cả ngàn chuyện 'ngố' khác đã xẩy ra trong thời kỳ này, kể cả trong các trại giam cựu Quân Nhân VNCH, khiến dân chúng miền Nam gọi cán binh VC là 'cán ngố'.

Mặc dù nhiều người chê cười cán binh VC làm những chuyện ngố như trên. Nhưng thật ra, đó là chuyện thường tình, nên tội nghiệp cho chúng nhiều hơn là chê cười. Vì lẽ, đại đa số bọn chúng đều là NẠN NHÂN, bất hạnh sinh ra trong thời XHCN ở miền Bắc. Chúng lại sống trong rừng rú hay chiến khu VC hàng chục năm ở miền Nam, không nhìn thấy ánh sáng văn minh. Từ ngày này sang ngày khác, chúng bị *'Bác và Đảng'* đầu độc, nên chỉ có biết chém giết như bài 'Quốc Ca' VC thúc dục: 'THỀ PHANH THÂY, UỐNG MÁU QUÂN THÙ'!!!

Thế còn đại tá VC Bùi Tín thì sao? Ai dám bảo hắn 'ngố như cán ngố'?

Chúng tôi xin thưa: Mặc dù Bùi Tín có khả năng 'lừa già dối trẻ' rất thiện nghệ, nhưng vì không có 'Chính Nghĩa', nên trong nhiều trường hợp, gã lập luận hồ đồ, rõ ràng là 'NGỐ như cán ngố'. Không riêng cá nhân chúng tôi mà còn nhiều người khác cũng nhận thấy như thế.

Điển hình là bài ‘ ÔNG BÙI TÍN và MÂY MÙ THẾ KỶ’ của nhà báo Lý Tuấn — phổ biến trên NET hồi tháng 8 năm 2003 — đã cho thấy Bùi Tín tung ra những luận điệu ấu trĩ trong mưu đồ, xúi dục cộng đồng VN tỵ nạn Cộng Sản, dẹp bỏ cờ Vàng Ba Sọc Đỏ.

Mặc dù ông Lý Tuấn công nhận Bùi Tín *‘là tay viết chuyên nghiệp, là tay tuyên truyền, tuyên vận lão luyện của đảng Việt gian cộng sản’*. Nhưng ông Lý Tuấn lại khinh thường lập luận của Bùi Tín yếu kém đến độ cần phải hỏi trẻ em. Chứng cớ là trong phần kết luận, ông Lý Tuấn đã viết:

‘*Xin mượn lời nói mộc mạc của một em nhỏ trên Diễn đàn Dân chủ để kết thúc bài viết này. Đồng thời, đề nghị ông Bùi Tín nên có một chút suy tư sau khi đọc. Lời nói đó như sau:*

‘Ngày xưa vì cờ đỏ mà các em phải theo gia đình đi vượt biên chết sống khó lường lại bị đảng CSVN nguyền rủa là cặn bã xã hội. Khi cận kề tử thần trên biển, gia đình của em nhờ cờ vàng để kêu gọi trợ giúp và ghe nhắm hướng cờ vàng trên các đảo tị nạn để tìm đến tự do. Ngày nay đảng CSVN bán nước cho Trung cộng lại kêu gọi các em ‘treo cờ đỏ, bỏ cờ vàng’.

Thật ra, chuyện ấu trĩ xẩy ra chỉ vì họ Bùi lầm tưởng là có thể đầu độc được những người nhẹ dạ — chối bỏ Quốc Kỳ VN là cờ Vàng Ba Sọc Đỏ:

‘Cho đến nay, ngay một số người Việt quốc gia đã nghĩ đến một lá cờ khác. Họ không công nhận lá cờ vàng ba sọc đỏ là quốc kỳ nữa, với lý do nó tiêu biểu cho một thời kì, một chế độ tham nhũng do thực dân, đế quốc dựng lên. ***Một số người quốc gia còn nói với tôi là không thể chấp nhận cờ vàng ba sọc đỏ, vì nó đại diện cho sự thối nát, cho sự thất trận, bất lực trong cuộc chiến đấu giữ miền Nam khỏi lọt vào tay cộng sản, đến nỗi họ bỏ nước ra đi’.***

Qua luận điệu ‘nhân bất học bất tri lý’ nêu trên thì quả thật, tội nghiệp cho tình trạng trí tuệ và nhân cách của Bùi Tín. Vì lẽ sơ đẳng: **Hầu như ai cũng biết, Quốc Kỳ là biểu tượng cho Quốc Gia Dân Tộc, cho ‘hồn thiêng sông núi’, trong đó có Anh Linh của các Anh Hùng Hào Kiệt đã có công dựng nước và bảo vệ Tổ Quốc.**

Dĩ nhiên, Quốc Kỳ KHÔNG *‘tiêu biểu cho một thời kì, một chế độ’*. Quốc Kỳ lại càng không thể là *‘đại diện cho sự thối nát, cho sự thất trận’* như lời VẸM Bùi Tín muốn đầu độc dư luận.

Họ Bùi đang sống ở Ba-Lê thì rất thuận tiện, gặp các trẻ em Pháp, để học hỏi những điều sơ đẳng nêu trên — qua bài học lịch sử về lá Quốc Kỳ nước Pháp, trước và sau thời mạt vận (nhất là hồi Thế Chế Thứ II) vẫn không thay đổi.

Chúng tôi dám chắc, đa số các trẻ em Pháp ở bậc Tiểu Học đều biết thảm kịch của nước Pháp khi bị Quân Đội Đức xâm lăng.

Thật vậy, hồi Thế Chiến Thứ II, Quân Đội Pháp bị thảm bại trên khắp chiến trường. Thảm cảnh của dân Pháp chạy giặc diễn ra, tương tự như hồi miền Nam thất thủ năm 1975. Chỉ có điều khác biệt là miền Nam bị thất thủ vì lý do chính trị. VN Cộng Hoà sa

vào cảnh cô thế từ khi Hoa Kỳ cúp viện trợ, nên thiếu hụt vũ khí cùng vật liệu chiến tranh. Còn Quân Đội Pháp hồi Thế Chiến Thứ II, có đồng minh hỗ trợ và đầy đủ súng đạn nhưng vẫn thất trận trước sức tấn công vũ bão của Quân Đội Đức. Hệ quả là hàng triệu người Pháp cũng hoảng hốt, cũng tranh giành nhau, lũ lượt chạy về các tỉnh miền Nam để thoát khỏi bàn tay hung bạo của kẻ thù. Hồi ấy, chính phủ Pháp đã phải 'bỏ ngỏ' thành phố Ba-Lê và sau đó mấy ngày, lại còn phải xin xỏ Quân Đội Đức ký kết thoả hiệp 'ngưng chiến'.

Nhưng sự thật, đó là văn kiện đầu hàng. Vì trong thoả hiệp, Pháp bằng lòng cho Đức chiếm đóng miền Bắc nước Pháp, bao gồm thủ đô Ba-Lê và vùng biển. Còn miền Nam thì Quân Đội Đức, dựng lên 'chính phủ bù nhìn', cầm đầu là Thống Tướng Henry Philippe Petain!

Mãi đến khi Quân Đội Mỹ tiến quân đến giải phóng Ba-Lê, dân Pháp mới nhìn thấy ánh sáng ở cuối đường hầm. Sau khi chiến tranh chấm dứt, Petain bị kết án tử hình vì tội 'thông đồng' với Quân Đội Đức. Nhưng sau đó, Petain được giảm án, chỉ bị tù 'chung thân', rồi chết trong trại giam ở Ile d'Yeu ngày 23-7-1951.

Qua bài học lịch sử này, những người lầm lỡ tin theo lời của VẸM Bùi Tín, chắc hẳn sẽ đặt vấn đề: Tại sao Quân Đội Pháp cũng thất trận, dân chúng Pháp cũng lũ lượt chạy giặc và vượt biển qua Anh Quốc, nhưng đến khi tướng De Gaulle — linh hồn của kháng chiến Pháp chống Đức — trở về Ba-Lê, rồi thành lập Đệ Ngũ Cộng Hoà lại vẫn sử dụng cờ ba màu 'Xanh, Trắng, Đỏ' như xưa làm Quốc Kỳ của Pháp?

Vì lẽ dễ hiểu — như phần trên, chúng tôi đã nêu lên: Quốc Kỳ là biểu tượng cho toàn thể Quốc Gia Dân Tộc, KHÔNG *'tiêu biểu cho một thời kì, một chế độ';* KHÔNG thể là *'đại diện cho sự thối nát, cho sự thất trận'* như lời VẸM Bùi Tín muốn đầu độc dư luận, 'theo cờ Đỏ bỏ cờ Vàng'.

Không những thế, họ Bùi lại còn cổ xuý cho 'quyền tự do bất lương', hoặc 'quyền tự do vong ân bội nghĩa' với Tổ Quốc VN mà biểu tượng là cờ Vàng Ba Sọc Đỏ — qua việc huỷ bỏ lễ chào cờ:

'Tôi nghĩ, đấy là những ý kiến tự do, không ai có quyền cấm đoán, được nêu ra để tham khảo. Theo tôi, hiện nay không nên áp đặt một lá cờ nào. Chúng ta không nên sa lầy vào vấn đề này, không nên chia rẽ vì một lá cờ vốn mang tính hình thức nhiều hơn. Theo tôi, trong lúc này không nhất thiết phải treo, phải chào một lá cờ nào trong các cuộc họp của cộng đồng'.

Rõ ràng, vì không có 'Chính Nghĩa', nên Bùi Tín 'viết ít ngố ít, viết nhiều ngố nhiều, càng viết càng ngố'! Ai cũng biết, đại đa số người Việt ở hải ngoại, đều là người tỵ nạn Cộng Sản, dù là vượt biên vượt biển, hay đi theo chương trình ODP, hoặc HO. Ngoại trừ thành phần 'vong ân bội nghĩa' hay 'trở cờ đón gió' muốn xoá bỏ 'căn cước tỵ nạn', chẳng có ai bị bệnh tâm thần mà huỷ bỏ nghi lễ chào 'Quốc Kỳ VN' trong các phiên họp quan trọng của cộng đồng.

Đồng ý, đoàn kết thì mới có sức mạnh. Nhất là trong lãnh vực đấu tranh. Nhưng không có ai ngố như Bùi Tín tưởng: Chỉ vì e ngại bị mang tiếng là 'chia rẽ' mà bắt tay 'đoàn kết' với bọn 'đón gió trở cờ', hoặc bọn VC 'nằm vùng' để cho chúng khống chế.

Xét cho kỹ, ai cũng thấy những lời 'ngố như cán ngố' nêu trên là triệu chứng cho thấy, Bùi Tín cùng đội ngũ tuyên truyền của VC đang nhức nhối trước chiến dịch 'Công Nhận Cờ Vàng' trên đất Mỹ.

Đồng thời, trên mạng lưới điện toán, CSVN còn cho tay sai, tung ra 'bản thống kê' CUỘI, cho rằng đa số dân Mỹ không ủng hộ các cuộc biểu tình của người Việt khi mang cờ Vàng Ba Sọc Đỏ. Thế nhưng, tổng kết đến thượng tuần tháng 9 năm 2003, đã có khoảng 14 thành phố và tiểu bang Lousiana, đã tán thành 'Quyết Nghị' công nhận cờ Vàng. Đó là biểu tượng cho Chính Nghĩa Quốc Gia và lòng yêu chuộng Tự Do Dân Chủ của cộng đồng VN tỵ nạn Cộng Sản nói riêng và đại khối dân chúng hai miền Nam Bắc nói chung. Điều này chứng tỏ, dân chúng Hoa Kỳ — qua các Nghị Viên và Dân Biểu — vẫn tôn trọng cờ Vàng của VN Cộng Hoà khi xưa.

Nhìn lại biến cố lịch sử năm 1975, ai cũng thấy 'đoàn quân Quốc Tế Vô Sản' Mác-Lênin — dưới cờ Máu Sao Vàng — đánh chiếm miền Nam, cướp đoạt tất cả quyền Tự Do và gây nên thảm cảnh nghèo khổ lầm than trong xã hội. Nên hàng triệu người Việt đã liều mạng, bỏ nước đi trốn Cộng Sản. Nói cách khác, người dân VN tỵ nạn, ghê tởm cờ Máu Sao Vàng, nên phải tìm cách thoát thân, đi 'theo bóng cờ Vàng' thì mới có Tự Do No Ấm.

Đó là sự thật trong lịch sử. Đó là cuội nguồn của cộng đồng VN tỵ nạn ở hải ngoại. Vì vậy, chiến dịch cờ 'Công Nhận Cờ Vàng' được phát động, làm cho CSVN 'giẫy nẩy như đỉa phải vôi'. Hết Nguyễn Đình Bin, Thứ Trưởng Bộ Ngoại Giao VC lại đến Nguyễn Mạnh Hùng, Tổng Lãnh Sự VC tại Sans Fransisco. Chúng đã quýnh quáng, nào là viết văn thư phản đối, nào là hù hoạ đóng cửa hang ổ Lãnh Sự Quán. Nhưng rồi, chúng lại vội vàng nài nỉ, 'lobby', hoặc mua chuộc những kẻ bất lương, chống lại 'Nghị Quyết' công nhận cờ Vàng như trường hợp ở Sans Fransisco.

(Xin xem tiếp bài IV)

Quốc Nạn 2–9-2003
Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)

Hai Lá Cờ, Hai Bên Chiến Tuyến:

Tổ Quốc VN Và Tổ Quốc XHCN Mác-Lênin

(Bài IV)

♦ *Chính Nghĩa Quốc Gia và Chính Phủ Quốc Gia, tương tự như Toán Học và NGƯỜI LÀM TOÁN. Chỉ có NGƯỜI LÀM TOÁN sai chứ Toán Học không bao giờ sai. Chỉ có người Quốc Gia lầm lẫn chứ CHÍNH NGHĨA QUỐC GIA DÂN TỘC KHÔNG BAO GIỜ lầm lẫn.* ***Ngàn năm vật đổi sao rời, nhưng ngàn đời Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc vẫn đứng vững và càng ngày càng sáng tỏ như ánh sáng mặt trời.***

♦ *Xóa bỏ ranh giới Quốc Cộng thì vô hình trung, đại khối Quốc Dân VN trở thành những kẻ 'đồng hội đồng thuyền' với đảng giặc VC, sinh hoạt dưới lá cờ MÁU Sao Vàng, 'thờ Mao Chủ Tịch thờ Stalin bất diệt'.*

Nói cách khác, ranh giới Quốc Cộng không những là làn ranh để phân biệt 'lập trường tranh đấu' của hai phía (Quốc Dân và bọn gian manh VC) mà còn là làn ranh để phân biệt Thiện và Ác, Chính và Tà — kể cả bọn 'đội lốt Quốc Gia thờ ma Hồ quốc tặc'.

Trần Quốc Kháng

Nên Duy Trì, Hay Xóa Bỏ Ranh Giới Quốc Cộng?

Trong tờ Việt Mercury số 222, phát hành ngày 25-4-2003, trên trang 1B có bài 'Nghĩ Gì Về Làn Ranh Quốc Cộng' của ông Trương Trọng Trác. Nội dung của bài báo thuật lại những nhận định về làn ranh Quốc Cộng của nhiều thành phần có khuynh hướng chính trị khác nhau. Chúng tôi xin tóm lược hai quan điểm điển hình qua bài viết nêu trên.

♦Trước hết là nhận định của giáo sư Nguyễn Văn Canh, thuộc viện đại học Standford, California. Ông Canh đã khẳng định làn ranh Quốc Cộng *'vẫn còn là yếu tố quyết định'*. Ông nghĩ rằng *'xóa bảo làn ranh Quốc Cộng có nghĩa là chấp nhận chế độ Cộng Sản và hợp tác với chính quyền để thực thi Cộng Sản Chủ Nghĩa mà đảng Cộng Sản vẫn đeo đuổi'*.

♦ Còn giáo sư Nguyễn Ngọc Bích, Giám đốc đài Á Châu Tự Do (RFA) nghĩ rằng *'dù Cộng Sản nay chỉ là Cộng Sản cửa miệng. Nhưng trong những định nghĩa hàng đầu của phía Quốc Gia, theo đó Tổ Quốc là cứu cánh. Thành thử quên đi lý tưởng Quốc Gia của ta thì ta có gì, còn gì để thay thế vào đó'*.

Như vậy thì rõ ràng, dù phát biểu khác nhau, nhưng khi đúc kết, vẫn có chung quan điểm:

Không những phải DUY TRÌ MÀ CÒN PHẢI LÀM SÁNG TỎ RANH GIỚI QUỐC CỘNG. Ngược lại, **xóa bỏ ranh giới Quốc Cộng thì vô hình trung, đại khối Quốc Dân VN trở thành những kẻ 'đồng hội đồng thuyền' với đảng giặc gian manh VC, đứng dưới lá cờ MÁU Sao Vàng — *'thờ Mao Chủ Tịch thờ Stalin bất diệt'*.**

Nói cách khác, xóa bỏ làn ranh Quốc Cộng, có nghĩa là không cần phân biệt Chính và Tà. Không cần phân biệt Thiện và Ác. Không cần phân biệt Tự Do Dân Chủ và Độc Tài Toàn Trị.

Quả thật là như vậy. Nhìn lại những chuyện xẩy ra trong quá khứ cũng như hiện tại, ai cũng thấy chế độ gian manh VC — mệnh danh là XHCN — không những là cỗi nguồn làm cho dân chúng điêu đứng, đất nước nghèo nàn, lạc hậu, mà còn làm băng hoại cả luân thường đạo lý trong xã hội. Chúng tôi xin nêu lên 2 tệ trạng điển hình trong thời VC:

♦ **Quốc Nạn Mãi Dâm,** bao gồm cả chuyện buôn bán phụ nữ và trẻ em liên tục hàng chục năm qua, đã '*tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc'* từ mức độ QUỐC NẠN sang mức độ, 'lừng danh' trên thế giới:

Từ Bắc vào Nam, rồi lan tràn sang Cao Miên, Đài Loan, Singapore, Đại Hàn và Trung Cộng, tổng cộng hiện thời có hàng trăm ngàn, hay cả triệu thiếu nữ và trẻ em VN, vì quá nghèo khổ mà phải chấp nhận 'hành nghề bán trôn nuôi miệng', hay sa vào cạm bẫy của bọn buôn bán nô lệ tình dục — nguỵ trang dưới nhiều hình thức khác nhau.

Nhiều người vẫn còn nhớ, vụ '193 Cô Dâu VN Bị Bắt Phải Cởi Truồng' đứng xếp hàng trong khách sạn, chờ các chàng rể người Đại Hàn 'xem xét cơ thể', để được họ tuyển lựa, mua về nước 'làm vợ' — sự thực là làm 'nô lệ tình dục và đầy tớ'. Trong khi đó, ở bên Hàn Quốc, tờ Chosun hồi tháng 4–2006, đăng bài 'Các Trinh Nữ VN Đến Hàn Quốc' với hậu ý quảng cáo 'sản phẩm thiếu nữ made in VN' của bọn buôn bán nô lệ tình dục – trá hình là dịch dụ 'mai mối hôn nhân':

'Trên màn hình lần lượt xuất hiện 150 cô gái (VN) đeo số báo danh trên ngực. Ống kính quay từ gương mặt rồi đến toàn thân và cứ lặp lại nhiều lần'.

Đồng thời, nhiều cơ quan truyền thông bên Đài Bắc, rầm rộ quảng cáo 'trinh nữ VN' — còn tồi tệ hơn chuyện bán nô lệ thời xa xưa. Trong bản tin của tờ Việt Báo ngày 15-3-06, có đoạn đã viết:

'Chỉ cần 200 nghìn (tiền Đài Loan), lấy về trong vòng 3 tháng. Đảm bảo 4 điều: Còn trinh nguyên; lấy (vốn) về trong vòng 3 tháng; không tăng giá; trong 1 năm, nếu bỏ trốn sẽ đền 1 người (1 cô gái khác)'.

'Cũng có những kẻ lấy vợ để vừa thỏa mãn sinh lý vừa có thêm 1 người ở đợ phục vụ cho cả gia đình. Truyền hình Đài Loan đã có lần đưa ra trường hợp: cả làng hơn 30 người đàn ông lấy 1 cô. Đây là 1 dịch vụ đang được khai thác bởi những gia đình trung lưu có người thân bị tật nguyền: tại Đài Loan, mướn 1 người đến chăm sóc kẻ bị tật nguyền tốn khoảng 2000 đô 1 tháng. Chỉ cần bỏ ra 6000, họ có thể huề vốn trong 3 tháng và sau đó vừa có người hầu hạ suốt đời vừa có người thỏa mãn nhu cầu sinh lý'.

Hiển nhiên, đó là điều Ô NHỤC, đã vượt qua mức QUỐC SỈ trong thời VC — mệnh danh là Cộng Hoà XHCN. Có lẽ thảm thương nhất trong tệ trạng mãi dâm là 'chị em ta' ở trong nước, chỉ mong mướn có thai với khách làng chơi, để có con đem bán cho người ngoại quốc!

Chao ơi! Nghèo khổ, lầm than như thế là cùng! Tình mẫu tử của loài cầm thú, như gà mẹ với gà con, có khi nào hành xử 'vô luân' như thế?

Thảm cảnh này làm nhiều người liên tưởng đến tệ trạng vô luân — con đấu tố cha, vợ đấu tố chồng, họ hàng ruột thịt chém giết lẫn nhau — trong chiến dịch 'Cải Cách Ruộng Đất' do 'Bác và Đảng' ban hành (1952-1956). Từ đó, sau miền Bắc thì đến miền Nam, dưới ách thống trị của đảng giặc VC, còn bao nhiêu người biết đến luân thường đạo lý?

♦ **Quốc Nạn Tham Nhũng:** Hầu như toàn thể hệ thống cai trị của 'Quan Quyền Mác-Lênin' tham nhũng từ trên xuống dưới. Nhìn lại mấy chục năm qua, ai cũng thấy, tệ trạng này 'tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc' — từ mức độ QUỐC NẠN sang mức độ 'lừng danh' trên thế giới.

Cụ thể là vụ 'PMU-18' (Project Management Unit-18, có nghĩa là Đơn Vị Quản Trị Dự Aùn-18) bùng nổ khoảng đầu tháng 4–2006. Nếu Tổng Giám Đốc 'PMU-18' — là VC Bùi Tiến Dũng — không ăn cắp công quỹ thì làm sao đương sự có 'tiền rừng bạc biển' để chơi 'cá độ' hàng triệu Đô-La. Tệ trạng này đã làm cho các cơ quan tài trợ quốc tế phải lo ngại về ngân khoản ODA giúp VN phát triển, bị lọt vào túi tham của bọn cán bộ VC. Bà đại sứ Thụy Điển và Quốc Hội Nhật Bản cũng phải đặt lại vấn đề về tiền viện trợ cho CSVN. Đồng thời, Ngân Hàng Thế Giới (World Bank) phải cử phái đoàn đến Hà Nội điều tra về những khoản tiền giúp CSVN — đã bị cán bộ Cộng Sản ăn cắp, tương tự như vụ PMU-18.

Đó chỉ là hai tệ trạng điển hình cho thấy thực chất của đảng giặc Cờ Máu Mác-Lênin: Về 'phần hồn', chúng là giặc ngoại xâm, xuất phát từ bên Liên-Sô. Về 'phần xác', chúng là giặc nội thù.

Do đó, xóa bỏ ranh giới Quốc Cộng thì vô hình trung, đại khối Quốc Dân VN trở thành những kẻ 'đồng hội đồng thuyền' với giặc, sinh hoạt dưới lá cờ MÁU Sao Vàng —*'thờ Mao Chủ Tịch thờ Stalin bất diệt'*.

Nói cách khác, ranh giới Quốc Cộng không những là làn ranh để phân biệt 'lập trường tranh đấu' của hai phía (Quốc Dân và bọn gian manh VC) mà còn là làn ranh để phân biệt Thiện và Ác, Chính và Tà — kể cả bọn 'đội lốt Quốc Gia thờ ma Hồ quốc tặc'.

Thế nhưng, bọn gian manh VC và tay sai, vẫn tiếp tục tung ra những lập luận hồ đồ để 'lừa già dối trẻ', đánh lạc hướng đấu tranh, nhằm gia tăng tuổi thọ cho đảng giặc VC.

Vì vậy, trong bài 'Nghĩ Gì Về Làn Ranh Quốc Cộng', Nguyễn Gia Kiểng mới 'tung hoả mù' — trái ngược với quan điểm duy trì làn ranh Quốc Cộng ở trên:

'Làn ranh Quốc Cộng là vô lý, vì đa số người dân 2 miền Quốc Cộng đã chỉ bị lôi kéo vào vào một trong 2 phe do hoàn cảnh. Cùng một thanh niên, có thể là lính Quốc Gia hay lính Cộng Sản tuỳ theo lớn lên ở đâu. Anh em ruột thịt, bạn bè thân thiết đã chỉ vì một phân tích khác biệt nhỏ, hay chỉ vì hoàn cảnh, mà phải quay lưng lại với nhau, mạt sát nhau, bắn giết nhau: Làn ranh vô lý này phải bị xóa bỏ. Càng phải xóa bỏ nhanh chóng vì nó đang được chế độc tài Cộng Sản khai thác…. Ban lãnh đạo Cộng Sản không mong muốn gì hơn là giữ nguyên làn ranh ngăn cách này'.

Sự thật thì thảm cảnh 'huynh đệ tương tàn' mà Nguyễn Gia Kiểng nêu lên, chỉ là HỆ QUẢ, không phải CỘI NGUỒN. Ngay cả LÀN RANH hay chiến tuyến Quốc Cộng, cũng không phải là NGUYÊN NHÂN. **Nguyên nhân — hay cỗi nguồn — gây nên chiến tranh (1945-1975) và thảm cảnh 'bần cùng sinh đạo tạc' hiện thời là ách nô lệ Mác-Lênin mà Hồ Chí Minh cùng đồng đảng, đã mang từ Liên Sô về VN giầy xéo quê cha đất tổ.**

Thật vậy, trước năm 1975, người ta có thể lầm lẫn cho rằng, cả hai phía Quốc Cộng đều bị thế lực ngoại bang thúc đẩy, sa vào thảm cảnh chiến tranh máu lửa. Nhưng sau 28 năm chiến tranh chấm dứt, nếu không phải là chế độ gian manh VC thì chế độ nào gây nên thảm cảnh phân hóa, xã hội bất an và nghèo khổ, lầm than như hiện thời?

Làm sao mà đội ngũ tuyên truyền của VC chối cãi được? Cội nguồn phát sinh ra làn ranh Quốc Cộng là 'virus Mác-Lênin'. Thế mà chúng lại còn cho tay sai 'xúi dại trẻ con', xóa bỏ ranh giới Quốc Cộng, có nghĩa là không phân biệt Quốc Gia hay Cộng Sản, để tất cả mọi người sinh hoạt dưới lá cờ MÁU Sao Vàng của 'đoàn quân Quốc Tế Vô Sản' —*'thờ Mao Chủ Tịch, thờ Stalin bất diệt'*.

Do đó, khi Nguyễn Gia Kiểng bảo rằng: *'Ban lãnh đạo Cộng Sản không mong muốn gì hơn là giữ nguyên làn ranh ngăn cách này'* thì hiển hiện, đó là luận điệu 'lừa già dối trẻ' không hơn không kém.

Suốt nửa thế kỷ nay, đất nước VN không khác cơ thể của bệnh nhân bị 'virus Mác-Lênin' xâm nhập rồi sinh ra bệnh tật. Có nhiều nơi trên cơ thể bị ung thối, lở loét bẩn thỉu. Có nhiều nơi vẫn còn 'tốt đẹp' như xưa. Như vậy, muốn cho bệnh nhân phục hồi thì phải làm cách nào?

Chúng tôi xin thưa, theo 'nguyên tắc' sơ đẳng trong ngành Y Khoa, bệnh nhân phải uống thuốc diệt virus, hay bôi thuốc giết vi khuẩn ở nơi ghẻ lở, hoặc phải cắt bỏ những nơi trên cơ thể bị ung thối — 'không còn thuốc chữa'.

Còn xóa bỏ LÀN RANH — phân chia giữa nơi bị ung thối và nơi còn 'tốt đẹp' — không thể nào làm bệnh nhân bình phục được. Ngược lại, khi 'làn ranh' không còn, tất cả cơ thể bệnh sẽ bị ung thối thì bệnh nhân sẽ tiêu vong!

Thiết tưởng vấn đề đã quá sáng tỏ. Nên kêu gọi 'xóa bỏ ranh giới Quốc Cộng' chỉ là chiêu bài 'hoà hợp hoà giải' trá hình. Ai mắc mưu, không phân biệt Quốc Gia hay Cộng Sản, sẽ hành xử như kẻ mắc bệnh tâm thần:

Bất chấp Chính hay Tà. Bất chấp Thiện và Ác. Bất chấp Tự Do Dân Chủ và Độc Tài Toàn Trị. Đảng giặc VC đang mong muốn, dân chúng VN nghe theo lời 'xúi dại trẻ con', **xoá bỏ ranh giới Quốc Cộng**

để tất cả sinh hoạt dưới lá cờ MÁU Sao Vàng — *'thờ Mao Chủ Tịch, thờ Stalin bất diệt'.*

Thâm độc hơn nữa, đội ngũ tuyên truyền của VC còn phỉnh gạt hoặc mua chuộc vài ba tướng tá 'trở cờ', viết hồi ký 'ĐẤU TỐ' Tổng Thống Ngô Đình Diệm, hoặc 'TỐ KHỔ' Chính Phủ Nguyễn Văn Thiệu, với chủ đích bôi nhọ 2 nền Đệ Nhất và Đệ Nhị Cộng Hòa. Có lẽ lố bịch nhất, ấu trĩ nhất là chuyện bôi nhọ Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc bằng cách khai thác những lầm lỗi, hoặc yếu kém về VẤN ĐỀ NHÂN SỰ trong guồng máy Chính Quyền Quốc Gia từ thời vua Bảo Đại đến thời VN Cộng Hòa.

Chúng tôi thiết nghĩ, 'nhân vô thập toàn'. Nên Chính Phủ Quốc Gia hay người Quốc Gia, có nhiều trường hợp làm đúng thì cũng có trường hợp làm sai. Dù trong tình huống nào, tất cả đều là VẤN ĐỀ NHÂN SỰ. Khi khai thác những lầm lỗi NHÂN SỰ của Chính Phủ Quốc Gia — từ thời vua Bảo Đại đến thời kỳ mạt vận của VN Cộng Hòa năm 1975 — để bôi nhọ Chủ Nghĩa hay Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc thì quả thật, đội ngũ tuyên truyền của đảng giặc VC 'ngố như cán ngố'.

Khẳng định rằng, Chính Nghĩa Quốc Gia và Chính Phủ Quốc Gia, tương tự như Toán Học và NGƯỜI LÀM TOÁN. **Chỉ có NGƯỜI LÀM TOÁN sai chứ Toán Học không bao giờ sai. Chỉ có người Quốc Gia lầm lẫn chứ CHÍNH NGHĨA QUỐC GIA DÂN TỘC KHÔNG BAO GIỜ lầm lẫn. Ngàn năm vật đổi sao rời, nhưng ngàn đời Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc vẫn đứng vững và càng ngày càng sáng tỏ như ánh sáng mặt trời.** (1)

Quả thật là như vậy. Chúng tôi đã trình bầy trong bài viết trước đây, ai cũng thấy các vị Anh Hùng Hào Kiệt VN, đều là những người Quốc Gia Chân Chính. Tiền Nhân chúng ta đã lấy lòng NHÂN TỪ và CHÂN THÀNH làm gốc. Điển hình là vua Lý Thánh Tông, Đức Trần Hưng Đạo, vua Lê Lợi, Quân Sư Nguyễn Trãi… và vua Quang Trung, đã làm sáng tỏ Chính Nghĩa Quốc Gia — hoàn toàn đối nghịch với bản chất BẤT NHÂN, PHI DÂN TỘC và XẢO QUYỆT khôn lường, xuất phát từ tà thuyết Mác-Lênin mệnh danh là XHCN.

Điều 'đáng tiếc' và chua xót cho cả Dân Tộc là Hồ Chí Minh cùng đồng đảng, không nhìn thấy thế ƯU VIỆT của Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc mà Quốc Tổ VN là vua Hùng Vương đã sáng lập gần 5 ngàn về trước. Nên chúng đã từ bỏ Quốc Gia, từ bỏ Dân Tộc để đi theo Chủ Nghĩa Quốc Tế, phục vụ 'Tổ Quốc XHCN' bên Liên Sô! Vì thế mới có ranh giới Quốc Cộng và thảm cảnh 'huynh đệ tương tàn' diễn ra trên đất nước VN.

Nhìn lại chiến tranh VN (1945-1975), ai cũng thấy XHCN đã dùng NGƯỜI VIỆT để giết NGƯỜI VIỆT nhằm bành trướng thế lực của XHCN. Sau chiến tranh, XHCN dùng NGƯỜI VIỆT để xiết chặt gông cùm Mác–Lênin lên đầu lên cổ NGƯỜI VIỆT. Đến bây giờ là năm 2003, mặc dù XHCN chỉ còn lại cái xác Cộng Sản — hồn Mác-Lênin đã tiêu vong — nhưng đảng giặc VC vẫn ngoan cố, tiếp tục 'con đường Bác đi là con đường bi đát'.

Còn gì bi đát hơn cho Tổ Quốc và Dân Tộc VN, từ khi Tàu Cộng trở thành Đế Quốc Đỏ duy nhất mà VC lại là chư hầu tận tuỵ nhất? Không những chúng đã dâng lãnh thổ và lãnh hải cho Tàu Cộng mà chúng còn DÙNG TÀI LIỆU NGỤY TẠO CỦA BẮC PHƯƠNG ĐỂ VIẾT SÁCH BÁO, BÔI BÁC Anh Hùng Hào Kiệt VN. Chỉ vì các Anh Hùng Hào Kiệt VN là những người QUỐC GIA CHÂN CHÍNH, trước đây đã giáng những đòn chí tử, làm cho giặc Tàu xâm lược cảm thấy xấu

hổ. Do đó, VC mới chuẩn bị dư luận, viết lại lịch sử VN để tỏ lòng cúc cung tận tuỵ giặc Tàu Đỏ ở Bắc Kinh hiện nay.

Thật ra, tham vọng đế quốc ở Đông Phương, từ ngàn xưa đã thấm sâu vào dòng máu Hán Tộc ở bên Tàu. Ngay cả lá CỜ MÁU của Tàu Cộng cũng cho thấy bản chất đế quốc của giặc Tàu Đỏ. Vì ở góc bên trái — phía trên cùng của lá cờ ấy — có ngôi sao vàng lớn và ngay bên dưới là bốn ngôi sao vàng nhỏ. Đó là biểu tượng của 'Tứ Tộc Triều Hán'. Có nghĩa là 4 dân tộc, người Tàu thường gọi là 'Tứ Di', xưa kia ở chung quanh nước Tàu, gồm có Đông Di, Tây Nhung, Nam Man và Bắc Dịch, đã TRIỀU HÁN TỘC để 'được đồng hóa và sát nhập' trở thành 'TRUNG QUỐC' bây giờ.

Trong thời Mao Trạch Đông — dưới chiêu bài XHCN — Tàu Cộng tiếp tục giấc mộng đế quốc của Hán Tộc khi xưa. Vì vậy, vào khoảng đầu thập niên 1960, Mao đã ra lệnh cho đồng đảng vẽ lại bản đồ Trung Quốc, bao gồm cả 3 nước Việt, Miên, Lào. Ắt hẳn Hồ Chí Minh và đảng VC biết rõ điều này, kể cả thân phận của xứ Tây Tạng. Nhưng VC bất chấp hiểm họa Tàu Cộng. Vì cứu cánh trong cuộc đấu tranh của chúng là 'Tổ Quốc XHCN' và quyền lực — còn Dân Tộc, Đất Nước và Tổ Quốc VN chỉ là chiêu bài. Nên đất nước VN bị Tàu XÂM THỰC, đối với VC, nói nôm na là chuyện 'sống chết mặc bay'.

Vừa Ăn Cướp Vừa La Làng

Tổng kết vấn đề ranh giới Quốc Cộng mà chúng tôi đã trình bầy, đều 'nói có sách mách có chứng'. Đặc biệt là việc sử dụng tài liệu của VC xuất bản và sự thật trên 'giấy trắng mực đen' để chứng minh:

Hồ Chí Minh đã đem thân khuyển mã, làm tay sai cho Đệ Tam Quốc Tế, mang thảm hoạ XHCN Mác-Lênin từ bên Liên Sô về VN giày xéo quê cha đất tổ. Do đó mới có ranh giới Quốc Cộng và thảm cảnh chiến tranh máu lửa ròng rã suốt 30 năm trời.

Để rồi, sau 28 năm chiến tranh chấm dứt, cũng **vì ách đô hộ Mác-Lênin, nên dân tình ly tán, xã hội bất an, dân chúng lầm than, nghèo khổ. Tất cả các quyền tự do căn bản của con người đều bị VC tước đoạt.**

Thế nhưng, đảng giặc VC lại áp dụng chiến thuật 'vừa ăn cướp vừa la làng'. Suốt nửa thế kỷ nay, chúng liên tục vu khống cho phía Quốc Gia là *'tay sai'* của ngoại bang. Chúng gọi 'Quân Dân Chính' VN Cộng Hoà là *'Ngụy Quân, Ngụy Quyền, Ngụy Dân'*.

Thêm một lần nữa, để tỏ thái độ khách quan — giúp cho vấn đề Quốc Cộng thêm sáng tỏ — chúng tôi thách đố phía VC và bọn đồng loã nêu lên, chứng cớ đúng đắn trên 'giấy trắng mực đen' cho thấy:

1- Phía Quốc Gia, có người lãnh đạo nào gian ác và trâng tráo như Hồ Chí Minh? Ở cương vị Chủ Tịch '*Nước VN Dân Chủ Cộng Hòa'*, chính hắn đã công khai xác nhận vai trò làm **TÔI TỚ cho ngoại bang** khi tuyên bố với đồng đảng:

'Nhận chỉ thị của Quốc Tế Cộng Sản để giải quyết vấn đề cách mạng ở nước ta, tôi đã hoàn thành nhiệm vụ'.

Đúng là như vậy. Hồ đã ***'hoàn thành nhiệm vụ',*** khởi xướng chiến tranh *'đánh Pháp chống Mỹ'* để bành trướng thế lực của 'Tổ Quốc XHCN'. Chính họ Hồ và đồng đảng đã '***giải quyết vấn đề cách mạng'*** (vô sản Mác-Lênin) mà rõ ràng nhất là chính sách *'Cải Cách Ruộng Đất'*

(1952-1956); thi hành chủ trương '*Bạo Lực Cách Mạng'* trong trận Mậu Thân 1968; và thực hiện quỷ kế *'Đánh Tư Sản'sau năm 1975:* Tổng kết 3 '***vấn đề cách mạng'*** này, bọn chúng đã chém giết, hoặc tống giam khoảng vài ba triệu lương dân.

2- Phía Quốc Gia, có đảng phái chính trị, hay tổ chức đấu tranh nào, đã phản dân hại nước như đảng CSVN? Chính họ Hồ và đồng đảng đã sử dụng 'núi sông xương máu' của Dân Tộc suốt 30 năm chiến tranh (1945-1975) để **phục vụ Nga Tàu và 'Tổ Quốc XHCN' Mác-Lênin.** Chứng cớ là Tổng Bí Thư đảng CSVN là Lê Duẩn, năm 1976 đã công khai xác nhận:

'Chúng ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Sô, đánh cho Trung Quốc và chúng ta đã thành công trong việc cắm lá cờ quốc tế Mác Lê trên toàn cõi Việt Nam'.

Chỉ cần nêu lên 2 sự thật nêu trên, tất cả đội ngũ tuyên truyền lừa bịp — kể cả VẸM Bùi Tín, VẸM Dương Thu Hương, cùng Nguyễn Gia Kiểng v.v. — đều phải Á KHẨU.

Vì phía Quốc Gia, mạt vận là thời Đệ Nhị Cộng Hoà, cũng không có ai làm những chuyện gian ác và trâng tráo như Hồ Chí Minh và Lê Duẩn.

Trong bài viết trước đây, chúng tôi đã nêu lên nhận xét trung thực của các ông Việt Thường, Nam Nhân và Lý Tuấn khi đọc 2 tác phẩm của đại tá VC Bùi Tín:

'Dù ông (Bùi Tín) cố tìm cách phủ nhận, ***nhưng sự mô tả của ông về Hồ và bè lũ qua hai cuốn 'Hoa xuyên tuyết' và 'Mặt thật' đã chứng minh hùng hồn và cụ thể rằng chúng, tức Hồ chí Minh và đảng cộng sản của hắn là lũ Việt gian bán nước'….***

…. Ông (Bùi Tín) đã kinh ngạc khi kể lại những chuyện Hồ chí Minh bị Stalin và Mao coi thường như thế nào; ***Hồ và lũ cán bộ cộng sản của Hồ đã răm rắp tuân theo một cách ngoan ngoãn những lệnh của Stalin, những ý kiến của cố vấn Tàu do Mao phái sang.*** *Ông (Bùi Tín) đã tả rất sinh động cảnh các cố vấn Tàu cộng ngồi gác hai chân lên bàn, nhổ nước miếng ồn ào rất là Tàu và ra mọi mệnh lệnh, và từ Hồ cho đến Trường Chinh, Hoàng quốc Việt v.v & kính cẩn chấp hành'.*

Chứng cớ rõ ràng do Bùi Tín đã thuật lại, qua 2 tác phẩm của hắn là như vậy. Làm sao mà VC chối cãi được sự thật: Hồ Chí minh và đảng giặc VC là bọn tay sai của Nga Tàu không hơn không kém.

Ngược lại là phía VN Cộng Hoà, chúng tôi xin nêu lên trường hợp điển hình mà nhiều độc giả có thể đã biết qua màn ảnh TV hay các cơ quan ngôn luận khác:

Năm 1995, khi phái đoàn của Mc Namara — cựu Tổng Trưởng Quốc Phòng Mỹ — đến Hà Nội. Khi Mc Namara gặp Võ Nguyên Giáp thì chính họ Võ đã phải công nhận, Tổng Thống Ngô Đình Diệm là người đức độ và có tầm nhìn xa hiểu rộng:

'Ông Diệm là người Quốc Gia Chân Chính, KHÔNG BAO ÔNG GIỜ CHO PHÉP Hoa Kỳ điều khiển chiến tranh VN — vì việc này dẫn đến thất bại thảm khốc cho chính quyền Sài Gòn, Hoa Kỳ và các nước đồng minh'.

Cô động trong lời nói ấy, Võ Nguyên Giáp nói đúng. Nhiều người còn nhớ, hồi cuối năm 1963, Tổng Thống Ngô Đình Diệm đã tuyên bố:

'Nước Mỹ giàu mạnh và có nhiều điểm tốt. ***Nhưng sức mạnh đó KHÔNG CÓ NGHĨA LÀ CÓ QUYỀN RA CHỈ THỊ CHO VN.*** *Việt Nam hiện đang chống lại một cuộc chiến mà Hoa Kỳ chưa bao giờ có kinh nghiệm. Vậy thì đừng có ý kiến'.*

Chỉ cần nêu lên 2 dẫn chứng ấy, ai cũng thấy tấm lòng son sắt, muốn giữ vững CHỦ QUYỀN Quốc Gia hay tinh thần ĐỘC LẬP của VNCH — nhận viện trợ Mỹ nhưng không lệ thuộc vào Mỹ — nên người Quốc Gia Ngô Đình Diệm bị lật đổ và bị sát hại năm 1963. Nhiều người bảo rằng, 'thà chết vinh còn hơn sống nhục' là như vậy.

Đối nghịch lại là Hồ Chí Minh — linh hồn của đảng giặc VC — trên 'lý thuyết' cũng như trên thực tế, ai cũng thấy ***'Hồ và lũ cán bộ cộng sản của Hồ đã răm rắp tuân theo một cách ngoan ngoãn những lệnh của Stalin, những ý kiến của cố vấn Tàu do Mao phái sang'.***

Thật ra, đó chỉ là phần rất nhỏ của hàng ngàn sự thật trong những hoạt động của quốc tặc Hồ Chí Minh và đảng giặc VC. Chuyện ấy xẩy ra, không làm cho quý độc giả ngạc nhiên khi hiểu rõ thực chất qua chính sách và việc làm của đảng giặc VC:

GIẾT! GIẾT nữa! Bàn tay không phút nghỉ
Cho ruộng đồng lúa tốt, thuế mau xong
Cho Đảng bền lâu, cùng rập bước chung lòng
THỜ MAO CHỦ TỊCH, THỜ STALIN BẤT DIỆT

Đó là mấy vần thơ của Tố Hữu, 'Trưởng Ban Văn Hoá Tư Tưởng Trung Ương Đảng', đã nói lên **thực chất qua chính sách và việc làm của 'Bác và Đảng' trong thời kỳ 'Cải Cách Ruộng Đất'.**

Làm sao mà chối cãi được? **Rõ ràng như ban ngày, vì 'Tổ Quốc XHCN' mà đảng giặc VC đã kêu gọi giết người để cho *'Đảng được bền lâu'!* Vì 'Tổ Quốc XHCN' mà đảng giặc VC đã kêu gọi giết người nhiều hơn nữa, để *'cùng rập bước chung lòng, thờ Mao Chủ Tịch, thờ STALIN bất diệt'.***

Như vậy, nếu không muốn gọi Hồ Chí Minh là Hồ QUỐC TẶC? Nếu không muốn gọi đảng CSVN là bọn TÔI TỚ của Nga Tàu? Nếu không muốn gọi đảng CSVN là bọn TỘI ĐỒ đối với dân tộc? Nếu không muốn gọi đảng CSVN là đảng GIẶC GIAN MANH và XHCN là chế độ Mafia Đỏ thì gọi là gì cho đúng nghĩa?

Xóa Bỏ XHCN, Ranh Giới Giới Quốc Cộng Tự Nhiên Tan Biến

S*ẽ có một ngày con người (Cộng Sản) hôm nay*
Vứt súng, vứt cùm, vứt cờ, vứt Đảng,
Đội lại khăn tang, quay ngang vòng nạng
Oan khiên!
Về với miếu đường, mồ mả gia tiên ...
.... Kẻ bùi ngùi hối hận
Kẻ bồi hồi kính cẩn
Đặt vòng hoa tái ngộ trên mộ Cha Ông
Khai sáng kỷ nguyên Tã Trắng Thắng Cờ Hồng

Thưa vâng, năm 1971, thi sĩ Khuyết Danh, tác giả của tập thơ Vô Đề đã viết như thế. Đến cuối thập niên 1980, lời tiên tri của ông đã trở thành sự thật khi cả khối Cộng Sản Đông Âu và Đế Quốc Đỏ là Liên Bang Sô-Viết, đã *'khai sáng kỷ nguyên Tã Trắng Thắng Cờ Hồng'.*

Ắt hẳn phải có hàng chục triệu đảng viên Cộng Sản đã 'cải tà quy chính'. Họ đã vùng lên quẳng Mác-Lênin vào 'xọt rác lịch sử', xóa bỏ XHCN để trở về với Chính Nghĩa Quốc Gia, lấy Dân Chủ Tự Do làm

nền tảng cho thể chế chính trị. Nhờ vậy, ranh giới Quốc Cộng trên đất nước họ, tự nhiên tan biến.

Qua bài học lịch sử này, chúng tôi đặt trọng tâm vào việc 'cải tà quy chính' của các đảng viên Cộng Sản bên Liên Sô. Dẫn đầu là ông Boris Yeltsin. Nói nôm na là 'Hồi Chánh' tập thể. Nhờ tinh thần phục thiện mà ông Boris Yelsin đã trở thành Tổng Thống dân cử đầu tiên của nước Nga sau khi Đế Quốc Đỏ Sô-Viết tan rã.

Ngoài việc quăng lá cờ 'MÁU Búa Liềm' vào 'thùng rác lịch sử' để tôn vinh lá cờ Chính Thống của Quốc Gia Nga, ông Boris Yelsin còn tỏ ý 'ăn năn hối cải' về việc làm của đảng Nga Cộng trước đây.

Thật vậy, ngày 17.7.1998, trong lúc dự lễ chôn cất hài cốt của Nga Hoàng Nicholas II, ông Yelsin đã long trọng tuyên bố:

'Chúng ta mong chuộc lại lỗi lầm của những người đã gây ra thảm cảnh ở nước Nga, bằng nghi lễ cung kính khi chôn cất những hài cốt của Hoàng Gia Nicholas II'.

Hoàng đế Nicholas II là vị Hoàng Đế cuối cùng của Nga, đã bị bọn Nga Cộng giết hại ở Ekaterinburg năm 1918 — cùng với Hoàng Hậu, 5 người con và 4 người hầu cận — sau khi chúng cướp chính quyền. Do đó, ông Bolris Yelsin đã cung kính, nghiêng mình và tỏ ý ân hận trước linh hồn người quá cố về tội ác của đảng Cộng Sản đối với gia đình Nga Hoàng và dân chúng Nga suốt 70 năm trời.

Đó là bài học lịch sử ở bên 'mẫu quốc' Sô-Viết. Còn ở VN thì sao? Khi nào VC sẽ *'vứt súng, vứt cùm, vứt cờ, vứt Đảng'* và *'bùi ngùi hối hận, đặt vòng hoa tái ngộ trên mộ Cha Ông'* để *'khai sáng kỷ nguyên Tã Trắng Thắng Cờ Hồng'?*

Được vậy, quả thật là 'phúc đức' cho cả đôi bên chiến tuyến. Khi ấy, lẽ tất nhiên ranh giới Quốc Cộng không còn. Từ Bắc chí Nam, dân chúng VN sẽ reo hò khi chứng kiến, tập đoàn VC noi gương Sô-Viết, đến nghiêng mình tỏ lòng cung kính và ân hận trước lăng của vua Bảo Đại, trước lăng của Tổng Thống Ngô Đình Diệm và nhất là trong nghĩa trang Quân Đội VNCH.

Thế nhưng, hơn 13 năm trời đã trôi qua kể từ khi 'mẫu quốc' Sô-Viết 'hồi chánh tập thể', VC vẫn tỏ ra ngoan cố. Như vậy, đại khối Quốc Dân không còn sự chọn lựa nào hơn là đồng tâm nhất trí, nung nấu ý chí đấu tranh, chấn chỉnh lại hàng ngũ. Khi cơ duyên lịch sử đến gần thì cùng nhau vùng lên giật xập tượng Lê-Nin, phá tan lăng 'Bác Hồ' quốc tặc, xóa bỏ XHCN, quăng cờ MÁU Sao Vàng vào thùng rác. Lúc ấy, từ Bắc vào Nam, muôn người như một, cùng nhau xây dựng đất nước, phụng sự Tổ Quốc VN. Dĩ nhiên ranh giới Quốc Cộng không còn.

Quốc Nạn 2–9-2003
Trần Quốc Kháng

---

(1) Khoảng giữa thập niên 1980, chúng tôi đã trình bầy ý tưởng này trong cuốn 'Nửa Đường Gẫy Cánh' và mấy bài viết khác, có liên quan đến 2 thái cực đối nghịch — Quốc Gia và Cộng Sản — để phản bác bọn Việt gian đã thoá mạ các Anh Hùng Hào Kiệt VN.

(Photo courtesy of Corbis)

4

Yêu Thương Và Hận Thù

Trần Quốc Kháng (1)

Yêu thương và hận thù là hai tâm trạng đối nghịch. Cả hai đều có sức mạnh thúc đẩy con người hoạt động hăng say — bất chấp khó khăn và nhiều khi, còn quên cả mạng sống. Chẳng hạn như trong chuyện trai gái, khi yêu nhau thì 'sông sâu cũng lội, núi cao cũng trèo, vạn đèo cũng leo'; khi thất tình thì có thể tự tử. Câu chuyện Julliet tự sát, chết theo người yêu là Romeo là thí dụ điển hình.

Còn hận thù thì hàng trăm câu chuyện trong lịch sử đã chứng tỏ, đó là hệ quả tất yếu của tình yêu thương — yêu thương thân nhân, yêu thương đồng bào, yêu thương Tổ Quốc. **Quan trọng hơn, hận thù còn là động lực thúc đẩy cánh mạng bùng nổ:** Hai Bà Trưng đánh đuổi giặc Đông Hán. Nguyễn Trãi đánh đuổi giặc Minh. Tất cả chỉ vì 'thù nhà nợ nước'.

Đức Trần Hưng Đạo quyết tâm đánh đuổi quân Mông Cổ vì lòng yêu nước cao độ — nên hận thù lũ giặc xâm lăng.

Tuy nhiên, tình thương yêu thì luôn luôn được ca ngợi: Lòng ái quốc, tình mẫu tử, tình huynh đệ, trai gái yêu nhau... Còn hận thù thì ngược lại, thông thường bị chê trách. Nhưng sự thật, bản chất con người vốn dĩ là 'hỉ, nộ, ái, ố' thì tình yêu thương và hận thù chỉ là 2 tâm trạng thông thường, tốt hay xấu, tùy theo sự sáng suốt của lý trí để tránh tình trạng mù quáng.

Nếu con người biết yêu quý điều THIỆN thì tất nhiên phải ghê tởm điều ÁC và HẬN THÙ kẻ gây ra tội ác. Khi 'lửa tình' sởi ấm được lòng người thì ắt hẳn 'lửa hận thù' nung nấu được ý chí đấu

tranh, thúc đẩy cách mạng bùng nổ, đốt cháy được những chế độ phi nhân, hại dân hại nước.

Đây là lý do chính yếu khiến đảng giặc gian manh VC — từ năm 1945 đến nay, vẫn tiếp tục gây ra quá nhiều tội ác, bị đồng bào hận thù — đã tung ra chiêu bài 'Khép Lại Quá Khứ', 'Xoá Bỏ Hận Thù, Hòa Hợp Hòa Giải', hoặc 'Xoá Bỏ Ranh Giới Quốc Cộng'. Tất cả đều nhằm vào xảo kế làm giảm thiểu sức đối kháng của đại khối Quốc Dân.

Chúng tôi sẽ lần lượt tiến sâu vào chi tiết để chứng minh, những vấn đề nêu trên là sự thật.

Thù Nhà Nợ Nước

Quả thật, hận thù là hệ quả tất yếu, xuất phát từ tình yêu thương. **Khi có xót xa cho nạn nhân thì mới hận thù kẻ gây nên tội ác. Mà độ xót xa càng cao thì lòng thù hận càng nặng.**

Từ cổ chí kim, từ Đông sang Tây, xã hội nào cũng thế, ai biết rõ những người thân yêu của mình — như cha mẹ, vợ chồng, con cái, anh em, đồng bào bị ức hiếp — bị cướp đoạt tài sản, bị đầy ải trong lao tù mà vẫn dửng dưng, thì quả nhiên, 'cảm quan bị tê liệt'. Khi 'cảm quan bị tê liệt' thì dĩ nhiên, lương tri không còn. Làm sao họ có thể phân biệt được 'CHÍNH' và 'TÀ'! Làm sao họ nhận ra những hành động độc ác mà hận thù những kẻ gây ra tội ác?

Trong xã hội, nhan nhản những chuyện con báo thù cho cha bị thủ tiêu; vợ báo thù cho chồng bị đầy ải chết trong trại giam... bao giờ cũng được người khác thông cảm và mến mộ. Ngược lại, khi biết cha bị thủ tiêu; chồng bị hành hạ trong ngục tù; gia đình bị tan nát... mà vẫn bắt tay với kẻ thù, thì quả là phường vô liêm sỉ, bất hiếu với cha, bất nghĩa với chồng.

Trong chuyện trai gái, lòng thù hận cũng là hệ quả của tình yêu thương. Những chuyện 'đánh ghen' thường thấy trong xã hội là những thí dụ điển hình. Đó là hệ quả của tình yêu thương. Dù sao, đó là 'tư thù', cần được dàn xếp cho ổn thoả.

Ngược lại, QUỐC THÙ thì cần phải rửa sạch. Vì đó là phản ứng tâm lý của đại đa số quốc dân mang nặng tình cảm với gia đình và dân tộc. Ai có xót xa cho thân nhân và đồng bào sa vào thảm hoạ thì mới cảm thấy thù hận lũ giặc đã gây ra tội ác. Chẳng thế mà nhiều người đã mang lòng 'thù nhà nợ nước'. Hai Bà Trưng và Nguyễn Trãi lập nên sự nghiệp cứu quốc sáng chói là hai thí dụ cụ thể trong lịch sử VN. Hiển hiện, đó là tình cảm của những người QUỐC GIA chân chính: Tình yêu thương GIA đình song hành với tình yêu thương đồng bào và Tổ QUỐC.

'Con phải trở về mà lo trả thù cho cha, rửa hận cho nước, chứ đừng đi theo khóc lóc làm gì!'

Nhớ lời dặn dò của cha như vậy mà Nguyễn Trãi đã nuôi ý chí đấu tranh từ khi còn 25 tuổi. Ròng rã 25 năm sau, ông vẫn mang nặng tình phụ tử và nghĩa cả với đồng bào. Khi gặp được Lê Lợi, khởi sự cuộc kháng chiến, Nguyễn Trãi đã 50. Trong suốt 10 năm kế tiếp chống giặc Tàu, ông đã hăng say hoạt động chỉ vì nặng lòng 'thù nhà nợ nước'. Nhờ tài trí và lòng sắt son với gia đình và Tổ Quốc, Nguyễn Trãi đã trở thành vị 'khai quốc công thần' trong cuộc đánh đuổi giặc Minh.

Bước sang trang sử VN chống quân Mông Cổ, ai cũng thấy, vì tình yêu thương dân tộc mà Hưng Đạo Vương đã mở đầu bản hịch cứu quốc bằng lời lẽ đầy thù hận:

'Ta đây, ngày thì quên ăn, đêm thì quên ngủ, ruột đau như cắt, nước mắt đầm đìa, ***chỉ CĂM TỨC rằng chưa được LỘT DA quân giặc, dẫu thân này phơi ngoài nội cỏ, xác này gói trong da ngựa thì cũng đành lòng'.***

Đây là động lực chính yếu thúc đẩy Người sẵn sàng hy sinh tính mạng cho đại nghĩa. Trong thời kỳ oanh liệt ấy mà cũng có một số quan quyền hay 'Tướng Tá xôi thịt' trong triều đình; cũng có bầy 'giá áo túi cơm' trong xã hội. Chẳng thế mà trong bản hịch, Hưng Đạo Vương đã liệt kê chúng là phường 'vô liêm sỉ':

'Thấy nước nhục mà không biết lo, nhìn quốc sỉ mà không biết thẹn, thân làm tướng phải hàng giặc mà không biết tức'.

Khi đề cập đến tâm trạng 'thù nhà nợ nước' trong đại khối Quốc Dân hiện nay, ai là người có lương tri mà không oán thù Việt Cộng? Bạo quyền VC sau khi chiếm được miền Nam năm 1975, đã áp đặt chính sách trị dân, vô cùng dã man, tàn ác chưa từng thấy trong lịch sử.

Ai mang nặng tình người mà không tránh khỏi hận thù VC trước cảnh gia đình tan nát, thân nhân bị đầy ải hay chết cay đắng trong các lao tù, ngụy danh là trại cải tạo?

Ai mang nặng tình người mà không tránh khỏi hận thù VC khi gia đình sa vào cảnh bần cùng, bị công an VC áp bức, nên phải liều lĩnh đi vượt biển rồi rơi vào địa ngục của hải tặc Thái Lan?

Ai mang nặng tình người mà không tránh khỏi hận thù VC khi nhìn thấy các bậc cha già, các bậc hiền mẫu, những người vợ dại với đàn con thơ... thiếu ăn, thiếu mặc, cả ngày ngơ ngác, nước mắt chan hòa, mong đợi người thân yêu trong trại tù trở về?

(Photo courtesy Google Image search)

Hết năm nọ đến năm kia, thảm cảnh đau thương do Việt Cộng gây ra, dâng cao tới tận trời xanh. Ai cũng mỏi mòn đợi chờ phe chiến thắng là VC, chút ít lòng độ lượng, chút tình đồng bào, chút tình người, nương tay để cho hàng chục triệu người bớt khổ ải. Nhưng không, nhất định không: Phe đảng VC đã táng tận lương tri, thẳng tay xiết chặt gồng cùm Mác-Lênin vào cổ người dân. Do đó, vì quyền sống của bản thân mình bị chà đạp, vì xót xa cho thân nhân và đồng bào, những người có luơng tri làm sao tranh khỏi hận thù VC!

Hận Thù Vì Danh Dự, Vì Quyền Tự Do Và Bình Đẳng Bị Chà Đạp

Như đã dẫn chứng, các anh hùng dân tộc, vì mang nặng tình thương yêu gia đình và tổ quốc nên hận thù lũ giặc gian manh. Thật ra, lòng hận thù còn xuất phát vì danh dự, vì quyền tự do và bình đẳng của con người. Những kẻ không có danh dự, không hiểu thế nào là tự do và công bằng trong xã hội thì dù bị sỉ nhục và áp bức, cả đời vẫn vui vẻ,

cong lưng làm nộ lệ, không bao giờ cảm thấy hận thù, không bao giờ nghĩ đến chuyện quật khởi.

Vì vậy, trong thời kỳ Pháp thuộc, trước khi thành lập Việt Nam Quốc Dân Đảng, Nguyễn Thái Học và nhóm thanh niên ái quốc đã thành lập Nam Đồng Thư Xã để xuất bản sách báo, với chủ đích thức tỉnh thành phần u mê trong xã hội: Sống an phận thủ thường, cuộc đời gía áo túi cơm trong chế độ thực dân là điều ô nhục.

Lịch sử thế giới cũng ghi nhận, cuộc cách mạng Pháp 1789 bùng nổ đúng vào lúc tư tưởng dân chủ tự do và tinh thần bình đẳng của Montesquieu, Voltaire, Rousseau... đang được phổ biến rộng rãi. Trên thực tế, thời gian ấy cũng là lúc dân chúng Pháp nhìn thấy rõ cảnh bất công vô lý trong xã hội: Trong lúc triều đình vua Louis XVI sống xa hoa, phe quý tộc được nhiều ưu đãi, thì thường dân bị bóc lột, xã hội đầy dẫy tệ đoan, quan quyền thối nát. Ngày 14.7.1789, dân chúng Paris uất hận nổi loạn, phá ngục Bastille. Thảm cảnh chém giết và hỗn loạn lan tràn vì thiếu tổ chức và không thống nhất được đường lối cách mạng. Hận thù càng dâng lên cao. Nhiều người kết án nhà vua 'thông đồng' với ngoại xâm và đòi chặt nhà vua ra làm 83 mảnh để gởi đi 83 tỉnh bên nước Pháp!

Trở về thảm cảnh trên quê hương chúng ta hiện nay, rõ ràng phe đảng VC là giai cấp thống trị, vô cùng gian ác. Phần hồn, chúng mang bản chất giặc ngoại xâm Mác-Lênin. Phần xác, chúng mang bản chất giặc nội thù.

Ròng rã suốt nửa thế kỷ nay, qua những biến cố lịch sử, hàng chục triệu người đã chứng kiến, thực chất đảng Cộng Sản VN chỉ là đảng giặc cướp. Lúc nào chúng cũng mạo danh 'nhân dân' để che đậy những thủ đoạn gian ác.

Trước đây, thảm cảnh cướp của giết người trong chính sách 'Cải Cách Ruộng Đất' tại miền Bắc; 'Đánh Tư Sản' ở miền Nam; tổ chức vượt biển để lấy vàng rồi bắn chìm tàu; chiếm đoạn tài sản của dân dưới hình thức 'hiến dâng'... là những chứng cớ cụ thể không thể chối cãi được.

Đảng về mất cửa mất nhà
Đảng về một lũ toàn là ngựa trâu
Đảng về chém giết lẫn nhau
Đảng về chỉ có mớ rau cầm chừng
Đảng về súng đạn đì đùng
Đảng về đất nước một vùng tan hoang
Đảng về cửa nát nhà tan
Đảng về toàn lũ sói lang cầm quyền

Đó là bài ca dao, nói lên thực chất của đảng Cộng Sản và nỗi thống khổ của dân tộc trước năm 1975. Hiện thời, ai nặng lòng với đất nước thì không thể nào tránh khỏi đau lòng và hận thù VC khi ký kết văn kiện dâng lãnh thổ và lãnh hải VN cho Tàu Cộng. Đây là điều ô nhục chưa từng thấy trong lịch sử cận đại, đã chứng tỏ CSVN là bọn 'buôn dân bán nước'. Kể cả thời Hồ Chí Minh còn sống, khi làm Chủ Tịch Nhà Nước năm 1958, chính hắn đã ra lệnh cho Phạm Văn Đồng, viết văn thư xác nhận chủ quyền của Tàu Cộng trên 2 quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa.

Song song với trọng tội 'bán nước cầu vinh', từ Nam ra Bắc, trong đầu thập niên năm 2000, có cả ngàn cán bộ Cộng Sản, kể cả đảng viên cao cấp — như cựu thủ tướng VC Võ Văn Kiệt; Trần Mai Hạnh, Giám Đốc đài phát thanh CSVN; Phạm Sĩ Chiến, Phó Giám Đốc Viện Kiểm Soát Nhân Dân v.v. — đã đỡ đầu, che trở, hay đồng loã với trùm Mafia

Năm Cam trong các 'dịch vụ': Mãi dâm, tống tiền, thủ tiêu nhân chứng, cướp đoạt tài sản của dân, buôn lậu ma túy, buôn bán phụ nữ và trẻ thơ ra ngoại quốc. Nếu không muốn nói, đó là hành động buôn dân bán nước thì gọi là gì đây?

Làm sao mà các nạn nhân — do bọn Mafia Đen Năm Cam gây ra — lại có thể tránh khỏi hận thù bọn Mafia Đỏ VC: Chỉ vì Mafia Đỏ VC đã hối mại quyền thế, dung dưỡng Mafia Đen Năm Cam.

Đến giữa thập niên 2000 thì hầu như toàn thể hệ thống cai trị của 'Quan Quyền Mác-Lênin', tham nhũng từ trên xuống dưới. Bọn chúng đã 'tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc' — từ mức độ QUỐC NẠN sang mức độ TOÀN CẦU — 'lừng danh' trên thế giới. Điển hình là vụ 'PMU-18' (Project Management Unit-18, có nghĩa là Đơn Vị Quản Trị Dự Án-18) bùng nổ khoảng đầu tháng 4–2006. Nếu Tổng Giám Đốc 'PMU-18' — là VC Bùi Tiến Dũng — không ăn cắp công quỹ thì làm sao đương sự có 'tiền rừng bạc biển' để chơi 'cá độ' hàng triệu Đô-La.

Tệ trạng này đã làm cho các cơ quan tài trợ quốc tế phải lo ngại về ngân khoản ODA giúp VN phát triển, bị lọt vào túi tham của bọn cán bộ VC. Bà đại sứ Thụy Điển và Quốc Hội Nhật Bản cũng phải đặt lại vấn đề về tiền viện trợ cho CSVN. Đồng thời, Ngân Hàng Thế Giới (World Bank) phải cử phái đoàn đến Hà Nội điều tra về những khoản tiền giúp CSVN — đã bị cán bộ VC ăn cắp, tương tự như vụ PMU-18.

Trong tháng 6 & 7 năm 2007, hàng ngàn người dân quê từ các tỉnh các tỉnh Đồng bằng sông Cửu Long liên tục biểu tình trước trụ sở Quốc Hội VC ở Sai Gòn. Ai cũng căm phẫn, tố cáo cán bộ VC ở địa phương cướp đoạt ruộng đất và tài sản của họ. Trong khi ấy, ở ngoài Bắc, dân chúng Ninh Thuận và Bình Thuận cũng kéo nhau ra thủ đô Hà Nội biểu tình, đòi hỏi VC giải quyết thoả đáng nỗi oan khiên khi bị cán bộ VC ở địa phương hà hiếp, cướp nhà, cướp đất và đánh đập họ.

Đây chỉ hệ quả 'nhỏ bé' về quốc nạn tham nhũng trong guồng máy cai trị của đảng CSVN. Hàng ngày từ Bắc vào Nam, từ thành thị đến thôn quê, trong bất cứ lãnh vực nào, dân chúng cũng bị hà hiếp — phải nộp tiền hối lộ cho bọn 'quan quyền' VC. Chẳng hạn như đến bệnh viện, không nộp tiền thì không được điều trị. Ở trường học, nhiều nữ sinh phải đến khách sạn cho thầy giáo làm tình — nếu không muốn bị rớt khi đi thi. Vụ án 'Sầm Đức Xương' hồi tháng 3 năm 2011 là bằng cớ rõ ràng cho thấy, cán bộ VC Sầm Đức Xương, Hiệu Trưởng trường Trung Học Việt Lâm tỉnh Hà Giang, hành nghề MA CÔ.

Đấy là chưa kể đến việc công an VC, thường xuyên sử dụng bạo lực, thẳng tay đánh đập, hăm doạ, khủng bố, bắt giam lương dân trong các cuộc biểu tình — kể cả những người yêu nước chống Tàu Cộng chiếm đóng Hoàng Sa và Trường Sa.

Tấm hình LM Nguyễn Văn Lý — bị công an VC bịt miệng công khai trước toà án 'kangaroo court' — là thí dụ điển hình cho thấy bạo quyền VC thẳng tay chà đạp lên Công Lý và Nhân Quyền của 80 triệu lương dân.

Như vậy là quá rõ ràng. **Thời xưa cũng như thời nay, đại khối dân chúng, luôn luôn là nạn nhân của tập đoàn VC. Vậy thì làm sao xã hội tránh khỏi hận thù?**

Từ cổ chí kim, muốn chấm dứt hận thù thì lẽ công bằng phải được PHỤC HỒI:

Sau khi gây thiệt hại cho người khác thì VC phải bồi thường; sau khi chiếm đoạt tài sản thì VC phải trả lại tài sản; sau khi chà đạp lên 'dân chủ tự do' thì VC phải phục thiện, tôn trọng 'dân chủ tự do'.

Không ai khờ dại đến nỗi, tin tưởng là 'dân chủ tự do' được tôn trọng bên cạnh hệ thống bạo lực và gian trá của CSVN.

Hiện thời, VC vẫn duy trì hệ thống công an hùng hậu: Công an chìm, công an nổi, theo dõi ngày đêm tất cả các hoạt động của dân chúng — kể cả quyền tự do báo chí trên Internet. Như vậy thì tự do ở chỗ nào? Lẽ tất nhiên, khi tự do và công bằng xã hội không được phục hồi thì không thể nào tránh khỏi sức đối kháng của đại khối quốc dân. Bất mãn, hận thù, chống đối liên tiếp xẩy ra.

Hàng chục năm qua, VC gia tăng nỗ lực tuyên truyền nhằm làm giảm thiểu sức đề kháng của đại khối Quốc Dân. Trên mạng lưới điện toán, trên làn sóng phát thanh, trên màn ảnh truyền hình và trong sách báo, chúng mua chuộc bọn **'chính trị gia nhi đồng đầu bạc',** thuê mướn lũ văn nô, rầm rộ tung ra những lời lẽ đường mật. Nào là 'xoá bỏ hận thù, xoá bỏ ranh giới Quốc Cộng'. Nào là 'hòa hợp hòa giải'. Nào là 'dân giàu nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh' v.v. Thế nhưng **NGUYÊN NHÂN CHÍNH YẾU gây ra thảm trạng nghèo khổ, lầm than, phi Dân Chủ, mất Tự Do và không Hạnh Phúc là đảng CSVN — cần phải xoá bỏ — thì bọn gian tà không bao giờ dám đề cập đến!**

Các bạn trẻ thử kiểm chứng mà xem, những kẻ có chủ trương bắt tay 'hòa hợp hòa giải' với giặc là những người có thành tích và bản chất thế nào?

Bọn chúng không phiền tâm khi đồng bào lầm than, nghèo khổ đến độ, mỗi năm VC có thể 'xuất cảng' hàng trăm ngàn thanh niên và thiếu nữ đi làm nô lệ lao công, nô lệ tình dục, hoặc làm 'con ở' khắp nơi trên thế giới.

Bọn chúng không cảm thấy quốc sỉ khi đất nước bị giặc Cộng giầy xéo. Bọn chúng không có danh dự nên tự ý 'bôi tro trát trấu vào mặt' — qua hành động phản phúc — mà không cảm thấy xấu hổ. Làm sao bọn chúng cảm thấy hận thù giặc Cộng? Nên bọn chúng bắt tay 'hòa hợp hoà giải' để 'đồng hội đồng thuyền' với giặc là điều dễ hiểu. Cổ nhân đã bảo, 'ngưu tầm ngưu, mã tầm mã' là như thế.

Nên Hay Không Nên 'Xóa Bỏ Hận Thù, Hoà Hợp Hoà Giải' Với VC?

Mấy năm trước đây, các cơ quan truyền thông trong tiểu bang California ồn ào về tội phạm Melvin Carter được thả lỏng tại Delvin's Garden. Trên 10 ngàn lương dân trong vùng Modoc County, tiểu bang California hoảng sợ. Vì trong quá khứ, Melvin đã can tội cướp trộm, lường gạt và hãm hiếp khỏang 100 phụ nữ trên nhiều khuôn viên đại học. Sau 10 năm tù, Melvin được thả lỏng, nhưng vẫn phải đeo máy điện tử để cảnh sát theo dõi. Nhiều phụ nữ trong vùng phụ cận ghê tởm Melvin nên phản đối chính quyền, tại sao lại cho phép tên tội phạm này sinh sống trong vùng Modoc County? Vì biết tên tội phạm này chưa thực sự hoàn lương, nhiều người mua súng, tập bắn, đề phòng 'chứng nào tật ấy' của Melvin.

Ai đã sinh sống ở Delvin's Garden thì biết rõ, đây là thành phố có mức độ phạm pháp thấp nhất nước Mỹ. Dân cư ở đây hiền hòa, hầu hết là tín đồ Ky-Tô giáo, rất ngoan đạo.

Do đó, vấn đề được nêu lên: Tại sao họ không chấp nhận tên tội phạm Melvin Carter sinh sống ở trong vùng Modoc County? Chẳng lẽ 10 ngàn lương dân đều thiếu lòng khoan dung, không biết vâng lời Thiên Chúa dậy bảo? Chẳng lẽ họ đều là những kẻ 'quá khích, cực đoan'?

Thưa không. Tất cả đều là không. Vì Đức Chúa khuyên con người nên tỏ lòng độ lượng, tha thứ lỗi lầm cho nhau. Nhưng tha thứ không có nghĩa là 'hoà hợp' với những kẻ gây ra tội ác. Vì vậy nên mới có 'Thiên Đàng' và 'Địa Ngục'. Đức Giáo Hoàng cũng thường kêu gọi ân xá cho các tội nhân bị án tử hình, nhưng Ngài không hề khuyên can người khác nên bắt tay hợp tác để 'đồng hội đồng thuyền' với bọn sát nhân.

Trên căn bản ấy thì ai cũng thấy, từ chuyện tẩy chay tên gian ác Melvin Carter đến đến việc mua sắm vũ khí của dân chúng trong vùng Modoc nêu trên đều chính đáng. Họ muốn sống yên ổn, nên phải 'phòng thân' và không có nghĩa là 'cực đoan' hay 'quá khích'.

Khi hiểu rõ những điều sơ đẳng trong câu chuyện nêu trên thì chiêu bài 'Hoà Hợp Hoà Giải' với VC — nguỵ trang dưới nhiều hình thức khác nhau — sẽ tiêu tan. Vì việc phản kháng — buộc chính quyền loại trừ tên tội phạm Melvin Carter ra khỏi vùng Modoc County — tương tự như chủ đích của cuộc đấu tranh hiện thời của Dân Tộc chúng ta: Loại trừ bọn gian ác VC ra khỏi các cơ quan công quyền để dân chúng được sống trong Tự Do No Ấm.

Thật là điều bất hạnh cho dân tộc VN, đến bây giờ mà vẫn còn người tin theo những lời đường mật của VẸM! Năm 1945, vì khao khát độc lập, tự do và chưa có kinh nghiệm với cộng sản, nên nhiều người tin theo những mỹ từ 'liên hiệp', 'đoàn kết đánh Pháp' của quốc tặc Hồ Chí Minh để sa vào thảm cảnh 'trao duyên lầm tướng cướp'. Đó là điều dễ hiểu.

Nhưng bây giờ, sau nửa thế kỷ với hàng trăm, hàng ngàn lần bị VC lừa gạt, mà vẫn tin theo chúng thì quả là chuyện 'quá ngây thơ', nếu không muốn nói là quái gở.

Lẽ dễ hiểu là hàng chục năm qua, sự thật đã quá rõ ràng: Đảng CSVN, tự nó đã mang **bản chất GIẶC NGOẠI XÂM** từ khi thành lập. Chính Hồ Chí Minh và đồng đảng đã xác nhận, Hồ là 'đại biểu' của Quốc Tế CS, lãnh lương của QTCS, thi hành chỉ thị của QTCS thành lập đảng CSVN tại Hương Cảng năm 1930.

Trên thực tế, chúng 'đánh Pháp Chống Mỹ', KHÔNG vì nhu cầu 'Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc' của Dân Tộc, mà rõ ràng, chủ đích là áp đặt ách nô lệ Mác-Lênin lên hai miền Nam Bắc VN.

Nói cách khác là Hồ và đồng đảng VC là tổ chức TAY SAI cho ngoại bang, không Nga Cộng thì TC là 'chuá tể'.

Trên trang 575 của cuốn 'Lịch Sử Cận Đại 1945-2006', Sử Gia, Tiến Sĩ Hoàng Ngọc Thành đã viết:

".... Cố tổng bí thư Lê Duẩn, cầm quyền khá lâu cùng với Lê Đức Thọ, từ 1957 đến chết 1986, ***đã từng tuyên bố là đánh Mỹ cho Liên Xô, Trung Quốc.*** *Sự thật lịch sử là như thế đấy, cộng sản động viên lòng yêu nước để đánh Mỹ cứu nước nhưng thật ra là để phục vụ nền an ninh và sự phát triển của 2 cường quốc cộng sản đàn anh".*

Rõ ràng như dưới ánh sáng mặt trời, sự thật lịch sử cận đại đã cho thấy, **CSVN và Dân Tộc VN là hai thái cực ĐỐI NGHỊCH mà bức tường 'Ô Nhục' ngăn cách là chủ nghĩa 'Mác-Lênin'.**

Vậy thì lẽ đương nhiên, **muốn 'HHHG Dân Tộc' THẬT SỰ thì đảng CSVN phải chân thành PHỤC THIỆN, TRỞ VỀ VỚI QUỐC GIA DÂN TỘC.** Nói nôm na là quẳng Mác-Lênin và quốc tặc Hồ Chí Minh vào 'thùng rác lịch sử'.

Đó là điều SƠ ĐẲNG trong lịch sử. Đó là điều SƠ KHỞI trong tiến trình HHHG Dân Tộc thật sự. Đó là điều MONG ƯỚC đơn sơ của đại khối Quốc Dân.

Thưa vâng. Căn cứ vào lời dậy của Đức Phật Thích Ca 'lấy oán báo oán, oán ấy chập trùng; lấy ân báo oán, oán ấy tiêu tan', chúng ta có thể tiến tới hệ luận: 'Hoà hợp hoà giải với VC, thù oán chập trùng; giải trừ VC, thù oán tiêu tan'. Hiển hiện, đảng giặc VC chưa hoàn lương, nên 'hoà hợp hoà giải' hay 'xoá bỏ ranh giới Quốc Cộng' chỉ là những hành vi dung dưỡng thù oán chứ không thể nào xóa bỏ hận thù được. Ngày nào đảng Cộng Sản còn hoành hành, ngày ấy quê hương còn thù hận. Dĩ nhiên, đảng giặc VC không thể nào tránh khỏi sức đề kháng của đại khối Quốc Dân:

Trong bóng đêm đè nghẹt
Phục sẵn một mặt trời
Trong đau khổ không lời,
Phục sẵn toàn sấm sét.
Trong lớp người đói rét,
Phục sẵn những đoàn quân
Khi vận nước xoay vần
Tất cả thành nguyên tử

Mấy vần thơ của thi sĩ Khuyết Danh của Tập Thơ Vô Đề nêu trên đây giải thích lý do tại sao VC tung ra chiêu bài 'Xoá Bỏ Hận Thù, Xoá Bỏ Ranh Giới Quốc Cộng'. Vì chúng là kẻ gây ra hận thù nên rất sợ 'lửa hận thù' đang âm ỉ cháy, chờ ngày bộc phát, thiêu rụi chế độ tham tàn của chúng.

Trần Quốc Kháng
Rev12-10-2011

---

(1) Phần chính yếu của bài viết này đã đăng trên tờ Lửa Việt, đặc san Đa Hiệu, tạp chí VNTP, Phụ Nữ Diễn Đàn và nhiều cơ quan ngôn luận khác dưới tựa đề **'Hận Thù Đảng Giặc Gian Manh: Hệ Quả Tất Yếu Của Tình Yêu Thương, Động Lực Thúc Đẩy Cách Mạng Bùng Nổ'.**

Sau đó, chúng tôi thay đổi tựa đề, hình thức trình bầy, bổ túc thêm phần thời sự và dẫn chứng tài liệu lịch sử.

(Photo courtesy of PD219@yahoogroups)

5

Viết Cho Tuổi Trẻ VN

Dùng Sự Thật Lịch Sử Để Đập Tan Xảo Kế Xuyên Tạc Lịch Sử

(Bài I)

Trần Quốc Kháng

'Eppur si muove'!

'People who couldn't see this were stupid'.

Dù sao trái đất vẫn quay! Kẻ nào không nhìn thấy
SỰ THẬT ấy là kẻ ngu dốt.

Galileo Galilei

Khi trả lời câu hỏi về vai trò của giới trẻ VN ở hải ngoại trong công cuộc đấu tranh cho Tự Do Dân Chủ ở trong nước, nữ Khoa Học Gia Dương Nguyệt Ánh (DNÁ) đã cho biết:

'...Điểm bất lợi là họ sinh ra hoặc lớn lên trên xứ người, nên ***thiếu hiểu biết về lịch sử và nhất là cuộc chiến tranh VN.*** *Muốn giúp cuộc đấu tranh cho tự do dân chủ ở Việt Nam thì họ cần phải có lập trường dân tộc vững chắc và hiểu rõ lịch sử để có thể đối thoại được với người CS và không bị CS lung lạc bằng lý luận tuyên truyền. Điều cần nhấn mạnh là các phụ huynh nên tự mình hướng dẫn con em trong lãnh vực này vì* ***sách vở giáo khoa ở trường học và phim ảnh phần nhiều là tài liệu thiên tả, với mục đích xuyên tạc và bôi nhọ chính nghĩa và quân đội VNCH'.***

Đúng là như vậy. Chúng tôi tán thành phần nhận định nêu trên của bà DNÁ -- trong cuộc phỏng vấn do nhà báo Trương Sĩ Lương thực hiện hôm 30-8-2007. Tuy nhiên, chúng tôi thiết nghĩ, hiểu

biết lịch sử, nhất là lịch sử cận đại (1945-1975), không những là vấn đề quan trọng hàng đầu trên tiến trình tranh đấu của giới trẻ VN ở hải ngoại, mà còn là 'ánh đuốc' giúp cho đồng bào quốc nội nhận diện BẠN và THÙ:

Quốc nạn 'Dân Oan' là thí dụ điển hình cho thấy, thiếu hiểu biết sự thật lịch sử về Cộng Sản Mác-Lênin là điều tai hại khôn lường.

Thật vậy. Từ Nam ra Bắc, có hàng triệu nạn nhân, trong mấy năm vừa qua đã bị VC cướp mất nhà cửa và ruộng đất -- bằng nhiều thủ đoạn thâm độc khác nhau. Điều cay đắng hàng đầu là đa số các 'nạn nhân', trước đây đều là *'gia đình cách mạng'*, hay *'gia đình liệt sĩ'*. Trong thời gian chiến tranh, chỉ vì không biết thực chất của CSVN, nên nhiều người đã yểm trợ, hay tham gia, sinh hoạt với bọn tội đồ của dân tộc.

Hiện nay, mặc dù biết CSVN là bọn 'sâu dân mọt nước', nhưng trong tâm trí của nhiều 'nạn nhân', vẫn còn phảng phất 'nọc độc tuyên truyền' của VC. Họ lầm tưởng, trước đây *'Bác và Đảng'* đã có công *'đánh Pháp, chống Mỹ cứu nước'!*

Ngược lại, có bao nhiêu người hiểu được vài điều sơ đẳng trong lịch sử cận đại: **Hồ Chí Minh là tay sai của Quốc Tế CS, lãnh lương của Quốc Tế CS, thi hành chỉ thị của Quốc Tế CS, cho hạ sinh đảng giặc CSVN. Vì thảm hoạ Mác-Lênin bành trướng mà VN đã trở thành chiến trường giữa Nga Tàu và các nước Tư Bản Tây Phương.**

Ở hải ngoại thì VC đang gia tăng nỗ lực: Gây xáo trộn trong cộng đồng tỵ nạn; xuyên tạc lịch sử; đả kích những người Quốc Gia Chân Chính. Điển hình là trường hợp của nữ KHG Dương Nguyệt Ánh. Chỉ vì bà là 'ngôi sao sáng' và có ý chí đấu tranh cho Tự Do Dân Chủ ở VN, nên bà bị bọn bồi bút viết báo công kích.

Có lẽ chuyện 'thời sự' sôi nổi nhất trong tháng 11-2007 là chuyện cố TT Ngô Đình Diệm bị sát hại năm 1963. Chỉ vì Người là 'ngôi sao Bắc Đẩu' trong lịch sử cận đại, nên đã bị bọn 'sử gia đỏ' ở trong nước và tay sai VC ở hải ngoại bôi nhọ. Không những thế, trên mạng lưới điện toán, còn có nhiều bài viết về 'lịch sử' cận đại. Khi đọc, độc giả cảm thấy tội nghiệp cho tình trạng trí tuệ và nhân cách của tác giả: Không hiểu vì Đô-La, hay vì lý do nào mà họ tung ra những luận điệu quá ư là ấu trĩ:

1- Buộc tội Hoa Kỳ sử dụng chiến trường VN để thí nghiệm vũ khí và hoá chất 'Da Cam' -- trong khi sự thật lịch sử cho thấy DÃ TÂM của Sô-Viết đã sử dụng chiến trường VN để thí nghiệm súng 'SVD rifle', hỏa tiễn Địa Không (surface-to-air missile), chiến đấu cơ Mig-19 và Mig-21.

2- Cho rằng cuộc chiến 1960-1975 là cuộc 'nội chiến' Nam Bắc (civil war) -- trong khi sự thật lịch sử cho thấy, VN là 'điểm nóng' trong 'chiến tranh lạnh' của 'bàn cờ quốc tế'. Phía VNCH có Hoa Kỳ, Nam Hàn, Thái Lan, Úc, Tân Tân Lan đã công khai đem quân tham chiến. Phía VC có Nga Sô, Tàu Cộng và Bắc Hàn đã bí mật, gởi quân đến tham chiến qua các vai trò: Không chiến, pháo

binh phòng không, cố vấn, huấn luyện, phòng thủ miền Bắc VN và chỉ huy các mặt trận lớn trong Nam.

3- Nguỵ biện cho rằng, cuộc chiến 1946-1954 là cuộc chiến *'đánh Pháp giành độc lập'* -- trong khi sự thật lịch sử cho thấy, Hồ Chí Minh (HCM) là TAY SAI của Quốc Tế CS, lãnh lương của Quốc Tế CS, thi hành chỉ thị của Quốc Tế CS: **Đánh Pháp, không phải vì nhu cầu Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc của dân tộc VN, mà để áp đặt ách đô hộ Mác-Lênin trên đất nước VN.**

Ai hoài nghi, xin đọc lại lịch sử đảng CS Nga thì thấy ngay sự thật: Quốc Tế CS, hay Đệ Tam Quốc Tế CS **chỉ là tổ chức ngoại vi của đảng Cộng Sản Sô-Viết do Lênin thành lập năm 1919, tiếng Nga là 'Communestcheskig International', nghĩa là Quốc Tế CS, gọi tắt là Comintern** — có nhiệm vụ vận động, phát triển chủ nghĩa CS ở các xứ khác để phục vụ hữu hiệu cho nền an ninh và những quyền lợi khác của nhà nước Sô-Viết.

4- Cáo buộc VNCH đã *'tẩy chay chuyện tổng tuyển cử năm 1956'* nên CSVN mới phát động chiến tranh (1960-1975) -- trong khi sự thật lịch sử cho chấy Hồ Chí Minh và đồng đảng, đã bắt đầu thực hiện quỷ kế đánh chiếm miền Nam từ năm 1954.

Do đó, để góp phần vào việc soi sáng sự thật lịch sử cận đại, chúng tôi mong ước, bài tham luận này được phổ biến rộng rãi đến quý độc giả, nhất là GIỚI TRẺ VN -- quốc nội và hải ngoại.

Nguyên thủy, bài tham luận này là bài thuyết trình của chúng tôi trong cuộc Hội Thảo do Liên Hội Cựu Quân Nhân Quân Lực VNCH / Bắc Califonia tổ chức ở San Jose ngày 27.10.1996 -- chủ đề là 'Vạch Trần Và Đập Tan Âm Mưu Xuyên Tạc Lịch Sử'.

Sau đó, chúng tôi thay đổi hình thức trình bầy và bổ túc thêm phần dẫn chứng tài liệu lịch sử: Bài thuyết trình trở thành bài tham luận, 'Dùng Sự Thật Lịch Sử Để Đập Tan Xảo Kế Xuyên Tạc Lịch Sử'.

*

Trong thời kỳ còn cường thịnh, hàng năm Đệ Tam Quốc Tế Cộng Sản (QTCS) đã bỏ ra hàng tỷ Đô-La cho công tác tuyên tuyền kể cả 'dịch vụ xuyên tạc lịch sử'. Trong đó, tất cả các lãnh tụ Cộng Sản Mác-Lênin ở các nước chư hầu -- như Hồ Chí Minh ở VN chẳng hạn -- đều được 'tô son điểm phấn' qua nhiều phương pháp 'thêu dệt' khác nhau. QTCS đã mua chuộc được nhiều 'sử gia' bất chính, mua chuộc được khá đông ký gỉa Âu Mỹ cùng cơ quan truyền thông thiên tả, tung ra nhiều 'sản phẩm', bóp méo sự thật về lịch sử VN (1945-1975).

Hiện nay, mặc dù đế quốc đỏ Liên Bang Sô-Viết đã tan rã, nhưng tất cả các tài liệu, phim ảnh và sách báo xuyên tạc lịch sử vẫn còn nguyên trong các thư viện bên Âu Mỹ. Tệ trạng này, có thể làm cho các độc giả chưa có kinh nghiệm về Cộng Sản Mác-Lênin -- trong đó có giới trẻ -- dễ dàng hiểu sai sự thật lịch sử VN.

Không những thế, hiện nay Cộng Sản VN (CSVN) còn gia tăng nỗ lực, tuyên truyền lừa bịp quần chúng, nhất là đầu độc trẻ em ở học đường. Việc bắt buộc *'học tập tư tưởng HCM'* là thí dụ

điển hình. Đây là 'dịch vụ xuyên tạc lịch sử' trắng trợn và khôi hài nhất. Vì lẽ, trong ngày 'Đại Hội Đảng' năm 1951, HCM đã xác nhận là hắn không có tư tưởng nào ngoài tư tưởng Mác-Lênin. Hắn không có chính sách nào khác, ngoài việc thi hành đường lối của Joseph Stalin và Mao Trạch Đông đã vạch sẵn. (1) (2)

Ở Hoa Kỳ, cuốn phim 'VN Television History', có lẽ là 'dịch vụ xuyên tạc lịch sử' được phổ biến rộng rãi nhất. Nhiều đoạn trong phim, chắp nối hình ảnh do Việt Cộng (VC) cung cấp – điển hình là màn kịch, *'bác Hồ'* cười nói với *'các cháu thiếu nhi'* bên đống rơm -- đã làm cho nhiều khán giả không còn tin tưởng, đó là 'cuốn phim lịch sử' đúng với tựa đề của nó.

Kể cả cuốn 'hồi ký' của ông McNamara, cựu Tổng Trưởng Quốc Phòng, đã phát hành sau khi 'Chiến Tranh Lạnh' chấm dứt, cũng có phần viết sai sự thật về cuộc chiến VN. Nên nhiều người tin rằng, cuốn 'In Retrostpect: The Tragedy And Lesson Of Vietnam' -- có nghĩa là 'Nhìn Lại: Thảm Cảnh Và Bài Học VN' -- của McNamara, chỉ là 'sản phẩm' của giới Tư Bản Mỹ, muốn ngụy tạo 'chính nghĩa' -- trước khi cấu kết với VC để khai thác tài nguyên và nhân lực rẻ mạt trên quê hương chúng ta.

Trong các tài liệu xuyên tạc lịch sử viết bằng Việt ngữ ở hải ngoại, có lẽ ghê tởm hàng đầu là cuốn *'VN Máu Lửa Quê Hương Tôi'* của 'nhóm Đỗ Mậu'. Chúng tôi gọi là 'nhóm Đỗ Mậu' vì lẽ, công trình viết lách tác phẩm 'đồ sộ' nêu trên, đòi rất nhiều thời giờ để thu thập tài liệu -- dù là tài liệu nguỵ tạo. Nên cá nhân Đỗ Mậu, vừa già yếu, vừa thấp kém văn hóa, không thể nào làm nổi. Vả lại, văn phong và ngôn từ trong cuốn VNMLQHT 'sặc mùi' VC. Do đó, nhiều độc giả mới cả quyết bảo rằng, VNMLQHT là chỉ là sản phẩm của đội ngũ tuyên truyền của VC soạn thảo.

Dù nghệ thuật tuyên truyền xảo quyệt thế nào chăng nữa, CSVN vẫn không phủ nhận được, vấn đề nòng cốt trong việc đấu tranh của chúng nói riêng, hay QTCS nói chung, hiển nhiên là vấn đề CHỦ NGHĨA. Ai cũng thấy trước chiến tranh, trong chiến tranh và sau chiến tranh, HCM và đồng đảng, liên tục sử dụng bạo lực, ép buộc dân tộc VN phải cúi đầu tôn thờ Mác-Lênin và tuân thủ, tất cả những 'giáo điều' của 'hai vị thánh tổ' này.

Nói cách khác là thực chất của HCM cùng đồng đảng trong lịch sử cận đại, gắn liền với thực chất và lịch sử của chủ nghĩa Mác-Lênin do QTCS chủ xướng.

Cộng Sản Là Thảm Họa Chống Nhân Loại, Đúng Hay Sai?

Khi kiểm chứng lại quá trình lịch sử thì hầu như ai cũng nhìn thấy SỰ THẬT, rất dễ dàng: Hơn 70 năm, QTCS do Liên-Xô cầm đầu, đã tung hoành từ Âu sang Á. Dưới chiêu bài *'Giải Phóng Dân Tộc'*, QTCS đã làm cho hàng trăm triệu người bị thiệt mạng, hàng trăm triệu người bị tàn phế suốt đời. Khi ách nô lệ Mác-Lênin lan

tràn đến nước nào thì nước ấy, nghèo khổ, lầm than, nhân quyền bị chà đạp, hàng triệu lương dân phải liều mạng đi 'vượt biên, vượt biểu' tỵ nạn. Việt Nam và Bắc Hàn là hai thí dụ điển hình. (3)

Thảm hoạ của Nhân Loại kéo dài đến cuối thập niên 1980 thì đại khối Quốc Dân trong các nước Cộng Sản Đông Âu và Liên Bang Sô-Viết (1991) đã lần lượt vùng lên, xoá bỏ chế độ Cộng Sản. Trong đó có hàng triệu đảng viên Cộng Sản Mác-Lênin đã 'cải tả quy chính'. Họ đã trở về với đại khối Quốc Dân, lựa chọn thể chế Dân Chủ Tự Do. Ngay cả mấy nước Cộng Sản Mác-Lênin còn sót lại, như Tàu Cộng và VC, mặc dù còn ngoan cố nắm giữ quyền lực, nhưng trong lãnh vực kinh tế -- khi công nhận quyền Tư Hữu và đi theo Kinh Tế Thị Trường của chủ nghĩa Tư Bản -- thì mặc nhiên, chúng đã tự ý 'hồi chánh' tập thể. Nói ngắn gọn là chủ nghĩa Cộng Sản Mác-Lênin đã bị phá sản toàn diện. (4)(5)

Sau sự kiện lịch sử 'vĩ đại' nêu trên, Nghị Viện Âu Châu -- cơ quan Lập Pháp cao nhất của 46 quốc gia ở Châu Âu, kể cả Sô-Viết và các nước Cộng Sản Đông Âu cũ, có trụ sở tại thành phố Strasburg, miền đông bắc nước Pháp -- đã ban hành Nghị Quyết 1481 ngày 25-1-2006, cực lực lên án chủ nghĩa Cộng Sản cùng chế độ toàn trị Mác-Lênin. Nội dung của Nghị Quyết, đã minh định tội ác tầy trời của các đảng Cộng Sản Mác-Lênin cầm quyền trong quá khứ cũng như hiện tại, còn dã man, tàn ác hơn cả Đức Quốc Xã hồi Đệ Nhị Thế Chiến. Cần phải đem bọn lãnh tụ Cộng Sản Mác-Lênin ra Toà Án Quốc Tế xét xử. (6)

Đồng thời trên trang nhà 'Victimsofcommunism', trong bài 'History Of Communism' (Lịch Sử Của Chủ Nghĩa Cộng Sản), có đoạn đã viết nguyên văn:

'In October 1917, the Bolshevik Revolution -- the murderous Russian coup-d'etat -- birthed the deadliest mass killing force ever visited upon the human race: Communism. In less than 100 years, Communism has claimed more than 100 million lives. Today, it continues to enslave one-fifth of the world's people...

[Never Forget]:

... 'When the Bolsheviks murdered their way into power...'

[Never Forget]:

.... 'When Ho Chi Minh sent 850,000 Vietnamese to their graves in 'education camps'.... (7)

Lược dịch: '*Tháng 10 năm 1917, cuộc nổi loạn Bôn-Sê-Vích, hay là cuộc đảo chánh đẫm máu, đã sinh ra lực lượng giết người tập thể 'vĩ đại' nhất, chưa từng thấy trong cộng đồng nhân loại: Đó là chủ nghĩa Cộng Sản. Chưa tới 100 năm chủ nghĩa này đã sát hại trên 100 triệu người. Hiện nay, chủ nghĩa ấy tiếp tục đặt ách nô lệ 1/5 dân số toàn cầu' ...*

'Không bao giờ quên bọn Bô-Sê-Vích, giết người để cướp chính quyền'.....

Không bao giờ quên, Hồ Chí Minh đã gởi 850 ngàn người 'xuống nghĩa trang' trong các 'trại tù cải tạo'....

Thêm vào đó, trong cuốn 'Le Livre Noir Du Communisme' của nhóm học giả, đứng dầu là ông Stéphane Courtois, xuất bản

năm 1997, đã ghi lại những trang sử đen tối của chủ nghĩa Cộng Sản qua việc sử dụng bạo lực: Chủ xướng chiến tranh, tàn sát tập thể, thủ tiêu đối lập, khủng bố lương dân, đàn áp và bắt giam hàng triệu người vô tội. Tổng cộng, có hơn 100 triệu nạn nhân trên thế giới đã bị Cộng Sản sát hại. (8)

Hồi tháng 3 năm 1990, Tổng Thống Richard Nixon cho ấn hành cuốn 'Real Peace No More Vietnams'. Trong phần 'How the VN War began', từ trang 128 đến trang 150, ông đã giải thích chính xác, nguyên nhân gây ra chiến tranh VN. Trong đó, tác giả tố cáo, CSVN là tổ chức khủng bố, gây ra rất nhiều tội ác với dân chúng VN. Trên trang 158, tác giả đã viết:

'For the National Liberation Front, terror and atrocities were calculated policies'.(9)

Lược dịch: *'Đối với Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam' [công cụ của Cộng Sản miền Bắc] thì chuyện khủng bố và tội ác là chính sách đã được tính toán từ trước'...*

*

Hồi tháng 1 năm 2002, Giáo Sư Nguyễn Văn Canh cho phát hành cuốn 'Cộng Sản Trên Đất Việt' -- do ông biên soạn. Trên trang 315 là phần tổng kết tội ác của Cộng Sản Mác-Lênin tại VN. Trong đó có vụ sát hại hàng trăm ngàn 'địa chủ' ở miền Bắc; vụ thảm sát 4 ngàn lương dân ở Huế năm 1968; hành quyết ít nhất 65 ngàn nạn nhân sau khi chiếm miền Nam năm 1975 v.v.

Có lẽ thảm thương nhất là thân phận của 3 triệu lương dân bị tàn phế; 550 ngàn người bị mù loà; hơn 1 triệu thương binh. Đó là chỉ là một phần 'di sản nhỏ bé' sau chiến tranh do chủ nghĩa Cộng Sản Mác-Lênin gây ra. (10)

Qua những tài liệu lịch sử, được dẫn chứng ở trên, xin qúy vị phán xét công minh: Cộng Sản là thảm họa chống nhân loại, hay chủ nghĩa ấy, đã đem được phúc lợi nào?

Chắc hẳn, tất cả quý vị đều đồng ý: **Cộng Sản là thảm họa chống nhân loại mà HCM -- khi làm tay sai -- đã đem từ bên Sô-Viết về VN, giày xéo quê cha đất tổ. Đây là nguyên nhân sâu xa, gây nên thảm cảnh 'núi xương sông máu' từ 1946 đến1975. Hệ quả đến bây giờ, dân tộc VN vẫn còn đắm chìm trong bể khổ.**

Chúng tôi vẫn tiến sâu vào chi tiết của những vấn đề nêu trên và 'nói có sách, mách có chứng': Khi SỰ THẬT LỊCH SỬ sáng tỏ thì ắt hẳn, 'Xảo Kế Xuyên Tạc Lịch Sử' phải tiêu tan.

Ảo Tưởng Trong Tuyên Truyên Và Sự Thực Lịch Sử

Sử gia Titus Livy (Roman Historian, 59 B.C. ~ A.D. 17) bảo rằng, ***'SỰ THẬT chỉ có thể bị che dấu, chứ không bao giờ bị huỷ diệt'*** (Truth is often eclipsed but never extinguished). Văn hào Mark Twain (1835-1910) thì quả quyết: ***'SỰ THẬT có sức mạnh***

tuyệt vời và tất nhiên sẽ thắng' (Truth is mighty and will prevail. There is nothing the matter with this, except that it ain't so -- Notebook, 1898).

Đúng là như vậy. Lời 'tâm sự' của ông Mikhail Gorbachev, cựu Chủ Tịch Liên-Bang Sô-Viết (trong buổi thuyết trình tại trường Columbia University Hoa Kỳ) là chứng cớ hùng hồn cho thấy, **SỰ THẬT LỊCH SỬ về chủ nghĩa Cộng Sản Mác-Lênin** không thể nào bị huỷ diệt.

Chúng tôi xin tóm lược bản tin của ký giả Verena Dobnik -- tường trình về buổi thuyết trình nêu trên với đề tài 'Nước Nga: Hiện Tại Và Tương Lai' và bài 'Gorbachev: Communism Was Pure Propaganda' của ông Brian Carnell:

'Chủ nghĩa Cộng Sản mà tôi [Gorbachev] phục vụ gần cả đời người, toàn là tuyên truyền lừa bịp. Người Cộng Sản chúng tôi tin dùng những điều gian dối để che dấu sự thật (relied on lies to hide the fact)…. (11)

'Trong khi Liên Bang Sô-Viết, càng ngày càng tụt hậu, ở phía sau các nước Tư Bản Tây Phương rất xa thì người Cộng Sản rao rêu là 'Chủ nghĩa Tư Bản đang sa vào thảm trạng phá sản, còn chủ nghĩa Cộng Sản đang phát triển tốt đẹp. Điều ấy, hoàn toàn là luận điệu tuyên truyền lừa bịp dân chúng'.

Trong buổi thuyết trình hôm ấy, cựu 'Hoàng Đế Đỏ' Gorbachev đã xác nhận, Liên Bang Sô-Viết trong thập niên 1980, sa vào tình trạng khủng hoảng toàn diện:

'Khủng hoảng kinh tế, khủng hoảng xã hội, khủng hoảng liên bang, khủng hoảng quân sự, nơi nào cũng bị khủng hoảng (Chaos in the economy, chaos in the social sphere, chaos in the federation, chaos in the army, chaos everywhere)'. (11)

Đồng thời, ông Gorbachev còn tiết lộ, người dân Liên-Xô hồi ấy, đã gặp nhiều *'chuyện nan giải về kem đánh răng, về bột giặt và sứ mạng của Bộ Chính Trị, còn phải giải quyết cho phụ nữ có quần lót'. (The problem of toothpaste, the problem of detergent, and they had to create a commission of the Politburo to make sure that women have pantyhose).*(11)

Thật ra, đó là chỉ là vài nét đại cương về tình trạng kinh tế tại 'mẫu quốc Sô-Viết'. Còn ở các nước chư hầu, như Cộng Sản VN (CSVN) và Bắc Hàn thì hiển nhiên, đời sống của dân chúng còn bi đát hơn cả trăm, hay cả ngàn lần. Thế mà VC thường xuyên vỗ ngực khoe khoang, chủ nghĩa Cộng Sản là *'đỉnh cao trí tuệ'* và tiến đến đâu, *'bách chiến bách thắng'* đến đó.

Đồng thời, nhờ kỹ thuật tuyên truyền lừa bịp điêu luyện, CSVN đã làm cho những người kém hiểu biết về Cộng Sản, dễ dàng ngộ nhận: Tưởng HCM là *'anh hùng dân tộc'* -- nhưng sự thật, hắn là TAI SAI của QTCS. Tưởng *'Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc'* là ba mục tiêu chủ yếu trên hành trình tranh đấu của CSVN -- nhưng sự thật, đó là ba cái BÁNH VẼ 'vĩ đại' mà *'Bác và Đảng'* đã đem ra nhử mồi quần chúng.

Quý vị nào còn hoài nghi, xin hãy kiểm chứng 'Văn Kiện Đảng' Cộng Sản — kể cả thư của HCM viết — đã cho thấy Hồ là ' ĐẠI BIỂU' của Quốc Tế Cộng Sản, lãnh lương của QTCS, thi hành chỉ thị của QTCS. Ngay cả bài *'Đảng cộng sản Việt Nam ra đời và cương lĩnh đầu tiên của đảng',* do VC soạn thảo và phổ biến, có mấy đoạn đã viết — nguyên văn:

*'....**Quốc tế cộng sản đã chỉ thị cho đồng chí Nguyễn ái Quốc chịu trách nhiệm** 'hợp nhất các phần tử cộng sản chân chính lại, để thành lập một đảng duy nhất'. **Nhận chỉ thị này,** mùa thu năm 1929, đồng chí Nguyễn ái Quốc từ Thái Lan trở lại Hương Cảng chuẩn bị kế hoạch **thực hiện nhiệm vụ** lịch sử trọng đại nói trên'* ..... (12)

*'.....Hội nghị tiến hành dưới sự chủ trì của đồng chí Nguyễn ái Quốc, **đại biểu của Quốc tế cộng sản.** Sau 5 ngày làm việc khẩn trương, các đại biểu đã hoàn toàn nhất trí tán thành ý kiến của đồng chí Nguyễn ái Quốc và thống nhất các tổ chức cộng sản thành một đảng lấy tên là Đảng cộng sản Việt Nam'...* (12)

*'.....Hội nghị còn thông qua Lời kêu gọi của **đồng chí Nguyễn ái Quốc thay mặt Quốc tế cộng sản** và đảng cộng sản Việt Nam gửi đến quần chúng công, nông, binh, đồng bào và đồng chí trong cả nước nhân dịp thành lập đảng'.* (12)

Thứ đến, trong bài 'Hồ Chí Minh Tự Thú' trên diễn đàn Vietnamexodus đã dẫn chứng lá thư của HCM gởi cho 'Ban Chấp Hành QTCS' xin tăng lương hàng tháng lên 100 US Đô-La. Có đoạn, chính tay Hồ đã viết nguyên văn:

*'....Tôi hành động thế nào để hoàn thành nhiệm vụ này? Số tiền cần thiết cho sự ăn ở của tôi sẽ là bao nhiêu? Hẳn là tôi sẽ phải đổi chỗ luôn, duy trì những mối liên hệ với các giới khác nhau, trả tiền thư tín, mua những ấn phẩm nói về Đông Dương, tiền ăn và tiền trọ, v.v. Tôi tính rằng, sau khi tham khảo ý kiến các đồng chí người Trung Quốc **phải có một ngân sách xấp xỉ 100 đôla Mỹ mỗi tháng,** không kể hành trình Nga - Trung Quốc (vì tôi không biết giá vé).*

Ngày 11-4-1924,
Hồ Chí Minh Toàn Tập - Tập 2. (13)

Như vậy, chứng cớ đã quá rõ ràng: Hồ lãnh lương của QTCS, thi hành chỉ thị của QTCS thì hiển nhiên 2 chữ **'ĐẠI BIỂU' nêu trên, có nghĩa là TAY SAI không hơn không kém.** Chính vì thế, Hồ và đồng đảng mới ép buộc dân chúng VN phải cúi đầu *'thờ Mao Chủ Tịch, thờ Stalin bất diệt'* — đúng như lời của Tố Hữu, *'Trưởng Ban Văn Hoá và Tư Tưởng Trung Uơng đảng'* CSVN, đã xác nhận. Trên thực tế, sống trong chế độ VC, ai hớ hênh khi nói

chuyện mà tỏ ra 'thất lễ' với mấy vị 'Thánh Tổ XHCN' nêu trên thì chắc chắn, sẽ bị công an bắt đi tù 'cải tạo', không hẹn ngày về.

Song hành với sự thật lịch sử nêu trên, cuốn *'Lịch Sử đảng CSVN',* do VC xuất bản năm 1979, vô hình trung đã góp phần không nhỏ vào việc làm sáng tỏ vai trò của HCM trong lịch sử cận đại. Chứng cớ là trên trang 32 có ghi lại lời nói của Hồ qua vai trò tay sai khi tuyên bố:

'Nhận chỉ thị của Quốc Tế Cộng Sản *để giải quyết vấn đề cách mạng [Mác-Lênin]ở nước ta, tôi đã hoàn thành nhiệm vụ'.*

Là Chủ Tịch Nhà Nước mà Hồ nhận chỉ thị và thi hành chỉ thị của QTCS thì làm sao phủ nhận được vài trò 'Chủ Tịch bù nhìn' của ngoại bang? Trong câu nói của họ Hồ, hai chữ 'cách mạng', có nghĩa 'cách mạng vô sản'. Đó là việc áp đặt chủ nghĩa phi nhân Mác-Lênin trên quê hương chúng ta. Không những thế, trong văn kiện nêu trên, đảng CSVN lại còn xác nhận:

'Chúng ta theo Chủ Nghĩa Quốc Tế, không theo Chủ Nghĩa Quốc Gia. Chúng ta phải nâng cao tinh thần đấu tranh giải phóng... nghĩa là ***hình thức thì dân tộc mà nội dung là quốc tế'.***

Trên thực tế, ai cũng thấy tất cả các tổ chức và việc làm, bên ngoài thì CSVN mệnh danh là 'Nhân Dân'. Nhưng thực chất bên trong, đều là công cụ, phục vụ cho đảng Cộng Sản. Điển hình là 'Quân Đội Nhân Dân', 'Công An Nhân Dân', hoặc 'Uỷ Ban Nhân Dân' thành phố này, 'Uỷ Ban Nhân Dân' thành phố kia v.v.

Vì vậy, **khi phát động chiến tranh, DIỆN bên ngoài CSVN lấy danh nghĩa là 'đánh Pháp, chống Mỹ cứu nước'. Nhưng thực chất hay ĐIỂM bên trong, chúng 'đánh Pháp, chống Mỹ' nhằm 'nhuộm đỏ' VN -- theo chỉ thị của QTCS.** Nói cách khác là CSVN 'đánh Pháp, chống Mỹ', không vì nhu cầu 'Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc' của dân tộc VN, mà vì trách nhiệm do Nga Tàu sai khiến. Do đó, dân tộc VN mới sa vào thảm cảnh 'núi xương sông máu' trong 2 cuộc chiến do phía Cộng Sản khởi xướng. Để bây giờ -- sau hơn 30 năm chiến tranh chấm dứt -- VN vẫn là nơi nghèo khổ, đại đa số dân chúng lầm than và nhiều tệ đoan xã hội nhất thế giới.

Khởi Xướng Chiến Tranh Dưới Chiêu Bài 'Đánh Pháp Giành Độc Lập'

(1946-1954)

Tại sao ngày 6.3.1946, HCM lại hớn hở, ký 'Hiệp Ước Sơ Bộ' với tên trùm thực dân Sainteney, thoả thuận cho Pháp đổ quân vào miền Bắc? Đúng hay sai: Dã tâm của Hồ là muốn lợi dụng sự hiện diện của quân đội Pháp để ngụy tạo chính nghĩa qua chiêu bài *'đánh pháp giành độc lập'*? Được vậy, Hồ mới có cơ hội bành trướng chủ nghĩa Mác-Lênin mau chóng -- theo mưu đồ thâm độc của Liên-Xô vạch sẵn.

Vì vậy, sau khi hoà hoãn với Pháp theo 'Hiệp Ước Sơ Bộ', ngày 19.12.1946, Hồ phát động chiến tranh, kêu gọi 'toàn quốc kháng chiến'. Thảm cảnh máu lửa diễn ra ròng rã 8 năm trời. Đến ngày 20.7.1954 Việt Cộng vâng lệnh của Nga Tàu, thoả thuận với Pháp ký kết hiệp định Geneva chia đôi đất nước VN. Ngược lại, BS Trần Văn Đỗ, Ngoại Trưởng của Quốc Gia VN, đã nhận lệnh từ Thủ Tướng Ngô Đình Diệm, phản đối quyết liệt.

Tóm lại trong cuộc chiến này, HCM cùng đồng đảng là bọn tội phạm chiến tranh. Sự xuất hiện của Pháp là cơ hội ngàn vàng cho HCM ngụy tạo chính nghĩa. Đối với họ Hồ, dân tộcVN chỉ là công cụ; đất nướcVN chỉ là mục tiêu để hắn thi hành công tác bành trướng chủ nghĩa Cộng Sản.

Vả lại, khi tìm hiểu thực chất của HCM thì ai cùng thấy rõ, bản chất 'TÔI TỚ' của hắn từ thời xa xưa. Chứng cớ là sau khi làm bồi cho Pháp trên chuyến tàu L'Admiral La Touche Tréville, Hồ đến Maseille thì viết thư van xin thực dân Pháp cho vào nội trú tại 'Trường Thuộc Địa'. Điều này chứng tỏ, giấc mộng làm tay sai cho Pháp không thành, Hồ xoay sang làm TAY SAI cho QTCS và được dưỡng dục ở Mạc-Tư-Khoa. (14)

Đây là nguyên nhân sâu xa, gây ra thảm họa Cộng Sản mà dân tộc chúng ta phải gánh chịu ròng rã hơn nửa thế kỷ nay. Trong lịch sử VN làm gì có chuyện *'Bác Hồ ra đi tìm đường cứu nước'* như CSVN 'vẽ rồng vẽ cuội'. Phe đảng VC không thể nào phủ nhận được bản chất tôi tớ ấy của HCM trong lá thư viết gởi chính phủ Pháp năm 1911 -- hiện nay vẫn còn lưu trữ trong Văn Khố ở Ba-Lê:

'Tôi kính xin Ngài, với lòng nhân từ, ra tay tế độ, cho tôi đặc ân được theo học nội trú tại Trường Thuộc Địa'.

Thật ra, nếu năm 1946, HCM và đồng đảng không xô đẩy dân tộc vào vòng chiến tranh máu lửa với Pháp, thì độc lập đã đến với quê hương chúng ta sớm hơn. Vì từ cuối thập niên 1940 đến đầu thập niên 1960, nhiều nước bị Thực Dân cai trị, nhưng không có Cộng Sản hoạt động, đã giành lại độc lập mà không cần phải dùng đến giải pháp quân sự.

Lẽ dễ hiểu là sau Thế Chiến Thứ II, chủ nghĩa Thực Dân bước vào giai đoạn cáo chung. Hoa Kỳ lại là cường quốc phản đối chế độ Thực Dân, ủng hộ việc đấu tranh giành độc lập của các quốc gia bị đô hộ. Tổng Thống Roosevelt đã xác nhận với ngoại trưởng Cordell Hull, về chính sách đối ngoại của Hoa Kỳ:

'Đông Dương sẽ không trở lại làm thuộc địa cho Pháp -- Indochina should not go back to France'.

Nhờ vậy, từ năm 1946 đến 1947, có Ấn Độ, Phi Luật Tân và Miến Điện; năm 1949 có Nam Dương và Lybia; từ năm 1957 đến năm 1959, có Sudan, Mã Lai, Ghana và Tân Gia Ba đã giành được độc lập dễ dàng. Ngay cả các thuộc địa của Pháp, như Maroc và Tunisie, đã lấy lại chủ quyền năm 1956.

Ngược lại ở VN thì Cộng Sản chủ xướng chiến tranh. Hồi ấy, thay vì đứng về phía Quốc Dân để kết hợp với các tổ chức đấu tranh khác, cùng nhau cứu quốc thì HCM tìm cách phá hoại, gây

chia rẽ và thủ tiêu những người bất đồng chính kiến. Trong thời gian hoạt động ở Hồng Kông, Hồ đã bán cho thực dân Pháp hàng ngàn thành viên của 'Phong Trào Đông Du', trong đó có cụ Phan Bội Châu. Hồ lại còn là thủ phạm trong những vụ thủ tiêu Đức Huỳnh Phú Sổ, Lý Đông A, Trương Tử Anh và Khái Hưng. Hàng ngàn chiến sĩ khác trong các đảng phái Quốc Gia cũng đã bị họ Hồ lừa gạt và sát hại rất dã man.

Dù sao chăng nữa, năm 1949, Pháp đã trả độc lập cho Việt Nam qua Hiệp Định Elysée -- ký ngày 8-3-1949 giữa Tổng Thống Vincent Auriol và Quốc Trưởng Bảo Đại. Sau đó, Pháp cũng trả lại độc lập cho Ai Lao (tháng 7-1949) và cho Cao Miên (tháng 11-1949). (24)

Nhân danh Chủ Tịch Liên Hiệp Pháp, Tổng Thống Vincent Auriol đề nghị vua Bảo Đại -- đại diện cho Quốc Gia Việt Nam -- gia nhập Liên Hiệp Pháp trong tinh thần bình đẳng, hợp tác và hữu nghị. Vua Bảo Đại phải chấp thuận đề nghị ấy để đối phó với hiểm hoạ Cộng Sản. Từ đó, trên nguyên tắc, VN được độc lập về chính trị, kinh tế, văn hóa và có quân đội riêng. Theo quy chế Liên Hiệp Pháp thì VN và Pháp có chính sách ngoại giao chung và phòng thủ chung. (15) (16)

Thiết tưởng, từng ấy chứng cớ nêu trên cũng đủ để kết luận, Hồ cùng đồng đảng đã can trọng tội phá hoại cơ duyên lịch sử, mà lẽ ra quốc dân có thể giành lại độc lập cho quê hương bằng con đường đấu tranh chính trị và ngoại giao -- không cần đến giải pháp quân sự. CSVN không thể nào chối cãi được, chúng đã sử dụng 'núi xương sông máu' của dân tộc để phục vụ cho QTCS.

Trong 'chiến dịch Điện Biên Phủ' chẳng hạn, chúng đã tuân hành mệnh lệnh của Trung Cộng, tung vào trận địa trên 63 ngàn quân chính quy và 30 ngàn dân công trợ lực để đè bẹp 12 tiểu đoàn tác chiến của Pháp. (17)

Thế là dưới quyền chỉ huy và những trận mưa pháo của Tàu Cộng, CSVN đã xây dựng chiến thắng bằng hàng trăm ngàn xác chết của bộ đội và dân công VN. Nói cách khác, trong cuộc chiến này, dân tộc VN là nạn nhân; 'Liên Hiệp' Pháp là phía thảm bại; QTCS là phía hưởng chiến thắng.

Trong bài viết phản bác lại luận điệu 'mập mờ đánh lận con đen' của Lê Xuân Khoa -- về chiến tranh VN -- ông Đại Dương đã nêu lên nhiều nhận định sâu sắc và tài liệu xác thực. Trong đó có đoạn, ông Đại Dương đã viết:

'Căn cứ tài liệu giải mật của Bắc Kinh, vào tháng 8-1993, sử gia Chien Jiang tại Clark University, Hoa Kỳ cho biết Mao Trạch Đông và bộ tham mưu đã dốc tài nguyên và tâm sức cho Bắc Việt nhằm ngăn chặn Mỹ trên ba mặt trận đang bao vây Hoa Lục. Đó là các mặt trận Triều Tiên, Việt Nam và Đài Loan. Các chiến dịch Biên giới (1950), Tây Bắc, châu thổ Hồng Hà (1952), Thượng Lào (1953), Điện Biên Phủ (1954) ***đều do các tướng lãnh Trung Cộng như Lã quý Ba, Mai Gia Sinh, Đặng Nhất Phấn, Vị Quốc Thanh, Trần Canh đặt kế hoạch và nắm quyền chủ động'.*** (18)

Qua những phần dẫn chứng ở trên, không ai có thể nào gọi cuộc kháng chiến (1946-1954) là cuộc chiến *'đánh Pháp giành độc lập'*. **Lẽ dễ hiểu là QUỐC TẶC HCM, cha đẻ của đảng CSVN -- tay sai của QTCS, lãnh lương của QTCS, thi hành chỉ thị của QTCS -- khởi xướng chiến tranh nhằm nhuộm đỏ VN. Chỉ có kẻ bất lương hay bất trí, mới có thể cho đó là *'cuộc chiến giành độc lập'*.**

Dù sao, trong cuộc chiến giữa hai phía -- phía tôn thờ chủ nghĩa Cộng Sản và chống lại chủ nghĩa ấy -- từ 1946 đến 1954, đã làm cho hơn 394,581 tử trận; hơn 578,127 chiến sĩ bị thương. Đấy là chưa kể con số lương dân bị tai vạ, tử vong hay bị tàn phế do bom đạn của hai phía trong chiến tranh. (19)

(Xin xem tiếp Bài II)

San Jose 27.10.1996
Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)
Tượng thờ Lênin bị giật sập. Nga Sô và các nước
Đông Âu đã quẳng chủ nghĩa Mác-Lênin vào thùng rác lịch sử

Viết Cho Tuổi Trẻ VN

Dùng Sự Thật Lịch Sử Để Đập Tan Xảo Kế Xuyên Tạc Lịch Sử

(Bài II)

Trần Quốc Kháng

'Eppur si muove'!
'People who couldn't see this were stupid'.
(Dù sao trái đất vẫn quay! Kẻ nào không nhìn thấy SỰ THẬT ấy là kẻ ngu dốt).
Galileo Galilei

Khởi Xướng Chiến Tranh Dưới Chiêu Bài 'Chống Mỹ Cứu Nước'

(1960-1975)

Trong cuộc chiến này thì hầu như, ai cũng có thể nhìn thấy sự thật lịch sử dễ dàng: HCM và đồng đảng là những kẻ đứng đầu trong danh sách tội phạm chiến tranh. Chứng cớ rõ ràng là VC đã ký kết hiệp định Geneva, nhưng chính chúng lại là kẻ vi phạm hiệp định, chuẩn bị cho kế hoạch đánh chiếm miền Nam từ năm 1954. (20)

Trong cuốn sử *'Công Và Tội Của Chủ Tịch Hồ Chí Minh Và Đảng CSVN'* -- do Giáo Sư, Tiến Sĩ Sử Học Hoàng Ngọc Thành biên soạn -- đã nêu lên bằng cớ xác thực cho thấy, ngay sau khi Hiệp Định Đình Chiến Geneve 1954 vừa ký kết, HCM và đồng đảng đã xếp đặt quỷ kế xâm lược miền Nam -- dưới chiêu bài *'Chống Mỹ Cứu Nước'*. Quỷ kế này gây nên thảm cảnh chiến tranh máu lửa, kéo dài ròng rã suốt 18 năm trời. Trên trang 505, GS Thành đã viết nguyên văn:

'Tại liên khu V (đèo Hải Vân đến Bình Thuận) và tại các vùng tự do ở Nam bộ, các nơi tập kết từ 80 đến 300 ngày, Đảng gây ra phong trào dân địa phương gả con gái cho bộ đội càng nhiều cuộc hôn nhân càng tốt, ***để các gia đình và các cô vợ mới cưới nhớ đến những anh chồng bộ đội và khi cần có thể nhờ các gia đình này tiếp tế hay làm nơi liên lạc.*** *Tại Nam bộ, Đảng sắp xếp và tổ chức được nhiều đám cưới tập thể nữa.....*

..... ***'Còn cao cấp như Lê Duẩn (1907-1986), bí thư xứ ủy, giả vờ xuống tàu đi tập kết, nhưng ban đêm xuống xuồng đi vào bờ trở lại. Đảng mai phục và chuẩn bị cho trận chiến sắp đến'.***

Trong khi ấy thì ngược lại, chính quyền Ngô Đình Diệm (NĐD) chú tâm việc định cư cho 1 triệu đồng bào miền Bắc vào

Nam tỵ nạn và dẹp tan 'thập nhị xứ quân' nổi loạn. Điểm son kế tiếp của ông Diệm là việc giành lại TOÀN VẸN chủ quyền quốc gia khi tuyên bố, rút ra khỏi 'Liên Hiệp Pháp'. Nền Cộng Hòa -- thể chế Dân Chủ Tự Do đầu tiên trong lịch sử VN -- đã đến với dân tộc chúng ta ngày 26-10-1955. Từ đó, Quốc Gia VN trở thành Việt Nam Cộng Hòa (VNCH).

Đến năm 1956, Chính Phủ VNCH đã tẩy chay việc 'tổng tuyển cử' với VC năm 1956. Hiển nhiên, đó là điều hợp tình, hợp lý và khôn ngoan. Lẽ dễ hiểu là VNCH -- hay Quốc Gia VN -- không hề ký kết, mà còn cực lực phản đối Hiệp Định Geneva 1954. Vả lại, vì bản chất Cộng Sản là gian ác khôn lường. Nên chấp nhận 'tự do bầu cử' trong vùng VC kiểm soát – toàn thể miền Bắc và nhiều vùng thôn quê ở miền Nam -- là chấp nhận 'tự do trong rừng dao găm mã tấu'! Chỉ có kẻ ngây thơ mới làm như vậy. Thế mà phe nhóm 'sử gia đỏ' cùng bọn bồi bút, lại buộc tội cho VNCH 'vi phạm Hiệp Định Geneva 1954' nên CSVN mới phát động chiến tranh (1960-1975).

Để cho vấn đề được sáng tỏ, chúng tôi xin nêu lên 3 điều quan trọng trong hiệp định Geneva 1954:

1- Có 9 nước tham dự Hội Nghị Geneva 1954 là Mỹ, Anh, Pháp, Liên Xô, Tàu Cộng, Quốc Gia VN, Cộng Sản VN, Ai Lao và Cam Bốt. Thế nhưng, 'Hiệp Định Đình Chỉ Chiến Sự Geneva' ngày 20-7-1954, thuần tuý là hiệp định QUÂN SỰ, nên chỉ có hai chữ ký của hai người đại diện cho lực lượng quân sự đối nghịch trên chiến trường. Đó là Thiếu Tướng Henri Delteil (đại diện Tổng Tư Lệnh Quân Đội Liên Hiệp Pháp tại Đông Dương) và Thiếu Tướng VC Tạ Quang Bửu (Thứ Trưởng Bộ Quốc Phòng, đại diện Tổng Tư Lệnh Quân Đội VC cùng lực lượng Kháng Chiến Ai Lao và Cam-Bốt). (15) (21)

2- Phái đoàn Quốc Gia VN do Bác Sĩ Trần Văn Đỗ hướng dẫn, khi tham dự hiệp định đã cực lực phản đối việc chia đôi đất nước VN. Sáng ngày 21-7-1954, ông đã cho phổ biến bản tuyên ngôn, có nội dung quyết liệt phản đối việc 'ký kết hấp tấp thỏa hiệp ngưng chiến' do hai cơ quan Tư Lệnh Quân Đội Pháp và Mặt Trận Việt Minh. Đồng thời, bản tuyên cáo cũng yêu cầu Hội Nghị chính thức xác nhận, Quốc Gia Việt Nam cực lực phản đối phương cách ký kết Hiệp Định Geneva và những điều khoản trong đó, đã bất chấp nguyện vọng của dân chúng VN. (15) (21)

3- Trong bản 'Tuyên Ngôn Sau Cùng' ngày 21-7-1954 (có đề cập đến việc tổng tuyển cử), không có đại diện quốc gia nào ký tên -- kể cả Quốc Gia Việt Nam và chính phủ VC. (15) (21)

Vì thế, Chính Phủ VNCH, tẩy chay việc 'tổng tuyển cử' với VC năm 1956, hiển hiện là điều hợp tình hợp lý. Không thể nào nguỵ biện cho rằng, VNCH 'vi phạm Hiệp Định Geneva 1954' nên CSVN mới phát động chiến tranh.

Như đã dẫn chứng, điều quan trọng hơn cả CSVN đã có mưu đồ đánh chiếm miền Nam từ năm 1954. Vì vậy mà 5 năm sau, trong khi dân chúng miền Nam đang sống thanh bình thì ngày 20.12.1960, Hồ cùng đồng đảng cho hạ sinh tổ chức côn đồ, mệnh

danh là *'Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam'*. Bất chấp thảm cảnh máu lửa chiến tranh, Hồ vẫn nhẫn tâm, tuân hành chỉ thị của QTCS sai khiến, đánh chiếm miền Nam.

Đến cuối năm 1963, chính quyền Hoa Kỳ – thời Tổng Thống John F. Kennedy – vấp phải sai lầm nghiêm trọng trong nỗ lực ngăn chặn Cộng Sản bành trướng: Chỉ vì bất đồng chiến lược mà Hoa Kỳ đã mua chuộc nhóm 'Tướng Tá Phản Loạn' lật đổ Tổng Thống Ngô Đình Điệm. Kết quả là miền Nam không còn ai có khả năng xứng đáng để lãnh đạo quốc dân. Trong khi Cộng Sản tấn công mãnh liệt thì Hoa Kỳ 'MỸ HÓA chiến tranh', ào ạt đổ quân vào miền Nam, oanh tạc miền Bắc: VN trở thành 'điểm nóng' trong 'chiến tranh lạnh' giữa QTCS và khối Tư Bản Tây Phương. (26)

Sự thật rõ ràng như vậy mà vẫn có kẻ cho rằng, chiến tranh VN (1960-1975) là 'nội chiến Nam Bắc', hay 'nội chiến Quốc Cộng'. Hai điều này hoàn toàn sai. Vì lẽ, cả hai phía đều có quân đội ngoại quốc tham chiến, nên không thể nào gọi là 'nội chiến' -- tiếng Mỹ gọi là 'civil war'.

Về phía VNCH, có quân đội Hoa Kỳ, Nam Hàn, Thái Lan, Australia, New Zealand và Phi Luật Tân đã công khai đến VN tham chiến, nên chúng tôi không cần dẫn chứng.

Về phía CSVN có quân đội Tàu Cộng, Liên-Xô và Bắc Hàn đã bí mật đến chiến trường, trực tiếp tham chiến, hay yểm trợ cho bộ đội VC.

Đúng là như vậy. Trên trang nhà của 'En.wikipedia', trong bài Vietnam_War (Chiến Tranh VN), vô hình trung đã giúp cho sự kiện lịch sử nêu trên được sáng tỏ. Chúng tôi xin trích dẫn 3 đoạn tiếng Anh và kèm theo phần lược dịch cho mỗi đoạn:

A- '..... 80% of all weaponry used by the North Vietnamese side came from the Soviet Union. Hundreds of military advisors were sent to train the Vietnamese army. Soviet pilots acted as training cadre and many have flown combat missions as 'volunteers'. (22)

'.... 80% vũ khí cùng vật liệu chiến tranh của phía VC sử dụng đều do Sô-Viết cung cấp. Hàng trăm cố vấn quân sự được gởi đến VN, huấn luyện bộ đội VC. Các phi công Sô-Viết giữ vai trò như những cán bộ huyến luyện [nhưng trên thực tế], nhiều người đã 'tình nguyện', đảm trách phi vụ tác chiến'....

B- '....Between 1965 and 1970 over 320,000 Chinese soldiers served in North Vietnam; the peak year was 1967 when 170,000 were serving there. In April 2006, an event was held in Vietnam to honor the almost 1100 Chinese soldiers who were killed in the Vietnam War; a further 4200 were injured. (22)

'... Từ năm 1965 đến 1970, có trên 320 ngàn bộ độ Tàu Cộng phục vụ ở chiến trường miền Bắc. Cao điểm trong năm 1967, có 170 ngàn người. [Vì thế] ... Tháng 4-2006, mới có buổi lễ tôn vinh 1100 Tàu Cộng đã tử trận và 4200 người khác đã bị thương [khi tham chiến ở VN]'.

C- '.... In early 1967, the Democratic People's Republic of Korea (DPRK) sent a fighter squadron to North Vietnam to back up the North Vietnamese 921st and 923rd fighter squadrons defending Hanoi. They stayed through 1968 and 200 pilots were reported to have served. In addition, at least two anti aircraft artillery regiments were sent as well'. (22)

'.... Vào đầu năm 1967, Cộng Hoà Nhân Dân Hàn Quốc [Bắc Hàn], đã gởi phi đoàn tác chiến đến miền Bắc VN để giúp phi đoàn 921 và 923 trong việc phòng thủ Hà Nội [bị phi cơ Hoa Kỳ dội bom]. Họ đã ở lại đến năm 1968 và theo báo cáo, có 200 phi công đã phụ vụ trên chiến trường. Thêm vào đó, còn có hai Trung Đoàn Pháo Binh Phòng Không Bắc Hàn đã tham chiến'.

Không những thế, qua đoạn văn trích dẫn phía dưới, độc giả còn thấy, **DÃ TÂM của Sô-Viết đã sử dụng chiến trường VN để thí nghiệm súng 'SVD rifle', hỏa tiễn Địa Không (surface-to-air missile), chiến đấu cơ Mig-19 và Mig-21** -- ngoài việc Sô-Viết 'giải mật vô tuyến' (decode), giúp cho VC biết trước, nên B52 của Mỹ đến thả bom, không còn nhiều hiệu lực:

'Other USSR operatives tested their SVD rifle in combat conditions prior to official American entry as well as operating surface-to-air missile batteries in North Vietnam. During the war Soviet's developed MiG-21 jets, which gradually replaced the older MiG-19. The Vietnam War was the first testing ground under real battle conditions for the MiG-21 jet. Due to Soviet effort at decoding American radio signals, the Vietnamese always knew where American long range bombers would strike next. This led to great ineffectivity of B52 bombers during the Vietnamese War'. (22)

Tất cả sự kiện lịch sử nêu trên chứng tỏ: **Chỉ vì chủ nghĩa Cộng Sản Mác-Lênin lan tràn mà VN trở thành chiến trường giữa 2 khối Cộng Sản và Tư Bản Tây Phương. Quân dân VNCH là những 'nạn nhân', cần phải tự vệ. Không còn sự chọn lựa nào hơn thì VNCH phải chấp nhận viện trợ của Hoa Kỳ và đứng về phía Hoa Kỳ để ngăn chặn thảm họa Cộng Sản bành trướng.**

Không may, đến năm 1972 Hoa Kỳ thay đổi chiến lược toàn cầu và nhất là phong trào chống chiến tranh ở Mỹ lên cao: VNCH bị cắt đứt viện trợ. Quân Đội Mỹ và quân đội đồng minh rút lui khỏi chiến trường. Hiển nhiên 'cán cân chiến tranh' bị chênh lệnh trầm trọng: VNCH nhỏ bé và cô thế mà phải đương đầu với cả QTCS -- do hai cường quốc Nga Tàu điều khiển.

Trong bài khảo luận 'ARVN: Reflections and Reassessments After 30 Years' của sử gia Bill Laurie, đã cho thấy, đến 1975 thì số lượng đạn đại bác bị giảm xút tới mức thê thảm: Mỗi khẩu đội đại bác 105 ly, chỉ được bắn 10 viên; 155 ly chỉ được bắn 5 viên; 175 ly chỉ được bắn 3 viên trong 1 ngày. Có đoạn, sử gia Bill Laurie đã viết:

'Everything was cut to the bone, and into the marrow. Some infantry troops were provided a basic load of 60 M-16 rounds, per

week. Some units forbid troops from firing M-16s on full automatic. Infantry units in contact were sometimes limited to two artillery rounds on call unless being overrun'.

'Lack of spare parts forced mothballing of tanks, river patrol boats, and aircraft. Worse yet, RVNAF troops and their families suffered under an economy shredded by 50% inflation and a 25% unemployment rate. A US DAO study conducted in1974 revealed 82% of RVNAF did not receive enough food to meet family needs. Hunger and malnutrition eroded morale and combat capabilities. (23)

Ông Nguyễn Việt Tiến đã dịch bài khảo luận của sử gia Bill Laurie sang tiếng Việt, trong đó có phần trích dẫn ở trên:

…. 'Mọi thứ bị cắt đến tận xương, rồi tận tuỷ. Nhiều binh sĩ bộ binh được cấp số đạn căn bản là 60 viên M16 cho một TUẦN LỄ. Nhiều đơn vị cấm binh sĩ bắn M16 liên thanh, chỉ được bắn phát một. Các đơn vị chạm địch có khi bị giới hạn chỉ còn được bắn yểm trợ hai trái đạn đại bác, ngoại trừ khi bị tràn ngập'….

…. 'Một bản nghiên cứu của cơ quan DAO thực hiện năm 1974 tiết lộ 82% binh sĩ VNCH không có đủ thực phẩm cho nhu cầu của gia đình. Đói kém và suy dinh dưỡng làm xuống tinh thần cùng khả năng chiến đấu'… (23)

Quả thật, vũ khí thì thiếu hụt trầm trọng. Lương thực thì không đủ ăn. Quân Lực VNCH làm sao có thể ngăn chặn QTCS xâm chiếm miền Nam! Lịch sử sang trang, không thể nào tránh khỏi: Tháng 4 năm 1975, QTCS thúc đẩy CSVN – có xe tăng T54, đại pháo 130 ly và súng đạn dư thừa -- xoá bỏ Hiệp định Paris 1973, đem quân xâm chiếm VNCH.

Nhìn lại Hiệp Định Paris 1973 thì thấy có 9 'CHƯƠNG' mà bốn bên là Hoa Kỳ, VNCH, Cộng Sản Bắc Việt và Cộng Sản Nam Việt đã long trọng ký kết. **Trong đó có phần bảo đảm, không phía nào được sử dụng sức mạnh quân sự. Nhân dân NAM VIỆT NAM sẽ quyết định tương lai chính trị của mình qua 'tổng tuyển cử tự do và dân chủ dưới sự giám sát quốc tế'.** (24) Thế nhưng, khi CSVN công khai đánh chiếm VNCH thì đại cường Hoa Kỳ 'làm lơ'. Liên Hiệp Quốc cũng 'im hơi lặng tiếng'. Hiển nhiên, Hiệp Định Paris 1973 trở thành 'trò hề chính trị' của hai khối QTCS và Tư Bản Tây Phương.

Tuy nhiên, khi tổng kết trong hai cuộc chiến nêu trên, ai cũng thấy, hai lần QTCS thắng khối Tư Bản Tây Phương -- đứng đầu là Pháp và Mỹ -- tại chiến trường VN. Không hề có chuyện CSVN 'độc diễn', đánh thắng hai cường quốc này như chúng khoe khoang.

Trên thực tế, tập đoàn 'cán ngố' VC, hầu hết thành phần kỳ cựu, đều xuất thân từ giới vô sản, ít học hay vô học. Nhiều kẻ đã từng làm bồi tàu cho Pháp, đã từng lau giầy cho Tây, hay cao hơn là thợ khóa, thợ thiến heo, trong đó có Hồ Chí Minh, Tôn Đức Thắng, Lê Duẩn, Phạm Văn Đồng, Nguyễn Văn Linh và Đỗ Mười

-- dù là xảo quyệt khôn lường -- vẫn không thể đối đầu với Pháp và Mỹ. Hầu như ai cũng thấy, từ tư tưởng đến việc làm, CSVN hoàn toàn nằm trong vòng nô lệ của Nga-Tàu. Vũ khí, quân trang, quân dụng, chiến thuật, chiến lược, nào là *'Công Đồn Đả Viện',* nào là *'Tiền Pháo Hậu Xung',* nào là *'Cải Cách Ruộng Đất',* nào là *'Trăm Hoa Đua Nở', rồi đến chiêu bài 'Đánh Tư Sản', 'Đổi Mới Tư Duy'...* và *'Kinh Tế Thị Trường Theo Định Hướng XHCN'* đều là do Nga Tàu dậy bảo.

Sau khi VC xâm chiếm miền Nam, nếu cho rằng VC đã 'có công thống nhất đất nước' thì thử hỏi, Phạm Văn Đồng hay kẻ phản quốc nào đã theo lệnh của Nga Tàu, toa rập với Pháp, chia đôi đất nước VN năm 1954? Nếu VC không chia đôi đất nước VN thì cần gì đến chuyện thống nhất!

Nhìn vào gương của Tây Đức đã thống nhất với Đông Đức, không tốn giọt máu thì ai cũng thấy rõ tội ác tầy trời của đảng Cộng Sản suốt 15 năm thôn tính miền Nam bằng 'núi xương sông máu'. Nếu đúng nghĩa là 'thống nhất đất nước và giải phóng miền Nam' thì tại sao, sau năm 1975, từ Nam ra Bắc, hầu hết dân chúng đều muốn bỏ nước ra đi vượt biên vượt biển?

Khi đảng CSVN chiếm trọn 2 miền Nam Bắc thì hàng chục triệu gia đình tan nát, đất nước tan hoang, dân chúng lầm than nghèo khổ hơn thời Pháp Thuộc bội phần. Như vậy thì năm 1975, đảng giặc Cờ Máu đã xâm chiếm cả nước -- giống hệt thực dân Pháp khi xưa, xâm chiếm Nam Kỳ rồi chiếm cả Bắc Kỳ. Làm gì có chuyện 'thống nhất' với hàm ý tốt đẹp như chúng khoe khoang.

Trong cuộc chiến 1960-1975 này, có 1.4 triệu người của hai phía đã tử trận. Phía dân sự có khoảng từ 2 đến 5.1 triệu người tử thương. (22)

Sau khi chiến tranh kết thúc, Tổng Bí Thư đảng CSVN là Lê Duẩn — kẻ tiếp tục con đường của Hồ Chí Minh — đã trâng tráo tuyên bố với đồng đảng năm 1976:

'Chúng ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Sô, đánh cho Trung Quốc và chúng ta đã thành công trong việc cắm lá cờ quốc tế Mác Lê trên toàn cõi Việt Nam'.

Tâm Trạng Người Dân Trong Chế Độ Việt Cộng

Năm 1954, sau khi miền Bắc VN sa vào thảm họa Cộng Sản thì dân chúng đã nhìn HCM như con ác qủy -- nhất là trong thời gian đấu tố. Điển hình là mấy vần thơ trong tập thơ 'Vô Đề', thi sĩ Khuyết Danh ở Hà Nội đã viết:

Hang Bắc-Pó hóa thành hang ác thú
Bác Hồ già hóa dạng Bác Hồ Ly
Quỷ quái đê hèn lừa đảo
Gia tài tra khảo cướp chơn tay

*

Tôi biết nó, đồng bào miền Bắc này biết nó
Việc nó làm, tội nó phạm ra sao
Nó là tên trùm đao phủ năm nao
Hồi cải cách đã đem tù đem bắn
Cả triệu nông dân rồi bảo là lầm lẫn
Đường nó đi trùng điệp bất nhân

Sự thật lịch sử từ năm 1945 đến nay đã cho thấy, 'Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc' chỉ là ba cái 'bánh vẽ vĩ đại' mà QUỐC TẶC Hồ Chí Minh cùng đồng đảng đem ra nhử mồi quần chúng.

Chỉ có những kẻ bất lương, hoặc bất trí mới cho rằng, 'VN độc lập' khi quốc tặc HCM và đồng đảng -- tay sai của QTCS -- nắm quyền cai trị đất nước.

Chỉ có kẻ bất lương, hoặc bất trí mới cho rằng, VN có Tự Do khi đồng bào trong nước bị CSVN ép buộc phải cúi đầu, *'thờ Mao Chủ Tịch, thờ Stalin bất diệt'*.

Chỉ có những kẻ bất lương, hoặc bất trí mới cho rằng, đồng bào VN có 'Hạnh Phúc', khi đời sống của đại khối dân chúng nghèo khổ, lầm than hơn thời Pháp Thuộc cả trăm, hay cả ngàn lần.

Chính vì vậy mà hình ảnh người cán binh VC -- đầu đội 'nón tai bèo', chân đi 'rép râu' -- đã làm cho đại khối lương dân ghê tởm. Qua các câu ca dao được truyền khẩu từ Nam ra Bắc, ai cũng nhìn thấy bản chất hại dân hại nước của đảng CSVN:

Đôi rép râu dẫm nát đời son trẻ
Nón tai bèo che khuất nẻo tương lai

Có lẽ, khi sa vào thảm họa Cộng Sản, cuộc sống lầm than, tủi nhục hàng đầu vẫn là phía phụ nữ. Vì vậy dân chúng mới ta thán:

Xưa kia đĩ ở trong nhà
Sau ngày 'giải phóng' đĩ ra đầy đường

Thế nhưng, đảng CSVN vẫn trâng tráo khoe khoang, nào là *'giải phóng phụ nữ'*. Nào là *'giải phóng miền Nam'*. Nào là *'thống nhất đất nước'*! Hiện nay, xã hội VN ở trong tình trạng 'thượng bất chánh, hạ tắc loạn', tham nhũng từ trên xuống dưới. Bên trên, băng đảng 'Mafia Đỏ' ăn cắp công quỹ và ký kết văn kiện, bán rẻ tài nguyên quốc gia cho ngoại quốc. Bên dưới, băng đảng 'Mafia Đen' là Năm Cam cùng ma cô, du đãng, cướp trộm hoành hành.

Điển hình là chuyện xẩy ra đầu năm 2003. Báo chí trong nước đã 'bật mí' cho thấy, có cả ngàn cán bộ Cộng Sản -- kể cả đảng viên cao cấp, chẳng hạn như cựu thủ tướng VC Võ Văn Kiệt; Trần Mai Hạnh, Giám Đốc đài phát thanh VC; Phạm Sĩ Chiến, Phó Giám Đốc Viện Kiểm Soát Nhân Dân -- đã đỡ đầu, che chở, hay đồng loã với trùm Mafia Năm Cam trong các 'dịch vụ' mãi dâm, tống tiền, thủ tiêu nhân chứng, cướp đoạt tài sản của dân, buôn lậu ma túy, buôn bán phụ nữ và trẻ em ra ngoại quốc -- dưới nhiều hình thức khác nhau như dịch vụ 'kết hôn với người nước ngoài', hay 'xuất khẩu lao động' v.v.

Tuy nhiên, chuyện 'phản dân hại nước' khiến đồng bào hải ngoại phản đối mãnh liệt nhất, vẫn là chuyện VC dâng lãnh thổ và lãnh hải VN cho Tàu Cộng hồi tháng 2 năm 2002. Sự kiện này

chứng tỏ: Đối ngoại thì CSVN quỵ luỵ quan thầy. Đối nội thì CSVN hống hách, gian manh. Kể cả thời HCM còn sống, khi làm 'Chủ Tịch Nước' năm 1958, hắn đã ra lệnh cho Phạm Văn Đồng, viết văn thư xác nhận chủ quyền của Tàu Cộng trên quần đảo Trường Sa. Hệ quả là năm 1973, Tàu Cộng lấy cớ, đem quân xâm chiến vùng biển này của VNCH.

Ngược lại, về phía VN Cộng Hòa, mặc dù là phía thất trận, nhưng 'Chính Nghĩa Quốc Gia' trong thể chế này vẫn chói sáng. Nền tảng của thể chế chính trị ấy là 'Dân Chủ, Tự Do và Kinh Tế Thị Trường' hiện nay được cả thế giới xem như 'ánh sáng chính trị' soi đường cho toàn thể nhân loại. Khi đảng VC đi theo 'Kinh Tế Thị Trường' thì mặc nhiên, trong lãnh vực kinh tế, chúng đã 'cải tà quy chính', đi theo con đường của VNCH đã đi nửa thế kỷ nay. Vô hình trung, VC đã nhìn nhận tội ác trong hai cuộc chiến 'núi xương sông máu' do chúng chủ xướng. Thế nhưng, trong lãnh vực tuyên truyền, CSVN vẫn cho bọn bồi bút, viết sách báo xuyên tạc lịch sử và bôi nhọ phía VNCH.

Chỉ tiếc là năm 1975, Quân LựcVNCH không có Hưng Đạo Vương THỨ NHÌ dẫn dắt để dẹp tan đoàn quân Mông Cổ Mác-Lê-Nin mà chỉ có các tướng lãnh như Nguyễn Khoa Nam, Lê V Hưng, Lê Nguyên Vỹ, Phạm V Phú, Trần V Hai; Thiếu Tá Lê Anh Tuấn... và hàng ngày Hạ Sĩ Quan và Binh Sĩ đã tuẫn tiết để nêu cao tinh thần bất khuất của Quân Lực VNCH.

Dù sao, phía Quốc Gia Chân Chính vẫn bất chấp. Bất chấp CSVN tung ra hàng triệu cuốn 'hồi ký' như VNMLQHT. Bất chấp CSVN tung ra hàng triệu cuốn phim như 'VN Television History'. Bất chấp đảng CSVN tung ra hàng triệu tài liệu, hoặc sách báo viết theo 'định hướng Xã Hội Chủ Nghĩa'. Cuối cùng, sự thật lịch sử vẫn toàn thắng.

Dù Sao Trái Đất Vẫn Quay, Dù Sao Hồ Và Đồng Đảng Vẫn Là Bọn Tội Đồ

'**E**ppur si muove!' là câu nói nổi tiếng của Vật Lý Gia người Ý Galileo Galilei (1564–1642), có nghĩa là 'dù sao trái đất vẫn quay'. Ông đã chứng minh SỰ THẬT, trái đất tròn và quay chung quay mặt trời.

Ngược lại, trong thời xa xưa, nhóm cuồng tín trong nhà thờ Thiên Chúa giáo, tin rằng *'trái đất vuông, dẹt và là trung tâm của vũ trụ'*. Chúng lên án ông là kẻ 'phản động' (a traitor in the backyard). Galileo bất chấp. Vì muốn nêu lên sự thật, ông xuất bản sách, thuật lại công trình nghiên cứu của mình. Trong sách, ông có hàm ý bảo rằng, *'kẻ nào không nhìn thấy được sự thật này [trái đất tròn] là kẻ ngu dốt'*. (People who couldn't see this were stupid). (25)

Thế nhưng, những 'kẻ ngu dốt' lại ngoan cố, khăng khăng cho rằng 'trái đất vuông'. Vì chúng có 'quyền cao chức trọng', nên năm 1633, Galileo Galilei lãnh án, bị quản thúc tại gia cho đến khi chết. Câu chuyện này chứng tỏ, Galileo Galilei bị vùi dập, nhưng không có nghĩa là SỰ THẬT bị huỷ diệt. Muôn đời, muôn thuở, trái đất vẫn tròn và vẫn quay chung quay mặt trời.

Tương tự như thế. Bạo quyền VC hiện nay, không thể nào huỷ diệt được sự thật: **Cộng Sản Mác-Lênin là thảm họa chống Nhân Loại mà HCM và đồng đảng, khi làm tay sai, đã đem từ bên Sô-Viết về VN, giày xéo quê cha đất tổ.** Dù CSVN có 'năm đầu sáu tay', tuyên tuyền lừa bịp thiện nghệ, bịt miệng dân chúng thẳng tay, tạo dựng 'tường lửa' kiên cố, chúng vẫn không thể nào huỷ diệt sự thật những SỰ THẬT LỊCH SỬ — đã chứng minh ở phần trên:

1- **Trong 30 năm chiến tranh 'núi xương sông máu' (1946-1975), HCM dẫn đầu đảng CSVN, đã thi hành nhiệm vụ do Quốc Tế CS sai khiến, dưới chiêu bài 'đánh Pháp chống Mỹ' để áp đặt ách đô hộ Mác-Lênin trên quê hương chúng ta.** Hệ quả là đất nước bị tàn phá. Dân tộc bị lầm than, nghèo khổ ròng rã suốt nửa thế kỷ nay — chưa biết bao giờ mới chấm dứt. 'Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc' chỉ là ba cái 'bánh vẽ vĩ đại' mà QUỐC TẶC HCM cùng đồng đảng đem ra nhử mồi quần chúng.

2- Sự thật, Quốc Tế CS, hay Đệ Tam Quốc Tế CS, **chỉ là tổ chức ngoại vi của đảng Cộng Sản Sô-Viết** — do Lênin thành lập năm 1919, tiếng Nga là 'Communestcheskig International', nghĩa là Quốc Tế CS, gọi tắt là Comintern — có nhiệm vụ vận động, phát triển chủ nghĩa CS ở các xứ khác để phục vụ hữu hiệu quyền lợi của nhà nước Sô-Viết.

Trong khi đó, chính **'Văn Kiên Đảng' Cộng Sản VN — kể cả thư của HCM viết — đã xác nhận, Hồ là ' ĐẠI BIỂU' của Quốc Tế Cộng Sản, lãnh lương của QTCS, thi hành chỉ thị của QTCS, kể cả việc thành lập đảng CSVN.**

Vậy thì rõ ràng, đảng CSVN là tổ chức TAY SAI cho ngoại bang, không hơn không kém. Làm sao mà bọn tội đồ và đồng loã, chối cãi được sự thật hiển nhiên này?

3- Về phía VN Cộng Hòa, mặc dù sụp đổ năm 1975, nhưng **'Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc' trong thể chế này vẫn sáng chói. Hiển nhiên, nền tảng của thể chế VNCH là 'Dân Chủ, Tự Do và Kinh Tế Thị Trường' — nhằm phục vụ Dân Tộc và Tổ Quốc — hiện nay được cả thế giới xem như 'ánh sáng chính trị' soi đường cho toàn thể nhân loại.**

Khi CSVN đi theo 'Kinh Tế Thị Trường' của chủ nghĩa Tư Bản — để tránh khỏi sụp đổ — thì mặc nhiên, trong lãnh vực kinh tế, chúng đã 'cải tà quy chính', đi theo con đường của VNCH đã đi nửa thế kỷ nay. Vô hình trung, VC đã nhìn nhận tội ác, đem Mác-Lênin về VN giày xéo quê cha đất tổ: Chỉ vì làm tay sai, áp đặt 'chủ nghĩa Mác-Lênin' trên hai miền Nam Bắc VN — nòng cốt là

'chuyên chính vô sản' và kinh tế chỉ huy — mà quê hương chúng ta biến thành bãi chiến trường đẫm máu giữa hai khối Cộng Sản và Tư Bản Tây Phương.

San Jose 27.10.1996
Trần Quốc Kháng

Tài Liệu Tham Khảo:

(1) 'Cộng Sản Trên Đất Việt', trang 46, GS Nguyễn Văn Canh.

(2) Exposing The Myth Of Ho Chi Minh (Lột Trần Huyền Thoại Hồ Chí Minh), page 50, nhà báo Trần Gia Phụng.

(3) 'Từ Mác-Lênin Đến Al Qaida-Bin Ladin', Tham Luận của Trần Quốc Kháng.

(4) The Causes and Consequences of the Collapse of the Soviet Union (Liên Bang Sô-Viết Xụp Đổ: Nguyên Nhân và Hậu Quả), http://newarkwww.rutgers.edu/guides/glo-sov.html.

(5) 'Bần Cùng Sinh Đạo Tặc, Hay Đạo Tặc Sinh Bần Cùng?', tham luận của Trần Quốc Kháng.

(6) Nghị Quyết 1481 của Nghị Viện Âu Châu 25-1-2006, bản tin của Đài Á Châu Tự Do.

(7) 'History Of Communism',
www.victimsofcommunism.org, Tháng 4, 2007.

(8) 'Le Livre Noir Du Communisme', biên khảo của 'nhóm học giả Stéphane Courtois'. Hai ông Fossion René và Trần Văn Sơn lược dịch sang tiếng Việt với tựa đề 'Mật Thư Tội Aùc Cũa Chủ Nghĩa Cộng Sản'.

(9) 'Real Peace No More Vietnams', pages 128-150, cựu TT Hoa Kỳ Richard Nixon.

(10) 'Cộng Sản Trên Đất Việt', trang 315-319, GS Nguyễn Văn Canh.

(11) Bản tin của ký giả Verena Dobnik ngày 11/3/2002 và bài 'Gorbachev: Communism Was Pure Propaganda' của ông Brian Carnell ngày 18-3-2002.

(12) 'Văn kiện đảng' CSVN, tựa đề 'Đảng cộng sản Việt Nam ra đời và cương lĩnh đầu tiên của đảng', www.cpv.org.vn ngày 20-6-2006.

(13) Tài liệu về Hồ Chí Minh trên www.vietnamexodus.org, 2006.

(14) Exposing The Myth Of Ho Chi Minh (Lột Trần Huyền Thoại Hồ Chí Minh), pages 12-15, , nhà báo Trần Gia Phụng.

(15) 'Hơn 50 Năm Đi Tìm Đồng Thuận Về Hiệp Định Geneva 1954', tham luận của LS Nguyễn Hữu Thống.

(16) '……Chính Quyền Hồ Chí Minh Có Chính Thống Không?', tham luận của LS Nguyễn Hữu Thống.

(17) Lịch Sử 'Quân Lực Việt Nam', SG Pham Văn Sơn.

(18) Tham luận của BLG Đại Dương: 'Lê Xuân Khoa Với Hòa Giải Dân Tộc'.

(19) 'Fist Indochina War', www.en.wikipedia.org, 2006.

(20) 'Quỷ Kế Của Bác Và Đảng Giặc VC Trong Lịch Sử Cận Đại', tham luận của tác giả Trần Quốc Kháng.

(21) Nguyên Nhân và Hậu Quả của Hiệp Định Genève 1954, tham luận của ông Trần Đức Tường, www.tudongonluanvn.com.

(22) 'Vietnam War', www.en.wikipedia.org.

(23) 'ARVN: Reflections and Reassessments After 30 Years' của sử gia Bill Laurie. Bản dịch sang tiếng Việt của ông Nguyễn Việt Tiến.

(24) 'Ai Gây Ra Nội Chiến Và Chủ Trương Chiến Tranh Trường Kỳ', tham luận của GS Hứa Hoành.

(25) Tài liệu về lịch sử Thiên Văn Học,
www.captaincosmos.clara.co.uk/

(26) 'Sai Lầm Nghiêm Trọng Chưa Từng Thấy Trong Lịch Sử', tham luận của tác giả Trần Quốc Kháng.

(Photo courtesy Google Image search)

6

Từ Mác-Lênin Đến Al Qaida-Bin Ladin

Chiêu Bài Và Sự Thật, Thắng Và Thua: Vẻ Vang Hay Ô Nhục?

(Bài 1)

Trần Quốc Kháng

Qua màn ảnh truyền hình, mỗi khi nhìn thấy thảm cảnh chiến tranh máu lửa -- súng nổ, người chết, nhà cửa tan hoang -- trong cuộc chiến chống quân khủng bố Al Qaida-Bin Ladin hiện thời, nhiều người dân Việt như tôi chạnh lòng, nhớ lại cuộc chiến chống Cộng Sản Mác-Lênin trên chiến trường VN trước đây. Hiển hiện, cả hai cuộc chiến nêu trên đều ảnh hưởng đến nền an ninh và quyền lợi của nhiều quốc gia trên thế giới, đứng đầu là Hoa Kỳ. Nên Hoa Kỳ đã nắm giữ vai trò chủ chốt -- bên cạnh quân đội đồng minh -- trong hai cuộc chiến:

♦ Cách đây khoảng 30 năm, vào ngày 30-4-1975, miền Nam Tự Do thất thủ. Cộng Sản Mác-Lênin tiến quân vào thủ đô Sài Gòn, reo hò chiến thắng. Ngược lại, hàng chục triệu lương dân miền Nam hoảng hốt, tìm đường chạy trốn Cộng Sản. Thế rồi, thảm cảnh muôn vàn đau thương diễn ra khắp nơi: Tù đầy,

gia đình tan nát, dân chúng nghèo khổ, lầm than. Hàng triệu người tìm đường vượt biển, liên tiếp từ năm này đến năm khác. Máu và nước mắt của thuyền nhân lai láng khắp nơi trên biển Đông làm cả thế giới bàng hoàng.

♦ Cách đây gần 4 năm, vào ngày 11-9-2001, quân khủng bố Al Qaida-Bin Ladin cướp phi cơ dân sự – để sử dụng như "hoả tiễn" – lao đầu vào Trung Tâm Thương Mại ở Nữu Ước và Ngũ Giác Đài, làm 3 ngàn người Mỹ chết thảm thương làm. Đây là nguyên nhân chính yếu khiến Hoa Kỳ phát động cuộc chiến chống khủng bố Al Qaida-Bin Ladin khắp nơi trên thế giới.

Thật ra, Cộng Sản Mác-Lênin -- hay Quốc Tế Cộng Sản, thủ lãnh là Nga Tàu -- và tổ chức khủng bố Al Qaida, thủ lãnh là Osama Bin Ladin, có nhiều điểm trái ngược. Một bên là vô thần. Một bên là hữu thần. Hơn nữa, Osama Bin Ladin đã từng chung vai sát cánh với quân Taliban, chống lại Cộng Sản Mác-Lênin trên chiến trường A Phú Hãn (1979-1989).

Thế nhưng, cả hai tổ chức nêu trên đều tận dụng NIỀM TIN để mê hoặc "tín đồ" cuồng tín. Quân khủng bố, tin vào "Thiên Đường" qua Kinh Thánh Koran. Còn người Cộng Sản tin vào "Thiên Đường" qua "Kinh Thánh Mác-Lênin". Xưa kia, Cộng Sản Mác-Lênin tung ra chiêu bài đấu tranh *"Giành Độc Lập"* hay *"Giải Phóng Dân Tộc"* và *"Cách Mạng Vô Sản"*. Hiện thời quân khủng bố Al Qaida-Bin Ladin sử dụng chiêu bài "Thánh Chiến" để kêu gọi khối Hồi Giáo, tham gia cuộc chiến chống Mỹ và các nước Tây Phương – đa số theo Ky-Tô Giáo.

Không những thế, cả hai tổ chức nêu trên đều triệt để khai thác "sách lược" KHỦNG BỐ. Nhờ "sách lược" Khủng Bố -- song hành với vũ lực và sở trường tuyên truyền lừa bịp thiện nghệ -- Cộng Sản Mác-Lênin đã có quá trình lịch sử, tung hoành từ Âu sang Á với tham vọng NHUỘM ĐỎ toàn cầu để thiết lập "Thế Giới Đại Đồng".

Còn quân khủng bố Al Qaida-Bin Ladin, hiện thời đang muốn "nối nghiệp ông cha" của chúng -- theo hệ phái Hồi Giáo quá khích (Islamic Fundamentalist), đã "vang bóng một thời", đánh chiếm hết nước này đến nước khác – với tham vọng ngông cuồng, huỷ diệt nước Mỹ và các nước Tây Phương, để thiết lập "Đế Quốc Hồi Giáo Toàn Cầu" (A Global Islamic Empire). Vì thù ghét người ngoại đạo – không tin Thượng Đế (Allah) -- nên chúng muốn tiêu diệt các tôn giáo khác – nhất là Thiên Chúa Giáo và Do Thái Giáo.

Niềm Tin, Chiêu Bài Và Sự Thật

Dưới chiêu bài "Thánh Chiến", quân khủng bố Al Qaida-Bin Ladin tin tưởng mãnh liệt vào "Giáo Điều" 52 [Surat 52:17-20,22] trong Kinh Thánh Koran của Hồi Giáo – tóm lược, đại ý là:

"Chiến sĩ nào tử trận cho Thượng Đế (Allah), sẽ được lên Thiên Đường để sống muôn đời. Ở đó có rượu ngon, có nhiều món ăn hảo hạng, có muôn ngàn tiên nữ trinh tiết, đẹp tuyệt vời, kết duyên, phục vụ lạc thú tình dục cho chiến sĩ đã tử vì đạo".

"Thiên Đường Koran" này đã tạo thành NIỀM TIN, thúc đẩy quân khủng bố chiến đấu can đảm phi thường. Điển hình là chuyện cướp phi cơ dân sự để lao đầu vào "Trung Tâm Thương Mại" ở Nữu Ước ngày 11-9-2001. Không những thế, trên chiến trường Iraq suốt mấy năm nay, ngày nào quân khủng bố cũng thực hiện, vài ba vụ tấn công bằng "xe bom tự sát".

Tương tự như "Thiên Đường Koran" nêu trên, Quốc Tế Cộng Sản cũng cho quảng bá "Thiên Đường Cộng Sản" qua "Kinh Thánh Mác-Lênin" – tóm lược, đại ý là:

"Tất cả tài sản đều là của chung, mọi người đều bình đẳng, làm theo khả năng, hưởng theo nhu cầu".

"Thiên Đường Mác-Lênin" hay chiếc "BÁNH VẼ" này đã tạo thành NIỀM TIN, thúc đẩy giới vô sản và những người có đầu óc hoang tưởng – thường thấy ở các nước nghèo khổ, dân trí thấp kém – nhiệt liệt tán thành chủ nghĩa Cộng Sản Mác-Lênin. Lẽ dễ hiểu là trong giới vô sản, đại đa số là thành phần nghèo khổ, ít học, hoặc mù chữ, khả năng yếu kém, khi nhìn thấy "tương lai huy hoàng", sẽ có dịp bình đẳng với giới tư sản và giới khoa bảng thì giới vô sản *"hồ hởi phấn khởi"* vô cùng.

Hơn nữa, Cộng Sản Mác-Lênin còn chủ trương *"Chuyên Chính Vô Sản"* và *"Hồng hơn Chuyên"*, nên giới vô sản lại còn đạt được "quyền cao chức trọng" trong xã hội. Yếu tố tâm lý "hiếu danh ham lợi" và ham mê quyền lực, làm cho NIỀM TIN mạnh hơn bội phần, thúc đẩy giới vô sản, hoạt động đắc lực cho Cộng Sản Mác-Lênin. Chúng trở thành đảng viên "cuồng tín", tương tự như bọn khủng bố Al Qaida-Bin Ladin. Điển hình ở nước ta, trong giới vô sản, ít học hay vô học, đã từng làm bồi tàu cho Pháp, đã từng lau giầy cho lính Tây, hay cao hơn là thợ khóa, thợ thiến heo v.v thì có Hồ Chí Minh, Tôn Đức Thắng, Lê Duẩn, Phạm Văn Đồng, Nguyễn Văn Linh và Đỗ Mười là những đảng viên, phục vụ Mác-Lênin tận tuỵ.

Đồng thời, để bành trướng thế lực Mác-Lênin và mở mang bờ cõi "Tổ Quốc Xã Hội Chủ Nghĩa", đế quốc Đỏ Sô-Viết còn cắt cử ĐẠI BIỂU đến thuộc địa của thực dân Pháp, với công tác thành lập đảng Cộng Sản bản xứ, nhằm xách động quần chúng đấu tranh dưới chiêu bài *"Giành Độc Lập"* hay *"Giải Phóng Dân Tộc Bị Trị"*. Đây là chiêu bài, xảo quyệt nhất, thâm độc nhất và có hiệu lực nhất.

Điển hình là ở nước ta, trong thời Pháp Thuộc, Cộng Sản Mác-Lênin đã gởi ĐẠI BIỂU của chúng là Nguyễn Ái Quốc -- tức là Hồ Chí Minh -- về nước thi hành CHỈ THỊ của Liên-Xô, thành lập đảng Cộng Sản VN. Chính họ Hồ cùng đồng đảng đã nhiều lần công khai, xác nhận sự thật này.

Trên website "www.cpv.org.vn/dcsvn" của CSVN (ngày 11-4-05), trong bài "Đảng CSVN Ra Đời...", có mấy đoạn đã viết nguyên văn:

*"**Quốc tế cộng sản đã chỉ thị** cho đồng chí Nguyễn ái Quốc **chịu trách nhiệm** "hợp nhất các phần tử cộng sản chân chính lại, để thành lập một đảng duy nhất". **Nhận chỉ thị này,** mùa thu năm 1929, đồng chí Nguyễn ái Quốc từ Thái Lan trở lại Hương Cảng chuẩn bị kế hoạch thực hiện nhiệm vụ lịch sử trọng đại nói trên.*

*Từ ngày 3 đến 7 tháng 2 năm 1930, Hội nghị hợp nhất được tiến hành tại nhà một công nhân ở xóm thợ đường Cửu Long gần Hương Cảng (Trung Quốc). Tham dự Hội nghị có các đồng chí Trịnh Đình Cửu và Nguyên Đức Cảnh, đại biểu của Đông Dương cộng sản đảng; Nguyên Thiệu và Châu Văn Liêm, đại biểu của An Nam cộng sản đang. Hội nghị tiến hành dưới sự chủ trì của **đồng chí Nguyễn ái Quốc, đại biểu của Quốc tế cộng sản.***

Sau 5 ngày làm việc khẩn trương, các đại biểu đã hoàn toàn nhất trí tán thành ý kiến của đồng chí Nguyễn ái Quốc và thống nhất các tổ chức cộng sản thành một đảng lấy tên là đảng cộng sản Việt Nam".

SỰ THẬT này đã soi sáng cho 75 năm lịch sử vừa qua: Rõ ràng Hồ Chí Minh, thủ lãnh đảng CSVN là "**đại biểu của Quốc tế cộng sản**". Thế mà đảng CSVN đã cướp chính quyền năm 1945, rồi liên tục giữ độc quyền lãnh đạo đất nước và ép buộc dân chúng phải tôn thờ "Thánh Tổ Mác-Lênin" từ hồi đó đến nay. Nói cách khác: Đất nước VN, dân tộc VN bị đặt dưới ách thống trị của TẬP ĐOÀN TAY SAI do "đại biểu" của Quốc Tế Cộng Sản xếp đặt. Đương nhiên, tất cả mọi việc quan trọng của đất nước như hòa hay chiến, tiến hay thoái, khi nào đánh

Pháp, lúc nào chống Mỹ, đều phải làm theo CHỈ THỊ của Quốc Tế Cộng Sản.

Vì vậy, quê hương chúng ta mới biến thành bãi chiến trường, tranh giành quyền lợi giữa hai thế lực thù nghịch, Cộng Sản và Tư Bản. Dân tộc chúng ta mới sa vào thảm hoạ núi xương sông máu ròng rã suốt 30 năm chiến tranh 1945-1975.

Vì vậy, hàng chục năm sau khi chiến tranh chấm dứt, VN hiện thời (2005) vẫn là nơi nghèo khổ, "vua quan VC" cực kỳ tham ô. Tệ trạng mãi dâm, buôn bán phụ nữ và trẻ thơ cùng nhiều tệ đoan khác, càng ngày càng gia tăng. Đời sống của dân chúng mất Tự Do và nghèo khổ, lầm than hơn thời Pháp Thuộc bội phần. Đấy là chưa kể, tập đoàn "đại biểu của Quốc tế cộng sản", đã hai lần ký văn kiện hiến dâng lãnh thổ và lãnh hải VN cho quan thầy Tàu Cộng.

Trước những sự thật này, dù các cơ quan tuyên truyền của CSVN có tiền rừng bạc biển, có "năm đầu sáu tay", có sở trường "nói như VẸM", vẫn không thể nào che dấu được tội ác của Hồ Chí Minh và đảng CSVN – đã đem Mác-Lênin từ Mạc Tư Khoa về VN giày xéo quê cha đất tổ. Có bao nhiêu người bị "nhiễm độc", hay "ngây thơ" tin VẸM điêu ngoa cho rằng cuộc chiến 1945-1954 là cuộc chiến "Giành Độc Lập"? Có bao nhiêu người đồng loã với VẸM cho rằng, cuộc chiến 1955-1975 là "cuộc chiến của Mỹ"? Vì sự thật, "đánh Pháp giành độc lập" hay "chống Mỹ cứu nước" chỉ là DIỆN bên ngoài. Còn THỰC CHẤT bên trong, rõ ràng là "đại biểu của Quốc tế cộng sản", thi hành CHỈ THỊ của Quốc Tế Cộng Sản sai khiến, phát động chiến tranh đánh Pháp, chống Mỹ, để bành trướng thế lực Mác-Lênin và mở mang bờ cõi "Tổ Quốc XHCN" tại VN.

Về phía Hoa Kỳ và các nước đồng minh -- như Nam Hàn, Thái Lan, Úc v.v – lấy danh nghĩa là "Thế Giới Tự Do", đem quân tham chiến, giúp VN Cộng Hoà chống lại Cộng Sản Mác-Lênin (1963-1972), thật ra chỉ vì quyền lợi của họ và chiến lược toàn cầu. Vì vậy, khi không cần thiết, họ bỏ cuộc là chuyện hiển nhiên. Dù sao, quá trình lịch sử đã chứng tỏ, đại khối Quốc Dân VN -- trong đó có Quân Đội VN Cộng Hoà -- là thành phần chủ yếu và bền bỉ nhất trong cuộc chiến từ năm 1945 đến nay, đã liên tục chống lại Cộng Sản Mác-Lênin. Sau khi miền Nam thất thủ, mặc dù Quân Đội VNCH đã "tan hàng", nhưng đa số cựu Quân Nhân VNCH vẫn tiếp tục phục vụ Quốc Dân: CHỐNG CỘNG LÀ NGHĨA VỤ CHỐNG LẠI TỘI ÁC.

Tội Ác Khủng Bố Mác-Lênin Và Tội Ác Khủng Bố Al Qaida-Bin Ladin

Trong Kinh Thánh Koran có lời "phán quyết" của Thượng Đế (Allah), [Surat 8:12-14]:

"*... Ta sẽ gieo khinh hoàng trong tâm trí những kẻ nào không tin Ta. Các con hãy cắt cổ, cắt ngón tay, cắt ngón chân chúng. Vì chúng khinh thường và bất tuân Thượng Đế (Allah) và sứ thần Muhammad*".

Vì vậy, qua màn ảnh TV, chắc hẳn quý vị đã nhìn thấy hình ảnh quân khủng bố cầm dao cắt cổ con tin, rồi cầm chiếc đầu lâu đẫm máu dâng lên cao, với chủ ý cho mọi người nhìn thấy, phải khiếp sợ, không dám chống lại chúng. Chắc hẳn quý vị đã nhìn thấy hình ảnh quân khủng bố vừa reo hò, vừa kéo xác người chết trên đường phố, để biểu dương "chiến thắng" ngay bên vũng máu của các nạn nhân, sau khi xe bom tự sát của bọn chúng phát nổ.

Không hiểu quý vị có cảm nghĩ thế nào trước thảm cảnh độc ác và man rợ như thế? Nhiều người dân Việt như tôi liên tưởng đến hàng trăm ngàn thảm cảnh độc ác và man rợ trong thời gian Cộng Sản Mác-Lênin đánh chiếm miền Nam:

VC đã đặt chất nổ khủng bố và pháo kích bừa bãi vào nhiều thành phố, làm hàng chục ngàn lương dân thiệt mạng. VC đã bắt cóc Đại Tá Hoàng Thụy Năm khi ông đến Di An, rồi chặt thân thể ông ta thành nhiều khúc và bỏ trôi lềnh bềnh trên sông Đồng Nai. Ở miền quê hẻo lánh, VC đã dùng cây tre nhọn, đâm nạn nhân từ hậu môn lên miệng, rồi cắm xác chết đẫm máu ở bên đường với bản án tử hình vì "tội phản động". Trong trận Mậu Thân 1968, VC đã tàn sát tập thể khoảng 7 ngàn đồng bào ở Huế -- nhiều nạn nhân đã bị VC chặt đầu, hoặc xuyên giây kẽm gai qua chân tay.

Hành động ác độc và man rợ ấy, xuất phát từ "Kinh Thánh Mác-Lênin" -- đã nêu lên chủ trương thực hiện *"Cách Mạng Vô Sản"* bằng bạo lực và trí trá. Lê-Nin đã từng khẳng định: *"Thứ bạo lực này đứng trên mọi luân lý, mọi luật pháp và trên cả quốc gia dân tộc"*. Chính vì vậy mà trong thời kỳ đánh Pháp, VC đã bắt cóc, thủ tiêu hàng chục ngàn chiến sĩ Quốc Gia -- chống Pháp nhưng không theo Cộng Sản. Có lẽ ác độc nhất, dã man nhất, vô luân nhất là chính sách Đấu Tố. VC đã xách động con tố cha, vợ tố chồng, *"giai cấp bần cố nông"* đánh đập, sỉ nhục,

hành hạ dã man hàng trăm ngàn địa chủ trước khi sát hại các nạn nhân -- nhằm gieo rắc nỗi kinh hoàng trong dân gian với hai dụng ý.

Thứ nhất là làm cho dân chúng khiếp sợ, không còn ai dám nghĩ đến quyền TƯ HỮU.

Thứ hai là gây ác cảm, ghép tội giới TƯ BẢN là *"bọn gian ác, bóc lột dân nghèo"*.

Trở lại thời gian VC đánh chiếm miền Nam, trong cuốn "Real Peace No More Vietnams", tác giả là Tổng Thống Richard Nixon -- trên hai trang 158 & 159 – có phần khẳng định, CSVN là tổ chức khủng bố:

"Đối với Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam (bài tay nối dài của CSVN) *thì chuyện khủng bố và tội ác là chính sách đã được tính toán từ trước"...*

.... Cơ quan mật vụ của VC, dưới sự điều động của Bộ Trưởng Công An Bắc Việt, hoành hành khắp nơi ở miền Nam. Chúng thành lập danh sách những người mà chúng muốn sát hại, rồi giao cho các đội ngũ -- đã được huấn luyện đặc biệt (về phương pháp khủng bố) -- để bắt cóc và thủ tiêu các nạn nhân"...

Chứng cớ rõ ràng, Cộng Sản Mác-Lênin là bọn KHỦNG BỐ. Chỉ có phần khác biệt là phương pháp khủng bố của CSVN, xảo quyệt hơn, dã man hơn: Dã man hơn vì CSVN và các nạn nhân đều là dòng giống VN. Nhưng vì Mác-Lênin mà chúng tán tận lương tri, chà đạp lên tình nghĩa đồng bào, thẳng tay hành hạ dã man, trước khi giết hại các nạn nhân. Xảo quyệt hơn vì CSVN đã bắt cóc hay thủ tiêu nạn nhân trong đêm tối. Chứ không làm công khai giữa ban ngày như bọn khủng bố Al Qaida-Bin Ladin.

(Xin xem tiếp bài 2)

San Jose 24-4-2005

Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)

Từ Mác-Lênin Đến Al Qaida-Bin Ladin

Chiêu Bài Và Sự Thật, Thắng Và Thua: Vẻ Vang Hay Ô Nhục?

(Bài 2)

Trần Quốc Kháng

Như đã trình bầy trong bài thứ nhất, trong cuộc chiến chống Cộng Sản Mác-Lênin tại VN trước đây và cuộc chiến chống Al Qaida-Bin Ladin hiện thời, đều có ảnh hưởng đến nền an ninh và quyền lợi của nhiều quốc gia trên thế giới, đứng đầu là Hoa Kỳ. Nên Hoa Kỳ đã nắm giữ vai trò chủ chốt -- bên cạnh quân đội đồng minh – trong hai cuộc chiến. Hàng trăm triệu người dân -- VN và Hoa Kỳ – không bao giờ quên được, hai biến cố lịch sử tang thương đã xẩy ra trong hai cuộc chiến nêu trên:

Ngày 30-4-75, Cộng Sản Mác-Lênin chiếm trọn miền Nam. Từ đó đến nay, VN đặt dưới ách cai trị hà khắc của tập đoàn tay sai Nga Tàu -- núp dưới cụm từ là ***"đại biểu của Quốc tế cộng sản"*** -- mệnh danh là đảng CSVN.

Ngày 11-9-01, quân khủng bố Al Qaida-Bin Ladin cướp phi cơ dân sự, lao đầu vào Trung Tâm Thương Mại ở Nữu Ước và Ngũ Giác Đài, khiến 3 ngàn người Mỹ bị chết thảm thương.

Thắng Và Thua

Ngày 11-9-2005 tới đây, thể nào quân khủng bố Al Qaida-Bin Ladin cũng kín đáo, cử hành lễ *"Kỷ Niệm 4 Năm Ngày Chiến Thắng Vĩ Đại"*. Trong khi chúng cảm thấy *"hồ hởi phấn khởi"*, tự hào là chiến thắng VẺ VANG thì dân chúng Mỹ cảm thấy đau thương. Trong cộng đồng Nhân Loại, hàng tỷ người cực lực lên án: Al Qaida-Bin-Ladin là tổ chức khủng bố, ác độc và man rợ. Nếu cô động trong ngày 11-9-01 thì hiển nhiên, quân khủng bố đã đạt được "chiến tích oanh liệt" -- làm cho phía thù nghịch với Hoa Kỳ, trong đó có CSVN, tỏ ý hài lòng. Chứng cớ là CSVN đã xách động đám sinh viên *"cháu bác Hồ"* biểu tình rầm rộ ở Hà Nội, chào mừng *"chiến thắng vĩ đại 11-9-01"* của bọn khủng bố. Ngược lại, đối với cộng đồng Nhân Loại, đó là chuyện ác độc và man rợ, lưu lại vết nhơ trong lịch

sử mà quân khủng gây ra làm cho hệ phái Hồi Giáo HIỀN HOÀ bị tai tiếng.

Quả thật là 'gieo gió gặp bão'. Ngày 7-10-01, sào huyệt Al Qaida-Bin Ladin ở A Phú Hãn, bị Hoa Kỳ tấn công như vũ bão. Từng đoàn B-52 đã "trải thảm", bom rơi xuống như mưa trên các trại đóng quân Al Qaida-Bin Ladin, khiến sào huyệt của chúng tan tành. Tổng kết, hàng chục ngàn quân khủng bố phơi thây, hoặc chạy tán loạn vào rừng ẩn núp.

Đồng thời, Bộ Binh Hoa Kỳ đã hợp tác với lực lượng "Northern Alliance", mở nhiều mặt trận, tấn công quân khủng bố và bọn đồng lõa Taliban trên đất A Phú Hãn. Ngày 9-12-01, chế độ Taliban "khai tử".

(Photo courtesy Google Image search)

Tương tự như Al Qaida-Bin Ladin đã *"chiến thắng vĩ đại"* ngày 11-9-01 trên đất Mỹ, Cộng Sản Mác-Lênin cũng thành công "vĩ đại" trong sách lược nhuộm đỏ đất nước VN ngày 30-4-75. Nói cách khác, ngày 30-4-74, tập đoàn "*đại biểu của Quốc tế cộng sản"* là CSVN, đã hoàn thành trách nhiệm của Quốc Tế Cộng Sản sai khiến, xâm chiếm miền Nam Tự Do bằng vũ lực:

Chính Phủ VN Cộng Hoà xụp đổ. Dân chúng miền Nam hoảng hốt, chạy tán loạn như ong vỡ tổ. Lịch sử ghi nhận, Quốc Dân VN cùng nhiều nước đồng minh, đứng đầu là Hoa Kỳ, đã thua khối QUỐC TẾ Cộng Sản -- do Nga Tàu điều khiển cuộc chiến và góp người, góp của, cung cấp vũ khí nhiều nhất trên chiến trường VN.

Nhiều người còn nhớ, sau ngày 30-4-75, vì "say men chiến thắng", vì không hiểu vai trò làm "***đại biểu của Quốc tế cộng sản"*** là làm TAY SAI hay BÙ NHÌN cho Nga Tàu. Nên

CSVN tỏ thái độ vô cùng hống hách. Chúng tự cao cho rằng, Mác-Lênin là *"đỉnh cao trí tuệ"* của Nhân Loại. Chúng tự hào bảo rằng Quốc Tế Cộng Sản *"bách chiến bách thắng"*.

Thế nhưng, đến cuối thập niên 1990, cuộc Cách Mạng Dân Chủ ở bên Đông Âu bùng nổ và thành công rực rỡ, quá mau chóng, quá dễ dàng -- ngoài sức tưởng tượng của con người. Kế tiếp, "Mẫu Quốc Mác-Lênin" là Liên Bang Sô-Viết xụp đổ. Thế là *"đỉnh cao trí tuệ"*, cùng ảo tưởng *"bách chiến bách thắng"* tiêu tan theo "Thánh Tổ Mác-Lênin". Từ thái độ hống hách, CSVN gục mặt, ngày đêm CSVN lo sợ ánh sáng Dân Chủ Tự Do và nhất là SỰ THẬT về tội ác Cộng Sản – qua *"diễn tiến hoà bình"*, có thể giật xập chế độ "Mafia Đỏ" của chúng bất cứ lúc nào.

Sở dĩ cuộc Cách Mạng Dân Chủ nêu trên thành công rực rỡ là vì, "muôn người như một" đều nhận thấy, sống trong chế Cộng Sản Mác-Lênin mệnh danh là XHCN, quyền tự do của người dân bị kìm kẹp và đời sống của người dân bị nghèo khổ triền miên. Nhờ sự thật này, hàng trăm triệu đảng viên Cộng Sản đã "thức tỉnh". Họ đã "hồi chánh tập thể", có nghĩa là tự nguyện trở về với Chính Nghĩa Quốc Gia để chung vai sát cánh với đại khối dân chúng, vùng lên xóa bỏ XHCN nhằm thiết lập thể chế Dân Chủ Tự Do cho xứ sở của họ.

Đó là SỰ THẬT sáng chói, thực tế nhất, hùng hồn nhất đã cho thấy: Cộng Sản Mác-Lênin là thảm hoạ của Nhân Loại. Tội ác của chúng gây ra, "vĩ đại" hơn, thảm khốc hơn hàng trăm triệu lần, so với tội ác của quân khủng bố Al Qaida-Bin Ladin. Chứng cớ rõ ràng là quân khủng bố, tổng cộng từ trước đến nay, chỉ làm cho mươi ngàn người bị thiệt mạng là nhiều. Còn Cộng Sản bên Liên Bang Sô-Viết, dưới thời Stalin, đã sát hại từ 22 đến 23 triệu người. Bên Tàu Cộng, dưới thời Mao Trạch Đông, Cộng Sản đã tàn sát khoảng từ 60 đến 70 triệu người. Bên Cao Miên, có khoảng trên 2 triệu người bị bọn "Khờ Me Đỏ" sát hại và thiệt mạng trong cuộc chiến vì Mác-Lênin. Ở VN, có khoảng từ 3 đến 4 triệu người trên hai miền Nam Bắc VN bị thiệt mạng.

Đấy là chưa kể, hàng triệu nạn nhân ở các nước Cộng Sản khác, bị chết đắng cay tủi nhục vì Mác-Lênin.

Chưa kể 33,870 Chiến Sĩ Hoa Kỳ tử trận – chống Bắc Hàn xâm lăng Nam Hàn và 68 ngàn Chiến Sĩ khác tử trận ở VN.

Chưa kể hàng trăm ngàn lương dân miền Bắc bị VC sát hại ở đấu trường trong những năm *"Cải Cách Ruộng Đất"*.

Chưa kể hàng triệu thuyền nhân trên đường chạy trốn Cộng Sản -- người bị vùi thây dưới lòng đại dương, kẻ phải vượt

qua muôn vàn khổ nhục và nguy hiểm, mới đến được bến bờ Tự Do.

Quả thật, tội ác của Cộng Sản Mác-Linin nói chung và CSVN nói riêng, đúng như lời Nguyễn Trãi đã viết trong bản "Bình Ngô Đại Cáo":

"Tát cạn biển Đông không đủ để rửa vết nhơ. Chặt hết trúc núi Nam, không đủ để nghi hết tội ác".

Đồng thời, lịch sử đã ghi nhận, trong cuộc chiến Việt Nam (1945-1975), trên bình diện Vũ Lực và Chiêu Bài (mạo danh *"Giải Phóng Dân Tộc"* để nhuộm đỏ dân tộc) thì CSVN -- tập đoàn tay sai của Cộng Sản Mác-Lênin -- đã thắng.

Nhưng ngược lại, trên bình diện chủ nghĩa Tư Bản chống lại chủ nghĩa Cộng Sản; chủ nghĩa Quốc Gia chống lại chủ nghĩa Quốc Tế và nhất là ước nguyện Dân Chủ Tự Do chống lại chủ trương Độc Tài Đảng Trị thì CSVN nói riêng và Quốc Tế Cộng Sản Mác-Lênin nói chung đã thảm bại ê chề khắp nơi trên thế giới. Vì lẽ, cộng đồng Nhân Loại, kể cả mẫu quốc Liên Xô, đã đem Mác-Lênin quẳng vào thùng rác lịch sử, để thiết lập thể chế Dân Chủ Tự Do. Sự thật này giúp cho Chính Nghĩa -- trong cuộc chiến chống Cộng Sản Mác-Lênin -- của VNCH càng thêm sáng tỏ.

Vẻ Vang Hay Ô Nhục?

Liên tiếp suốt mấy tháng vừa qua, theo đúng lịch trình "Mạ Vàng Mạ Bạc" cho "Bác và Đảng do nghị quyết 35NQ-T.Ư quy định, *"Phó Trưởng Ban Tư Tưởng-Văn Hóa Trung Ương"* của VC là Đào Duy Quát, đã cho phát động rầm rộ chiến dịch thi đua *"Tìm Hiểu 75 Năm Lịch Sử Vẻ Vang Của Đảng CSVN"*. Trong bản báo cáo kết quả cuộc thi vào ngày 13-3-05, đương sự nhắc lại lời "nói như VẸM" của "bác Hồ quốc tặc" trước đây:

"Đảng ta thật là vĩ đại, Đảng là đạo đức, là văn minh, là thống nhất, độc lập, là hòa bình ấm no, công lao của đảng thật là to".

Quả thật, sau 75 năm từ ngày thành lập đảng CSVN, sau 30 năm chiến tranh chấm dứt, sau 20 năm "đổi mới" bên ngoài, nhưng bản chất gian manh bên trong, VẸM vẫn là VẸM, nên vẫn "nói như VẸM".

Khi gây ra tội ác tầy trời thì bất kể cá nhân hay tổ chức, bất kể mạnh hay yếu, bất kể thắng hay thua, bất kể không gian và thời gian, đều bị "lưu xú vạn niên" trong sử sách. Chuyện điển hình là trong lịch sử VN và lịch sử Pháp,

không có ai ca tụng quân Thực Dân Pháp *"đã chiến thắng vẻ vang"*, dẹp tan cuộc khởi nghĩa của VN Quốc Dân Đảng năm 1930. Ngược lại, Nguyễn Thái Học cùng 12 Liệt Sĩ khác của VNQD Đảng -- dù bị bọn tay sai của Pháp bắt và kết án tử hình -- vẫn được sử sách và dân chúng tôn vinh là 13 vị Anh Hùng Dân Tộc.

Tương tự như vậy, rõ ràng 75 năm lịch sử đảng CSVN là 75 năm Ô NHỤC, vô cùng ô nhục. Thế mà CSVN lại cho là "Vẻ Vang", quả là trâng tráo. Tuy nhiên, để tỏ thái độ khách quan, chúng tôi mong ước quý vị độc giả phán xét công minh, vài ba sự việc điển hình của CSVN đã làm:

Ký kết văn kiện dâng lãnh thổ và lãnh hải cho Tàu Cộng là chuyện "Vẻ Vang" hay Ô NHỤC?

Làm tay sai, núp dưới cụm từ "đại biểu của Quốc tế cộng sản", để thi hành "chỉ thị" của Mạc Tư Khoa và Bắc Kinh sai khiến, là chuyện "Vẻ Vang" hay Ô NHỤC?

Đem chủ nghĩa PHI NHÂN Mác-Lênin, tức là đem THẢM HỌA CỘNG SẢN từ bên Liên-Xô về VN, giày xéo quê cha đất tổ là "Vẻ Vang" hay Ô NHỤC?

Khi đất nước đặt dưới ách cai trị của TẬP ĐOÀN TAY SAI -- do "đại biểu của Quốc tế cộng sản" là Hồ Chí Minh xếp đặt -- thì đất nước có ĐỘC LẬP hay không?

Tiếp theo lịch trình "Mạ Vàng Mạ Bạc" cho "Bác và Đảng" trong Nghị Quyết 35 nêu trên, CSVN còn tổ chức trọng thể buổi lễ, chúng gọi là "*Kỷ niệm 30 năm ngày giải phóng hoàn toàn miền Nam, thống nhất Tổ quốc*" vào ngày 30-4-2005.

Thêm lần nữa, chúng tôi mong ước, quý vị độc giả khách quan, phán xét công minh vài ba sự việc điển hình, xem đúng sai thế nào?

Mỗi lần Cộng Sản *"chiến thắng vĩ đại"* hay *"giải phóng"* nơi nào, là y chang dân chúng nơi ấy, hoảng hốt chạy tán loạn như ong vỡ tổ. Kinh nghiệm lịch sử cho thấy, năm 1954, sau khi Cộng Sản *"chiến thắng vĩ đại"* ở Điện Biên Phủ, có khoảng một triệu đồng bào miền Bắc đã phải bỏ quê cha đất tổ di cư vào Nam tỵ nạn.

Năm 1975, sau khi chiến thắng, Cộng Sản khoe khoang là *"giải phóng hoàn toàn miền Nam"* thì hàng triệu người, rồi lại hàng triệu người, liên tiếp từ năm này đến năm khác, tìm đủ mọi cách -- như vượt biên, vượt biển – để thoát khỏi ách cai trị của Cộng Sản. Nếu CSVN tôn trọng quyền Tự Do thì đại khối dân chúng đều "bỏ phiếu bằng chân", chấp nhận xa quê hương để thoát khỏi ách cai trị của chúng.

Sự thật là như vậy, có đúng nghĩa là *"giải phóng"* hay không? Hay ngược lại, vì CSVN xô đẩy dân chúng vào vòng NÔ LỆ Mác-Lênin và thảm cảnh nghèo khổ lầm than, nên dân chúng mới tìm cách trốn chạy?

Tiếp theo là chuyện *"thống nhất Tổ quốc"* thì sao? Chúng tôi xin thưa, đó không phải là công trạng, mà ngược lại, đó là TỘI phản dân hại nước của CSVN. Vì lẽ, *"thống nhất Tổ quốc"* dưới chế độ VC, có nghĩa là "thống nhất" hai miền Nam Bắc đều phải tôn thờ "Thánh Tổ Mác-Lênin". Có nghĩa là "thống nhất" hai miền Nam Bắc đều bị lầm than, nghèo khổ như nhau. Có nghĩa là "thống nhất" hai miền Nam Bắc, đều bị kìm kẹp dưới hệ thống công an trị VC, đồng nhất như nhau.

Trầm trọng không kém, CSVN *"thống nhất Tổ quốc"* là "thống nhất" theo *"chỉ thị"* và chí hướng của Quốc Tế Cộng Sản: Nếu "nhuộm đỏ" được toàn cầu, Mác-Lênin sẽ thiết lập *"Thế Giới Đại Đồng"*. Đương nhiên, Tổ Quốc VN không còn. Chỉ còn lại Tổ Quốc XHCN, đất "Thánh Tổ" là Mạc Tư Khoa!

Thưa vâng. Qua tất cả những phần trình bầy ở trên, quý vị đều thấy, chống Cộng Sản Mác-Lênin và chống khủng bố Al Aqaida-Bin Ladin, rõ ràng là Nghĩa Vụ Chống Lại Tội Ác. Ngày nào quân khủng bố còn đe doạ nước Mỹ nói riêng và nền an ninh thế giới nói chung, ngày ấy Hoa Kỳ và thế giới còn chiến tranh chống khủng bố. Ngày nào CSVN còn ép buộc dân chúng tôn thờ chủ nghĩa phi nhân Mác-Lênin, còn ép buộc dân chúng tôn thờ tên ĐẠI QUỐC TẶC Hồ Chí Minh, còn diễn trò độc tài toàn diện, độc đảng gian manh, độc ác khôn lường và hại dân hại nước thì ngày ấy, lương tri thúc đẩy, tất cả con dân VN -- ở trong hay ngoài nước – còn tiếp tục đấu tranh.

San Jose 24-4-2005
Trần Quốc Kháng

Tài Liệu Tham Khảo:

1. Understanding Islam.
2. In light of the Attack on the World Trade Center and the Pentagon By Dr. Labib Mikhail.
3. The 9-11 Commission Report: Final Report of the National Commission on Terrorist Attacks Upon the United States, Official Government Edition.
4. No More Vietnam, Richard Nixon.
5. Who Are The Taliban?
6. Afghanistan's ruling faction, 1996–2001 by Laura Hayes.

7. 'Đảng cộng sản Việt Nam ra đời và cương lĩnh đầu tiên của đảng', do CSVN phổ biến trên website www.cpv.org.vn.
8. Tài liệu về Hồ Chí Minh trên Web của VietnamExodus.
9. 'Cộng Sản Trên Đất Việt', Giáo Sư Nguyễn Văn Canh, đại học Stanford California.
10. 'Lột Trần Huyền Thoại Hồ Chí Minh', NB Trần Gia Phụng.
11. 'VN Cuộc Chiến Tranh Quốc Gia/Cộng Sản' Tập I, Nhóm Nghiên Cứu Lịch Sử Hải Ngoại, NXB Nhân Chứng.
12. 'Công Và Tội Của Chủ Tịch Hồ Chí Minh Và Đảng CSVN, Tiến Sĩ Sử Học Hoàng Ngọc Thành.

(Photo courtesy of RFA)

7

Oan Hồn Người Cha Trong 'Ngày Vui Đại Thắng'

Trần Quốc Kháng

Ai có thể làm thống kê, tổng kết xem từ ngày quê hương chúng ta sa vào thảm hoạ Cộng Sản, có mấy chục triệu người, không nhiều thì ít, không trực tiếp thì gián tiếp, là nạn nhân của đảng giặc VC? Khó khăn hơn nữa là những trường hợp của hàng

ngàn, hay hàng chục ngàn gia đình, bị VC tàn sát không còn người nào.

Dù sao, chúng tôi thiết tưởng, khi mang trong lòng mối "thù nhà nợ nước" thì lẽ ra, tất cả các nạn nhân đều có ý chí Chống Cộng hăng say. Nhưng không hiểu sao, có nhiều trường hợp, họ lại cúi đầu sống trong ô nhục, làm tôi tớ cho kẻ thù, phản bội đồng bào, "vong ân bội nghĩa" với ông cha?

Câu chuyện "Oan Hồn Người Cha Trong Ngày Vui Đại Thắng" — khởi đầu năm 1945 và kết thúc năm 1975 — là trường hợp điển hình cho nhiều trường hợp khác nhau. Trong đó có nỗi oan khiên của người cha là học giả Phạm Quỳnh và sự việc ô nhục của người con là "nhạc sĩ vẹm" Phạm Tuyên.

Còn thảm cảnh nào ô nhục hơn cuộc đời của Phạm Tuyên? Sau khi đảng giặc VC đã giết cha mình, làm cho gia đình mình tan nát, làm cho đất nước tan hoang, làm cho đồng bào VN khốn khổ thì Phạm Tuyên lại đi làm tôi tớ cho kẻ thù, viết bài hát mừng VC chiếm được miền Nam ngày 30.4.1975:

"Như có bác Hồ trong ngày vui đại thắng...
Lời Bác dậy đã thành chiến thắng huy hoàng
Ba mươi năm đấu tranh giành trọn vẹn non sông
Ba mươi năm Dân Chủ Cộng Hòa,
kháng chiến đã thành công"

Hiển hiện, "ngày vui" ấy là ngày vui của đảng giặc VC. Ngày "đại thắng" ấy là ngày đại thắng của Quốc Tế Cộng Sản mà Nga Tàu là hai kẻ đầu xỏ.

"Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, đánh cho Trung Quốc..... ta đã thành công trong việc cắm lá cờ Mác-Lê trên toàn cõi VN !"

Đó là lời tuyên bố của Tổng Bí Thư Lê Duẩn trong buổi họp mặt với bọn đồng đảng năm 1976. **Lời 'TỰ THÚ' này có giá trị lịch sử, cho thấy vai trò của CSVN: Làm TAY SAI cho Nga-Tàu trong khối 'Quốc Tế Cộng Sản'.**

(Photo courtesy Google Image search)

Thật ra, chiến tranh VN (1960-1975) chỉ là "điểm nóng" trong "chiến tranh lạnh" (Cold War 1945-1990) giữa hai khối Quốc Tế Cộng Sản và Dân Chủ Tây Phương. Phía VNCH có Hoa Kỳ, Nam Hàn, Thái Lan, Úc, Tân Tân Lan đã công khai đem quân tham chiến. Phía VC có Nga Sô, Tàu Cộng và Bắc Hàn đã bí mật, gởi quân đến VN qua các vai trò: Không chiến, pháo binh phòng không, cố vấn, huấn luyện, phòng thủ miền Bắc VN và chỉ huy các mặt trận lớn trong Nam.

Nhìn lại cội nguồn từ năm 1919 thì **Quốc Tế CS, hay Đệ Tam Quốc Tế CS, chỉ là tổ chức ngoại vi của đảng Cộng Sản Sô-Viết — do Lênin thành lập, tiếng Nga là 'Communestcheskig International', nghĩa là Quốc Tế CS, gọi tắt là Comintern — có nhiệm vụ vận động, phát triển chủ nghĩa CS ở các xứ khác để phục vụ hữu hiệu nền an ninh và những quyền lợi khác của nhà nước Sô-Viết.**

Đồng thời, căn cứ vào thư của Hồ Chí Minh và nhiều tài liệu khác của đảng VC thì ai cũng thấy, Hồ là *'Đại Diện'* của Quốc Tế CS, lãnh lương của QTCS, làm theo lệnh của QTCS.

Như vậy thì hiển nhiên, Hồ là tay sai của Sô-Viết, không hơn không kém. Chính Hồ đã để lộ vai trò tôi tớ hắn khi tuyên bố:

"Nhận chỉ thị của Quốc Tế Cộng Sản để giải quyết vấn đề cách mạng ở nước ta, tôi đã hoàn thành nhiệm vụ".

Hai chữ *"cách mạng"* trong câu nói của họ Hồ có nghĩa là *"cách mạng vô sản"*. Đó là việc áp đặt ách đô hộ Mác-Lênin trên quê hương chúng ta.

Trong 30 năm chiến tranh, dưới chiêu bài *"đánh Pháp chống Mỹ",* Quốc Tế CS đã sử dụng đất nước VN làm bãi chiến trường. Quốc Tế CS đã đem "núi xương sông máu" của dân tộc VN, lót đường cho chủ nghĩa phi nhân Mác-Lênin bành trướng. Kết quả hiện thời là hàng chục năm trôi qua, sau khi năm chiến tranh chấm dứt, VN vẫn là nơi nghèo khổ, lầm than và nhiều tệ đoan xã hội nhất thế giới.

Vì vậy, khi VC tung ra bài "Như Có Bác Hồ Trong Ngày Vui Đại Thắng" thì dân chúng VN, đối kháng bằng cách đổi ngược tất cả lời ca cho đúng với sự thật trong lịch sử. Hầu hết những người lớn tuổi, sống trong chế độ VC hiện nay (2003), đều nghe trẻ nhỏ tụ tập, vui chơi ngoài đường phố, nghêu ngao hát sau Tháng Tư Đen 1975:

"Như có bác Hồ trong thùng phi đậy nắp
Lời Bác nay trở thành thối hoắc trong thùng
Ba mươi năm Bác làm tan nát non sông
Ba mươi năm Dân Chủ Cộng Hoà chẳng thấy..."

Như vậy, trong ngày 30 'Tháng Tư Đen 1975', nếu người con là Phạm Tuyên vui mừng ca hát *"như có bác Hồ trong ngày vui đại thắng"* thì ngược lại, oan hồn của người cha là Phạm Quỳnh, ắt hẳn phải cảm thấy, vừa ngậm ngùi, vừa tủi nhục. Ngậm ngùi trước thảm cảnh "nước mất nhà tan". Tủi nhục vì có đứa con đi làm tôi tớ cho kẻ thù, phản dân hại nước mà lại tưởng là vinh!

Văn Nhân Sinh
Tặc Tử

Trong thời gian trước đây, nhiều cây bút lão thành đã viết bài nhằm minh oan cho học giả Phạm Quỳnh. Vấn đề này, chắc chắn sẽ được lịch sử phát xét công minh. Tuy nhiên, khi đề cập đến

chuyện "Văn Nhân Sinh Tặc Tử" thì thiết tưởng, cũng cần nhắc lại vài nét đại cuơng về người quá cố.

Qua Văn Học Sử VN, nhiều quý vị còn nhớ, Phạm Quỳnh là người có công rất lớn trong văn học. Vốn là người uyên thâm Nho Giáo và triết học Tây Phương, học giả Phạm Quỳnh còn tốt nghiệp trường Thông Ngôn (Collège Des interprêtes) năm 1908. Ông được bổ nhiệm làm việc ở trường Viễn Đông Bác Cổ. Năm 1917, ông là chủ biên và là linh hồn của Nam Phong tạp chí. Năm 1919 ông sáng lập hội Khai Trí Tiến Đức. Cả hai tổ chức văn hóa này đã "vang bóng một thời" trên hai miền Nam Bắc VN.

Năm 1932, ông được vua Bảo Đại mời vào kinh đô Huế, giữ chức vụ Thượng Thư Bộ Lại — tương đương với Thủ Tướng Chính Phủ hiện thời.

Đến năm 1945, Việt Minh Cộng Sản nổi dậy cướp chính quyền. Học giả Phạm Quỳnh bị bọn côn đồ Trần Huy Liệu, nhận lệnh của Hồ Chí Minh, đến kinh đô Huế, ép buộc vua Bảo Đại trao Ấn Tín.

Chúng còn bắt học giả Phạm Quỳnh cùng nhiều nạn nhân khác, trong đó có hai cha con ông Ngô Đình Khôi — bào huynh của cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm — đem vào rừng, đập bể sọ, rồi chôn vùi trong nấm mồ tập thể với bản án “Việt gian”!

Ai can tội Việt gian? Nếu học giả Phạm Quỳnh can tội “Việt gian” vì theo học “Trường Thông Ngôn” rồi làm việc cho vua Bảo Đại thì Hồ Chí Minh can tội gì khi khi làm bồi cho thực dân Pháp trên tàu L'Admiral La Touche Tréville?

Sau khi đến Pháp, Hồ viết thư van xin bọn Thực Dân cho vào học nội trú trại “Trường Thuộc Địa”. Như vậy thì rõ ràng, sau giấc mộng làm tay sai cho Pháp không thành, Hồ xoay sang làm tay sai cho Đệ Tam Quốc Tế CS.

Còn trong lãnh vực báo chí, học giả Phạm Quỳnh là người có công hay có tội? Chúng tôi xin nêu lên nhận xét của những cây bút lão thành:

Trên trang 939 của cuốn "Thành Ngữ, Điển Tích, Danh Nhân Tự Điển" Quyển II, xuất bản tại Sài Gòn năm 1967, soạn giả là giáo sư Trịnh Vân Thanh — người bất đồng chính kiến với học giả Phạm Quỳnh mà cũng phải nhìn nhận:

"Trên lãnh vực văn hoá, Phạm Quỳnh xứng đáng là một kiện tướng có đủ năng lực, tài ba để điều khiển một cơ quan ngôn luận và có công rất lớn trong việc phát huy những khả năng tiềm tàng của Việt Ngữ và xây dựng một nền móng vững chắc cho Quốc Văn, bằng cánh tô bồi với những tinh hoa mà ông đã rút tỉa, trong những tư tưởng và học thuật của Âu Tây”.

Trên trang 76 của cuốn "Nhà Văn Hiện Đại" Tập I, soạn giả là nhà văn Vũ Ngọc Phan, đã nêu nhận xét về học giả Phạm Quỳnh:

"Ông là người chủ trương cái thuyết: đọc sách Tây là để thâu thái lấy tư tưởng, lấy tinh thần văn hóa Âu Tây để bồi bổ cho nền Quốc Văn còn khiếm khuyết, để chọn lấy cái hay của người mà

dung hoà với cái hay của mình, ngõ hầu gìn giữ cho cái học của mình không mất bản sắc, mà vẫn có cơ tiến hoá được".

Hồi đầu năm 1999, chúng tôi được biết thêm 2 nhà văn khác là cụ Mạc Kinh ở Luân Đôn và cụ Duy Xuyên ở Houston, Hoa Kỳ. Cụ Mạc Kinh viết bài "Nỗi Oan Khiên Của Nhà Học Gỉa Phạm Quỳnh", đăng trên tờ Việt Báo ở Houston số 71. Còn cụ Duy Xuyên thì viết bài "Đốt Lò Hương Cũ Số 9". Trên trang 84 của tờ VB số 72, cụ Duy Xuyên đã nêu lên nhận xét về học giả Phạm Quỳnh:

"Một người chỉ dùng cây viết tô điểm thêm đậm nét dòng văn hóa Tổ Tiên, người đã mượn ba tấc lưỡi Tô Tần thuyết phục người Pháp trả lần hồi nền tự trị cho quê hương, người đã hết lòng cúc cung tận tụy phò vua trẻ hồi loan từ 1932 cho đến 1945, trung quân ái quốc một lòng một dạ, vì đã thấm nhuần Nho Gíao, lấy tam cương ngũ thường làm chuẩn, nhưng buồn thay, người quân tử gặp lúc nhiễu nhương, cây bút làm sao chống lại mã tấu, lựu đạn của bọn vô lại đầu đường xó chợ".

Quả thật là như vậy, dẫn đầu "bọn vô lại ấy" là Hồ Chí Minh. Trong những năm đầu của thảm hoạ Cộng Sản, ngoài việc thủ tiêu học giả Phạm Quỳnh, quốc tặc Hồ Chí Minh còn là thủ phạm trong các vụ thủ tiêu Đức Huỳnh Phú Sổ, các ông Lý Đông A, Trương Tử Anh và Khái Hưng. Hàng ngàn chiến sĩ cách mạng khác, chỉ vì có khuynh hướng Quốc Gia, mà bị họ Hồ lừa gạt và sát hại vô cùng dã man.

Tại sao, Trần Huy Liệu giết cha của Phạm Tuyên mà lại còn bắt giam anh của Phạm Tuyên là Phạm Giao và cướp luôn chị dâu của Phạm Tuyên nữa? Chuyện thê thảm xẩy ra chỉ vì, chị dâu của Phạm Tuyên — vợ ông Phạm Giao — là người đẹp nổi tiếng trường Đồng Khánh. Trước đó, Trần Huy Liệu đã say mê, theo đuổi một thời.

Nhưng Liệu là kẻ vô luân nên bị "người đẹp" khinh bỉ. Khi "nàng" kết hôn với ông Phạm Giao thì Liệu "ôm hận ngàn thu", mong đợi có dịp trả thù. Dịp ấy đã đến khi Cộng Sản cướp chính quyền năm 1945. Cụ Duy Xuyên đã nêu lên nhận xét về hành động đểu cáng và tàn ác của Trần Huy Liệu:

"Chỉ vì không lấy được người mơ ước mà Liệu đã nỡ lòng làm tan nát nhà họ Phạm và dập liễu vùi hoa để thoả mãn thú tính của một tên vô lại".

Câu chuyện đểu cáng, bất nhân không ngừng ở đó. Sau khi "người đẹp" qua tay Trần Huy Liệu thì lại lọt vào tay quốc tặc Hồ Chí Minh. Vì biết ý họ Hồ thèm muốn người đẹp nên Liệu tức tốc, gởi "nàng" đến Phủ Chủ Tịch "làm quà" biếu Bác để Bác thoả mãn nhục dục!

Như vậy thì rõ ràng, VC đã làm gia đình họ Phạm tan nát. VC đã làm đất nước tan hoang. VC đã làm đồng bào lầm than, nghèo khổ. Mang mối "thù nhà nợ nước" rõ ràng như thế mà Phạm Tuyên lại cúi đầu, đi làm tôi tớ cho Cộng Sản, viết lời ca *"Như Có Bác Hồ Trong Ngày Vui Đại Thắng"* thì còn ô nhục nào hơn! Nhiều người

bảo rằng "cha nào con nấy", nhưng trong câu chuyện này thì hiển nhiên là trái ngược: "Văn Nhân Sinh Tặc Tử".

Luận Cổ Suy Kim

Thật ra, câu chuyện nêu trên chỉ là câu chuyện điển hình. Vấn đề chính yếu được nêu lên: Từ ngày "nước mất nhà tan" đến nay, có bao nhiêu người, thay vì nung nấu trong lòng mối "thù nhà nợ nước", chống lại chế độ Mafia VC thì lại bắt tay thân thiện, hưởng ứng chiêu bài của kẻ thù tung ra? Nguyên do nào làm họ mù quáng? Họ không còn nhớ cội nguồn của bản thân họ, của gia đình họ là những nạn nhân đau thương của đảng giặc VC?

(Photo courtesy of Corbis)

Quả thật là như vậy. Trong 2 năm 1945-1946, hàng trăm ngàn người có ông cha đã bị VC sát hại, trong các "chiến dịch" thủ tiêu, ám sát hay chém giết tập thể khi VC nổi lên cướp chính quyền. Trong những năm *"Cải Cánh Ruộng Đất",* hàng triệu người có cha mẹ bị VC cướp hết cơ nghiệp, rồi đem ra đấu trường hành hạ trước khi giết hại hay tống giam.

Hồi Tết Mậu Thân năm 1968, hàng chục ngàn người có thân nhân bị VC sát hại tập thể ở Huế. Kế tiếp là sau khi miền nam thất thủ năm 1975 thì con số phỏng đoán không còn ở mức "hàng triệu" người nữa. Mà ở mức "hàng chục triệu" người — có ông bà, cha mẹ, vợ hay chồng, anh hay chị em, họ hàng hay bạn hữu v.v. bị VC đầy đọa chết trong tại tù hay bị VC xô đẩy vào đường cùng, nên sa vào thảm họa trên hành trình vượt biển tỵ nạn.

(Photo courtesy Google Image search)

Đến nay thì hàng chục năm trời đã trôi qua. Nhiều người bị tiêm nhiễm "nọc độc trí vận" của VC cho rằng, đó là chuyện *"hận thù trong quá khứ, nên bỏ qua để hướng về tương lai"*. Chúng tôi xin khẳng định rằng, bản tính con người, khi biết yêu quý điều THIỆN thì tất nhiên, sẽ ghê tởm những điều GIAN dối và HẬN THÙ những kẻ gây ra tội ÁC. Mà VC là bọn đại gian, đại ác. Nên ai có lương tri cũng phải hận thù VC. Do đó, nếu thế hệ cha anh chưa xoá bỏ được chế độ Mafia VC thì thế hệ con em sẽ nối tiếp, Chống Cộng đến cùng, cho đến

khi nào đảng giặc VC không còn hoành hành thì đất nước ta mới có Dân Chủ Tự Do. Đồng bào ta mới ấm no, hạnh phúc.

Đó là điều sơ đẳng. Rất sơ đẳng trong đời sống. Chỉ tiếc rằng, trong khi đảng giặc VC có sở trường đại gian đại ác, nhất là kỹ thuật "lừa già dối trẻ" rất thiện nghệ thì tình trạng dân trí của khá đông đồng bào VN lại "thấp kém".

Trong đó, người thì nhẹ dạ dễ tin; người thì cuộc sống chỉ biết "giá áo túi cơm"; người có bằng cấp chuyên môn cao, tưởng là "trí thức", nhưng lại chỉ biết "vinh thân phì gia" hay "cháy nhà hàng phố bình chân như vại"! Mặc dù, tất cả các thành phần kể trên, đều là thành phần thiểu số, nhưng đã dẫn đến hệ quả: Mắc mưu VC hết chiều bài này đến chiêu bài khác!

Ấy là chưa kể, những người sa vào trường hợp như "nhạc sĩ vẹm" Phạm Tuyên — sau khi VC đã giết cha mình, làm cho gia đình mình tan nát, làm cho đất nước tan hoang, làm cho đồng bào VN khốn khổ — mà lại bắt tay, hợp tác thân thiện với giặc dưới nhiều hình thức khác nhau. Chẳng lẽ, họ không biết, hay đã quên cỗi nguồn của bản thân họ? Chẳng lẽ họ lại không nhận ra, hàng chục triệu đồng bào hiện nay, không nhiều thì ít, không trực tiếp thì gián tiếp, đều là nạn nhân của chế độ Mafia VC.

Nhìn Lại Cội Nguồn

Ngược dòng thời gian thì vào đầu tháng 4 năm 1975, Quốc Tế Cộng Sản đã điều động hàng chục sư đoàn chính quy từ miền Bắc VN — với xe tăng T54, đại pháo 130 ly, hoả tiễn 122 ly và SA-7 của Nga Sô; với súng liên thanh AK và B40 của Tàu Cộng — để tiến quân, đánh chiếm miền Nam. Từ sông Bến Hải đến mũi Cà Mâu, dân chúng hoảng hốt. Hầu như ai cũng hiểu rằng, miền Nam nhỏ bé, mà lại bị cô thế, viện trợ Mỹ bị cúp, súng đạn chẳng còn bao nhiêu thì tất nhiên, VNCH sẽ sụp đổ.

Thảm cảnh "Tháng Tư Đen" diễn ra. Ở bến tàu. Ở phi trường. Ở Toà Đại Sứ Mỹ. Dọc theo quốc lộ từ miền Trung vào miền Nam. Tổng cộng mỗi ngày, hàng trăm ngàn người chen lấn nhau, đạp lên nhau, tranh giành nhau lên tàu, tranh giành nhau lên phi cơ, hoặc liều chết dùng những chiếc thuyền bé nhỏ để vượt đại dương!

Nhiều người từ Kontum, từ Pleiku, chạy ra Đà Nẵng. Cộng Sản chiếm Đà Nẵng, họ chạy vào Sài Gòn. Cộng Sản chiếm Sài Gòn, họ chạy lên Tây Ninh, băng qua biên giới, rồi vượt cả ngàn dặm rừng núi ở bên Cao Miên, để đến Thái Lan. Họ chấp nhận muôn vàn chông gai trên đường lánh nạn VC. Nào là thú dữ. Nào là Khờ Me Đỏ dã man tàn ác... Nhưng thà chết còn hơn kéo dài cuộc sống lầm than trong chế độ Cộng Sản!

Đó là sự thật trong lịch sử. Đó là kết quả của cuộc chiến 15 năm (1960-1975) do đảng Cộng Sản khởi xướng: Máu và nước mắt của tù nhân ướt đẫm khắp nơi trong trại tù đầy. Máu và nước mắt của đồng bào lai láng khắp nơi trên biển Đông.

Trong lịch sử nước nhà, một ngàn năm giặc Tàu đô hộ dân ta, một trăm năm thực dân Pháp giầy xéo đất nước ta, không ai thấy

giặc ngoại xâm nào ác độc và xảo quyệt bằng giặc Cộng. Chưa có thời kỳ nào, Xã hội VN có nhiều chuyện vô luân, nhiều chuyện bất nhân như thời *"Xã Hội Chủ Nghĩa"*.

Chứng cớ điển hình là sau khi chiếm được miền Bắc, VC đã chủ mưu, xách động người nghèo, đấu tố người giàu. Thảm trạng cướp cuả giết người trong những năm *"Cải Cách Ruộng Đất"* diễn ra khắp nơi. Luân thường đạo lý trong xã hội tiêu tan. Con đấu tố cha, vợ đấu tố chồng. Họ hàng hoặc bạn hữu nghi kỵ nhau, tố cáo nhau, hậm hực tranh giành nhau từng ly từng tý!

Sau khi chiếm được miền Nam, VC *"đánh tư sản"* làm cho hàng triệu gia đình tan nát. Đồng thời, chúng đầy đoạ để trả thù hàng trăm ngàn Quân Nhân, Công Chức và Cảnh Sát VNCH trong ngục tù — nguỵ danh là trại "học tập cải tạo". Thâm độc và đểu cáng nhất là chiến dịch *"Hoa Nở Về Đêm"*! Vì "Đảng" thừa biết, hàng trăm ngàn gia đình Quân Nhân, Công Chức, Cảnh Sát VNCH, bị sa vào cảnh bần cùng. Khi người chồng bị đầy đọa trong tù thì người vợ trẻ ở nhà, biết làm gì nuôi thân và nuôi con? Nên "Đảng" bèn bật đèn xanh, cho cán bộ, bộ đội, hay công an đến nhà dụ dỗ, hăm dọa và lừa gạt. Trước cảnh "cây gậy và củ cà rốt" có bao nhiêu thiếu phụ, vẫn giữ lòng son sắt trong khi chồng bị sa cơ? Có bao nhiêu người đã "thay dạ đổi lòng"? Có bao nhiều người bị sa ngã, hoặc bị lừa gạt?

Dù sao, lời nói của tên thổ phỉ Nguyễn Hộ vẫn là bằng cớ hùng hồn cho thấy, chiến dịch *"Hoa Nở Về Đêm"* là sự thật. Nhiều người còn nhớ, khi thảo luận cùng đồng đảng về cách đối xử với thành phần "Quân, Cán, Cảnh VNCH" thì Hộ công khai bảo rằng:

"Nhà của chúng: Ta ở; vợ của chúng: Ta lấy; con của chúng: Ta sai; còn chúng: Ta cho vào tù trong những khu rừng thiêng nước độc...".

Hiện thời, hàng chục năm trời đã trôi qua — kể từ khi chiến tranh chấm dứt. Nếu phỏng theo luận điệu của VC thì *"dưới ánh sáng Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh"*, nước VN đã *"tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc"* đến mục tiêu: Trung tâm mua bán nô lệ, kể cả nộ lệ tình dục và trẻ thơ, với giá rẻ nhất thế giới.

Điển hình là kỹ nghệ du lịch gắn liền với các dịch vụ mãi dâm — do các công ty *"Quốc Doanh"* hay Công An và Quân Đội VC khai khác — là một trong những tệ đoan do nhà nước XHCN chủ xướng, không thể nào chối cãi. Bên ngoài thì VC đóng kịch cấm đoán chuyện mãi dâm. Nhưng thực sự bên trong, chúng muốn sử dụng thân xác gái điếm, nhằm thu hút du khách làng chơi ngoại quốc, kiếm Đô-La, nuôi Công An và Bộ Đội, bảo vệ chế độ.

Trong thời XHCN thì "thượng bất chánh, hạ tắc loạn". Bên trên thì trùm Mafia Đỏ làm chuyện hại dân hại nước, dâng cả lãnh thổ và lãnh hải cho Tàu Cộng. Bên dưới thì trùm Mafia Đen là Năm Cam cùng ma cô, du đãng, cướp trộm hoành hành.

Hồi đầu năm 2003 vừa rồi, báo chí VC đã tiết lộ, có cả ngàn cán bộ Cộng Sản, kể cả đảng viên cao cấp — như cựu thủ tướng VC Võ Văn Kiệt; Trần Mai Hạnh, Giám Đốc đài phát thanh VC; Phạm Sĩ Chiến, Phó Giám Đốc Viện Kiểm Soát Nhân Dân v.v. —

đã đỡ đầu, che chở, hay đồng loã với trùm Mafia Năm Cam trong các "dịch vụ": Mãi dâm, tống tiền, thủ tiêu nhân chứng, cướp đoạt tài sản của dân, buôn lậu ma túy, buôn bán phụ nữ và trẻ thơ ra ngoại quốc.

Thảm cảnh trên đất nước chúng ta, đại cương là như thế. Nên hình ảnh cán binh VC — chân đi "dép râu", đầu đội "nón cối" hay nón "tai bèo" — đã làm cho dân chúng VN ghê tởm:

Đôi dép râu dẫm nát đời son trẻ
Nón tai bèo che khuất nẻo tương lai

Vì "đời son trẻ bị dẫm nát". Vì "tương lai bị che khuất". Nên hàng triệu người Việt phải bỏ "quê cha đất tổ", liều mình trốn chạy VC. Theo Liên Hiệp Quốc phỏng đoán thì tổng cộng có khoảng từ 6 đến 7 triệu thuyền nhân đã liều mạng vượt biên vượt biển. Nhưng chỉ có độ 40% là đến được bến bờ Tự Do. Phần còn lại bị chết vì đắm tàu lúc gặp bão. Vì hải tặc giết hại, hay bị chúng bắt mang đi rồi biệt tăm. Thảm cảnh đau thương diễn ra liên tiếp khoảng 10 năm trời. Máu và nước mắt của đồng bào tỵ nạn lai láng khắp nơi trên biển Đông. Muôn người khóc than ai oán. Tưởng là gỗ đá cũng mủi lòng thương. Thế mà VC lại có thể buông lời mỉa mai đồng bào tỵ nạn lúc sa vào thảm cảnh "thần sầu quỷ khốc":

"Chúng là rác rưởi, trôi dạt khắp năm châu bốn biển. Không ai thèm vớt. Nếu có vớt thì cũng vì bắt buộc".

Đó là lời nói của thủ tướng giặc VC là Phạm Văn Đồng. Tiếp đến là Đỗ Mười, cũng nhân danh là Thủ Tướng, chửi bới đồng bào tỵ nạn thậm tệ:

"Chúng là bọn du đãng đĩ điếm, trốn chạy theo Mỹ Ngụy ra nước ngoài để có bơ thừa sữa cặn mà ăn ".

Thế nhưng, khoảng 10 năm sau, bọn "lòng lang dạ thú" đánh hơi, biết trong túi người tỵ nạn có nhiều Đô-La thì chúng xoay chiều 180 độ, ngỏ lời ve vãn:

"Họ là da thịt của chúng ta. Họ là máu mủ của chúng ta. Họ là khúc ruột của chúng ta ngoài ngàn dậm".

Quả thật là "nói như VẸM", trâng tráo như thế là cùng! Vậy mà vẫn có người nghe!!! Chứng cớ là nhiều người đã xin kẻ thù cấp chiếu khán, "bỏ áo tỵ nạn", mặc "áo gấm về làng".

Ai Mặc 'Áo Gấm Về Làng'? Ai Đi Theo 'Tặc Tử' Phạm Tuyên?

Đó là những người về VN với chủ đích để huênh hoang "cái tôi giàu sang phú quý" — trước thảm cảnh lầm than nghèo khổ của họ hàng hay bạn hữu và đồng bào quốc nội. Thậm chí, một số người còn vô luân và bất nhân đến độ, về VN với dã tâm, đi từ nơi này đến nơi khác để lừa gạt các thiếu nữ nghèo khổ — muốn đi Mỹ; hay mua trinh tiết của các trẻ thơ; hoặc vui thú trên thân xác của các thiếu nữ bất hạnh sinh ra trong thời XHCN!!! Nhiều kẻ thì

về VN thường xuyên vì mấy 'cô vợ non', 'bồ nhí' hoặc 'gái bao' thúc dục!!!

Phải chăng, tất cả những thành phần này muốn quên "cỗi nguồn tỵ nạn VC"? Kẻ thì biến thành "những con kên kên" trước cảnh khổ đau của đồng bào. Kẻ thì biến thành "Việt Kiều" đúng như ý bọn Mafia mong muốn. Tệ trạng "áo gấm về làng" đã góp phần không nhỏ giúp VC vừa "được tiếng, vừa được miếng". Được tiếng là "cởi mở", là "đổi mới", là "hoà hợp hoà giải dân tộc"... Được miếng là mỗi năm có vài tỷ Đô-la.

Hiển nhiên, VC sử dụng ngân khoản ấy để mua thêm súng đạn, tăng cường phương tiện cho công an và bộ đội, để chúng có thêm sức mạnh, xiết chặt gông cùm Mác-Xít trên đầu trên cổ người dân. Đồng thời, VC còn dùng số tiền "viện trợ" ấy để hoạt động "nằm vùng" ở hải ngoại; trả tiền cho bọn Việt gian cùng bọn bồi bút — viết báo hỗ trợ những chiêu bài của mấy tổ chức "chống cộng cuội" và đánh phá những người Quốc Gia chân chính, gây ra cảnh nhiễu nhương trong cộng đồng tỵ nạn. Hệ quả là đồng bào chán nản. Ý chí đấu tranh cũng như tinh thần chống Cộng bị suy thoái.

Có lẽ, quái gở nhất trong khối tỵ nạn là hành động của một số cựu Quân Nhân và Công Chức "trở cờ đón gió". Dẫn đầu là vài ba Tướng Tá, đã có những hành động PHẢN PHÚC — không khác Phạm Tuyên "vong ân bội nghĩa" với ông cha. Không hiểu nguyên do nào mà cảm quan của họ đã bị tê liệt? Tê liệt đến độ không còn biết đến liêm sỉ hay danh dự của chính bản thân họ! Chứng cớ là họ đã hưởng ứng quỷ kế xuyên tạc lịch sử của VC. Kẻ thì viết bài ca tụng tên quốc tặc Hồ Chí Minh và đảng giặc gian manh VC. Kẻ thì bịa chuyện trong "hồi ký" để bôi nhọ Chính Nghĩa của VNCH mà chính bản thân đương sự đã phục vụ gần hết đời người.

Thậm chí, có kẻ còn tự ý "bôi tro trán trấu" vào mặt, đi về VN làm công cụ tuyên truyền cho giặc. Ắt hẳn, tất cả danh tánh và hành động của họ sẽ bị "lưu xú vạn niên" trong sử sách.

Chỉ tiếc rằng, trong khi đảng giặc VC có sở trường đại gian đại ác, nhất là sách lược "Công An Trị" cùng kỹ thuật tuyên truyền để "lừa già dối trẻ" rất thiện nghệ thì tình trạng dân trí của một số khá đông đồng bào chúng ta lại "thấp kém", nên cứ bị lừa gạt hết lần này đến lần khác.

Chỉ tiếc rằng, trong khi Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc càng ngày càng sáng tỏ thì nhóm thiểu số cựu Quân Nhân và Công Chức VNCH lại "trở cờ đón gió" cùng với bọn "áo gấm về làng" đã "tiếp máu" cho VC mỗi năm vài ba tỷ Đô-La.

Đó là vài nguyên nhân điển hình đã "giúp" đảng giặc gian manh VC tiếp tục nắm quyền cai trị trên đất nước trong khi các nước CS Đông Âu và Đế Quốc Đỏ là Liên Bang Xô Viết đã tan rã từ nhiều năm qua.

Quốc Hận 30-4-03
Trần Quốc Kháng

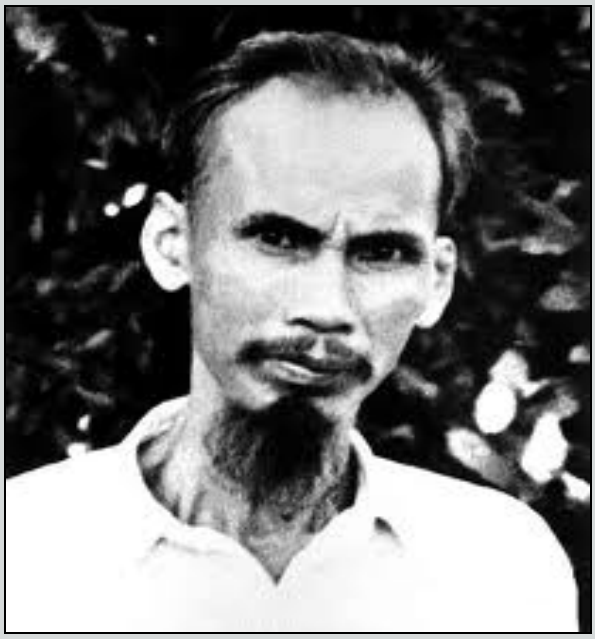

(Photo courtesy Google Image search)
Hình Hồ Chí Minh trước khi giải phẫu thẩm mỹ
(để che dấu mạo diện GIAN ÁC bẩm sinh)

8

Thảo Luận Với Tuổi Thanh Niên

Bần Cùng Sinh Đạo Tặc? Hay Đạo Tặc Sinh Bần Cùng?

(Bài Thứ I)

Trần Quốc Kháng

Nhiều người nói không sai: "Thanh Niên là rường cột của quốc gia". Nên mỗi khi thấy các bạn Thanh Niên hăng say tranh đấu, chúng tôi cảm thấy vui mừng. Nếu đa số Thanh Niên đi đúng đường, tham gia các tổ chức đấu tranh, có chủ đích giành lại Dân Chủ Tự Do cho đất nước, đó là điều diễm phước cho Dân Tộc chúng ta. Ngược lại, nếu chẳng may có nhiều người đi lệch hướng — hoạt động cho các tổ thức, "diện" bên ngoài tưởng là giúp dân giúp nước, nhưng thật sự "điểm" bên trong là giúp CSVN gia tăng "tuổi thọ" — thì hiển nhiên, đó là điều bất hạnh cho quê nhà.

Chúng tôi thiết tưởng, muốn tranh đấu cho đất nước — hay giải quyết bất cứ vấn đề nào — chúng ta nên tìm hiểu kỹ càng và giải quyết tận cỗi nguồn thì mới đạt được giá trị lâu bền. Nói nôm na là "nhổ cỏ phải nhổ tận gốc".

Nhìn lại quá trình lịch sử 61 năm trước đây, chắc hẳn các bạn Thanh Niên đều biết, sau khi Mặt Trận Việt Minh cướp chính quyền, ép buộc vua Bảo Đại thoái vị, Hồ Chí Minh lên làm "Chủ Tịch Nhà Nước". Ngày 2-9-1945, trong buổi lễ ở Quảng Trường Ba Đình, họ Hồ đọc bản tuyên ngôn mà VC gọi là "Tuyên Ngôn Độc Lập" và ngày 2-9 là "Tết Độc Lập", hay ngày "Quốc Khánh"!

Thế nhưng, nhiều sự thật cho thấy, 'Độc Lập' là chuyện lừa bịp 'vĩ đại' trong lịch sử: Ngày 2-9-1945 là ngày khởi đầu, dân tộc VN sa vào ách nô lệ Mác-Lênin — nguỵ danh là XHCN. Chúng tôi xin nêu lên vài ba chứng cớ điển hình:

♦ "Văn Kiện Đảng" Cộng Sản — kể cả thư của Hồ Chí Minh viết đã cho thấy, Hồ là "ĐẠI BIỂU" của Quốc Tế Cộng Sản, lãnh lương của QTCS, thi hành chỉ thị của QTCS. Chứng cớ là trong bài "Đảng cộng sản Việt Nam ra đời và cương lĩnh đầu tiên của đảng", do CSVN phổ biến trên website www.cpv.org.vn, có mấy đoạn đã viết nguyên văn:

*".....**Quốc tế cộng sản đã chỉ thị** **cho đồng chí Nguyễn ái Quốc** chịu trách nhiệm "hợp nhất các phần tử cộng sản chân chính lại, để thành lập một đảng duy nhất". **Nhận chỉ thị này, mùa thu năm 1929, đồng chí Nguyễn ái Quốc** từ Thái Lan trở lại Hương Cảng chuẩn bị kế hoạch thực hiện nhiệm vụ lịch sử trọng đại nói trên.....*

*..... **Hội nghị tiến hành dưới sự chủ trì của đồng chí Nguyễn ái Quốc, đại biểu của Quốc tế cộng sản.** Sau 5 ngày làm việc khẩn trương, các đại biểu đã hoàn toàn nhất trí tán thành ý kiến của đồng chí Nguyễn ái Quốc và thống nhất các tổ chức cộng sản thành một đảng lấy tên là Đảng cộng sản Việt Nam.....*

*..... Hội nghị còn thông qua Lời kêu gọi của đồng chí **Nguyễn ái Quốc thay mặt Quốc tế cộng sản** và đảng cộng sản Việt Nam gửi đến quần chúng công, nông, binh, đồng bào và đồng chí trong cả nước nhân dịp thành lập đảng".....*

♦ Nhìn lại cỗi nguồn của Quốc Tế CS, hay Đệ Tam Quốc Tế CS, ai cũng thấy, đó là tổ chức ngoại vi của đảng Cộng Sản Sô-Viết — do Lênin thành lập năm 1919, tiếng Nga là 'Communestcheskig International', nghĩa là Quốc Tế CS, gọi tắt là Comintern — có nhiệm vụ vận động, phát triển chủ nghĩa CS ở các xứ khác để phục vụ hữu hiệu cho nền an ninh và quyền lợi khác của nhà nước Sô-Viết.

♦ Trong bài "Hồ Chí Minh Tự Thú" trên website www.vietnamexodus.org ngày 27-6-06 đã dẫn chứng lá thư của Hồ Chí Minh gởi cho "Ban Chấp Hành QTCS", xin tăng lương hàng tháng lên 100 US Đô-La. Có đoạn Hồ đã viết nguyên văn:

*"....Tôi hành động thế nào để hoàn thành nhiệm vụ này? **Số tiền cần thiết cho sự ăn ở của tôi sẽ là bao nhiêu?***

*Hẳn là tôi sẽ phải đổi chỗ luôn, duy trì những mối liên hệ với các giới khác nhau, trả tiền thư tín, mua những ấn phẩm nói về Đông Dương, tiền ăn và tiền trọ, v.v., v.v.. **Tôi tính rằng, sau khi tham khảo ý kiến các đồng chí người Trung Quốc phải có một***

ngân sách xấp xỉ 100 đôla Mỹ mỗi tháng, *không kể hành trình Nga - Trung Quốc (vì tôi không biết giá vé)*

Ngày 11-4-1924"

(Hồ Chí Minh Toàn Tập - tập 2)

Qua 3 chứng cớ nêu trên thì rõ ràng, Hồ lãnh lương của QTCS, thi hành chỉ thị của QTCS thì hiển nhiên 2 chữ "ĐẠI BIỂU" nêu trên có nghĩa là "TAY SAI" không hơn không kém. Chính vì thế, Hồ và đồng đảng mới ép buộc dân chúng VN phải cúi đầu *"thờ Mao Chủ Tịch, thờ Stalin bất diệt"* — đúng như lời của Tố Hữu, *"Trưởng Ban Văn Hoá và Tư Tưởng Trung Ương Đảng"* CSVN. Ai hớ hênh khi nói chuyện, mà tỏ ra "thất lễ" với mấy 2 "vị Thánh Tổ" ấy là bị công an đến nhà "làm việc".

Vả lại, đất nước chỉ ĐỘC LẬP khi nào, đại khối dân chúng có CHỦ QUYỀN trên đất nước. Nói theo tinh thần dân chủ của người Mỹ thì các cơ quan công quyền đều là "của dân, vì dân, do dân". Ngược lại ở VN hiện thời, tất cả các cơ quan công quyền — kể cả "Quốc Hội" — cùng các đoàn thể và các cơ quan ngôn luận v.v đều là "của đảng, vì đảng, do đảng". Mà cỗi nguồn của đảng này, lại do Hồ Chí Minh, tay sai của Quốc Tế CS, thành lập theo chỉ thị của QTCS.

Như vậy thì hiển nhiên, KHÔNG thể nào gọi ngày 2 tháng 9 là "Tết Độc Lập" được. Đúng nghĩa, đó là ngày "ĐẠI QUỐC HẬN", khởi đầu cho thời kỳ đen tối nhất của dân tộc chúng ta: Suốt 30 chiến tranh máu lửa (1945-1975) do CSVN khởi xướng — "diện" bên ngoài là "đánh Pháp chống Mỹ cứu nước", nhưng "điểm" bên trong là thi hành chỉ thị của Nga-Tàu "nối vòng tay lớn", xiết chặt ách nô lệ Mác-Lênin trên hai miền Nam Bắc VN.

Vì dã tâm ấy của họ Hồ mà trong 30 năm chiến tranh, hàng triệu người gục ngã trên chiến trường; hàng triệu người bị tàn phế; hàng triệu gia đình tan nát; hàng triệu người đã phải bỏ nước, đi tỵ nạn — sau khi CSVN đánh chiếm miền Nam năm 1975. Có hàng trăm ngàn thuyền nhân bị vùi thây dưới lòng đại dương. Có hàng trăm ngàn thiếu nữ bị sa vào tay hải tặc Thái Lan. Hiện thời là năm 2006, cũng vì ách nô lệ Mác-Lênin mà quê hương chúng ta trở thành nơi nghèo khổ và nhiều tệ đoan xã hội nhất thế giới.

Qua những sự kiện lịch sử nêu trên, mong các bạn Thanh Niên phán xét công minh: Nếu không phải là Hồ Chí Minh và đồng đảng thì tập đoàn đạo tặc nào đã đem Mác-Lênin từ bên Sô-Viết về VN giày xéo quê cha đất tổ?

Thế mà suốt 61 năm trời nay, CSVN thường xuyên "đánh trống khua chiêng" om xòm:

"Vinh quang thời đại Hồ Chí Minh"!

"Chủ nghĩa Cộng Sản, đỉnh cao trí tuệ, thắng lợi huy hoàng"!

"Tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc lên Xã Hội Chủ Nghĩa"!

Sự thực thì ai cũng thấy, chuyện xẩy ra hoàn toàn trái ngược với những lời lẽ mỹ miều của CS tung ra. Hiện thời trên đất nước chúng ta, ĐẠO TẶC hoành hành khắp nơi. Dẫn đầu là QUỐC NẠN tham nhũng: Cán bộ CS ăn cắp công quỹ, hối mại quyền thế, ức hiếp dân lành, đuổi nhà chiếm đất của dân, tước đoạt tất cả các quyền Tự Do căn bản của người dân. Thứ đến là QUỐC NẠN mãi dâm song hành với tội ác buôn bán phụ nữ và trẻ em. Trong thời XHCN, chỉ có "giai cấp Cộng Sản" là "tiền rừng bạc biển", còn đại khối dân chúng — nhất là đồng bào ở vùng quê — thì quá nghèo khổ. Cuộc sống cơ cực, "làm ngày chưa đủ, tranh thủ làm đêm", nhưng cơm không đủ ăn, áo không đủ mặc, tất cả các quyền tự do căn bản đều bị tước đoạt.

Chuyện Đạo Tặc Thời Đại Hồ Chí Minh

Chúng tôi xin nêu lên mấy trường hợp điển hình, "lừng danh" về chuyện đạo tặc hiện nay:

1- **Quốc Nạn Tham Nhũng:** Hầu như toàn thể hệ thống cai trị của "Quan Quyền Mác-Lênin" tham nhũng từ trên xuống dưới. Nhìn lại mấy chục năm qua, ai cũng thấy, tệ trạng này "tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc" — từ mức độ QUỐC NẠN sang mức độ "lừng danh" trên thế giới. Điển hình là vụ "PMU-18" (Project Management Unit-18, có nghĩa là Đơn Vị Quản Trị Dự Án-18) bùng nổ khoảng đầu tháng 4–2006. Nếu Tổng Giám Đốc "PMU-18" – là VC Bùi Tiến Dũng — không ăn cắp công quỹ thì làm sao đương sự có "tiền rừng bạc biển" để chơi "cá độ" hàng triệu Đô-La. Tệ trạng này đã làm cho các cơ quan tài trợ quốc tế phải lo ngại về ngân khoản ODA giúp VN phát triển, bị lọt vào túi tham của bọn cán bộ VC. Bà đại sứ Thụy Điển và Quốc Hội Nhật Bản cũng phải đặt lại vấn đề về tiền viện trợ cho CSVN. Đồng thời, Ngân Hàng Thế Giới (World Bank) phải cử phái đoàn đến Hà Nội điều tra về những khoản tiền giúp CSVN — đã bị cán bộ Cộng Sản ăn cắp, tương tự như vụ PMU-18.

Mong các bạn Thanh Niên phán xét công minh, đó là những điều "vinh quang" hay Ô NHỤC — đã vượt qua mức QUỐC SỈ — trong "thời đại Hồ Chí Minh"?

2- **Quốc Nạn Mãi Dâm,** bao gồm cả chyện buôn bán phụ nữ và trẻ em — liên tục hàng chục năm qua, đã"tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc" từ mức độ QUỐC NẠN sang mức độ, "lừng danh" trên thế giới: Từ Bắc vào Nam, rồi lan tràn sang Cao Miên, Đài Loan, Singapore, Đại Hàn và Trung Cộng, tổng cộng hiện thời có hàng trăm ngàn, hay cả triệu thiếu nữ và trẻ em VN, vì quá nghèo khổ mà phải chấp nhận "hành nghề bán trôn nuôi miệng", hay sa vào cạm bẫy của bọn buôn bán nô lệ tình dục — nguỵ trang dưới nhiều hình thức khác nhau. Chắc hẳn các bạn Thanh Niên còn

nhớ, vụ "193 Cô Dâu VN Bị Bắt Phải Cởi Truồng" đứng xếp hàng trong khách sạn, chờ các chàng rể người Đại Hàn "xem xét cơ thể", để được họ tuyển lựa, mua về nước "làm vợ" – sự thực là làm "nô lệ tình dục và đầy tớ". Trong khi đó, ở bên Hàn Quốc, tờ Chosun hồi tháng 4–2006, đăng bài "Các Trinh Nữ VN Đến Hàn Quốc" với hậu ý quảng cáo "sản phẩm thiếu nữ made in VN" của bọn buôn bán nô lệ tình dục – trá hình là dịch dụ "mai mối hôn nhân":

"Trên màn hình lần lượt xuất hiện 150 cô gái (VN) đeo số báo danh trên ngực. Ống kính quay từ gương mặt rồi đến toàn thân và cứ lặp lại nhiều lần".

Đồng thời, nhiều cơ quan truyền thông bên Đài Bắc, rầm rộ quảng cáo "trinh nữ VN" — còn tồi tệ hơn chuyện bán nô lệ thời xa xưa. Trong bản tin của tờ Việt Báo ngày 15-3-06, có đoạn đã viết:

"Chỉ cần 200 nghìn (tiền Đài Loan), lấy về trong vòng 3 tháng. Đảm bảo 4 điều: Còn trinh nguyên; lấy (vốn) về trong vòng 3 tháng; không tăng giá; trong 1 năm, nếu bỏ trốn sẽ đền 1 người (1 cô gái khác)".

"Cũng có những kẻ lấy vợ để vừa thỏa mãn sinh lý vừa có thêm 1 người ở đợ phục vụ cho cả gia đình. Truyền hình Đài Loan đã có lần đưa ra trường hợp: cả làng hơn 30 người đàn ông lấy 1 cô. Đây là 1 dịch vụ đang được khai thác bởi những gia đình trung lưu có người thân bị tật nguyền: tại Đài Loan, mướn 1 người đến chăm sóc kẻ bị tật nguyền tốn khoảng 2000 đô 1 tháng. Chỉ cần bỏ ra 6000, họ có thể huề vốn trong 3 tháng và sau đó vừa có người hầu hạ suốt đời vừa có người thỏa mãn nhu cầu sinh lý".

Mong các bạn Thanh Niên phán xét công minh, đó là những điều "vinh quang" hay Ô NHỤC — đã vượt qua mức QUỐC SỈ — trong "thời đại Hồ Chí Minh"?

3- **<u>Ô Nhục Trong Ngành Hàng Không:</u>** Trung tuần tháng 6-2006, trong công ty Hàng Không CSVN, ít ra đã có 3 vụ tham nhũng "đồng khởi": Thứ nhất là việc sử dụng quỹ của công ty Hàng Không, bao bọc con cháu "quan quyền đỏ" cấp cao hơn, đi ngoại quốc du học. Thứ hai là chuyện hối mại quyền thế, cố ý mua động cơ tầm trung để trang bị cho 4 phi cơ Boeing 777 tầm xa, gây lãng phí trầm trọng. Thứ ba là án lệnh bên Italia, bắt công ty Hàng Không CSVN phải bồi thường 5 triệu Euro cho phía khởi tố – hệ quả vì tham nhũng và dốt nát về Quốc Tế Công Pháp, xuất phát từ chủ trương "hồng hơn chuyên" của CSVN.

Mong các bạn Thanh Niên phán xét công minh, đó là những điều "vinh quang" hay Ô NHỤC của ngành Hàng Không trong "thời đại Hồ Chí Minh"?

4- **<u>Ô Nhục Trong Ngành Giáo Dục.</u>**

Trong thời gian gần đây, nhiều cơ quan ngôn luận đã loan tin về tệ trạng thi cử – trực thuộc ngành giáo dục — ở VN hiện nay. Bản tin của Đài Á Châu Tự Do cho biết:

"Gian lận thi cử ở VN giống như một căn bệnh trầm kha thường tái phát mỗi mùa thi cử với thủ đoạn càng lúc càng tinh vi như sử dụng điện thoại di động, hoặc đội tóc giả rồi gắn máy nghe cực nhậy vào tai để được nhắc bài từ bên ngoài".

Đấy là chưa kể những tổ chức thi mướn. Chưa kể tệ trạng mua điểm, mua bằng cấp, càng ngày càng nhiều. Chưa kể tệ trạng cán bộ Việt Cộng cao cấp, ra lệnh cho cán bộ thuộc cấp, nâng điểm cho con mình trong kỳ thi v.v.

Vì thế, giới báo chí mới gọi tệ trạng thi cử ở VN là "nhất thế nhì tiền". Điển hình là ở Đà-Lạt, bản tin của Đài Á Châu Tự Do có phần đã viết:

"Hồi tháng Năm vừa qua, trưởng phòng Giáo dục thành phố Đà Lạt, ông Phạm Đình Cầu, bị phát hiện tổ chức nâng điểm cho con trai ông Giám đốc Công ty Xây dựng Cầu đường 7 tháng Năm, để cậu ấm được tốt nghiệp cấp Trung học Cơ sở.

Kế tiếp là chuyện buôn bán "bài giải đáp đề thi":

"Chưa biết thu được đến đâu, nhưng một sinh viên có khiếu "kinh doanh" đã mua và in ra bán với giá chỉ 5 ngàn đồng một bản đáp án môn Anh văn B2 và Trung văn B 2".

Đồng thời, báo chí trong nước còn thuật lại, các em học sinh muốn trúng tuyển vào học trường công lập, đều phải nộp tiền hối lộ cho "thầy giáo VC". Làm sao đại khối dân nghèo có đủ tiền cho con em "làm thủ tục đầu tiên" như vậy và đóng tiền học hàng tháng? Hậu quả là chỉ có con em VC mới được đi học. CSVN không thể che dấu được dã tâm, áp dụng chính sánh "Ngu Dân Dễ Trị"! Đấy là chưa kể, nhiều chuyện đốn mạt của các *"thầy giáo thuộc đảng ta"*. Kẻ thì dẫn nữ sinh đi bán trinh! Người thì cậy quyền cậy thế, ép buộc nữ sinh, phải cho hắn làm tình thì mới được điểm cao.

Mong các bạn Thanh Niên phán xét công minh, đó là những điều "vinh quang" hay Ô NHỤC của ngành Giáo Dục trong "thời đại Hồ Chí Minh"?

Dù sao, những trường hợp đạo tặc "lừng danh" nêu trên chỉ là chuyện điển hình cho hàng ngàn trường hợp khác nhau, trong mọi lãnh vực và ở mọi nơi trên đất nước VN.

Bần Cùng Sinh Đạo Tặc?
Hay Đạo Tặc
Sinh Bần Cùng?

Nhiều người cho rằng, vì sa vào thảm cảnh nghèo khổ quá mức, nên kẻ khốn cùng đành phải chịu cảnh "đói ăn vụng, túng làm càn" — trộm cướp, mãi dâm, buôn lậu v.v — để kiếm tiền sinh sống. Từ đó, tệ đoan xã hội lan tràn. Nói cách khác là "bần cùng sinh đạo tặc".

Thế nhưng, các đảng viên Cộng Sản, nhất là giới lãnh đạo, đã có "tiền rừng bạc biển" trong tay, mà tại sao vẫn tiếp tục ăn cắp công quỹ, vẫn tiếp tục hối mại quyền thế? Phải chăng, chính chúng

là tập đoàn ĐẠO TẶC — cỗi nguồn sinh ra thảm cảnh bần cùng trên đất nước chúng ta?

Lẽ dễ hiểu là đại đa số đảng viên Cộng Sản — nhất là thành phần kỳ cựu — đều xuất thân từ giới vô sản, ít học hay vô học, nhiều kẻ thuộc thành phần vô luân. Chúng lại được Trường Đảng Nguyễn Aùi Quốc huấn luyện phương pháp "bá đạo", sử dụng "cứu cánh biện minh cho phương tiện", bao gồm những thủ đoạn lừa bịp, trí trá, xảo quyệt, lưu manh, bất nhân, bất nghĩa miễn là đạt được thắng lợi cho "đảng ta". Tự bản thân chúng là kẻ vô liêm sỉ thì làm sao chúng nhìn thấy những điều quốc sỉ nêu trên. Nên khi có "quyền cao chức trọng" thì chúng ăn cắp công quỹ, hối mại quyền thế, bán rẻ tài nguyên của đất nước cho ngoại bang. Nếu bị bại lộ thì thông thường, chúng được phe này, phe nọ bao che và "đảng" cũng muốn giữ kín, cho tội phạm "hạ cánh an toàn" để giữ "uy tín" của "đảng". Vì vậy nên quốc nạn tham nhũng càng ngày càng "tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc" đến mức độ "danh tiếng lẫy lừng" trên thế giới!

Nói theo ngôn từ "triết học Mác-Lênin" thì "bần cùng sinh đạo tặc" là tệ trạng chỉ xẩy ra ở "cơ sở hạ tầng", tức là đời sống kinh tế èo uột của giới dân nghèo thời XHCN. Còn tìm hiểu cội nguồn ở "kiến trúc thượng tầng", tức là chủ Nghĩa Mác-Lênin và đảng Cộng Sản thì ngược lại: "ĐẠO TẶC sinh bần cùng". Nói cách khác là Chủ Nghĩa Mác-Lênin cùng tập đoàn đạo tặc CSVN là cội nguồn, gây nên thảm cảnh bần cùng.

Trong tập thơ Vô Đề, thi sĩ Khuyết Danh đã nêu lên tệ trạng "bần cùng sinh đạo tặc" và "đạo tặc sinh bần cùng" trong "thời đại Hồ Chí Minh":

Cậu kia con cụ đồ Nho
Mà sao móc túi, mặt tro trát vào?
Cô kia như dải lụa đào
Mà sao bát phở vài hào cũng trao?

Tiếp theo, tác gỉa giải đáp cội nguồn của tệ trạng ấy:

Hỏi ra chẳng tại sâu đào
Biết ngay thủ phạm VÀNG SAO LÁ CỜ

Sáng tỏ như ban ngày, "biết ngay thủ phạm vàng sao lá cờ" là tập đoàn đạo tặc CSVN. Đó là cội nguồn ở "thượng tầng kiến trúc" chính trị Mác-Lênin, đã gây ra thảm cảnh bần cùng trên đất nước chúng ta.

Tập Đoàn Đạo Tặc Mác-Lênin

Chắc hẳn, đa số các bạn Thanh Niên đều biết, Nghị Viện Aâu Châu là cơ quan Lập Pháp cao nhất của 46 quốc gia ở châu Aâu — kể cả nước Nga Sô và các nước Cộng Sản Đông Âu cũ — đặt trụ sở tại thành phố Strasburg, miền đông bắc nước Pháp. Vào ngày 25-1-2006, Nghị Viện Aâu Châu đã ban hành Nghị Quyết 1481, cực lực lên án chủ nghĩa Cộng Sản cùng chế độ toàn trị Mác-Lênin

là THẢM HỌA chống nhân loại. Nội dung của Nghị Quyết, đã minh định, tội ác của các đảng Cộng Sản cầm quyền trong quá khứ cũng như hiện tại, còn dã man, tàn ác hơn cả Đức Quốc Xã hồi Đệ Nhị Thế Chiến. Cần phải đem bọn lãnh tụ Cộng Sản ra Toà Án Quốc Tế xét xử.

Như vậy thì mặc nhiên, ai cũng hiểu, Đệ Tam Quốc Tế – trong đó Hồ Chí Minh và đồng đảng — là tập đoàn ĐẠO TẶC Mác-Lênin, không hơn không kém.

Làm sao mà CSVN và bọn bồi bút ngụy biện được nữa? Hiển hiện, Nghị Viện Aâu Châu là cơ quan đại diện cho hàng trăm triệu người dân, yêu chuộng Dân Chủ Tự Do ở châu Aâu. Kẻ tôn trọng sự thật, không thể nào "nói như vẹm" bảo rằng, đó là phe phái của "VN Cộng Hòa nối dài", hay "phe nhóm chống cộng quá khích".

Nhìn lại quá trình lịch sử tội ác Cộng Sản trong 70 năm, ai cũng thấy, Quốc Tế Cộng Sản do Liên-Xô cầm đầu, đã gây ra quá nhiều thảm cảnh chiến tranh máu lửa ở nhiều nơi trên thế giới — dưới chiêu bài "Giải Phóng Dân Tộc" — khiến hàng trăm triệu người bị thiệt mạng. Để bây giờ, chính "Mẫu Quốc Sô-Viết" — cùng các nước Cộng Sản Đông Aâu — đã phải trở về với Chính Nghĩa Quốc Gia, tôn trọng quyền tư hữu của dân, chọn lựa thể chế Dân Chủ Tự Do nhằm cứu nguy nền kinh tế bị kiệt quệ.

Qua bài học lịch sử "núi xương sông máu" này của Nhân Loại: Nghị Quyết 1481 ra đời. Đó là chứng cớ hùng hồn nhất, khách quan nhất, đã cho thấy Cộng Sản là THẢM HỌA chống Nhân Loại mà quốc tặc Hồ Chí Minh cùng đồng đảng, đã mang từ bên Sô-Viết về VN, giày xéo quê cha đất tổ.

Nếu ai còn hoài nghi, xin quý vị hãy phối kiểm với những sự kiện lịch sử khác — kể cả đời sống của đại khối dân nghèo trong thời XHCN — để suy nghĩ kỹ càng. Chúng tôi xin nêu lên 3 trường hợp của 3 đảng viên Cộng Sản kỳ cựu, đã nêu lên kinh nghiệm của họ về Cộng Sản:

Thứ Nhất là nhận định của ông Gorbachev cựu Chủ Tịch Liên Bang Sô Viết, trong buổi thuyết trình tại trường Columbia University Hoa Kỳ về đề tài "Nước Nga: Hiện Tại Và Tương Lai". Qua bản tin của ký giả Verena Dobnik ngày 11/3/2002 và bài "Gorbachev: Communism Was Pure Propaganda" của ông Brian Carnell ngày 18-3-2002, chúng tôi được biết, ông Gorbachev đã can đảm thú nhận:

…… "Chủ nghĩa Cộng Sản mà tôi (Gorbachev) phục vụ gần cả đời người, toàn là tuyên truyền lừa bịp. ***Người Cộng Sản chúng tôi tin dùng những điều gian dối để che dấu sự thật*** *(relied on lies to hide the fact)….*

……"Trong khi Liên Bang Sô-Viết, càng ngày càng tụt hậu, ở phía sau các nước Tư Bản Tây Phương rất xa thì người Cộng Sản rao rêu là "Chú nghĩa Tư Bản đang sa vào thảm trạng phá sản, còn Chủ nghĩa Cộng Sản đang phát triển tốt đẹp". Điều ấy, ***hoàn toàn là luận điệu tuyên truyền lừa bịp quần chúng".***

Trong buổi thuyết trình hôm ấy, cựu "Hoàng Đế Đỏ", tức là ông Gorbachev, còn cho biết Liên Bang Sô-Viết trong thập niên 1980, sa vào tình trạng khủng hoảng toàn diện:

"Khủng hoảng kinh tế, khủng hoảng xã hội, khủng hoảng liên bang, khủng hoảng quân sự, nơi nào cũng bị khủng hoảng (Chaos in the economy, chaos in the social sphere, chaos in the federation, chaos in the army, chaos everywhere)".

Qua sự kiện lịch sử nêu trên, mong các bạn Thanh Niên phán xét công minh:

Đảng Cộng Sản Sô Viết — Sư Phụ của họ Hồ và đồng đảng — hàng chục năm liên tiếp, đã làm cho kinh tế kiệt quệ, gây nên thảm cảnh bần cùng, mà lại còn chủ trương ***"tin dùng những điều gian dối để che dấu sự thật"*** **nhằm lừa bịp dân chúng** thì tổ chức ấy là tập đoàn ĐẠO TẶC, hay đảng phái chính trị chân chính?

Thứ Nhì là nhận định của ông Hoàng Minh Chính, Viện Trưởng Viện Triết Học Mác-Lênin. Qua làn sóng của đài Á Châu Tự Do ngày 23-1-2004, đương sự đã lên án Cộng Sản mãnh liệt:

"Nhà nước Sô-Viết, dưới thời Stalin đã sát hại khoảng từ 22 đến 23 triệu người. Ở ÚTrung Quốc dưới thời Mao Trạch Đông đã tàn sát khoảng từ 60 đến 70 triệu người...Thì ***những chính quyền CS ấy, độc đảng ấy, đem lại quyền lợi sống còn cho nhân dân hay tàn sát nhân dân.*** *Thế còn ở VN này, cái chính quyền độc đảng của CS, đã làm cho trên 3 triệu người phải hy sinh trong cuộc chiến huynh đệ tương tàn"....*

Bỏ qua những việc làm khác của ông Chính để cô động trong phần nhận định nêu trên, mong các bạn Thanh Niên hãy phán xét công minh:

Quốc Tế Cộng Sản — trong đó có CSVN — sau khi gây ra thảm cảnh chiến tranh máu lửa và tàn sát tổng cộng hàng trăm triệu người, để rồi lại phải xoay chiều 180 độ, cúi đầu đi theo "kinh tế thị trường" của chủ nghĩa Tư Bản thì tất cả bọn chúng, có phải là tập đoàn ĐẠO TẶC Mác-Lênin hay không?

Thứ Ba là "Thư Góp Ý Xây Dựng Đảng" của cựu Trung Tá VC Trần Anh Kim đề ngày 03-02-06. Có đoạn, tác giả đã viết nguyên văn:

"Những đặc điểm nổi bật của đảng CSVN trong quá trình lãnh đạo cách mạng Việt Nam là: Bịp bợm, lừa đảo, ăn cướp, *yêu ai nên tốt, ghét ai nên xấu, bịa đặt vu cáo, trả thù, trù dập, cướp cả quyền làm người của nhân dân, cướp cả quyền công dân của những đảng viên chân chính! Tự cho mình đứng trên pháp luật, đứng ngoài pháp luật, chỉ thích khen, thích nịnh bợ, không thích chê bai, dốt nát, phá hoại, có nhiều việc làm vô văn hoá, giả dối, ham thành tích, che dấu khuyết điểm v.v và v.v.... Trên thế giới này chưa có đảng nào vô liêm sỉ, ăn cháo, đá bát như đảng CSVN"!*

Bỏ qua những việc khác của Tr/Tá VC Trần Kim Anh để cô động trong phần nhận định của đương sự, mong các bạn Thanh Niên phán xét công minh: ***"Những đặc điểm nổi bật của đảng***

CSVN là bịp bợm, lừa đảo, ăn cướp" thì đảng ấy là đảng giặc, hay là đảng chính trị chân chính?

Nhiều nguồn tin khả tín cho biết, hiện thời có khoảng 300 đảng viên VC cao cấp là triệu phú hay tỷ phú US Đô-La (USĐ) — gởi tiền ở ngân hàng ngoại quốc. Chẳng hạn như Lê Đức Anh có trên 2 tỷ USĐ và 7 tấn vàng; Đỗ Mười có khoảng 2 tỷ USĐ; Trần Đức Lương có trên 2 tỷ USĐ; Phan Văn Khải có 2 tỷ USĐ; Phạm Văn Trà 2 tỷ USĐ và 3 tấn vàng …."

Thế mà đại đa số đảng viên CS đều xuất thân từ thành phần vô sản, nếu không ăn cắp công quỹ, nếu không ăn cướp của dân, nếu không hối mại quyền thế, nếu không bán rẻ tài nguyên của đất nước thì chúng lấy tiền ở đâu ra mà trở thành tỷ phú USĐ?

(Xin xem tiếp Bài Thứ II)

San Jose 2-9-2006
Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)

Thảo Luận Với Tuổi Thanh Niên

Bần Cùng Sinh Đạo Tặc? Hay Đạo Tặc Sinh Bần Cùng?

(Bài Thứ II)

Trần Quốc Kháng

Trở lại trang sử năm 1945, sau khi Mặt Trận Việt Minh cướp chính quyền, ép buộc vua Bảo Đại thoái vị thì tay sai của Quốc Tế Cộng Sản là quốc tặc Hồ Chí Minh lên làm "Chủ Tịch Nhà Nước".

Sự kiện lịch sử này làm chúng tôi liên tưởng đến chuyện Mạc Đăng Dung khi xưa. Mặc dù, họ Hồ và họ Mạc có nhiều điểm khác biệt, nhưng ngược lại cũng có nhiều điểm tương đồng.

Thật vậy, qua tập "Việt Nam Sử Lược", đọc lời phê phán của sử gia Trần Trọng Kim, ai cũng hiểu tác giả đã mặc nhiên, liệt kê họ Mạc là "quốc tặc":

"Mặc Đăng Dung đã làm tôi nhà Lê mà lại giết vua để cướp lấy ngôi, ấy là một người nghịch thần; đã làm chủ một nước mà không giữ lấy bờ cõi, lại đem cắt đất mà dâng cho người, ***ấy là người phản quốc.*** *Làm ông vua mà không giữ được danh giá cho trọn vẹn, đến nỗi phải cởi trần ra trói mình lại, đi đến quỳ lạy ở trước cửa một người tướng của quân nghịch để cầu lấy cái phú quý cho một thân mình và một nhà mình,* ***ấy là người không biết đến liêm sỉ.***

Đối với vua là kẻ nghịch thần, ***đối với nước là kẻ phản quốc, đối với cách ăn ở của loài người, là không có nhân phẩm; một người như thế ai mà kính phục?*** *Cho nên, dẫu lấy được giang sơn nhà Lê, dẫu có mượn được thế nhà Minh bênh vực mặc lòng,* ***một cái cơ nghiệp dựng lên bởi sự gian ác hèn hạ như thế, thì không bao giờ bền chặt được****. Cũng vì cớ ấy cho nên con cháu nhà Lê lại trung hưng lên được".*

Rõ ràng như ban ngày, họ Mạc khi xưa cũng chiến thắng, đánh bại nhà Lê để lên ngôi vua và nắm quyền cai trị đất nước, tương tự như họ Hồ cùng đồng đảng hiện nay. Nhưng vì không có Chính Nghĩa, nên họ Mạc và họ Hồ không đạt được "vinh quang" của phía dân chúng dành cho. Lẽ dễ hiểu là đại đa số dân chúng VN đều ghê tởm họ Hồ và đảng CSVN. Lịch sử cận đại đã chứng tỏ, 2 lần họ Hồ cùng đồng đảng "chiến thắng vĩ đại" – trận Điện Biên Phủ năm 1954 và trận tổng tấn công miền Nam năm 1975 — cả 2 lần đều làm cho đại khối dân chúng, phải tìm đường, liều mạng chạy trốn.

Chỉ vì muốn giữ ngôi vua, họ Mạc chịu nhục, quỳ lạy tướng Tàu, dâng vàng cho Tàu, dâng đất cho Tàu. Còn họ Hồ, cũng vì muốn giữ ngôi "Chủ Tịch Nhà Nước", nên đã mở chiến dịch quyên vàng của dân để dâng cho tướng Tàu là Lư Hán. Nhờ vậy, thay vì thi hành lệnh của Tưởng Giới Thạch – đem quân sang VN giải giới quân đội Nhật và giúp VN Quốc Dân Đảng dẹp Cộng Sản — thì Lư Hán làm ngược lại, giúp Mặt Trận Việt Minh. Nhiều bậc cao niên ở Hà Nội đã cả quyết chứng kiến, hồi ấy cán bộ CS đã đi tuyển lựa gái đẹp trong các đoàn thể thiếu nữ — để "làm quà hữu nghị" dâng cho tướng Tàu.

Không những thế, họ Hồ còn cho công an Việt Minh tấn công vào trụ sở VN Quốc Dân Đảng ở số 9 phố Ôn Như Hầu, Hà Nội, trong đêm 12-7-1946. Chúng đã bắt tất cả đảng viên VNQDĐ hiện diện ở đó, mang đi thủ tiêu. Ngay sau đó, chúng ra sau vườn, đào

xác chết của mấy người lính Tàu lên — vì trước khi giao căn biệt thự này cho VNQDĐ, lính Tàu đã đóng quân ở đây và chôn xác đồng đội chết ở phía sau vườn. Đến sáng hôm sau là ngày 13-7-1946, công an Việt Minh hô hoán ầm ĩ, báo động cho dân chúng biết là trụ sở VNQDĐ chỉ là "Hắc Điếm" của"bọn cướp của giết người, có chứng cớ rõ ràng". Nhiều người bị lừa, trong đó có cụ Huỳnh Thúc Kháng, đã kết tội oan cho các đảng viên VNQDĐ. Thế là Hồ, đã nguỵ tạo được "chính nghĩa". Hắn bèn ra lệnh cho thuộc cấp, đi khắp nơi lùng bắt, sát hại hàng ngàn đảng viên VN Quốc Dân Đảng.

Mặc dù CS sử dụng "cứu cánh để biên minh cho phương tiện", nhưng ở cương vị của "Chủ Tịch Nhà Nước", Hồ hành xử như vậy thì quả thật là điều hèn hạ, xảo quyệt và gian ác hơn họ Mạc bội phần.

Dù quỳ lạy tướng Tàu là điều ô nhục của vua quan nhà Mạc, nhưng chuyện ấy kéo dài, chắc hẳn chỉ nửa ngày, hay vài ngày? Dù sao, họ Mạc không hề bắt buộc dân chúng phải chịu nhục nhã, cúi đầu tôn thờ ngoại bang, kéo dài 61 năm nay như họ Hồ và đồng đảng đã làm: "*Thờ Mao Chủ Tịch, thờ Stalin bất diệt*".

Thứ đến, họ Mạc cũng không hề rước cố vấn Tàu, không tuân thủ theo lệnh của cố vấn Tàu, không mở chiến dịch "đấu tố" như họ Hồ đã làm: Xách động con tố cha, vợ tố chồng, bần cố nông sỉ nhục, tra tất rất dã man trước khi giết hại hàng trăm ngàn lương dân sau khi bị vu cáo là "địa chủ gian ác". Trong đó có bà Cát Thanh Long, đại ân nhân của Hồ, đã ủng hộ họ Hồ trong chiến dịch quyên vàng cả trăm lạng và con trai của bà, đã theo Hồ đánh Pháp!

Sau chiến dịch đấu tố, đến năm 1958, trong lúc VNCH ở miền Nam đang gia tăng nỗ lực bảo vệ chủ quyền trên quần đảo Trường Sa thì ở miền Bắc, Hồ ra lệnh cho Phạm Văn Đồng, viết thư xác nhận chủ quyền của Tàu Cộng trên quần đảo này. Chứng cớ rõ ràng như thế, không ai có thể chạy tội phản quốc của họ Hồ. Vết nhơ này đã để lại hệ quả: "Noi gương bác" Hồ quốc tặc, năm 2001, đảng CSVN đã ký kết "Hiệp Định Biên Giới", dâng lãnh thổ và lãnh hải cho Tàu Cộng.

Tuy họ Mạc bị sử sách lên án là "quốc tặc" đấy. Nhưng họ Mạc đã "tự lực, tự cường" khi cướp ngôi vua. Còn họ Hồ thì cúi đầu, làm say sai cho Quốc Tế CS, nhờ thế lực của Nga Tàu, mới giành được chức "Chủ Tịch Nhà Nước". Điểm khác biệt quan trọng là họ Mạc, không phát động chiến tranh. Ngược lại, họ Hồ đã sử dụng chiêu bài "Đánh Pháp Chống Mỹ (1945-1975) để khởi xướng chiến tranh theo chỉ thị của QTCS. Vì vậy, đất nước chúng ta mới biến thành chiến trường đẫm máu của 2 thế lực QUỐC TẾ: Một bên theo chủ nghĩa Cộng Sản độc tài toàn trị, muốn "nhuộm đỏ" VN. Một bên theo chủ nghĩa Tư Bản và thể chế Dân Chủ Tự Do — chống lại chủ Cộng Sản bành trướng.

Nếu xét trên bình diện quân sự thì Quốc Tế Cộng Sản mà Nga Tàu là hai kẻ đầu xỏ và tay sai của chúng là CSVN, đã chiến thắng

ở chiến trường VN năm 1975. Còn Hoa Kỳ, đứng đầu phía Dân Chủ Tự Do — trong đó có VN Cộng Hòa là "đồng minh bất đắc dĩ" — hiển nhiên đã thảm bại.

Thế nhưng, xét trên bình diện Chủ Nghĩa và Chính Nghĩa thì đầu thập niên 1990: Sức mạnh của Tự Do Dân Chủ đã làm cho chủ nghĩa Cộng Sản và "Mẫu Quốc XHCN Liên Sô" tan tành theo sau các nước Cộng Sản Đông Âu. Nói cách khác là Quốc Tế Cộng Sản và Chủ Nghĩa Mác-Lênin đã phá sản toàn diện, không thể nào "đội mồ sống lại" được! Ngay cả Tàu Cộng và Việt Cộng, hàng chục năm qua, cũng phải cúi đầu đi theo "Kinh Tế Thị Trường" của phía thù nghịch là chủ nghĩa Tư Bản để cứu nguy nền Kinh Tế XHCN bị èo uột. **Mặc nhiên, Chính Nghĩa trong cuộc chiến của phía Quốc Gia chống lại Quốc Tế CS mà CSVN là tay sai — từ năm 1945 đến nay trong đó có VNCH — đã toàn thắng và sáng chói như ánh sáng mặt trời sau thời kỳ bị "mây đen bao phủ" hồi cuối thập niên 1970.**

Thật ra, trong thời gian chiến tranh, Hồ cùng đồng đảng đeo mặt nạ "Dân Tộc" và làm ra vẻ "tự túc, tự cường", nên chúng phủ nhận sự hiện diện của cố vấn Nga, quân đội Tàu Cộng.... và phi công Bắc Hàn tham chiến ở VN. Thế nhưng, sự thật ngược lại: Từ tư tưởng đến việc làm, Hồ cùng đồng đảng nằm trong vòng nô lệ của Nga-Tàu: Vũ khí, quân trang, quân dụng, chiến thuật chiến lược, nào là *"Công Đồn Đả Viện",* nào là*"Tiền Pháo Hậu Xung",* nào là *"Cải Cách Ruộng Đất",* nào là *"Trăm Hoa Đua Nở",* rồi đến chiêu bài*"Đánh Tư Sản", "Đổi Mới Tư Duy"...* và *"Kinh Tế Thị Trường Theo Định Hướng XHCN"* đều là do Nga Tàu dậy bảo. Trong bài viết phản bác lại luận điệu "mập mờ đánh lận con đen" của Lê Xuân Khoa — về chiến tranh VN — ông Đại Dương đã nêu lên nhiều nhận định sâu sắc và tài liệu xác thực. Trong đó có đoạn, ông Đại Dương đã viết:

"Căn cứ tài liệu giải mật của Bắc Kinh, vào tháng 8-1993, sử gia Chien Jiang tại Clark University, Hoa Kỳ cho biết Mao Trạch Đông và bộ tham mưu đã dốc tài nguyên và tâm sức cho Bắc Việt nhằm ngăn chặn Mỹ trên ba mặt trận đang bao vây Hoa Lục. Đó là các mặt trận Triều Tiên, Việt Nam và Đài Loan. Các chiến dịch Biên giới (1950), Tây Bắc, châu thổ Hồng Hà (1952), Thượng Lào (1953), Điện Biên Phủ (1954) đều do các tướng lãnh Trung Cộng như Lã quý Ba, Mai Gia Sinh, Đặng Nhất Phấn, Vị Quốc Thanh, Trần Canh đặt kế hoạch và nắm quyền chủ động".

Thế nhưng Hồ cùng đồng đảng không nhận thấy, cúi đầu trong vòng nô lệ của Nga-Tàu là điều quốc sỉ. Ngược lại, chúng lại còn cho đó là "vinh quang" và thường xuyên kể lể "sự nghiệp vẻ vang", đã "đánh bại hai cường quốc Pháp và Mỹ"! Thiết tưởng, chúng ta cũng nên minh định:

CSVN là bọn TỘI ĐỒ của dân tộc, đã mang THẢM HỌA Mác-Lênin từ Sô Viết về VN giày xéo quê cha đất tổ. Không có chuyện CSVN đơn phương thắng Pháp, thắng Mỹ như chúng khoe khoang. Sự thật thì Quốc Tế Cộng Sản — do Nga Tàu

điều khiển và tham chiến — đã thắng Pháp và Mỹ trên chiến trường VN. Điều cốt lõi trong cuộc đấu tranh của CSVN là chủ nghĩa Mác-Lênin mà chúng tôn thờ, cho là "đỉnh cao trí tuệ" và "bách chiến bách thắng" thì lịch sử cận đại đã chứng tỏ, chủ nghĩa ấy là THẢM HỌA chống Nhân Loại và đã bị phá sản toàn diện.

Còn chỗ nào để CSVN ngụy tạo "Chính Nghĩa"? Còn chỗ nào để CSVN kể công che dấu 61 năm tội ác tầy trời đối với Dân Tộc? Kể cả huyền thoại *"bác Hồ ra đi tìm đường cứu nước"* cũng đã "lòi đuôi cáo đỏ": Sự thật, lá thư do chính tay Hồ viết đã cho thấy, "bác Hồ" đi làm bồi tàu cho Tây để sang bên Pháp, viết thư xin vào học nội trú Trường Thuộc Địa. Ước mơ làm tay sai cho Pháp không thành, Hồ xoay sang là tay sai cho Quốc Tế Cộng Sản. Còn"tư tưởng Hồ Chí Minh" ư? Sự thật, chính Hồ đã xác nhận trong Đại Hội Đảng năm 1951, đại ý là "cơ sở tư tưởng cho Đảng là tư tưởng Mác, Anghen và Lênin. Còn đường lối hay chính sách của Đảng thì có Chủ Tịch Stalin và Chủ Tịch Mao Trạch Đông đã vạch sẵn". Nói nôm na, Hồ cùng đồng đảng chỉ là kẻ thừa hành. Chỗ nào là "tư tương Hồ Chí Minh"? Ai còn hoài nghi, xin quý vị kiểm chứng qua cuốn "Hồ Chí Minh Toàn Tập" do VC xuất bản năm 1994, trang 6.

Trở lại chuyện quốc tặc xưa và nay, nếu so sánh chuyện ***"không có liêm sỉ", hoặc "cách ăn ở của loài người, không có nhân phẩm"*** — cụm từ của sử gia Trần Trọng Kim ở phần trên — thì họ Hồ tồi tệ hơn họ Mạc cả trăm ngàn lần.

Thật vậy. Không ai có thể kể được hết tất cả chuyện vô liêm sỉ của Hồ: Mạo nhận là tác giả của tập thơ "Ngục Trung Nhật Ký"; gian dối, dùng bút hiệu là Trần Dân Tiên để viết sách tự ca ngợi và đề cao mình; dâm đãng mà lại còn trí trá, cho đồng đảng ca ngợi mình là "hy sinh hạnh phúc gia đình để phục vụ đất nước". "Nổi danh" nhất là chuyện Hồ ép buộc cô Nông Thị Xuân làm "gái bao" để thoả mãn thú tính. Đến khi có con với cô ta thì Hồ sợ bị bại lộ, nên ra lệnh cho Trần Quốc Hoàn, trùm công an VC, thủ tiêu cô Xuân. Quả thật Hồ là kẻ bất nhân, bất nghĩa đến mức độ, không ai có thể ngờ được! Chính vì thế mà Đại Tá VC là Bùi Tín — dù "nói như vẹm" — cũng không thể nào chối cãi được nữa. Nên hắn đành phải gọi "bác Hồ kính yêu" của hắn là "ông đại Việt gian" và đảng CSVN là đảng "Việt gian".

Nhổ Cỏ Phải Nhổ Tận Gốc

Như phần nhập đề đã trình bầy trong Bài Thứ I, chúng tôi thiết tưởng, muốn tranh đấu cho Dân Chủ Tự Do — hay giải quyết bất cứ vấn nạn nào — chúng ta nên tìm hiểu kỹ càng và giải quyết tận cội nguồn thì mới đạt được giá trị lâu bền. Nói nôm na là "nhổ cỏ phải nhổ tận gốc".

Đồng thời, qua tất cả những phần trình bầy và "nói có sách mách có chứng" ở trên, chắc hẳn đại đa số các bạn Thanh Niên đều đồng ý, đất nước chúng ta bị tập đoàn ĐẠO TẶC cầm quyền, tôn thờ chủ nghĩa Mác-Lênin — vừa phi nhân, vừa lạc hậu — và trị dân bằng đường lối xuẩn động. Chúng liên tục chà đạp lên quyền Dân Chủ Tự Do, xô đẩy đại khối dân chúng vào thảm cảnh lầm than, nghèo khổ, nên đạo tặc hay tệ đoan xã hội, hoành hành khắp nơi.

Như vậy, làm thế nào để đem lại Dân Chủ Tự Do cho đất nước — trong khi đảng CSVN chủ trương độc tài toàn trị? Làm thế nào để diệt trừ tham nhũng — trong đảng cầm quyền, lại tham nhũng từ trung ương đến địa phương? Làm thế nào để "xóa đói giảm nghèo" — trong khi chủ nghĩa Mác-Lênin và đảng CS lại là cội nguồn gây ra thảm cảnh bần cùng trong xã hội? Làm thế nào để chặn đứng tệ trạng "bần cùng sinh đạo tặc" — trong khi dân chúng bị ép buộc, phải tôn thờ quốc tặc Hồ Chí Minh?

Không hiểu các bạn Thanh Niên nghĩ thế nào? Tổng Thống nước Nga là ông Boris Yelsin — cựu đảng viên Cộng Sản đã cải tà quy chính – thì khẳng định rằng: ***"Đối với Cộng Sản thì phải thay thế, chứ không thể nào thay đổi được".*** Còn Tiến Sĩ Raymond thì quả quyết: ***"Chỉ có một cách duy nhất, để canh tân đất nước trong thời XHCN là xoá bỏ chế độ ấy đi".*** Thi sĩ Hữu Loan thì nêu lên nhận xét và chủ trương của ông qua mấy vần thơ:

Hãy ngó mà xem, thật nguy hiểm thay
Chúng nó ngụy trang bằng tổ chức
Bằng quan điểm nhân dân
Bằng lập trường, chính sách
Chúng nó còn thì nhân dân còn khổ
Phải làm tổng vệ sinh cho kỳ hết mọi thằng

Chắc hẳn, ***"làm tổng vệ sinh cho kỳ hết mọi thằng"*** có nghĩa là "nhổ cỏ phải nhổ tận gốc"? Đồng ý là như vậy. Nhưng chúng tôi thiết nghĩ, nếu muốn "nhổ cỏ êm ái" nhất và nhân ái nhất thì chỉ cần quẳng XHCN "vào thùng rác lịch sử" và LOẠI TRỪ tập đoàn ĐẠO TẶC VC ra khỏi các sinh hoạt chính trị hoặc các cơ quan công quyền.

Dù sao, đó chỉ là "nguyên tắc". Còn việc áp dụng "nguyên tắc" ấy, dĩ nhiên là thuộc phạm vi chiến lược, đòi hỏi khối óc minh mẫn của các chiến lược gia — trong các tổ chức đấu tranh chân chính hoạch định.

Ngược lại với "nguyên tắc" nêu trên, trong mấy tháng vừa qua, phe nhóm "chính trị gia nhi đồng đầu bạc", đứng ra "đánh trống khua chiêng" om xòm, quảng bá cho đám "du sinh quàng khăn đỏ" — "cháu ngoan" của "bác Hồ" quốc tặc. "Diện" bên ngoài, chúng đấu tranh cho Dân Chủ Tự Do. Nhưng "điểm" bên trong, chúng muốn "mạ vàng mạ bạc" cho chế độ phi nhân VC. Lẽ dễ hiểu là chúng chỉ chủ trương, *"tích cực nhắc các lãnh đạo đảng CSVN xoá bỏ bất công, chống độc quyền, tôn trọng các quyền tự do của nhân dân, thực hiện bầu cử tự do và công bằng"!*

Thế nhưng, chúng tôi tin tưởng, đa số các bạn Thanh Niên, đều có học vị cao, trí tuệ minh mẫn. Mặc dù tuổi còn trẻ — chưa có nhiều kinh nghiệm về Cộng Sản — nhưng vẫn dễ dàng nhận thấy, đâu là sự thật, phía nào CHÍNH, phía nào là TÀ. Kinh nghiệm lịch sử 61 năm "núi xương sông máu" của dân tộc chúng ta đã cho thấy, hàng trăm hay cả ngàn lần CSVN đã xảo quyệt, lừa bịp dân chúng. Chúng lại còn sử dụng "luật rừng" và chẳng bao giờ tôn trọng bất cứ hiệp định nào do chúng ký kết. Ngay cả *"Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc"* mà Hồ Chí Minh cùng đồng đảng tung ra để nhử mồi quần chúng — từ ngày 2-9-1945 đến nay — vẫn là 3 cái BÁNH VẼ. Nên chắc chắn, chỉ có những kẻ bị bệnh tâm thần mới tin theo chiêu bài đòi hỏi CSVN ban cho quyền tự do này, ban cho quyền tự do kia, hoặc xin chúng thực hiện *"bầu cử tự do và công bằng"!* Làm như vậy, chẳng khác nào "mạ vàng mạ bạc" cho chế độ độc tài toàn trị, độc đảng gian manh, xảo quyệt khôn lường: "*CSVN đã thay đổi, tôn trọng Dân Chủ Tự Do rồi"!*

San Jose 2-9-2006
Trần Quốc Kháng

Tài Liệu Tham Khảo:

(1)- "Việt Nam Sử Lược", Trần Trọng Kim.
(2)- "Thư góp ý xây dựng đảng" CSVN, cựu Tr/Tá VC Trần Anh Kim, đề ngày 03-02- 2006.
(3)- Bản tin và cuộc phỏng vấn Hoàng Minh Chính của Đài Á Châu Tự Do ngày 23-1-2004.
(4) - Tài Liệu PMU 18 của Bộ Ngoại Giao Mỹ (Department Of State, Oversea Security Advisory Council).
(5)- "Lê Xuân Khoa Với Hòa Giải Dân Tộc", bài viết của nhà báo Đại Dương.
(6)- Bản tin của Việt Báo online ngày 13-3-06.
(7)- Bản tin của ký giả Verena Dobnik ngày 11/3/2002 và bài "Gorbachev: Communism Was Pure Propaganda" của ông Brian Carnell ngày 18-3-2002.
(8)- "Văn kiện đảng" CSVN, tựa đề là "Đảng cộng sản Việt Nam ra đời và cương lĩnh đầu tiên của đảng" do CSVN phổ biến trên website www.cpv.org.vn.
(9)- Tài liệu về Hồ Chí Minh trên website www.vietnamexodus.org.
(10)- "Cộng Sản Trên Đất Việt", giáo sư Nguyễn Văn Canh.
(11)- "Lột Trần Huyền Thoại Hồ Chí Minh", nhà báo Trần Gia Phụng.
(12)- "VN Cuộc Chiến Tranh Quốc Gia / Cộng Sản" Tập I, của Nhóm Nghiên Cứu Lịch Sử Hải Ngoại", NXB Nhân Chứng.
(13)- 'Công Và Tội Của Chủ Tịch Hồ Chí Minh Và Đảng CSVN (lịch sử cận đại 1945-2006), sử gia Hoàng Ngọc Thành.

(Photo courtesy of Enwikipedia)
Tổng Thống Hoa Kỳ Dwight Eisenhower đón chào TT
Ngô Đình Diệm tại sân bay Washington National Airport, 1957

♦

9

Sai Lầm Nghiêm Trọng Chưa Từng Thấy Trong Lịch Sử

(Bài 1)

Trần Quốc Kháng (1)

'Chính sách của Mỹ tại VN, đã mắc phải nhiều sai lầm nghiêm trọng từ năm 1960 đến năm 1968. Chúng ta đã không nhận ra, chiến tranh VN là chiến tranh xâm lăng từ miền Bắc [do Nga Tàu điều khiển] chứ không phải là cuộc 'cách mạng' do dân chúng miền Nam nổi dậy. Chúng ta đã không tiên liệu được những hậu quả tai hại xẩy ra, sau khi RA LỊNH đảo chánh vị tổng thống ***ĐÁNG KÍNH và CÓ NHIỀU KHẢ NĂNG Ngô Đình Diệm'.***

(Tổng Thống R. Nixon, Real Peace)

Tính đến đầu tháng 11.1998 thì 35 năm trời đã trôi qua -- kể từ ngày Tổng Thống Ngô Đình Diệm vị quốc vong thân. Nhân ngày giỗ Người quá cố, chúng tôi cảm thấy bùi ngùi khi nhớ lại đoạn văn nêu trên của Tổng Thống Richard Nixon trong cuốn 'Real Peace'. Càng ngày sự thật càng sáng tỏ, trong lịch sử cận đại, TT Ngô Đình Diệm là người có công rất lớn đối với đất nước VN

và là 'đồng minh thân thiết' của Hoa Kỳ, nhưng lại bị chính Hoa Kỳ chủ mưu lật đổ. Đây là lỗi lầm nghiêm trọng trong chính sách đối ngoại của Hoa Kỳ tại VN.

Hệ quả là sau biến cố 1963, uy tín của Hoa Kỳ bị tổn thương trầm trọng. Ngay cả chế độ phi nhân Việt Cộng hiện nay, mặc dù gian xảo khôn lường, đã van xin được bang giao với Hoa Kỳ, nhưng vẫn sợ 'run như cầy sấy'. Hai bên không tin tưởng nhau thì làm sao mà hợp tác kinh doanh, hay hợp tác quân sự? Chứng cớ là thượng tuần tháng 11.98 vừa rồi, tờ *'Nhân Dân'* của VC hoảng hốt kêu gọi *'các đồng chí công an, cán bộ và bộ đội'* cần đề cao cảnh giác hoạt động của CIA -- đang gia tăng nỗ lực tình báo -- mưu toan thực hiện 'diễn tiến hoà bình'!

Nhìn lại chính sách của Hoa Kỳ tại VN thì quả thật, 'vàng thau lẫn lộn'. Trong đó, việc chủ mưu lật đổ Tổng Thống Ngô Đình Diệm để 'MỸ HOÁ Chiến Tranh' là điều sai lầm trầm trọng nhất.

Vàng Thau Lẫn Lộn

Tại VN, từ 1954 đến 1962, uy tín của Hoa Kỳ sáng chói. Điểm son hàng đầu là việc Hoa Kỳ, tích cực ủng hộ Tổng Thống Ngô Đình Diệm. Nhờ có Hoa Kỳ góp phần, Chính Phủ Ngô Đình Diệm đã đem lại thanh bình, tự do và cuộc sống ấm no cho dân chúng miền Nam qua các chương trình kiến thiết và phát triển kinh tế.

(Photo courtesy Google Image search)

Sau đó, Hoa Kỳ đã đem quân trực tiếp tham chiến, ngăn chặn đoàn quân 'Mông Cổ Mác-Lênin' [Nga Tàu là hai kẻ đầu xỏ, Việt Cộng là tay sai đắc lực] xâm lăng VNCH. Mặc dù phía Cộng Sản đả kích dữ dội, nhưng trên nguyên tắc, ai cũng thấy đây là hành động 'nghĩa hiệp' của Hoa Kỳ.

Trong lãnh vực nhân đạo, có 2 lần Hoa Kỳ đã cứu giúp dân chúng VN tỵ nạn Cộng Sản. Lần thứ nhất là năm 1954, có khoảng 1 triệu đồng bào miền Bắc di cư vào Nam. Lần thứ 2, sau khi miền Nam thất thủ năm 1975, tổng cộng có khoảng 1.5 triệu người đã được định cư ở Hoa Kỳ.

Đó là những vết son sáng chói, ngàn đời sẽ lưu trong sử sách. Tuy nhiên, lòng người tin tưởng bao nhiêu thì thất vọng chừng ấy:

- Năm 1963, chính quyền Kennedy đã chủ mưu, mua chuộc nhóm 'Tướng Tá Phản Loạn', sử dụng bạo lực, lật đổ chính phủ TT Ngô Đình Diệm để 'MỸ HÓA Chiến Tranh'.

- Năm 1972, chính quyền Nixon làm ngược lại, 'VN Hoá Chiến Tranh' để dọn đường cho quân đi Hoa Kỳ rút lui khỏi chiến trường.
- Năm 1973, Hoa Kỳ ép buộc VNCH ký kết 'Hiệp Định Ba-Lê' để 'tẩu vi thượng sách'.
- Năm 1975, Hoa Kỳ cắt đứt viện trợ và bỏ rơi VNCH trong khi đoàn quân 'Mông Cổ Mác-Lênin', bất chấp 'Hiệp Định Ba-Lê', công khai xâm chiếm miền Nam.
- Năm 1992, chính quyền Clinton thiết lập bang giao với chế độ gian manh Việt Cộng.

Qua những sự kiện lịch sử kể trên, uy tín của Hoa Kỳ bị tổn thương. Trên trang 2 của cuốn hồi ký 'No More VietNams', Tổng Thống Nixon đã xác nhận:

'...Tháng 4.1975, bộ đội Bắc Việt lái chiến xa của Liên Sô trên đường phố Sài Gòn. Đó là dấu hiệu báo trước cho thể chế độc tài, phi nhân và cảnh lầm than của dân chúng Đông Dương. Đó còn là biểu tượng của sự bất lực -- thiếu ý chí quyết liệt của Hoa Kỳ. Đó là chiến thắng của đế quốc Liên Sô bạo tàn, muốn xâm lăng và đô hộ các nước khác. Thảm cảnh đàn ông, đàn bà và trẻ con -- trước kia từng tin tưởng vào chúng ta -- nay tuyệt vọng, tay sách nách mang, chạy tán loạn trước sức xâm lăng của Cộng Sản. Đó lại còn là biểu tượng của sự thất bại và phản bội của người Mỹ -- chưa hề xẩy ra trong lịch sử'.

Sai Lầm Nghiêm Trọng Chưa Từng Thấy Trong Lịch Sử

Năm 1963, chính quyền Kennedy đã sai lầm trầm trọng khi chủ mưu lật đổ chính phủ Ngô Đình Diệm -- **chính phủ Dân Chủ Tự Do, hoàn toàn hợp hiến, hợp pháp, mà Hoa Kỳ đang chính thức bang giao.**

Đúng như sử gia Hoàng Ngọc Thành đã viết: *'Tài liệu MẬT, lâu ngày sẽ hết MẬT'*. Vì vậy, sau hàng chục năm trôi qua, hầu hết những bí mật về biến cố 1963, đã được tiết lộ hay bị phát giác. Dẫn thượng trong công trình soi sáng sự thật qua tài liệu mật là cuốn *'Những Ngày Cuối Cùng Của Tổng Thống Ngô Đình Diệm'*. Tác phẩm này do ông Hoàng Ngọc Thành biên soạn.

Nhiều cuốn khác, như hai cuốn hồi ký *'Real Peace'* và *'No More Vietnams'* của TT Richard Nixon; cuốn *'The Year Of The Hare'* của giáo sư Fransis Winters; cuốn *'VN Chính Sử' của LS Nguyễn Văn Chức...* và cuốn *'Bên Giòng Lịch Sử VN'* của Linh Mục Cao Văn Luận, đã đóng góp không nhỏ, giúp độc giả tìm hiểu sự thật trong lịch sử. Có 3 sự thật lịch sử quan trọng trong thời Đệ Nhất Cộng Hoà:

Sự thật 1: Tổng Thống Ngô Đình Diệm là người Quốc Gia Chân Chính, có lòng ái quốc, có khả năng lãnh đạo, có đức độ và có công rất lớn đối với đất nước. Mặc dù trong thời gian cầm quyền, TT Ngô Đình Diệm có nhiều khuyết điểm, nhưng xét cho

cùng, **Ông vẫn là người DUY NHẤT TRONG LỊCH SỬ VN -- từ thời Pháp thuộc đến nay -- đã đem ánh sáng Dân Chủ Tự Do và đời sống tươi thắm cho dân chúng trong 9 năm cầm quyền.**

Sự thật 2: Chính quyền Kennedy đã chủ mưu, mua chuộc phe nhóm 'Tướng Tá Phản Loạn', sử dụng bạo lực, thực hiện cuộc đảo chánh ngày 1.11.1963, lật đổ chính phủ Ngô Đình Diệm.

Sự thật 3: *'Pháp Nạn 1963'* chỉ là thảm kịch do bọn 'Vẹm Sư' Thích Trí Quang đạo diễn. Trong giai đoạn đầu, Hoa Kỳ đã chụp lấy cơ hội, hỗ trợ bọn 'Vẹm Sư' Thích Trí Quang, xách động dân chúng biểu tình để nguỵ tạo 'chính nghĩa'. Sang giai đoạn 2 -- sau khi TT Diệm bị lật đổ -- màn kịch 'Pháp Nạn' bị dẹp tan. 'Vẹm Sư' Thích Trí Quang đã bị tướng Nguyễn Ngọc Loan bắt giam.Nếu hắn không khóc lóc thảm thiết và quỳ lậy tướng Loan -- trên chuyến phi cơ dẫn độ về Sài Gòn -- thì chuyện gì xẩy ra? Tướng Loan đã tính áp dụng chiến thuật 'đi với Bụt mặc áo Cà Sa, đi với MA mặc áo giấy', quẳng gã 'Vẹm Sư' này xuống biển -- vì đương sự can trọng tội, làm tay sai cho Cộng Sản, gây rối loạn ở miền Nam. Trong thời gian này, các Phật Tử Chân Chính đều cảm thấy bất mãn khi chứng kiến nhóm 'Vẹm Sư' bầy 'Bàn Thờ Phật' trên đường, bên cạnh cống rãnh -- vừa cản trở giao thông, vừa phỉ báng Phật Giáo.

(Photo courtesy of LIFE)

Trở lại Sự Thật 1 nêu trên thì trong cuốn *'Những Ngày Cuối Cùng Của Tổng Thống Ngô Đình Diệm',* từ trang 209 đến trang 369, sử gia Hoàng Ngọc Thành đã nêu lên đầy đủ chứng cớ, cho thấy chính quyền Kennedy đã 2 lần, thực hiện âm mưu lật đổ TT Ngô Đình Diệm.

Lần thứ nhất được thực hiện vào hạ tuần tháng 8.1963, nhưng thất bại. Lần thứ 2 thì thành công vào ngày 1.11.1963. Sau khi dẫn chứng về vụ điệp viên CIA Lucien Connein trao 3 triệu đồng cho nhóm tướng tá 'Phản Loạn', trên trang 517 ông Thành kết luận:

'Điều chắc chắn là chính quyền Kennedy đã chi tiêu rất nhiều tiền vào việc đảo chánh hơn là số tiền 3 triệu đồng VN, tức chỉ 4 ngàn Mỹ Kim'.

Sang trang 520, độc giả tìm thấy bằng cớ xác thực hơn. Đó là công điện của đại sứ Cabot Lodge, gởi về Hoa Kỳ cho cố vấn an ninh Bundy ngày 30.10.1963 -- nguyên văn bằng tiếng Mỹ như sau:

'As to request from the Generals, they may well have need of funds at last moment with which to buy off potential opposition. To the extent that these funds can be passed discreetly, I beleive we should furnish them, provided we are convinced that the proposed coup is sufficiently well organized to have a good chance of success'.

Lược dịch: *'Theo lời yêu cầu của các tướng lãnh thì vào phút cuối, họ rất cần tiền để mua chuộc những người có khả năng chống đối. Lúc số tiền được bí mật chuyển giao thì tôi tin tưởng là chúng ta nên cung cấp cho họ khi nhận thấy kế hoạch đảo chánh được tổ chức chu đáo, có cơ hội thành công'*.

Trong cuốn *'The Year Of The Hare'* thì trên trang số 3, tiến sĩ Fransis Winters cũng đã xác nhận, TT Kennedy đã chủ mưu lật đổ TT Ngô Đình Diệm:

'Quyết Đinh của TT Kennedy, xách động đảo chánh vào ngày 29.8.1963 và trực tiếp điều khiển trong 2 tháng để lật đổ TT Ngô Đình Diệm -- mặc dù TT Kennedy đã biết rõ, chẳng ai có khả năng lãnh đạo hơn ông Diệm để thay thế -- điều này đã làm những người bình luận thời cuộc khó hiểu vô vùng'.

Trong cuốn *'No More Vietnams'*, trên trang 44, TT Nixon đã viết:

'Chúng ta đã phạm lầm lỗi thứ 3 tại VN trong năm 1963. Chính quyền Kennedy đã làm cho người ta oán giận TT Diệm, qua việc xách động và yểm trợ cuộc đảo chánh lật đổ chính phủ của Ông ta. Kết quả đáng khinh bỉ là việc sát hại ông Diệm để khởi đầu cho giai đoạn khủng khoảng chính trị, bắt buộc chúng ta phải gởi quân đi vào VN tham chiến'.

Thật ra, còn rất nhiều bằng cớ. Nhưng thiết tưởng, chừng đó dẫn chứng cũng đủ để chứng tỏ: Chính quyền Kennedy đã chủ mưu lật đổ chính phủ Ngô Đình Diệm. Hệ quả -- của chính sách sai lầm -- trước tiên là uy tín của Hoa Kỳ bị tổn thương và miền Nam VN bị rối loạn. Đây còn là cơ hội 'ngàn năm một thuở' cho Cộng Sản lan tràn. Không những dân chúng VN sa vào bể khổ, mà chính Hoa Kỳ cũng gánh chịu rất nhiều thiệt hại vì sự sai lầm trầm trọng này:

Hơn 58 ngàn quân nhân Mỹ tử trận. Hàng chục ngàn quân nhân khác bị tàn phế, hoặc mất tích. Từ 1963 đến 1973, mỗi năm Hoa Kỳ đã tốn hàng tỷ Đô-La cho cục chiến dài nhất lịch sử. Các hãng kỹ nghệ quốc phòng Mỹ kiếm được bao nhiêu tỷ Đô-La? Chính quyền Hoa Kỳ đạt được mục tiêu chiến lược nào mà dân chúng Hoa Kỳ phải gánh chịu nỗi bất hạnh trầm trọng như thế?

Tiếp theo, đến tháng 4.1975, đoàn quân 'Mông Cổ Mác-Lênin' đã xé bỏ Hiệp Định Ba-Lê, công khai xâm chiếm miền Nam. Hoa Kỳ bất chấp các văn kiện ký kết, cúp viện trợ và bỏ rơi VNCH. Đây là lần đầu tiên trong lịch sử, Hoa Kỳ đã lui quân trước họng súng xâm lăng của Quốc Tế Cộng Sản -- nếu không muốn nói là Hoa Kỳ thất trận ở VN.

Người Có Công Lớn Nhất Trong Lịch Sử Cận Đại

Nhiều người chê trách chế độ Ngô Đình Diệm là *'quan liêu, độc tài... và gia đình trị'*. Bọn gian manh còn buộc tội Ông là *'đàn áp Phật Giáo, là Việt gian, là tay sai cho Mỹ'*.

Nhưng sự thật, từ thời Pháp Thuộc đến nay, Ông vẫn là người duy nhất trong lịch sử cận đại đã đem ánh sáng Dân Chủ Tự Do và đời sống tươi thắm cho dân chúng trong 9 năm cầm quyền -- mặc dù Ông không tránh khỏi những khuyết điểm 'thường tình' như các vị Tổng Thống khác ở các nước Âu Mỹ.

Nếu quý vị nào biết người khác trong lịch sử cận đại, đã tạo dựng sự nghiệp 'ích quốc lợi dân' hơn ông Diệm, xin nêu lên với bằng cớ xác thực trước công luận. Chúng tôi xin tri ân và đính chính, nếu nhận thấy mình lầm lẫn.

Ngược dòng lịch sử thì thấy ngay sự thật: Năm 1932, sau khi du học ở Pháp, Hoàng Tử Vĩnh Thuỵ về nước, lên ngôi Hoàng Đế, niên hiệu là Bảo Đại. Năm 1933, nội các mới của Nhà Vua được thành lập ngày 2 tháng 5: 'Tuần Vũ' Ngô Đình Diệm, 'ông quan' 32 tuổi, nổi tiếng là 'thanh liêm chính trực', được Nhà Vua bổ nhiệm làm 'Thượng Thư Bộ Lại' -- tương đương với chức vụ Thủ Tướng. Trong khi tại chức, ông Diệm đòi hỏi Pháp phải thi hành Hoà Ước 1884, trả lại chủ quyền Trung Kỳ và Bắc Kỳ cho VN. Đồng thời, ông Diệm đề nghị vua Bảo Đại cải cách hệ thống hành chánh để VN có ngân sách riêng, có quân đội riêng.

Sau 2 tháng, việc giành lại chủ quyền cho 2 miền Bắc và Trung không thành, ông Diệm từ chức. Có nghĩa là Ông đã từ bỏ quyền hành bao la, từ bỏ bổng lộc cao sang, xuống làm người dân Việt bình thường. Điều này chứng tỏ, ông Diệm xem địa vị, danh vọng và tiền tài như cỏ rác. Đối với Ông, 'ích quốc lợi dân' mới là điều quý trọng. Điểm son sáng chói này, làm nhiều người kính phục, mở đầu cho sự nghiệp chính trị lẫy lừng của Ông sau này.

Chuyện 'ông quan Thượng Thư' từ bỏ quyền cao chức trọng làm nhiều người liên tưởng đến chuyện trái ngược mà Hồ Chí Minh đã làm:

Sau khi đi làm bồi tàu cho Tây, Hồ viết thư gởi Chính Phủ Pháp năm 1911, van xin được theo học trường Thuộc Địa -- với mong ước, được làm tay sai cho thực dân, cai trị dân chúng VN. Vì bản chất TÔI TỚ bẩm sinh không được thoả mãn, Hồ xoay sang làm tay sai cho Đệ Tam Quốc Tế và được dưỡng dục (nuôi nấng và dậy bảo) ở bên Nga Sô. Nhờ vậy, họ Hồ -- xuất thân là gã bồi tàu cho Tây -- trở thành bạo chúa, chiếm được miền Bắc năm 1954.

Trong khi ấy, theo lời mời của vua Bảo Đại, ngày 7.7.1954, ông Diệm về nước chấp chánh với chức vụ Thủ Tướng chính phủ. Ông phải đương đầu với trình trạng vô cùng hỗn loạn tại miền

Nam: Pháp và tay sai phá hoại. Phiến loạn Bình Xuyên và các lực lượng giáo phái lộng hành. Chúng cấu kết với nhau, cố ý gây rối loạn để ông Diệm phải 'cuốn gói' đi khỏi miền Nam .

Nhưng không! Mặc dù 'tứ bề thọ địch', chính phủ Ngô Đình Diệm đã làm nhiều người ngỡ ngàng trước những thành công lẫy lừng trong mấy năm liên tiếp:

- Dẹp tan tệ trạng 'nhị thập xứ quân' vô cùng rối loạn ở miền Nam, để thống nhất chủ quyền quốc gia.
- Cứu giúp và định cư cho một triệu đồng bào miền Bắc, di cư vào Nam tỵ nạn Việt Cộng. Giành lại TOÀN VẸN chủ quyền quốc gia khi tuyên bố, rút ra khỏi 'Liên Hiệp Pháp'. **Nền Cộng Hòa -- thể chế Dân Chủ Tự Do đầu tiên trong lịch sử VN -- đã đến với dân tộc chúng ta ngày 26-10-1955. Từ đó, Quốc Gia VN trở thành VN Cộng Hòa.**

(Photo courtesy Google Image search)

- Cải tổ toàn diện Quân đội Quốc Gia để trở thành Quân Đội VNCH.
- Cải tổ chương trình giáo dục, từ tiểu học đến đại học.
- Nhiều trường học được xây cất. Điển hình là trường trung Học Chu Văn An, trường trung học Nguyễn Trãi, Học Viện Quốc Gia Hành Chánh, Trường Võ Bị Quốc Gia VN, Viện Đại Học Huế... và Viện Đại Học Cần Thơ.
- Đem lại đời sống tươi thắm cho dân chúng miền Nam qua các chương trình kiến thiết quốc gia và phát triển kinh tế.

Khắp nơi trên thế giới, tất cả các chính khách đều nhìn nhận, TT Ngô Đình Diệm là chính trị gia xuất sắc nhất trong vùng Đông Nam Á. Vì hiểu rõ khả năng lãnh đạo và đức độ của TT Ngô Đình Diệm, phía Bạn cũng như phía Thù; phía Tư Bản Tây Phương cũng như phía Cộng Sản, đều tỏ lòng kính nể.

Trước nhất là phía Cộng Sản. Sau khi TT Diệm bị lật đổ, Nguyễn Hữu Thọ, chủ tịch mặt trận côn đồ -- mệnh danh là *'Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam'* -- đã hả hê tuyên bố:

'Hoa Kỳ đã làm một chuyện mà chúng tôi không thể nào làm nổi trong suốt 9 năm vừa qua. Chúng tôi không ngờ là vớ được món quà từ trên thiên đàng rơi xuống'.

Năm 1995, khi phái đoàn Mc Namara đến HàNôi, Võ Nguyên Giáp đã phải nhìn nhận ông Diệm là người đức độ và có tầm nhìn xa hiểu rộng:

'Ông Diệm là người Quốc Gia chân chính, không bao giờ cho phép Hoa Kỳ chiếm quyền điều khiển chiến tranh VN -- vì việc này dẫn đến thất bại thảm khốc cho chính quyền Sài Gòn, Hoa Kỳ và các nước đồng minh'.

Về phía Hoa Kỳ, như đã trích dẫn ở phần trên, TT Nixon đã nêu lên nhận xét:

*'Chúng ta đã không tiên liệu được những hậu quả tai hại xẩy ra, sau khi RA LỊNH đảo chánh **vị tổng thống ĐÁNG KÍNH và CÓ NHIỀU KHẢ NĂNG Ngô Đình Diệm**'.*

Ngay cả TT Kenndy, cũng phải công nhận hai ông Diệm Nhu là hai người đã hết lòng với đất nước. Chứng cớ là tối hôm 2.11.1963, tại nhà nghỉ mát ở Rattlesnake Mountain, khi bà Mary Gimbel buộc tội hai ông Diệm Nhu là 'bạo chúa' thì TT Kennedy bảo rằng:

'Không phải thế đâu, hai Ông ấy gặp hoàn cảnh khó khăn. Họ đã làm những điều tốt đẹp nhất cho xứ sở của họ'.

Về phía vua Bảo Đại, khi mới bị truất phế, có tin cho rằng Ông bực bội, đả kích TT Diệm gay gắt. Nhưng sau khi bình tâm, hiểu rõ vấn đề, vị Cựu Hoàng này đã nhìn nhận ông Diệm là người yêu nước, bị sát hại vì không muốn miền Nam lệ thuộc vào Hoa Kỳ. Trên trang 60 của cuốn *'Những Ngày Cuối Cùng Của TT Diệm'* ghi lại lời tuyên bố của vua Bảo Đại khi báo chí phỏng vấn:

'Ông Diệm là người tôi tín nhiệm. Lúc đó thế lực của Pháp đã thất bại. Phía Cộng Sản đã được Liên Sô tích cực ủng hộ về mọi mặt, nên tôi khuyên ông Diệm tìm sự ủng hộ của Mỹ để ngăn chặn sự bành trướng của Cộng Sản. Việc ông ta lật đổ tôi là do sức ép của chính trị. Ông Diệm là người yêu nước, lúc trao quyền, tôi có yêu cầu ông ấy cam kết hai điều trước bàn thờ Thiên Chúa, vì ông ấy rất mộ Đạo, là phải giữ vững miền Nam và nếu không làm được sứ mạng ấy thì phải trao lại quyền cho tôi. Nhưng rồi, ông ta chết khi thi hành nhiệm vụ. Dù sao, ông ta cũng cố sức giữ những lời cam kết ấy mà không được'.

Nhìn lại sai lầm của Hoa Kỳ trong chiến tranh VN thì quả nhiên, lời tuyên bố của TT Diệm rất đúng:

'Nước Mỹ giàu mạnh và có nhiều điểm tốt. Nhưng sức mạnh đó KHÔNG CÓ NGHĨA là CÓ QUYỀN ra chỉ thị cho VN. Việt Nam hiện đang chống lại một cuộc chiến mà Hoa Kỳ chưa bao giờ có kinh nghiệm. Vậy thì đừng có ý kiến'.

Trong cuốn *'Bên Dòng Lịch Sử VN',* Linh Mục Cao Văn Luận đã ghi lời tâm sự của TT Diệm khi hai người gặp nhau tại dinh Gia Long năm 1963:

'Tôi muốn võ trang đầy đủ cho Bảo An, Dân Vệ, Thanh Niên Chiến Đấu, Mỹ không chịu. Tôi muốn tăng cường quân đội, Mỹ từ

chối không cung cấp vũ khí và phương tiện. Mỹ chỉ muốn đưa quân sang VN mà thôi'.

Về phía Hoa Kỳ thì vào ngày 22.11.98, lần đầu tiên thư viện John F Kennedy đã cho phổ biến những cuốn băng ghi âm về cuộc nói chuyện của TT Kennedy -- có liên hệ đến biến cố 1.11.1963. Tài liệu cho thấy, sau khi TT Diệm và ông Nhu bị nhóm 'Tướng Tá Phản Loạn' sát hại dã man thì vào ngày 4.11.63, ông Kennedy đã tỏ ra hối hận và nhìn nhận rằng:

'Chính Phủ Hoa Kỳ chịu tránh nhiệm nặng nề về cuộc đảo chánh này vì đã khởi đầu bằng một công điện gởi đi vào đầu tháng 8.1963, 'Đề Nghị' một cuộc đảo chánh'.

Khoảng 3 tuần lễ trước khi bị ám sát, Tổng Thống Kennedy nói tiếp trong cuối băng:

'Theo sự nhận xét của tôi thì công điện trên đã không được soạn thảo kỹ càng và đáng lẽ cũng không nên gởi đi vào ngày cuối tuần. Tôi cũng không nên chấp thuận điều này trước khi lắng nghe lý lẽ của phía phản đối cuộc đảo chánh'.

Hối ấy, phía phản đối đảo chánh, dẫn đầu là phó TT Johnson; tham mưu trưởng Liên Quân là tướng Maxwell Taylor; bộ trưởng Tư Pháp R. Kenndy... và bộ trưởng Quốc Phòng Mc Namara. Còn phía khởi xướng đảo chánh gồm có thứ trưởng đặc trách Chính Trị Averell Hariman... và đại sứ Cabot Lodge.

Chúng tôi thiết tưởng, chừng ấy chứng cớ cũng đủ làm tê liệt những luận điệu xảo trá -- trong mưu đồ xuyên tạc lịch sử của CSVN và tay sai -- nhằm bôi bác những người Quốc Gia Chân Chính mà Tổng Thống Ngô Đình Diệm là mục tiêu chính yếu: Người có công rất lớn đối với đất nước VN. Vì chủ quyền Quốc Gia mà Ông bị sát hại năm 1963.

Khẳng định rằng, ngày 1.11.1963 là ngày Phản Loạn. Đây là ngày đầu, VN sa vào thời kỳ **'MỸ HÓA chiến tranh'**. Hai miền Nam Bắc VN trở thành 'Điểm Nóng' trong 'Chiến Tranh Lạnh' (Cold War, 1945-1991) mà Hoa Kỳ muốn ngăn chặn thảm họa Cộng Sản bành trướng trong vùng Đông Nam Á.

Dù sao, Cộng Sản vẫn là phía khởi xướng chiến tranh: Theo chỉ thị của Nga-Tàu, quốc tặc Hồ Chí Minh và đồng đảng đã thành lập mặt trận côn đồ ngày 20-12-1960 -- mệnh danh là *'Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam'* -- để áp đặt ách nộ lệ Mác-Lênin ở miền Nam Tự Do.

(Xin xem tiếp Bài 2)

San Jose 26-10.1998
Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)

Sai Lầm Nghiêm Trọng Chưa Từng Thấy Trong Lịch Sử

(Bài 2)

Trần Quốc Kháng

Trong bài Thứ Nhất, chúng tôi đặt trọng tâm vào sai lầm trong chính sách đối ngoại của Hoa Kỳ, xẩy ra tại VN năm 1963, với chủ đích, góp phần giúp các thệ trẻ 'tìm hiểu lịch sử để làm lịch sử'. Chủ đề, được tóm lược qua đoạn văn của Tổng Thống R. Nixon, viết trong cuốn *'Real Peace':*

'Chính sách của Mỹ tại VN, đã mắc phải nhiều sai lầm quan trọng từ năm 1960 đến năm 1968. Chúng ta đã không nhận ra, chiến tranh VN là chiến tranh xâm lăng từ miền Bắc [do Nga Tàu điều khiển]chứ không phải là cuộc 'cách mạng' do dân chúng miền Nam nổi dậy. Chúng ta đã không tiên liệu được những hậu quả tai hại xẩy ra, sau khi RA LỊNH đảo chánh ***vị tổng thống ĐÁNG KÍNH và CÓ NHIỀU KHẢ NĂNG Ngô Đình Diệm'.***

Như vậy, nói ngắn gọn theo TT Nixon thì Hoa Kỳ không hiểu rõ 'Bạn và Thù'. Không những thế, chính quyền Kennedy lại còn mua chuộc phe nhóm 'Tướng Tá Phản Loạn', lật đổ và thẳng tay sát hại TT Diệm cùng bào đệ của Ông. Vậy thì làm sao mà chiến thắng? Tổng Thống Nixon cũng đã khẳng định, Việt Cộng là đảng giặc gian manh, xảo trá khôn lường. Nên Hoa Kỳ giao thiệp với chúng, chỉ là chuyện 'nuôi ong tay áo'.

Nhìn lại cuộc chiến VN thì rõ ràng, trên hình thức, Hoa Kỳ đã ỷ lại vào **sức mạnh quân sự và kỹ thuật tân tiến,** nên lãng quên Binh Pháp: *'Thượng sách là công tâm, trung sách là công lương, hạ sách là công đồn'.*

Hoa Kỳ đặt trọng tâm vào việc 'Công Đồn': Lật đổ TT Ngô Đình Diệm để 'MỸ HOÁ chiến tranh'; ào ạt đem quân vào miền Nam tham chiến và cho phi cơ dội bom miền Bắc. Hoa Kỳ đã đạt được nhiều chiến thắng quân sự. Ngược lại, **Hoa Kỳ cùng VNCH không chú trọng nhiều vào việc 'Công Tâm' và 'Công Lương'.** Các hoạt động chiến tranh tâm lý và 'Chiêu Hồi' của VNCH không đủ mạnh, mang tính cách 'nhân đạo' nhiều hơn là 'Công Tâm'.

Các phi vụ Việt Mỹ, oanh tạc trên đường mòn tiếp liệu Hồ Chí Minh, chỉ ở mức độ 'cầm chừng'. Mãi đến năm 1972, TT Nixon mới thực hiện việc 'Công Lương' khi cho Hải Quân phong toả hải cảng Hải Phòng. Nhưng ông lại sử dụng cụm từ *'Việt Nam hóa chiến tranh'.* Cụm từ này đã góp phần làm lu mờ chính nghĩa chống Cộng của Quân Dân miền Nam. Vì nó mang hàm ý sai lầm: *'Cuộc chiến, tự nguyên thủy là của Hoa Kỳ'.* Nhưng thật sự, trước đó 9 năm, chính quyền Kennedy đã chủ mưu lật đổ TT Diệm để 'MỸ HÓA chiến tranh'. Có nghĩa là Hoa Kỳ đã chiếm quyền điều khiển và mang quân tham chiến ở VN.

Ngược lại với chiến lược của Hoa Kỳ thì Quốc Tế Cộng Sản áp dụng sách lược 'ba mặt giáp công', ưu tiên theo thứ tự: *'Thượng sách là công tâm, trung sách là công lương, hạ sách là công đồn'.*

Ở trong nước, vì có sự hiện diện đông đảo của quân đội Mỹ, Cộng Sản đẩy mạnh chiêu bài ***'chống Mỹ cứu nước'.*** Chúng hô hào, *'máu ta còn quý hơn vàng; nhưng vì non nước sẵn sàng hy sinh',* nên đã lừa gạt được nhiều người nhẹ dạ.

Ở hải ngoại, Quốc Tế Cộng Sản mua chuộc bọn truyền thông thiên tả, hết năm nọ đến năm kia, trưng bầy hình ảnh và loan tin bất lợi cho VNCH và Hoa Kỳ, trong khi chúng dấu diếm những tội ác tầy trời của VC. Kết quả là Chính Nghĩa Chống Cộng tại miền Nam bị lu mờ. Càng ngày phong trào phản chiến càng lên cao. Dân chúng Mỹ rầm rộ biểu tỉnh phản đối chiến tranh VN. Kết quả cuối cùng, đúng như đại tướng Westmoreland đã khẳng định:

'Chúng ta không thua Cộng Sản trên chiến trường, mà thua Cộng Sản tại 'home land front!' -- tức là ở Hoa Kỳ.

Đúng là như vậy. Nhờ sách lược 'Công Tâm' — tuyên truyền bị bợm thâm độc — nên Quốc Tế Cộng Sản đã thắng khối Tư Bản Tây Phương (do Mỹ lãnh đạo) tại chiến trường VN. Vì phong trào Phản Chiến lên cao, ảnh hưởng trực tiếp đến vấn đề chính trị ở Hoa Kỳ, khiến Hoa Kỳ phải rút lui khỏi VN và cắt đứt viện trợ cho VNCH. Năm 1975, miền Nam nhỏ bé, lại không đủ vũ khí và vật liệu chiến tranh, làm sao có thể đương đầu với Quốc Tế Cộng Sản mà Nga Tàu là 2 kẻ đầu xỏ?

Nói tóm lược thì quả thật: Chỉ vì Hoa Kỳ và VNCH đã 'CHỐNG CỘNG BẰNG MỒM' yếu kém — trong các cuộc biểu

tình, hoặc trên radio, trên TV và các phương tiện truyền thông khác — nên miền Nam mới thất thủ.

Quá khứ là như vậy. Còn hiện tại thì sao? Phải chăng, chuyện bang giao hiện thời giữa chế độ Mafia VC và Hoa Kỳ, chỉ là màn kịch 'Kẻ Cướp Gặp Bà Già'? Chẳng lẽ Hoa Kỳ lại 'nuôi ong tay áo'? Dù sao, uý tín vẫn là yếu tố quan trọng trong chính sách đối ngoại.

Uy Tín Và Quyền Lợi Quốc Gia

Như đã trình bầy, năm 1963 chính quyền Kennedy chủ mưu lật đổ TT Diệm. Năm 1975, chính quyền G. Ford bỏ rơi VNCH, bất chấp các văn kiện của Hoa Kỳ đã ký kết. Năm 1992, chính quyền Clinton bang giao với kẻ thù là chế độ Mafia VC. Những kẻ xu thời, biện hộ cho sự việc 'thay trắng đổi đen' này:

'Nước Mỹ không có bạn suốt đời, mà cũng chẳng có kẻ thù muôn kiếp. Chỉ có quyền lợi nước Mỹ trên hết'.

Đồng ý. Quyền lợi quốc gia hay 'national interest' là hàng đầu. Nhưng Danh Dự, hoặc Thể Diện Quốc Gia, và nhất là Uy Tín để hợp tác thì sao? Mấy điều này, có phải là 'quyền lợi quốc gia' trên phương diện tinh thần hay không? **Vì ích lợi vật chất nhất thời mà mờ mắt, làm mất thể diện và uy tín của quốc gia là điều sai lầm trầm trọng.**

Hiển hiện, uy tín là yếu tố rất quan trọng. Trong bất cứ lãnh vực nào, chính trị cũng như kinh doanh, tình yêu cũng như tình bạn. Mất uy tín hay 'bad credit' thì chẳng còn ai tin tưởng mà hợp tác! Như ở Hoa Kỳ chẳng hạn, kẻ nào 'bad credit' mà muốn đi làm, không ai mướn; muốn vay nợ, chẳng ai cho; muốn ứng cử, chẳng ai bỏ phiếu tín nhiệm.

Bài học năm 1963 cho thấy, sau khi chính quyền Kennedy chủ mưu lật đổ TT Diệm thì uy tín của Hoa Kỳ bị tổn thương trầm trọng. Hệ luỵ là hiện nay, nhiều quốc gia trên thế giới, nhất là những xứ nhược tiểu, cần Đô-La và khoa học kỹ thuật của Hoa Kỳ, nhưng rất e ngại khi trở thành đồng minh của Hoa Kỳ. Ngay cả chế độ Mafia Việt Cộng, gian xảo khôn lường, tuy van xin được bang giao với Hoa Kỳ nhưng vẫn sợ 'run như cầy sấy'. Lúc nào VC cũng xem Hoa kỳ là 'thế lực thù nghịch' hàng đầu trên thế giới. Hóa ra, chuyện bang giao giữa VC và Hoa Kỳ, có khác nào màn kịch 'Kẻ Cướp Gặp Bà Già'? Hai bên không tin tưởng nhau thì làm sao mà hợp tác kinh doanh, hoặc hợp tác quân sự?

Trở lại lại biến cố 1963 thì ai cũng thấy, sai lầm nghiêm trọng này đã tạo ra cơ hội 'ngàn năm một thuở', giúp Cộng Sản đánh chiếm miền Nam. Không những dân chúng miền Nam sa vào bể khổ mà chính Hoa Kỳ, cũng phải chịu thiệt hại nặng nề. Chẳng hạn như thảm cảnh của 58 ngàn chiến sĩ Hoa Kỳ hy sinh trên chiến trường. Hàng chục ngàn người khác bị tàn phế, hay mất tích. Chính quyền Hoa Kỳ đạt được mục tiêu nào mà dân chúng Hoa Kỳ phải gánh chịu nhiều bất hạnh đến như vậy?

Bên cạnh chuyện thực tế, còn trong lãnh vực tâm linh hoặc đạo lý thì sao? Người Mỹ thường nói: *'Honesty is the best policy' hay 'Chân thành là chính sách tốt nhất'*. Lời nói này có hàm ý: Quyền lợi phải song hành với đạo lý. Vì thế Hoa Kỳ mới đề cập đến hai chữ 'Nhân Quyền' trong việc mở rộng kinh doanh trên thế giới.

Ở Hoa Kỳ thì hôm chủ nhật 11.10.1998, qua hệ thống truyền hình, nhiều người nhìn thấy TT Clinton cầm cuốn Thánh Kinh, hăng hái bước đến nhà thờ. Phải chăng, sau chuyện tai tiếng tình dục với cô Monica và nói dối quốc dân, ông Clinton muốn tỏ lòng, hướng về Thượng Đế -- có nghĩa là hướng về đạo lý -- để phục hồi uy tín?

Thưa vâng. 'In God We Trust' có nghĩa là 'Chúng Ta Tin Tưởng Vào Thượng Đế'. Đây là điều cao quý nhất của Hoa Kỳ, được ghi trang trọng trên tờ giấy Đô-La. Mà tin tưởng nơi Thượng Đế hay Thiên Chúa thì chuyện đầu tiên là lẽ Công Bằng và lòng Bác Ái.

Theo tinh thần đó, khi chính quyền Kennedy chủ mưu, mua chuộc nhóm 'Tướng Tá Phản Loạn', sử dụng bạo lực, lật đổ Chính Phủ Ngô Đình Diệm, rồi sát hại ông Diệm và ông Nhu thì có phù hợp với lẽ Công Bằng và lòng Bác Ái hay không?

Vả lại, dựa trên căn bản Pháp Lý thì ai cũng thấy vấn đề rõ ràng hơn: **Hoa Kỳ đang có bang giao mật thiết với VNCH mà lại chủ mưu lật đổ chính phủ Dân Cử của VNCH thì có đúng với Quốc Tế Công Pháp, với tinh thần Dân Chủ hay không?**

Do đó, trước Anh Linh của Tổng Thống Ngô Đình Diệm, trước Anh Linh của các chiến sĩ VNCH và Hoa Kỳ -- đã hy sinh trên chiến trường VN -- vấn đề được nêu lên: Chính quyền Hoa Kỳ sẽ làm gì để chuộc lại lỗi lầm nghiêm trọng nêu trên?

Hiện thời Hoa Kỳ đang ép buộc chế độ Mafia VC phải tôn trọng 'Nhân Quyền' và thay đổi thể chế. Có nghĩa là từ bỏ con đường bất nhân, độc tài đảng trị, hoàn toàn theo kinh tế Thị Trường và Dân Chủ Tự Do.

Thế nhưng, đến bao giờ VC mới thật sự hoàn lương? Thật sự quẳng Mác-Lê vào sọt rác? Thật sự trở về 'Chính Nghĩa Quốc Gia' để thực thi Dân Chủ Tự Do?

Ở VN hiện thời thì tất cả các lãnh vực: Tôn giáo, báo chí, truyền thông, ấn loát, xí nghiệp, kinh doanh, giáo dục, đoàn thể này, tổ chức kia, mặt trận nọ v.v. đều do bàn tay ***'của đảng, do đảng, vì đảng',*** công khai hay ngấm ngầm điều khiển. Ngay cả các hãng xưởng ngoại quốc, muốn mướn nhân công, cũng phải được VC chấp thuận.

Dưới ách cai trị khắc nghiệt — nào là công an nổi, nào là công an chìm, nào là 'Sổ Hộ Khẩu', lúc nào người dân cũng bị đe doạ, tưởng như 'cái Búa, cái Liềm' của Cộng Sản, đang kề vào đầu vào cổ — thì việc tổng tuyển cử để 'dân chủ hoá VN', hiển nhiên trở thành chuyện KHÔNG TƯỞNG.

Bài học về *'Chính Phủ Liên Hiệp'* ở bên Cao Miên là trường hợp điển hình -- được thành lập theo xu hướng 'hoà hợp

hoà giải, đa nguyên đa đảng' -- đã cho thấy, giải pháp này sa vào bế tắc: Phe bù nhìn của VC là Hun Sen cố tình gây rối loạn để nắm trọn quyền hành. Hoa Kỳ và Liên Hiệp Quốc đã tốn biết bao nhiêu công của cho vấn này mà kết quả vẫn là chuyện 'dã tràng xe cát biển Đông'. Vì vậy, ngày 11.10.1998, Hạ Viện Mỹ đã thông qua nghị quyết lên án bù nhìn Hun Sen 'can tội ác chiến tranh và tội ác chống nhân loại'.

Còn VC là phía khởi xướng chiến tranh VN (1960-1975) thì sao? Tội ác chiến tranh và tội ác diệt chủng của chúng còn lớn gấp ngàn lần so với Hun Sen và 'Khờ Me Đỏ'. Vậy mà Hoa Kỳ lại làm lơ, 'tha thứ' cho chúng?

Đối với đảng giặc VC, chỉ có giải thể chứ không thể nào 'hoà hợp hoà giải', hay cải thiện được chúng. Nếu không thực hiện được thì chắc chắn, chuyện bang giao giữa VC và Hoa Kỳ, 'ngàn năm mây bay' vẫn là chuyện 'kẻ cướp gặp bà già', hoặc 'nuôi ong tay áo'.

Chẳng Lẽ Hoa Kỳ 'Nuôi Ong Tay Áo'?

Để khai thác thị trường nhân công rẻ mạt ở VN, phía Tư Bản Tây Phương cấu kết bọn Mafia Việt Cộng, tung ra liều thuốc an thần: *'Hãy tha thứ và quên đi dĩ vãng -- Let bygones be bygones'*. Nói cách khác là 'hoà hợp hoà giải'. Chúng sợ VN có biến động thì chuyện kinh doanh của chúng không yên ổn. Nhiều người nhiễm độc, lầm tưởng chiến tranh VN đã chấm dứt 23 năm qua thì mọi chuyện đều xong xuôi. Nhất là từ khi chính quyền Clinton bang giao với VC.

Nhưng không, **CHỐNG CỘNG LÀ NGHĨA VỤ CHỐNG TỘI ÁC, nên cuộc đấu tranh của đồng bào VN để giải thể chế độ Mafia VC vẫn tiến hành.** Hiện thời chế độ gian manh VC, van xin được giao thiệp với Hoa Kỳ, nhưng vẫn xem Hoa Kỳ là 'thế lực thù nghịch' hàng đầu trên thế giới.

Dù với chủ đích nào, khi giao thiệp với đảng giặc VC, xảo trá khôn lường, vẫn là điều không nên làm. Không bên nào tin cẩn bên nào thì làm sao mà hợp tác kinh tế, hay hợp tác quân sự?

Mấy năm trước đây, Trần Bạch Đằng, kẻ đứng đầu cơ quan tuyên truyền bịp bợm của đảng VC tuyên bố:

'Hợp tác với Mỹ nhưng vẫn coi chúng là kẻ thù'!

Điều này phản ảnh đường hướng của đảng giặc VC: Khi bí thế, chúng 'lùi một bước để rồi tiến hai bước'. Chúng van xin Hoa Kỳ ban ân huệ, nhưng không bao giờ tin tưởng vào Hoa Kỳ. Bọn 'Vẹm' nằm vùng ở Bắc CALI, đã từng viết báo, tung ra luận điệu xấc láo để nhục mạ Hoa Kỳ làm nhiều người bực bội:

'Thằng Mỹ to con phải cúi đầu chịu lập văn phòng liên lạc để tiến tới bang giao'.

Tại VN, Việt Cộng vẫn tiếp tục triển lãm *'tội ác Mỹ Ngụy'*. Lâu lâu, chúng lại đánh trống khua chiêng về vụ thuốc khai quang 'Da Cam' mà Hoa Kỳ đã sử dụng trong chiến tranh. Chủ ý của

chúng là kiếm Đô-La dưới chiêu bài 'nhân đạo' và hàm ý, kết án Hoa Kỳ gây ra tội ác.

Tại Hoa Kỳ, nhiều trò hề do VC chủ xướng đã được tung ra: Thành phố này *'kết nghĩa'* với thành phố kia ở VN. 'Kết nghĩa' gì đây? 'Kết nghĩa Đô-La' hay kết nghĩa 'kẻ cướp gặp bà già'? Mấy tuần rồi, chuyện đơn sơ là 'Hiệp Ước Hàng Không' giữa Hoa Kỳ và VC vẫn 'cãi nhau như mổ bò'. Làm sao mà *'kết nghĩa"*?

Hiện thời, hội chứng chiến tranh VN vẫn còn xuất hiện. Đầu tháng 11. 1998, khi cuốn phim 'Miss Sai Gon' hay 'Cô Sài Gòn' chiếu quảng cáo trên đài truyền hình ở California, đã làm cho nhiều khán giả ghê tởm. Họ ghê tởm vì nhìn thấy lá Cờ Máu và tượng quốc tặc Hồ Chí Minh xuất hiện trên TV.

Nhiều người còn ngỡ ngàng khi nghe tin, Hoa Kỳ mở nhiều lớp huấn luyện cho cán binh VC; cấp học bổng cho nhiều sinh viên -- mà tất cả đều là con cháu VC -- sang du học ở Hoa Kỳ. Chắc chắn, đây là thành phần đã được VC tuyển lựa kỹ càng, '*trung thành với Đảng'* và *'căm thù Mỹ Nguỵ tới xương tuỷ'*. Liệu 'ánh sáng Dân Chủ Tự Do' và đời sống phồn thịnh ở Hoa Kỳ, có đủ sức mạnh để cảm hoá được chúng hay không?

Chẳng có ai tin tưởng vào tinh thần phục thiện của VC và con cháu của chúng. Vì không bao giờ chúng muốn từ bỏ quyền lực và lợi lộc 'cha truyền con nối'! Lẽ dễ hiểu, nếu VN thật sự có Dân Chủ Tự Do thì chế độ phi nhân VC sẽ bị giải thể. Tất nhiên quyền hành và lợi lộc của chúng cũng tiêu tan.

Điều đáng lưu tâm nữa là hồi cuối thập niên 1970, khi làn sóng 'vượt biên vượt biển' dâng cao thì hàng ngàn VC đã đem gia đình, trà trộn cùng đồng bào, trá hình là 'tỵ nạn'; hoặc móc nối với thân nhân -- qua các trương trình ODP, HO... và gần đây là chương trình ROVR -- để vào Hoa Kỳ 'nằm vùng'. Thời gian trôi qua, càng ngày VC càng 'sinh sôi nẩy nở'. Càng ngày VC càng gia tăng hoạt động: Kinh tài, quyên tiền gởi về nước, tuyên truyền, đầu độc giới trẻ, gây phân hoá, gây xáo trộn... và thành lập những tổ chức 'cuội' – cố tình 'nửa kín nửa hở' -- để đồng bào tỵ nạn nản lòng.

Qua nhiều nguồn tin khả tín thì trong cộng đồng VN -- ở rải rác trên nước Mỹ -- tổng kết có hàng ngàn 'gia đình VC' chủ trương sang Mỹ để ăn bám: Chúng có khả năng đi làm, nhưng khai man để lãnh tiền trợ cấp xã hội. Nhiều kẻ lại còn trâng tráo bảo rằng: *'Sang Mỹ để kiếm Đô-La và cho con du học, sau này trở về VN giúp nước' -- ngầm ý là giúp chế độ VC.*

Trong khi 'khối VC nằm vùng' thì sinh sôi nẩy nở, càng ngày càng đông. Chúng lại có chỉ đạo, có tổ chức, có phương tiện... và có nhân lực. Ngược lại, phía 'Chống Cộng' thì chỉ có 'Chính Nghĩa', nhưng thiếu phương tiện, không có chỉ đạo, tổ chức lỏng lẻo... và hàng ngày lại phải lo sinh kế. Vả lại, các thế hệ cao niên, hiểu biết VC thì càng ngày càng mai một. Còn các thế hệ trẻ thì ít người có kinh nghiệm về Cộng Sản, nên đa số thờ ơ hoặc nhiễm độc VC.

Do đó trong tương lai, nếu dân chúng VN 'vô phúc' không giải thể được chế độ VC mà Nga Cộng 'đội mồ sống lại', cấu kết

với Tàu Cộng. Bọn chúng lại sẵn có VC là tay sai -- với lực lượng 'nằm vùng' trong cộng đồng VN tỵ nạn ở hải ngoại -- thì Hoa Kỳ sẽ phải đương đầu với nhiều phiền phức ngay trên đất Mỹ.

Lẽ dễ hiểu là khối 'VC nằm vùng', càng ngày càng bành trướng và hoạt động mạnh. Khi chúng khống chế được cộng đồng VN tỵ nạn thì hậu quả 'nuôi ong tay áo' hiện rõ. Với khối lượng hàng triệu người ở xứ tự do, chúng sẽ 'nhất trí' với nhau, ủng hộ bọn thiên tả, đưa ra yêu sách này, đề nghị đạo luật kia. Nếu không được thoả mãn, chúng sẽ biểu tình rầm rộ. Biết đâu, màn kịch 'Pháp Nạn 1963' sẽ tái diễn trên đất Mỹ.

Hiện thời, bọn 'sư sãi quốc doanh' cũng hoạt động ở Mỹ khá mạnh. Mấy tháng trước đây, khi 'Vẹm Sư' Thích Trí Dũng đến Bắc Califonia thì bị đồng bào tỵ nạn phản kháng. Bọn nằm vùng áp dụng chiến thuật 'vừa ăn cướp vừa la làng'. Chúng 'đánh trống khua chiêng' ầm ĩ là 'Pháp Nạn 1963 tái diễn ở San Jose'! Trong lãnh vực tuyên truyền, nhiều quý vị còn thấy, trong các thư viện Hoa Kỳ, có hàng ngàn cuốn sách, phim ảnh... và tài liệu xuyên tạc lịch sử, do Cộng Sản và tay sai tung ra -- với chủ đích đánh bóng VC, đả kích Hoa Kỳ và bôi nhọ phía VNCH. Cuốn *'VN Máu Lửa Quê Hương Tôi'* của Hoành Linh Đỗ Mậu là thí dụ điển hình.

Tổng kết những sự kiện kể trên, thử hỏi: Hoa Kỳ muốn 'nuôi ong tay áo' hay muốn diễn trò 'Kẻ Cướp Gặp Bà Già' trên sân khấu chính trị?

Dù chủ đích 'chiến lược' thế nào thì phương cách hữu hiệu nhất, nhanh nhất, đỡ tốn công của nhất, ít hao tổn xương máu nhất, là hỗ trợ dân chúng VN, giải thể chế độ VC. Nếu không, chắc chắn chuyện bang giao giữa VC và Hoa Kỳ, 'ngàn năm mây bay' vẫn là chuyện 'kẻ cướp gặp bà già'. Hai thể chế Tự Do Dân Chủ và Độc Tài Gian Manh -- hiển hiện, từ bản chất đến chính sách -- hoàn toàn đối nghịch nhau, không tin tưởng nhau thì làm sao hợp tác kinh tế hay hợp tác quân sự!

Chỉ tiếc là bài học của các thế hệ cha anh -- như TT Nixon ghi trong *'No More Vietnams'* -- bị lãng quên, nên tình trạng 'vàng thau lẫn lộn' mới tái diễn trong chính sách của Hoa Kỳ tại VN.

San Jose 26-10.1998

Trần Quốc Kháng

---

(1) **Copyright by Trần Quốc Kháng AKA Đỗ Quốc Anh-Thư.**

Tác gỉa GIỮ BẢN QUYỀN tất cả các bài viết phổ biến trên Internet, hoặc báo chí ở hải ngoại.

1- Nếu quý vị đồng ý về bài viết này, **xin vui lòng FWD đến các diễn đàn (Egroups), hoặc các địa chỉ Emails cá nhân. Chúng tôi xin gởi lời tri ân.**

2- Nếu quý vị có cùng quan điểm, muốn phổ biến bài viết của chúng tôi trên Website, Đặc San, Tuần Báo, Nhật Báo v.v. Xin vui lòng liên lạc

với chúng tôi qua địa chỉ Email: **NXBLamSon@gmail.com**, chúng tôi sẽ hoan hỷ phúc đáp.

3- Ngược lại, bất cứ 'cơ quan ngôn luận', hay cá nhân nào TỰ Ý lấy bài viết của chúng tôi trên Internet, để sử dụng với mục đích MỜ ÁM, như vài ba tuần báo ở Nam Bắc California đã làm, hoặc cắt xén, hoặc sửa chữa, dù vài ba chữ, nhằm xuyên tạc nội dung, sẽ hoàn toàn chịu trách nhiệm trước công luận và luật pháp.

(Photo courtesy Google Image search)

10

Chộp Lấy AK, Bắn Vào Lá Cờ Máu, Xin Đừng 'Giao Trứng Cho Ác'

(Bài 1)

Trần Quốc Kháng

Từ nhiều năm qua, giặc Cờ Máu đã liên tục tung Virus — tiềm ẩn trong 'sản phẩm' của bọn 'phản tỉnh CUỘI', hay 'đấu tranh CUỘI' — nhắm vào cộng đồng VN tỵ nạn.

Ai bất cẩn thì dễ dàng bị nhiễm độc Virus — tưởng là chúng đã 'cải tà quy chính', tưởng là chúng đang đấu tranh cho 'Dân Chủ Tự Do'. Nói cách khác là ai tin theo lời 'mật ngọt chết ruồi' thì sẽ có ngày **'giao trứng cho ác'**!

Còn người nào 'theo voi ăn bã mía', bước qua 'nhịp cầu tri âm' — do bọn CUỘI tạo dựng qua 'sản phẩm' của chúng —

để tán thành chiêu bài 'hoà hợp hoà giải' (HHHG) thì đương nhiên là kẻ **'đồng hội đồng thuyền' với giặc Cờ Máu.**

Điểm danh tất cả bọn CUỘI thì mất nhiều thời giờ. Nhưng tiêu biểu, trong giới 'báo chí VẸM' thì có CUỘI Bùi Tín. Trong giới "văn sĩ VẸM' thì có 'CUỘI cái' Dương Thu Hương. Trong giới 'lý thuyết VẸM' thì có CUỘI Hoàng Minh Chính. Trong giới 'khoa bảng VẸM' thì có CUỘI Hà Sĩ Phu, tức là 'ông Tiến Sĩ giấy Đỏ' Nguyễn Xuân Tụ (1). Trong giới 'nhạc sĩ VẸM' thì có CUỘI Tô Hải — tác giả của cuốn *'Hồi Ký Của Một Thằng Hèn',* đang được đánh bóng và quảng cáo 'om xòm' ở hải ngoại.

Đồng ý! Phía Chống Cộng nên đón mừng các đảng viên VC đã 'cải tà quy chính' để 'thêm bạn, bớt thù'. Nhưng làm thế nào để biết được, kẻ nào **THỰC SỰ** trở về với Chính Nghĩa Quốc Gia? Kẻ nào trá hàng làm 'cò mồi', hay làm CÁI LOA tuyên truyền cho giặc Cờ Máu?

Thiết tưởng, vấn đề này cần phải suy nghĩ, phối kiểm và cân nhắc kỹ càng — qua tài liệu, nhân chứng, và việc làm cụ thể của chúng v.v. Ai vội vàng tin vào lời đường mật; tin vào mấy bài viết bốc thơm bọn CUỘI của đám bồi bút; hoặc tin vào mấy màn kịch do công an VC đạo diễn — như *'quản thúc tại gia', 'tịch thu tài liệu'*, *'cắt đường dây Internet' v.v* — thì dễ dàng sa vào 'Khổ Nhục Kế' của giặc Cờ Máu.

Tuy nhiên, khi VC trá hàng, hoặc VC 'hoàn lương' thật sự, chúng cũng đều gởi tài liệu, lời nói, nhất là 'tác phẩm' — tố cáo tội ác của chế độ VC — vừa để 'làm quà', vừa để tạo dựng 'nhịp cầu tri âm' với đồng bào tỵ nạn ở hải ngoại.

Vậy thì sơ khởi, hãy chộp lấy **'vũ khí AK ấy', bắn vào lá cờ Cờ Máu.** Có nghĩa là dùng tài liệu của chúng để tố cáo tội ác của giặc Cờ Máu. Và đồng thời mời chúng 'ngồi chơi xơi nước'. Còn chuyện tin tưởng chúng hay không, HẬU XÉT.

Kinh nghiệm đã cho thấy, vì Virus do bọn 'phản tỉnh CUỘI' tung ra, nên mới có cảnh **QUÁI ĐẢN diễn ra trong cộng đồng tỵ nạn** mấy năm trước đây:

Nào là cá nhân. Nào là đại diện — cho đoàn thể này, hoặc tổ chức kia. Tất cả đều lấy danh nghĩa là đấu tranh cho 'Tự Do Dân Chủ', **chống giặc Cờ Máu mà lại đến vái lậy trước bàn thờ giặc Cờ Máu:** Trần Độ, Hoàng Minh Chính và Nguyễn Hộ!

Bây giờ thì cảnh nhiễu nhương khác đang diễn ra: '**Thằng Hèn' Tô Hải trong đảng VC** — công chưa thấy, còn

tội ác thì tầy trời — mà lại được **ngưỡng mộ như 'Anh Hùng' giữa cộng đồng tỵ nạn VC**!!!

Trong khi đó thì Hà Sĩ Phu — đã lộ nguyên hình là 'Hà Sĩ VẸM' từ nhiều năm qua — mà vẫn còn người tin theo luận điệu 'ba láp' của hắn.

'Nói có sách, mách có chứng'. Chúng tôi sẽ lần lượt tiến sâu vào chi tiết để chứng minh mấy vấn đề nêu trên là sự thật.

'Giao Trứng Cho Ác'

Bài học về 'Hà Sĩ VẸM' (HSV) là trường hợp 'giao trứng cho ác' điển hình. Khi đọc mấy bài viết, hoặc mấy bài phỏng vấn HSV, chúng tôi cảm thấy tội nghiệp cho tình trạng trí tuệ, nhân cách và lập trường của 'Ông Tiến Sĩ Giấy Đỏ" này.

Về TRÍ TUỆ thì HSV lú lẫn. Về NHÂN CÁCH thì HSV liên tục tung ra Virus để LỪA BỊP quần chúng. Về LẬP TRƯỜNG thì HSV chỉ là CÁI LOA tuyên truyền cho giặc Cờ Máu.

Thế nhưng, nhờ đám bồi bút cùng vài ba tổ chức, hay băng đảng Việt gian — **mạo danh Quốc Gia, thờ ma 'bác Hồ quốc tặc'** — 'đánh trống khua chiêng' om xòm. Nào là đánh bóng HSV. Nào là vận động cho đương sự. Hệ quả là nhiều người nhiễm độc Virus tin theo. Trong đó có có tổ chức 'Human Rights Watch', đã **trao giải thưởng 'Nhân Quyền' cho CÁI LOA tuyên truyền của chế độ phi nhân VC — thường xuyên chà đạp lên NHÂN QUYỀN.**

Chúng tôi xin nêu lên chứng cớ — rõ ràng như dưới ánh sáng mặt trời — không thể nào chối cãi được:

*

1- Trong bài phỏng vấn HSV do Đinh Quang Anh Thái thực hiện ngày 9-7-09, tựa đề là *"Mất dân tộc còn tệ hơn mất nước"*, HSV đã 'gãi đúng chỗ ngứa' của đa số đồng bào VN — ghét VC, ghét Tàu Cộng. Gã 'tố cáo', nào là VC bắt bớ *'giới luật sư và giới hoạt động dân chủ'*. Nào là báo động *'Trung Quốc vẫn ào ạt kéo vào những làng Trung Quốc ở Việt Nam và gây rối, chèn ép dân Việt Nam'*.

Nhưng sau đó, HSV tung ra Virus, kêu gọi 'hoà hợp hoà giải' **DƯỚI TRƯỚNG bọn tướng giặc Cờ Máu** — mà gã đã cúi đầu tâng bốc:

"Các vị tướng Võ Nguyên Giáp, Nguyễn Trọng Vĩnh, Đồng Sĩ Nguyên, Lê Văn Cương....vốn chưa phải là người Dân chủ, nhưng trước vận nước đã dũng cảm nói những lời đanh thép.

Tự thân sự phản biện khẳng khái ấy đã mang nghĩa Dân chủ, ***xứng đáng làm gương cho các trí thức, giới trẻ và toàn dân.***

Nếu những vị tướng QUÂN SỰ ấy trở thành những vị tướng DÂN SỰ, làm ***chỗ dựa tinh thần cho một xã hội Dân Sự*** *đúng nghĩa, thì, nói theo kiểu người xưa,* ***lo chi việc lớn không thành****"?*

Do đó, vấn đề sơ khởi được nêu lên: Bọn tướng giặc nêu trên đã thật sự 'cải tà quy chính' chưa? Thứ đến là CÔNG và TỘI của chúng ra sao? Hiển hiện, gần hết đời người, **chúng phục vụ đảng giặc Cờ Máu, gây lên muôn vàn tội ác đối với dân tộc. Mãi đến khi già nua — vì tranh giành quyền lực — chúng mới 'đánh trống khua chiêng' về vài ba vấn đề của đất nước.** Thế mà HSV bất chấp sự thật, đề cao bọn tội đồ này là ***'xứng đáng làm gương cho các trí thức, giới trẻ và toàn dân'!***

Thật ra, ai có kinh nghiệm về giặc Cờ Máu thì chỉ cần đọc tựa đề của bài viết, *'Mất dân tộc còn tệ hơn mất nước',* cũng thấy rõ, **HSV sử dụng chiêu bài DÂN TỘC để lừa bịp quần chúng.** Xin đừng quên, giặc Cờ Máu đã khẳng định:

"Chúng ta theo Chủ Nghĩa Quốc Tế, không theo chủ Nghĩa Quốc Gia. Chúng ta phải nâng cao tinh thần đấu tranh giải phóng... nghĩa là, ***HÌNH THỨC THÌ DÂN TỘC MÀ NỘI DUNG LÀ QUỐC TẾ'.***

*

2- Trong bài *"Từ vụ Bauxite nghĩ về vận nước"* có phần HSV đã viết nguyên văn:

"Tóm lại là: Khi tiến hành ***nâng cao DÂN TRÍ*** *và xây dựng Xã Hội DÂN SỰ* ***phải đồng thời xử lý những giáo lý và thiết chế Mác-xít*** *mới mong giải phóng được sinh lực của Dân tộc, làm nhân tố quyết định để giữ nước".*

Đoạn văn nêu trên đã chứng tỏ TRÍ TUỆ, NHÂN CÁCH và LẬP TRƯỜNG của HSV tồi tệ đến độ quái đản. Vì lẽ, cả thế giới đã nhận ra Cộng Sản là thảm hoạ của nhân loại, nên đã quẳng 'Mác-xít và Lê-nít' vào thùng rác lịch sử. Thế mà HSV lại còn trâng tráo, đề cao việc ***'xử lý những giáo lý và thiết chế Mác-xí'*** **trong xã hội VN!**

Này 'Ông Tiến Sĩ Giấy Đỏ' ơi! Ông hỏi thử các trẻ em Trung Học bên Âu Mỹ mà xem. Hầu hết tất cả các em đều biết: Lịch sử cận đại bên Liên Bang Sô-Viết và các nước XHCN Đông Âu cho thấy, CHẲNG CÓ nơi nào ***"xử lý những giáo lý và thiết chế Mác-xít"*** mà lại có thể ***"NÂNG CAO DÂN TRÍ"!*** Ngược lại, ai cũng thấy gông cùm Mác-xít và Lê-nít trong các nước XHCN đã làm **NGU DÂN và gây ra cảnh 'BẦN CÙNG SINH ĐẠO TẶC' trong xã hội!** Nhất là CSVN, Tàu Cộng, Bắc Hàn và Cu Ba hiện nay.

Tiếp theo, trong *'Phụ Bản Tin Nhà',* HSV vẫn tiếp tục ca ngợi chủ nghĩa Mác-Lênin — nhằm chạy tội cho 'Bác và Đảng' giặc Cờ Máu:

"Lý tưởng Cộng Sản là một ***LÝ TƯỞNG HẾT SỨC TỐT ĐẸP,*** *vì đã gọi là lý tưởng thì lý tưởng nào chẳng hướng tới hạnh phúc của con người, giải phóng con người khỏi những bất hạnh về vật chất, tinh thần và những bất công xã hội……..*

……..Lê-Nin nói: "Chỉ có đem toàn bộ kho TRÍ THỨC của nhân loại để làm giàu cho bộ óc của mình, chúng ta mới trở thành người Cộng Sản". Cái định nghĩa TUYỆT VỜI về người CS ấy có thể coi, chính là định nghĩa về người trí thức. Chất CS và chất trí thức phải trùng làm một. Nếu mọi đảng viên đều được kết nạp trên TINH THẦN ấy của Lê-Nin thì ***đảng CS chính là 'ĐẢNG CỦA TRÍ THỨC CÁCH MẠNG'.***

Tóm lược đoạn văn trên thì 'Hà Sĩ VẸM' đã tự cao, tự đại cho rằng Cộng Sản là ***'đỉnh cao trí tuệ'.*** Nhưng sự thực, dưới quyền cai trị của đảng CSVN mà HSV tâng bốc, gọi là ***'ĐẢNG CỦA TRÍ THỨC CÁCH MẠNG'*** thì ai cũng nghiệm thấy:

Đại khối dân nghèo bị chúng xô đẩy và vào thảm cảnh lầm than, cuộc sống nghèo khổ, tất cả quyền tự do đều bị tước đoạt. Mãi đầu thập niên 1990, khi '*đỉnh cao trí tuệ'* của giặc cờ Máu phải cúi đầu đi theo Kinh Tế Thị Trường của Chủ Nghĩa Tư Bản thì đời sống dân chúng mới 'dễ thở' đôi chút.

Nhờ khối Tư Bản 'tiếp máu', nền kinh tế XHCN mới thoát khỏi cơn khủng khoảng. Nhưng vì giặc Cờ Máu tham nhũng, ức hiếp lương dân, bán rẻ tài nguyên quốc gia, đối nội thì gian manh, đối ngoại thì khiếm nhược, khiến đại khối dân chúng nghèo khổ, nhân phẩm bị trà đạp — còn hơn thời Pháp thuộc bội phần. Thế mà HSV lại lừa dối độc giả, gọi đảng Cộng Sản là '*ĐẢNG CỦA TRÍ THỨC CÁCH MẠNG'!*

*

3- Ngược dòng thời gian, hồi tháng 9 năm 1996, trong bài **"Dắt Tay Nhau Đi Dưới Tấm Bảng Chỉ Đường GIAN TRÁ"** — đăng trên tạp chí VNTP và nhiều cơ qua ngôn luận khác — chúng tôi đã phản bác luận điệu lừa bịp của HSV:

"Trong mấy năm qua, VC tung ra nhiều tài liệu, dưới hình thức 'đảng viên VC chống đảng' ĐỂ LÔI CUỐN ĐỘC GIẢ. Nhưng sự thật bên trong, chúng ngấm ngầm hoặc công khai, nguỵ biện lòng vòng để chạy cho tội ác tầy trời của 'Bác và Đảng' giặc Cờ Máu. Mấy bài viết của Hà Sĩ Phu là bằng cớ cụ thể. Đám bồi bút cùng vài ba tổ chức, hoặc băng đảng Việt gian — đội lốt Quốc Gia thờ ma 'bác Hồ' quốc tặc — đã đánh trống khua chiêng om xòm, đánh bóng tên 'Hà Sĩ VẸM' này".

Khi đọc tựa đề 'dài lê thê' của 'Hà Sĩ VẸM' —*"Dắt Tay Nhau Đi Dưới Tấm Biển Chỉ Đường Của Trí Tuê — Thử giải bài toán lôgic xã hội* ***mọi nguồn rắc rối bắt nguồn từ đâu****?",* ai cũng thấy điều NGỚ NGẨN của 'ông Tiến Sĩ giấy Đỏ" này!

3A- *"**Mọi nguồn rắc rối bắt nguồn từ đâu?"***

Quá dễ dàng mà HSV còn hỏi! *'**Mọi nguồn rắc rối bắt nguồn'*** từ khi 'Bác Hồ' quốc tặc **đem ách đô hộ Mác-Lênin về VN giày xéo quê cha đất tổ.** Chính hắn đã nhận lệnh của Quốc Tế CS — do Nga-Tàu điều khiển — thành lập đảng CSVN ngày 3-2-1930.

Đó là cội nguồn khiến dân tộc VN sa vào bể khổ — chiến tranh, ngục tù, vượt biên, vượt biển, nghèo nàn và hiện nay, còn sa vào hiểm hoạ Tàu Cộng đồng hoá.

Vậy thì 'đáp số' của bài toán logic dễ dàng nhìn thấy: **Đảng giặc Cờ Máu hãy từ bỏ XHCN, trở về với Chính Nghĩa Quốc Gia!**

Nhưng vì giặc Cờ Máu là bọn 'hình người dạ thú' — thừa biết 'đáp số' của bài toán nêu trên — nhưng vẫn ngoan cố, không chịu 'cải tà quy chính'. **Đó là trở ngại CHÍNH YẾU, gây nên bế tắc trong tất các lãnh vực — Chính Trị, Kinh Tế, Xã Hội, Văn Hoá và ngăn chặn hiểm họa 'Tàu Cộng Hóa' dân VN hiện thời.**

*

3B- Tiến sâu vào nội dung của bài viết nêu trên, thêm lần nữa, HSV lại chạy tội cho 'Bác Hồ' quốc tặc:

"Ngày ***bác Hồ ra đi tìm đường cứu nước*** *thì cứu nước* ***mưu hạnh phúc cho dân*** *là mục đích. Chủ nghĩa Mác-Lênin được bác coi là 'con đường', tức là phương tiện giúp dân ta đi đến đích đó".*

Đọc đoạn văn trên, rồi kiểm điểm lại những trang lịch sử từ 1945 đến nay, ai cũng thấy sự thật đã chứng minh, đảng giặc Cờ Máu do Hồ Chí Minh thành lập, từ khi *'đánh pháp chống Mỹ'* đến nay, **KHÔNG BAO GIỜ CÓ CHỦ ĐÍCH MƯU CẦU HẠNH PHÚC CHO DÂN TỘC.** Ngược lại, chúng đã **SỬ DỤNG 'núi xương sông máu' của DÂN TỘC để lót đường cho chủ nghĩa Mác-Lênin bành trướng.**

Còn huyền thoại *'Bác Hồ ra đi tìm đường cứu nước'* thì đã bị đồng bào phá tan tành — tưởng như đã **'trôi theo thùng rác lịch sử' của con tàu L'Admiral La Touche Tréville'** mà 'Bác Hồ' quốc tặc đã làm Bồi Tây ở trên đó.

*

Qua những phần chứng minh nêu trên thì rõ ràng, 'Hà Sĩ VẸM' — tức là 'ông Tiến Sĩ giấy đỏ' Nguyễn Xuân Tụ, bút hiệu là Hà Sĩ Phu — đã liên tục, tung ra Virus nhằm LỪA BỊP quần chúng. Nói cách khác, gã là kẻ **nối giáo cho giặc Cờ Máu chà đạp lên NHÂN QUYỀN.** Thế mà gã lại được trao giải thưởng 'Nhân Quyền' ngày 25-7-2008! Phải chăng, tổ chức 'Human Rights Watch' — cùng nhiều người khác — bị nhiễm độc Virus, nên **'giao trứng cho ác'?**

(Xin xem tiếp Bài 2)

San Jose 24-10-2009

Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)

Chộp Lấy AK, Bắn Vào Lá Cờ Máu, Xin Đừng 'Giao Trứng Cho Ác'

(Bài 2)

Trần Quốc Kháng

Trong bài thứ nhất, chúng tôi đã chứng minh, 'Hà Sĩ VẸM' — tức là 'ông Tiến Sĩ giấy đỏ' (1) Nguyễn Xuân Tụ, bút hiệu là Hà Sĩ Phu — đã liên tục, tung ra Virus nhằm LỪA BỊP quần chúng. Nói cách khác, gã là kẻ **nối giáo cho giặc Cờ Máu**

chà đạp lên NHÂN QUYỀN. Thế mà gã lại được trao giải thưởng **'Nhân Quyền'** ngày 25-7-2008! Quả thật, tổ chức 'Human Rights Watch' — cùng nhiều người khác — bị nhiễm độc Virus, nên **'giao trứng cho ác'.** Trong bài này, chúng tôi xin thưa chuyện với quý vị về **Virus Tiềm Ẩn Trong *'Hồi Ký Của Một Thằng Hèn'*.**

Virus Tiềm Ẩn Trong 'Hồi Ký Của Một Thằng Hèn'

Trong 3 'tiểu đoạn' dưới đây, chúng tôi sẽ lần lượt trích dẫn những đoạn văn, do chính Tô Hải viết trong *"Hồi Ký Của Một Thằng Hèn"* để chứng minh, hắn vẫn cúi đầu, vâng lệnh giặc Cờ Máu, dùng 'khổ nhục kế' — tự nhận là HÈN — viết 'hồi ký' theo Nghị Quyết 36, tung Virus vào cộng đồng tỵ nạn CS.

1- Qua phần *"Mười Năm Đèn Sách Học Văn Hoá Tây Để..... Đánh Tây"*, Tô Hải đã 'lập lờ đánh lận con đen' nhằm **HẠ NHỤC phía Chống Cộng —** trong đó có các Chiến Sĩ VNCH — cũng giống như phía Cộng Sản: Đều ***'dại dột'***, đều mang ***'lương tâm đen tối không phải của mình'***, đều ***"u mê đến ngu độn"*.....** Nên mới có ***"lập trường giai cấp" hoặc "lập trường chống cộng".***

Đây là ý đồ thâm độc của giặc Cờ Máu, muốn làm băng hoại LẬP TRƯỜNG CHỐNG CỘNG của đại khối Quốc Dân. Chứng cớ là Tô Hải đã viết nguyên văn:

*"Chúng ta mới **dại dột** làm sao! Chúng ta đã đánh đổi lương tâm trong sáng ấy lấy một thứ **lương tâm đen tối không phải của mình.** Lương tâm thời buổi đánh nhau của tao, của chúng mày, ơi các bạn của tôi, đều là lương tâm của... người khác! **Lương tâm của ông Diệm, ông Thiệu chống cộng sản, lương tâm của ông Mác, ông Lê, ông Mao, ông Hồ không khoan nhượng với kẻ thù giai cấp!***

*Cái lương tâm thuở ấy của chúng ta cao đẹp biết bao! Nhưng các nhà **cách mạng giả hiệu, cả quốc gia lẫn quốc tế,** đã lợi dụng sự khờ khạo của chúng ta để nhào nặn nó thành thứ **"lập trường giai cấp" hoặc "lập trường chống cộng".** Bất cứ ai đã đứng vào một trong các lập trường ấy là **mất béng cái "lương tâm" đúng nghĩa nhân bản. Chỉ còn lại cái u mê đến ngu độn:***

Lao vào thịt nhau cho đến khi bị người khác thịt vì không cùng một "lương tâm" với họ!

Này Tô Hải! Đừng hòng 'lấy vải thưa che mắt thánh'! Không ai có thể che dấu được sự thật hiển nhiên:

Chỉ vì 'bác Hồ' quốc tặc và đồng bọn, có dã tâm muốn áp đặt chủ nghĩa PHI NHÂN BẢN Mác-Lênin trên hai miền Nam Bắc VN, nên dân chúng VN mới có *'lập trường Chống Cộng'*. Lẽ dễ hiểu là "*nơi nào có áp bức, nơi ấy có đấu tranh'*. Chính Lê-Nin, 'Thánh Tổ' đảng CSVN, đã nói như vậy thì làm sao Tô Hải cùng các 'đồng chí CUỘI' của gã chối cãi được nữa?!

Nói cách khác ***'lập trường Chống Cộng'* xuất phát từ 'phản ứng tự vệ' — THÍCH ĐÁNG và SÁNG SUỐT — giúp cho bản thân mình, giúp cho gia đình mình và bảo vệ đất nước mình thoát khỏi ách nô lệ Mác-Lênin. Nói ngắn gọi: Chống Cộng là NGHĨA VỤ chống lại TỘI ÁC. Chính vì thế, đại khối Quốc Dân mới liên tục đấu tranh với *'lập trường Chống Cộng'* từ năm 1945 đến nay.**

Nhìn lại thời ông Diệm và thời ông Thiệu cầm quyền — cho rằng hai ông 'tồi tệ', hoặc phụ thuộc vào Hoa Kỳ thế nào chăng nữa — ai cũng thấy, cuộc sống của đồng bào miền Nam vẫn có Tự Do, No Ấm — gấp hàng trăm ngàn lần dưới ách nô lệ Mác-Lênin.

Như vậy, qua đoạn văn của Tô Hải ở trên, ai cũng thấy gã lộ nguyên hình là kẻ xảo trá. Chính hắn đã viết LÁO LẾU, tiềm ẩn ý tưởng mạt sát tất cả những người Chống Cộng là ***'U MÊ'*** quá mức, đến độ ***'NGU ĐỘN'*** (cũng như những người CS). Trong lời mát sát này, Tô Hải đã 'tẩm Virus' với hậu ý:

'*Hai phía Quốc Cộng đều mê muội, đều là nạn nhân — đã chém giết nhau. Vậy thì sau chiến tranh, nên thông cảm cho nhau, xoá bỏ hận thù, HHHG với nhau'. Nói nôm na là 'hoà cả làng'!*

Nhưng hỡi ơi! Ai muốn 'hoà cả làng' thì phải cúi đầu chấp nhận ách nô lệ "Mác-Lênin'. Hoá ra, **hoà hợp hoà giải chỉ là chiêu bài, giúp giặc Cờ Máu có thêm sức mạnh — tiếp tục tham nhũng, tiếp tục hà hiếp lương dân, tiếp tục làm những chuyện 'hại dân hại nước'.**

Chẳn hẳn nhiều độc giả còn nhớ, khoảng dăm bẩy năm trước đây, 'giặc cái' Dương Thu Hương — với giọng nói 'đanh đá cá cầy' và lời lẽ hỗn xược — đã tung ra cùng 'loại Virus' nêu trên — qua các cuộc phỏng vấn do bọn Việt gian 'nằm vùng' trong các cơ quan truyền thông ở hải ngoại thực hiện.

*

2- Sang phần ***"Cuộc Chiến Chống Mỹ'*** thì rõ ràng hơn, Tô Hải đã thoá mạ các Chiến Sĩ VNCH bằng xảo thuật, nêu lên quân trang, quân dụng của *"**anh lính nguỵ"*** và ***"anh giải phóng quân'.*** Tà ý của Tô Hải tiềm ẩn trong Virus: Hai bên đều là 'sản phẩm' hoặc tay sai của ngoại bang. Chứng cớ là Tô Hải đã viết:

*"**Trang bị của anh lính "ngụy"** bị bắt sau chiến dịch Lam Sơn 719 giải ra miền Bắc mà chúng tôi gặp trên đường, **từ đầu đến chân Made in USA!** Còn **anh "giải phóng quân" thì từ chân đến đầu, từ miếng thịt hộp, rau khô, áo, quần, giầy tất, đều Made in China!"**?*

Đồng ý! Quân trang, quân dụng và vũ khí của các Chiến Sĩ Cộng Hòa thì 'Made in USA'. Còn phía Bộ Đội VC thì 'Made in China'. **Nhưng thực chất, Quân Lực VNCH và Bộ Đội VC là hai thái cực ĐỐI NGHỊCH.**

Lẽ dễ hiểu phía Bộ Đội VC — mệnh danh là *'Quân Đội Nhân Nhân VN'* — hoàn toàn là **'của đảng, vì đảng, do đảng'** giặc Cờ Máu thành lập. Nói cách khác, chúng là **CÔNG CỤ của đảng CSVN** không hơn không kém.

Thử hỏi, đảng CSVN do kẻ phản quốc nào, đã nhận tiền của Quốc Tế CS, nhận chỉ thị của QTCS, thi hành chỉ thị của QTCS , thành lập ở Hương Cảng năm 1930?

Xin thưa, chính 'Văn Kiện Đảng' VC, trong đó có mấy lá thư của 'bác Hồ' quốc tặc đã cho thấy, gã là 'đại biểu' của QTCS, gã nhận chỉ thị của QTCS, gã thi hành chỉ thị của QTCS và chính gã tuyên bố —*'đã hoàn thành nhiệm vụ'* nêu trên.

Nhìn vào thực tế, ngày xưa Bộ Đội VC *'đánh Pháp, chống Mỹ'* theo lệnh của đảng giặc Cờ Máu, nhằm áp đặt ÁCH NÔ LỆ Mác-Lênin từ Bắc vào Nam. Đến bây giờ, Bộ Đội VC vẫn thế: **Tất cả quyền hành — trong các đơn vị Bộ Đội VC — đều do *'đồng chí Chính Uỷ'* nắm giữ. Và 'Tôn Chỉ' hàng đầu của chúng là *'TRUNG THÀNH VỚI ĐẢNG'*.** Bất chấp đảng ấy là đảng Mafia, hay đảng giặc buôn dân bán nước. Vậy thì lòng trung thành ấy, không khác nào lòng trung thành của loài khuyển mã đối với chủ nhân ông.

Trái ngược với 'Tôn Chỉ' của Bộ Đội VC, Tôn Chỉ của Quân Lực VNCH là **'Tổ Quốc - Danh Dự - Tránh Nhiệm':**

TỔ QUỐC là Tổ Quốc VN — từ thời Vua Hùng Vương lập quốc, Quân Dân có bổn phận phải giữ gìn — đối nghịch với **'Tổ Quốc XHCH' mà 'Quốc Tổ' là Mác-Lênin ở bên Sô-Viết.** (2)

DANH DỰ là Danh Dự của bản thân mình, của dân tộc VN mình — không chấp nhận sống dưới ách nô lệ Mác-Lênin — đối nghịch với 'quốc sách' CÚI ĐẦU ***'thờ Mao Chủ Tịch, thờ Stalin bất diệt'*** của đảng giặc Cờ Máu!

TRÁCH NHIỆM là 'Trách Nhiệm', tự vệ cho chính bản thân mình, bảo vệ cho gia đình mình, và bảo vệ đất nước mình — chống lại giặc nội thù, hay giặc ngoại xâm mà hàng đầu là VC và Tàu Cộng.

Thiết tưởng, chỉ cần nêu lên mấy điểm trái ngược ở trên cũng đủ đập tan luận điệu lừa bịp của Tô Hải qua tà ý, **hạ nhục các Chiến Sĩ Cộng Hòa, xuống ngang hàng với Bộ Đội VC — công cụ của đảng giặc gian manh.**

*

3- Qua 'sản phẩm' của Tô Hải, độc giả còn thấy, tà tâm của gã và bọn 'Phản Tỉnh CUỘI', thường xuyên đánh bóng và quảng cáo cho nhau.

A- Trong phần ***'Đôi Điều Phi Lộ.... Sau Cùng'***, Tô Hải đã viết nguyên văn, đề cao các 'đồng chí CUỘI' của gã:

'Đặc biệt, ba bốn năm gần đây tôi may mắn có điều kiện làm quen với Internet, nhờ đó mà được tiếp cận với rất nhiều người mà ***tôi vô cùng cảm phục.*** *Dù đang sống ở trong nước,* ***họ không hề sợ hãi trước đàn áp, ngục tù. Đó là những Hoàng Minh Chính, Trần Độ, Lê Hồng Hà, Hà Sĩ Phu. Bùi Minh Quốc, những Hoàng Tiến, Trần Mạnh Hảo, Nguyễn Vũ Bình, Nguyễn Thanh Giang, Vũ Cao Quận."***

B- Trong phần ***'Vì Sao Tôi Viết Hồi Kỳ?'***, Tô Hải còn muốn 'ăn mày tình cảm' như kẻ hát sẩm, nhằm tung ra Virus: *'Lấy tình thương, xoá bỏ hận thù, hoà hợp hoà giải'*. Chứng cớ, Tô Hải đã viết nguyên văn:

'Hi vọng rằng sau khi đọc hồi ký này người đọc sẽ ***thương cảm cho tôi, cho các bạn tôi, những người ngây thơ, tội nghiệp, cả cuộc đời bị lừa dối và đi dối lừa người khác một cách vô ý thức'.*** *.....*

Đồng ý! 'Nhân vô thập toàn'. Đồng ý! Ai cũng có khi lầm lẫn. Nhưng thiết tưởng, nếu LẦM LẪN thì thời gian theo giặc chỉ kéo dài dăm ba năm là nhiều. Nhưng ngược lại, Tô Hải cùng đồng bọn, **gần hết đời người — trên 60 năm qua — đã TẬN TUỴ phục vụ đảng giặc Cờ Máu: Hiển nhiên, chúng đã CỐ TÌNH.** Vậy mà Tô Hải lại còn điêu ngoa cho rằng ***'đi dối lừa người khác một cách VÔ Ý THỨC'.***

Vả lại, chưa ai thấy bọn chúng làm được điều gì cụ thể để 'LẤY CÔNG CHUỘC TỘI'. Ngược lại, ai cũng thấy tất cả

bọn chúng — bao gồm cả Bùi Tín, Vũ Thư Hiên, Trần Độ, Nguyễn Hộ, Hoàng Minh Chính, Hà Sĩ Phu, Dương Thu Hương, Nguyễn Thanh Giang — gần suốt đời theo giặc, hay hợp tác với giặc, làm chuyện phản dân hại nước. Vậy mà chúng lại còn vênh váo, tỏ ý là 'bậc thầy', là 'LÃNH TỤ', dậy người khác phải thế này, thế nọ! Còn chuyện gì LỐ BỊCH hơn thế nữa không?

Cùng Là CUỘI, Cùng Nhau Chạy Tội Cho 'Bác Hồ' Quốc Tặc

Qua bài điểm sách, tựa đề là ***'Đọc hồi ký của nhạc sỹ Tô Hải'*** — do 'Tiến Sĩ VẸM' Nguyễn Thanh Giang viết, phổ biến ngày 1-9-09 vừa qua — ai cũng thấy gã nguỵ biện lòng vòng nhằm chạy tội cho 'bác Hồ' quốc tặc và tâng bốc 'Thằng Hèn Tô Hải'.

Chứng cớ là khi viết về 'bác Hồ' quốc tặc thì VẸM Nguyễn Thanh Giang trích dẫn đoạn viết trong 'Hồi Ký' của Tô Hải — với luận điệu **so sánh 'ba láp' và đổ vạ tội LỪA BỊP của 'bác Hồ' quốc tặc cho "*bọn cộng sản An Nam phong kiến'***:

*'Ông ta cũng là con người, cũng có quyền lấy vợ đẻ con, thậm chí ba bốn vợ như ông Lê Duẩn, cũng **có quyền bồ bịch như ông Mitterand, ông Clinton chứ**! Cái tội của ông **là do bọn gọi là cộng sản An Nam phong kiến** cố tình dựng ông ta lên thành 'thánh sống' (và 'thánh chết') để lừa bịp cái dân tộc đa số là nông dân thất học, đầu óc còn mê muội về thánh về thần. Ông ta chỉ là một nhà cách mạng chính hiệu cuồng tín với chủ nghĩa Mác-Lê mà thôi". (trang 388).*

Quả thật là 'nói như VẸM'. ***'Quyền bồ bịch'*** là quyền gì sau khi đã lập gia đình? Ở Pháp, ở Mỹ, hay nước nào ghi ***'quyền bồ bịch'*** ấy trong Luật Pháp? Sách Luân Lý nào giảng dậy về **'quyền' quái gở này?** Sự thật đã quá rõ ràng, không ai có thể chạy tội cho 'bác Hồ' quốc tặc được nữa:

Chuyện Hồ bỏ vợ (Tăng Tuyết Minh) vô cớ là tội **bạc tình, bạc nghĩa.**

Chuyện Hồ bỏ con (Nguyễn Quốc Trung) là **tội bất nhân, bất nghĩa.**

Chuyện Hồ thủ tiêu Nông Thị Xuân và Nông Thị Vàng để 'trôn vùi nhân chứng' — sau nhiều năm thoả mãn thú tính với cô Xuân — là **tội ác của con QUỶ DÂM DỤC!**

Thế mà bọn VẸM lại tung ra luận điệu **so sánh 'ba láp' với chuyện bồ bịch của '*ông Mitterand'*, hoặc '*ông Clinton* '!**

Nhìn lại những trang sử từ 1945 đến 1969, ai cũng thấy, 'bác Hồ' quốc tặc vừa là Chủ Tịch Nước, vừa là Tổng Bí Thư. Gã nắm tất cả quyền hành trong tay, mà bọn bồi bút lại còn điêu ngoa cho rằng: ***"Cái tội của ông là do bọn gọi là cộng sản An Nam phong kiến"!***

Sang đoạn khác, VẸM Nguyễn Thanh Giang tiếp tục nguỵ biện cho 'bác Hồ' quốc tặc:

"*Người viết bài này* [VẸM Nguyễn Thanh Giang] *thì cho rằng, cả những người tô vẽ cụ Hồ thành ông thánh, là vị cứu tinh; cả những ai thóa mạ Cụ là tên dâm tặc, là tội đồ dân tộc đều không đúng. Thực tế, Cụ cũng chỉ là một con người,* ***một con người tài trí, tài trí đến mức có thể làm được những việc rất phi thường theo ý Cụ. (Đánh giá những việc làm ấy là công to hay tội lớn? Lịch sử sẽ còn bàn thảo công phu và sẽ được phán xét công minh).***

Này 'ông Tiến Sĩ giấy đỏ' ơi! Tại sao lại phải chờ đợi người khác phán xét làm gì? Sự thật lịch sử đã sáng tỏ như ban ngày:

Hàng trăm triệu người, kể cả hàng triệu đảng viên CS, ở khắp nơi trên thế giới — nhiều nhất là ở 'mẫu quốc Sô-Viết' và các nước CS Đông Âu — đều chứng kiến: Cộng Sản Mác-Lênin là THẢM HỌA CỦA NHÂN LOẠI nên đã bị phá sản.

Thế mà thảm hoạ ấy, lại do 'bác Hồ' quốc tặc đem từ bên Sô-Viết về VN qua việc thành lập đảng CSVN năm 1930. Đó là cội nguồn. Đó là nguyên nhân sâu sa khiến cho hai miền Nam Bắc VN biến thành bãi chiến trường giữa hai khối 'đế quốc Tư Bản' và đế quốc Cộng Sản (1945-1975). Hậu quả là đất nước bị tàn phá. Hàng triệu lương dân bị thiệt mạng.

Hơn nữa, từ ngày thực hiện '*cách mạng Vô Sản'* — qua chính sách đấu tố địa chủ — đến nay thì tất cả giá trị tinh thần trong nền luân lý cao quý của dân tộc bị băng hoại. Đồng thời, dân tộc VN triền miên trong bể khổ, chưa biết đến bao giờ mới thoát ra khỏi ách nô lệ Mác-Lênin!

Đó là CÔNG LỚN hay là TỘI ÁC VĨ ĐẠI của 'bác Hồ' quốc tặc? Vậy mà VẸM Nguyễn Thanh Giang lại còn trâng tráo, cho đó là '*những việc rất phi thường theo ý Cụ'* Hồ quốc tặc!

Đến phần kết luận của bài 'điểm sách' nêu trên, VẸM Nguyễn Thanh Giang sử dụng ảo tưởng để đánh bóng 'đồng chí CUỘI' Tô Hải:

"Tô Hải dù đã tự nguyện chui vào rọ Cộng sản (tức ngồi tù) nhưng ***không vi phạm điều nhân*** *(chẳng những thế còn làm điều nhân thật đáng trân trọng là đã trên dưới tám mươi, lại đau yếu mà vẫn cậm cạch ngồi viết cuốn hồi ký* ***đầy tâm huyết, rất giá trị này****). Cho nên, rồi đây khi đi gặp Khổng Tử, chắc ông nhạc sỹ này sẽ được Khổng Tử gả cho con gái đẹp như 'Nụ cười sơn cước'.*

Quả thật là nói dối không thông: Tô Hải cùng đồng bọn, gần hết đời người vẫn **tận tuỵ phục vụ chế độ PHI NHÂN, đại gian, đại ác,** mà VẸM Nguyễn Thanh Giang lại trơ trẽn, bảo rằng Tô Hải "***không vi phạm điều nhân".*** Đến nay, Tô Hải vẫn tiếp tục cúi đầu, nhận lệnh giặc Cờ Máu, viết hồi ký để tung Virus, lừa bịp độc giả. Ai có thể làm chuyện lố bịch hơn Nguyễn Thanh Giang khi cho rằng hồi ký của Tô Hải ***'đầy tâm huyết, rất giá trị'?***

Tổng kết lại thì *"Hồi Ký Của Một Thằng Hèn",* là tác phẩm 'tràng giang đại hải', có nội dung 'hằm bà lằng' như nồi cám heo. Chỗ này thì hắn tự cao tự đại là ***'đại bàng cánh cụt'*** — ngầm ý là 'có tài xuất chúng', nhưng bị sa cơ lỡ vận. Chỗ kia thì gã cúi mình, áp dụng 'khổ nhục kế', tự nhận là ***'thằng hèn'*** để tung ra những lời đường mật — tẩm Virus 'hoà hợp hoà giả' — rồi gã lại còn tự cho là mình đã ***'hết hèn'.***

Đó là những điểm chính yếu, cần được đem ra ánh sáng công luận. Sau khi nhìn rõ bộ mặt thật của Tô Hải và các 'đồng chí CUỘI' của gã thì thiết tưởng, chúng ta không nên uổng phí thời giờ, 'đôi co với VẸM' qua những chi tiết khác — trong *"Hồi Ký Của Một Thằng Hèn",* hay bất cứ 'sản phẩm' nào của bọn CUỘI.

(Xin xem tiếp Bài 3)

San Jose 24-10-2009

Trần Quốc Kháng

---

(1) Trong bài thơ 'Ông Tiến Sĩ Giấy', cụ Nguyễn Khuyến đã viết châm biếm mấy kẻ có bằng Tiến Sĩ (ông Nghè), nhưng khả năng và nhân cách quá tồi tệ:

Cũng cờ cũng biển cũng cân đai
Cũng gọi ông Nghè có kém ai
.....
Ghế chéo lọng xanh ngồi bảnh choẹ
Nghĩ rằng đồ thật hoá ĐỒ CHƠI!
*

(2) Trên thực tế cũng như trên lý thuyết — Hiến Pháp và các cơ quan ngôn luận — VC thường xuyên kêu gọi phụng sự **Tổ Quốc XHCN.** Điển hình là trên 'BÁO ĐIỆN TỬ ĐẢNG CSVN' ngày 24-10-2009 vừa qua, chúng giới thiệu 'sản phẩm' của Trung Tướng VC Lê Minh Vụ, có đoạn đã viết nguyên văn:

*"Nhân kỷ niệm 65 năm Ngày thành lập Quân đội nhân dân Việt Nam (22-12-1944 – 22-12-2009), 20 năm Ngày hội quốc phòng toàn dân và góp phần nâng cao chất lượng xây dựng nền quốc phòng toàn dân, Nhà xuất bản Chính trị quốc gia xuất bản cuốn sách **"Xây dựng ý thức bảo vệ Tổ quốc xã hội chủ nghĩa trong thời kỳ mới"** do Trung tướng, PGS, TS. Lê Minh Vụ chủ biên".*

(Photo courtesy Google Image search)

Chộp Lấy AK, Bắn Vào Lá Cờ Máu, Xin Đừng 'Giao Trứng Cho Ác'

(Bài 3)

Trần Quốc Kháng

Qua 2 bài viết trước đây, chúng tôi đã lần lượt trích dẫn những đoạn văn do chính tác giả (Hà Sĩ Phu, Tô Hải và Nguyễn Thanh Giang) đã viết để chứng minh, bọn chúng đảm trách 'công tác tung Virus' vào cộng đồng VN tỵ nạn CS.

Trong bài viết này, chúng tôi xin đặt trọng tâm vào 'Xảo Kế Bốn Cùng' và chuyện 'Chộp Lấy AK, Bắn Vào Lá Cờ Máu'.

Xảo Kế 'Bốn Cùng' Của Bọn 'Phản Tỉnh Cuội'

Khi đọc mấy bài 'bình luận thời sự', khi xem mấy cuốn sách "hồi ký', khi lắng nghe luận điệu của bọn 'Phản Tỉnh CUỘI' qua làn sóng phát thanh, ai có kinh nghiệm về VC cũng đều nhận thấy:

Chúng "CÙNG diễn trò CUỘI. Chúng CÙNG đi theo 'Road Map' của giặc Cờ Máu. Chúng CÙNG tung Virus. Chúng CÙNG tâng bốc và 'quảng cáo' cho nhau. Nói ngắn gọn, đó là 'Xảo Kế Bốn Cùng'.

Điển hình là mấy bài 'bình luận' của VẸM Hà Sĩ Phu và 'Hồi Ký Của Một Thằng Hèn' do Tô Hải viết mà chúng tôi đã trình bầy trong 2 bài trước đây.

Nói tóm lược thì hầu hết các 'tác phẩm', hoặc các bài phỏng vấn bọn 'phản tỉnh CUỘI', đều có nội dung xoay quanh 6 điểm chính như sau:

Thứ Nhất: Tung ra Virus, khiến ai **NHIỄM ĐỘC thì mang ảo tưởng:**

'Trong đảng giặc Cờ Máu có nhiều đảng viên can đảm, có tài, có lòng 'yêu nước'. Nhưng vì lầm lỡ, nên họ theo CS. ***Dù sao, cuộc chiến đánh Pháp chống Mỹ, 'giải phóng dân tộc' (1945-1975) đã đạt được chiến thắng 'vẻ vang'.*** *Đến nay, họ đã 'phản tỉnh' và biết 'tranh đấu cho Dân Chủ Tự Do'.*

Thế nhưng, sự thật đã cho thấy, không có *'giải phóng dân tộc'* mà chỉ NÔ LỆ. Không có *'vẻ vang'* mà chỉ có Ô NHỤC. Lẽ dễ hiểu là giặc Cờ Máu đã sử dụng 'núi xương sông máu' của dân tộc, **'đánh Pháp chống Mỹ' cho Nga Tàu. Nên sau khi Nga Cộng sụp đổ thì VN trở thành THUỘC ĐỊA của Tàu Cộng là chuyện hiển nhiên.**

Tuy nhiên, qua luận điệu của bọn VẸM nêu trên, ai nhiễm độc Virus — mang ẢO TƯỞNG 'vẻ vang' — thì rất dễ dàng bước qua 'nhịp cầu tri âm', bắt tay 'hoà hợp hoà giải' với CSVN mà không biết là mình trở thành kẻ 'đồng hội đồng thuyền' với đảng giặc gian manh.

Không những thế, những lời đường mật của bọn CUỘI còn đáp đúng tâm lý của mấy kẻ ngồi 'chờ sung rụng' — chờ **'VC chống VC, rồi VC sụp đổ'**! Nên mỗi khi nghe tin đồn về 'VC phản tỉnh' thì họ vui mừng mà không cần tìm hiểu, thực hư thế nào. Cố LS Phạm Nam Sách, cách đây khoảng 15 năm, đã

viết bài cảnh giác trước công luận về bọn 'phản tỉnh CUỘI' qua tựa đề ***'Chống Đảng Để Giữ Đảng'.***

Thứ Hai: Nêu lên lập luận hồ đồ, cho rằng *'hai bên Quốc Cộng đều là tay sai, hay công cụ của ngoại bang'* — với tà ý làm băng hoại lập trường Chống Cộng qua việc kêu gọi phía Chống Cộng nên '*thông cảm, bỏ qua tất cả tội ác trong quá khứ'*. Có nghĩa **'xóa bỏ hận thù, HHHG' — mục tiêu hàng đầu trong 'Nghị Quyết 36' của VC nhắm vào cộng đồng tỵ nạn.**

Vì vậy, tất cả 'sản phẩm' của bọn 'phản tỉnh CUỘI' đều được tay sai 'nằm vùng' phổ biến rầm rộ ở hải ngoại. Trong khi ở trong nước, hầu như không có ai biết đến chuyện ấy.

Khi Virus lan tràn vào cộng đồng tỵ nạn thì dễ dàng gây nên tệ trạng bất đồng ý kiến — thực hay hư về chuyện 'phản tỉnh' — **rồi sinh ra bất hoà và phân hóa.**

Thứ Ba: Trên bình diện Quốc Tế, bọn 'phản tỉnh CUỘI' là biểu tưởng của các ***'nhà bất đồng chính kiến'.*** Tùy theo tình hình đòi hỏi, công an VC sẽ diễn kịch 'bắt giam', rồi lại 'thả ra' — để tỏ vẻ 'phục thiện' về vấn đề Nhân Quyền, theo ý muốn của các cường quốc.

Thứ Tư: Ngụy biện lòng vòng, nhằm chạy tội cho 'Bác Hồ' quốc tặc — kẻ tội đồ 'vĩ đại' nhất trong lịch sử VN.

Thứ Năm: Tố cáo dăm ba tội ác dưới chế độ VC ở miền Bắc, hoặc vài ba lầm lẫn của 'bác Hồ' quốc tặc mà đa số chúng ta đã biết — để làm ra vẻ 'phản tỉnh'.

Thứ Sáu: Đóng kịch chống chế độ VC, chống chủ nghĩa CS, hay chống Tàu Cộng nhằm **'gãi đúng chỗ ngứa'** của quần chúng: Ghét VC, ghét Tàu Cộng.

Nhưng sau khi đạt được cảm tình và 'uy tín Chống Cộng' thì bọn CUỘI tung ra Virus — qua lời phỏng vấn, hoặc qua tác phẩm nhằm chạy tội cho 'bác Hồ' quốc tặc và đảng giặc Cờ Máu. Điển hình là trường hợp của VẸM Dương Thu Hương, VẸM Hà Sĩ Phu và VẸM Nguyễn Thanh Giang.

Chộp Lấy AK, Bắn Vào Lá Cờ Máu

Thông thường, khi VC trá hàng, hoặc VC 'hoàn lương' thật sự, cũng đều gởi tài liệu, lời nói, nhất là 'tác phẩm' — tố cáo tội ác của chế độ VC — vừa để 'làm quà', vừa để tạo dựng 'nhịp cầu tri âm' với đồng bào tỵ nạn ở hải ngoại.

Vậy thì sơ khởi, hãy chộp lấy **'đạn AK ấy',** bắn vào lá Cờ Máu. Có nghĩa là dùng tài liệu của chúng để cáo giác tội ác của đảng CSVN. Còn chuyện tin tưởng VC có hồi chánh thực sự hay không, HẬU XÉT.

Đúng là như vậy. Nhiều năm trước đây, chúng tôi đã theo đúng 'nguyên tắc' kể trên — qua nhiều bài viết, đã phổ biến trên các diễn đàn.

1- '<u>Chộp lấy AK' của Hoàng Minh Chính:</u>

Qua làn sóng của đài Á Châu Tự Do ngày 23-1-2004, Hoàng Minh Chính, Viện Trưởng Viện Triết Học Mác-Lênin, đã lên án Cộng Sản mãnh liệt:

'Nhà nước Sô-Viết, dưới thời Stalin đã sát hại khoảng từ 22 đến 23 triệu người. Ở Trung Quốc dưới thời Mao Trạch 'ông đã tàn sát khoảng từ 60 đến 70 triệu người... Thì những chính quyền CS ấy, độc đảng ấy, đem lại quyền lợi sống còn cho nhân dân hay tàn sát nhân dân. Thế còn ở VN này, ***cái chính quyền độc đảng của CSVN, đã làm cho trên 3 triệu người phải hy sinh trong cuộc chiến huynh đệ tương tàn'....***

Như vậy, bỏ qua tất cả việc làm khác của VC Hoàng Minh Chính để **cô đọng trong phần nhận định nêu trên** thì quả thật, đó là 'loạt đạn AK' mà phía Chống Cộng nên chộp lấy để 'bắn vào lá Cờ Máu':

Làm sao mà CSVN lại có thể chối bỏ tội ác tầy trời do 'Bác và Đảng' gây nên? Ngay cả Hoàng Minh Chính, đảng viên nòng cốt của CSVN đã phải nhìn nhận sự thật: ***'Cái chính quyền độc đảng của CSVN, đã làm cho trên 3 triệu người phải hy sinh trong cuộc chiến huynh đệ tương tàn',*** ròng rã suốt 30 máu lửa (1945-1975). Chỉ vì 'Bác và Đảng' tuân hành chỉ thị của Nga Tàu, 'đánh Pháp chống Mỹ' để áp đặt ách đô hộ Mác-Lên trên đất nước VN. Nên VN mới biến thành bãi chiến trường giữa hai khối 'đế quốc Tư Bản' và đế quốc Cộng Sản.

Thế rồi, sau khi đất nước bị tàn phá, hàng triệu lương dân bị thiệt mạng thì CSVN xoay chiều 180 độ, cúi đầu đi theo 'kinh tế thị trường' của chủ nghĩa Tư Bản. Vậy thì hiển nhiên, 'Bác và Đảng' giặc Cờ Máu là bọn TỘI ĐỒ đối với Dân Tộc VN.

*

2- '<u>Chộp lấy AK' của Trần Anh Kim:</u>

Trong lá *'Thư Góp Ý Xây Dựng Đảng'* của cựu Trung Tá VC Trần Anh Kim — đề ngày 03-02-06 — có đoạn, tác giả đã viết nguyên văn:

'Những đặc điểm nổi bật của đảng CSVN trong quá trình ***lãnh đạo cách mạng Việt Nam là: Bịp bợm, lừa đảo, ăn cướp, yêu ai nên tốt, ghét ai nên xấu, bịa đặt vu cáo, trả thù, trù dập,***

cướp cả quyền làm người của nhân dân, cướp cả quyền công dân của những đảng viên chân chính! *Tự cho mình đứng trên pháp luật, đứng ngoài pháp luật, chỉ thích khen, thích nịnh bợ, không thích chê bai, dốt nát, phá hoại, có nhiều việc làm vô văn hoá, giả dối, ham thành tích, che dấu khuyết điểm v.v và v.v.&* ***Trên thế giới này chưa có đảng nào vô liêm sỉ, ăn cháo, đá bát như đảng CSVN'!***

Như vậy, tương tự như trường hợp của Hoàng Minh Chính, đoạn văn của Trần Anh Kim nêu trên có hiệu lực như những 'loạt đạn AK' mà phía Chống Cộng nên chộp lấy để 'bắn vào lá Cờ Máu':

Đồng ý! Hầu như ai cũng đồng ý với Trần Anh Kim: ***'Những đặc điểm nổi bật của đảng CSVN là bịp bợm, lừa đảo, ăn cướp..... cướp cả quyền làm người của nhân dân'...*** Vậy thì đảng CSVN là đảng gì? Đảng giặc Cờ Máu Sao Vàng? Hay băng đảng Mafia-Leninist?

Trên thế giới này, có nước nào theo thể chế Dân Chủ Tự Do mà lại chấp nhận, diễn trò hề ***'dân chủ đa nguyên, đa đảng'*** cùng với bọn 'hồ quần cẩu đảng' — bị 'lưu xú vạn niên' như đảng CSVN?

Ấy thế mà bọn Việt gian cùng nhóm Thông Luận, đã đánh trống khua chiêng, 'quảng cáo' om xòm cho trò hề ấy suốt mấy chục năm qua!

Tóm lại, đó là chỉ hai trường hợp điển hình — 'chộp lấy AK, bắn vào lá cờ Cờ Máu'. Chỉ tiếc là nhiều 'bệnh nhân' bị nhiễm độc Virus, nên 'nhìn gà hóa cuốc'. Do đó, tệ tạng 'giao trứng cho ác' mới xẩy ra trong cộng đồng tỵ nạn.

Sau Bài Học
'Giao Trứng Cho Ác'

Sự thật, đại khối Quốc Dân lúc nào sẵn sàng đón mừng các đảng viên VC 'cải tà quy chính'. Đó là con đường 'Chính Đạo' — phản ánh tình Đồng Bào và lòng Bao Dung đối với những người lầm lỡ, muốn trở về với CHÍNH NGHĨA QUỐC GIA — qua Quốc Sách Chiêu Hồi do TT Ngô Đình Diệm ban hành trong thời Đệ Nhất VNCH.

Thế nhưng, việc đầu tiên là phải tìm hiểu tài liệu, phân tích dữ kiện, phối kiểm và cân nhắc vấn đề thật kỹ càng — 'phản tỉnh' thật sự, hay 'phản tỉnh CUỘI'?

Xin đừng tin theo lời đường mật; xin đừng tin vào mấy bài viết 'bốc thơm bọn CUỘI' của đám bồi bút; xin đừng tin vào mấy màn kịch do công an VC đạo diễn. Được vậy, tệ trạng 'giao

trứng cho ác' không còn chỗ đứng. 'Nọc độc Virus' tuyên truyền bịp bợm cũng tiêu tan.

Đó không phải là điều 'lạc quan quá đáng'. Vì nhìn vào tình hình quốc nội hiện nay, ai cũng thấy **THỰC CHẤT 'giả nhân giả nghĩa' của giặc Cờ Máu trong "Nghị Quyết 36" do chúng ban hành — nhắm vào cộng đồng VN tỵ nạn.**

Thật vậy, trong khi bọn 'đấu tranh CUỘI' tung Virus, kêu gọi 'hoà hợp hoà giải' ở hải nhoại thì ngược lại, ở trong nước, giặc Cờ Máu thẳng tay sử dụng bạo lực, cho công an đánh đập tàn nhẫn, bắt giam vô cớ, giả dạng du đãng ma cô, đập phá nhà cửa, doạ nạt và khủng bố tinh thần hàng trăm ngàn lương dân. Nào là Dân Oan biểu tình ôn hoà. Nào là Giáo Dân thắp nến nguyện cầu. Liên tiếp trong mấy năm vừa qua, tất cả những cuộc biểu tình đòi hỏi CÔNG LÝ và NHÂN QUYỀN đều bị chúng đàn áp dã man.

Gần đây nhất là việc bắt giam, đánh đập các Linh Mục và Giáo Dân ở Tam Toà, khiến nhiều người bị trọng thương. Trước hành động 'ác ôn côn đồ' rõ ràng như thế, có bao nhiêu người bị bệnh tâm thần mà tin tưởng vào lời đường mật —*'lấy tình thương, xoá bỏ hận thù, hoà hợp hoà giải'* — do bọn 'phản tỉnh CUỘI', hay 'đấu tranh CUỘI' tung ra?

Dù sao, trong 'rừng dao găm mã tấu' — ở VN hiện nay — vẫn có nhiều người can đảm phi thường, hiên ngang đứng lên đấu tranh cho Nhân Quyền, trong đó có quyền Tự Do Tôn Giáo. Dẫn thượng là Đức TGM Ngô Quang Kiệt. Ông đã khẳng khái nói trước mặt bọn VẸM trong *'Uỷ Ban Nhân Dân'* thành phố Hà Nội:

"Trước hết ông chủ tịch có nói rằng: Uỷ ban nhân dân TP đã tạo rất là nhiều điều kiện cho Giáo Hội Công Giáo trong những năm qua, nhất là dịp Lễ Noel……

….. Khi nói tạo điều kiện thì vẫn còn mang cái tâm lý 'xin cho': tức là cái này là ân huệ tôi ban cho anh đó.

*Nhưng mà cái **Tôn Giáo là cái quyền tự nhiên con người được hưởng.** Và nhà nước "vì dân, cho dân" phải có trách nhiệm tạo cái điều đó cho người dân chứ **không phải cái ân huệ chúng tôi xin. Không có. Tự do Tôn Giáo là quyền chứ không phải là cái ân huệ 'xin cho'.***

Rõ ràng, Đức TGM không 'giảng Đạo', mà giải nghĩa cho bọn VẸM, hiểu biết thế nào là quyền Tự Do Tôn Giáo. Nói cách khác, trong phạm vi Tôn Giáo ông đã bước sang lãnh vực đấu tranh cho Nhân Quyền. Vả lại, vì nhìn thấy những điều QUỐC SỈ — có nghĩa là xấu hổ cho cả nước do VC gây ra — ông đã ngỏ lời tâm sự công khai:

"Chúng tôi đi nước ngoài rất nhiều, chúng tôi rất là ***nhục nhã khi cầm cái Hộ chiếu Việt Nam,*** *đi đâu cũng bị soi xét, chúng tôi buồn lắm chứ, chúng tôi* ***mong muốn đất nước mình mạnh lên. Làm sao như một anh Nhật, nó cầm cái Hộ chiếu là đi qua tất cả mọi nơi, không ai xem xét gì cả. Anh Hàn Quốc bây giờ cũng thế".***

Qua lời tâm sự nêu trên, ai cũng thấy thiện tâm của ông, mong cho đất được hưng thịnh — như Nhật, hay Nam Hàn — **để ông không còn cảm thấy NHỤC NHÃ, khi xuất ngoại với giấy tờ là công dân "nước Cộng Hoà XHCN Việt Nam"!** Tại sao?

Vì thời XHCN thì VN 'nổi tiếng' nhất thế giới về quốc tham nhũng, quốc nạn buôn lậu, quốc nạn mãi dâm và chuyện cúi đầu dâng đất, dâng biển cho Tầu Cộng.

Vì thời XHCN thì VN là nơi 'sản xuất' nô lệ lao công và nô lệ tình dục nhiều nhất thế giới.

Vì thời XHCN thì VN là nơi lầm than, nghèo khổ, người lương thiện thì ít, kẻ bất lương thì nhiều — đứng đầu là các cơ quan công quyền do đảng giặc Cờ Máu Máu Sao Vàng cai quản.

Đương nhiên, trên hành trình đấu tranh cho Công Lý và Tôn Giáo, Đức TGM Ngô Quang Kiệt luôn luôn được đại khối Quốc Dân trong và ngoài nước — không phân biệt Tôn Giáo — tích cực ủng hộ. Trong đó có các Chiến Sĩ Chân Chính — đấu tranh cho Dân Chủ Tự Do ở quê nhà — điển hình như LS Lê Thị Công Nhân, nhà văn Trần Khải Thanh Thuỷ và LM Nguyễn Văn Lý, chắc chắn đều tán thành việc làm chính đáng của Đức TGM.

Như vậy, tổng kết lại thì từ trong ra ngoài nước, giặc Cờ Máu đừng hòng đầu độc dân chúng bằng Virus 'Hoà Hợp Hoà Giải' — trong khi cướp đoạt tất cả các quyền tự do của người dân. Nên nhớ là ***"nơi nào có áp bức, nơi ấy có đấu tranh'.*** Chính Lê-Nin, 'Thánh Tổ' giặc Cờ Máu đã nói như vậy thì làm sao bọn VẸM chối cãi được nữa?!

San Jose 4-11-2009

Trần Quốc Kháng

GHI CHÚ: *Xin gởi lời cám ơn ông Chính Khí Việt đã đọc bài này để phổ biến trên Internet. Tuy nhiên, chúng tôi xin minh định, mấy lời 'chửi mắng' băng đảng VC — chẳng hạn như 'thằng chó đẻ Hồ Chí Minh này', hay 'cái thằng chó má Bùi Tín' — là do ông Việt thêm vào. Nói cách khác là trong bài viết của chúng tôi, không hề có những cụm từ như thế.*

Chúng tôi thông cảm với ông Việt. Có lẽ khi đọc, ông cảm thấy uất hận quốc tặc Hồ Chí Minh và đồng đảng, nên mới có lời mạt sát bọn chúng? Dù sao,

*khi sử dụng mấy cụm từ ấy, chúng tôi e ngại có thể gây **OAN UỔNG cho loài chó. Vì chó là loài vật biết ơn và có 'tình nghĩa'.***

Ngược lại Hồ và đồng đảng là bọn vô ơn bạc nghĩa. Chứng cớ điển hình là trong chiến dịch đấu tố, VC đã sát hại hàng chục ngàn 'ân nhân' mà chúng gọi là 'bà mẹ chiến sĩ'. Trong đó có bà Cát Thanh Long, đã bị băng đảng VC của Hồ đấu tố, đánh đập, sỉ nhục — vô cùng dã man tàn ác — trước khi giết chết nạn nhân!

(Picture courtesy of Dmitri Baltermants)
Tội ác 'long trời lở đất' của Hồ Chí Minh và đồng đảng trong chiến dịch 'Cải Cách Ruộng Đất' (1952-1956):
Đấu tố, sỉ nhục, tra tấn,
rồi sát hại, hoặc đầy đọa trong ngục tù, tổng cộng gần 1 triệu lương dân (bị buộc tội là 'địa chủ')

11

Sao Không 'Hoà Hợp Hoà Giải'?

Bên Nào Cực Đoan, Quá Khích Và Cuồng Tín?

(Bài I)

Trần Quốc Kháng (1)

'Chế độ Cộng Sản thì chỉ phế bỏ chứ không thể nào sửa đổi được'.

Boris Yeltsin

Mấy tuần lễ vừa qua, *'Hiểm Họa Tàu Cộng'* đã trở thành chủ đề của nhiều bản tin, 'câu chuyện thời sự' và nhiều 'văn kiện' khác nhau. Trong khi đó thì đảng giặc Mác-Lênin chú tâm vào việc **lùng bắt và triệt hạ những người yêu nước.** Rõ ràng

nhất là trong các cuộc biểu tình, công an VC đã thẳng tay sử dụng bạo lực, hành hung, xách nhiễu, khủng bố, bắt giam các thanh niên chống Tàu Cộng (TC).

Trên diễn đàn Internet, chúng tôi nhận thấy có 3 'văn kiện', của 3 nhóm tự nhận là 'Trí Thức', hoặc 'Nhân Sĩ':

Thứ nhất là bản '*Tuyên Cáo*' ngày 25-6-2011 của 95 'nhân sĩ, trí thức', làm tại Sài Gòn. Thứ Nhì là *'Kiến Nghị'* ngày 10-7-2011 của 20 'nhân sĩ, trí thức', làm tại Hà Nội. Thứ 3 là *'Thư Ngỏ'* ngày 21-8-2011, của 'nhóm trí thức' ở hải ngoại. (2A) (2B) (2C)

Tuy hình thức và nội dung có phần khác nhau, nhưng cả 3 'văn kiện' nêu trên đều có chung chủ đích, tóm lược là: Cầu xin đảng CSVN — 'Tập Đoàn Quan Thái Thú' cờ Máu Sao Vàng — sửa đổi điều này, điều kia, kể cả việc **'hoà hợp hoà giải Dân Tộc'** để tạo dựng sức mạnh 'đoàn kết toàn dân' trước 'hiểm hoạ TC'.

Trong 'Thư Ngỏ', thực chất là 'Thỉnh Nguyện Thư' gởi cho CSVN, có đoạn đã tỏ ý **tán thành chiêu bài 'Hoà Hợp Hoà Giải'** (HHHG) — phần chính yếu trong Nghị quyết 36 của đảng giặc VC:

"Đối với cộng đồng người Việt Nam ở nước ngoài: Cần tạo bước đột phá để cải thiện sự hợp tác của cộng đồng vào công cuộc bảo vệ và xây dựng đất nước……

……. Đây là bước cần thiết bắt đầu một quá trình nghiêm túc ***thực hiện hoà giải và hoà hợp dân tộc. ……***

… Trước chiến lược trước sau như một của Trung Quốc …… đòi hỏi quý vị phát huy sức mạnh dân tộc, đoàn kết toàn dân trong và ngoài nước trong giai đoạn cực kỳ hiểm nguy cho Việt Nam".

Do đó, vấn đề sơ khởi được nêu lên: Phải chăng, 'Hiểm Họa TC' chỉ là DIỆN bên ngoài, còn ĐIỂM bên trong của 3 'văn kiện' nêu trên là vận động cho chiêu bài HHHG 'đội mồ sống lại'?

Vì nhiều năm trước đây, chiêu bài này đã bị 'khai tử'. Chỉ có phe nhóm 'trở cờ đón gió', hoặc những người quá 'ngây thơ' về Cộng Sản, mới tán thành chiêu bài HHHG. Sự thật, HHHG chỉ là mỹ từ mà VC dùng để che đậy xảo kế, nói nôm na là XÚI DẠI đồng bào tỵ nạn VC (nhất là các thế hệ trẻ), tham gia sinh hoạt chính trị, kinh tế v.v. với nhà nước VC. Lẽ đương nhiên là tất cả đều nằm trong vòng kiểm toả của đảng giặc Mác-Lênin.

Cả 3 'văn kiện' nêu trên, người thì tự nhận là 'TRÍ THỨC', kẻ thì vỗ ngực là 'NHÂN SĨ', nhưng hỡi ơi, ít nhất có 3 điểm làm độc giả cảm thấy thất vọng não nề:

1- Khi họ cổ cổ suý 'HHHG Dân Tộc', nhằm *'phát huy sức mạnh dân tộc'* mà họ không biết, hay biết mà làm lơ, không ngỏ ý kêu gọi đảng giặc Mác-Lênin, **từ bỏ Mác-Lênin, trở về với Quốc Gia Dân Tộc**!

Nếu không thì làm sao HHHG Dân Tộc thật sự được? Làm sao tạo dựng được *'đoàn kết toàn dân'* trong khi đảng CSVN vẫn ép buộc Dân Tộc VN phải tôn thờ Mác-Lênin.

Khẳng định rằng, **Mác-Lênin là cội nguồn huỷ diệt sức mạnh của đoàn kết toàn dân. Mác-Lênin là cội nguồn xô đẩy Dân Tộc vào hiểm họa TC đồng hóa.**

Chính GS Vũ Quốc Thúc, hồi Tết Nhâm Ngọ 2002, trong bài *'Làm Thế Nào Để Giải Trừ HIỂM HỌA BẮC THUỘC'*, Ông đã viết nguyên văn:

*"NGÀY NAY: Chính phủ Hà Nội **đem giây buộc cổ Tổ Quốc với thòng lọng Mác-Lênin,** làm đàn em chư hầu của Đảng Cộng Sản Trung Quốc"!* (3)

Quả thật, khi trí tuệ còn minh mẫn, GS Vũ Quốc Thúc nhận định không sai. Nhưng đến nay, có lẽ vì tuổi tác quá cao, Ông không còn sáng suốt như xưa, nên mới có tên trong 'Thư Ngỏ', tán thành chiêu bài HHHG.

2- Khi họ 'lo ngại' hiểm họa TC mà họ không biết, hay biết mà vẫn làm lơ: Đảng CSVN đã hiện nguyên hình **'Tập Đoàn Quan Thái Thú'** (TĐQTT) của TC. Thế mà họ vẫn cầu xin chúng điều này điều nọ để chống lại TC. Đây có phải là điều ngớ ngẩn và mâu thuẫn trầm trọng hay không?

3- Khi họ cầu xin CSVN điều này điều nọ mà họ không biết, hay biết mà vẫn làm: Hàng chục năm qua, không khi nào CSVN đếm xỉa đến ý kiến, đến nguyện vọng và quyền lợi của hàng chục triệu dân VN. Trong đó, thành phần Trí Thức là 'mục tiêu' hàng đầu: *'Trí Phú Địa Hào, đào tận gốc, trốc tận rễ'*.

Vậy thì tiếng nói của quý vị cầu xin, chắc chắn là đến 'Tết Công Gô', đảng CSVN mới lắng nghe! Đây có phải là điều ngây thơ của quý vị hay không?

Chắc hẳn, bản 'Tuyên Cáo' và bản 'Kiến Nghị' nêu trên, xuất phát ở trong nước nên rất ít người quan tâm. Hầu như ai cũng hiểu, trong 'rừng dao găm mã tấu' ở VN thì đương nhiên, hai 'văn kiện' ấy phải viết theo *'định hướng XHCN'* — 'mạ vàng mạ bạc' chế độ phi nhân là chuyện 'bình thường'.

Nhưng ngược lại, 'Thư Ngỏ' của nhóm 'Trí Thức' ở hải ngoại, xuất phát từ xứ Tự Do, tại sao khi cổ suy 'HHHG Dân Tộc' mà lại làm lơ vấn đề **then chốt là chủ nghĩa PHI DÂN TỘC Mác-Lênin?**

Hàng chục năm qua, sự thật đã quá rõ ràng, hầu như ai cũng biết: Đảng CSVN, tự nó đã mang **bản chất GIẶC NGOẠI XÂM** từ khi thành lập. Chính Hồ Chí Minh và đồng đảng đã xác nhận, Hồ là 'đại biểu' của Quốc Tế CS, lãnh lương của QTCS, thi hành chỉ thị của QTCS thành lập đảng CSVN tại Hương Cảng năm 1930.

Trên thực tế, chúng *'đánh Pháp Chống Mỹ',* KHÔNG vì nhu cầu 'Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc' của Dân Tộc, mà rõ ràng, chủ đích là áp đặt ách nô lệ Mác-Lênin lên hai miền Nam Bắc VN.

Nói cách khác là Hồ và đồng đảng VC là tổ chức TAY SAI cho ngoại bang, không Nga Cộng thì TC là 'chuá tể'.

Trên trang 575 của cuốn 'Lịch Sử Cận Đại 1945-2006', Sử Gia, Tiến Sĩ Hoàng Ngọc Thành đã viết:

"…. Cố tổng bí thư Lê Duẩn, cầm quyền khá lâu cùng với Lê Đức Thọ, từ 1957 đến chết 1986, ***đã từng tuyên bố là đánh Mỹ cho Liên Xô, Trung Quốc.*** *Sự thật lịch sử là như thế đấy, cộng sản động viên lòng yêu nước để đánh Mỹ cứu nước nhưng thật ra là để phục vụ nền an ninh và sự phát triển của 2 cường quốc cộng sản đàn anh.* (4)

Vả lại, trong cuốn *'Lịch Sử Đảng CSVN',* xuất bản năm 1979, trên trang 32, đảng giặc Mác-Lênin đã công khai xác nhận:

"Chúng ta theo Chủ Nghĩa Quốc Tế, không theo Chủ Nghĩa Quốc Gia. Chúng ta phải nâng cao tinh thần đấu tranh 'giải phóng'…… nghĩa là ***hình thức thì dân tộc mà nội dung là quốc tế****".* (5)

Quả thật, Dân Tộc chỉ là chiêu bài, hay 'PHƯƠNG TIỆN' để phục vụ Quốc Tế CS. Vì vậy, trong 30 chiến tranh (1945-1975) đảng giặc VC đã sử dụng xương máu của Dân Tộc để lót đường cho QTCS bành trướng. Ngày xưa, chúa tể của 'Quốc Tế CS' là Liên-Xô. Bây giờ, chúa tể của QTCS là TC.

Rõ ràng như dưới ánh sáng mặt trời, sự thật lịch sử từ năm 1945 đến nay đã cho thấy **CSVN và Dân Tộc VN là hai thái cực ĐỐI NGHỊCH mà bức tường 'Ô Nhục' ngăn cách là chủ nghĩa 'Mác-Lênin'.**

Vậy thì lẽ đương nhiên, **muốn 'HHHG Dân Tộc' THẬT SỰ thì đảng CSVN phải chân thành PHỤC THIỆN, TRỞ VỀ VỚI QUỐC GIA DÂN TỘC.** Nói nôm na là quẳng Mác-Lênin và quốc tặc Hồ Chí Minh vào 'thùng rác lịch sử'.

Đó là điều SƠ ĐẲNG trong lịch sử. Đó là điều SƠ KHỞI trong tiến trình HHHG Dân Tộc thật sự. Đó là điều MONG ƯỚC đơn sơ của đại khối Quốc Dân. Được vậy thì mới có thể

tạo dựng sức mạnh đoàn kết toàn dân để đối phó với hiểm họa Tàu Cộng đồng hoá Dân Tộc VN.

*

Trong 3 'văn kiện' nêu trên, có lẽ 'Thư Ngỏ' là 'văn kiện' gây tranh luận 'ồn ào' và 'ô nhiễm' nhiều nhất trên diễn đàn Internet: Nào là chuyện *'Chính Danh'* của CSVN. Nào là chuyện *'chống cộng cực đoan'*. Nào là chuyện *'chống cộng quá khích'!*

Tuy nhiên, trước khi tiến sâu vào chi tiết của mấy vấn đề nêu trên, chúng tôi xin trình bầy nguyên do tại sao, nhiều người quả quyết, đảng giặc Mác-Lênin đã hiện nguyên hình là TĐQTT của TC.

'Tập Đoàn Quan Thái Thú' Cờ Máu Sao Vàng

Trong mấy tuần lễ vừa qua, khi theo dõi chuyện biểu tình ở trong nước chống TC, ai có lương tri đều cảm thấy, vừa buồn bực, vừa vui mừng. Buồn bực vì thấy đồng bào biểu lộ lòng ái quốc, nhưng lại phải trưng cờ Máu Sao Vàng của bọn phản quốc. Vui mừng vì thấy giới trẻ, dù bị bưng bít, nhưng đã nhận ra MẶT THẬT của đảng giặc VC.

(Photo courtesy Google Image search)

"Thả người yêu nước! Thả người yêu nước! Thả người yêu nước!... Đả đảo công an bắt người yêu nước! Đả đảo! Đả đảo!...".

Tiếng hô mỗi lúc một to như sấm dậy, rền vang. Lòng tôi phấn khởi và mừng vui trước sự đoàn kết của anh em mình. Tôi nhìn thấy rất nhiều công an nổi, lẫn công an chìm lúng túng, chưa biết nên xử lí ra sao trước làn sóng đấu tranh của những người biểu tình đang dương cao khẩu hiệu, đả đảo bọn xâm lược Trung Quốc, giờ đây chuyển sang đấu tranh, đả đảo công an bắt bớ người yêu nước.

Vậy là cùng lúc, đoàn biểu tình làm được hai việc: Vừa đấu tranh chống họa xâm lăng Trung Quốc lại vừa đấu tranh dành quyền tự do ngôn luận, quyền được yêu nước với **bọn phản động, phản bội tổ quốc khi bắt bớ người yêu nước.** (6)

Đó là phần trích đoạn từ bài *'Giữ Lửa Trong Tim'* của Blogger 'Cánh Cò' qua trang Web của đài 'Á Châu Tự Do'. Rõ ràng, 'Cánh Cò' đã nhận ra sự thật, *'bọn phản động, phản bội tổ quốc khi bắt bớ người yêu nước'* **là đảng giặc VC, đã hiện nguyên hình là TĐQTT, Cờ Máu Sao Vàng.**

Nếu không thì tại sao, Trung Cộng ban lệnh thế nào thì đảng giặc VC cũng phải cúi đầu thi hành như vậy. Rõ ràng nhất là việc dâng đất và dâng biển cho TC. Hiện nay, tất cả các địa điểm chiến lược bảo vệ đất nước, đều bị quân đội TC chiếm đóng. Chẳng hạnh như những vùng núi non hiểm trở dọc theo biên giới Việt-Hoa, quần đảo Hoàng Sa và vùng Cao Nguyên Trung Phần VN — TC thiết lập căn cứ quân sự, ngụy trang là 'khai thác Bô-Xít'.

Trong lãnh vực Kinh Tế thì 90% việc đấu thầu — về xây dựng, hoặc khai thác mỏ quặng v.v. — đều nằm trong tay 'mẫu quốc' TC. Trong khi đó, đảng giặc VC lại mở cửa biên giới, cho dân TC tự do đi khắp nơi trên đất Việt không cần chiếu khán — giống như trên đất Tàu. Từ Bắc vào Nam, nào là làng Tàu, nào là xí nghiệp Tàu, nào khu phố Tàu v.v. mọc lên như nấm. Điển hình như khu *'Đông Đô Đại Phố'* ở tỉnh Bình Dương, được xây cất đại quy mô. Tất cả các sinh hoạt, trong làng Tàu cũng như khu phố Tàu đều do các viên chức TC cai quản. Dĩ nhiên, *'Uỷ Ban Nhân Dân'* VC, hoặc Công an VC không dám đụng trạm đến.

Không những thế, khi gặp người Việt — ở bất cứ nơi nào trên đất Việt — bọn TC lại còn tỏ ra hống hách, nếu không muốn nói là hiếp đáp. Khi có xích mích, hay ẩu đả thì công an VC luôn luôn bênh vực bọn 'quan thầy' của chúng là TC. Trong khi bọn TC và TĐQTT sống trên nhung lụa, nhà cao cửa rộng thì hàng triệu dân Việt nghèo khổ, phải sống trong 'túp lều tôn', nóng như thiêu, trên vùng sình lầy hôi thối, hay bên cống rãnh bẩn thỉu.

'Sống trên một đất nước, mà việc cầm lá cờ của tổ quốc mình, tung hô chủ quyền đất nước mình, có thể bị công an, mật vụ bắt giữ, thẩm tra, sách nhiễu... ***không khác gì sống trong vùng tô giới của người Việt, thuộc quyền kiểm soát của Trung Quốc****, quả là một thách thức của lòng yêu nước'*.(7)

Đó là phần trích dẫn từ bài *'Im Lặng Mặc Cả Bằng Tổ Quốc'* của blogger Phan Nguyễn Việt Đăng. Bỏ qua điểm sai lầm (vì bị nhồi sọ ở trường học) cho rằng Cờ Máu Sao Vàng là *'lá cờ của tổ quốc'*, chúng tôi nhận thấy, đoạn văn nêu trên là nhận định chính xác.

Quý vị nào còn hoài nghi về hiện tình đất nước nêu trên, xin bấm vào LINK phía dưới để nghe NHÂN CHỨNG SỐNG — là

LM Nguyễn Văn Khải — trình bầy thảm cảnh của quê hương chúng ta: Bọn 'buôn dân bán nước' VC đang gia tăng nỗ lực, biến đổi VN thành 'TÂY TẠNG Thứ 2'.

http://www.youtube.com/watch?v=g9dVTYJKU6E

Vả lại, theo nguồn tin khả tín trên trang WEB của Wikileaks thì TĐQTT đang cúi đầu thi hành 'ROADMAP' của TC ban hành:

"*Vì sự nghiệp xây dựng Chủ Nghĩa Xã Hội. Đảng CSVN và nhà nước VN đề nghị phía Trung Quốc giải quyết các mối bất đồng giữa 2 nước. Việt Nam sẽ làm hết sức mình để vun đắp tình hữu nghị lâu đời giữa hai nước do Chủ Tịch Hồ Chí Minh và Chủ Tịch Mao Trạch Đông xây dựng trong quá khứ. Và VN sẵn sàng chấp nhận đề nghị của Trung Quốc* ***để VN được hưởng "Quy chế tự trị" trực thuộc chính quyền trung ương Bắc Kinh*** *như Trung Quốc đã dành cho Nội Mông, Tây Tạng, Quảng Tây… Phía Trung Quốc đã đồng ý và cho VN thời hạn 30 năm (1990–2020) để lo giải quyết tiến trình cần thiết cho việc gia nhập vào đại gia đình các dân tộc Trung Quốc".* (8)

(Photo courtesy Google Image search)

Hàng chục năm qua, song hành với quốc nạn tham nhũng và quốc nạn mại dâm, TĐQTT còn sử dụng nhiều trò xảo trá khác nhau để chiếm đoạt nhà cửa, ruộng đất của hàng triệu DÂN OAN, xô đẩy Dân Việt sa vào cảnh vô cùng nghèo khổ. Chúng lại còn toa rập với các 'chủ nhân ông' của các xí nghiệp, bóc lột nhân công VN đến 'tận xương tuỷ'.

Không nhưng thế, TĐQTT còn đồng loã với bọn Hán Đỏ, hạ nhục phụ nữ VN 'rẻ như bèo' qua các dịch vụ quảng cáo 'mua vợ VN' (vừa để làm nô lệ tình dục, vừa để làm đầy tớ trong nhà) ở TC, Đài Loan, Đại Hàn và Singapore v.v.

Trong thời VC hiện nay, thiếu nữ nào muốn được tuyển lựa để 'được làm nô lệ tình dục' ở nước ngoài thì phải xếp hàng trong khách sạn, chờ đến lượt cởi truồng, dạng háng, quỳ gối trước 'khách hàng' để họ 'xem xét cơ thể'. Tệ trạng này, từ hàng chục năm qua, thường xuyên xẩy ra khắp nơi trên đất Việt. Nếu bọn công an VC và 'Uỷ Ban Nhân Dân' VC, không đồng loã với bọn 'buôn bán nô lệ' thì làm sao chúng có thể lộng hành như vậy?

Thật ra, phần trình bầy nêu trên, chỉ là những nét đại cương về hiện tình đất nước. Nhưng thiết tưởng, cũng tạm đủ bằng chứng, để kết luận đảng CSVN là đảng giặc 'buôn dân bán nước'. Lẽ dễ hiểu là sau khi đế quốc đỏ Liên-Xô sụp đổ, CSVN muốn tiếp tục nắm quyền sinh sát dân Việt trong tay thì phải cúi đầu phục tòng 'Thiên Triều Đỏ' của chúng ở Bắc-Kinh. Vì vậy, **trên THỰC TẾ, VN đã trở thành THUỘC ĐỊA của TC, trong đó đảng CSVN hiện nguyên hình TĐQTTT.**

(Xin xem tiếp Bài II)

San Ramon 24-9-2011
Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)
Quân khủng bố Việt Cộng gài bom nổ
ở nhà hàng Mỹ Cảnh năm 1965

Sao Không 'Hoà Hợp Hoà Giải'?

Bên Nào Cực Đoan, Quá Khích Và Cuồng Tín?

(Bài II)

Trần Quốc Kháng (1)

'Đứng giữa hai ngả đường là điều rất nguy hiểm;
Quý vị bị gục ngã trước "làn đạn" của cả hai phía.
(Standing in the middle of the road is very dangerous; you get knocked down by traffic from both sides')
Margaret Thatcher

Từ nhiều năm qua, mấy cụm từ như *'chống cộng cực đoan'*, *'chống cộng quá khích'*, và *'chống cộng đến chiều'* v.v. thường song hành với luận điệu cổ suý chiêu bài 'Hoà Hiệp Hoà

Giải' (HHHG) — do phe nhóm 'trở cờ đón gió', hoặc bọn bồi bút VC tung ra để 'chụp mũ' những người KIÊN ĐỊNH lập trường, chấp nhận TRƯỜNG KỲ tranh đấu cho Dân Chủ Tự Do ở quê nhà. Nhiều người vô tình, hay cố ý hùa theo, kể cả mấy ông bà 'khoa bảng ngây thơ' — tán thành chiêu bài HHHG của đảng giặc Mác-Lênin.

Cực Đoan, Quá Khích Hay Chính Đáng?

Đứng trong đại khối Quốc Dân, đồng bào tỵ nạn ở hải ngoại, nhất là những người Chống Cộng, đều mong muốn cho Nước Việt không còn Cộng Sản. Được vậy thì VN mới có Dân Chủ Tự Do. Dân chúng VN mới an cư lạc nghiệp. Đó là mục tiêu tranh đấu. Mà việc đầu tiên là diệt trừ 'nọc độc Mác-Lênin', tựa như việc diệt vi trùng trong cơ thể bệnh nhân.

Lẽ dễ hiểu là trước 1975, Mác-Lênin là cội nguồn xô đẩy Dân Tộc vào thảm cảnh chiến tranh máu lửa. Sau 1975, Mác-Lênin là cội nguồn, xô đẩy Dân Tộc vào thảm cảnh nghèo khổ, lầm than. Tất cả quyền TỰ DO căn bản của người dân đều bị tước đoạt.

Không những thế, vì đảng giặc VC cuồng tín, tôn thờ chủ nghĩa phi nhân Mác-Lênin mà hiện thời, dân tộc VN phải đương đầu với quỷ kế đồng hoá của bọn Hán Đỏ.

Như vậy thì rõ ràng, Chống Cộng là NGHĨA VỤ của toàn thể Quốc Dân chống lại TỘI ÁC. Nói nôm na đó là phản ứng tự vệ chính đáng. Xa hơn là Nghĩa Vụ đối với đất nước.

(Photo courtesy Google Image search)

Kinh nghiệm xương máu trong lịch sử — từ 1945 đến nay — cho thấy: **Đại khối Quốc Dân và đảng CSVN là hai thái cực đối nghịch: THIỆN và ÁC, CHÍNH và TÀ, TỰ DO và NÔ LỆ.**

Do đó, những người Quốc Gia Chân Chính đã dứt khoát, không bao giờ 'đứng giữa', hay 'đu giây' giữa hai thái cực đối nghịch (Quốc Gia Dân tộc và Cộng Sản Mác-Lênin) để trục lợi. Nữ Thủ Tướng Margaret Thatcher bảo rằng:

'Đứng giữa hai ngả đường là điều rất nguy hiểm; quý vị bị gục ngã trước 'làn đạn' của cả hai phía'.

(Standing in the middle of the road is very dangerous; you get knocked down by traffic from both sides).

Khẳng định rằng, sự chọn lựa dứt khoát và chính đáng nêu trên, không có nghĩa là 'cực đoan', hay quá khích. Ai còn hoài nghi, hãy tìm hiểu về cuộc cách mạng giải thể chế độ CS bên Liên-Xô và các nước CS Đông Âu thì thấy ngay sự thật.

'Chế độ Cộng Sản thì chỉ phế bỏ chứ không thể nào sửa đổi được'.

Đó là lời khẳng định của TT Nga Boris Yeltsin, cựu đảng viên cao cấp của CS Nga sau khi 'cải tà quy chính'. Ông lại còn muốn đặt đảng CS ra ngoài vòng pháp luật. Vì vậy, ông đã được đại khối Quốc Dân nước Nga ủng hộ triệt để. (9)

Như vậy thì chẳng lẽ, ông Boris Yeltsin và dân chúng Nga đều *'chống cộng cực đoan'?*

Tương tự như vậy, trong năm 1989 tất cả các nước CS Đông Âu đều tuyên bố từ bỏ chủ nghĩa CS và đặt đảng CS ra ngoài vòng pháp luật. Họ còn đem các lãnh tụ CS gian ác ra xét xử và trừng trị — theo đúng ý nguyện của đại đa số dân chúng Đông Âu. (10)

Như vậy thì chẳng lẽ, các nhà lãnh đạo và dân chúng Đông Âu đều '*chống cộng quá khích'?*

Tiếp theo là Nghị Viện Âu Châu đã ban hành Nghị Quyết 1481 (ngày 25-1-2006), cực lực lên án chủ nghĩa Cộng Sản cùng chế độ toàn trị Mác-Lênin. Nội dung của Nghị Quyết, đã minh định tội ác tầy trời của các đảng Cộng Sản Mác-Lênin cầm quyền trong quá khứ cũng như hiện tại, còn dã man, tàn ác hơn cả Đức Quốc Xã hồi Đệ Nhị Thế Chiến. Cần phải đem bọn lãnh tụ Cộng Sản Mác-Lênin ra Toà Án Quốc Tế xét xử. (11)

Như vậy thì chẳng lẽ Nghị Viện Âu Châu, cơ quan Lập Pháp của 46 nước bên Âu Châu, đều là những người '*chống cộng cực đoan và quá khích'?*

Thưa không. Không cực đoan. Không quá khích. Đó là sự chọn lựa dứt khoát và chính đáng giữa hai thái cực đối nghịch: Chính và Tà; Thiện và Ác; Dân Chủ Tự Do và Độc Tài Đảng Trị.

Bản Chất Cố Hữu Của CSVN

Cuồng tín là gì, nếu không phải là MÙ QUÁNG, tin vào điều không tưởng, hoặc huyền thoại và cúi đầu làm theo 'giáo điều', không cần suy nghĩ, đúng hay sai, tốt hay xấu, có lợi hay có hại cho xã hội.

Dĩ nhiên, những kẻ CUỒNG TÍN thì luôn luôn chủ trương CỰC ĐOAN, kèm theo hành động QUÁ KHÍCH.

Như vậy thì quả thật, quân khủng bố Al Qaida và CSVN là bọn CUỒNG TÍN, không hơn không kém.

Lẽ dễ hiểu là quân khủng bố Al Qaida thờ 'Thánh Tổ" Allah và tin vào 'Thiên Đường' qua 'Kinh Thánh Koran'.

Còn CSVN thì thờ Mác-Lênin, *'thờ Mao Chủ Tịch, thờ Stalin bất diệt'* — như Tố Hữu đã xác nhận. Đó là các 'Thánh Tổ Cha'. Sau đó, chúng còn tôn thờ 'Thánh Tổ con' là quốc tặc Hồ Chí Minh.

(Picture courtesy of Dmitri Baltermants)

Chỉ cần nhìn lại thảm cảnh 30 năm chiến tranh máu lửa (1945-1975) do VC khởi xướng mà rõ ràng nhất là trận Mậu Thân 1968. Chúng công khai sát hại khoảng 7 ngàn lương dân ở Huế. Trước đó, ở ngoài Bắc chúng mở chiến dịch đấu tố — tra tấn, sỉ nhục, bỏ tù, hoặc chém giết — hàng trăm ngàn nông dân (1952-1956): **Bất cứ ai có lương tri đều phải công nhận, Hồ Chí Minh và đồng đảng là bọn khát máu, cực đoan, quá khích và vô cùng cuồng tín.** Chúng đã can trọng tội diệt chủng, mức độ tội ác cao hơn trăm ngàn lần so với quân khủng bố Al Qaida.

Hiện thời thì hầu như ai cũng biết, CS Mác-Lêinin là thảm hoạ của Nhân Loại. Nhưng quái đản thay! CSVN vẫn tiếp tục, ép buộc dân chúng VN tôn thờ Mác-Lênin và 'Bác Hồ' quốc tặc.

Không những thế, chúng còn đầu độc thanh niên, thiếu nữ ăn chơi trụy lạc, nhằm giảm thiểu sức đề kháng của quần chúng. Có lẽ, tội ác lớn nhất của Hồ Chí Minh và đồng đảng là quỷ kế *"Trồng Người"* — huỷ diệt Luân Thường Đạo Lý trong xã hội VN.

Một thế hệ lưu manh nhồi nhét
Một tương lai nát bét lương tri!
Gia đình, xã hội tàn suy
Trồng người kiểu Bác ... 'công' ghi ai bằng!
(QT LAH)

Từ thời xa xưa, Lão Tử đã cảnh báo: *'Làm thầy thuốc sai lầm có thể hại một mạng người.* ***Làm chính trị sai lầm*** *có thể hại một thế hệ.* ***Làm văn hóa sai lầm*** *có thể hại muôn đời'.*

Biết là sai lầm toàn diện, gây ra muôn vàn tội ác, nhưng CSVN bất chấp. Chúng vẫn tiếp tục: Mác-Lênin và Đảng trên hết!

Trong Kháng Thư của TT Thích Thiện Minh, viết gởi cho Tổng Bí Thư đảng CSVN năm 2005, có đoạn đã tố cáo quỷ kế 'Trồng Người' — đến nay sự việc vẫn còn nguyên như cũ:

*'Học thuyết **Mác-Lênin được đem vào dạy tại các Viện Nghiên cứu Phật học, các Trường học của Phật giáo, các Chủng viện của Thiên chúa giáo, và hầu hết bất cứ tôn giáo nào do nhà nước điều hành.** Ông [Nông Đức Mạnh] có thấy chăng học thuyết Mác-Lênin là một học thuyết bần hàn, không tưởng và lỗi thời, không phù hợp với truyền thống dân tộc Việt Nam và thế giới hiện đại, cũng như từ nơi sản sinh ra học thuyết ấy, chính nơi đó người ta đã tẩy chay chúng từ lâu và đã ném chúng vào sọt rác lịch sử'*. (12)

Tương tự như trên, trong bài *'Hại Muôn Đời'* của GS Vũ Quốc Thúc — viết hồi 'Tháng Tư Đen' năm 2008, khi trí tuệ còn sáng suốt — cũng có đoạn cho thấy bản chất của CSVN là bọn **ngoan cố, thâm độc và vô cùng cuồng tín:**

*"Rõ ràng là các **lãnh tụ cộng sản đã thấy sự sai lầm** của chủ thuyết Mác Lênin nhưng vẫn cố tình đem chủ thuyết này nhồi sọ thế hệ trẻ cũng như các tầng lớp bình dân để dùng làm cơ sở giữ chặt chính quyền. Đây là một sự **lừa bịp không thể tha thứ** vì chính sách văn hóa ngu dân này đang **khiến cho nước ta biến thành chư hầu** của Trung Hoa mà còn có thể **làm hại nhiều thế hệ tương lai, hại muôn đời** như Lão Tử đã cảnh cáo"* (13)

Ở trong nước, quỷ kế 'trồng người' là như vậy. Còn ở hải ngoại thì sao?

Xin thưa, đảng giặc Mác-Lênin cho bọn 'nằm vùng' và tay sai, thi hành Nghị Quyết 36, điểm nòng cốt là chiêu bài ***'Xoá bỏ hận thù, HHHG'.*** Trong khi đó, bọn chúng vẫn tiếp tục sử dụng 'dao găm mã tấu', gây nên muôn vàn oán hận đối với đồng bào quốc nội.

Trong Kháng Thư gởi cho đảng CSVN, TT Thích Thiện Minh đã can đảm nêu lên sự thật khi viết:

*"Xin quí vị hãy dừng tay, **đừng gây thêm đau thương uất hận, oán cừu** đối với toàn dân Việt Nam nữa! Vì Miền Bắc đả trả giá rất đắt cho 70 năm, còn Miền Nam hơn 30 năm giảo nghiệm chủ thuyết Mác-Lê rồi! Chỉ chừng ấy củng đủ lắm rồi! **Đồng bào Việt Nam đả khiếp đảm lắm rồi!....***

..... Xin đừng lấy sức mạnh của kẻ cầm quyền để sách nhiễu, khủng bố, đàn áp **chống lại các tôn giáo đả có mặt**

xuyên suốt trên quê hương này và đả trải qua bao cuộc bể dâu.....

*..... **Nhân quyền bị chà đạp, dân quyền bị tước đoạt chỉ có Đảng quyền là trên hết; trên cả quốc gia dân tộc**... và bất cứ ai yêu nước củng phải yêu Đảng cộng sản Việt nam, nếu yêu nước mà không yêu Đảng cộng sản Việt nam thì bị qui kết là kẻ đi ngược, là sẻ bị bắt, bị cầm tù đó là điều chắc chắn..."*

Đảng cộng sản nhiều năm qua đã xây dựng một chế độ bằng lưỡi lê, bằng họng súng, bằng công an trị và thực hiện bằng những chính sách độc tài, phi dân chủ và vô nhân đạo, *một chế độ chuyên quyền độc đoán, độc quyền chính trị, độc quyền về thông tin, không có quyền tự do báo chí, quyền tự do ngôn luận, quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo, hội họp, lập hội, tư tưởng v.v."* (12)

Qua Kháng Thư nêu trên, hầu như ai cũng thấy TT Thích Thiện Minh là vị Chân Tu, đã thể hiện 3 đức tính 'BI, TRÍ, DŨNG' của Phật Giáo:

BI là lòng thương xót chúng sinh sa vào bể khổ mà gần gũi nhất là đại khối Quốc Dân VN trong ách nô lệ Mác-Lênin.

TRÍ là sự sáng suốt, hiểu biết sâu đậm mọi vấn đề. Trong đó có kinh nghiệm về đảng giặc VC — liên tục gây ra muôn vàn ***'đau thương, uất hận, oán cừu'*** trên hai miền Nam Bắc VN từ năm 1945 đến nay.

DŨNG là lòng quả cảm, bất chấp hiểm nguy khi sinh sống trong 'rừng dao găm mã tấu' và tù đầy của công an VC.

Đúng là như vậy. Thảm cảnh nô lệ Mác-Lênin trên đất Việt vẫn còn nguyên như cũ. Quý vị nào hoài nghi, xin bấm vào LINK phía dưới để nghe NHÂN CHỨNG SỐNG khác là LM Nguyễn Văn Khải trình bầy.

http://www.youtube.com/watch?v=g9dVTYJKU6E

Quả thật, LM Khải cũng là vị Chân Tu. Người đã thể hiện lòng Bác Ái của Thiên Chúa và lòng dũng cảm phi thường, công khai tố cáo đảng giặc VC đã rước giặc Tàu Cộng (TC) vào VN — giày xéo quê cha đất tổ.

Khi đọc 2 phần trình bầy của hai vị Chân Tu nêu trên, không hiểu quý vị tự nhận là 'trí thức' hay 'Nhân Sĩ' — qua 3 'văn kiện' ở Phần I — có cảm nghĩ thế nào? Quý vị không biết, hay biết mà làm lơ, hoặc quên mất bản chất cố hữu *PHI DÂN TỘC, đại gian, đại ác, cực đoan, quá khích và vô cùng cuồng tín của đảng giặc Mác-Lênin: Vậy thì làm sao mà 'HHHG Dân Tộc'**?***

*

Nhớ lại hồi tháng 9-2011 vừa qua, Thư Ngỏ của nhóm 'trí thức' ở hải ngoại gởi cho CSVN, đã gây ra tệ trạng tranh cãi, phân hoá và 'ô nhiễm' trên diễn đàn Internet. Vào ngày 7-9-2011, emails của GS Vũ Quốc Thúc và Lê Xuân Khoa — hai 'thành viên nồng cốt' của Thư Ngỏ — đã cho rằng *'CSVN không có Chính Nghĩa, nhưng có CHÍNH DANH đối với quốc tế'*. Điều này đúng hay sai?

Trước hết, vấn đề sơ đẳng về từ ngữ được nêu lên: Theo nguyên ngữ Hán Tự, thế nào là CHÍNH DANH (CD)?

Xin thưa hai chữ CD xuất phát từ **'Học Thuyết Chính Trị' của Khổng Tử.** Chính là ĐÚNG với ĐẠO LÝ. Danh là TÊN gọi. Nên CD có nghĩa là tên gọi phải đúng với **Trách Nhiệm, Đạo Lý và Ý Nghĩa** của nó.

Thật vậy, trên trang 171, cuốn từ điển Hán-Việt của Đào Duy Anh có giải thích hai chữ CD:

'Một nguyên tắc về chính trị, gốc ở Khổng Tử, ví như gọi là VUA thì phải làm đúng ĐẠO VUA**, gọi là QUAN thì phải đúng** ĐẠO QUAN. **Trái lại, như làm hàn lâm mà không biết chữ, làm thừa phái mà không biết việc quan, như vậy là** bất chính danh'. (14)

Theo đúng nghĩa như vậy thì tập đoàn lãnh đạo CSVN, như 'Chủ Tịch Nước', 'Thủ Tướng' và các 'Tổng Bộ Trưởng' v.v, KHÔNG có Chính Danh. Vì lẽ, chúng không biết gì về Đạo Lý, không biết gì Bổn Phận, Trách Nhiệm đối với Quốc Gia Dân Tộc. Chứng cớ là khi có quyền hành trong tay, chúng dâng đất dâng biển cho TC, đánh cắp công quỹ, bán rẻ tài nguyên của đất nước cho ngoại bang và tham nhũng tầy trời, từ trung ương đến địa phương.

Hơn nữa, nhìn lại quá trình lịch sử thì rõ ràng: Năm 1945, CSVN đã sử dụng bạo lực và lừa bịp để **CƯỚP CHÍNH QUYỀN.** Năm 1975, chúng công khai xé bỏ Hiệp Định Paris 1973, đem quân **CƯỠNG CHIẾM miền Nam Tự Do**. Nói cách khác, chúng là bọn TIẾM QUYỀN — không phải là chính phủ CHÍNH THỨC: Hoàn toàn KHÔNG Hợp Pháp, KHÔNG Hợp Lệ — hiển nhiên KHÔNG có CHÍNH DANH.

Chắc chắn, quốc tế đều biết sự thật lịch sử là như vậy — nhất là việc **CSVN vi phạm Quốc Tế Công Pháp, sử dụng vũ lực, xâm chiếm VNCH năm 1975.** Và CSVN là chế độ độc tài toàn trị, mọi việc đều là *'của đảng, do đảng, vì đảng'*. Nhưng quốc tế vẫn công nhận bọn chúng. Vì công nhận thì có lợi cho quốc tế rất nhiều: Lúc nào CSVN sẵn lòng bán rẻ tài nguyên

của đất nước; sẵn lòng toa rập với chủ nhân ông ngoại quốc, bóc lột nhân công VN đến tận xương tuỷ v.v.

Tuy nhiên, quốc tế hay Liên Hiệp Quốc chỉ công nhận CSVN với 'Official Name' là 'Socialist Republic of Vietnam' tức là '*Cộng Hoà XHCH Việt Nam*'. Nói vắn tắt là CSVN — không hề dính líu đến chuyện 'Chính Danh' theo Khổng Học.

Tóm lại, CSVN được quốc tế công nhận, nhưng chúng vẫn không có CHÍNH DANH, không CHÍNH ĐÁNG đại diện cho dân chúng và đất nước VN. Đúng nghĩa, chúng là bọn **NGUỤY QUYỀN — sau 2 lần TIẾM QUYỀN năm 1945 và năm 1975.**

Vì vậy, khi GS Vũ Quốc Thúc và Lê Xuân Khoa cho rằng '*CSVN có CHÍNH DANH đối với quốc tế*' thì hiển nhiên, đó là điều sai lầm trầm trọng. (15)

(Xin xem tiếp Bài III)

San Ramon 7-10-2011

Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy of Wikipedia)
Trong trận 'Tết Mậu Thân 1968, quân KHỦNG BỐ VC ở Huế đã nổi lên, sát hại khoảng gần 7000 nạn nhân.

♦

Sao Không 'Hoà Hợp Hoà Giải'?

Bên Nào Cực Đoan, Quá Khích Và Cuồng Tín?

(Bài III)

Trần Quốc Kháng (1)

'Ta thà làm quỷ nước Nam, chứ không
thèm làm vương đất Bắc'
Trần Bình Trọng

Như đã dẫn chứng ở Phần II, qua Kháng Thư của TT Thích Thiện Minh và lời tường trình trung thực của LM Nguyễn Văn Khải, hầu như ai cũng hiểu bản chất của đảng CSVN: Gian ác, cực đoan, quá khích và vô cùng cuồng tín. Chính bọn chúng đã mang Mác-Lênin từ bên Liên-Xô về VN giày xéo quê cha đất tổ. Đây là nguyên nhân chính yếu, gây ra muôn vàn đau thương, tang tóc, lầm than, nghèo khổ trên đất Việt từ năm 1945 đến nay — chưa chấm dứt.

Vì vậy, nhiều độc gỉa mới bất mãn khi đọc 'Kiến Nghị', 'Tuyên Cáo' và 'Thư Ngỏ' — của 3 nhóm tự nhận là 'Trí Thức' hay 'Nhân Sĩ' — đã tán thành chiêu bài HHHG của đảng giặc VC.

Không những thế, trong 3 'văn kiện' nêu trên lại có nhiều điểm, hoặc phi lý, hoặc hàm hồ tiềm ẩn dưới 'hoa lá cành' chữ nghĩa. Nào là 'cách mạng dân chủ toàn diện'. Nào là 'xây dựng một chính quyền thực sự của dân, do dân và vì dân'. Nào là 'bảo vệ nền độc lập chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ của Tổ quốc' v.v.

Bất chấp luận điệu mỹ miều nêu trên, khi hiểu những điều sơ đẳng về CS, bất cứ ai cũng có thể quả quyết:

Ngày nào 'bóng ma' Mác-Lênin còn lảng vảng đất Việt, ngày ấy tất cả mọi việc đều là 'của đảng, do đảng, vì đảng'. Và đảng lại còn trên cả Tổ Quốc và Dân Tộc VN.

Vậy thì đến 'Tết Công Gô', nước Việt mới có Dân Chủ Tự Do! Nói theo ông Wei Jingsheng (nhà đấu tranh cho Dân Chủ Tự Do bên Trung Hoa) thì chủ ý của 3 'văn kiện' nêu trên là:

Trưng bầy 'BÁNH VẼ' trước tâm trạng 'đói khát' Dân Chủ Tự Do của đại khối Quốc Dân. Trong bài *'The Fifth Modernization'* (Đổi Mới Lần Thứ Năm), ông Wei Jingsheng đã viết:

"In ancient China, there were such maxims as ***'A cake in the picture can appease hunger' and 'Watching the plums can quench the thirst."*** (16)

Thưa vâng. Ở bên Tàu, thời xa xưa có hai câu châm ngôn: *'BÁNH VẼ có thể an ủi kẻ ĐÓI ĂN'*. Và *'Việc NGẮM NHÌN mấy trái mận có thể làm kẻ KHÁT NƯỚC hài lòng'*.

Đồng ý với ông Wei Jingsheng. Thời xa xưa bên Tàu nói riêng và nhiều nơi trên thế giới nói chung, dân trí thấp kém. Nhất là phương tiện truyền thông lại thô sơ. Nên người ta có thể

áp dụng xảo thuật 'Bánh Vẽ' — hay nhử mồi bằng cách trưng bầy mấy trái mận: Kẻ đói khát, nhìn 'bánh vẽ', nhìn mấy trái mận, có thể khoái chí trong giây phút. Để rồi nạn nhân 'thèm nhỏ dãi' mà chỉ còn biết ao ước — đến 'Tết Công Gô' mới có mà ăn.

Nhưng bây giờ, dân trí tiến bộ hơn và nhất là kỹ thuật truyền thông tân tiến — đứng đầu là Internet. Nên xảo thuật 'Bánh Vẽ' không còn hiệu lực như xưa nữa.

Điển hình 3 cái bánh vẽ 'Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc' mà 'bác Hồ' quốc tặc và đồng đảng tung ra năm 1945 để lừa bịp quần chúng. Đến bây giờ thì rõ ràng, cả 3 điều ấy trở thành TRÒ HỀ, vô cùng lố bịch. Thế mà CSVN vẫn trâng tráo duy trì trên tất cả công văn để lừa bịp quần chúng.

'Lập Lờ Đánh Lận Con Đen'

Có lẽ phi lý và lố bịch nhất là 'Kiến Nghị' của 20 'nhân sĩ, trí thức' ở Hà Nội. Trong đó có đoạn đã viết thỉnh cầu đảng CSVN:

"Ra lời kêu gọi toàn thể quốc dân đồng bào, ***mọi người Việt Nam ở trong nước và ở nước ngoài,*** *không phân biệt chính kiến, tôn giáo, dân tộc, địa vị xã hội, hãy cùng nhau* ***thực hiện hòa hợp, hòa giải, đoàn kết dân tộc*** *với lòng yêu nước, tinh thần vị tha và khoan dung. Tất cả* ***hãy cùng nhau khép lại quá khứ,*** *đặt lợi ích quốc gia lên trên hết, để từ nay tất cả mọi người đều* ***một lòng một dạ cùng nắm tay nhau đứng chung trên một trận tuyến*** *vì sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc, cùng nhau dốc lòng đem hết trí tuệ, nghị lực sáng tạo và nhiệt tình* ***yêu nước xây dựng và bảo vệ Tổ quốc của chúng ta".***

(Photo courtesy Google Image search)

Qua đoạn văn trên thì rõ ràng, **Kiến Nghị đã viết theo *'định hướng XHCN'*. DIỆN bên ngoài là *'Thảm Họa Ngoại Xâm'*. ĐIỂM bên trong là chiêu bài HHHG.** Đây là phần chính yếu của Nghị Quyết 36 với mưu đồ chiêu dụ đồng bào tỵ nạn ở hải ngoại, hợp tác hoặc yểm trợ VC trong các lãnh vực Kinh Tế, Tài Chánh, Ngoại Vận và Khoa Học Kỹ Thuật. Ai

nhiễm độc thì trở thành 'Con Bò Sữa' của đảng giặc VC. Lẽ dễ hiểu là tất cả các nỗ lực nêu trên, không dùng để xây dựng đất nước, mà để củng cố chế độ Mafia VC. (17)

Quả là điều lố bịch, vô cùng lố bịch khi 'Kiến Nghị' tỏ ý kêu gọi đồng bào quốc nội và hải ngoại cùng với đảng CSVN, '***một lòng một dạ cùng nắm tay nhau đứng chung trên một trận tuyến***".

'Trận tuyến' nào nào đây? Trận tuyến giúp Tập Đoàn Quan Thái Thú (TĐQTT) cờ Máu Sao Vàng, dâng đất dâng biển biển cho Tàu Cộng? Hay *'trận tuyến'* hỗ trợ CSVN làm tay sai cho Tàu Cộng, thi hành quỷ kế của bọn 'Hán Đỏ' đồng hoá dân tộc VN?

Dù sao, đảng CSVN chưa từ bỏ Mác-Lênin, trở về với Dân Tộc thì làm sao 'Hoà Hợp Hoà Giải (HHHG) Dân Tộc? Vậy thì '***một lòng một dạ'*** — theo luận điệu của Kiến Nghị — có nghĩa là theo đảng giặc Mác-Lênin 'phản dân hại nước'!

Xin đừng quên là hàng chục năm qua, đảng giặc VC liên tiếp tuyên truyền bịp bợm: *'Yêu nước là yêu XHCN'*. Nhưng thật sự, **yêu nước thì phải xoá bỏ XHCN.** Vì lẽ, trên thực tế cũng trên lý thuyết, nếu **Quốc Tế CS thành công thì XHCN chỉ là 'bước tiến' vào 'thế giới đại đồng', xoá bỏ Tổ Quốc VN. Chỉ có bệnh nhân tâm thần, khi yêu nước mới theo giặc Mác-Lênin, để cuối cùng xoá bỏ Tổ Quốc VN.**

Này quý vị 'trí thức', quý vị 'nhân sĩ' ơi! Đừng hòng 'lấy vải thưa che mắt thánh': Đại khối Quốc Dân thì phụng sự **Tổ Quốc VN,** Quốc Tổ là Vua Hùng. Đối nghịch lại, CSVN thì phục vụ **Tổ Quốc XHCN,** 'Thánh Tổ' là Mác-Lênin.

Chính đảng giặc VC đã xác nhận sự kiện này qua cuốn '***Xây dựng ý thức bảo vệ Tổ Quốc XHCN trong thời thời kỳ mới'*** do chúng xuất bản hồi tháng 10-2009, chủ biên là Trung Tướng VC Lê Minh Vụ. (18)

Do đó, quý vị 'trí thức' và quý vị 'nhân sĩ', đừng hòng 'lập lờ đánh lận con đen' giữa hai thái cực đối nghịch: Tổ Quốc VN và 'Tổ Quốc XHCN'.(19)

Phe nhóm thiểu số của quý vị ở VN, có thể cúi đầu chấp nhận '***Tổ quốc của chúng ta'*** cùng với đảng giặc Mác-Lênin để có đặc quyền đặc lợi. Ngược lại, những người Quốc Gia chân chính ở quốc nội và hải ngoại thì âm thầm, hoặc công khai tỏ ý, không bao chịu cúi đầu sinh hoạt dưới lá Cờ Máu, không bao giờ chấp nhận '***Tổ quốc của chúng ta'*** cùng bọn buôn dân bán nước VC.

Kiên Định Lập Trường

Trở lại Thư Ngỏ của nhóm 'trí thức' ở hải ngoại thì hiện thời vẫn còn gây 'ồn ào' và 'ô nhiễm' trên các diễn đàn Internet. Khi viết email đả kích phía 'Kiện Định Lập Trường' — phản bác chiêu bài HHHG — có lập luận (LL) cho rằng:

*'Những ai giữ mãi một **ý kiến,** không biết thích nghi trong việc ứng xử trước những **hoàn cảnh đã thay đổi**, thì chỉ có **người điên** mà thôi, nhẹ nhất là **cố chấp**, nặng hơn là **cuồng tín.'***

Phải chăng, LL nêu trên đã lầm lẫn giữa Ý Kiến (opinion) và Lập Trường (stand point)? Dù sao, đó là chỉ là điểm phụ. Điểm chính yếu là ***'hoàn cảnh đã thay đổi'*** cùng 3 từ ngữ '***người điên', 'cố chấp'*** và '***cuồng tín'***: Chúng tôi e rằng, LL nêu trên tạo ra phản ứng ngược, dội về phía HHHG. Có nghĩa là 'gậy ông lại đập lưng ông'.

Thật vậy. Chúng tôi đã chứng minh ở Phần II, bất cứ ai có lương tri đều phải công nhận, đảng CSVN là bọn **đại gian, đại ác, cực đoan, quá khích, cố chấp và vô cùng cuồng tín.** Đây là lý do chính yếu, khiến những người Quốc Gia chân chính, phản bác chiêu bài HHHG.

Ngược lại, phe nhóm tán thành chiêu bài nêu trên: Khi **HOÀ HỢP** với CSVN thì được xem như 'đồng hội đồng thuyền' với bọn ***'cố chấp'*** và ***'cuồng tín'***. Điều này đúng hay sai?

Vả lại, từ năm 1945 đến nay, không khi nào CSVN đếm xỉa đến ý kiến, đến nguyện vọng và quyền lợi của hàng chục triệu dân. Không những thế, chúng lại còn chủ trương *'Trí Phú Địa Hào, đào tận gốc, trốc tận rễ'*. Như vậy, quý vị nghĩ sao khi viết Tuyên Cáo, dâng Kiến Nghị, hay gởi Thư Ngỏ, cầu xin đảng CSVN điều này điều kia?

Phỏng theo LL nêu trên, nếu nói nhẹ, đó là điều 'ngây thơ'. Nếu nói nặng là ***'người điên',*** hay ***'cuồng tín'*** — vì tin theo những điều KHÔNG TƯỞNG.

Trở lại bài 'Hại Muôn Đời' thì chính GS Vũ Quốc Thúc đã nêu lên nhận định về bản chất CSVN — **cố chấp, thâm hiểm và cuồng tín —** khi ông viết:

*"Rõ ràng là các **lãnh tụ cộng sản đã thấy sự sai lầm** của chủ thuyết Mác Lênin nhưng **vẫn cố tình đem chủ thuyết này nhồi sọ** thế hệ trẻ cũng như các tầng lớp bình dân.....*

*..... Đây là một sự **lừa bịp không thể tha thứ** vì chính sách văn hóa ngu dân này đang **khiến cho nước ta biến thành chư hầu** của Trung Hoa……"*

Đồng ý với GS Vũ Quốc Thúc. Khi trí tuệ còn minh mẫn, Ông nêu lên nhận định chính xác. Nhưng đến nay, có lẽ vì tuổi tác quá cao, trí tuệ kém minh mẫn, nên Ông mới có tên trong 'Thư Ngỏ', tán thành chiêu bài HHHG.

Dù sao, trên thực tế thì VN hiện nay đã trở thành thuộc địa của Tàu Cộng. Và đảng CSVN đã lộ nguyên hình TĐQTT cờ Máu Sao Vàng. Phải chăng, đó là ***'hoàn cảnh đã thay đổi'*** mà LL nêu trên muốn nói đến? Dù ***'hoàn cảnh đã thay đổi'*** thế nào, trong cuộc đấu tranh hiện thời, về chiến lược thì có thể uyển chuyển, còn về LẬP TRƯƠNG thì 'trước sau như một' — giữ lòng son sắt với Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc.

Cụ thể hoá vấn đề 'KIÊN ĐỊNH' lập trường thì điểm cốt lõi, tương tự như 'Logic States' trong lãnh vực Điện Toán. Sau bao nhiêu lần ***'hoàn cảnh đã thay đổi',*** kỹ thuật tiến triển không ngưng, nhưng cô động, phần căn bản 'Logic States' vẫn c**hỉ có hai trạng thái 'True State' và 'False State' mà thôi, KHÔNG có trạng thái 'nửa nạc nửa mỡ' nào khác.**

'Sự kiện' này đã góp phần không nhỏ trong ngành Điện Toán và Internet tân tiến mà hàng trăm triệu người sử dụng hàng ngày. Như chiếc máy Computer của quý vị chẳng hạn. Bên trong có rất nhiều bộ phận điện tử nho nhỏ gọi là ICs. Trong đó chứa những mạch điện tử 'Digital Circuits' mà phần cốt lõi dựa trên 'Logic Gates', như 'AND Gates', 'NAND Gates', hay 'OR Gates' v.v. Tất cả sự 'vận chuyển', từ 'Inputs' đến 'Outputs', luôn luôn '**giữ vững LẬP TRƯỜNG' qua hai trạng thái 'True States' và 'False States', không hề có trạng thái nào khác.** (20)

Từ kiến thức sơ đẳng trong ngành Điện Toán, bước sang lãnh vực tranh đấu, quả thật nhờ 'KIỆN ĐỊNH lập trường' — không nửa nạc nửa mỡ — thì mới có thể thành công.

Nhìn lại những trang sử VN, ai cũng thấy: Hai Bà Trưng đánh đuổi giặc Đông Hán; Lê Lợi đánh đuổi giặc Minh v.v. không ai chủ trương HHHG với giặc. Ngay cả khi sa cơ bị giặc Tàu bắt giữ, Trần Bình Trọng vẫn quyết liệt:

'Ta thà làm quỷ nước Nam, chứ không thèm làm vương đất Bắc'.

Ngược lại, trong lịch sử cận đại, chỉ vì bản chất HIẾU HOÀ và thiếu khinh nghiệm về CS, nên phía Quốc Gia nhiều lần bị phía CS lừa bịp qua chiêu bài HHHG:

Năm 1945, hai phía 'Quốc Cộng' đã HHHG, thành lập 'Chính Phủ Liên Hiệp'. Năm 1973, hai phía 'Quốc Cộng' đã HHHG qua Hiệp Định Paris. Xa hơn là bên Trung Hoa: Năm 1936, hai phía 'Quốc Cộng' đã HHHG để chống Nhật xâm lăng.

Hỡi ơi! Cả 3 lần HHHG, phía Quốc Gia VN và Trung Hoa đều **'ÂN HẬN ngàn thu': HHHG chỉ là xảo kế của CS. Khi sa vào cạm bẫy, phía Quốc Gia bị CS tàn sát thẳng tay.**

*

Như đã trình bầy, từ Phần I đến Phần III, mọi việc đều 'nói có sách mách có chứng'. Trong 3 lãnh vực Lý Luận, Lịch Sử và Hiện Tình đất nước: Đảng giặc Mác-Lênin từ khi thành lập, tự nó đã mang bản chất giặc ngoại xâm, gây ra muôn vàn đau thương, tang tóc, lầm than, nghèo khổ trên đất Việt từ năm 1945 đến nay — chưa chấm dứt.

Tuy nhiên, chúng tôi thiết tưởng, vì tình đồng bào và lòng khoan dung trời biển, đại đa số Quốc Dân VN mong muốn **'HHHG Dân Tộc' THẬT SỰ. Có nghĩa là đảng CSVN phải chân thành PHỤC THIỆN, từ bỏ Mác-Lênin, đoạn tuyệt 'Thiên Triều Đỏ' Bắc Kinh, TRỞ VỀ VỚI QUỐC GIA DÂN TỘC.** Nói cụ thể là quẳng Mác-Lênin, quẳng Mao Trạch Đông, quẳng 'bác Hồ' quốc tặc vào 'thùng rác lịch sử'.

Đó là điều SƠ KHỞI trong tiến trình HHHG Dân Tộc Thật Sự. Đó là điều MONG ƯỚC đơn sơ của đại khối Quốc Dân. Được vậy thì mới có thể tạo dựng sức mạnh đoàn kết toàn dân — đuổi bọn Tàu Cộng ra khỏi VN và đối phó với hiểm họa bị bọn Hán Đỏ đồng hoá.

San Ramon 15-10-2011
Trần Quốc Kháng

---

(1) **Copyright by Trần Quốc Kháng AKA Đỗ Quốc Anh-Thư.**

Tác gỉa GIỮ BẢN QUYỀN tất cả các bài viết phổ biến trên Internet, hoặc báo chí ở hải ngoại.

1- Nếu quý vị đồng ý về bài viết này, **xin vui lòng FWD đến các diễn đàn (Egroups), hoặc các địa chỉ Emails cá nhân. Chúng tôi xin gởi lời tri ân.**

2- Nếu quý vị có cùng quan điểm, muốn phổ biến bài viết của chúng tôi trên Website, Đặc San, Tuần Báo, Nhật Báo v.v. Xin vui lòng liên lạc với chúng tôi qua địa chỉ Email: **NXBLamSon@gmail.com,** chúng tôi sẽ hoan hỷ phúc đáp.

3- Ngược lại, bất cứ 'cơ quan ngôn luận', hay cá nhân nào **TỰ Ý lấy bài viết của chúng tôi trên Internet, để sử dụng với mục đích MỜ ÁM, như vài ba tuần báo ở Nam Bắc California đã làm,** hoặc cắt xén, hoặc sửa chữa, dù vài ba chữ, nhằm xuyên tạc nội dung, sẽ hoàn toàn chịu trách nhiệm trước công luận và luật pháp.

* Tài Liệu Tham Khảo

(2A) '***Tuyên Cáo'*** ngày 25-6-2011 của 95 'nhân sĩ, trí thức':
http://xuandienhannom.blogspot.com/

(2B) ***'Kiến Nghị'*** ngày 10-7-2011 của 20 'nhân sĩ, trí thức':
http://xuandienhannom.blogspot.com/

(2C) ***'Thư Ngỏ'*** ngày 21-8-2011, của 'nhóm trí thức' ở hải ngoại:
http://luongtamconggiao.wordpress.com/

(3) From: san le sanduyle@sbcglobal.net
Date: 2011/9/12
Subject: [Thaoluan9] **Làm thế nào để giải trừ HIỂM HỌA BẮC THUỘC?** (GS. Vũ Quốc Thúc)
(4) 'Lịch Sử Cận Đại 1945-2006', Sử Gia, Tiến Sĩ Hoàng Ngọc Thành,
trang 550, 602 & 681.
(5) 'Lịch Sử Đảng CSVN', xuất bản năm 1979.
(6) *'Giữ Lửa Trong Tim'*, Blogger 'Cánh Cò', đài 'Á Châu Tự Do':
http://www.rfa.org/vietnamese/vietnam
(7) 'Im Lặng Mặc Cả Bằng Tổ Quốc', blogger Phan Nguyễn Việt Đăng, đài 'Á Châu Tự Do'.
http://www.rfa.org/vietnamese/vietnam
(8) Wikileak, VN Được Hưởng Quy Chế……(Việt Dương Nhân)
http://vietduongnhan.blogspot.com/2011/07/
(9) 'Chớ Nên Giao Trứng Cho Ác', BLG Đại Dương, 7-12-2008
(10) 'Marx dưới con mắt của một người Việt Nam bình thường'. Dinh Thanh Thanh, 15-9-2011; Trang nhà Web Chuyển Hoá:
(http://changevietnam.wordpress.com/)
(11) 'Nghị Quyết 1481 của Hội Đồng Âu Châu', Ỷ Lan, phóng Viên đài RFA, Trang nhà Web: wwww.dangtrung.net
(12) TT Thích Thiện Minh viết gởi Nông Đức Manh,
trang nhà Web: www.hoa-hao.com/
(13) 'Hại Muôn Đời' GS Vũ Quốc Thúc,
http://ttntt.free.fr/archive/QuocThucVU.html
(14) Từ Điển Hán Việt, Đào Duy Anh, Quyển Thượng, trang 171
(15) Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ,
http://www.state.gov/r/pa/ei/bgn/4130.htm,
Official Name: Socialist Republic of Vietnam
(16) http://www.rjgeib.com/thoughts/china/jingshen.html,
'The Fifth Modernization', Wei Jingsheng.
(17) 'Nghị Quyết 36 Cách Giả Nhân Giả Nghĩa', Trần Quốc Kháng.
(18) http://www.cpv.org.vn/, Xây dựng ý thức bảo vệ **Tổ quốc xã hội chủ nghĩa** trong thời kỳ mới.
(19) 'Hai Lá Cờ, Hai Bên Chiến Tuyến: Tổ Quốc VN Và Tổ Quốc XHCN', Trần Quốc Kháng.
(20) Digital Principles & Applications, Donald P Leach.

(Photo courtesy Google Image search)
VC cuồng tín, thờ cúng THẦN VỆM Hồ Chí Minh

12

Tháng Tư Đen

Luận Về 'Thần Vẹm' Và 'Thần Cuội'

(Bài 1)

Trần Quốc Kháng (1)

Nhiều người cho rằng, đảng giặc VC theo thuyết duy vật, nên chúng là bọn vô thần. Nhưng trên thực tế, chúng là những tín đồ Mác-Lênin, vô cùng cuồng tín. Ngoài 'Thánh Tổ Mác-Lênin', bọn chúng còn ***'thờ Mao Chủ Tịch, thờ Stalin bất diệt'.*** (2)

Hiện nay, bọn giặc VC còn thờ thêm **'Thần Tài'** bên cạnh **'Thần Vẹm'** Hồ Chí Minh (HCM), tên tội đồ 'vĩ đại' trong lịch sử cận đại, có biệt tài **'nói như Vẹm'**. (3)

Chúng tôi minh định, đó là sự thật. Vì theo bản tin của đài RFA ngày 16-3-2010 thì có rất nhiều công sở, dĩ nhiên là do cán bộ VC quản trị, có bầy bàn thờ 'Thần Tài' cùng với ảnh thờ 'Thần Vẹm' HCM. (4)

Sau khi hay tin, chúng tôi gọi điện thoại về Sài Gòn, Hà Nội và mấy nơi khác để kiểm chứng. Quả thật, nguồn tin ấy chính xác. Các chứng nhân còn cho hay, hàng ngày cán bộ VC đến văn phòng làm việc thì đốt hương vái lậy, cầu nguyện được 'Thần Tài gõ cửa'!

Như vậy, nói khái quát thì ở trong nước, bọn cuồng tín VC tôn thờ 'Thần Vẹm' HCM, kèm theo huyền thoại về hắn, để nguỵ tạo chính nghĩa, nhằm nắm giữ quyền sinh sát dân chúng trong tay. Đồng thời, chúng thờ 'Thần Tài', để nguyện cầu, có thật nhiều lợi

lộc qua việc hối mại quyền thế tại địa phương và 'buôn dân bán nước' tại trung ương đảng giặc ở Hà Nội.

Chuyện về 'Thần Vẹm' và 'Thần Tài' ở trong nước làm nhiều người phì cười khi nhớ đến các 'bệnh nhân tâm thần'. Họ là nạn nhân của VC, nhưng nhiễm nọc độc tuyên truyền của VC, nên đã tụ họp nhau, vái lạy trước bàn thờ bọn tội đồ VC là Trần Độ, Nguyễn Hộ và Hoàng Minh Chính.

Mặc nhiên, chúng trở thành **'Thần Cuội'** của bọn bát nháo, cúi đầu tin theo những chuyện hão huyền do đám Cuội tung ra. Vì thế, có dư luận khôi hài cho rằng, ***'bọn Cuội già ấy rất linh thiêng, vì chúng sinh vi tướng VẸM, tử vi thần CUỘI mà'!*** (5)

Hiện nay, đảng giặc VC vẫn liên tục tung hoả mù qua việc 'xuất cảng' CUỘI ra hải ngoại. Tệ trạng 'vàng thau lẫn lộn' diễn ra làm nhiều người hoang mang, không biết đâu là thực, đâu là hư.

Kinh nghiệm cho thấy, mỗi lần CUỘI được hạ sinh thì bọn bồi bút VC viết bài đánh bóng và quảng cáo rầm rộ. Hễ ai viết bài phản bác, lột mặt nạ bọn gian tà thì chúng cáo buộc tác giả là *'cực đoan',* hoặc *'chống cộng quá khích như trước 1975'.* Nhiều ông 'trí ngủ' (TN) tưởng là 'chí lý', hùa theo, nhưng chỉ biết nói vu vơ, mà không nêu lên được, chỗ nào sai trái trong bài viết.

Kể cũng tội nhiệp cho tình trạng trí tuệ của họ. Vì họ là người tỵ nạn CS, mà không hiểu được điều sơ đẳng: Chống Cộng là nghĩa vụ chống lại tội ác, bất chấp không gian và thời gian, bất chấp đảng giặc VC thay hình đổi dạng, ngụy trang dưới bất cứ hình thức nào, kể cả việc chúng diễn trò 'phản tỉnh Cuội' và 'đấu tranh Cuội' như hiện thời.

Điều đáng tiếc xẩy ra vì mấy ông TN bị nhiễm nọc độc VC tuyên truyền, nên 'nhìn gà hóa cuốc'. Chính bọn CUỘI VC hiện nay mới đích thực là những kẻ cuồng tín, hay cực đoan và quá khích.

Lẽ dễ hiểu là chủ trương của chúng, chỉ đả kích chuyện sai lầm của chế độ VC hiện thời. Nhưng chúng vẫn muốn DUY TRÌ chế độ thực dân Đỏ Mafia VC và lại còn ngoan cố, tiếp tục tôn thờ 'Thần Vẹm' HCM, kẻ đã mang thảm hoạ Mác-Lênin từ bên Liên-Xô vào VN, khiến Dân Tộc sa vào bể khổ từ năm 1945 đến nay chưa chấm dứt.

Chủ trương ấy của đám CUỘI có khác gì bọn ma cô và gái điếm, diễn trò 'hoàn lương', diễn trò bài trừ tệ đoan xã hội, nhưng vẫn sùng bái TÚ BÀ, vẫn muốn duy trì xóm bình khang và chỉ kêu gọi, sửa chữa chỗ nào mục nát, hoặc sơn phết lại nhà chứa cho đẹp mắt.

Nữ Vẹm Dương Thu Hương và Đại Tá Vẹm Bùi Tín (BT) là 2 trường hợp cụ thể. Trước đây, họ Dương đả kích VC thì nhiều người lầm tưởng, y thị đã 'phản tỉnh'. Đến nay, họ Dương tung ra cuốn *'Đỉnh Cao Chói Lọi',* để đánh bóng và tỏ lòng tôn kính 'Thần Vẹm' HCM thì rõ ràng, y thị là *'con điếm văn nghệ', 'chống đảng để giữ đảng'.* (6)

Còn trường hợp của Vẹm BT thì cũng tương tự. Ngày 21-4-2010 vừa qua, gã tung ra bài viết để 'lừa già dối trẻ', tương tự như

Nghị Quyết 36. Bên ngoài, gã kêu gọi 'hoà hiệp hoà giải' (HHHG) bằng luận điệu 'vuốt đuôi', đề nghị đảng giặc VC *'thành khẩn xin lỗi toàn dân'* sau 35 chiến tranh.

Nhưng thực chất bên trong, gã muốn lừa bịp đồng bào tỵ nạn ở hải ngoại, cúi đầu hợp tác với đảng giặc VC, giúp chúng củng cố chế độ thực dân Đỏ Mafia hiện nay. Tà ý tiềm ẩn trong bài viết của Vẹm BT là kêu gọi 'bà con' ở hải ngoại, đóng góp Đô-La, để sửa sang tất cả nghĩa trang của hai phía Quốc Cộng, mà đa phần là mồ mả của bọn tội đồ VC!

Tại sao các nạn nhân VC, đã vượt qua chặng đường đầy máu và nước mắt do VC gây ra, sau khi thoát thân đến xứ Tự Do, lại đóng góp tiền bạc để tu bổ nghĩa trang cho bọn tội đồ VC? Có bao nhiêu người bị bệnh tâm thần, sa vào cạm bẫy *'quên quá khứ, xoá bỏ hận thù'*?

Tại sao Vẹm BT lại không kêu gọi bọn quan quyền VC 'tiền rừng bạc biển', liên tục ăn chơi trác táng, phải có bổn phận, sửa sang mồ mả cho các 'đồng chí' tội đồ của chúng?

Vẹm BT ơi! Đừng hòng 'lấy vải thưa che mắt thánh'! CUỘI xảo trá thế nào chăng nữa, cũng có ngày CUỘI 'lòi đuôi cáo đỏ'.

Đảng giặc VC muốn HHHG Dân Tộc thì sơ khởi, phải trở về với Dân Tộc. Có nghĩa là bọn chúng phải thực tâm, trước tiên là quẳng Mác-Lênin và 'Thần Vẹm' HCM vào thùng rác lịch sử. 'HHHG Dân Tộc' mà vẫn duy trì chế độ thực dân Đỏ Mafia VC, đặt dưới quyền của đảng giặc VC thì hiển nhiên, đó là chuyện 'cải CHÁNH quy TÀ'. Nói cách khác là theo đảng giặc VC, phản bội lại Dân Tộc, tiếp tay cho tập đoàn quan Thái Thú Tàu Cộng, nhãn hiệu cờ Máu Sao Vàng, giày xéo đất nước.

Chỉ có kẻ bất lương, hoặc bị bệnh tâm thần, mới làm chuyện PHẢN PHÚC như thế. Còn thành phần 'thơ dại', chạy thoát giặc VC, nhưng bị dụ dỗ, quay trở về VN, chui vào 'rừng dao găm mã tấu' để chúng sai khiến, chỉ là thành phần thiểu số.

Thưa vâng. Đó là những nét đại cương. Chúng tôi sẽ lần lượt tiến sâu vào chi tiết của tất cả vấn đề nêu trên để góp phần soi sáng sự thật trước công luận. Hy vọng, có thể giúp được các ông TN, thoát khỏi tệ trạng 'nhìn gà hóa cuốc'.

Từ 'Thần Vẹm' Đến 'Thần Cuội'

Không ai biết thành ngữ 'nói dối như cuội' có từ khi nào, nhưng chắc chắn là trước năm 1945. Thành ngữ ấy, xuất phát từ câu chuyện thần thoại 'Thằng Cuội', kẻ có thiên tài 'lừa già dối trẻ', không có ai địch nổi, kể cả Vua cũng bị Cuội lừa gạt, cướp mất ngai vàng.

Ngược lại, hầu như ai cũng biết, thành ngữ 'nói như VẸM', được truyền khẩu từ năm 1945, sau khi Mặt Trận Việt Minh CS do 'Thần Vẹm' HCM cầm đầu, nổi lên cướp chính quyền. Đến nay thì đa số độc giả đều hiểu, thành ngữ ấy ám chỉ những luận điệu 'khẩu Phật tâm xà', 'ăn gian nói dối', 'nói một đằng, làm một nẻo', hoặc

'vừa ăn cướp vừa la làng', hoặc lừa bịp thiện nghệ của đảng giặc VC. Dĩ nhiên, dẫn đầu là 'Thần Vẹm' HCM.

Họ Hồ ra đứng ngắm trăng
Thấy chú Cuội nằm ở gốc cây đa
Họ Hồ bèn gọi Cuội ta
Thử thi nói láo xem là ai hơn
Nghe Hồ, miệng nói ngọt trơn
Cuội bèn quỳ xuống xin tôn làm THẦY (7)

Đó là mấy câu ca dao, phản ánh sự thật mà đồng bào miền Bắc dùng để châm biếm 'Thần Vẹm' HCM. Như vậy thì rõ ràng, khả năng 'lừa già dối trẻ' của chú CUỘI, thua xa khả năng 'nói như VẸM' của 'bác Hồ' quốc tặc. Quả thật, HCM xứng đáng được phong là 'Thần Vẹm' với hàng triệu tín đồ VC tôn thờ, kèm theo huyền thoại này, hoặc huyền thoại kia về hắn.

Ngoài lăng thờ 'Thần Vẹm' HCM ở Hà Nội, cán bộ VC còn lừa dối, hoặc công khai ép buộc dân quê, xây cất miếu thờ 'Thần Vẹm' HCM, tương tự như miếu thờ 'Thần Hổ', hay thờ 'Thần Xà' khi xưa.

Nhiều nơi khác, bọn 'Thầy Chùa Quốc Doanh' còn đặt tượng 'Thần Vẹm' HCM cùng với tượng Phật ở trong chùa. Có lẽ trâng tráo nhất, lố bịch nhất và sấc láo nhất là chuyện cuối tháng 3 năm 2007, đảng giặc VC đã cho đúc tượng 'Thần Vẹm' HCM, đặt trước tượng vua Hùng Vương và tượng Phật Thích Ca trong Chánh Điện của chùa Đại Nam Quốc Tự ở tỉnh Bình Dương.

Ngược dòng lịch sử, ai cũng thấy, năm 'Thần Vẹm' HCM tung ra 3 cái bánh vẽ 'Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc' để nhử mồi quần chúng. Nhiều người tin theo, ủng hộ hắn, hay tham gia phong trào Việt Minh, hoạt động chống Pháp từ năm 1945.

Nào ngờ, dân chúng VN chỉ thấy thảm cảnh chiến tranh máu lửa. Nguyên nhân chính yếu vì CS hoạt động trên đất Việt. Để rồi, sau khi chiến tranh chấm dứt năm 1975 thì **hai miền Nam Bắc 'thống nhất' dưới ách nô lệ của đảng giặc VC.**

Hiện nay là năm 2010, 'Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc' vẫn còn là 3 cái bánh vẽ 'vĩ đại'. Lẽ dễ hiểu là đảng giặc VC đã trở thành tập đoàn quan Thái Thú của Tàu Cộng. Đại khối dân chúng còn lầm than, nghèo khổ hơn thời Pháp Thuộc bội phần.

Học được kinh nghiệm lừa bịp quần chúng của 'Thần Vẹm' HCM với thành quả 'vĩ đại' nêu trên, đảng giặc VC tung ra hoả mù 'Phản Tỉnh Cuội' và 'Đấu Tranh Cuội'.

Chúng tôi xin nêu lên nhận xét và cảm nghĩ về phong trào CUỘI hiện nay, tóm lược trong 9 điểm sau đây:

1- Ở trong nước, CUỘI là cò mồi, làm người khác lầm tưởng là phản tỉnh, hoặc đấu tranh, rồi phát biểu cảm tưởng, hay tham gia: Chắc chắn nạn nhân sẽ bị công an VC theo dõi, rồi tóm cổ.

2- CUỘI còn sinh ra tệ trạng 'vàng thau lẫn lộn', 'thực thực hư hư', khiến đại quần chúng (trong và ngoài nước) hoang mang, không còn biết tin vào đâu để ủng hộ.

3- Trên bình diện Quốc Tế, CUỘI là biểu tưởng của các ***'nhà bất đồng chính kiến'.*** Tùy theo tình hình đòi hỏi, công an VC sẽ

diễn kịch 'bắt giam', rồi lại 'thả ra' để tỏ vẻ 'phục thiện' về vấn đề Nhân Quyền, theo ý muốn của các cường quốc.

4- CUỘI còn là màn kịch cho phái đoàn ngoại quốc đến thăm. Họ sẽ chứng kiến, CUỘI được đối xử rất tử tế, được chăm sóc chu đáo, người nào cũng mạnh khoẻ, béo tròn, lúc nào cũng tươi cười. Hiển nhiên, đảng giặc VC được tiếng là 'nhân đạo' với các nhà 'bất đồng chính kiến'.

5- Trong tương lai, nếu tình thế đòi hỏi, CUỘI sẽ trở thành đảng phái 'đối lập' với VC qua chiêu bài 'dân chủ đa nguyên, đa đảng'.

6- CUỘI góp phần với tay sai VC, tạo ra tệ trạng phân hoá và cảnh nhiễu nhương trong cộng đồng tỵ nạn, khởi sự là bất đồng ý kiến rồi bất hoà với nhau.

7- Sau khi CUỘI nguỵ tạo được uy tín thì tay sai của VC kêu gọi đồng bào tỵ nạn, đóng góp Đô-La. Mục tiêu chính là những 'còn bò sữa' ở hải ngoại, đóng góp tiền bạc nuôi CUỘI.

8- Thể nào cũng có những kẻ bị nhiễm độc VC tuyên truyền, vinh danh CUỘI. Hệ quả là nạn nhân, rất dễ dàng trở thành tín đồ, tin theo 'giáo điều' của CUỘI.

9- Cuối cùng, nhưng có lẽ quan trọng nhất là nọc độc tuyên truyền của CUỘI, chủ ý là cổ suý chiêu bài HHHG trong bài viết, hoặc khi phỏng vấn.

Dù sao, 9 điểm nêu trên chỉ là nhận xét sở khởi và 'sở đẳng'. Chúng tôi mong muốn, được các bậc cao minh cho biết ý kiến, giúp vấn đề CUỘI được sáng tỏ trước công luận.

Thiết tưởng, phía Chống Cộng (ở trong và ngoài nước), cũng nên đón mừng các đảng viên VC đã 'cải tà quy chính' để 'thêm bạn, bớt thù'. Tuy nhiên, làm thế nào để biết được, kẻ nào THỰC SỰ trở về với Chính Nghĩa Quốc Gia? Kẻ nào trá hàng làm 'cò mồi', hay làm CÁI LOA tuyên truyền cho giặc Cờ Máu?

Vì vậy, vấn đề cần phải được suy nghĩ, phối kiểm và cân nhắc kỹ càng qua tài liệu, nhân chứng, và nhất là việc làm cụ thể của chúng. Ai vội vàng tin vào lời đường mật; tin vào mấy bài viết bốc thơm CUỘI của đám bồi bút; hoặc tin vào mấy màn kịch do công an VC đạo diễn như 'quản thúc tại gia', 'tịch thu tài liệu', 'cắt đường dây Internet' v.v thì dễ dàng sa vào xảo kế của bọn gian tà. Có lẽ, tốt hơn hết là chào mừng và mời chúng 'ngồi chơi xơi nước'. Còn chuyện tin tưởng chúng hay không, HẬU XÉT.

Nhìn lại hoạt động của bọn CUỘI thì hầu như ai cũng thấy, Vẹm BT là 'chú Cuội già', thâm hiểm hàng đầu. Nhưng vì gã tôn thờ 'Thần Vẹm' HCM và không có Chính Nghĩa, nên ai lưu ý cũng thấy, luận hồ đồ, hoặc chuyện phù phiếm và ý tưởng này, mâu thuẫn với ý tưởng kia của gã. Vậy mà gã vẫn liên tục 'nói như Vẹm', cổ suý chuyện nghịch lý 'cải CHÍNH quy TÀ', theo đảng giặc VC. Đó là chủ đề, chúng tôi sẽ trình bầy trong bài viết khác.

(Xin xem tiếp Bài 2)

San Jose 27-4-2010
Trần Quốc Kháng

---

(1) Copyright by Trần Quốc Kháng:
Tác gỉa GIỮ BẢN QUYỀN tất cả các bài viết phổ biến trên NET, hoặc các Egroups và báo chí hải ngoại.
Thế nhưng, **để góp phần vào công ích đấu tranh, xin quý chiến hữu FWD bài viết này đến thân hữu, hoặc các Websites có chí hướng đấu tranh Chân Chính: Không tâng bốc, không đánh bóng, không quảng cáo cho CUỘI, không cổ suý chiêu bài HHHG.**
Bất cứ tổ chức, hay cá nhân nào tự ý, dùng bài viết của chúng tôi, để **sử dụng với mục đích MỜ ÁM** như vài ba tuần báo ở Nam Bắc California đã làm, hoặc cắt xén, hoặc sửa chữa, dù vài ba chữ, nhằm xuyên tạc nội dung, sẽ hoàn toàn chịu trách nhiệm trước công luận và luật pháp.
(2) Thơ Tố Hữu, Trưởng Ban Văn Hóa, Tư Tưởng Trung Uơng đảng Giặc VC
(3) Hai chữ Việt Minh, viết tắt là VM. Nên khi phát âm 'Vi Em Mờ thì trở thành VẸM.
(4) 'Hệ lụy của nạn mê tín dị đoan', Mặc Lâm, phóng viên RFA, 2010-03-16
(5) Nguyên ngữ Hán tự là 'Sinh vinh tướng, tử vi thần'.
(6) Cụm từ của cố Nghị Sĩ Phạm Nam Sách.
(7) Thâm Cung Bí Sử Triều Đại Hồ Chí Minh, trang 118, Nhà BáoViệt Thường.

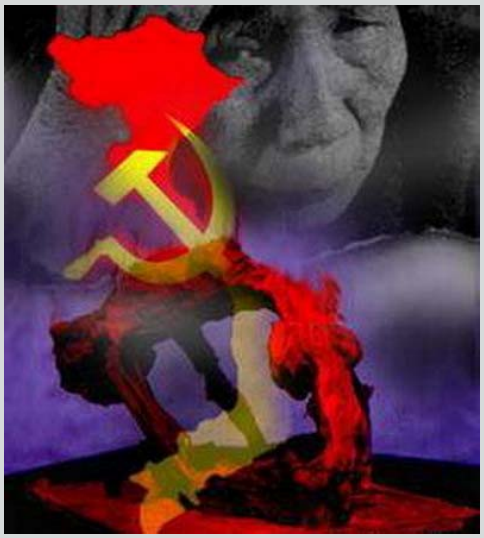
(Photo courtesy Google Image search)

Tháng Tư Đen
Luận Về 'Thần Vẹm' Và 'Thần Cuội'
(Bài 2)

Trần Quốc Kháng (1)

- *Sau khi đã 'gãi đúng chỗ ngứa' để mua chuộc tình cảm của độc giả thì 'Thằng Hèn' Tô Hải, tung ra 'nọc độc' qua luận điệu CA TỤNG 'sự nghiệp' hão huyền và TÔN VINH bọn tội*

*đồ VC, tiềm ẩn dưới cụm từ **'hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ GIẢI PHÓNG Dân Tộc'.***

- *Kẻ nào chối bỏ sự thật lịch sử, a dua theo luận điệu điếm đàng của 'Thằng Hèn' TH cho rằng, đảng CSVN đã **'giải phóng dân tộc'** năm 1975 thì hiển nhiên, trở thành đồng loã với đảng giặc VC: **Bôi nhọ phía VNCH là 'tay sai của thực dân Pháp và đế quốc Mỹ xâm lược'.***

*

Ở VN, có nhiều nơi thờ 'Thần Hổ', 'Thần Xà', 'Thần Cá Ông', hoặc 'Thần Sóng Biển' v.v. Hầu hết các miếu thờ đều xuất phát từ huyền thoại, được truyền khẩu ở địa phương, khiến dân cư ngụ dễ tin, đem lòng sùng bái.

Nếu là quyền tự do cá nhân trong phạm vi tín ngưỡng và nhất là không ép buộc ai, hoặc không làm hại người khác, chúng tôi tôn trọng và xin miễn bàn.

Nhưng ngược lại, việc lợi dụng tâm trạng 'mê tín dị đoan' để trục lợi và gây tai hoạ trong xã hội thì hiển nhiên, đó là chuyện 'buôn thần bán thánh', cần được đem ra ánh sáng công luận.

Thật ra, mê tín chỉ là tâm trạng u mê, tin tưởng vào 'ma lực huyền bí' nào đó, chẳng hạn như tin vào 'bùa phép' của bọn phù thuỷ, hay 'ông đồng bà cốt'. Kể cả chuyện chữa bệnh bằng 'tàn nhan nước thải', hoặc đốt 'giấy vàng giấy bạc' và đồ hàng mã, như khi 'cúng cô hồn' chẳng hạn.

Đối với các tôn giáo Chân Chính, như Công Giáo và Phật Giáo, đều chủ trương bài trừ tệ trạng 'mê tín dị đoan'. Ở mức độ lớn, 'mê tín dị đoan' trở thành TÀ ĐẠO, có thể gây tai vạ trong xã hội, nhất là khi có đông tín đồ cuồng tín.

Từ Mê Tín
Đến Cuồng Tín

Cuồng tín là gì, nếu không phải là quá nhiệt tình về vấn đề gì, nhưng MÙ QUÁNG, không hiểu rõ ràng vấn đề ấy thế nào, cứ cúi đầu tin theo, cúi đầu làm theo 'giáo điều', không cần suy nghĩ, đúng hay sai, tốt hay xấu, có lợi hay có hại cho xã hội. Dĩ nhiên, những kẻ CUỒNG TÍN thì luôn luôn chủ trương CỰC ĐOAN, kèm theo hành động QUÁ KHÍCH.

Điển hình như quân khủng bố Bin Ladin và đảng giặc VC. Cả hai đều là bọn tín đồ CUỒNG TÍN, không hơn không kém.

Lẽ dễ hiểu là quân khủng bố Bin Ladin thờ 'Thánh Tổ' Allah và tin vào 'Thiên Đường' theo 'Kinh Thánh Koran'. Qua việc đánh sập Trung Tâm Thương Mại ở New York năm 2001 và hàng trăm vụ ôm bom tự sát ở Iraq thì ai cũng thấy, chúng là bọn tín đồ, vô cùng cuồng tín.

'Chiến sĩ nào tử trận cho Thượng Đế (Allah), sẽ được lên Thiên Đường để sống muôn đời. Ở đó có rượu ngon, có nhiều món

ăn hảo hạng, có muôn ngàn tiên nữ trinh tiết, đẹp tuyệt vời, kết duyên, phục vụ lạc thú tình dục cho chiến sĩ đã tử vì đạo'.

Đó là phần tóm lược 'Giáo Điều' 52 [Surat 52:17-20,22] trong Kinh Thánh Koran, đã thúc đẩy quân khủng bố chiến đấu rất can đảm. (2)

Còn đảng giặc VC thì sao?

Sự thật lịch sử đã cho thấy, chúng cũng là bọn tín đồ cuồng tín, còn hơn quân khủng bố Bin Ladin. Ngày xưa chúng mù quáng, tin theo điều không tưởng XHCN, hay 'Thiên Đường CS' trong 'Kinh Thánh Mác-Lênin', đại cương cho rằng:

'Tất cả tài sản đều là của chung, mọi người đều bình đẳng, làm theo khả năng, hưởng theo nhu cầu'.

Ngoài Mác-Lênin, đảng giặc VC còn *'thờ Mao Chủ Tịch, thờ Stalin bất diệt'*. Đó là những vị 'Thánh Tổ'.

Đến nay, bên cạnh 'Thần Vẹm' Hồ Chí Minh (HCM), chúng còn thờ thêm 'Thần Tài' như đã trình bầy trong Bài 1 trước đây.

Chỉ cần nhìn lại thảm cảnh 30 năm chiến tranh máu lửa (1945-1975) và những cuộc tố khổ, tra tấn, sỉ nhục rồi thảm sát, hoặc tống giam, hàng trăm ngàn lương dân trong chiến dịch đấu tố (1952-1956) thì ai cũng thấy, quốc tặc HCM cùng đồng đảng VC là bọn tín đồ Mác-Lênin cuồng tín đến mức độ nào!

Thế mà bây giờ, bọn CUỘI vẫn còn nguỵ biện lòng vòng, cho rằng 'Thần Vẹm' HCM đấu tranh vì 'Lý Tưởng CS'.

Vậy thì thử hỏi, 'Lý Tưởng' là gì nếu không phải là chủ đích cao đẹp, vì tha nhân, vì dân tộc, vì đất nước, xuất phát từ lòng BÁC ÁI, hoặc tình yêu TỔ QUỐC, hoặc tinh thần Quốc Gia Dân Tộc?

Do đó, xét về bản chất của HCM thì ai cũng thấy, gã là kẻ say mê quyền lực, gian manh, gian dâm, đại bịp, bất nhân bất nghĩa và phản dân hại nước. Nên ai có trí tuệ và lương tâm thì không thể nào tin, HCM là người có 'lý tưởng'.

Hơn nữa, nhìn vào kết quả và hệ luỵ của những việc làm của 'Thần Vẹm' HCM thì thấy ngay TỘI ÁC tầy trời do hắn gây ra.

Đó là thảm trạng muôn vàn đau thương của đồng bào: Trong 30 năm chiến tranh máu lửa (1945-1975) đất nước bị tàn phá, hàng triệu người thiệt mạng, hàng triệu người bị tàn phế, nguyên nhân chính yếu vì HCM muốn áp đặt ách đô hộ Mác-Lênin trên hai miền Nam Bắc VN.

Để rồi, như hiện nay, đại khối dân chúng, nhất là đồng bào ở vùng thôn quê, phải gánh chịu cuộc sống nghèo khổ, lầm than, thanh niên thì làm nô lệ lao công, thiếu nữ thì làm nô lệ tình dục, đạo lý suy đồi trầm trọng, trộm cướp, giết người, từ Bắc vào Nam nơi nào cũng có.

Trong khi ấy, bọn quan quyền Thực Dân Đỏ Mafia VC hối mại quyền thế, cấu kết với Tàu Cộng và giới Tư Bản Tây Phương, bóc lột nhân công VN đến xương tuỷ, khiến thảm trạng VN kéo dài, chưa biết khi nào mới chấm dứt?

Thi sĩ Nguyễn Huy đã viết:

Đất nước hiền hoà, sao toàn đĩ điếm?

Đĩ đầu đường, đĩ quán trọ, đĩ hè phố, đĩ công viên
Đĩ cấp thấp bán trôn nuôi miệng
Đĩ cấp cao bán miệng nuôi trôn

Quả thật là như vậy. Đứng trong giới *'đĩ cấp cao bán miệng nuôi trôn'* là bọn CUỘI và bồi bút VC trong các cơ quan ngôn luận. Vì vậy, mỗi lần CUỘI được hạ sinh thì bồi bút VC viết bài 'đánh bóng', vinh danh và quảng cáo rầm rộ.

Thiết tưởng, chúng tôi cũng nên nhắc lại chủ trương của bọn CUỘI. Chúng chỉ đả kích chuyện sai lầm của chế độ VC hiện thời. Nhưng bọn chúng vẫn muốn duy trì chế độ gian ác VC và lại còn ngoan cố, tiếp tục tôn thờ 'Thần Vẹm' HCM, kẻ đã mang thảm hoạ Mác-Lênin từ bên Liên-Xô vào VN, khiến Dân Tộc sa vào bể khổ từ năm 1945 đến nay.

Như Bài 1 đã nêu lên, chủ trương ấy của đám CUỘI không khác bọn ma cô và gái điếm là bao: Bọn chúng diễn trò 'hoàn lương', diễn trò 'bài trừ tệ đoan xã hội', nhưng vẫn sùng bái TÚ BÀ, vẫn muốn duy trì xóm bình khang và chỉ kêu gọi, sửa chữa chỗ nào mục nát, hoặc sơn phết lại nhà chứa cho đẹp mắt.

Có lẽ 'ồn ào' nhất về chuyện CUỘI trong Tháng Tư Đen 2010 là chuyện về Vẹm Bùi Tín' (BT) và 'Thằng Hèn Tô Hải' (TH). Cả hai vẫn còn diễn trò 'phản tỉnh CUỘI' để tung ra luận điệu 'mật ngọt chết ruồi', lừa bịp quần chúng.

Chắc hẳn, khi hai 'Thằng CUỘI già' này chết, thể nào tay sai của VC ở hải ngoại, cũng xách động bọn bát nháo, đến vái lậy trước bàn thờ của chúng, tương tự như tệ trạng vái lậy bọn tội đồ Trần Độ, Nguyễn Hộ và Hoàng Minh Chính trước đây. Mặc nhiên, Vẹm BT và 'Thằng Hèn' TH trở thành 'Thần Cuội' của bọn bát nháo ở hải ngoại.

Luận Điệu Của 'Thằng Hèn' Tô Hải Vẫn Điếm Đàng Như Cũ

Ngày 28-4-2010 vừa qua, nhạc sĩ Vẹm Tô Hải (TH), kẻ đã tự nhận là 'thằng hèn', cho phổ biến bài viết, tựa đề là *'HÒA HỢP-HÒA GIẢI? KHÔNG BAO GIỜ! NẾU'…. (3)*

Thêm lần nữa, đây là chứng cớ rõ ràng cho thấy, lúc cuối đời thì 'Thằng Hèn' TH trở thành 'Thằng Cuội' già, tung ra LUẬN ĐIỆU ĐIẾM ĐÀNG nhằm đầu độc những người nhẹ dạ và các ông 'trí ngủ'.

Thật vậy, bài viết nêu trên của TH có 3 phần cần lưu ý:

Phần 1: 'Thằng Hèn' TH nhắc lại lời nói điếm đàng của Tướng giặc Trần Văn Trà, nhằm xoa dịu tự ái và lòng căm phẫn của Quân Dân miền Nam hồi Tháng Tư Đen 1975:

'Người Việt nam không có ai thắng, ai thua. Chỉ có Đế Quốc Mỹ là thua'.

Nhưng thực tế thì rõ ràng, cả Dân Tộc VN đã thua đảng giặc Mác-Lênin. Lẽ dễ hiểu là miền Nam nhỏ bé và cô thế, bị Hoa Kỳ

cắt viện trợ, vũ khí không đầy đủ thì làm sao có thể đương đầu được với cả khối Quốc Tế CS mà CS Bắc Việt là bọn tay sai?

Nên từ Bắc vào Nam mới sa vào ách nô lệ Mác-Lênin. (4) Thế rồi, phía VN thua, bị phía thắng Mác-Lênin trả thù, vô cùng dã man, tàn ác.

Quân Nhân, Công Chức, Cảnh Sát VNCH thì bị VC đầy đoạ trong ngục tù. Dân chúng thì bị VC cướp đoạt tài sản dưới nhiều xảo kế khác nhau. Đảng giặc Mác-Lênin VC đã xô đẩy cả nước vào thảm cảnh nghèo khổ, lầm than, tất cả các quyền tự do đều bị tước đoạt. Nên dân chúng mới liều mình đi vượt biên, vượt biển, hết năm này đến năm khác.

Vậy thì lời nói điếm đàng của Tướng giặc Trần Văn Trà nêu trên, còn phỉnh gạt được ai nữa?

Phần 2: 'Thằng Hèn' TH nêu lên 6 'lý do' để giải thích, tại sao các nạn nhân VC, không chấp nhận HHHG với VC. Gã muốn làm ra vẻ đồng tình và khẳng định, không chấp nhận HHHG với VC.

Phần 3: Nhưng sau khi đã 'gãi đúng chỗ ngứa' để mua chuộc tình cảm của độc giả thì **'Thằng Hèn' TH tung ra 'nọc độc' qua luận điệu CA TỤNG 'sự nghiệp' hão huyền và TÔN VINH bọn tội đồ VC, tiềm ẩn dưới cụm từ 'hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ GIẢI PHÓNG Dân Tộc'.** Chứng cớ là 'Thằng Hèn' TH đã viết:

'Tớ cũng mong ước các vị nào đó có vai trò nặng kí trong 'Đảng- Chính- Phủ' hãy tuyên bố đột phá'(như Khơ-rút-xốp ở Đai Hội XX ấy):

*'ĐẢNG của chúng tôi đã **hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ giải phóng dân tộc,** nay trước nhiệm vụ xây dựng đất nước, đưa cuộc cách mạng kinh tế, khoa học, xã hội và nhân văn lên tầm cao mới, chúng tôi thấy không đủ tài năng và trí tuệ. Vậy xin **nhường quyền lãnh đạo đất nước** cho mọi nhân tài không phân biệt chính kiến, tôn giáo, đảng phái.... ra lãnh đạo đất nước bằng một cuộc tuyển cử thật sự công bằng, văn minh'.*

Này 'Thằng Hèn' TH, đừng hòng 'lấy vải thưa che mắt thánh'. Sự thật lịch sử còn đó. Hàng triệu chứng nhân còn đó. Ngay cả 'Văn Kiện Đảng' CSVN, trong đó có mấy lá thư của HCM, đã cho thấy hắn lãnh lương của Liên-Xô, thi hành chỉ thị của Liên-Xô, thành lập đảng CSVN năm 1930 tại Hương Cảng. (5)

Nói cách khác là quốc tặc HCM và đồng đảng là bọn tay sai của Nga Tàu. Chúng 'đánh Pháp chống Mỹ' vì nền an ninh của Nga Tàu trong thời 'Chiến Tranh Lạnh' (Cold War 1945-1991).(6) (7)

Năm 1976, chính Tổng Bí Thư Lê Duẩn đã công khai tuyên bố với đồng đảng VC:

'Chúng ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Sô, đánh cho Trung Quốc và chúng ta đã thành công trong việc cắm lá cờ quốc tế Mác Lê trên toàn cõi Việt Nam'.

Vậy thì chỉ có kẻ bất lương hay bất trí mới có thể cho rằng đảng giặc VC ***'hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ giải phóng dân tộc'***.

Kinh nghiệm còn cho thấy, CSVN đánh chiếm nơi nào thì dân chúng chạy tán loạn đến đó. Có lẽ rõ ràng nhất và 'vĩ đại' nhất là cuộc di cư tỵ nạn VC năm 1954 và 3 triệu đồng bào VN đã vượt biên, vượt biển tỵ nạn VC từ 1975 đến năm 1985. Vậy mà 'Thằng Hèn' TH và đồng bọn vẫn trâng tráo, bảo là đảng CSVN đã ***'giải phóng dân tộc'*** năm 1975.

Qua chuyện lừa bịp, dưới cụm từ ***'giải phóng dân tộc',*** thì chỉ có bệnh nhâm tâm thần và các ông 'trí ngủ' mới có thể cho rằng, 'Thằng Hèn' TH đã 'phản tỉnh'!

Vả lại, kẻ nào chối bỏ sự thật lịch sử, a dua theo luận điệu điếm đàng của 'Thằng Hèn' TH cho rằng, đảng CSVN đã ***'giải phóng dân tộc'*** năm 1975 thì hiển nhiên, trở thành đồng loã với đảng giặc VC: Bôi nhọ phía VNCH là ***'tay sai của thực dân Pháp và đế quốc Mỹ xâm lược'.***

Là cựu Quân Nhân, Công Chức, Cảnh Sát VNCH, ai bị bệnh tâm thần, tán thành luận điệu điếm đáng của 'Thằng Hèn' TH để 'bôi tro trát trấu' vào mặt mình?

Còn chuyện VC ***'nhường quyền lãnh đạo đất nước'*** do 'Thằng Hèn' TH nêu lên thì hiển nhiên, chỉ là cái BÁNH VẼ không hơn không kém. Vì lẽ không bao giờ đảng giặc VC (bọn 'hình người dạ thú', đang nắm quyền lực và tiền rừng bạc biển trong tay) lại chấp nhận 'buông dao đồ tể'!

*

Như vậy, LUẬN ĐIỆU ĐIẾM ĐÀNG của 'Thằng Hèn' TH đã rõ ràng. Thế nhưng, phe nhóm TÍN ĐỒ của CUỘI vẫn còn mù quáng, ngụy biện cho rằng:

'Lời tuyên bố nêu trên --- về việc ***'giải phóng dân tộc'*** năm 1975 *--- là của* ***Khrushchev trong Đại hội đảng XX Liên-Xô****, không phải là lời của Tô Hải'.*

Đọc lời ngụy biện này, chúng tôi và nhiều độc giả khác cảm thấy phì cười --- không ngờ phe nhóm TÍN ĐỒ của CUỘI lại **<u>mê muội đến nỗi như vậy</u>**! Lẽ dễ hiểu là*'Đại Hội XX Liên –Xô'* xảy ra năm 1956, và nhất là Nikita Khrushchev đã chết từ năm 1971 --- trước khi Liên-Xô và các nước CS Đông Âu sụp đổ khoảng 20 năm: Làm sao có thể nói, đó là lời *'tuyên bố của Khrushchev'?*

Chẳng lẽ, hồn ma *Khrushchev* từ dưới âm phủ hiện lên trần thế, tham dự 'Đại Hội Ma Vương XX' và tuyên bố như vậy hay sao?

*

Trở lại 'thành tích' ĐIẾM ĐÀNG của 'Thằng Hèn' TH thì hồi cuối tháng 11-2009, trong bài viết *'Vài lời tâm huyết gửi các cháu Dziệt Kiều',* gã viết nguyên văn:

'Vậy thì, nhân danh tớ, một lão già đã có khá đủ kinh nghiệm suốt quá trình 65 năm được 'ưu ái', được ***<u>ôm cả đống vinh quang với thành tích chuyên lừa dối người khác và lừa dối mình,</u>*** *tớ xin cảnh giác cho các cháu Dziệt Kiều thân yêu mấy điều sau đây:.....'* (8)

Qua đoạn văn trên, ai cũng thấy, Thằng Hèn' TH tự thú là ròng rã suốt 65 năm, làm chuyện lừa dối người khác --- được ngầm hiểu là theo đảng giặc VC, làm chuyện 'phản dân hại nước'. Vậy mà gã lại cho là VINH QUANG --- nhờ thành tích gian dối 'vĩ đại' ấy!

Đó là 'phản tỉnh' theo định hướng XHCN hay 'phản tỉnh CUỘI'? Cả hai đều đúng. Vì lẽ dễ hiểu là người có LIÊM SỈ, vô tình lầm lỗi, đến khi thức tỉnh thì cảm thấy hổ thẹn, ân hận về việc làm của mình.

Ngược lại, 'Thằng Hèn' TH thì trâng tráo, cảm thấy hãnh diện, cho đó là 'vinh quang'. Không những thế, gã lại còn muốn làm làm 'thầy giùi', khuyên bảo bọn 'Việt kiều yêu quái' chuyện này chuyện khác (9)

Quả thật, chỉ có mấy ông 'trí ngủ' cùng với bệnh nhân tâm thần thì mới có thể tin, 'Thằng Hèn' TH đã 'phản tỉnh'.

(Xin xem tiếp Bài 3)

San Jose 29-4-2010

Trần Quốc Kháng

---

(1) **Copyright by Trần Quốc Kháng:**

Tác gỉa GIỮ BẢN QUYỀN tất cả các bài viết phổ biến trên NET, hoặc các Egroups và báo chí hải ngoại.

Thế nhưng, **để góp phần vào công ích đấu tranh, xin quý chiến hữu FWD bài viết này đến thân hữu, hoặc các Websites có chí hướng đấu tranh Chân Chính: Không tâng bốc, không đánh bóng, không quảng cáo cho CUỘI và không cổ suý chiêu bài HHHG.**

Bất cứ tổ chức, hay cá nhân nào tự ý, dùng bài viết của chúng tôi, để **sử dụng với mục đích MỜ ÁM** như vài ba tuần báo ở Nam Bắc California đã làm, hoặc cắt xén, hoặc sửa chữa, dù vài ba chữ, nhằm xuyên tạc nội dung, sẽ hoàn toàn chịu trách nhiệm trước công luận và luật pháp.

(2) UNDERSTANDING ISLAM: In light of the Attack on the World Trade Center and the Pentagon By Dr. Labib Mikhail.

(3) [Nuoc_VIET] Fw: Cụ (nhạc sĩ) Tô Hải viết 'HÒA HỢP-HÒA GIẢI? KHÔNG BAO GIỜ! NẾU'...', Wed, April 28, 2010 10:52:23 PM. From: loc huong <lochuong65@yahoo.com.au>

(4) Xin đọc 'Dùng Sự Thật Lịch Sử Để Đập Tan Quỷ Kế Xuyên Tạc Lịch Sử', tham luận của Trần Quốc Kháng, diễn đàn [ThaoLuan], Nov 18, 2007.

(5) 'Văn kiện đảng' CSVN, tựa đề *'Đảng cộng sản Việt Nam ra đời và cương lĩnh đầu tiên của đảng',* www.cpv.org.vn ngày 20-6-2006.

(6) 'Lê Xuân Khoa Với Hoà Giải Dân Tộc', tham luận của BLG Đại Dương.

(7) 'Công Và Tội Của Chủ Tịch Hồ Chí Minh Và Đảng CSVN', Sử Gia Hoàng Ngọc Thành, trên trang 575.

(8) [Nuoc_VIET] Vài lời tâm huyết gửi các cháu Dziệt Kiều, Tô Hải, Date: Saturday, November 21, 2009, 4:36 AM

(9) VC gọi bọn tay sai của chúng ở hải ngoại là 'Việt kiều yêu nước'. Nhưng ông Võ Phương, gọi là 'Việt kiều yêu quái' cho đúng nghĩa (qua các bài viết của ông, đã phổ biến ở trên NET).

(Photo courtesy Google Image search)

Tháng Tư Đen

Luận Về 'Thần Vẹm' Và 'Thần Cuội'

(Bài 3)

Trần Quốc Kháng (1)

Ngày 26-4-2010 vừa qua, từ 'Blog cá nhân' trên Website của đài VOA, Cuội Bùi Tín (BT) lại phun nọc độc *'Hoà Hợp Hoà Giải Dân Tộc'* (HHHG) qua bài viết, tựa đề là '*Nhân 35 năm ngày 30-4, thế này mới là* ***tình nghĩa dân tộc!'***. Đọc bài viết này của họ Bùi, ai cũng thấy gã 'mập mờ đánh lận con đen' giữa cuộc **Nội Chiến** Mỹ (American Cilvil War 1861-1865) và cuộc chiến **chống giặc Mác-Lênin, xâm lăng VNCH** (1960-1975).

Có lẽ, rõ nét nhất là luận điệu 'nói đãi đuôi'. Trước đây 35 năm thì đảng giặc VC bất chấp ***'tình nghĩa dân tộc',*** thẳng tay trả thù Quân Dân VNCH, vô cùng dã man, tàn ác. Đến bây giờ, sau 35 năm, mọi chuyện đã qua rồi, chỉ còn lại muôn đau thương và uất hận, thì chúng sai khiến bọn 'phản tỉnh Cuội', luân phiên nhau 'nói đãi đuôi' để lừa dối khối nạn nhân thêm lần nữa. Nếu không thi hành *'Nghị Quyết 36 Cách Giả Nhân Giả Nghĩa'* thì bọn Cuội BT diễn trò gì đây?

'Vẹm Gái Già' Nhất Trí Với 'Cuội Già' Bùi Tín

Ngày 28-4-2010 vừa qua, 'Vẹm gái già' Nguyễn Thị Bình, nguyên Phó Chủ Tịch VC đã nhất trí với Cuội già BT:

'Cùng ***một dân tộc,*** *cùng* ***một tổ quốc, hà cớ gì*** *không thể hoà hợp'*. (2)

Này 'Vẹm gái già'! Trần Ích Tắc và Trần Hưng Đạo, *'cùng một dân tộc'*, cùng dòng dõi nhà Trần, tại sao không thể 'hoà hợp'? Hoàng Cao Khải và Phan Đình Phùng *'cùng một tổ quốc'***,** cùng là 'bạn đăng khoa', tại sao không thể 'hoà giải'? Phan Bội Châu và Hồ Chí Minh (HCM) cùng chống Pháp, tại sao Hồ lại bán cụ Phan cho mật vụ Pháp?

Nếu 'Vẹm gái già' hiểu được mấy vấn đề sơ đẳng nêu trên thì đừng diễn trò lừa bịp hỏi là *'hà cớ gì không thể hoà hợp'?*

Muốn HHHG thì sơ khởi, đảng giặc VC phải quẳng Mác-Lênin vào thùng rác lịch sử, trở về với Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc.

Muốn 'xoá bỏ hận thù' thì sơ khởi, đảng giặc VC phải 'buông dao đồ tể', chấm dứt gây thêm hận thù với Dân Tộc VN.

Sự thật lịch sử còn đó. Hàng chục triệu chứng nhân còn đó. Mọi người đều còn nhớ:

♦ Đảng giặc Mác-Lênin VC đã sử dụng chiêu bài *'đánh Pháp chống Mỹ, giải phóng Dân Tộc'* để xô đẩy Dân Tộc vào vòng nô lệ của Nga-Tàu.

♦ Đảng giặc Mác-Lênin VC đã kêu gọi lòng Yêu Nước để làm chuyện 'Phản Dân Hại Nước'.

♦ Đảng giặc Mác-Lênin hô hào bảo vệ Tổ Quốc nhưng nhiều lần, đã dâng đất, dâng biển của Tổ Quốc VN cho Tàu Cộng.

Nói tóm lại là suốt 65 qua (từ năm 1945 đến nay 2010), đảng giặc Mác-Lênin VC liên tục 'nói như Vẹm'. Có bao nhiêu người ngu dại, tin theo bọn chúng? Nhất là chúng vẫn tiếp tục con đường Mác-Lênin: Độc tài toàn trị, độc đảng gian manh, độc ác khôn lường. Làm sao có thể HHHG?

Điển hình là thảm cảnh của Dân Oan. Ai cũng thấy, trong mấy năm qua, tổng cộng có hàng triệu lương dân bị cướp mất nhà, mất đất, phải sống trong cảnh màn trời chiếu đất. Sao không thấy bọn Cuội BT kêu gọi đồng đảng, giải quyết vấn đề theo ***'tình nghĩa dân tộc'?***

Điển hình là thảm cảnh của đồng bào Công Giáo. Ai cũng thấy, trong mấy năm qua, tổng cộng có hàng triệu Giáo Dân, chỉ vì tụ họp thắp nến nguyện cầu, hoặc biểu tình ôn hoà, đòi hỏi Công Lý mà bị công an VC sử dụng 'dao găm mã tấu', hoặc điều động 'xã hội đen' (du đãng, ma cô và gái điếm) đến đàn áp, đánh đập các nạn nhân vô cùng dã man, tàn ác. Sao không thấy bọn Cuội BT, kêu gọi đồng đảng VC, chấm dứt sử dụng bạo lực, chấm dứt gây ra hận thù? Và giải quyết vấn đề theo ***'tình nghĩa dân tộc'?***

À thì ra, đảng giặc VC biết rõ hơn ai hết: Đồng bào ở trong nước, dưới ách thống trị Mác-lênin thì chúng tha hồ 'đè đầu, đè cổ'. Còn đồng bào tỵ nạn ở nước ngoài thì bọn chúng chỉ có cách, lừa bịp bằng chiêu bài HHHG, hay *'đại đoàn kết toàn dân tộc'* như Nghị Quyết 36 đã nêu lên.

Đồng thời, từ nhiều năm qua, đảng giặc VC đã cho tay sai, gây ra những cảnh nhiễu nhương, đánh phá và gây chia rẽ cộng đồng tỵ nạn CS. Thế nhưng, nhìn vào RỪNG cờ Vàng Ba Sọc Đỏ (của 4 ngàn người Việt trên Hàng Không Mẫu Hạm Midway ngày 30-4-

2010) thì ai cũng thấy, LẬP TRƯƠNG của đồng bào tỵ nạn ở hải ngoại.

'Đồng bào chúng ta, sau 35 năm vẫn tấp nập đến tham dự buổi lễ và ***quan trọng hơn nữa là họ đến cầm lá cờ Việt Nam, cờ Vàng Ba Sọc Đỏ. Như vậy thái độ của họ đối với cộng sản ở nước nhà rất rõ rệt'.*** (3)

Đó là phần nhận định chính xác của BS Lê Thế Dũng, Chủ Tịch Hiệp Hội Người Việt San Diego. Lẽ dễ hiểu là đa số đồng bào tỵ nạn, đã biết rõ mặt thật 'phản dân hại nước' của đảng giặc Mác-Lênin VC.

Vì hiểu rõ lập trường Quốc Gia và nhất là ƯU THẾ của khối tỵ nạn VC (trong 3 lãnh vực Ngoại Vận, Tài Chính, và Khoa Học Kỹ Thuật) nên đảng giặc VC mới ban hành *'Nghị Quyết 36 Cách Giả Nhân Giả Nghĩa'*, nhằm khống chế cộng đồng tỵ nạn ở hải ngoại. Trong khi đó thì bọn Cuội thi hành công tác tuyên truyền lừa bịp, nguỵ trang dưới nhiều hình thức khác nhau.

Chắc hẳn trâng tráo nhất, dai dẳng nhất và xảo trá nhất trong hàng ngũ Cuội là Cuội BT. Nhiều năm trước đây, gã đã tung ra 3 cuốn *'Hoa Xuyên Tuyết', 'Mặt Thật'* và *'Mây Mù Thế Kỷ'* --- đầy ắp luận điệu 'lừa già dối trẻ'. Mặc dù 3 'sản phẩm' ấy được bọn bồi bút VC đánh bóng và quảng cáo 'om xòm', nhưng vẫn bị giới cầm bút đấu tranh, phản bác quyết liệt.

Điển hình là loạt bài *'Những Tên Đặc Công Đỏ Trong Phong Trào Đòi Hỏi Dân Chủ Cho VN'* của các ông Việt Thường, Nam Nhân và Lý Tuấn. (4) Với bằng chứng xác thực, loạt bài nêu trên đã vạch rõ luận điệu gian tà trong hai cuốn *'Hoa Xuyên Tuyết'* và *'Mặt Thật'* của họ Bùi.

Nhưng đến nay, Cuội BT vẫn còn ngoan cố, liên tục viết bài, 'phun nọc độc' vào cộng đồng tỵ nạn VC ở hải ngoại. Chúng tôi xin nêu lên vài trường hợp điển hình.

'Mập Mờ Đánh Lận Con Đen'

Như phần mở đầu đã nêu lên, qua bài *'Nhân 35 năm Ngày 30-4, thế này mới là tình nghĩa dân tộc'*, Cuội BT đã 'mập mờ đánh lận con đen' giữa cuộc NỘI CHIẾN Mỹ (American Cilvil War 1861-1865) và cuộc chiến chống giặc Mác-Lênin, XÂM LĂNG VNCH (1960-1975).

Sự thật thì cuộc Nội Chiến Mỹ xẩy ra chỉ vì 'anh em' hai miền Nam Bắc nước Mỹ bất hoà, điểm chính yếu là việc giải phóng nô lệ. Trong cuộc chiến này, KHÔNG HỀ có quân đội NGOẠI QUỐC tham chiến. Kết quả sau 4 năm chiến tranh, đến Tháng Tư 1865, nói theo quan điểm của người Mỹ thì 'Thượng Đế đã ban phước cho nước Mỹ' (God Blessed America). Chúng tôi gọi đó là **'Tháng Tư Hồng Ân'** 1865.

Quân Miền Bắc có Chính Nghĩa (vì chủ trương giải phóng nộ lệ) đã thắng Quân Miền Nam (có chủ trương đối nghịch). Điểm đặc sắc nhất trong 'Tháng Tư Hồng Ân' 1865 nêu trên là phía chiến thắng đã thể hiện 'tình nghĩa dân tộc' qua việc bao dung và

cư xử tế nhị đối với phía 'anh em' bị thua: Không hề có ai bị sỉ nhục. Không hề có ai hay bị trả thù, hay phải đi tù *'cải tạo'*.

*

Còn cuộc chiến chống giặc Mác-Lênin xâm lăng VNCH (1960-1975) thì gần như trái ngược hoàn toàn và không thể nào gọi là 'nội chiến' được. Lẽ dễ hiểu là hai bên 'bạn và thù', đều có quân đội NGOẠI QUỐC tham chiến.

Hơn nữa, nguyên nhân sâu xa, gây ra chiến tranh là vì đảng giặc Mác-Lênin thi hành chỉ thị của Nga-Tàu, áp đặt ách đô hộ Mác-Lênin trên đất nước VN. Chính 'Văn Kiện Đảng' CSVN, trong đó có mấy lá thư của HCM, đã cho thấy hắn lãnh lương của Liên-Xô, thi hành chỉ thị của Liên-Xô, thành lập đảng CSVN năm 1930 tại Hương Cảng để thực hiện ý đồ đen tối nêu trên.

Thế rồi, đến 'Tháng Tư Đen' 1975, BẠC PHƯỚC cho Dân Tộc và đất nước VN, phía XÂM LĂNG là đảng giặc Mác-Lênin thắng trận. Phía chống giặc, bảo vệ đất nước là VNCH thì sụp đổ!

Như vậy thì rõ ràng, 'Tháng Tư Đen' 1975 ở VN, hoàn toàn TRÁI NGƯỢC với 'Tháng Tư Hồng Ân' 1865 mà ''Thượng Đế đã ban phước cho nước Mỹ'. Đây cũng là điểm quan trọng mà Cuội BT và bọn gian tà, thường hay đem cuộc 'Nội Chiến Mỹ' để 'mập mờ đánh lập con đen' với cuộc chiến Chống Giặc Mác-Lênin xâm lăng VNCH.

Chắc chắn Cuội BT biết rõ đồng đảng VC, làm tay sai cho Nga Tàu, chỉ vì Mác-Lênin mà bọn chúng bất chấp chiến tranh máu lửa, đã làm cho hàng triệu đồng bào bị thiệt mang, đất nước tang hoang. Nhưng gã vẫn tung ra cái bánh vẽ *'tình nghĩa dân tộc'* để 'nói đãi đuôi' khối nạn nhân VC ở hải ngoại.

Thưa vâng. Sự thật lịch sử còn đó. Hàng chục triệu chứng nhân còn đó. Không ai quên được những tội ác tầy trời của đảng giặc VC từ năm 1945 đến nay. Có lẽ năm 1975 là thời điểm dễ thấy nhất:

Hàng trăm ngàn Quân Nhân, Công Chức, Cảnh Sát VNCH đã vị VC trả thù, vô cùng thâm hiểm trong ngục tù. Còn đại khối lương dân VNCH thì bị chúng cướp đoạt tài sản dưới nhiều xảo kế khác nhau. Đấy là chưa kể, vừa vào đến Sài Gòn thì đảng giặc VC đã cướp mất 16 tấn vàng. Đó là tài sản của Quốc Gia mà bọn chóp bu đã tẩu tán để chia nhau làm của riêng.

Không những thế, đảng giặc Mác-Lênin VC còn xô đẩy hai miền Nam Bắc vào thảm cảnh nghèo khổ, lầm than. Tất cả các quyền tự do của dân chúng đều bị VC tước đoạt. Hệ quả là hàng triệu nạn nhân phải liều mình đi vượt biên, vượt biển, hết năm này đến năm khác.

Thảm cảnh đau thương diễn ra liên tiếp trong khoảng 10 năm trời (1975-1985). Máu và nước mắt của đồng bào tỵ nạn lai láng khắp nơi trên biển Đông. Muôn người khóc than ai oán, tưởng là gỗ đá cũng mủi lòng thương. Thế mà VC lại buông lời mỉa mai đồng bào VN khi sa vào thảm cảnh 'thần sầu quỷ khốc':

'Chúng là rác rưởi, trôi dạt khắp năm châu bốn biển. Không ai thèm vớt. Nếu có vớt thì cũng vì bắt buộc'.

Đó là lời nói của Thủ Tướng VC Phạm Văn Đồng. Tiếp đến là Đỗ Mười, cũng nhân danh Thủ Tướng VC, chửi bới đồng bào tỵ nạn thậm tệ:

'Chúng là bọn du đãng đĩ điếm, trốn chạy theo Mỹ Ngụy ra nước ngoài để có bơ thừa sữa cặn mà ăn '.

Thế nhưng, khoảng 10 năm sau, bọn 'lòng lang dạ thú' đánh hơi, biết trong túi người tỵ nạn có Đô-La thì chúng xoay chiều 180 độ, ngỏ lời ve vãn:

'Họ là da thịt của chúng ta. Họ là máu mủ của chúng ta. Họ là khúc ruột của chúng ta ngoài ngàn dậm'.

Quả là chuyện trâng tráo chưa từng thấy trong lịch sử VN. Thiết tưởng, chỉ có kẻ bất lương, bất trí, hay PHẢN PHÚC mới tán thành chiêu bài 'quên quá khứ, xoá bỏ hận thù, HHHG' với VC --- do bọn 'phản tỉnh Cuội' và 'đấu tranh Cuội' tung ra. Thâm ý của bọn chúng là lừa bịp đồng bào tỵ nạn ở hải ngoại, nhất là giới trẻ, cúi đầu hợp tác với chế độ gian manh VC qua chiêu bài *'kiến thiết đất nước'*.

Nhưng làm sao mà 'kiến thiết đất nước' khi bọn 'hình người dạ thú' VC cầm quyền: Từ trung ương đảng Mác-Lênin ở Hà Nội đến các vùng thôn quê hẻo lánh, tất cả cán bộ VC đều hối mại quyền thế, hà hiếp lương dân và cấu kết với bọn 'chủ nhân ông' ngoại quốc, bóc lột sức lao động của nhân công VN đến 'tận xương tận tuỷ'.

(Xin xem tiếp Bài 4)

San Jose 12-5-2010
Trần Quốc Kháng

---

(1) **Copyright by Trần Quốc Kháng:**

Tác gia GIỮ BẢN QUYỀN tất cả các bài viết phổ biến trên NET, hoặc các Egroups và báo chí hải ngoại.

Tuy nhiên, **để góp phần vào công ích đấu tranh, xin quý chiến hữu FWD bài viết này đến thân hữu, hoặc các Websites có chí hướng đấu tranh Chân Chính: Không tâng bốc, không đánh bóng, không quảng cáo cho CUỘI và không cổ suý chiêu bài HHHG.**

Bất cứ tổ chức, hay cá nhân nào tự ý, dùng bài viết của chúng tôi, để **sử dụng với mục đích MỜ ÁM** như vài ba tuần báo ở Nam Bắc California đã làm, hoặc cắt xén, hoặc sửa chữa, dù vài ba chữ, nhằm xuyên tạc nội dung, sẽ hoàn toàn chịu trách nhiệm trước công luận và luật pháp.

(2) Bài phỏng vấn nữ 'Vẹm gái già' Nguyễn Thị Bình của Tuần Báo VN, đăng trên Website của Mekong.net.

(3) Theo bản tin của đài Á Châu Tự Do (www.rfa.org) ngày 2-5-2010.

(4) Muốn hiểu thêm chi tiết về Cuội BT, xin bấm vào LINK phía dưới để đọc, hay nghe những chứng cớ xác thực qua loạt bài trên Website Hon-Viet.co.uk:

Những tên đặc công đỏ trong phong trào đòi hỏi dân chủ cho Việt Nam (Việt Thường - Nam Nhân - Lý Tuấn) .

(Photo courtesy of PD219@yahoogroups)

Tháng Tư Đen

Luận Về 'Thần Vẹm' Và 'Thần Cuội'

(Bài 4)

Trần Quốc Kháng

Đọc bài *'Lời xin lỗi chân thành, món nợ 35 năm đến hồi phải trả'* của Cuội Bùi Tín (trong 'Blog Cá Nhân', trên Website của đài VOA), chúng tôi nhận thấy, gã vẫn tiếp tục lươn lẹo. Khi thì gã dùng 'đòn tình cảm' — '***anh em ruột thịt';*** khi thì gã 'nói đãi đuôi', nhằm đầu độc những người nhẹ dạ, dễ tin.

Ai cũng thấy 35 năm trước đây, khi đảng giặc Mác-Lênin VC chiếm được miền Nam thì chúng bất chấp *'tình nghĩa dân tộc',* thẳng tay trả thù Quân Dân VNCH, vô cùng dã man, tàn ác.

Đến bây giờ, mọi chuyện đã qua rồi, chỉ còn lại muôn đau thương và uất hận, thì chúng sai khiến bọn 'phản tỉnh Cuội', luân phiên nhau 'nói đãi đuôi' để lừa dối khối nạn nhân thêm lần nữa.

Không những thế, Cuội Bùi Tín (BT) còn áp dụng xảo thuật 'gãi đúng chỗ ngứa' --- đả kích VC để mua chuộc tình cảm. Rồi sau đó, gã tung ra luận điệu 'xúi dại trẻ con', bắt tay 'hoà hợp hoà giải (HHHG). Có nghĩa là 'hoà cả làng', nhưng phải cúi đầu sống dưới ách nô lệ của chế độ Thực Dân Đỏ Mafia VC.

Thiết tưởng, trước khi tiến sâu vào chi tiết của chủ đề, chúng tôi cũng nên, nêu lên 'chú thích' của Website Đài VOA --- đã viết nguyên văn:

'Blog của nhà báo Bùi Tín là blog cá nhân. Các bài viết trên blog được đăng tải với sự đồng ý của Đài VOA nhưng ***<u>không phản ánh quan điểm hay lập trường của Chính phủ Hoa Kỳ'.</u>***

Thế nhưng, mỗi khi FWD những bài của Cuội BT thì phe nhóm của gã, áp dụng xảo kế 'cáo mượn oai hùm'. Chúng bỏ phần 'chú thích' nêu trên, chỉ còn lại hàng chữ *'Bùi Tín viết riêng cho đài VOA'*. Thậm chí, có kẻ còn cho rằng *'đài VOA mướn BT viết bài'*.

Những tệ trạng lêu trên làm độc giả, **có thể hiểu lầm,** bài của Cuội BT *'phản ánh quan điểm và lập trường của Chính phủ Hoa Kỳ'*. Rõ ràng, đó là xảo kế 'cáo mượn oai hùm' không hơn không kém.

'Xúi Dại Trẻ Con'

Trong bài viết nêu trên, Cuội BT liên tục 'nói như Vẹm':

*'.....Yêu cầu nhà cầm quyền cộng sản công khai **thành khẩn xin lỗi toàn dân**……cùng toàn dân tổ chức một cuộc cầu nguyện, cầu siêu trong toàn quốc để tưởng nhớ chiến sỹ và đồng bào cả nước đả bỏ mình trong thời chiến, **không phân biệt thuộc phiá nào; sửa sang mọi nghĩa trang, không phân biệt người chết từng thuộc bên nào**'*.

Này Cuội BT! Đến 'Tết Công-Gô', hay đến khi nào bọn 'hình người dạ thú' VC *'thành khẩn xin lỗi'?* Cuội BT muốn tung ra cái bánh vẽ này để làm gì?

Vả lại, nếu đảng giặc VC *'thành khẩn xin lỗi'* thì mọi chuyện đều xong xuôi hay sao? Còn chuyện quan trọng gấp trăm ngàn lần là bọn chúng nắm trọn quyền hành sinh sát dân chúng VN trong tay thì sao? Có bao nhiêu bệnh nhân tâm thần, tán thành luận điệu của Cuội BT, chấp nhận cho đảng giặc VC tiếp tục 'đè đầu đè cổ' đồng bào VN?

Sự thật lịch sử còn đó. Hàng chục triệu chứng nhân vẫn còn đó. Mọi người đều còn nhớ:

Chính đảng giặc Mác-Lênin VC đã khởi xướng chiến tranh, khiến VN trở thành bãi chiến trường khốc liệt giữa hai phía Cộng Sản và Tư Bản Tây Phương, làm cho hàng triệu người thiệt mạng, đất nước tang hoang.

Chính đảng giặc Mác-Lênin VC đã mở chiến dịch *'đấu tố'* ở miền Bắc, *'đánh tư sản'* ở miền Nam, khiến hàng trăm ngàn nạn nhân bị sát hại, hay bị tống giam và hàng triệu người khác phải sống trong cảnh màn trời chiếu đất.

Chính đảng giặc Mác-Lênin VC đã trả thù Quân Nhân, Công Chức, Cảnh Sát VNCH trong các trại ngục tù, vô cùng dã man, tàn ác; hoặc xô đẩy đồng bào miền Nam vào thảm cảnh lầm than, gia đình tan nát, máu và nước mắt ướt đẫm trên hành trình vượt biên, vượt biển.

Khi đảng giặc Mác-Lênin VC *'công khai thành khẩn xin lỗi toàn dân',* có nghĩa là chúng đã nhìn nhận muôn vàn tội ác do chúng đã gây ra, thì tại sao toàn dân, hoặc phía VNCH, lại tưởng nhớ bọn tội đồ VC và sửa sang nghĩa trang cho chúng?

Lố bịch hơn nữa là Cuội BT 'xúi dại trẻ con': Không phân biệt ***'bên nào',*** hay ***'phía nào',*** có nghĩa là 'Thiện và Ác'; 'Chính và

Tà' đều như nhau! Vậy thì chỉ có trẻ em thơ dại, hay mấy kẻ bất lương, hoặc bất trí, mới có thể tin theo luận điệu gian tà của gã.

Như phần trên đã trình bầy, nguyên nhân chính yếu gây ra chiến tranh chỉ vì thảm hoạ Mác-Lênin lan tràn vào VN, khiến Dân Tộc VN phải chiến đấu tự vệ mà Quân Đội VNCH là thành phần chủ lực trong giai đoạn 1954-1975. Thế nhưng Cuội BT vẫn muốn lừa dối độc giả, gọi cuộc chiến ấy là *'cuộc NỘI CHIẾN đẫm máu dai dẳng'*.

Nhưng 'dấu đầu hở đuôi': Đảng giặc Mác-Lênin VC, cuội nguồn từ bên Liên-Xô, hay cuội nguồn ở VN mà gọi là 'NỘI CHIẾN'?

Hơn nữa, sự thật lịch sử năm 1950 còn cho thấy, quốc tặc HCM sang Bắc Kinh cầu viện, rồi cho đồng đảng VC đón chào hàng ngàn cố vấn Tàu Cộng vào VN. Trong cuốn Lịch Sử Cận Đại (1945-2008) của GS Hoàng Ngọc Thành, trên trang 476, có đoạn đã viết nguyên văn:

'Trong năm 1951, số cố vấn Trung Cộng đạt đến 5000 người, rồi qua năm sau 1952 lên đến 8000 người có mặt và tham dự các ngành của chính phủ HCM và đảng cộng sản VN, và đến năm 1952, 80,000 tấn vũ khí đã được chuyển qua quân đội nhân dân VN, đi tác chiến thường có cố vấn đi kèm'.

GS Thành còn cho biết, tất cả guồng máy của 'Đảng và Nhà Nước' VC, từ trung ương đến địa phương, đều có cố vấn Tàu Cộng chỉ đạo, kể cả các buổi họp của Bộ Chính Trị, cũng có Đại Sứ Lã Quý Ba cùng phái đoàn cố vấn Trung Cộng tham dự.

Ngược lại, phía Quốc Dân VN, hay VNCH chống lại chủ nghĩa Thực Dân Đỏ Mác-Lênin, cũng có quân đội ngoại quốc tham chiến, đứng đầu là Hoa Kỳ. Vậy mà Cuội BT và bọn đồng loã lại cứ trâng tráo, liên tục viết bài, gọi thảm hoạ chiến tranh VN là 'NỘI CHIẾN'!

Trong bài viết nêu trên, sau khi trích dẫn mấy đoạn thơ (của đồng bọn bồi bút), viết về thảm cảnh trên chiến trường, Cuội BT ngỏ lời 'đường mật':

*'Trường ca Chín Khúc Tưởng Niệm là lời kêu gọi tha thiết hãy nhận ra bi kịch của chiến tranh **quân ta giết quân mình**, nội bộ anh em chém giết nhau, nội bộ dân tộc **hận thù nhau, mãi không hòa giải,** vậy để đến bao giờ nữa mới nhìn nhận ra nhau là **anh em ruột thịt**'?*

Quân TA là ai? Quân MÌNH là phía nào? Phía Bộ Đội VC thì ***'trung thành với đảng'*** giặc Mác-Lênin VC --- thi hành chỉ thị của Nga-Tàu, đánh chiếm hai miền Nam Bắc VN. Còn Quân Đội Quốc Gia, hay Quân Đội VNCH thì làm tròn nghĩa vụ bảo vệ Tổ Quốc. Vậy thì không thể nào đồng hóa Chính và Tà, Thiện và Ác như nhau được!

Đơn giản hóa vấn đề, như chuyện ***'anh em ruột thịt'*** trong gia đình bất hạnh kia, có thành phần gian ác, có thành phần lương thiện. Thành phần gian ác dẫn quân cướp vào nhà. Chúng 'đấu tố' cha mẹ, khảo của người này, tra tấn người khác. Như vậy, thành

phần lương thiện phải làm gì để cứu cha mẹ, tự vệ cho bản thân mình và giữ gìn tài sản của gia đình?

Thế rồi, súng nổ, người chết. Nhưng phía gian ác vẫn ngoan cố, không chịu 'buông dao đồ tể'. Như vậy, phía lương thiện phải làm gì? Vì ***'anh em ruột thịt'***, phải 'HHHG' với phía gian ác để cho chúng tiếp tục 'đè đầu đè cổ'? Hay ngược lại, phía lương thiện phải có nghĩa vụ, chống phía gian ác đến cùng?

Khẳng định là khi nào phía ***'anh em'*** gian ác biết phục thiện, 'buông dao đồ tể' để 'cải tà quy chính' thì khi ấy gia đình mới hết hận thù, ***'anh em'*** mới có thể THẬT SỰ 'HHHG' với nhau.

Chuyện HHHG giữa đại khối Quốc Dân VN và đảng giặc VC thì cũng tương tự như vậy. Thế mà bọn Cuội BT, trong khi kêu gọi *'HHHG với Dân Tộc'* thì lại làm lơ, KHÔNG HỀ đề cập đến việc đảng giặc VC phải trở về với Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc. Hoá ra, HHHG do bọn Cuội BT tung ta, có nghĩa là cúi đầu THEO GIẶC không hơn, không kém.

Này Cuội BT! Để thể hiện tình nghĩa ***'anh em ruột thịt'*** thì đồng đảng VC phải khẩn thiết, chấm dứt ngay thảm trạng xuất cảng nô lệ lao công và nô lệ tình dục ra ngoại quốc.

Này Cuội BT! Để thể hiện tình nghĩa ***'anh em ruột thịt'*** thì đồng đảng VC phải khẩn thiết, xúc tiến bằng việc làm cụ thể để 'xóa đói giảm nghèo' cho hàng chục triệu đồng bào VN ở vùng thôn quê.

Tiền Liên Hiệp Quốc và các cường quốc viện trợ, hàng tỷ Đô-La, cán bộ VC đánh cắp, hay dùng vào việc gì mà hàng chục triệu đồng bào phải sống trong cảnh nghèo khổ, lầm than gấp ngàn lần thời Pháp Thuộc khi xưa?

Vì không đủ ngân quỹ ư? Tại sao đảng giặc VC lại dành ngân quỹ KHỔNG LỒ --- ít ra cũng vài ba tỷ Đô-La mỗi năm:

1- Để nuôi béo hàng triệu công an, ngày đêm theo dõi từng hoạt động của dân chúng.

2- Để nuôi béo hàng trăm ngàn nhân viên và bọn bồi bút của các cơ quan truyền thông, báo chí, đài truyền hình, đài phát thanh để tuyên truyền lừa bịp đồng bào (trong và ngoài nước).

3- Để nuôi béo hàng chục ngàn sư sãi hổ mang và trả tiền xây cất nhiều ngôi chùa 'quốc doanh' tân kỳ, nhằm khống chế Phật Giáo.

4- Để nuôi béo đoàn quân bảo vệ và trả tiền bảo trì lăng 'bác Hồ' quốc tặc.

Chạy Tội Cho 'Bác Hồ' Quốc Tặc

Trong khoảng 4 năm gần đây, bài *'Tâm tình với tuổi trẻ về Hồ Chí Minh'* của Cuội BT có lẽ là viết công phu để chạy tội cho 'bác Hồ' quốc tặc --- dài dòng nhất và có nhiều lập luận ba láp nhất. Điển hình, có đoạn họ Bùi đã viết:

'....Chủ nghĩa Mác-Lênin mà Đệ Tam Quốc tế áp dụng đã phá sản triệt để'.....

*'Đây có thể là **lầm lẫn** lớn nhất của ông Hồ. Con người ai chẳng **lầm lẫn**!'...* (2)

Đọc đoạn văn trên, chắc hẳn ai cũng thấy, Cuội BT muốn chạy tội cho 'bác Hồ' quốc tặc bằng hai chữ ***'lầm lẫn'.*** Thế nhưng, sự thật lịch sử đã cho thấy, **quốc tặc HCM không 'lầm lẫn'. Vì hắn đã thành công mỹ mãn sau khi chọn đúng đường để 'tiến thân' qua vai trò làm tay sai cho Nga-Tàu nhằm thoả mãn danh vọng và quyền lực, từ 'thằng bồi tàu' cho Pháp leo lên Chủ Tịch Nhà Nước VC.**

Đó là điểm cốt lõi khi HCM lựa chọn. Còn Chủ Nghĩa Mác-Lênin, đúng hay sai, không thành vấn đề. Lẽ dễ hiểu là khi làm tay sai, quan thầy Nga-Tàu ban chỉ thị thế nào thì Hồ phải vâng lời, làm như thế.

*'**Nhận chỉ thị** của Quốc Tế Cộng Sản để giải quyết vấn đề cách mạng* [Mác-Lênin] *ở nước ta, tôi đã **hoàn thành nhiệm vụ**'.*(3)

Chính quốc tặc HCM tuyên bố như vậy thì không ai có thể chạy tội cho hắn về việc làm tay sai cho Quốc Tế CS (do Lênin thành lập năm 1919), mang thảm hoạ Mác-Lênin vào VN, giày xéo quê cha đất tổ. (3)

Trở lại chuyến đi Nga Tàu cầu viện năm 1950, khi HCM gặp Stalin ở điện Kremlin. Stalin chỉ vào 2 chiếc ghế, một ghế là của 'địa chủ', một ghế khác là của 'nông dân', rồi hỏi HCM ngồi vào ghế nào? (4)

Ngay sau khi về nước, HCM vâng lời Stalin và Mao Trạch Đông, cho đồng đảng mở chiến dịch *'Chỉnh Huấn', 'Giảm Tô'* và thảm khốc nhất trong lịch sử VN là chiến dịch *'Cải Cách Ruộng Đất'* (1952-1956): Sỉ nhục, hành hạ, tra tấn, rồi sát hại, hoặc tống giam hàng trăm ngàn đồng bào ruột thịt, kể cả các ÂN NHÂN của Hồ, sau khi vu cáo các nạn nhân là *'địa chủ bóc lột'.*

Trong thời gian ấy, bàn tay của bọn Cuội già như Bùi Tín và 'thằng hèn' Tô Hải, có vấy máu đồng bào, họ hàng gần xa và ***'anh em ruột thịt'*** hay không? Ắt hẳn là có, hoặc trực tiếp, hoặc gián tiếp. Cuội BT thì dùng ngòi bút. Cuội Tô Hải thì dùng cây đàn và tiếng hát để thúc đẩy bọn 'bần cố nông', xông vào các nhà 'địa chủ' để 'cướp của giết người'.

Đến nay, không ai thấy hai tên tội đồ này ngỏ lời tạ tội với các gia đình nạn nhân --- họ hàng, hay ***'anh em ruột thịt'*** của chúng. Thế mà chúng lại liên tục 'khua môi múa mép', tung ra những lời đường mật để lừa bịp đồng bào.

Tiếp tục biện hộ cho Hồ, Cuội BT lại viết:

*'.... Chính ông Hồ từng nói:'Chỉ có con người còn **trong bụng mẹ,** hay con người đã nằm **trong quan tài** mới không phạm **sai lầm**'.*

Viết như vậy, Cuội BT tưởng là câu nói của Hồ 'chí lý'. **Nhưng sự thật, đó là lời nói ba láp. Vì lẽ, *'con người đã nằm trong quan tài'* thì hiển nhiên là XÁC CHẾT. Từ cổ chí kim, chỉ có bệnh nhân tâm thần thì mới bàn luận về việc làm 'sai lầm' của cái XÁC CHẾT.**

Ngược lại trước đó, khi *'con người còn trong bụng mẹ'* thì rõ ràng là BÀO THAI. Từ Đông sang Tây, chỉ có bệnh nhân tâm thần mới về bàn luận về việc làm 'sai lầm' của cái BÀO THAI.

Lẽ ra, Cuội BT nêu lời nói của người xưa 'nhân vô thập toàn' thì may ra, gã có thể lừa dối được dăm ba người nhẹ dạ, dễ tin. Nhưng gã tưởng lời nói ba láp của Hồ là 'chí lý', nên lời biện hộ của gã nêu trên, trở thành trò hề cho độc giả đàm tiếu.

*'**Tôi có thể sai**, nhưng các nhà lý luận Cộng Sản như Các Mác, Lê Nin, Xít Talin, Mao Trạch Đông thì **không thể sai được.**'* (5)

Qua lời khẳng định trước 'Đảng' nêu trên của 'Thần Vẹm' HCM, chúng tôi liên tưởng đến lời nói chí lý của Tiền Nhân: ***'Tiên cũng có khi đoạ, Thánh cũng có khi lầm'.*** Nhưng đối với Hồ thì mấy ông 'Thánh Tổ' nêu trên của hắn, ***'không thể sai'!*** Thế mới biết, mức độ mê muội và cuồng tín của quốc tặc HCM trầm trọng như thế nào. Không những thế, lời 'khẳng định' ấy của hắn, còn mâu thuẫn với lời nói 'ba láp' của chính hắn mà Cuội BT đã nêu lên.

*

Dù sao, sau khi biện hộ cho 'bác Hồ' quốc tặc, đến đoạn kế tiếp thì vô hình trung, Cuội BT cũng phải công nhận, Hồ đã gây nên muôn vàn tội ác đối với Dân Tộc và đất nước VN. Chứng cớ là họ Bùi đã viết:

*'Nhưng chọn một học thuyết **sai lầm**, cho riêng mình thì không nói, nhưng cho một tổ chức, cho một chính đảng, lại là một chính đảng cầm quyền, lại là độc quyền không chia sẻ cho ai, không suy suyển trong mấy chục năm dài, thì **lầm lẫn 'vĩ đại' đến vậy thật là tai họa kinh hoàng**'.*

Sau đoạn văn trên, đọc phần kết luận, chúng tôi nhận thấy, Cuội BT vẫn còn u mê qua ảo tưởng, được hầu chuyện với hồn ma của 'bác Hồ' quốc tặc:

*'Thưa Bác! Cháu luôn nhớ, Bác từng 2 lần họa thơ với bố cháu ..... Cháu tin rằng Bác không bao giờ có ý định tàn phá đất nước..... Nhưng quả thật Bác đã **nhầm lẫn**..... Cháu tin rằng nếu Bác còn sống Bác sẽ tỉnh ra khi Liên Xô vĩ đại là thế đối với Bác đã chuyển sang nền **dân chủ đa nguyên đa đảng**, để hoà nhập với thế giới tiến bộ'.*

Thật ra, vấn đề *'dân chủ đa nguyên đa đảng'* mà bọn Cuội BT cổ xuý, chỉ là chuyện **hoang tưởng** vì hiện tình đất nước: Đảng giặc VC vẫn còn nắm trọn quyền sinh sát dân chúng trong tay. Tất cả các cơ quan nhà nước, công an, quân đội, truyền thông, báo chí, học đường; tất cả tổ chức, đoàn thể, tôn giáo v.v. đều do VC điều khiển. Làm sao mà có thể sinh hoạt dân chủ thực sự?

Vấn đề này, chúng tôi đã trình bầy chi tiết trong bài viết có tựa đề là **'Đa Nguyên Đa Đảng': Cái Bánh Vẽ Trong Rừng 'Dao Găm Mã Tấu',** đã đăng trên tạp chí 'Văn Nghệ Tiền Phong' và nhiều cơ quan ngôn luận khác --- hồi tháng 2 năm 1996.

Như vậy, ngoài hai chiêu bài *'dân chủ đa nguyên đa đảng'* và HHHG, thêm lần nữa, chúng tôi xin nhấn mạnh là chủ trương của bọn 'phản tỉnh Cuội' và 'dân chủ Cuội' chỉ đả kích chuyện sai lầm của chế độ VC hiện thời. Nhưng bọn chúng vẫn chủ trương DUY TRÌ chế độ Thực Dân Đỏ Mafia VC của đảng giặc Mác-Lênin, và tiếp tục tôn thờ 'Thần Vẹm' HCM.

Chủ trương ấy của bọn CUỘI, như Bùi Tín, Dương Thu Hương, Hà Sĩ Phu, Nguyễn Thanh Giang và Tô Hải v.v không khác bọn ma cô và gái điếm, diễn trò 'hoàn lương', diễn trò bài trừ tệ đoan xã hội, nhưng vẫn sùng bái TÚ BÀ, vẫn muốn duy trì xóm bình khang. Chúng chỉ kêu gọi, sửa chữa chỗ nào mục nát, hoặc sơn phết lại nhà chứa cho đẹp mắt.

Đấu tranh theo chủ trương của bọn Cuội như vậy thì đến 'Tết Công-Gô', đồng bào VN mới có thể nhìn thấy ánh sáng: **'Dân Tộc Độc Lập, Dân Quyền Tự Do, Dân Sinh Hạnh Phúc'** --- như 'Tam Dân Chủ Nghĩa' nêu lên.

San Jose 14-5-2010
Trần Quốc Kháng

---

(1) **Copyright by Trần Quốc Kháng:**

Tác gỉa GIỮ BẢN QUYỀN tất cả các bài viết phổ biến trên NET, hoặc các Egroups và báo chí hải ngoại.

Tuy nhiên, **để góp phần vào công ích đấu tranh, xin quý chiến hữu FWD bài viết này đến thân hữu, hoặc các Websites có chí hướng đấu tranh Chân Chính: Không tâng bốc, không đánh bóng, không quảng cáo cho CUỘI và không cổ suý chiêu bài HHHG.**

Bất cứ tổ chức, hay cá nhân nào tự ý, dùng bài viết của chúng tôi, để **sử dụng với mục đích MỜ ÁM** như vài ba tuần báo ở Nam Bắc California đã làm, hoặc cắt xén, hoặc sửa chữa, dù vài ba chữ, nhằm xuyên tạc nội dung, sẽ hoàn toàn chịu trách nhiệm trước công luận và luật pháp.

(2) ***'Tâm tình với tuổi trẻ về Hồ Chí Minh',*** Bùi Tín, 19-05-2006, Website Dân Chủ Online (www.dcvonline.net).

(3) Thực sự, Quốc Tế CS (nguyên ngữ tiếng Nga gọi là Communestcheskig International), **chỉ là tổ chức ngoại vi của đảng CS Nga** do Lê-Nin thành lập tháng 3 năm 1919, có nhiệm vụ huấn luyện gián điệp, gởi đi ngoại quốc hoạt động, **nhằm phục vụ quyền lợi và nền an ninh của Liên Xô.**

(4) ***'Lịch Sử Cận Đại'*** (1945-2008), Sử Gia Hoàng Ngọc Thành, trang 368.

(5) ***'30 Năm: Sai Sửa - Sửa Sai'***, bài bình luận của tác giả Vũ Thạch, 'Nam Úc Châu Tuần Báo', www.namuctuanbao.net.

(Photo courtesy Google Image search)
Việt Cộng cho Tàu Cộng chiếm đóng vùng Tây Nguyên VN
dưới chiêu bài 'khai thác Bô-Xít'

13

Lột 'Mặt Nạ Bô-Xít', Lòi Mặt Thật VC:

Rước Giặc Tàu Vào Tây Nguyên, Giầy Xéo Đất Nước

Trần Quốc Kháng

Cuối năm 2008, đảng giặc VC rước Tàu Cộng (TC) vào Tây Nguyên, nguỵ trang bằng cách 'đeo mặt nạ' — qua màn kịch 'Khai Thác Bô-Xít' (KTBX). Đầu năm 2009, VC lại còn trâng tráo, làm lễ "Chào Mừng" việc cắm mốc biên giới Việt-Trung hoàn tất.

Thế là chúng đã 'hợp thức hoá' ải Nam Quan và thác Bản Giốc là của Tàu Cộng. Thế là chúng đã 'hợp thức hoá' mốc 'biên giới ma' — thụt lùi vào nội địa VN khoảng năm cây số — là 'biên giới chính thức'.

Khi nhìn ra biển Đông, muôn dân lại càng cảm thấy hận sầu: Hoàng Sa và Trường Sa đã mất vào tay TC. Sự việc xảy ra chỉ vì, năm 1958 Thủ Tướng VC là Phạm Văn Đồng — đã nhận lệnh của quốc tặc Hồ Chí Minh — viết văn thư, công nhận lãnh hải của TC — trong đó có Hoàng Sa và Trường Sa. Nên năm 1988, TC mới viện cớ ấy, công khai chiếm đóng Hoàng Sa để xây cất căn cứ

quân sự kiên cố — kể cả sân bay — nhằm khống chế VN và vùng biển Đông.

Quả thật, sau khi dâng đất, dâng biển cho quan thầy, VC lại còn xô đẩy nước ta, càng ngày càng lún sâu vào 'tử địa' trong thế chiến lược "Ba Mặt Giáp Công':

Ở phía bắc — dọc theo biên giới — TC đã nắm giữ các cao điểm quân sự, chúng có thể tiến quân như vũ bão vào VN. Ở phía đông, TC đã có sẵn phi trường và căn cứ hải quân hùng hậu, uy hiếp cả miền duyên hải Trung Phần. Còn ở giữa nước Việt thì TC dùng Tây Nguyên làm 'bàn đạp', CHẶT VN thành 'hai khúc', để tấn công lên hướng Bắc, hay đánh xuống hướng Nam.

Chính vì vậy mà 'màn kịch KTBX' hiện nay trở thành đề tài sôi nổi. Người thì quả quyết, TC sẽ biến Tây Nguyên thành 'Tây Tạng thứ hai'. Kẻ thì tiên đoán, TC vào Tây Nguyên để 'thành lập chiến khu', giúp khối FULRO nổi loạn, đòi 'Tây Nguyên tự trị'. Đồng thời, lại có nhận định cho rằng, TC vào Tây Nguyên để xây cất căn cứ quân sự—kể cả dàn phóng hoả tiễn — phòng thủ cho đại lục Trung Hoa khi có chiến tranh ở Á Châu.

Chúng tôi thì nhận thấy, thảm hoạ sau 'màn kịch KTBX', còn trầm trọng hơn thế nhiều. Trong tương lai không xa, nếu không có đột biến nào lật ngược tình thế, CẢ NƯỚC sẽ trở thành thuộc địa của 'Thiên Triều Đỏ'. Chỉ có điều khác biệt với thời đế quốc xa xưa là 'Quan Thái Thú ĐỎ' — thời XHCN — mang nhãn hiệu "Cờ Máu Sao Vàng".

Lẽ dễ hiểu là đảng giặc VC, giữ độc quyền lãnh đạo đất nước, mà chúng thường xuyên cúi đầu thần phục 'Thiên Triều Đỏ': Nước Việt sa vào thảm họa XÂM THỰC của đế quốc ĐỎ Bắc Kinh là chuyện hiển nhiên.

Ngày xưa, sử sách nguyền rủa Lê Chiêu Thống 'cõng rắn cắn gà nhà' thì ngay nay, VC không thể nào tránh khỏi, đại khối quốc dân phỉ nhổ.

Có lẽ, trang sử 'lưu xú vạn niên' đậm nét nhất hiện nay là sự kiện xẩy ra ngày 23-2-2009. Như đã nêu ở phần trên: Đảng giặc VC đã trâng tráo, tổ chức lễ "Chào Mừng" việc cắm mốc biên giới Việt-Trung hoàn tất. Sự kiện Ô NHỤC này làm nhiều người liên tưởng đến chuyên Mạc Đăng Dung ngày xưa, tự trói mình rồi quỳ lậy tướng Tàu trong buổi lễ dâng đất cho Tàu.

Cúi Đầu Thần Phục 'Thiên Triều Đỏ' Bắc Kinh

Nhìn lại quá trình lịch sử thì ai cũng thấy, từ 1945 đến nay, đối với đồng bào thì quốc tặc Hồ Chí Minh và đồng đảng hung bạo, thường xuyên lừa bịp, tráo trở và xảo quyệt khôn lường. Ngược lại, đối với quan thầy Nga-Tàu thì VC khiếp nhược, thường xuyên cúi đầu. Sau khi mẫu quốc Nga Cộng xụp đổ thì lẽ đương nhiên, VC cúi đầu thần phục TC. Nếu không thì TC lại "dậy cho

bài học" lần thứ 2 — tương tự như cuộc chiến đẫm máu năm 1979.

Là chư hầu thần phục 'Thiên Triều Đỏ' nên 'Nhà Nước VC' đã thẳng tay đàn áp, bắt giam, tra tấn, truy lùng các thanh niên yêu nước trong cuộc biểu tình ôn hòa ngày 9-12-2007 — chống TC xâm chiếm Hoàng Sa. Vì nhiệt tâm, biểu lộ ý chí bảo vệ Tổ Quốc VN, nên nhiều thanh niên trở thành nạn nhân của đảng giặc VC. Như vậy, 'Nhà Nước VC' đứng về bên nào chiến tuyến? Thờ Vua Hùng, hay *'thờ Mao chủ tịch'*?

Hiển nhiên từ năm 1945 đến nay, quốc tặc Hồ Chí Minh và đồng đảng, liên tục ép buộc đồng bào VN cùng với bọn chúng, *'thờ Mao chủ tịch, thờ Stalin bất diệt'* — đúng như lời thơ của Tố Hữu, *'Trưởng Ban Tư Tưởng-Văn Hoá Trung Ương"* đảng giặc VC đã nêu lên.

Trong nhiều năm qua, VC đã cúi đầu nhận lệnh quan thầy, mở cửa biên giới, cho người Tàu vào VN — tự do đi khắp nơi như trên đất Tàu — không cần chiếu khán. Thế là gián điệp và công an TC tha hồ vào VN. Chúng tung tiền ra mua tay sai, thành lập 'mật khu', củng cố mạng lưới nội tuyến, 'nằm vùng' trong hệ thống cai trị của đảng giặc VC.

Hiện nay TC có khoảng 20 triệu người thất nghiệp. Nếu cần, TC có thể thực hiện quỷ kế "Trồng Người" bằng cách, trả lương cho vài trăm ngàn thanh niên, từng nhóm đi đến các tỉnh miền Tây Nam Phần.

Thế rồi, 'có tiền mua tiên cũng được'. Chúng sẽ hối lộ công an VC, tìm vợ đẹp, xây nhà, quy tụ với nhau thành làng, thành xóm, sinh sôi nẩy nở. Khoảng chừng 5 năm sau, từ Tây Nguyên đến Tây Đô — vùng đồng bằng sông Cửu Long — sẽ có hàng trăm khu phố, hay cả ngàn "làng Tàu Đỏ'. Khi cần, khối Tàu Đỏ trên đất Việt này sẽ 'đồng khởi', nổi lên đòi 'độc lập' theo lệnh của 'Thiên Triều' Bắc Kinh — nội thù của dân tộc Trung Hoa, ngoại thù của dân tộc VN.

Hiện thời thì trên mạng lưới Internet có tài liệu cho hay, hệ thống cai trị của bạo quyền VC, kể cả Công An, Bộ Đội và Bộ Chính Trị, đều có 'bàn tay nối dài' của TC. Mặc dù mức độ khả tín của tài liệu ấy, chưa kiểm chứng được. Nhưng hiện nay, ai cũng thấy, từ Bắc vào Nam, có nhiều chuyện 'quái đản' xẩy ra liên tiếp:

Nhân dịp kỷ niệm 30 năm cuộc chiến 1979, nhiều tác phẩm của TC, như cuốn *"Ma Chiến Hữu"* chẳng hạn, được phổ biến công khai, khắp nơi trong nước — với nội dung ca tụng 'công đức', tài năng và tinh thần chiến đấu của tướng lãnh và binh sĩ TC. Nếu VC không cúi đầu thì ai có thể công khai, phát hành rầm rộ các tác phẩm 'phản động' như thế?

Hơn nữa, tất cả *"Uỷ Ban Nhân Dân"* ở các tỉnh biên giới Việt-Hoa còn nhận lệnh trung ương đảng VC, cử phái đoàn đại diện đến thăm viếng các nghĩa trang của binh sĩ TC tử trận năm 1979 — với vòng hoa có hàng chữ *"Đời Đời Nhớ Ơn Các Liệt Sĩ Trung Quốc'!*

'Các Liệt Sĩ' ấy là ai? Là cán binh TC tràn vào các tỉnh ở biên giới, **tàn phá nhà cửa, chém giết đồng bào VN, kể cả trẻ thơ và**

phụ nữ mang thai, vô cùng dã man tàn ác — đâm bằng lưỡi lê, đập bể sọ bằng báng súng, nghiền nát thân thể người Việt bằng xích sắt xe tăng.

Chuyện quái đản — "nhớ ơn liệt sĩ" TC — nêu trên chứng tỏ, VC đã đứng về phía chiến tuyến của giặc ngoại xâm. Không những VC PHẢN BỘI đồng bào mà còn PHẢN BỘI NGAY CẢ CÁC 'ĐỒNG CHÍ BỘI ĐỘI' của chúng trong cuộc chiến 1979.

Thế mà ngày 4-3-09 vừa qua, Ban Thường Vụ của Mặt Trận Tổ Quốc VC lại còn DIỄN KỊCH, phối hợp với Quân Chủng Hải Quân VC, tung ra "biện pháp tuyên truyền về biển, đảo tới các tầng lớp nhân dân".

Làm sao, chúng có thể bịp bợm quần chúng được nữa? Vì sự kiện lịch sử — buôn dân bán nước — rõ như ban ngày. Chúng không thể xoa dịu lòng uất hận của muôn dân. Chúng không thể chạy tội cho *'Bác và Đảng'* được.

Trở lại việc KTBX ở Tây Nguyên thì vấn đề được nêu lên: Tại sao 'Nhà Nước VC' lại ban hành Văn Thư số 17/TB-VPCP, cấm các cơ quan truyền thông, không được loan tin về việc ấy?

Việc KTBX, nếu thuần tuý nằm trong lãnh vực kinh tế — không dính líu đến AN NINH QUỐC PHÒNG — thì có điều gì mà cấm loan tin? Tại sao công an VC lại ngăn chặn, tất cả các ngả đường dẫn đến thị xã Nhân Cơ — trung tâm KTBX? Ắt hẳn, có điều GIAN TRÁ, BÍ ẨN ở phía sau.

'Màn Kịch Bô-Xít' Tây Nguyên

"Khai thác bô-xít Tây nguyên là một chủ trương lớn của Đảng và Nhà nước, đã được nêu trong Nghị quyết đại hội X của Đảng, Bộ Chính trị đã ba lần nghe, kết luận về việc phát triển bô-xít Tây nguyên".

Đó là điều khẳng định của Thủ Tướng VC Nguyễn Tấn Dũng ngày 4/2/2009. Qua mạng lưới Internet, chúng tôi nhận thấy, phía báo chí ủng hộ Nhà Nước VC thì cho rằng "*việc KTBX có ích lợi về Kinh Tế. Còn thiệt hại về môi trường thì rất nhỏ, có thể khống chế được".*

Hiển nhiên, đó là nhận định 'theo định hướng' của đảng giặc VC. Nên không có bài viết nào nêu lên được những dữ kiện chính xác — khi ủng hộ việc KTBX.

Ngược lại, bài viết phản đối thì nhiều, độ khả tín lại cao. Tựu trung cho thấy việc KTBX **KHÔNG CÓ ích lợi về Kinh Tế, mà còn gây thiệt hại RẤT TRẦM TRỌNG cho môi sinh**. Nhất là không khí 'ô nhiễm chất Bô-Xít', sẽ làm cho dân chúng bị ung thư phổi. Nhiều khoa học gia còn quả quyết, việc KTBX, không những làm cho rừng núi và đất đai phì nhiêu vùng Tây Nguyên bị huỷ hoại, mà độc hại môi sinh còn lan tràn xuống tận đồng bằng sông Cửu Long.

Điển hình là cuộc phỏng vấn Tiến Sĩ Mai Thanh Truyết — Chủ Tịch Hội Khoa Học Kỹ Thuật VN ở hải ngoại — do đài RFA

thực hiện ngày 5-3-2009. Ông Truyết đã nêu nhận định trung thực về việc KTBX:

'.....Chúng tôi thấy hoàn toàn không có hiệu quả kinh tế. Lý do là hiện nay khu Nhân Cơ và Đắc-Nông là hai khu trồng tiêu và cà phê, đây là hai nguồn lợi rất lớn'.

Tác giả còn dẫn chúng cho biết, **1 hecta đất dùng để trông cây thì đem lại nguồn lợi từ 2 đến 3 ngàn Đô-La. Trong khi lấy Bô-Xít từ 4 hecta, chỉ biến chế được 2 tấn nhôm, mỗi tấn chỉ trị giá khoảng 3, 4 trăm Đô-La mà thôi.**

Hơn nữa, về môi sinh, về dân sự, về chính trị và văn hóa, sẽ phải gánh chịu hậu quả tai hại trầm trọng về lâu về dài.

'....Vùng Tây Nguyên là vùng đất trước kia là vùng núi lửa cách đây hàng triệu năm, do đó vùng đất này gọi là đất bazan (đất đỏ) rất tốt cho việc trồng cao su, trà, cà phê...'

Đó là lời phản bác phía 'Khoa Học Gia VẸM', cho rằng *'đất Tây Nguyên không tốt cho cây cỏ'.*

Ngoài ra, muốn sản xuất khoảng 1, 2 triệu tấn nhôm hàng năm thì phải cần khối nước khổng lồ và điện lực — gấp đôi lượng điện VN hiện nay. Như vậy thì làm sao việc KTBX tiến hành được?

Ở trong nước, nổi nhất là 'thư ngỏ' của Đại Tướng VC Võ Nguyên Giáp — gởi cho Nguyễn Tấn Dũng. Trong đó có đoạn, Giáp đã viết nguyên văn:

"Cần nhắc lại rằng..... Sau khảo sát đánh giá hiệu quả tổng hợp của các chuyên gia Liên Xô, khối COMECON đã khuyến nghị Chính phủ ta không nên khai thác bô-xít trên Tây Nguyên do những nguy cơ gây tác hại sinh thái lâu dài rất nghiêm trọng...."

... "Chính phủ khi đó đã quyết định không khai thác bô-xít mà gìn giữ thảm rừng và phát triển cây công nghiệp (cao su, cà phê, chè...) trên Tây Nguyên...".

*'....Việc xác định một chiến lược phát triển Tây Nguyên bền vững là vấn đề **rất hệ trọng đối với cả nước về kinh tế, văn hóa và an ninh quốc phòng'.***

Đúc kết việc KTBX, ai cũng thấy chỉ có lợi cho TC. Còn VN thì phải chịu thảm hoạ lâu dài, rõ ràng nhất là lãnh vực AN NINH QUỐC PHÒNG.

Vì Tây Nguyên là địa điểm CHIẾN LƯỢC vô cùng quan trọng — nằm gần ngã ba biên giới Việt-Miên-Lào. Trong thời chiến tranh VN (1946-1975), các tướng lãnh Tàu Cộng, VC, VNCH, Pháp và Mỹ đều chú tâm vào việc kiểm soát Tây Nguyên. Phía nào nắm được Tây Nguyên thì phía ấy dễ dàng khống chế được các tỉnh miền duyên hải Trung Phần và miền đồng bằng sông Cửu Long. Nếu làm được như vậy thì Sài Gòn sẽ bị cô lập, hoặc sa vào tử địa 'tứ bề thọ địch'.

Sự thật này đã xẩy ra năm 1975. Vì thiếu vũ khí — không đủ sức giữ được vùng Tây Nguyên — Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu đã hấp tấp ban lệnh cho Quân Đoàn II, triệt thoái khỏi Pleiku. Lầm lỗi trầm trọng này đã mở đường cho CSVN tiến quân như vũ bão vào Thủ Đô Sài Gòn hồi 'Tháng Tư Đen' 1975.

Chắc chắn, đảng giặc VC thừa biết vị thế chiến lược quan trọng như vậy. Nhưng chúng vẫn CÚI ĐẦU, rước giặc vào Tây Nguyên, nguỵ trang màn kịch 'Khai Thác Bô-Xít'.

Chỉ vì lo ngại sự thật bị phanh phui, nên VC mới cấm báo chí loan tin, hay bình luận về việc KTBX ở Tây Nguyên. Không những thế, trước hiểm họa xâm thực của TC, văn công VC lại còn tung ra những lập luận hồ đồ — nhằm chạy tội cho 'bác Hồ' quốc tặc.

Hiểm Hoạ TC Xâm Thực Khởi Sự Từ Năm Nào?

'VN bị hiểm họa bành trướng của Trung Quốc đe doạ chỉ vì vài ba đảng viên cao cấp thoái hoá gây ra — như Lê Khả Phiêu trúng 'Mỹ Nhân Kế'. Còn 'bác Hồ' khi xưa, rất sáng suốt, nên đã ngăn chặn được nhiều áp lực từ phía Trung Quốc'.

Đó là phần tóm lược nhiều bài viết 'theo định hướng' của đảng giặc VC — ngụy biện cho quốc tặc Hồ Chí Minh. Nhưng sự thật, hiểm họa xâm thực của TC, khởi sự năm 1950. Mao Trạch Đông đã từng ban lệnh cho thuộc cấp, vẽ lại bản đồ TC — trong đó có VN và nhiều nước khác.

Để thực hiện mưu đồ XÂM THỰC VN, Mao mới sử dụng chiêu bài, 'tình hữu nghị thắm thiết' với đảng giặc VC. Nào là gởi cố vấn sang VN, chỉ huy các đơn vị bộ đội VC. Nào là gởi 'chí nguyện quân', trực tiếp tham chiến ở Điện Biên Phủ. Nào là cũng cấp vũ khí, quân trang quân dụng trên khắp chiến trường. Nhờ vậy, trong cuộc chiến chống Pháp, bội đội VC mới chuyển bại thành thắng kể từ đầu thập niên 1950.

Hồi ấy, chính Hồ đã hớn hở, đón tiếp hai đoàn cố vấn do La Quý Ba và Vi Quốc Thanh cầm đầu. Ngoài việc huấn luyện và chỉ huy bộ đội VC, phái đoàn cố vấn TC còn có trách nhiệm 'Toàn Quyền Đông Dương' — do Mao giao phó để thực hiện quỷ kế xâm thực ba nước Việt, Miên, Lào.

Đại Tá VC là Bùi Tín — mặc dù trá hang — nhưng khi viết hồi ký cũng phải nhìn nhận: Chính hắn đã từng chứng kiến trong buổi họp, quan thầy TC hách dịch, ngồi gác chân lên ghế, khạc nhổ trước mặt chủ tịch Hồ Chí Minh và các cán bộ cao cấp VC!

Gần đây, trên trang nhà của 'đàn chim VẸM' có bài *"Chống diễn biến hoà bình của chủ nghĩa bành trướng hiện đại Trung Quốc"*, tác giả là Bùi Minh Quốc (BMQ) — viết ngày 30-12-08.

Mặc dù, bài viết có chủ ý, vừa chạy tội, vừa đánh bóng *"bác Hồ"* quốc tặc. Nhưng 'thiên bất dung gian', nên BMQ sa vào tình trạng 'dấu đầu hở đuôi'. Chứng cớ rõ ràng nhất là đoạn, BMQ viết về thảm họa đấu tố (1952-1956) — với chủ ý đổ lỗi cho cố vấn Tàu Cộng, nhằm chạy tội cho *"bác Hồ"* quốc tặc:

*"Nhưng đến cải cách ruộng đất và chỉnh đốn tổ chức với **cả một hệ thống cố vấn Trung Quốc từ trung ương tới địa phương kèm sát các đoàn ủy của ta** thì mưu đồ nham hiểm bất thành nêu*

trên đã thành công ở qui mô chưa từng thấy, dưới một hình thái bi thảm chưa từng thấy: Đảng ta tự đưa mình vào cảnh dùng tay nọ chặt tay kia. ***Hàng nghìn cán bộ đảng viên, hầu hết là những người tận tụy nhất, trung kiên nhất, hy sinh nhất, những người con ưu tú nhất của Đảng, của dân tộc bị giết, bị hành hạ, tù đầy, số sống sót thì bị vô hiệu hóa. Hàng vạn người dân lương thiện, trong đó nhiều người là ân nhân của cách mạng và kháng chiến cũng chịu cảnh tương tự. Tổn thất này vượt ngàn lần so với những tổn thất do thực dân đế quốc gây ra, cùng những hệ lụy tai hại dai dẳng về mọi mặt, nhất là về chính trị và văn hóa".***

Chúng ta thử hỏi, nếu không phải là Hồ quốc tặc thì kẻ nào 'cõng rắn gà nhà' — đã 'nhất trí với Mao chủ tịch', hớn hở đón tiếp cố vấn TC vào VN? Hồi ấy, ai là chủ tịch Nhà Nước — đã ban hành và chịu trách nhiệm về chính sách "Cải Cách Ruộng Đất"?

Chỉ cần cô đọng về tội ác trong thời kỳ đấu tố mà BMQ thuật lại như trên, ai cũng cảm thấy GHÊ TỞM quốc tặc Hồ Chí Minh:

Vì Hồ là kẻ bất nhân với đồng bào—cho đồng đảng chém giết, hành hạ, tù đầy ***"hàng vạn người dân lương thiện".***

Vì Hồ là kẻ bất nghĩa—cho đồng đảng chém giết, hành hạ, tù đầy hàng nghìn đảng viên ***"tận tụy nhất, trung kiên nhất, hy sinh nhất".***

Vì Hồ là kẻ tội đồ, đã mang Mác-Lênin từ Liên-Xô về VN, giầy xéo đất nước — ***"vượt ngàn lần so với những tổn thất do thực dân đế quốc gây ra, cùng những hệ lụy tai hại dai dẳng về mọi mặt, nhất là về chính trị và văn hóa".***

Phải chăng, đó là 'đỉnh cao trí tuệ' của Hồ mà BMQ muốn đánh bóng? Hay là 'đỉnh cao chói lọi' của Hồ trong tác phẩm mà Dương Thu Hương muốn lừa bịp độc giả?

Hàng chục năm đã trôi qua. Nhưng ***"những hệ lụy tai hại dai dẳng về mọi mặt"*** vẫn còn tiếp tục hoành hành trên hai miền nam Bắc VN:

Quốc nạn tham nhũng, quốc nạn mãi dâm, quốc nạn dân oan, quốc nạn nhân quyền bị chà đạp. Trong khi cán bộ VC 'ăn chơi phè phỡn' thì đại khối dân chúng nghèo khổ, luân thường đạo lý trong thời XHCN bị tàn phá tận gốc rễ—kể từ khi chiến dịch đấu tố lan tràn, con tố khổ cha, vợ bôi nhọ chồng, họ hàng và bạn hữu chiếm giết lẫn nhau.

Tiếp theo, ***"hệ luỵ tại hại"*** gần gũi nhất là sự kiện lịch sử CÚI ĐẦU khiếp nhược, thần phục 'Thiên Triều Đỏ', dâng ải Nam Quan, dâng Thác Bản Giốc, dâng Trường Sa, dâng Hoàng Sa, rồi lại còn rước giặc vào chiếm Tây Nguyên —nguỵ trang bằng màn kịch KTBX.

Nên Hay Không Nên 'Đoàn Kết' Với VC?

Như đã chứng minh ở phần trên, VC là tay sai tận tuỵ của Tàu Cộng — trong quỷ kế xâm thực VN. Vậy thì hiển nhiên, 'đoàn

kết' với VC chỉ có nghĩa là ĐỒNG LOÃ — cùng với chúng, cúi đầu bái phục 'Thiên Triều Đỏ'.

Trong 30 năm lịch sử (1945-1975), có nhiều bài học về 'Quốc Cộng Đoàn Kết'. Nhưng có lẽ, đậm nét nhất là 'Chính Phủ Liên Hiệp' ngày 2-3-1946: Hồ Chí Minh là Chủ Tịch; Nguyễn Hải Thần là Phó CT; Nguyễn Tường Tam là Ngoại Trưởng; Cựu Hoàng Bảo Đại là Cố Vấn Tối Cao.

Nhiều bậc cao niên còn nhớ, trước đó khoảng 2 tháng, có bản "Tuyên Cáo Đoàn Kết', được phổ biến ngày 24-12-1945. Trong đó, Hồ Chí Minh, Vũ Hồng Khanh và Nguyễn Hải Thần cùng ký tên — đại diện cho Việt Minh, VN Quốc Dân Đảng và Cách Mạng Đồng Minh Hội — kêu gọi tình đoàn kết để cùng nhau tranh đấu, giành lại Độc Lập cho Tổ Quốc.

Thế rồi, trong khi các đảng Quốc Gia từ hải ngoại hưởng ứng, rủ nhau về nước thì Hồ bí mật ra lệnh cho đồng đảng khủng bố, chém giết tại chỗ, hay bắt mang đi thủ tiêu, tất cả lãnh tụ và đảng viên — có huynh hướng Quốc Gia — đang hoạt động ở trong nước. Nhiều nhà cách mạng như Trương Tử Anh (Đại Việt); văn sĩ Khái Hưng (Quốc Dân Đảng); Lý Đông A (Duy Dân) và Tạ Thu Thâu (Đệ Tứ Quốc Tế CS) v.v đã bị Hồ thủ tiêu.

Đồng thời, đảng giặc VC còn công khai tấn công, phá huỷ các căn cứ của Quốc Dân Đảng và Đồng Minh Hội. Tổng kết, có hàng chục ngàn chiến sĩ Quốc Gia bị VC sát hại.

Đến khi biết được mặt thật — tráo trở, bất nhân, bất nghĩa và xảo quyệt khôn lường — của Hồ Chí Minh thì các lãnh tụ của các đảng phái Quốc Gia — còn sống sót — kể cả thành phần trong Chính Phủ Liên Hiệp, như Nguyễn Hải Thần, Nguyễn Tường Tam và Vũ Hồng Khanh, đều phải vượt biên, trốn sang Hoa Nam tỵ nạn. Dĩ nhiên, 'Chính Phủ Liên Hiệp' tự động giải tán trong tháng 5-1946.

Quả thật, kinh nghiệm xương máu của các thế hệ Cha Anh — qua bài học lịch sử nêu trên — thêm lẫn nữa cho thấy: Chỉ có kẻ mắc bệnh TÂM THẦN, hoặc vài ba tổ chức chính trị XÔI THỊT — cấu kết với nhóm "Việt Kiều' PHẢN PHÚC và CÒ MỒI thì mới có thể 'đoàn kết', hợp tác, hay "hoà hợp hoà giải' đảng giặc VC.

San Jose 29-3-2009
Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)

14

Nghị Quyết 36 Cách 'Giả Nhân Giả Nghĩa',

Tiềm Ẩn 5 Mục Tiêu Tuyên Truyền Lừa Bịp

(Bài 1)

Trần Quốc Kháng

LTG: *Đảng giặc VC ban hành 'Nghị Quyết 36' ngày 26-3-2004. Qua chiêu bài* ***'đoàn kết toàn dân tộc' ---*** *đầy ắp những lời* ***'giả nhân giả nghĩa'*** *--- bản nghị quyết đã để lộ tham vọng ngông cuồng của chúng trong mưu đồ* ***khống chế cộng đồng VN tỵ nạn.***

Mặc dù, đảng giặc VC giàu tiền bạc, nhiều tay sai, có khả năng lừa bịp thiện nghệ, nhưng thường xuyên bị thảm bại trước sức đối kháng mãnh liệt của khối tỵ nạn ở hải ngoại --- bất chấp bị tai tiếng là 'chia rẽ', ngân quỹ yếu kém và thời giờ hạn hẹp. Tại sao VC lại thảm bại?

Lý do thật đơn giản: 'Ý dân là ý Trời'. Đại đa số đồng bào ta đã nhìn thấy bộ mặt thật 'phản dân hại nước' của đảng giặc VC. Nên chúng đi đến đâu, bị đồng bào biểu tình 'đả đảo' đến đó.

Chuyến đi Mỹ của VC Nguyễn Minh Triết hồi hạ tuần tháng 6 năm 2007 là thí dụ điển hình. Nhìn vào sự kiện xẩy ra, người ta có thể đo lường được công lao 'dã tràng xe cát biển Đông ' của 'Nghị Quyết 36': Ở New York, ở Washington DC, ở Nam California, đi đến đâu Triết cũng bị cộng đồng VN biểu tình, nguyền rủa thậm tệ.

Vì vậy, trong bữa tiệc ở Dana Point ngày 22-6-2007, Triết phải đem đám PHẢN PHÚC ra làm trò hề --- 'diễn kịch đoàn kết'. Triết tỏ vẻ 'hân hạnh' được trở thành 'anh em' với những bọn 'vong ân bội nghĩa' --- đã bị loại trừ ra khỏi cộng đồng VN tỵ nạn. Hôm ấy, hắn 'giả nhân giả nghĩa' theo đúng tinh thần 'Nghị Quyết 36':

'Đến đây, tôi thực sự xúc động được gặp bà con, trong không khí cởi mở, thân mật như thế này. Anh Nguyễn Cao Kỳ [NCK] đang ở Việt Nam nhưng khi nghe chuyến thăm của Đoàn có cuộc gặp gỡ ở đây đã bay về Mỹ và có mặt ở đây hôm nay.

Điều đó nói lên cái gì? *Điều đó nói lên rằng chúng ta là người Việt Nam, dù quá khứ thế nào đi nữa, bây giờ* ***hãy yêu thương nhau, đoàn kết với nhau vì chúng ta cùng một mẹ hiền Việt Nam,*** *cùng hướng về Việt Nam. Có phải như vậy không?'*

*

1- Đúng là 'nói như VẸM'! Này Triết và đồng bọn VC, đừng hòng lừa bịp quần chúng. Chuyện NCK đến ăn tiệc ***'nói lên cái gì'****?*

Nói lên hành động 'vong ân bội nghĩa' của CÁ NHÂN NCK và thực chất của đảng giặc VC: Chỉ vì không có CHÍNH NGHĨA, nên chúng phải đem thành phần PHẢN PHÚC của phía VNCH khi xưa ra 'làm cò mồi'. *Làm như vậy, đảng giặc VC có thể xúi dại được bao nhiêu người bước vào con đường 'vong ân bội nghĩa'?*

Tại sao Triết lại không dám đề cập đến đại khối 10 ngàn người Việt qua 2 cuộc biểu tình ở Hoa Thịnh Đốn và Dana Point, đã 'nói lên cái gì'? Làm sao Triết che dấu được sự thật: Những cuộc biểu tình rầm rộ chống VC, đã nói lên lòng uất hận của đại khối dân chúng VN --- trong và ngoài nước --- trước thảm cảnh ***QUỐC TẶC CẦM QUYỀN, ĐẠO TẶC TRIỀN MIÊN, OAN KHIÊN CHỒNG CHẤT.***

*

2- Triết kêu gọi ***'yêu thương nhau'*** *ư? Vậy thì tiên khởi, Triết cùng đồng đảng hãy chấm dứt* ***tệ trạng tham ô, kết bè kết đảng, ức hiếp đồng bào, cướp đoạt nhà cửa, ruộng đất của lương dân.***

Hãy trả lại ruộng đất và nhà cửa cho hàng trăm ngàn DÂN OAN --- từ Nam ra Bắc trong mấy năm nay --- đã bị đồng đảng VC cướp trắng tay bằng nhiều thủ đoạn xảo trá khác nhau. Hãy chấm dứt những hành động tàn ác, bắt giam, khủng bố, hăm doạ, hoặc BỊT MIỆNG các chiến sĩ tranh đấu cho Dân Chủ Tự Do. Hãy chấm dứt việc sử dụng bạo lực đàn áp những cuộc biểu tình ôn hoà của các DÂN OAN.

*Nếu Triết và đồng đảng VC không thực hiện được mấy điểm căn bản ấy thì rõ ràng, **'yêu thương nhau'** chỉ là cụm từ của bọn 'giả nhân giả nghĩa' không hơn không kém.*

Điển hình cho hàng trăm ngàn DÂN OAN hiện nay là thảm cảnh oan khiên của ba em bé thơ dại --- Nguyễn Thị Hiền 15 tuổi, Nguyễn Thị Thuỷ 13 tuổi và Nguyễn Thanh Thuyên 6 tuổi --- biểu tình trước Quốc Hội VC ở Hà Nội.

*'Mẹ của ba chị em cháu **CHẾT OAN** quá, mong các ông bác **THƯƠNG CHÚNG CHÁU MÀ CÔNG TÂM**'.*

*Đó là lời kêu gào thống thiết --- qua tấm biểu ngữ của ba 'DÂN OAN thơ ấu', áo thô khăn trắng, vẻ mặt khổ đau --- ngồi bên bà ngoại của các em trong cuộc biểu tình ở Hà Nội --- đã làm nhiều người xúc động. Nhưng đến bao giờ đảng giặc VC mới biết đến tình đồng bào, ngưng tay hà hiếp, chấm dứt quốc nạn 'tham quan ô lại'? Đến bao giờ đảng giặc VC mới biết cư xử theo **CÔNG TÂM,** để lương dân cùng TRẺ THƠ thoát khỏi cảnh đoạn trường?!*

Nếu Triết cùng đồng VC không chịu hoàn lương, thực hiện mấy điều căn bản nêu trên thì hiển nhiên, 'yêu thương nhau' chỉ là lời 'giả nhân giả nghĩa' của bọn 'hình người dạ thú'.

*3- Khi Triết kêu gọi **'đoàn kết với nhau vì chúng ta cùng một mẹ hiền Việt Nam'** thì nhiều người hỏi lại hắn ta:*

Ơ cương vị 'Chủ Tịch Nhà Nước', Triết đã đi học 'bổ túc văn hoá' chưa mà lại lập luận hồ đồ như thế?

'Cùng một mẹ hiền VN' như Trần Hưng Đạo và Trần Ích Tắc; 'cùng một mẹ hiền VN' như Quang Trung và Lê Chiêu Thống; 'cùng một mẹ hiền VN' như Phan Đình Phùng và Nguyễn Thân v.v. Liệu hai phía như thế có thể 'đoàn kết với nhau' được không?

(Photo courtesy Google Image search)

*Hiển nhiên là không. Vì CHÍNH và TÀ không thể nào 'đoàn kết'. Nên việc đầu tiên để thể hiện tình đoàn kết, **Triết cùng đồng đảng VC phải quảng Mác-Lênin vào thùng rác lịch sử, trở về với Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc.** Vì 'mẹ hiền VN', Tổ Quốc VN và đại khối dân chúng VN, không bao giờ chịu cúi đầu, chấp nhận ách đô hộ Mác-Lênin do quốc tặc Hồ Chí Minh mang từ Sô-Viết về VN giày xéo quê cha đất tổ. Hơn 70 năm lịch sử cận đại --- từ Liên Xô sang Đông Âu, vòng qua Tàu Cộng và VN --- đã chứng tỏ: **Cộng Sản là THẢM HOẠ chống Nhân Loại.** Trong đó dân tộc VN bị đau thương hơn cả vì thảm họa Cộng Sản kéo dài, chưa biết đến bao giờ mới hết.*

Nếu Triết cùng đồng đảng không chịu 'cải tà quy chính' qua việc thể hiện mấy điều sơ đẳng nêu trên thì hiển nhiên, 'đoàn kết' với VC có nghĩa là theo giặc, không hơn không kém. Nói cách khác, đó là chuyện bất hiếu với 'mẹ hiền VN'; là hành động phản bội đồng bào; là điều 'vong ơn bội nghĩa' với Quốc Gia Dân Tộc.

NCK là trường hợp điển hình đã nêu ở phần trên. Đến khi hắn chết, chắc chắn đảng giặc VC không cho phủ cờ Máu trên quan tài. Ngược lại, chắc chắn phía Quốc Gia cũng không chấp nhận cho phủ cờ Vàng. Cho nên quan tài của hắn, bao phủ chung quanh, hiển nhiên toàn là vết nhơ 'vong ân bội nghĩa'. Sử sách sẽ 'lưu xú vạn niên', nghi chép chuyện phản phúc của NCK --- theo sau tội ác triền miên của quốc tặc Hồ Chí Minh và đảng giặc VC.

Trước mấy vấn đề kể trên và thể theo lời yêu cầu của các chiến hữu chống 'Nghị Quyết 36', chúng tôi sẽ lần lượt phổ biến 4 bài viết về kế hoạch thâm độc này của đảng giặc VC. Vì 4 bài được viết khá lâu, nên phần thời sự --- ở vài nơi trong bài viết --- có thể bị 'mất thời gian tính'. Nhưng phần chính yếu là vạch trần mưu đồ xảo trá của đảng giặc VC thì bất chấp không gian và thời gian.

*

Thượng tuần tháng 4 năm 2004, *'Ủy Ban Về Người VN Ở Nước Ngoài',* đã cho quảng bá rộng rãi bản Nghị Quyết số 36/NQ-TW của 'Bộ Chính Trị' --- cơ quan đầu não của đảng CSVN --- ký ngày 26/3/2004. Trong đó, CSVN đã sử dụng nhiều lời lẽ mỹ miều. Nào là *'đại đoàn kết toàn dân tộc'.* Nào là *'dân giàu, nước mạnh'.* Nào là *'xã hội công bằng, dân chủ, văn minh'.* Những cụm từ như thế, làm cho văn kiện ấy nặng phần 'đường mật', giống như 'tập truyền đơn', dài dòng 'giả nhân giả nghĩa' để chiêu dụ. Mặc dù, trong bản Nghị Quyết, có nhiều ngôn từ mập mờ, nhiều đoạn văn rườm rà, hoặc đầy ắp mỹ từ, tựa như 'hoa lá cành' bao phủ bên ngoài, nhưng người đọc vẫn thấy 'nọc độc tuyên truyền' tiềm ẩn ở bên trong. CSVN cho rằng *'cộng đồng người VN ở nước ngoài'* --- bao gồm cả 2.7 triệu người tỵ nạn VC --- *'là một bộ phận không tách rời của cộng đồng dân tộc VN'.* Để rồi, chúng tung ra chiêu bài *'Đại Đoàn Kết Toàn Thể Dân Tộc',* được tóm lược trong 5 mục tiêu 'tuyên truyền' xảo trá như sau:

1- Chiêu dụ các chuyên viên Khoa Học Kỹ Thuật --- VC gọi là 'khối chất xám' --- về nước hợp tác, giúp chế độ phi nhân VC.

2- Đầu độc trẻ em qua trương trình dạy Việt Ngữ nhằm giảng giải sai lạc về cội nguồn người Tỵ Nạn VN ở hải ngoại và xuyên tạc lịch sử về chiến tranh VN (1945-1975).

3- Ve vãn đồng bào tỵ nạn về VN đầu tư, kinh doanh, mua nhà, mua đất v.v. để cho các 'quan quyền đỏ' vơ vét Đô-La.

4- Tăng cường nỗ lực tuyên truyền lừa bịp qua làn sóng phát thanh, sách báo, đài truyền hình và mạng lưới điện toán v.v. Tất cả đều được nguỵ trang dưới hình thức 'văn nghệ, trao đổi văn hóa và thông tin'.

5- Áp dụng chiến thuật 'cây gậy và củ cà-rốt' nhằm huynh đảo cộng đồng tỵ nạn ngả theo chiều hướng của VC. Ai nghe theo, chúng *'khen ngợi và tưởng thưởng'*. Ai chống đối, chúng hăm doạ --- nguyên văn là *'có biện pháp phù hợp đấu tranh với những biểu hiện cố tình đi ngược lại'* chủ trương của chúng.

Như vậy thì rõ ràng, CSVN đã để lộ mưu đồ khống chế cộng đồng VN tỵ nạn. Đây có phải là hành động trâng tráo và xuẩn động, không khác nào đám tàn quân Khờ-Me Đỏ, lâm le ép buộc cộng đồng Cam-Bốt tôn thờ tên trùm đồ tể Pol-Pot? Trong mưu đồ này, CSVN còn để lộ tà ý muốn 'cướp chính quyền' của các tổ chức đấu tranh mà người Việt tỵ nạn, đã xây dựng từ nhiều năm qua. Lẽ đơn giản là các tổ chức ấy, không nhiều thì ít, đều có ảnh hưởng quan trọng đến các cơ quan Lập Pháp, Hành Pháp và các hệ thống truyền thông ở các nước Dân Chủ Tự Do mà người tỵ nạn đã trở thành công dân.

Nói tổng quát, bản Nghị Quyết 36 đã cho thấy mối lo sợ của CSVN trước ưu thế và sức mạnh của cộng đồng VN ở hải ngoại trong 3 lãnh vực: Tài Chính, Khoa Học Kỹ Thuật và Ngoại Vận --- nhất là đối với Hoa Kỳ, có ảnh hưởng quan trọng đến 'tuổi thọ' của VC. Mặc dù VC mới tung ra nghị quyết này, nhưng từ nhiều năm qua, chúng đã cho tay sai 'nằm vùng' ở hải ngoại, đánh phá cộng đồng VN tỵ nạn và tung ra rất nhiều 'nọc độc tuyên truyền lừa bịp', nhằm đầu độc các thế hệ trẻ và làm băng hoại ý chí đấu tranh của người tỵ nạn.

Thật ra, khi nhìn lại quá trình lịch sử, ai cũng thấy, CSVN đã sử dụng 'trăm phương ngàn kế' để lừa dối quốc dân. Nên cụm từ '36 Cách Giả Nhân Giả Nghĩa' trong tựa đề nêu trên, chỉ có ý nghĩa 'tượng trưng' cho phù hợp với con số 36 của Nghị Quyết. Nói ngắn gọn, phỏng theo cổ nhân, đó là *'Tam Thập Lục Kế gian manh theo định hướng Xã Hội Chủ Nghĩa'*.

Thưa vâng. Đó là những điểm đại cương. Chúng tôi sẽ lần lượt tiến sâu vào chi tiết để chứng minh sự thật. Trước hết, qua bản Nghị Quyết 36, chúng tôi xin trình bầy nhận xét về bản chất của CSVN. Từ đó, vấn đề được nêu lên: Người Việt tỵ nạn ở hải ngoại, có thể hưởng ứng lời kêu gọi *'đại đoàn kết toàn dân tộc'* của CSVN được không?

Bản Chất Cố Hữu Của CSVN Qua Nghị Quyết 36

Trong bản nghị quyết này, Bộ Chính Trị đảng CSVN sử dụng nhiều lời lẽ 'đường mật' và nêu lên nhiều điểm 'cao đẹp'. Khi thì chúng kêu gọi *'hướng về Tổ Quốc'* với *'lòng yêu nước'* và *'niềm tự hào dân tộc'*. Khi thì chúng nhắc nhở đến *'truyền thống đại đoàn kết toàn dân tộc'* và nhất là nỗ lực *'làm cho dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh'*. Ai có nhiệt tâm với quê hương, nhưng chưa có kinh nghiệm về VC mà lại thiếu suy

nghĩ thì rất dễ dàng, sa vào cạm bẫy 'khẩu Phật tâm xà' của đảng giặc gian manh.

Vả lại, nếu không nắm vững tình hình, người đọc cũng có thể nghĩ là những người Chống Cộng chân chính, không còn ao ước nào cao đẹp hơn những điều 'ích quốc lợi dân' của CSVN nêu lên trong bản Nghị Quyết!

Thật ra, từ quốc nội ra hải ngoại, những người Quốc Gia chân chính, tiếp tục tranh đấu Chống Cộng không ngừng nghỉ suốt nửa thế kỷ nay, chỉ vì thảm cảnh đất nước, hoàn toàn trái ngược với những luận điệu 'mật ngọt chết ruồi' của CSVN. Nhìn vào thực tế, từ khi đất nước sa vào ách nô lệ của đảng CSVN, *'một đơn vị của đoàn quân Quốc Tế Vô Sản'* do Nga Tàu điều khiển --- theo lời chúng khẳng định --- ai cũng thấy, dân chúng nghèo khổ, lầm than và xã hội có nhiều tệ đoan nhất thế giới. Ba cái bánh vẽ '*Độc Lập, Tự Do, Hạnh Phúc'* mà CSVN nhử mồi từ năm 1945 đến nay, vẫn là ba cái bánh vẽ không hơn không kém.

Chắc hẳn quý vị còn nhớ, trước đây Lê Khả Phiêu, tổng bí thứ đảng CSVN, đã từng tuyên bố *'chỉ đổi mới kinh tế chứ không đổi màu'* chính trị. Đến bây giờ, CSVN vẫn chủ trương độc tài, độc đảng và độc ác nhằm gia tăng tuổi thọ cho 'đảng ta'. Chúng vẫn *'thờ Mao Chủ Tịch, thờ Stalin bất diệt'*. Chúng vẫn làm những chuyện 'phản dân hại nước'. Quả là điều bất hạnh cho Dân Tộc chúng ta phải đương đầu với *'đoàn quân Quốc Tế Vô Sản'* --- có khả năng đội lốt Dân Tộc và 'giả nhân giả nghĩa' rất thiện nghệ. Vì vậy, nửa thế kỷ vừa qua, dân chúng VN mới bị lừa gạt hết lần này đến lần khác.

1- **<u>'Giả Nhân Giả Nghĩa'</u>**

Nếu ai còn hoài nghi về thực chất của đảng CSVN, xin quý vị hãy suy ngẫm mấy vấn đề cụ thể sau đây thì thấy ngay sự thật. Chúng tôi xin hỏi, chuyện *'hỗ trợ cho cộng đồng VN ở nước ngoài'* là việc khẩn thiết, cần phải thực hiện cấp bách? Hay chuyện cứu giúp khoảng 60 ngàn thiếu nữ và trẻ thơ --- nhiều em mới 6, 7 tuổi mà đài NBC đã trình chiếu trên màn ảnh TV trước đây --- đang bị ép buộc làm nô lệ tình dục trong các ổ mãi dâm ở bên Căm-Bốt?

Nhớ lại khoảng 2 tháng trước đây, hàng triệu khán giả xem TV, ai có lương tri cũng cảm thấy ngậm ngùi, hoặc không cầm được nước mắt, khi chứng kiến thảm cảnh đoạn trường của hàng ngàn trẻ thơ bất hạnh --- sinh ra trong thời *'Xã Hội Chủ Nghĩa',* đã bị bọn bất lương thông đồng với công an và bộ đội biên phòng, bán qua Căm-Bốt --- phải chịu muôn vàn đau thương và tủi nhục, ngày đêm mỏi mòn trông chờ được giải thoát. Thế mà đảng CSVN, thường vỗ ngực là *'yêu nước thương nòi',* nhưng lại ngoảnh mặt làm lơ!

Trong khi đó, chúng lại viết nghị quyết, giao công tác cho cán bộ *'hỗ trợ cộng đồng VN ở hải ngoại'*!!! Trong văn kiến ấy, CSVN đã viết nguyên văn là *'phần đông bà con ngày càng ổn định cuộc sống và hòa nhập vào xã hội nơi cư trú, có vị trí nhất định trong đời sống kinh tế, chính trị - xã hội ở nước sở tại'*.

Chúng tôi muốn hỏi, *'phần đông bà con ngày càng ổn định cuộc sống'* và có *'đời sống kinh tế nhất định'* thì có cần VC hỗ trợ nữa không? Rõ ràng là 'nói dối không thông'. Ai cũng thấy, việc *'hỗ trợ cộng đồng VN ở hải ngoại'* chỉ là chuyện 'giả nhân giả nghĩa' của CSVN để che đậy mưu đồ khống chế cộng đồng tỵ nạn.

Ngược lại, trước thảm cảnh đoạn trường của hàng chục ngàn thiếu nữ và trẻ thơ ở bên Cao Miên, cần được cứu giúp và giải quyết cấp bách. Nhưng từ nhiều năm qua, chưa ai thấy Bộ Chính Trị đảng CSVN đưa ra phương cách nào thiết thực, để cứu giúp các nạn nhân. Vì vậy, nhiều người mới đặt vấn đề:

Phải chăng, bọn chóp bu trong chế độ 'Mafia Đỏ' của đảng CSVN là những kẻ đã ngấm ngầm, đỡ đầu cho bọn bất lương buôn bán phụ nữ và trẻ thơ qua Cao Miên --- tương tự như vụ 'Mafia Đen Năm Cam' trước đây, đã cấu kết với các 'quan quyền Mafia Đỏ VC'?

Trầm trọng không kém là khối dân nghèo ở trong nước --- dẫn đầu là hàng triệu nông dân ở các vùng thôn quê --- cuộc sống cực khổ vô cùng, cần được giúp đỡ. Nhưng Bộ Chính Trị và nhà nước VC không có chương trình nào thiết thực để *'xóa đói giảm nghèo'* --- như lời chúng hô hào cả chục năm qua. Ấy thế mà năm ngoái, CSVN đã cho thành lập *'quỹ hỗ trợ cộng đồng người VN ở nước ngoài'!*

Nhiều người còn nhớ, chiều 25/4/03, Phó Chủ Tịch nhà nước VC là Trương Mỹ Hoa và bộ Trưởng Ngoại Giao VC là Nguyễn Duy Niên đã khai trương quỹ này với những lời 'đường mật' bảo rằng, dùng để *'tài trợ cho các hoạt động bảo tồn và phát triển bản sắc văn hoá truyền thống dân tộc, duy trì và phát triển tiếng Việt trong cộng đồng, tổ chức giao lưu về nguồn'.*

Thêm lần nữa, chúng tôi muốn hỏi, việc cứu giúp đồng bào nghèo khổ ở trong nước khẩn thiết hay việc *'hỗ trợ cộng đồng người VN ở nước ngoài'* khẩn thiết? Nếu còn chút ít lương tri, Trương Mỹ Hoa và Nguyễn Duy Niên đều phải 'á khẩu' --- không thể nào 'nói như VỆM' được nữa.

Hàng chục năm qua, ai cũng biết đại đa số đồng bào tỵ nạn 2.7 triệu người ở các nước bên Âu, bên Úc và bên Mỹ, đều có cuộc sống tươi thắm, được an hưởng nền Dân Chủ, Tự Do. Ai cũng được pháp luật che trở và bình đẳng với người bản xứ. Chẳng nước nào sử dụng 'luật rừng' như nhà nước VC. Đó là lý do chính yếu thúc đẩy hàng triệu người Việt, sau năm 1975 đã liều mình vượt biển tỵ nạn Cộng Sản. Như vậy, VC sử dụng quỹ *'hỗ trợ cộng đồng'* để làm gì, ngoại việc thuê mướn tay sai, tuyên truyền lừa bịp, đánh phá cộng đồng VN tỵ nạn và đầu độc giới trẻ ở hải ngoại?

Ai về VN --- nếu tinh ý nhận xét --- thì thấy rõ thảm cảnh trên quê hương chúng ta sau 29 năm chiến tranh chấm dứt. Mặc dù, các thành phố lớn như Hà Nội hoặc Sài Gòn, nào khách sạn, nào cao ốc, nào biệt thự hay nhà cửa khang trang mọc lên như nấm. Nhưng trong đó, 'chủ nhân ông' là các 'quan đại thần VC', hoặc các cán bộ thuộc cấp, hoặc thân quyến của chúng. Còn phía

'dân đen', người nào may mắn lắm mới kiếm được công việc quét dọn hay hầu hạ các 'quan quyền đỏ'.

Ở bãi biển, hoặc các nơi danh lam thắng cảnh thì cũng vậy. Nơi nào cũng được sửa sang, tu bổ, trông rất đẹp để thu hút khách du lịch. Nhưng tất cả các nơi ấy, đều do tay sai của các 'quan đại thần đỏ', đứng ra khai thác và quản trị để vơ vét Đô-La. Phía 'dân đen', ai may mắn lắm thì được thuê mướn làm bồi bàn, nấu ăn, đứng bán hàng v.v. với đồng lương rẻ mạt. Không những thế, kỹ nghệ du lịch còn song hành với 'kỹ nghệ mãi dâm', du khách gọi là 'sex tour'. Nói cách khác, CSVN sử dụng thân xác của thiếu nữ và trẻ thơ để thu hút khách làng chơi trên thế giới. Nhờ những 'dịch vụ' bất lương tương tự như vậy mà hàng ngàn cán bộ VC, xuất thân từ thành phần vô sản, nay trở thành các nhà 'Tư Bản Đỏ', có hàng trăm triệu hay tỷ phú Đô-La.

Qua nhiều tài liệu khả tín phổ biến ở trên mạng lưới điện toán, chúng tôi được biết, tổng cộng tài sản của nhóm 'Tư Bản Đỏ' --- khoảng 2000 đảng viên triệu phú --- lên tới 200 tỷ Đô-La. Bọn chóp bu như Lê Khả phiêu có 5 khách sạn, tiền mặt khoảng 1.170 tỷ Mỹ Kim. Trần Đức Lương, tài sản và tiền mặt, vào khoảng 1.137 tỷ tỷ Mỹ Kim. Phan Văn Khải, có 6 khách sạn, tổng cộng tài sản là 1.200 tỷ Mỹ Kim. Nguyễn Tấn Dũng, tài sản trị giá 1.480 Mỹ Kim.

Trong khi các 'quan quyền đỏ' sống trên nhung lụa, 'tiền rừng bạc biển' thì cuộc sống của đại khối dân nghèo, vô cùng cơ cực. Vì thảm cảnh nghèo khổ, nên từ Nam ra Bắc, có hàng trăm ngàn phụ nữ phải bán trôn nuôi miệng. Có hàng chục ngàn thiếu nữ sa vào cảnh khốn cùng, đành phải gạt nước mắt, bán cuộc đời mình, đi đến xứ lạ quê người 'kết hôn' với những kẻ bất xứng. Đa số các thiếu nữ bất hạnh ấy, gặp phải bọn bất lương. Sau khi 'kết hôn', chúng đem bán các nạn nhân cho những ổ mãi dâm.

Hiện thời, từ Sài Gòn xuống Cần Thơ, vòng ra Huế, Nha Trang, Đà Nẵng rồi đi Hà Nội và Hải Phòng, chỗ nào cũng nhan nhản gái mãi dâm. Ai còn hoài nghi, xin hỏi bọn 'áo gấm về làng', hoặc những *'Đứa Con Hư Quay Về'* VN theo Cộng Sản thì thấy ngay sự thật. Trong vũ trường, trong khách sạn, trong phòng trà, trong tiệm ăn, trong quán rượu Karaoke, ở đầu đường, nơi cuối phố v.v. chỗ nào cũng có 'chị em ta' lả lơi, chào đón khách mua dâm. Dân chúng VN ta thán:

Ngày xưa đĩ ở trong nhà
Sau ngày GIẢI PHÓNG đĩ ra đầy đường

Nhiều người đã quả quyết, đại đa số khách làng chơi đều là cán bộ Cộng Sản. Lẽ dễ hiểu, chúng là những kẻ có quyền lực và 'tiền rừng bạc biển'. Ban ngày, chúng lo chuyện hối mại quyền thế, tìm cách buôn lậu, làm giàu. Đến đêm, chúng đi mua vui nơi quán rượu, trong vũ trường và chắc chắn là có màn hưởng lạc thú trên thân xác, trên sự tủi nhục và muôn vàn đau thương của các thiếu nữ hay trẻ thơ bất hạnh --- sinh ra trong thời *'Xã Hội Chủ Nghĩa'*.

Ai cũng thấy, hàng chục năm qua, CSVN không có chương trình nào thiết thực để giải quyết thảm cảnh đoạn trường này. Trong khi đó chúng cho thành lập *'quỹ hỗ trợ cộng đồng người VN ở nước ngoài'* và ban hành nghị quyết với lời khuyến khích đồng bào tỵ nạn --- nguyên ngữ là *'đoàn kết đùm bọc, thương yêu, giúp đỡ lẫn nhau'!!!*

Xin quý vị phán xét công minh, đó có phải là những điều 'giả nhân giả nghĩa' hay không? Thêm vào đó, trong nghị quyết, CSVN còn huyênh hoang, nào là *'sự nghiệp giải phóng dân tộc'*. Nào là công lao *'thống nhất đất nước'*.

Chúng tôi muốn hỏi, nếu không phải Phạm Văn Đồng thì kẻ gian manh nào đã nhận lệnh Hồ Chí Minh, thỏa thuận với Pháp, ký hiệp định Genève năm 1954, chia đôi đất nước VN? Nếu CSVN không ký kết Hiệp Định chia đôi đất nước thì cần gì phải 'thống nhất' --- bằng 'núi xướng sông máu' của dân tộc trong cuộc chiến 1954-1975? Ngược lại, phía Quốc Gia, đại diện cho Chính Phủ Ngô Đình Diệm là Ngoại Trưởng Trần Văn Đỗ, đã cực lực phản đối và nhất quyết không chịu ký kết văn kiện phản quốc này.

Đó là những bằng cớ hùng hồn cho thấy, CSVN nhận lệnh của Nga Tàu, 'đánh Pháp chống Mỹ', không phải vì mưu cầu Tự Do và Hạnh Phúc cho Dân Tộc, mà ngược lại, chúng ÉP BUỘC Dân Tộc vào vòng NÔ LỆ Mác-Lênin. Nói theo Hoàng Minh Chính, cựu đảng viên VC, Viện Trưởng Viện Triết Học Mác-Lênin, sau khi 'hoàn lương', đã tố cáo CSVN *'đẩy nhân dân VN vào chỗ khốn cùng và biến nhân dân VN thành những kẻ nô lệ, sống trong cảnh vô cùng đau khổ'*. Phải chăng, đó là 'sự nghiệp giải phóng dân tộc' --- theo kiểu VẸM --- mà Bộ Chính Trị VC đã huyênh hoang trong Nghị Quyết 36?

2- **Độc Ác Và Trâng Tráo**

Đúng là như vậy. Trong lịch sử VN, chưa có tổ chức nào trâng tráo như đảng CSVN. Ai cũng thấy, từ thái độ hống hách --- trước đây chúng đã chửi bới người tỵ nạn rất thậm tệ --- nay chúng đã xoay chiều 180 độ, viết nghị quyết, trân trọng đón mời dân tỵ nạn về nước hợp tác qua cụm từ *'đại đoàn kết toàn dân tộc'*.

Mỗi khi nhìn lại cội nguồn của cộng đồng VN tỵ nạn, ai cũng nhớ: Sau khi VC đánh chiếm miền Nam năm 1975, dân chúng sa vào cảnh khốn cùng. Hàng triệu người đã phải bỏ 'quê cha đất tổ', liều mình trốn chạy CS. Thế mà đảng CSVN lại còn ngấm ngầm, bật đèn xanh cho tay sai, đứng ra tổ chức vượt biển để lấy vàng --- giá từ 3 đến 10 'cây' mỗi người. Trong khi ấy, công an của chúng ngăn chặn, bắn đắm tàu của dân tỵ nạn ở ngoài khơi để vơ vét vàng bạc, nữ trang và hành lý của các nạn nhân.

Theo Liên Hiệp Quốc phỏng đoán thì tổng cộng từ năm 1975 đến năm 1985, có khoảng từ 5 đến 6 triệu thuyền nhân đã liều mạng vượt biên vượt biển. Nhưng chỉ có độ hơn phân nửa là đến được bến bờ Tự Do. Phần còn lại bị chết vì đắm tàu lúc gặp bão. Vì hải tặc giết hại, hay bị chúng bắt mang đi rồi biệt tăm. Thảm cảnh đau thương diễn ra liên tiếp khoảng 10 năm trời. Máu và nước mắt của đồng bào tỵ nạn lai láng khắp nơi trên biển Đông.

Muôn người khóc than ai oán, tưởng gỗ đá cũng mủi lòng thương. Nhiều tổ chức từ thiện cùng các nước văn minh trên thế giới, đã tiếp tay với Liên Hiệp Quốc cứu trợ thuyền nhân tỵ nan. Chỉ có CSVN là ngoảnh mặt làm lơ. Khi phóng viên báo chí phỏng vấn thì VC hống hách, buông lời chửi bới đồng bào tỵ nạn:

'Chúng là rác rưởi, trôi dạt khắp năm châu bốn biển. Không ai thèm vớt. Nếu có vớt thì cũng vì bắt buộc'.

Đó là lời nói của Phạm Văn Đồng. Còn Đỗ Mười thì nhục mạ đồng bào tỵ nạn --- rất thậm tệ:

'Chúng là bọn du đãng đĩ điếm, trốn chạy theo Mỹ Ngụy ra nước ngoài để có bơ thừa sữa cặn mà ăn '.

Thế nhưng, không lâu sau, bọn 'lòng lang dạ thú' đánh hơi, biết trong túi người tỵ nạn có nhiều Đô-La thì chúng xoay chiều 180 độ. Từ thái độ hống hánh, CSVN ngỏ lời ve vãn và 'giả nhân giả nghĩa':

'Họ là da thịt của chúng ta. Họ là máu mủ của chúng ta. Họ là khúc ruột của chúng ta ngoài ngàn dậm'.

Hồi ấy, nhiều người lầm tưởng, không còn thái độ nào trâng tráo hơn nữa. Nhưng đến bây giơ, mức độ trâng tráo gia tăng bội phần. Không bằng lời nói của Thủ Tướng VC mà bằng Nghị quyết của Bộ Chính Trị, trân trọng tỏ ý khen ngợi:

'.... Người Việt Nam ở nước ngoài là bộ phận không tách rời và là một nguồn lực của cộng đồng dân tộc Việt Nam, là nhân tố quan trọng góp phần tăng cường quan hệ hợp tác, hữu nghị giữa nước ta với các nước....'

'....Mặc dù sống xa Tổ quốc, đồng bào luôn nuôi dưỡng, phát huy tinh thần yêu nước, tự tôn dân tộc, giữ gìn truyền thống văn hóa và hướng về cội nguồn, dòng tộc, gắn bó với gia đình, quê hương....'

'.... Đảng và Nhà nước mong muốn, khuyến khích người Việt Nam ở nước ngoài hội nhập và thực hiện nghiêm chỉnh luật pháp nước sở tại, chăm lo xây dựng cuộc sống, làm ăn thành đạt, nêu cao tinh thần tự trọng và tự hào dân tộc....'.

Khi đảng CSVN khuyến khích người Việt ở hải ngoại *'nêu cao tinh thần tự trọng và tự hào dân tộc'*. Chúng tôi muốn hỏi, việc ký kết văn kiện dâng lãnh thổ và lãnh hải cho Tàu Cộng mà CSVN đã làm 2 lần liên tiếp là điều Ô NHỤC cho đất nước, Ô NHỤC cho dân tộc hay niềm *'tự hào dân tộc'?* Bộ Chính Trị đảng CSVN hãy bình tâm, tự xét bản thân mình và các 'đồng chí' của mình. Có bao nhiêu đảng viên, xuất thân từ thành phần Vô Sản, nay đã trở thành các nhà 'Tư Bản Đỏ'? Nếu không hối mại quyền thế, ăn cắp công quỹ, bán rẻ tài nguyên của đất nước, buôn lậu v.v. thì làm sao *'bản thân ta và các đồng chí của ta'* lại có hàng trăm triệu Đô-La? Đó là *'tinh thần tự trọng'* theo kiểu VẸM chăng?

Làm sao mà Bộ Chính Trị chối cãi được! Hàng chục năm qua, tệ trạng tham nhũng của cán bộ Cộng Sản đã trở thành quốc nạn song hành với thảm cảnh mãi dâm. Điển hình là vụ án hồi thượng tuần tháng 4 vừa rồi. Trong số 8 người phạm pháp thì 2 người là cựu Thứ Trưởng, 4 người là đảng viên VC cùng Lã thị

Kim Oanh, Giám Đốc công ty Đầu Tư, thuộc bộ Nông Nghiệp, đã ăn cắp công quỹ tổng cộng 9.8 triệu Đô-La.

Ấy thế mà Bộ Chính Trị lại còn khuyên người tỵ nạn, *'thực hiện nghiêm chỉnh luật pháp nước sở tại'*. Chúng tôi muốn hỏi, đảng CSVN có tôn trọng luật pháp, hay sử dụng 'luật rừng' đối với dân chúng VN? Nếu không có cán bộ Cộng Sản bao che, tại sao bọn 'Mafia Đen Năm Cam' lại có thể lộng hành, phạm pháp công khai cả mười mấy năm trời rồi mới bị kết án? Ngược lại, những người mới đòi hỏi Dân Chủ, Tự Do; những người bất đồng chính kiến, hoặc đấu tranh cho quyền lợi Dân Tộc và Đất Nước, đều bị công an VC diệt trừ, ngay từ khi còn 'trong trứng nước'.

Điển hình là vụ án ông Lê Chí Quang. Chỉ vì những bài viết của ông sáng gía --- như bài 'Hãy Cảnh Giác Bắc Triều', bài 'Kịch Kiệt Phản Đối Việc Bắt Giữ Những Người Chống Tham Nhũng' và bài 'Góp Ý Sửa Đổi Hiến Pháp' v.v --- mà ông bị bắt ra *'Toà Án Nhân Dân'* thành phố Hà Nội hôm 2-11-2002. Nạn nhân bị ghép tội là *'tuyên truyền chống Nhà Nước XHCN'*. CSVN tuyên án, phạt ông Quang 4 năm tù ngục và 3 năm quản chế!

Thứ đến là vụ án bác Sĩ Phạm Hồng Sơn. Chỉ vì chuyển ngữ bài viết tựa đề *'Thế Nào Là Dân Chủ'* sang tiếng Việt mà ông bị hai cơ quan ngôn luận của CSVN --- là tờ *'Nhân Dân'* và *'Quân Đội Nhân Dân'* --- vu khống cho tội làm *'gián điệp cho thế lực thù nghịch với giá 150 Đô-La'*. Kết quả là nạn nhân bị bắt, biệt giam ngày 27-3-2002, không được gặp vợ con. Đến ngày 18-6-2003, ông Sơn bị CSVN lôi ra toà và lãnh án 13 năm tù và 3 năm 'quản chế'.

Những vụ án điển hình này chứng tỏ, CSVN sử dụng 'luật rừng' và chỉ quan tâm đến việc gia tăng 'tuổi thọ' của đảng VC, nhưng không hề quan tâm đến Dân Tộc và Đất Nước.

Mỗi khi đề cập đến 'luật rừng', chúng tôi lại nhớ, sau khi miền Nam thất thủ năm 1975, từ sông Bến Hải đến mũi Cà Mâu, CSVN sử dụng 'luật rừng' công khai. Hồi ấy, chúng còn 'say men chiến thắng', vỗ ngực cho Mác-Lênin là *'đỉnh cao trí tuệ'* và công khai chà đạp lên công lý, để lộ bản chất phi nhân, phi dân tộc. Vì thế, hàng triệu đồng bào VN mới liều mạng vượt biển tỵ nạn --- có nghĩa là muốn xa lánh, muốn *'tách rời'*, muốn loại CSVN ra khỏi *'cộng đồng dân tộc VN'*. Vả lại, chính CSVN đã khẳng định, chúng là *'một đơn vị của đoàn quân Quốc Tế Vô Sản'* do Nga Tàu điều khiển. Như vậy, đại khối Quốc Dân ở trong nước, hoặc tỵ nạn ở hải ngoại, chống lại Cộng Sản, không có nghĩa là *'chống lại dân tộc'* hay *'chống lại đất nước'* như lời CSVN vu khống trong Nghị Quyết 36.

Ngược lại, ai cũng thấy, rõ ràng như dưới ánh sáng mặt trời: **Chống Cộng là nghĩa vụ chống lại tội ác, là thể hiện tình đồng bào, là lòng nhiệt thành với quê hương và đất nước. Chỉ có thành phần đốn mạt ở hải ngoại, trọng tiền bạc hơn Chính Nghĩa, trọng tiền bạc hơn Tình Đồng Bào, trọng tiền bạc hơn Danh Dự của bản thân thì mới có thể trâng tráo, 'hòa giải hòa**

hợp' hay hưởng ứng chiêu bài 'Đại Đoàn Kết' dưới lá cờ Đỏ Sao Vàng đẫm máu lương dân.

Chính vì thế, nhiều người mới gọi NCK --- biểu tượng của thành phần PHẢN PHÚC --- là '*Đứa Con Hư Quay Về*' Việt Nam THEO CỘNG SẢN!!!

(Xin xem tiếp Bài 2)

San Jose 4-6-2004
Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy of LIFE)

Nghị Quyết 36 Cách 'Giả Nhân Giả Nghĩa',

Tiềm Ẩn 5 Mục Tiêu Tuyên Truyền Lừa Bịp

(Bài 2)

Trần Quốc Kháng

LTG: *Thể theo lời yêu cầu của các chiến hữu chống 'Nghị Quyết 36', chúng tôi đã phổ biến Phần 1. Lần này là Phần 2.*

Mặc dù phần thời sự --- trong bài viết --- có thể 'mất thời gian tính'. Nhưng phần chính yếu là vạch trần mưu đồ xảo trá của đảng giặc VC thì bất chấp không gian và thời gian.

Thật vậy. Qua 'Nghị Quyết 36', đảng giặc VC kêu gọi đồng bào tỵ nạn ở hải ngoại, 'yêu nước thương nòi'; 'đoàn kết đùm bọc, thương yêu, giúp đỡ lẫn nhau'; 'hợp tác với Nhà Nước, xây dựng 'xã hội công bằng, dân chủ, văn minh'.

Thế nhưng, sự thật đã chứng minh, đó là luận điệu 'giả nhân giả nghĩa' không hơn không kém. Thảm cảnh đoạn trường của Dân Oan hiện thời và hàng trăm ngàn trường hợp tương tự trong nhiều năm vừa qua --- bị cán bộ VC ức hiếp, lừa bịp, cướp đoạt đất đai, nhà cửa --- là những bằng chứng hùng hồn cho thấy: Gian manh khôn lường và 'NÓI NHƯ VẸM' là bản chất cố hữu của đảng CSVN.

(Photo courtesy Google Image search)

Quý vị nào còn hoài nghi về bản chất 'khẩu Phật tâm xà' của đảng giặc này, xin quý vị hãy kiểm chứng chuyện thời sự nóng bỏng hiện nay về DÂN OAN ở VN, rồi vận dụng trí tuệ và công tâm để suy nghĩ kỹ lưỡng thì thấy ngay sự thật:

Cả trăm cơ quan truyền thông hiện thời vẫn tiếp tục loan tin, hoặc bàn luận sôi nổi về việc cán bộ VC, đã sử dụng thủ đoạn gian manh khác nhau để chiếm đoạt ruộng đất và nhà cửa của dân chúng.

Qua trang nhà 'vietnamexodus.org' ngày 6-8-2007, chúng tôi xin nêu lên nỗi oan khiên, vô cùng đau thương của mấy trường hợp điển hình --- qua những tấm biểu ngữ của chính các nạn nhân cầm trên tay trong cuộc biểu tình:

1- Bà Phạm Ngọc Sương cho biết thảm hoạ của gia đình bà:

'Dân oan, quận 9, thành phố HCM, đất không quy hoạch công nghệ cao, lợi dụng chức vụ, quyền hạn, cưỡng chế đập nhà, ba mẹ con tôi hiện nay bơ vơ, không nơi nương tựa, hãy cứu lấy những đứa trẻ thơ vô tội.

Mẹ – Nguyễn Ngọc Sương

Con – Võ Ngọc Minh Phương, 14 tuổi

Con – Võ Ngọc Cát Tường, 6 tuổi'

'Hết tiền, bị dồn vào bước đường cùng không lối thoát, bế tắc trước cuộc sống, không còn tin vào sức mình, tuyệt vọng cuối cùng, Sương đành gạt nước mắt, đau khổ buộc phải cầm hai đứa con thơ của mình để sống qua ngày'.

2- Trong khi đó, bà Dương Thị Võ tố cáo: 'Uỷ Ban Nhân Dân Huyện Yên Dũng, Bắc Giang cướp đất của tôi'.

3- Nhiều nơi khác, đồng bào uất hận vì cán bộ VC tham nhũng, cướp đất của dân mà không bị trừng phạt, nhưng ngược lại, được 'thăng quan tiến chức':

'Chính quyền các cấp tỉnh Quảng Ninh lợi dụng các dự án thu hồi đất có giá trị của dân, cấp cho quan chức và người thân.

THAM NHŨNG

Tố cáo cán bộ phường Cẩm Phú cùng ban hợp tác xã, thị xã Cẩm Phả tham nhũng, kỷ luật chuyển công tác thăng chức'.

Trước nỗi oan khiên như thế, dân chúng công khai tỏ lòng HẬN THÙ đảng giặc VC. Qua làn sóng phát thanh, khi phỏng vấn, bà Ngô Thị Tuyết Nhung bảo rằng: 'Tôi căm thù chính quyền'. Trong khi ấy, bà Nguyễn Thu Men tuyên bố: 'Tôi sẵn sàng ôm bom tự sát'.

Rõ ràng như dưới ánh sáng mặt trời, đối với đồng bào quốc nội, còn ở trong vòng tay 'BÚA LIỀM Mác-Lênin' thì VC hà hiếp, gây ra hận thù. Ngược lại, đối vời đồng bào ở hải ngoại, thoát khỏi vòng tay 'BÚA LIỀM Mác-Lênin' thì VC kêu gọi 'xoá bỏ hận thù'. Trước sự việc trâng tráo, gian manh lộ liễu như vậy, thiết tưởng chỉ có kẻ mù loà trí tuệ thì mới nghe tin theo lời đường mật của VC dụ dỗ.

Dù sao, trước khí thế đấu tranh, càng ngày càng quyết liệt, đảng giặc VC lo ngại, đồng bào hai miền Nam Bắc sẽ đình công, bãi thị, tổng nổi dậy giật xập chế độ phi nhân của chúng. Nên Thủ Tướng VC Nguyễn Tấn Dũng vội vàng ban hành nghị định số 122, cấm công nhân thuộc các xí nghiệp sản xuất, cung cấp sản phẩm, hay dịch vụ công ích trong nền kinh tế quốc gia không được phép đình công.

Thật ra, mấy trường hợp Dân Oan nêu trên, chỉ là những điển hình. Còn hàng trăm ngàn trường hợp Dân Oan khác --- vì bị hăm dọa nên sợ hãi, hay sống ở các vùng thôn quê hẻo lánh --- bị cán bộ VC hà hiếp đủ điều, mà vẫn chưa có cơ hội 'kêu gào', ta thán nỗi thống khổ của mình.

Oái oăm thay! Đa số các Dân Oan hiện nay, lại là những 'gia đình liệt sĩ' --- có chồng hay có con chết vì 'Bác và Đảng' trong chiến tranh. Thêm lần nữa, sự kiện này cho thấy, bản chất 'vong ân bội nghĩa' của đảng giặc VC.

Phải chăng, đây là 'bài học thứ 2007' về kinh nghiệm VC cho những ai ở hải ngoại, vẫn còn tin theo luận điệu 'mật ngọt chết ruồi' của chúng?

*

Trong bài viết trước đây, chúng tôi đã nêu lên những nét đại cương của Nghị Quyết 36 và 'nói có sách mách có chứng' về bản chất cố hữu của đảng CSVN: Gian ác, nhưng lại có khả năng 'giả nhân giả nghĩa' rất thiện nghệ. Trâng tráo, nhưng lại khả năng làm ra vẻ trọng liêm sỉ --- tưởng còn hơn cả các bậc 'hiền nhân quân tử'.

Tuy nhiên, dù VC có 'trăm phương ngàn kế' 'giả nhân giả nghĩa', nhưng vẫn không thể nào che đậy được tội ác tầy trời của chúng trong suốt nửa thế kỷ vừa qua. Nhất là sau ngày 30-4-1975, từ Nam ra Bắc, ai cũng thấy rõ bản chất 'phản dân hại nước' của chúng.

Thưa vâng. Bài viết này được khởi sự hồi cuối Tháng Tư Đen năm 2004. Đó là thời điểm của mạng lưới điện toán, của màn ảnh TV, hay trên những trang báo và làn sóng phát thanh, nơi nào cũng 'ồn ào' loan tin, tường thuật về cuộc biểu tình tưởng niệm ngày Quốc Hận. Do đó, chúng tôi xin thuật lại mấy 'câu chuyện

thời sự' vào cuối Tháng Tư Đen năm 2004 --- liên quan đến Nghị Quyết 36 của đảng VC.

Hai Thái Cực Đối Nghịch

Trong khi Bộ Chính Trị VC ban hành Nghị Quyết, kêu gọi đồng bào và ra lệnh cho đồng đảng:

'.... Xóa bỏ mặc cảm, định kiến, phân biệt đối xử do quá khứ hay thành phần giai cấp; xây dựng tinh thần cởi mở, tôn trọng, thông cảm, tin cậy lẫn nhau, cùng hướng tới tương lai.....'

Thế nhưng, trên thực tế, đồng đảng VC và đồng bào VN là hai thái cực đối nghịch. Một bên vô thần. Một bên hữu thần. Một bên phụng sự Tổ Quốc Mác-Lênin, *'thờ Mao chủ tịch, thờ Stalin bất diệt'*. Một bên phụng sự Tổ Quốc Việt Nam, thờ các vị Anh Hùng Dân Tộc. Một bên độc tài đảng trị và dùng cứu cánh để biện minh cho những quỷ kế gian manh. Một bên yêu chuộng Dân Chủ Tự Do và mọi việc đều hướng đến lòng nhân ái.

Do đó, suốt 29 năm trời đã trôi qua, trong khi VC mở tiệc ăn mừng, kỷ niệm *'ngày vui đại thắng'* 30-4-1975 thì ngược lại, hàng chục triệu người dân Việt ngậm ngùi nhớ đến thảm cảnh 'nước mất nhà tan'. Có hàng triệu gia đình tan nát. Con mất cha, vợ mất chồng. Người bị VC đầy ải trong ngục tù 'cải tạo'. Kẻ liều mình đi vượt biển tỵ nạn thì gặp sóng gió và hải tặc Thái Lan. Không ai có thể đếm được, tổng cộng có mấy trăm ngàn hay mấy triệu thuyền nhân đã mất tích, hay bị vùi thây dưới đáy biển.

Xanh kia thăm thẳm từng trên
Vì ai gây dựng cho nên nỗi này?

Liệu nỗi lòng đau thương của thiếu phụ trong Chinh Phụ Ngâm, có bằng một phần ngàn thảm cảnh đoạn trường của dân chúng VN từ khi sa vào thảm họa Cộng Sản hay không?

Đó là sự thật. Sự thực không ai có thể chối cãi được. Chính vì vậy mà hàng năm, trong khi VC ăn mừng, kỷ niệm *'ngày vui đại thắng'* 30-4-1975 thì tất cả cộng đồng VN --- ở rải rác nhiều nơi trên thế giới --- đều tổ chức biểu tình, tưởng niệm ngày Quốc Hận và cực lực lên án bạo quyền VC 'phản dân hại nước'.

Lòng 'Nhân Từ ' Theo Kiểu VỆM

Trong khi VC bầy đặt lập quỹ, ban hành Nghị Quyết, kêu gọi *'hỗ trợ cho cộng đồng VN ở nước ngoài'* thì ngược lại, nhiều nhà 'từ thiện' ở hải ngoại, kêu gọi lòng hảo tâm của đồng bào tỵ nạn, góp tiền gây quỹ, gởi về trong nước!!! Nào là 'giúp thương phế binh'. Nào là 'trùng tu Nghĩa Trang Quân Đội' ở Biên Hoà. Nào là giúp 'trẻ em mồ côi, hay giúp người tàn tật', hoặc 'cấp học bổng cho các sinh viên nghèo muốn đi du học' v.v.

Đồng ý. Chắc hẳn quý vị cũng đều đồng ý. Nếu là việc từ thiện THẬT SỰ thì tất cả chúng ta nên tán thành. Nhưng nếu 'từ

thiện theo kiểu VẸM' thì sao? Để tìm hiểu thật hư, chúng tôi xin hỏi:

*

1- Chuyện giúp trẻ em mồ côi, giúp người tàn tật và cấp học bổng cho sinh viên nghèo là chuyện khẩn thiết, cần được ưu tiên giúp đỡ trước, hay chuyện *'hỗ trợ cộng đồng VN ở nước ngoài'*? Tại sao các 'nhà từ thiện', không chỉ giáo cho các Bộ Chính Trị đảng VC dành ưu tiên giúp đỡ những người bất hạnh ở trong nước. Đừng bầy trò thành lập *'quỹ hỗ trợ cộng đồng VN'* để đánh phá cộng đồng VN. Trước khi kêu gọi đồng bào ở hải ngoại góp tiền, các 'nhà từ thiện' đã kêu gọi, hay hỏi bọn 'tư bản đỏ' --- kẻ nào cũng có hàng trăm triệu, hay vài tỷ Đô-La --- đã đóng góp được đồng nào chưa? Chắc hẳn là chưa! Ấy thế mà lúc nào chúng cũng nói là *'yêu nước thương nòi', 'đoàn kết đùm bọc, thương yêu, giúp đỡ lẫn nhau'!!!* Quả thật là trâng tráo, 'giả nhân giả nghĩa như VẸM' mà không biết hổ thẹn.

*

2- Còn chuyện giúp thương phế binh VNCH và 'trùng tu Nghĩa Trang' ở Biên Hoà, chúng tôi muốn hỏi:

Nếu không phải là đảng VC thì đảng giặc nào, khi xâm chiếm miền Nam, đã ra lệnh cho cán binh, giật xập tượng 'Cứu Thương' ở Tổng Y Viện Cộng Hòa và đuổi tất cả các thương binh VNCH ra khỏi phòng điều trị?

Nếu không phải là đảng VC thì đảng giặc nào, khi xâm chiếm miền Nam, đã ra lệnh cho cán binh, giật xập tượng 'Tiếc Thương' và đập phá Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa cùng nhiều nghĩa trang Khác?

Theo đúng tinh thần *'hoà giải hoà hợp'* mà VC phát động. Theo đúng luật định trong *'xã hội công bằng, dân chủ, văn minh'* mà đảng VC đã nêu lên trong Nghị Quyết thì bất cá nhân nào, bất cứ tổ chức hay đảng phái nào, gây thiệt hại cho người khác đều phải bồi thường cho các nạn nhân và tạ tội họ trước công luận.

Như vậy, chúng tôi muốn hỏi, sau khi đầy đọa người sống, 'đào mồ cuốc mả' người chết, đảng VC đã biết xám hối, bỏ tiền ra 'trùng tu Nghĩa Trang' và bồi thường các nạn nhân chưa?

Như vậy, chúng tôi muốn hỏi, khi 'trùng tu Nghĩa Trang', đảng VC có dám tôn trọng sự thật: Nghĩa Trang là nơi an nghỉ của các tử sĩ đã chiến đấu dưới lá cờ Vàng Ba Sọc Đỏ thì phải chấp nhận dựng lại cột cờ, chấp nhận để cho cờ Vàng Ba Sọc Đỏ tung bay trên Nghĩa Trang?

Nếu đảng VC không dám thực hiện mấy điều sơ đẳng nêu trên thì làm sao có thể *'hòa giải hòa hợp'?* Không những thế, VC vẫn nắm chặt 'Búa Liềm Mác-Lênin' kề vào đầu vào cổ dân chúng VN thì làm sao mà có thể *'đại đoàn kết toàn dân tộc'*? Dứt khoát, dân chúng VN cùng đồng bào ở hải ngoại, không bao giờ chấp nhận 'đoàn kết' dưới lá cờ Đỏ Sao Vàng đẫm máu lương dân.

Nhớ lại thảm cảnh 29 năm trước đây. Vào thượng tuần tháng 5 năm 1975, đảng VC đã ra lệnh cho cán binh, giật xập tượng 'Cứu Thương' ở Tổng Y Viện Cộng Hòa. Có lẽ ác độc nhất,

man rợ nhất là lúc cán binh VC vào bệnh viện. Chúng đã chiếm đoạt tất cả dược phẩm, dụng cụ y khoa, kể cả nạng gỗ, xe lăn và nhất là thẳng tay, đuổi tất cả các thương binh VNCH ra khỏi phòng điều trị!

Chao ơi! Thảm cảnh đau thương, ai oán diễn ra. Tổng Y Viện Cộng Hòa biến thành địa ngục. Hàng chục, hàng trăm, rồi cả ngàn thương binh, phải chị đau đớn và tủi nhục vô cùng. Họ chỉ còn biết gạt nước mắt, dìu dắt nhau, bồng bế nhau, tìm mọi cách giúp đỡ nhau ra khỏi bệnh viện. Người bị trọng thương, mất cả cánh tay. Kẻ đã đạp phải mìn mấy hôm trước, mất cả bàn chân. Chỗ này, cả chục thương binh, phải bò lê lết đến khu dân cư ở gần cổng bệnh viện để xin rẻ rách, băng lại vết thương. Chỗ kia, năm bẩy thương binh, vừa bò vừa kéo theo bình nước biển cùng với sợi giây plastic, mà ngày hôm trước, họ được chích vào đường gân trên ống tay --- lúc được cứu cấp. Nhưng nạn nhân mới bò ra khỏi cửa phòng điều trị thì máu từ vết thương chảy ra lai láng. Nhiều thương binh bị kiệt sức, chỉ còn biết nằm thoi thóp thở cho đến khi chết.

Dân cư ở vùng Gò Vấp khi chứng kiến thảm cảnh ấy, ai cũng chạnh lòng thương xót. Nhiều người không thể nào ngăn được nước mắt. Bà Quỳnh Như, hồi đó là chủ quán cà phê gần Tổng Y Viện Cộng Hòa --- hiện thời cư ngụ ở California --- đã cảm thấy xót xa và ngỡ ngàng, khi nhìn thấy cảnh ác độc ấy. Nhiều thương binh đã vào quán cà-phê, gặp bà Quỳnh Như, ngỏ lời xin tiền, xin ăn, xin quần áo dân sự --- thay cho quân phục --- để đi xe về quê. Bà không ngờ, cùng là người Việt với nhau mà kẻ chiến thắng, đã trả thù ác độc và man rợ đối với các thương binh của phía chiến bại như vậy!!!

Còn nhiều thảm cảnh đoạn trường khác, không giấy bút nào kể hết nỗi đau thương và tủi nhục của thương binh cùng bệnh nhân --- ở các Quân Y Viện và bệnh viện dân sự --- khi cán binh VC vào chiếm miền Nam.

Trên mạng lưới điện toán, cách đây không lâu, đã phổ bài viết của phái đoàn 'Y Sĩ Không Biên Giới' thuật lại hành động độc ác và man rợ của cán binh VC vào chiếm bệnh viện ở Vũng Tàu. Vì hồi ấy, phái đoàn y tế này đến Vũng Tàu, giúp nạn nhân chiến tranh, nên họ đã có dịp chứng kiến: Cán binh VC đuổi tất cả các bệnh nhân ra khỏi phòng điều trị. Ai bị trọng thương, nằm liệt trên giường bệnh thì chúng tỏ lòng 'nhân từ kiểu VẸM', dùng súng AK kề sát vào đầu bệnh nhân rồi bóp cò. Nhờ những 'phát súng nhân đạo' như vậy, nhiều bệnh nhân đã được 'giải phóng' đi qua bên kia thế giới!

Mỗi lần nhớ đến hành động man rợ như vậy, chúng tôi liên tưởng đến cảnh chiến tranh hồi Đệ Nhị Thế Chiến. Khác biệt màu da như Mỹ và Nhật, khác biệt chủng tộc như Pháp và Đức, nhưng khi bên này bắt được thương binh của phía bên kia, họ vẫn băng bó và chữa trị cho nhau. Mặc dù hai bên chiến tuyến, nhưng họ vẫn còn giữ được tình người.

Điều này cũng được Quân Đội VN Cộng Hoà thể hiện trước năm 1975. Khi thương binh VC bị bắt trên chiến trận, đều được các y sĩ của Quân Đội VNCH, băng bó vết thương, rồi chữa trị cho đến khi khỏi. Ngược lại, sau khi thắng trận năm 1975, VC đã tỏ ra tàn ác, bất nhân đối với các thương binh của VNCH.

Đến bây giờ, hơn 29 năm trời đã trôi qua, không ai ngờ là đảng VC lại có thể trâng tráo, cho tay sai cổ suý những chiêu bài 'Từ Thiện', trong đó có chiêu bài *'Trùng Tu Nghĩa Trang Quân Đội VNCH'*. Nếu chiêu bài này thành công, VC được tiếng là *'cởi mở',* là *'thật lòng hoà giải hòa hợp',* mà lại được các cựu Quân Nhân cùng đồng bào đóng góp, số tiền có thể lên tới dăm ba triệu Đô-La.

Nhớ lại hồi cuối năm 2003. Qua mấy bài viết phổ biến trên mạng lưới điện toán, chúng tôi được biết, trong buổi lễ tưởng niệm Ngày Quân Lực VNCH ở San Jose, tay sai VC đã trưng bầy hình ảnh các ngôi mộ 'Chiến Sĩ' trong Nghĩa Trang Biên Hòa. Thế nhưng, anh em cựu Quân Nhân đã phát giác, trong những tấm ảnh 'quảng cáo' ấy, có nhiều tấm giả tạo. Chẳng hạn trên tâm bia khắc tên 'Trung Sĩ Nguyễn Văn X, số quân.... Tiểu Đoàn 1 Trinh Sát, Sư Đoàn 18, tử trận ngày...'. Nhưng sự thật, Sư Đoàn 18 cũng như các sư đoàn khác của Quân Đội VNCH, **không có đơn vị nào gọi là Tiểu Đoàn Trinh Sát.** Mỗi Sư Đoàn chỉ có 4 Đại Đội Trinh Sát: Một đại đội của Bộ Tư Lênh Sư Đoàn và 3 đại đội của 3 Trung Đoàn. Đấy là chưa kể, nhiều tấm bia giả tạo khác, ghi số quân không phù hợp với năm sinh của các 'tử sĩ'! Những dữ kiện này cho thấy, VC và Việt gian 'nói dối không thông'.

Ôn lại chuyện cũ, quý vị thấy rõ 29 năm trước đây, VC đã đập phá mồ mả người chết; đầy đoạ người sống trong ngục tù 'cải tạo'; trả thù các thương binh --- ác độc và man rợ. Để rồi 29 năm sau, đảng VC ban hành 'Nghị Quyết 36' với những lời nói mỹ miều. Nào là *'yêu nước thương nòi'*. Nào là *'đoàn kết đùm bọc, thương yêu, giúp đỡ lẫn nhau'!!!* Đồng thời, tay sai của chúng, tung ra chiêu bài gây quỹ 'từ thiện', giúp thương phế binh và 'trùng tu Nghĩa Trang' v.v Xin quý vị phán xét công minh và cho biết: Còn đảng giặc nào trâng tráo, ác độc và 'giả nhân giả nghĩa' thiện nghệ hơn đảng giặc VC?

Dù sao, thương binh và Nghĩa Trang Quân Đội; quê hương và gia đình; đồng bào và đồng đội của chúng ta, chưa thoát khỏi ách cai trị hà khắc của tập đoàn Mafia VC. Mặc nhiên, hàng chục năm qua, tất cả những người thân yêu cùng quê cha đất tổ của người Việt ở hải ngoại, đã trở thành 'những con tin' trong chế độ công an trị của chúng. Nhưng vì tình cảm gia đình, vì tình đồng đội và tệ trạng 'áo gấm về làng' mà khối người Việt tỵ nạn Cộng Sản, đem về VN cho Cộng Sản, hàng năm vài ba tỷ Đô-La! Nhờ vậy mà 'tuổi thọ' của VC gia tăng. Nhưng chắc chắn, không thể nào chúng có thể 'trường sinh bất tử'!

Trở lại bản Nghị Quyết 36, chúng tôi xin tiếp tục 'nói có sách mách có chứng', để thưa chuyện với quý vị về những mưu đồ xảo trá của VC tiềm ẩn trong văn kiện này: 'Mập mờ đánh lận con

đen'; bất chấp Quốc Tế Công Pháp, lăm le can thiệp vào nội bộ nước khác; áp dụng chiến thuật 'cướp chính quyền' nhằm chiếm đoạt các tổ chức đấu tranh của đồng bào tỵ nạn ở hải ngoại.

Mập Mờ Đánh Lận Con Đen

Ngay trong phần mở đầu của bản Nghị Quyết, VC đã mập mờ về con số *'2.7 triệu người Việt'* ở nước ngoài. Tà ý của chúng là muốn 'đồng hóa' những người tỵ nạn, giống như 'kiều bào' hay 'Việt kiều' --- bao gồm sinh viên du học và công nhân viên VC. Chứng cớ là chúng đã viết nguyên văn:

'Hiện nay có khoảng 2,7 triệu người Việt Nam đang sinh sống ở gần 90 nước....'

'... phần đông bà con ngày càng ổn định cuộc sống và hòa nhập vào xã hội nơi cư trú, có vị trí nhất định trong đời sống kinh tế, chính trị - xã hội ở nước sở tại...'

'..... Bên cạnh đó, trong những năm qua hàng trăm nghìn người Việt Nam đã ra nước ngoài lao động, học tập, tu nghiệp, đoàn tụ gia đình, hình thành các cộng đồng người Việt Nam tại một số địa bàn mới .....'

'.... Nhiều người đã có những đóng góp về tinh thần, vật chất và cả xương máu cho sự nghiệp giải phóng dân tộc, thống nhất đất nước.....'

Chúng tôi muốn hỏi, nếu không phải là Việt gian hay VC 'nằm vùng' thì người Việt nào ở hải ngoại là những người *'đã có những đóng góp về tinh thần, vật chất và cả xương máu'* mà Bộ Chính Trị VC huyênh hoang trong bản Nghị Quyết, cho là *'sự nghiệp giải phóng dân tộc, thống nhất đất nước'?* Hiển nhiên, từ lập trường đến sinh hoạt ái hữu của thành phần này, chỉ thích hợp với con cháu VC đi du học, hoặc nhân viên nhà nước VC làm việc ở hải ngoại. Mặc dù cùng là *'người VN ở nước ngoài'*, nhưng khối thiểu số này, không thể nào sinh hoạt với khối đại đa số là 2.7 triệu người tỵ nạn ở các nước Dân Chủ Tự Do.

Sự thật, theo nguyên ngữ chữ Hán, chữ 'KIỀU' có nghĩa là 'ở đậu' hay TẠM CƯ. Nên 'Việt KIỀU' hay 'KIỀU bào' là người Việt TẠM CƯ ở các nước khác. Nhưng đối với người tỵ nạn --- đúng nghĩa --- sau khi đã liều mạng ra khỏi nước, được cấp chiếu khán vào các nước Dân Chủ, chẳng có ai muốn 'tạm cư' rồi trở về VN, sống dưới ách cai trị của kẻ thù. Nhất là bây giờ, đại đa số 2.7 triệu người tỵ nạn, đã trở thành CÔNG DÂN của nhiều nước khác trên thế giới. Nên VC không thể nào 'mập mờ đánh lận con đen' để 'đồng hóa' và chi phối những người tỵ nạn, giống như các 'Việt kiều' mang quốc tịch VC.

Chắc hẳn quý vị đều đồng ý với chúng tôi, khi nói đến cộng đồng VN ở hải ngoại thì ai cũng ngầm hiểu, đó là cộng đồng VN tỵ nạn Cộng Sản. Lẽ dễ hiểu là trước năm 1975, tổng số người Việt ở hải ngoại không đáng kể để gọi là 'cộng đồng VN'. Sau khi miền Nam thất thủ năm 1975, vì không chịu nổi ách cai trị hà khắc của

VC nên hàng triệu người Việt mới bỏ nước ra đi. Từ đó, cộng đồng VN tỵ nạn ở hải ngoại mới xuất hiện.

Vả lại, kể từ khi người tỵ nạn được cấp chiếu khán là người TỴ NẠN --- tiếng Mỹ là 'REFUGEE' --- để nhập cảnh vào các nước Dân Chủ Tự Do thì không còn bị chi phối bất cứ điều gì bởi nhà cầm quyền VC. Nhất là bây giờ, hầu hết tất cả những người tỵ nạn đã trở thành công dân của nước sở tại. Chẳng hạn như sinh sống ở Mỹ, họ là 'người Mỹ gốc Việt'. Sinh sống ở Úc, họ là 'người Úc Việt'. Sinh sống ở Pháp, họ là 'người Pháp gốc Việt' v.v. Do đó, trên phương diện pháp lý và lập trường, đại khối tỵ nạn có 2.7 triệu người, hoàn toàn TRÁI NGƯỢC với khối thiểu số 'Việt kiều' hay 'Kiều bào'.

Thêm vào đó, khi mập mờ về ngôn từ, VC còn dự trù khi chuyện bất chính bị lộ tẩy. Chẳng hạn như bị lên án là vi phạm Quốc Tế Công Pháp, can thiệp vào nội bộ nước khác, VC sẽ nguỵ biện là chúng chỉ hỗ trợ các công dân VN, vì họ là những *'người VN ở nước ngoài'!* Chính vì tà ý sử dụng 'luật rừng', nên trong bản Nghị Quyết 36, nhiều lần VC 'rào trước đón sau'. Nào là đúng theo *'luật pháp, công ước và thông lệ quốc tế'*. Nào là *'phù hợp với pháp luật và phong tục tập quán nước sở tại' v.v.*

(Xin xem tiếp Bài 3)

San Jose 7-5-04

Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)

Nghị Quyết 36 Cách 'Giả Nhân Giả Nghĩa',

Tiềm Ẩn 5 Mục Tiêu Tuyên Truyền Lừa Bịp

(Bài 3)

Trần Quốc Kháng

LTG: Hồi đầu tháng 9 năm 2007, Thủ Tướng VC Nguyễn Tấn Dũng sang Hoa Kỳ. Dũng và phái đoàn VC bị đồng bào VN tỵ nạn biểu tình 'đả đảo' dữ dội.

*Thế nhưng, khi tiếp xúc với bọn Việt gian và 'VC nằm vùng' ở Mỹ, Dũng 'nói như VẸM' để kêu gọi đồng bào tỵ nạn, 'đoàn kết toàn dân tộc' theo đúng tinh thần của **'Nghị Quyết 36 Cánh Giả Nhân Giả Nghĩa'** do Bộ Chính Trị VC ban hành.*

Dù sao, đảng giặc VC hiện nay phải đối phó với nhiều vấn đề 'tiến thoái lưỡng nan': Nếu thực tâm diệt quốc nạn tham nhũng thì ĐẢNG sẽ tiêu tan. Vì từ trên xuống dưới, tất cả đảng viên VC đều là bọn 'tham quan ô lại'. Nếu để quốc nạn ấy kéo dài và gia tăng, đến độ dân chúng không còn nhẫn nhục được nữa, ắt hẳn phải liều mạng vùng lên, giật xập chế độ thì ĐẢNG cũng không còn.

Vả lại, trong lúc DÂN OAN liên tục biểu tình, đòi hỏi nhân quyền và công lý --- nhà cửa, ruộng đất, đã bị cán bộ VC chiếm đoạt --- thì Tàu Cộng cố tình gây hấn --- nhằm xâm chiếm toàn vẹn lãnh thổ VN:

Hải Quân Tàu Cộng thường xuyên xâm nhập vào lãnh hải VN. Nhiều lần, chúng đã bắn chết ngư dân VN. Nhận thấy đảng giặc VC khúm núm, đến ngày 16-8-2007 vừa rồi, Tàu Cộng quyết định sẽ 'mở tour du lịch' ở hai vùng đảo Trường Sa và Hoàng Sa --- của VN.

Không những thế, Bộ Ngoại Giao Tàu Cộng còn sỉ nhục tập đoàn VC khi ra lệnh, gọi Đại Sứ VC Trần Văn Luật ở Bắc Kinh, vào lúc nửa đêm 21-8-2007, phải đến 'triều kiến' để chúng 'hỏi tội':

Tại sao, truyền thông ở Việt Nam lại phổ biến những tin tức 'gây tai hại cho hàng hoá và thực phẩm của Trung Quốc'?

Như vậy, làm sao đảng giặc VC có đủ sức mạnh để đối phó với hiểm hoạ Tàu Cộng?

Nếu VC kêu gọi toàn dân đoàn kết, tạo dựng sức mạnh để chống Tàu Cộng xâm lăng thì còn bao nhiêu người dại dột, tin

theo VC? Liệu đảng VC có thể nhờ Hoa Kỳ làm 'baby sit' [thay cho Liên-Sô trước đây] được không?

Ai cũng thấy, sau Phan Văn Khải và Nguyễn Minh Triết thì Nguyễn Tấn Dũng là nhân vật thứ 3, sang Hoa Thịnh Đốn 'triều kiến đế quốc Mỹ'. Sự kiện này làm nhiều người nhớ đến quá trình lịch sử đẫm máu trong 30 năm chiến tranh:

Ngày xưa, đảng giặc VC muốn cướp chính quyền thì làm tay sai cho Nga Tàu, khởi xướng chiến tranh 'chống Mỹ cứu nước'. Ngày nay, đảng giặc VC muốn duy trì quyền lực trong tay để hà hiếp lương dân thì xoay chiều 180 độ, 'rước Mỹ cứu đảng'. *Thế mà lúc nào chúng cũng 'giả nhân giả nghĩa', tự cho mình là 'yêu nước, thương dân'.*

Hiển hiện, chỉ có kẻ 'mù loà trí tuệ' thì mới tin theo VC. Thảm cảnh DÂN OAN hiện thời là bằng cớ hùng hồn 'lần thứ 1001' cho thấy, 'Nghị Quyết 36' của đảng giặc VC chỉ là thủ đoạn 'giả nhân giả nghĩa' không hơn khơng kém.

Rõ ràng, đối với khối DÂN OAN nói riêng, hay đồng bào quốc nội nói chung, vì còn ở trong vòng tay sinh sát của VC thì VC hống hách, sử dụng bạo lực, thẳng tay hà hiếp, chà đạp lên NHÂN QUYỀN, hay cướp đoạt ruộng đất, gây ra hận thù.

Ngược lại, đối vời đồng bào ở hải ngoại, vì thoát khỏi vòng tay gian manh của chúng và trong túi có đô-la thì chúng tung ra những lời 'mật ngọt chết ruồi', nào là 'xoá bỏ hận thù', nào là 'đoàn kết toàn dân tộc' để lừa bịp. Ai mắc bệnh 'tâm thần' mà hợp tác với giặc thì mặc nhiên chấp nhận, đó là hành động tự 'bôi tro trát trấu' vào danh dự của bản thân mình --- trước đây đã từng liều mạng đi tỵ nạn Cộng Sản.

Trước mấy vấn đề thời sự nêu trên, mời quý vị 'nhìn lại Nghị Quyết 36 Cách Giả Nhân Giả Nghĩa' đính kèm ở phía dưới.

Đồng thời, chúng tôi cũng xin ghi chú: Tương tự như 2 bài đã phổ biến trước đây, phần thời sự có thể bị 'mất thời gian tính'. Nhưng phần chính yếu là vạch trần mưu đồ xảo trá của đảng giặc VC thì bất chấp không gian và thời gian.

*

Trong 2 bài viết trước đây, chúng tôi đã thưa chuyện với quý vị về sở trường 'lừa già dối trẻ', hay 'giả nhân giả nghiã' thiện nghệ của đảng CSVN. Thứ đến, qua bản Nghị Quyết 36, ai cũng thấy chúng có mưu đồ khống chế cộng đồng tỵ nạn. Đồng thời, ngoài chủ trương tuyên truyền lừa bịp, VC còn để lộ tà ý bất chấp Quốc Tế Công Pháp. Chúng lăm le can thiệp vào nội bộ các nước --- có nhiều người tỵ nạn cư ngụ. Lẽ dễ hiểu là đại đa số 2.7 triệu người tỵ nạn --- VC gọi mập mờ là 'người Việt ở nước ngoài' --- nay đã trở thành công dân trong các nước họ cư ngụ.

Bất Chấp Quốc Tế Công Pháp

Trong phần thứ III, đoạn 8 của Nghị Quyết 36, đảng VC đã để lộ 'thói hư tật xấu' là sử dụng 'luật rừng' khi lăm le can thiệp vào nội bộ nước khác. Có nghĩa là bất chấp quốc tế công pháp. Chúng đã nguỵ trang tà ý ấy dưới cụm từ *'bảo vệ những quyền lợi chính đáng của người Việt Nam ở nước ngoài'*. Trong bản Nghị Quyết, VC đã viết nguyên văn:

'Các cơ quan đại diện ngoại giao ở nước ngoài có trách nhiệm coi công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài là một nhiệm vụ chính trị quan trọng đẩy mạnh công tác bảo hộ công dân và bảo vệ những quyền lợi chính đáng của người Việt Nam ở nước ngoài; tích cực, chủ động tăng cường tiếp xúc vận động, tuyên truyền phổ biến chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước tới bà con'.

Chúng tôi muốn hỏi, '*nhiệm vụ chính trị quan trọng' là nhiệm vụ gì'?* Hiển hiện, đó là công tác xách động những công dân gốc Việt ở các nước Dân Chủ Tự Do, chẳng hạn như 'người Mỹ gốc Việt', ngả theo mưu đồ chính trị của VC. Chúng muốn biến cộng đồng tỵ nạn thành 'công cụ ngoại vận' của chúng ở hải ngoại, nhằm gây ảnh hưởng đến các cơ quan Hành Pháp và Lập Pháp.

Chẳng hạn như những cuộc bầu cử Tổng Thống, Nghị Sĩ và Dân Biểu ở Hoa Kỳ. VC 'nằm vùng' có thể tung tiền ra thuê mướn tay sai, vận động khối cử tri người Mỹ gốc Việt --- dưới nhiều hình thức khác nhau --- dồn phiếu cho những kẻ 'phản chiến' hay thiên tả. Ngược lại, chúng tìm cách dèm pha các chính trị gi, ủng hộ cuộc đấu tranh cho Dân Chủ Tự Do và Nhân Quyền ở VN.

Qua đoạn văn trích dẫn từ Nghị Quyết ở trên, chúng tôi muốn hỏi việc *'chủ động tăng cường tiếp xúc vận động, tuyên truyền phổ biến chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước tới bà con'* ở hải ngoại là chuyện gì? Làm sao VC chối cãi được, đó là chủ trương 'lừa già dối trẻ'. Đó là '36 cách giả nhân giả nghĩa' qua chiêu bài *'đại đoàn kết toàn dân tộc'*--- có nghĩa là 'hoà giải hòa hợp' dưới lá cờ Đỏ Sao Vàng đẫm máu lương dân! Thêm vào đó, chúng còn bày đặt *'thưởng phạt'* các công dân gốc Việt trong các nước Dân Chủ Tự Do mà chúng 'mập mờ đánh lận con đen' gọi là 'Người VN ở nước ngoài'. Chứng cớ là trong Nghị Quyết, chúng đã viết nguyên văn:

'Hoàn chỉnh chính sách khen thưởng đối với người Việt Nam ở nước ngoài, đưa vào nền nếp việc khen thưởng các tổ chức và cá nhân người Việt Nam ở nước ngoài' .....

..... 'đồng thời có biện pháp phù hợp đấu tranh với những biểu hiện cố tình đi ngược lại lợi ích dân tộc, phá hoại quan hệ giữa các nước có đông người Việt Nam sinh sống với Việt Nam hoặc gây chia rẽ trong cộng đồng người Việt Nam ở nước sở tại'....

..... 'Một số ít người đi ngược lại lợi ích chung của dân tộc, ra sức chống phá đất nước, phá hoại mối quan hệ hợp tác giữa nước sở tại với Việt Nam' .....

Thêm lần nữa, VC lại đội lốt 'dân tộc', mạo danh là 'đất nước', để vu khống cho các tổ chức đấu tranh và những người

Chống Cộng, nào là *'đi ngược lại lợi ích chung của dân tộc'*. Nào là *'ra sức chống phá đất nước'*. Nào là *'phá hoại mối quan hệ hợp tác giữa nước sở tại với Việt Nam'*. Đồng thời, chúng lại còn sử dụng chiến thuật 'cây gậy và củ cà-rốt'. Trong cộng đồng VN tỵ nạn, tổ chức hay cá nhân nào đi theo chiều hướng của VC, chúng khen ngợi và tưởng thưởng. Ngược lại, tổ chức và cá nhân nào phản kháng, chúng hăm doạ là ***'có biện pháp phù hợp đấu tranh'.***

Như vậy thì rõ ràng, quyền tự do ngôn luận, tự do phát biểu quan điểm hay ý kiến của các công dân gốc Việt trong các nước Dân Chủ Tư Do, dễ dàng bị khống chế. Lẽ dễ hiểu là phía truyền thông tay sai VC, nhận tiền bạc từ *'quỹ hộ trợ cộng đồng'* của VC. Nên chúng có nhiều phương tiện và có khả năng thuê mướn tay sai, thuê mướn bồi bút. Những bài viết, những lời phát biểu và ý kiến của 'đám gà nhà', hay của bất cứ tổ chức và cá nhân nào, phù hợp với ý hướng của CSVN thì được yểm trợ mãnh liệt. Ngược lại, những cá nhân hay các tổ chức tranh đấu cho Dân Chủ Tự Do --- vì phương tiện yếu hơn --- nên dễ dàng bị chúng áp đảo. Kinh nghiệm cho thấy, bọn truyền thông tay sai VC, nhờ phương tiện sẵn có --- như đài phát thanh, đài truyền hình, hay tờ báo trong tay --- thường sử dụng 'bạo lực truyền thông': Đấu tố, chửi bới, vu khống, hoặc đánh phá bất cứ ai, bất cứ tổ chức nào có quan điểm trái ngược với chúng. Những tệ trạng xẩy ra như vậy, được tài trợ và do tay sai VC xách động, chứng tỏ VC can thiệp vào nội bộ nước khác --- đã được nêu lên rõ ràng trong Nghị Quyết 36.

Vả lại, sang phần III, đoạn 6 của Nghị Quyết nêu trên, Bộ Chính Trị VC lại còn giao công tác cho đồng đảng:

'Hỗ trợ việc ra báo viết, mở đài phát thanh, truyền hình ở ngoài nước. Xây dựng thư viện trên mạng Internet để phục vụ cho người Việt Nam sống xa Tổ quốc. Hỗ trợ kinh phí vận chuyển và đơn giản hóa thủ tục đối với việc gửi sách báo, văn hóa phẩm ra ngoài phục vụ cộng đồng'.

Chúng tôi muốn hỏi, **trong khi *'gửi sách báo, văn hóa phẩm ra ngoài phục vụ cộng đồng'* thì ngược lại, Bộ Chính Trị có dám để cho cộng đồng gởi sách báo, phim ảnh, tài liệu lịch sử về nước để phục vụ đồng bào quốc nội hay không?** Như thế mới đúng nghĩa là 'giao lưu văn hóa', mới phù hợp với lẽ công bằng. Nhưng Bộ Chính Trị VC không dám làm. Chứng cớ là trên mạng lưới điện toán, VC cho dựng 'bức tương lửa' để ngăn cấm tin tức, ngăn cấm những bài bình luận v.v thì không bao giờ, chúng dám chấp nhận, cho các tác phẩm ở hải ngoại gởi về VN --- ngoại trừ những sản phẩm của bọn Việt gian thiên Cộng.

Từ lâu, VC tung ra chiêu bài 'Giao Lưu Văn Hóa'. Nhưng VC lại kém văn hóa, nên không hiểu rõ hai chữ 'giao lưu'. Khi gọi là 'giao lưu' thì ắt phải 'có qua có lại', nghĩa là 'hai chiều'. Trong cuốn 'Từ Điển Tiếng Việt', do 'Viện Ngôn Ngữ Học' của VC xuất bản năm 1997, trên trang 378, đã viết nguyên văn:

'Giao Lưu: đg (hoặc d). Có sự tiếp xúc và trao đổi qua lại giữa hai dòng, hai luồng khác nhau. Nơi giao lưu của hai dòng sông. Hàng hóa giao lưu giữa các vùng. Giao lưu văn hóa'.

Thế mà VC lại diễn trò, vừa nghịch lý, vừa lố bịch: 'Giao lưu' chỉ có một chiều --- từ trong nước gởi ra! **Điều này chứng tỏ VC thiếu tự tin, thiếu bản lãnh, không có Chính Nghĩa mà chỉ có sở trường là bạo lực và gian trá. Nên chúng rất SỢ SỰ THẬT. Vì việc gởi tác phẩm ở hải ngoại về nước, đồng nghĩa với gởi 'lửa Dân Chủ Tự Do', gởi 'lửa Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc', gởi 'lửa Sự Thật' kèm theo tội ác tầy trời của VC. Tất cả đều có sức mạnh vô song, thiêu rụi chế độ phi nhân của chúng, nên chúng phải ngăn cấm.**

Trở lại chuyện VC *'hỗ trợ việc ra báo viết, mở đài phát thanh, truyền hình' dưới chiêu bài 'Phục Vụ Cộng Đồng'* thì chắc chắn, VC sẽ gia tăng nỗ lực truyền thông, báo chí v.v để tuyên truyền bịp bợm và vận động đồng bào tỵ nạn ngả theo quan điểm chính trị của chúng, muốn ủng hộ chính trị gia này, phản đối đạo luật kia.

Kinh nghiệm cho thấy, VC đã can thiệp vào cộng đồng VN tỵ nạn ở Hoa Kỳ --- chuyện nội bộ của Hoa Kỳ. Chứng cớ là cuộc biểu tình chống Trần Trường treo ảnh quốc tặc Hồ Chí Minh trong tiệm buôn của hắn ở Nam California. Trên trận tuyến truyền thông, VC đã hỗ trợ tinh thần, viết bài ca ngợi và bênh vực 'quyền tự do bất lương' của Trần Trường. Đồng thời, bọn bồi bút của VC, đã tung ta luận điệu dèm pha cuộc biểu tình. Trong khi đó, chắc chắn là VC 'nằm vùng' bầy mưu tính kế cho Trần Trường, chống lại cộng đồng VN tỵ nạn.

Thế nhưng, nhờ cuộc biểu tình chống Trần Trường mà cộng đồng VN tỵ nạn đã giành được lòng ngưỡng mộ của hai đảng Cộng Hòa và Dân Chủ. Cả hai đảng chính trị có quyền lực lớn nhất nước Mỹ đều viết tuyên cáo, ủng hộ và ca ngợi tinh thần tranh đấu của cộng đồng VN, chống lại việc làm xuẩn động của Trần Trường.

Qua kinh nghiệm này, ai cũng thấy, lúc nào VC cũng lăm le can thiệp vào nội bộ nước khác. Có nghĩa là bất chấp Quốc Tế Công Pháp. Không những thế, trong bản Nghị Quyết 36, VC còn để lộ bản chất cố hữu khác là khủng bố.

Mưu Đồ Khủng Bố Trong Nghị Quyết 36

Chứng cớ rõ ràng là trong Nghị Quyết, Bộ Chính Trị VC đã giao công tác cho đồng đảng, nguyên văn là 'có biện pháp phù hợp đấu tranh với những biểu hiện cố tình đi ngược lại lợi ích dân tộc'.

Chúng tôi muốn hỏi ***'biện pháp phù hợp đấu tranh'*** là biện pháp gì? Thuê bồi bút viết bài đánh phá? Vu khống? Bôi nhọ? Hoặc cho tay sai hành hung? Dàn cảnh đụng xe? Ám sát? Dù sao, đó vẫn là lời hăm doạ nhằm uy hiếp tinh thần những người Chống Cộng. Chỉ vì muốn đấu tranh cho Dân Chủ Tự Do và Nhân Quyền ở VN mà họ bị VC vu khống là *' những biểu hiện cố tình đi ngược lại lợi ích dân tộc'*.

Nhìn lại kinh nghiệm trong chiến tranh VN (1960-1975), ai cũng thấy khủng bố là bản chất cố hữu và cũng là sở trường của đảng CSVN. Trong cuốn 'Real Peace No More Vietnams', tác giả là Tổng Thống Richard Nixon, đã nêu lên nhận định chính xác của ông về bản chất khủng bố của CSVN. Chứng cớ là trên trang 158, TT Nixon đã viết nguyên văn:

'For the National Liberation Front, terror and atrocities were calculated policies'.

Thực sự 'National Liberation Front', hay *'Mặt Trận Quốc Gia Giải Phóng'* nêu trên, chỉ là tổ chức của CSVN trá hình là 'Quốc Gia', thường gọi là *'Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam'*. Chúng tôi xin lược dịch đoạn văn trên:

'Đối với Mặt Trận Quốc Gia Giải Phóng thì khủng bố và tội ác là chính sách --- đã được tính toán từ trước'.

Kế tiếp, TT Nixon nêu lên những bằng chứng cho thấy, trong năm 1967 tại Long An, Cái Bè và Dak Son, VC đã thực hiện hàng trăm vụ khủng bố, bắt cóc, thủ tiêu, ám sát lương dân kể cả phụ nữ và trẻ em. Khi sang trang 159, TT Nixon đã viết:

'This continual terrorism killed thousands of South Vietnamese civilians every year'....

.... 'The National Liberation Front also had a systematic policy of assassination or abduction of anyone likely to stand up to it and provide anti-Communist forces with leadership. Its secret service, operating out of North Vietnam's Ministry of Public Security, was present throughout South Vietnam. ***The Communists drew up lists of victims and then deployed specially trained teams to kidnap or kill the targets. From 1957 to 1973, they assassinated 36,725 South Vietnamese and abducted another 58,499.*** *The real figures are much higher; accurate statistics could not be kept during the Tet Offensive in 1968'.*

Chúng tôi xin lược dịch đoạn văn nêu trên:

'Chính sách khủng bố này tiếp tục, sát hại hàng ngàn thường dân mỗi năm'....

.... 'Mặt Trận Quốc Gia Giải Phóng (CSVN trá hình) còn có kế hoạch tinh vi trong chính sách ám sát, bắt cóc bất cứ ai đứng lên đối đầu với chúng trong việc dẫn dắt lực lượng chống Cộng Sản.

Cơ quan mật vụ của CSVN, dưới sự điều động của Bộ Trưởng Công An Bắc Việt, hoành hành khắp nơi ở miền Nam. ***Chúng thành lập danh sách những người mà chúng muốn sát hại, rồi giao cho các đội ngũ --- đã được huấn luyện đặc biệt (về phương pháp khủng bố) --- để bắt cóc và thủ tiêu các nạn nhân. Từ năm 1957 đến năm 1973, chúng đã ám sát 36,725 người miền Nam và bắt cóc 58,499 người khác****. Trên thực tế thì tổng số nạn nhân cao hơn rất nhiều. Chẳng có thống kê nào chính xác (về tổng số nạn nhân bị VC giết hại) trong vụ tấn công năm Mậu Thân 1968'.*

Rõ ràng như dưới ánh sáng mặt trời: CSVN là bọn khủng bố. Chuyện CSVN hăm dọa trong Nghị Quyết 36, liên quan đến luật hình sự và nhất là cuộc chiến chống khủng bố do Hoa Kỳ phát

động hiện nay. Nên chúng tôi trân trọng đề nghị với các bậc trưởng thượng cùng tất cả quý vị --- đặc biệt là các bạn trẻ, đại đa số đều thông thạo ngoại ngữ --- trình bầy rõ ràng cho các cơ quan an ninh ở nơi cư ngụ, như FBI ở Hoa Kỳ chẳng hạn, biết rõ mưu đồ của CSVN trong bản Nghị Quyết 36: Chúng lăm le can thiệp vào nội bộ nước khác và tỏ ý đe dọa, khủng bố tinh thần, hoặc bạo hành đối với những người tranh đấu cho Nhân Quyền hay Dân Chủ Tự Do.

Trở về trọng tâm của bản Nghị Quyết 36, CSVN còn mưu đồ 'cướp chính quyền' nhằm chiếm đoạt các tổ chức đấu tranh mà người tỵ nạn đã xây dựng từ nhiều năm qua. Khi 'cướp chính quyền' thành công, cho tay sai VC sẽ lèo lái tổ chức đấu tranh, theo chủ trương 'ba phải', hoặc 'hòa giả hòa hợp' với VC. Tệ hơn nữa là chúng xoay chiều 180 độ, biến các tổ chức ấy, thành những tổ chức thiên tả để gây ảnh hưởng --- có lợi cho VC --- đến các cơ quan Lập Pháp, Hành Pháp và những cơ sở truyền thông ở các nước Dân Chủ Tự Do mà người tỵ nạn đã trở thành công dân.

Mưu Đồ 'Cướp Chính Quyền' Và Khống Chế Cộng Đồng Tỵ Nan

Trước năm 1975, ít người ở hải nhìn thấy lá cờ Vàng Ba Sọc Đỏ tung bay, ngoại trừ đến các toà đại sứ VNCH. Nhưng ngược lại, sau năm 1975 --- khi VNCH sụp đổ --- ai cũng có thể nhìn thấy dễ dàng, hàng ngàn, hay hàng chục ngàn, lá cờ Vàng Ba Sọc Đỏ tung bay trong các cuộc biểu tình, trong các cuộc diễn hành ở nhiều nơi trên thế giới. Không những thế, mấy năm vừa qua, cờ Vàng Ba Sọc Đỏ còn được các cơ quan công quyền ở Hoa Kỳ, ban hành nghị quyết, công nhận là lá cờ của cộng đồng VN tỵ nạn và tôn vinh, Cờ Vàng là biểu tượng cho Dân Chủ Tự Do. Đồng thời, phái đoàn VC ra hải ngoại, đi đến đâu cũng bị công đồng VN biểu tình 'đả đảo'. Tin mới nhất hồi thượng tuần tháng 5 năm 2004 cho biết, Hội Đồng Thành Phố Garden Grove tiểu bang California, đã bỏ phiếu thuận 5/5, ban hành Nghị Quyết cấm phái đoàn VC đến Little Sài Gòn --- trung tâm thương mại của cộng đồng VN trong thành phố này.

Những sự thật nêu trên đã làm cho VC bực bội vô cùng. Nếu biết liêm sỉ, ắt hẳn chúng phải cảm thấy hổ thẹn về những chuyện phản dân hại nước. Thế nhưng trong Nghị Quyết 36, VC lại còn gian dối cho rằng:

'Một số ít người đi ngược lại lợi ích chung của dân tộc, ra sức chống phá đất nước, phá hoại mối quan hệ hợp tác giữa nước sở tại với Việt Nam'.

Quý vị đều thấy, hàng chục ngàn người Việt đã dâng cao Cờ Vàng trong các cuộc biểu tình 'đả đảo VC'. Hàng trăm ngàn người, hay hàng triệu vẫn âm thầm ủng hộ, hoặc công khai tham gia các cuộc đấu tranh cho quyền lợi của Dân Tộc và Đất Nước.

Thế mà VC lại điêu ngoa bảo là 'một số ít người'. Trâng tráo hơn nữa là chuyện chúng vu khống cho những người Chống Cộng là *'đi ngược lại lợi ích chung của dân tộc, ra sức chống phá đất nước'!!!*

Đó là triệu chứng cho thấy, CSVN lo ngại trước ưu thế và sức mạnh của khối tỵ nạn trong ba lãnh vực Ngoại Vận, Tài Chánh và Khoa Học Kỹ Thuật. Do đó, cộng đồng VN trở thành 'mục tiêu chiến lược' hàng đầu, càng ngày CSVN càng gia tăng nỗ lực để khống chế. Ai cũng thấy, chỉ trong vòng mấy năm trời mà Bộ Chính Trị VC đã phải xoay sở đủ mọi cách, nào là thành lập 'Uỷ Ban', nào là thành lập 'Quỹ Hỗ Trợ', nào là ban hành Nghị Quyết 36 để đánh phá cộng đồng VN. Tuy nhiên, VC chỉ có thể 'ném bùn' và gây xáo trộn trong cộng đồng VN. Chẳng hạn như gây phân hóa, bôi nhọ những người Chống Cộng và xúi dục bọn hiếu danh ham lợi diễn trò bát nháo. Nhưng không bao giờ VC có thể vùi dập được Sự Thật và Chính Nghĩa: Lá cờ Vàng Ba Sọc Đỏ vẫn tiếp tục tung bay ở các nơi có người VN tỵ nạn. Vì đó là biểu tượng của Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc --- chống lại 'đoàn quân Quốc Tế Vô Sản' Mác-Lênin. Vì đó là biểu tượng của nền Dân Chủ Tự Do mà dân chúng VN yêu chuộng. Không những thế, lá Cờ Vàng còn song hành với cội nguồn của cộng đồng tỵ nạn ở hải ngoại.

Thật ra, tất cả những mưu đồ gian trá tiềm ẩn trong Nghị Quyết 36, không có gì mới lạ. Vì trong nhiều năm qua, VC và tay sai đã lợi dụng 'kẽ hở' của nền Dân Chủ Tự Do để đánh phá các tổ chức đấu tranh cho Dân Chủ Tự Do và bôi nhọ những người Chống Cộng. Không những thế, chúng còn lợi dụng 'kẽ hở' của các đoàn thể, của các tổ đấu tranh, để xâm nhập vào các đoàn thể, vào các tổ chức đấu tranh. Âm mưu của chúng là gây phân hóa, 'cướp chính quyền', hoặc khống chế tập thể đi theo chiều hướng của VC mong muốn. Vấn đề được nêu lên: Tại sao VC và tay sai lại có thể thực hiện được những mưu đồ ấy? Chứng cớ là trong cộng đồng VN, ít ra đã có vài ba đoàn thể, vài ba tổ chức đấu tranh sa vào tệ trạng 'hữu danh vô thực', hoặc tồi tệ hơn là 'đội lốt Quốc Gia, thờ ma Hồ quốc tặc'.

Kinh nghiệm cho thấy, trong các buổi họp bầu ban chấp hành, khá đông người có lập trường vững chắc, có nhân cách, có khả năng thì lại khiêm nhường, hay vì lý do riêng tư nào đó, không chịu dấn thân, không tự nguyện đứng ra ứng cử chức vụ đại diện. Trên 99% các ứng viên trong ban chấp hành đều là đề cử. Trong đó, thành phần sáng giá chỉ là thiểu số, mà đa số là thành phần bất xứng: 'Vuông tròn', 'ba phải', 'bát nháo', hoặc 'hiếu danh ham lợi'.

Không những thế, thành phần bất xứng, thông thường được 'gà nhà' rỉ tai vận động từ trước. Do đó, trong cảnh 'vàng thau lẫn lộn', thay vì 'chọn mặt gởi vàng', nhiều hội viên lại bỏ phiếu cho những kẻ bất xứng. Đấy là chưa kể, nhiều lần chúng tôi đã chứng kiến tệ trạng cẩu thả trong các phiên họp. Nhiều người

chỉ muốn, làm sao để có người đại diện là 'xong việc'. Bất kể người đại diện xứng đáng hay không!!!

Trước những 'kẽ hở' như vậy, hiển hiện là VC 'nằm vùng' và tay sai, rất dễ dàng len lỏi vào ban chấp hành để gây ảnh hưởng, gây phân hóa, thậm chí 'cướp chính quyền' nhằm khống chế cả tập thể. Tay sai VC, có thể là mấy kẻ 'hòa giải hòa hợp', có thể là mấy kẻ 'trở cờ đón gió', hay mấy kẻ đầu tư buôn bán với VC, hoặc là mấy gã 'áo gấm về làng' --- có móc nối với VC. Sau khi xâm nhập vào ban chấp hành, chúng lèo lái cả tổ chức đi theo huynh hướng 'hòa giải', làm chuyện 'ái hữu phi chính trị', thường xuyên tổ chức ăn nhậu nhẩy đầm, quyên tiền gởi về VN v.v.

Ai còn hoài nghi, xin quý vị đến thăm hai 'địa danh lịch sử' của cộng đồng VN tỵ nạn ở hai miền Nam Bắc California thì thấy ngay sự thật: Điểm son cũng nhiều, nhưng điểm đen cũng không hiếm. Nếu miền Nam Cali lừng danh với cuộc biểu chống Trần Trường (treo ảnh quốc tặc Hồ Chí Minh) thì Bắc Cali cũng thành công rực rỡ chống lại cuộc triển lãm 'Ảnh Hồ' ở thành phố Oakland. Nhưng cả hai nơi, cộng đồng tỵ nạn cùng một số hội đoàn, một số tổ chức đấu tranh, đã bị phân hóa, biến thành hai, thành ba 'hệ phái' đối lập hoặc đối nghịch với nhau!!!

Theo đà này, nhất là sau khi Nghị Quyết 36 của Bộ Chính Trị VC ban hành thì bất cứ hội đoàn hay tổ chức đấu tranh nào mà không đề cao cảnh giác hay không có biện pháp ngăn chặn, chúng tôi e ngại là bọn gian tà sẽ 'cướp chính quyền' để chiếm đoạt. Sau khi 'đảo chánh' thành công, bọn gian tà sẽ lấy danh nghĩa của tổ chức, của đoàn thể, để gây ảnh hưởng đến các cơ quan Hành Pháp, Lập Pháp, hoặc phản đối đạo luật này, ủng hộ đạo luật kia ---- theo ý hướng của VC.

Kinh nghiệm còn cho thấy, mấy kẻ gian trong khi sinh hoạt đoàn thể, thường 'đóng kịch' phục vụ hăng say, có khả năng này, có kinh nghiệm kia, tỏ ra rất lễ phép cùng những luận điệu 'đường mật'. Kết quả là chúng được lòng mến mộ của đa số hội viên. Sau khi được giao công việc này, tránh nhiệm kia thì chúng thực hiện ý đồ của VC sai khiến.

Nhiều quý vị ở Bắc Califonia còn nhớ, nhiều năm trước đây trong mấy cuộc biểu tình ủng hộ đồng bào ở Thái Bình và Xuân Lộc vùng dậy chống chế độ phi nhân VC. Mấy kẻ gian đã tình nguyện phục vụ trong ban 'Truyền Thông Báo Chí'. Nhưng khi các phóng viên đài truyền hình đến phỏng vấn về cuộc biểu tình thì chúng cố tình trả lời lòng vòng hay 'lạc đề'. Tại hại không kém là nhiệm vụ giữ các thỉnh nguyện thư --- có hàng ngàn chữ ký của đồng bào trong cuộc biểu tình --- để gởi cho Tổng Thống, Nghị Sĩ và Dân Biểu Hoa Kỳ. Khi thăm hỏi, chúng giải thích lòng vòng, đại ý là:

'Không biết, ai đã đến sau khán đài lấy tất cả các Thỉnh Nguyện Thư khi cuộc biểu tình vừa chấm dứt'!!!

Mới đây, trong cuộc biểu tình ngày Quốc Hận của đồng bào Nam California tại khu Tượng Đài Chiến Sĩ, VC 'nằm vùng' đã cho tay sai đóng kịch là kẻ 'mắc bệnh tâm thần', diễn trò bát

nháo ngay trong lúc nghi lễ chào cờ đang cử hành. Chủ ý của chúng là muốn làm mất sự nghiêm trang khi hành lễ. Chuyện này làm chúng tôi nhớ lại mấy năm trước, trong cuộc biểu tình của đồng bào vùng Hoa Thịnh Đốn, tay sai VC đã hỗn xược đến phóng uế trước bàn thờ Tổ Quốc. Chúng đã bị anh em cựu Quân Nhân 'dạy cho bài học' thích đáng.

(Xin xem tiếp Bài 4)

San Jose 19-5-04
Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)
Công An Việt Cộng bịt miệng LM Nguyễn Văn Lý trong toà án

Nghị Quyết 36 Cách 'Giả Nhân Giả Nghĩa',

Tiềm Ẩn 5 Mục Tiêu Tuyên Truyền Lừa Bịp

(Bài 4)

Trần Quốc Kháng

Qua 3 bài viết trước đây, chúng tôi đã căn cứ vào bản Nghị Quyết 36 để thưa chuyện với quý vị: Cộng đồng VN ở hải ngoại là mục tiêu chiến lược hàng đầu của CSVN. Chúng đang gia tăng nỗ lực, tuyên truyền bịp bợm và sử dụng 'trăm phương ngàn kế' để khống chế cộng đồng. Trong đó có xảo thuật cho tay sai 'cướp chính quyền' nhằm huynh đảo hay chiếm đoạt các tổ chức đấu tranh của người tỵ nạn để gây ảnh hưởng --- có lợi cho chúng ---

đến các cơ quan Lập Pháp và Hành Pháp trong các nước Dân Chủ Tự Do.

Trong bài viết này, chúng tôi sẽ lần lượt trình bầy với quý vị về ưu thế và sức mạnh của cộng đồng VN ở hải ngoại trong 3 lãnh vực Ngoại Vận, Khoa Học Kỹ Thuật và Tài Chính --- có ảnh hưởng quan trọng đến 'tuổi thọ' của chế độ Mafia VC. Vì vậy, song hành với mưu đồ khống chế cộng đồng, CSVN còn để lộ tà ý, chiêu dụ các chuyên viên Khoa Học Kỹ Thuật và đầu độc trẻ thơ qua chương tình Việt Ngữ.

Ưu Thế Của Cộng Đồng VN Tỵ Nạn

Cộng đồng VN tỵ nạn ở hải ngoại có khoảng 3 triệu người và hầu hết đã trở thành công dân của nhiều cường quốc trên thế giới, trong đó có Hoa Kỳ. Nên khối nhân lực này, hiển nhiên chiếm được ưu thế trong lãnh vực 'Ngoại Vận' để hỗ trợ việc đấu tranh của đồng bào quốc nội. Qua lá phiếu bầu cử, qua bản mấy bản thỉnh nguyện thư, điện thư, hay các cuộc biểu tình: Cộng đồng VN đã gây được ảnh hưởng đến các Dân Biểu, Nghị Sĩ, Thủ Tướng, Tổng Thống và Dự Luật ở các nước Dân Chủ Tự Do. Chính vì vậy, trong Nghị Quyết 36, CSVN mới 'than vãn' là những người Chống Cộng *'phá hoại mối quan hệ hợp tác giữa nước sở tại với Việt Nam'!* Điều này chứng tỏ, ưu thế của đồng bào ở hải ngoại và cuộc tranh đấu 'Ngoại Vận' của họ có hiệu lực.

Vả lại, người Việt tỵ nạn ở rải khắp 'bốn bể năm châu' sẵn sàng nghe theo 'tiếng gọi của lương tri' --- khi được vận động đúng đắn --- để dâng cao lá cờ Vàng Ba Sọc Đỏ trong các cuộc biểu tình chống những việc làm phản dân hại nước của CSVN. Điển hình là cuộc biểu tình chống Trần Trường treo ảnh quốc tặc Hồ Chí Minh ở Nam California Hoa Kỳ mấy năm trước đây. Thứ đến là những cuộc biểu tình ở bên Uùc cuối năm 2003, có hàng chục ngàn người tham dự mà đa số là giới trẻ, đã quyết liệt phản kháng đài truyền hình SBS --- tuyên truyền cho VC. Kết quả là đài TV này phải huỷ bỏ phần tuyên truyền bịp bợm của đảng VC --- qua chương trình WorldWatch --- vào ngày 5-12-2003.

Trước ưu thế như vậy mà VC và tay sai vẫn tung ra những luận điệu hồ đồ, đại ý cho rằng *'cộng đồng VN ở hải ngoại không làm được chuyện gì. Ai muốn chống Cộng thì về VN mà chống'.* Nhưng thực ra, cuộc đấu tranh chống lại chế độ phi nhân VC là cuộc đấu tranh toàn diện --- trong tất cả các lãnh vực: Chính Trị, Ngoại Vận, Kinh Tế, Truyền Thông, Báo Chí, Văn Hóa v.v. Nên cộng đồng VN ở hải ngoại --- trong các lãnh vực ấy --- đã nắm được ưu thế. Nếu biết vận dụng và thống nhất lãnh đạo, khối tỵ nạn thừa sức làm cho CSVN 'thất điên bát đảo'.

Mặc dù cộng đồng VN bị VC và tay sai đánh phá mãnh liệt, nhiều cảnh nhiễu nhương liên tiếp xẩy ra. Nhưng nhìn lại quá trình tranh đấu, khối tỵ nạn đã làm được nhiều việc sáng giá.

Thật vậy, đầu thập niên 1990, tổ chức 'Giáo Dục, Khoa Học Và Văn Hóa' (UNESCO) của Liên Hiệp Quốc --- đã dự định tôn vinh Hồ Chí Minh là 'nhà văn hóa lớn quốc tế'. Nhưng các tổ chức đấu tranh cùng nhiều đoàn thể trong cộng đồng VN ở hải ngoại đã gởi kháng thư, thỉnh nguyện thư, kèm theo những chứng cớ rõ ràng để phản đối dự định sai lầm của UNESCO. Sự thật trong lịch sử đã được đưa ra ánh sáng công luận tại Liên Hiệp Quốc: Hồ Chí Minh rất kém văn hóa, không có tư tưởng nào cả. Đồng thời, hắn còn là kẻ tội phạm chiến tranh và là tên trùm đao phủ --- đã sát hại hàng trăm ngàn địa chủ, rất dã man tàn ác trong cuộc 'Cải Cách Ruộng Đất' ở miền Bắc VN. Vả lại, GS Lê Hữu Mục đã gởi cho UNESCO tập khảo luận của ông với tựa đề là 'Hồ Chí Minh Không Phải Là Tác Giả Ngục Trung Nhật Ký'. Trong đó, GS Mục đã nêu lên những chứng cớ và lý luận vững chắc để chứng minh, Hồ là kẻ ăn cắp thơ của tù nhân người Tàu.

Kết quả cuối cùng là UNESCO phải huỷ bỏ dự định lầm lẫn nêu trên. Thế là, bao nhiêu công trình vận động, bao nhiêu công lao 'mạ vàng mạ bạc' --- suốt mấy chục năm trời --- của CSVN nhằm biến đổi tên tội đồ Hồ Chí Minh thành 'nhà văn hóa lớn quốc tế' bị tiêu tan. Chúng chỉ còn biết ôm hận ngàn thu!

Nhiều người vẫn còn nhớ, sau khi 'đoàn quân Quốc Tế Vô Sản' Mác-Lênin xâm chiếm miền Nam, chúng đã bắt đồng bào ta đốt hết tất cả sách vở, tài liệu lịch sử, tác phẩm văn chương, phim ảnh nghệ thuật, văn kiện, tạp chí, nhạc v.v. nhằm tiêu diệt nền văn hóa Quốc Gia Dân Tộc và xuyên tạc lịch sử. Thế nhưng, hàng trăm ngàn người, rồi hàng triệu người tỵ nạn bỏ nước ra đi. Nhiều sách quý được mang theo. Không những thế, khi đến được bến bờ Tự Do, người thì viết khảo luận về lịch sử. Kẻ thì viết hồi ký, thuật lại những chuyện ác độc và xuẩn động của VC trong trại tù cũng như bên ngoài xã hội. Nhiều tác phẩm mới và cũ được in lại, phát hành khắp nơi và gởi đến các thư viện ở các nước Tự Do. Từ nhiều năm qua, trên mạng lưới điện toán, có cả trăm web sites đã phổ biến cả ngàn bài khảo luận hay bình luận về chuyện Quốc Cộng. Sự thật đã được đem ra ánh sáng công luận, làm cho CSVN không thể 'múa gậy rừng hoang' trong mưu đồ xuyên tạc lịch sử.

Dù gian xảo cách nào, CSVN cũng không thể vùi dập được Chính Nghĩa của VNCH trong cuộc chiến chống lại 'đoàn quân Quốc Tế Vô Sản' Mác-Lênin đánh chiếm miền Nam. Nhờ cộng đồng VN tỵ nạn vận động, Quốc Hội Mỹ đã thông qua Nghị Quyết 322 ngày 10.7.2000, vinh danh chiến sĩ Quân Lực VNCH.

Tiếp theo, khối tỵ nạn lại vận động và đóng góp tài chánh để xây cất Tượng Đài Chiến Sĩ Việt-Mỹ ở Westminster, California. Ngày 27-4-2003, Tượng Đài đã được khánh thành, có hàng chục ngàn người Việt và quan khách Mỹ tham dự. Sau đó không lâu, chiến dịch vận động cho nghị quyết vinh danh cờ Vàng Ba Sọc Đỏ, thành công rực rỡ. Hai thành phố Garden Grove và Westminster ở Nam California đã tiên phong. LS Trần Thái Văn và ông Andy Quách là hai người có nhiệt tâm, đã khởi xướng chiến dịch này. Đồng thời, hồi tháng 5 năm 2004 vừa rồi, nhờ cộng đồng VN tỵ

nạn vận động, hai thành phố nêu trên đã ban hành Nghị Quyết --- với tỷ lệ biểu quyết 100% --- cấm phái đoàn VC chính thức đến khu Little Sài Gòn của người VN tỵ nạn.

Thực ra, những sự việc kể trên chỉ là mấy chuyện điển hình trong sự hiểu biết giới hạn của chúng tôi. Nhưng hiển hiện, đó là những bằng cớ hùng hồn cho thấy thành tích đấu tranh sáng giá và ưu thế của cộng đồng VN tỵ nạn --- mặc dù bị VC và tay sai đánh phá mãnh liệt từ nhiều năm qua.

Bước sang lãnh vực Khoa Học Kỹ Thuật thì ai cùng thấy, đa số các thế hệ trẻ của các gia đình tỵ nạn, đều tốt nghiệp Đại Học với văn bằng Cử Nhân, Kỹ Sư hay Cao Học. Đấy là chưa kể, những người khác có trình độ chuyên môn cao hơn như Khoa Học Gia, Bác Sĩ Y Khoa, hay PhD trong các ngành khác.

Đặc biệt là ở Hoa Kỳ, nhiều bạn trẻ đã nắm giữ những chức vụ quan trọng trong các cơ quan Hành Pháp, Lập Pháp và Tư Pháp. Điển hình là TS Đinh Phụng Việt, Phụ Tá Tổng Trưởng Tư Pháp. Nữ khoa học gia Dương Nguyệt Ánh, Tổng Giám Đốc Trung Tâm Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật, Hải Quân Mỹ. Cô Mina Nguyễn, Gíam Đốc Giao Tế của Bộ Lao Động Hoa Kỳ. LS Trần Thái Văn, Nghị Viên thành phố Garden Grove và ông Andy Quách, Nghị Viên thành phố Westminter. Ngày 13-5-2004 vừa qua, LS Nguyễn Hoàng Dũng, được TT Bush bổ nhiệm làm Cố Vấn cho Uỷ Ban Á Châu Thái Bình Dương.

Chắc chắn, còn nhiều 'ngôi sao sáng' khác trong giới Trẻ ở nhiều nơi trên thế giới. Nhưng giấy bút cùng sự hiểu biết của chúng tôi có giới hạn, nên không thể nào kể hết được.

Cuối cùng là ưu thế Tài Chánh của cộng đồng VN tỵ nạn thì quá rõ ràng. Như đã trình bầy trong bài viết trước đây: Suốt mấy chục năm qua, thân quyến và quê hương; đồng bào và đồng đội của chúng ta, chưa thoát khỏi ách cai trị hà khắc của 'đoàn quân Quốc Tê Vô Sản' Mác-Lênin. Mặc nhiên, tất cả những người thân yêu và quê cha đất tổ đã trở thành 'những con tin' trong sự kìm kẹp của chế độ công an trị VC. Vì tình cảm gia đình và họ hàng; vì tình đồng đội và bạn hữu; vì tệ trạng 'áo gấm về làng' mà khối người Việt tỵ nạn Cộng Sản, đem về VN cho Cộng Sản, hàng năm vài ba tỷ Đô-La!

Ngược lại, nếu cộng đồng VN tỵ nạn biết sử dụng ưu thế Tài Chánh để gây quỹ đấu tranh, CSVN sẽ 'thất điên bát đảo'. Chỉ cần đồng bào tỵ nạn khuyên bảo nhau, giảm thiểu số tiền gởi về VN; giảm thiểu các chuyến đi về nước; không buôn buôn bán, không đầu tư ở VN thì chắc chắn CSVN không còn 'tiền rừng bạc biển' để mua sắm súng đạn, chi phí cho hệ thống gián điệp, thuê mướn cả mấy triệu công an, trả tiền cho hàng trăm ngàn bộ đội và điều hành các cơ quan công quyền. Liệu CSVN còn đủ sức mạnh để kìm kẹp thân nhân và đồng bào của chúng ta nữa không? Chính vì ưu thế Tài Chánh của cộng đồng VN tỵ nạn, nên trong Nghị Quyết 36, CSVN mới ve vãn, đón mời đồng bào về nước:

'Tạo điều kiện thuận lợi để người Việt Nam ở nước ngoài về thăm quê hương, thân nhân, thờ cúng tổ tiên'.....

.....'Coi trọng các hình thức đầu tư, kinh doanh quy mô vừa và nhỏ do người Việt Nam ở nước ngoài trực tiếp thực hiện hoặc thông qua người thân trong nước thực hiện'.

Song hành với chuyện 'giả nhân giả nghĩa' kể trên, CSVN còn có mưu đồ chiếm đoạt ưu thế trong lãnh vực Khoa Học Kỹ Thuật của cộng đồng tỵ nạn. Nói cách khác, chúng muốn chiêu dụ giới Trí Thức ở hải ngoại hợp tác, giúp chúng củng cố chế độ phi nhân.

Chiêu Dụ Giới Trí Thức Hay Các Chuyên Viên Khoa Học Kỹ Thuật

Đúng là như vậy: Bộ Chính Trị VC đã giao công tác cho cán bộ của chúng ở hải ngoại:

'Xây dựng chế độ đãi ngộ thỏa đáng đối với những chuyên gia, trí thức người Việt Nam ở nước ngoài có trình độ chuyên môn cao, có khả năng tư vấn về quản lý, điều hành, chuyển giao công nghệ, kỹ thuật cao cho đất nước, góp phần phát triển nền văn hóa, nghệ thuật của nước nhà'.

Thế nhưng, 'Hồng Hơn Chuyên' là chính sách bất di bất dịch của Cộng Sản. Nên điều kiện tiên quyết để nắm giữ bất cứ chức vụ nào trong các cơ quan công quyền VC, bao giờ cũng là đảng viên Cộng Sản. Trước đây, Mao Trạch Đông --- 'thánh tổ' của Tàu Cộng mà đảng CSVN tôn thờ --- đã từng miệt thị giới Trí Thức qua câu nói lỗ mãng: 'Trí thức không có giá trị bằng c..ụ...c phân'. Tuy nhiên lời nói lỗ mãng ấy của họ Mao lại phản ảnh chủ trương của Cộng Sản đối với giới Trí Thức.

Kinh nghiệm lịch sử còn cho thấy, CSVN chỉ lợi dụng giới Trí Thức, chứ không bao giờ trọng dụng Trí Thức. Từ 1945 đến nay, đã có hàng trăm hay cả ngàn người, sau khi nghe theo lời Cộng Sản chiêu dụ, đã bị 'thân bại danh liệt', hoặc phải chết đắng cay tủi nhục dưới ách cai trị của chế độ phi nhân. Điển hình trước năm 1954, có TS Nguyễn Mạnh Tường, TS Trần Đức Thảo, GS Đào Duy Anh, cụ Phan Khôi cùng nhóm Nhân Văn Giai Phẩm --- trong đó có thi sĩ Trần Dần và thi sĩ Phùng Quán v.v. Sau 1954, có LS Nguyễn Hữu Thọ, LS Trịnh Đình Thảo, BS Dương Quỳnh Hoa, KS Trương Như Tảng. Chúng tôi xin nêu lên mấy trường hợp hy hữu.

1- TS Nguyễn Mạnh Tường, nhiều người gọi là 'ông Nghè Kép'. Năm 22 tuổi, ông đậu 2 bằng Tiến Sĩ Luật Khoa và Văn Chương Pháp. Ở tuổi 22, hồi ấy không ai đậu 2 bằng TS ưu hạng như ông kể cả người Pháp. Năm 1946, ông 'Nghè Kép' nghe theo lời chiêu dụ, hợp tác với Việt Minh Cộng Sản. Đến năm 1955, ông giữ chức vụ Khoa Trưởng Đại Học Luật Khoa Hà Nội và là thành viên Trung Ương của Mặt Trận Tổ Quốc Mác-Lênin tại VN.

Đến khi Hồ Chí Minh ra lệnh cho đồng đảng thi hành chính sách 'Cải Cách Ruộng Đất' với những cuộc đấu tố vô cùng dã man

tàn ác, 'ông Nghè Kép' mới thấy rõ bản chất của CSVN. Oâng viết bài: 'Qua Những Sai Lầm Cải Cách Ruộng Đất Xây Dựng Quan Điểm Lãnh Đạo'. Vì bài viết này, năm 1958 ông bị hất ra khỏi chức vụ đang nắm giữ. Thật là 'phúc đức', ông không bị đấu tố hoặc phải đi 'học tập cải tạo' như nhiều người khác.

2- Thi sĩ Trần Dần, thuộc nhóm 'Nhân Văn Giai Phẩm' cùng với cụ Phan Khôi. Sau khi tham gia Mặt Trận Việt Minh Cộng Sản, ông trở về Hà Nội năm và phác họa thảm cảnh của thành phố này dưới ách cai trị của chế độ phi nhân VC:

Tôi bước đi, không thấy phố, không thấy nhà
Chỉ thấy mưa sa trên màu cờ đỏ

Chỉ vì mấy vần thơ ấy trong bài 'Nhất Định Thắng' --- thuật lại thảm cảnh nghèo khổ lầm than của dân chúng miền Bắc --- mà thi sĩ Trần Dần bị CSVN đem ra đấu tố. Ông phẫn uất, dùng dao cứa cổ tự tử, nhưng không chết. Sau đó, Trần Dần xoay chiều 180 độ, theo Cộng Sản, cùng mấy kẻ gian đấu tố văn sĩ trẻ Phùng Cung --- tác giả của câu chuyện 'Con Ngựa Già Của Chúa Trịnh', ngụ ý đả đích mấy thi sĩ như Xuân Diệu, Hoài Thanh, Cù Huy Cận, trước kia có tài, nhưng từ khi theo Cộng Sản làm bồi bút thì khả năng lụi bại, không viết được tác phẩm nào có giá trị nữa.

3- Bác sĩ Dương Quỳnh Hoa, tốt nghiệp Đại Học, ngành Y Khoa ở bên Pháp. Đương sự nghe theo lời chiêu dụ của CSVN, gia nhập *'Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam Việt Nam'* và được bổ nhiệm làm Tổng Trưởng Y Tế. Nhưng sau khi Cộng Sản chiếm trọn miền Nam năm 1975, họ Dương mới thấy rõ sự thật về Cộng Sản. Trong thời gian làm Gíam Đốc Bệnh Viện Nhi Đồng, phóng viên báo chí đến phỏng vấn thì đương sự đã nghẹn ngào, tỏ ý ân hận về chuyện cũ. BS Hoa đã xác nhận, đại ý là 'trong thời VC, không còn luân thường đạo lý gì nữa. Tất cả đảng viên VC chỉ biết có tiền. Bà cho biết, ngày nào cũng có năm bẩy bé gái khoảng 10, 11 tuổi, máu chảy ướt dẫm cả đũng quần, được chở đến bệnh viện cứu cấp. Các em là những nạn nhân, trong lúc tuổi còn thơ mà đã bị bọn ma cô thời Xã Hội Chủ Nghĩa, thông đồng với công an VC, bán cho khách làng chơi người ngoại quốc'.

4- Kỹ Sư Trương Như Tảng, Bộ Trưởng Tư Pháp của Chính Phủ Lâm Thời Miền Nam VN --- công cụ của CSVN trá hình, song hành với tổ chức côn đồ gọi là 'Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam'. Năm 1979, ông Tảng cũng phải đi vượt biển cùng với đồng bào để sang Pháp tỵ nạn. Trong bài ' Betrayed: Truong Nhu Tang' của ký gỉa Chris Peterson viết ngày 6.5.1985, đã ghi lại lời than thở của Trương Như Tảng:

'Today, 10 years after we won, I am personally so, so disappointed. I feel so sorry for my people, for my country, in as much as our revolution has been betrayed, and we have been cheated of our liberation'.

Xin lược dịch đoạn văn trên:

'Đến nay đã được 10 năm sau khi chúng tôi chiến thắng, cá nhân tôi cảm thấy quá thất vọng. Tôi ân hận với dân tộc tôi, với

đất nước tôi (về những tội lỗi tôi đã làm) cùng với cuộc nổi dậy của chúng tôi đã bị (CSVN) lừa bịp và phản bội'.

*

Hàng chục năm trời đã trôi qua, 'nước chảy đá mòn', nhưng bản chất gian manh của VC thì vẫn còn nguyên như cũ. Quý vị có thể kiểm chứng qua tài liệu, emails hoặc tin tức từ trong nước — phổ biến trên các diễn đàn điện tử — thì thấy ngay sự thật. Vì thảm cảnh lầm than của Dân Tộc, vì tương lai đen tối của Đất Nước, lương tri thúc đẩy, khá đông người ở VN đã can đảm, viết bài bầy tỏ quan điểm, nỗi lòng và ước mơ của mình.

Bỏ qua những việc làm khác và chỉ cô đọng vào nội dung bài viết cùng sự kiện diễn ra hiện nay (tháng 5-2004), chúng tôi nhận thấy những người như LS Lê Chí Quang, BS Phạm Hồng Sơn và nhà báo Nguyễn Vũ Bình là những trường hợp khả tín trong việc đấu tranh cho Tự Do Dân Chủ ở VN. Nói chúng thì tất cả mọi việc họ làm đều nằm khuôn khổ của Hiến Pháp VC quy định, nhưng họ vẫn bị VC bắt giam.

Cụ thể là nhà báo Nguyễn Vũ Bình. Ông đã bị VC vu khống rồi lãnh án 7 năm tù và 3 năm quản chế vì 'tội gián điệp'. Trước đây, ông Bình là phóng viên của tờ Tạp Chí Cộng Sản --- ắt hẳn phải là đảng viên VC, nhưng ông là thành phần có học thức. Vì thế, sau 9 năm cầm bút, lương tâm thức tỉnh, ông nhận ra hành nghề bồi bút, tuyên truyền lừa dối đồng bào là chuyện bất lương. Vì vậy ôâng Bình viết bài, cực lực lên án đảng VC dâng lãnh thổ và lãnh hải cho Tàu Cộng. Đồng thời, ông đã nêu lên ý kiến thành lập đảng chính trị 'đối trọng' với đảng CSVN. Có vậy thôi mà công an VC vu khống cho ông là 'gián điệp'. Sau hơn 18 tháng biệt giam, VC đem ông Nguyễn Vũ Bình ra tòa án. Tại đây, VC đã cho bọn côn đồ hành hung thân nhân của ông Bình và gây xáo trộn bên ngoài toà án, để ngăn chặn phóng viên báo chí đến phỏng vấn.

Hành động côn đồ này làm chúng tôi nhớ lại cuộc đối thoạt giữa công an VC và LS Lê Chí Quang --- trước ngày ông bị tống giam. Đọc đoạn văn do LS Quang thuật lại, quý vị sẽ thấy rõ sự thật trong thời XHCN: Bạo lực, 'luật rừng', 'giả nhân giả nghĩa' và thái độ xấc láo của 'quan quyền' VC đối với giới trí thức:

— 'Tao tha cho mày vì mày ốm yếu, chứ không tao đã bắt mày rồi. Nhưng tao cấm mày ra khỏi nhà'.

— 'Có văn bản pháp luật nào cấm tôi ra khỏi nhà không?'

— 'Tao không cần văn bản nào cả'.

— 'Vậy là văn bản miệng à?'

— 'Đúng. Miệng tao là pháp luật'.

— 'Vậy thì tôi vẫn cứ ra khỏi nhà nếu tôi muốn'.

— 'Tao sẽ bắt mày ngay nếu mày ra khỏi nhà, mày đừng thách tao'.

Qua những câu chuyện điển hình kể trên, ai cũng thấy quá khứ, hiện tại và tương lai, không bao giờ Cộng Sản chấp nhận cho giới Trí Thức hành xử theo đúng LƯƠNG TÂM , SỰ THẬT và KIẾN THỨC của họ. Ngược lại, Cộng Sản luôn luôn sử dụng Trí Thức như những công cụ --- bất chấp lương tâm, bất chấp sự thật và phải 'bóp méo kiến thức', để cúi đầu làm theo lệnh của 'Đảng'.

*

Thiết tưởng, những kinh nghiệm kể trên là những bài học vô cùng quý báu của các thế hệ Cha Anh, tích lũy từ năm 1945 đến nay để lại cho hậu thế mà các bạn trẻ --- trong cộng đồng tỵ nạn, đa số là chuyên viên Khoa Học Kỹ Thuật --- cần tìm hiểu và lưu tâm để 'ôn cố tri tân'.

Trở lại bản Nghị Quyết 36, chúng tôi nhận thấy, bên cạnh mưu đồ chiêu dụ giới Trí Thức, CSVN còn để lộ quỷ kế đầu độc trẻ thơ qua chương trình dạy Việt Ngữ ở hải ngoại.

Trẻ Thơ: Mục Tiêu Tuyên Truyền Lừa Bịp Của CSVN

Trong bản Nghị Quyết 36, CSVN giao công tác cho đồng đảng 'nằm vùng' ở hải ngoại:

'Tích cực đầu tư cho chương trình dạy và học tiếng Việt cho người Việt Nam ở nước ngoài, nhất là cho thế hệ trẻ. Xây dựng và hoàn chỉnh sách giáo khoa tiếng Việt cho kiều bào, cải tiến các chương trình dạy tiếng Việt trên vô tuyến truyền hình, đài phát thanh và qua mạng Internet.

Cử giáo viên dạy tiếng Việt tới những nơi có thể để giúp bà con học tiếng Việt. Tổ chức trại hè nói tiếng Việt cho thanh, thiếu niên người Việt Nam ở nước ngoài....'

Quả là 'chuyện lạ khó tin nhưng có thật'. Bộ Chính Trị VC ở Hà Nội, 'ngàn trùng xa cách' với cộng đồng tỵ nạn ở hải ngoại. Nhưng chúng lại lo liệu cho việc 'tổ chức trại hè nói tiếng Việt cho thanh, thiếu niên người Việt Nam ở nước ngoài'! Nhất là trong giai đoạn hiện thời, ở VN có quá nhiều chuyện khẩn trương, cần phải giải quyết như quốc nạn tham nhũng, hà hiếp lương dân; quốc nạn ma cô đĩ điếm, buôn bán thiếu nữ và trẻ thơ; quốc nạn HIV đang lan tràn từ Bắc vào Nam. Nhưng Bộ Chính Trị VC lại làm lơ, trong khi bầy trò 'tổ chức trại hè nói tiếng Việt'ở hải ngoại! Nếu không phải là chuyện 'giả nhân giả nghĩa' để tạo dựng cơ hội chiêu dụ giới trẻ và đầu độc trẻ thơ thì VC mưu đồ gì đây?

Đúng vậy: DIỆN bên ngoài là 'dạy tiếng Việt', là 'giữ gìn truyền thống văn hóa', là 'hướng về cội nguồn, dòng tộc, gắn bó với gia đình, quê hương' v.v Nhưng ĐIỂM bên trong là đầu độc trẻ thơ, tôn vinh bọn tội đồ của dân tộc là Hồ Chí Minh và đảng CSVN. **Giáo viên VC và tay sai đi từng bước. Khởi đầu là thầm kín, rỉ tai, dùng lời ngọt bùi; kế tiếp là nửa kín nửa hở trong lớp học; cuối cùng là công khai, cung cấp sách vở, tài liệu, dạy trẻ thơ hiểu sai lạc về chiến tranh VN (1945-1975) và cội nguồn người tỵ nạn VN ở hải ngoại.**

Chúng tôi còn nhớ, cách đây mấy năm, nhiều phụ huynh học sinh ở Bắc California đã phải dạy con em tiếng Việt tại nhà. Vì sau mấy tháng cho con em theo học lớp Việt Ngữ thì hỡi ơi! Tài liệu dạy tiếng Việt, nhưng lại viết sai tiếng Việt. Trầm trọng hơn cả là

những 'ngôn từ VC' như 'tàu sân bay', 'lính thủy đánh bộ', 'máy bay lên thẳng', 'sau ngày giải phóng', 'sau ngày cách mạng' và 'đi học tập cải tạo' v.v!!! Do đó, khi hỏi chuyện trẻ thơ, nhiều phụ huynh đã thở dài khi nhận ra lời nói của con em mình phảng phất luận điệu VC. Nên họ đã dứt khoát dạy con em tiếng Việt ở nhà, mặc dù kết quả không được như ý muốn, nhưng vẫn còn hơn cho con em theo học mấy lớp Việt Ngữ --- do VC hoặc tay sai quản trị.

Trong bản Nghị Quyết 36, có điều khôi hài là Bộ Chính Trị VC thích sử dụng hai chữ 'bà con' --- rất nhiều lần. Vì vậy, khi tiếp chuyện với mấy vị cao niên hồi cuối tuần vừa rồi, có vị cười châm biếm, nói với chúng tôi rằng:

"Trong cộng đồng VN tỵ nạn, không ai muốn nhận 'bà con' họ hàng với bọn phản dân hại nước, mà tên đầu xỏ hiện thời là Nông Đức Mạnh. Thiệt là thời buổi đảo điên, họ Nông này là ***'thằng mường thằng mán',*** *thuộc thành phần rất thiểu số ở miền rừng rú mà lại đứng đầu Bộ Chính Trị VC, nắm quyền sinh sát khối đại đa số 80 triệu người Việt mình. Chẳng lẽ tất cả mấy triệu đảng viên VC, bộ đội VC, công an VC 'mù loà trí tuệ' cả lũ hay sao mà không nhận thấy đó là điều sỉ nhục cho dân tộc VN và đất nước VN"?*

Nói cách khác là 'nhìn quốc sỉ không biết thẹn'. Lẽ dễ hiểu là từ nửa thế kỷ nay, CSVN đã gây ra quá nhiều tội ác với Tổ Quốc và Dân Tộc. Nhưng chúng vẫn trâng tráo, tự nhận là 'Yêu Nước', tự phong là 'Cách Mạng', tự tôn là có công 'Giải Phóng' đất nước! Trước bản chất gian manh và những tội ác tầy trời của chúng như vậy, liệu cộng đồng VN tỵ nạn ở hải ngoại, có thể tán thành lời kêu gọi 'đại đoàn kết toàn dân tộc' mà Bộ Chính Trị VC nêu lên trong Nghị Quyết 36, được không?

Chiêu Bài 'Đại Đoàn Kết Toàn Dân Tộc'

Trong Nghị Quyết 36, Bộ Chính Trị VC đã viết nguyên văn:

'Công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài cần thể hiện đầy đủ truyền thống đại đoàn kết toàn dân tộc.....'

Cụ thể hóa vấn đề đoàn kết thì không khác nào chuyện xây cất căn nhà. Điều quan trọng hàng đầu là việc lựa chọn vật liệu. Dĩ nhiên, không ai có thể xây cất căn nhà bằng gạch nát, bằng xi-măng hư, bằng gỗ mục, bằng ngói vỡ hay cốt sắt đã rỉ sét v.v.

Tương tự như thế, thành phần lương thiện trong xã hội, tất nhiên không thể nào 'đoàn kết' được với thành phần bất lương. Nói cách khác, dân chúng VN không thể nào đoàn kết được với thành phần phản dân hại nước như đảng CSVN. Quý vị nào còn hoài nghi, xin quý vị hãy kiểm chứng và suy ngẫm thử xem. Trên lý thuyết cũng như trên thực tế, CSVN và Dân Tộc VN là thái cực đối nghịch:

Một bên vô thần; một bên hữu thần. Một bên tin là dòng giống loài khỉ; một bên tin là dòng giống Lạc-Hồng.

Một bên phụng sự Tổ Quốc XHCN Mác-Lênin và *'thờ Mao chủ tịch, thờ Stalin bất diệt';* một bên phụng sự Tổ Quốc VN và thờ vua Hùng Vương cùng các Anh Hùng Dân Tộc.

Một bên độc tài đảng trị và dùng cứu cánh để biện minh cho những quỷ kế gian manh; một bên yêu chuộng Dân Chủ Tự Do và mọi việc đều hướng đến lòng nhân ái cùng lẽ công bằng.

Rõ ràng như ban ngày: Bản chất, phương tiện và cứu cánh, đảng CSVN hoàn toàn đối nghịch với truyền thống của dân tộc. Vậy mà chúng vẫn trâng tráo, 'giả nhân giả nghĩa' hô hào, *'thể hiện đầy đủ truyền thống đại đoàn kết toàn dân tộc'*. Chúng tôi xin nên lên 4 điểm sơ đẳng:

1- Theo đúng Truyền Thống VN không bao giờ đại khối Quốc Dân lại có thể đoàn kết được với tập đoàn tội đồ của dân tộc: Ròng rã 30 năm chiến tranh máu lửa 1945-1975, CSVN đã sử dụng núi xương sông máu của Dân Tộc VN để áp đặt Chuyên Chính Vô Sản Mác-Lênin tại VN. Để bây giờ, chúng lại phải cúi đầu đi theo 'Kinh Tế Thị Trường' của chủ nghĩa Tư Bản và trở thành các nhà Tư Bản Đỏ.

2- Theo đúng Truyền Thống VN không bao giờ đại khối Quốc Dân lại có thể đoàn kết được với thành phần dã man, độc ác: Trong chính sách 'Cải Cách Ruộng Đất', CSVN đã xách động dân nghèo đấu tố ông bà, cha mẹ và xông vào các nhà địa chủ, cướp của giết người.

3- Theo đúng Truyền Thống VN, không bao giờ đại khối Quốc Dân lại có thể đoàn kết được với thành phần phản bội Tổ Quốc: Hai lần, CSVN đã dâng lãnh thổ và lãnh hải cho Tàu Cộng.

4- Theo đúng Truyền Thống VN, không bao giờ đại khối Quốc Dân lại có thể đoàn kết được với thành phần 'Trời không dung Đất không tha': CSVN đã đầy đọa hàng trăm ngàn người sống trong 'ngục tù cải tạo' sau Tháng Tư Đen 1975 và 'đào mồ cuốc mả' hàng trăm ngàn ngàn người chết trong các Nghĩa Trang Quân Đội VNCH.

Tuy nhiên, với lòng bao dung trời biển của đại khối Quốc Dân --- theo đúng Truyền Thống VN --- **NẾU bộ Chính Trị VC muốn đoàn kết THỰC SỰ thì điều kiện tiên quyết là phải HOÀN LƯƠNG. Có nghĩa là đảng CSVN hãy noi gương mẫu quốc Liên-Sô và các nước Cộng Sản Đông Âu, buông dao đồ tể Mác-Lênin, trở về với Chính Nghĩa Quốc Gia Dân Tộc.**

Thế nhưng, đảng giặc vẫn trâng tráo, ban hành 'Nghị Quyết 36 Cách Giả Nhân Giả Nghĩa', kêu gọi 'đại đoàn kết toàn dân tộc' --- dưới lá cớ Đỏ Sao Vàng đẫm máu lương dân. Hiển hiện, đó chỉ là mưu đồ 'lừa già dối trẻ' để vơ vét Đô-La và khống chế cộng đồng VN tỵ nạn. Ắt hẳn, chỉ có thành phần 'vong ân bội nghĩa' ở hải ngoại, 'theo voi ăn bã mía' --- trọng tiền bạc hơn Chính Nghĩa, trọng tiền bạc hơn Tình Đồng Bào, trọng tiền bạc hơn Danh Dự của bản thân và gia đình mình --- thì mới trâng tráo, tán thành chiêu bài 'hòa giải hòa hợp' hay hưởng ứng lời kêu gọi 'Đại Đoàn Kết Toàn Dân Tộc' của đảng giặc gian manh VC.

San Jose 19-5-04
Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)
Thảm trạng buôn bán trẻ em trong ổ mãi dâm.

15

Sau 33 Năm Quốc Hận

VC Vẫn Duy Trì Quỷ Kế 'Bần Cùng Hóa' Miền Tây Nam Phần

Trần Quốc Kháng

VC thường xuyên nói như VẸM. Nào là *"chống tham nhũng"*. Nào là *"xoá đói giảm nghèo"*. Nào là *"bài trừ tệ trạng mãi dâm"* v.v. Thế nhưng, hàng chục năm đã trôi qua:

"Diệt tham nhũng" thì THAM NHŨNG vẫn 'trơ như đá vững như đồng'.

"Xoá đói giảm nghèo" thì ĐÓI không thể xoá, NGHÈO không thể giảm. Ngược lại, cả hai đều gia tăng mãnh liệt.

"Bài trừ tệ trạng mãi dâm" thì tệ trạng ấy, vẫn ***"tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc theo định hướng Xã Hội Chủ Nghĩa".***

Có nghĩa là trong thời VC, từ Bắc vào Nam rồi lan tràn sang nhiều nơi trên thế giới: Bên Cao Miên, bên Đài Loan, ở Singapore, ở Đại Hàn, hoặc Tàu Cộng, tổng cộng hiện thời có hàng trăm ngàn,

hay cả triệu thiếu nữ và trẻ em VN, sa vào tệ đoan mãi dâm, hay nô lệ tình dục.

Nói khái quát thì phía đại khối dân chúng, nhất là đồng bào ở vùng thôn quê, càng ngày càng lún sâu vào thảm cảnh lầm than nghèo khổ, *"làm ngày chưa đủ, tranh thủ làm đêm"*, nhưng cơm không đủ ăn, áo không đủ mặc. Trong khi ấy thì phía đảng viên VC, nhất là bọn cán bộ cao cấp thì 'tiền rừng bạc biển', càng ngày càng giầu thêm.

Liên tiếp hàng chục năm đã trôi qua, đại khối dân chúng đều là chứng nhân và nạn nhân: Cán bộ VC từ trung ương đến địa phương, lớn tham nhũng lớn, nhỏ tham nhũng nhỏ.

Nhiều nguồn tin khả tín cho hay, hiện thời có khoảng 300 đảng viên VC cao cấp là triệu phú, hay tỷ phú Đô-La Mỹ --- gởi tiền ở ngân hàng ngoại quốc. Chẳng hạn như Lê Đức Anh có trên 2 tỷ Đô-La Mỹ và 7 tấn vàng; Đỗ Mười có khoảng 2 tỷ Đô-La Mỹ; Trần Đức Lương có trên 2 tỷ Đô-La Mỹ; Phạm Văn Trà 2 tỷ Đô-La Mỹ và 3 tấn vàng; Phan Văn Khải có khoảng 2 tỷ Đô-La Mỹ. Chính hắn đã bỏ vốn ra xây cất khu du lịch Đại Nam ở tỉnh Bình Dương --- với ngân khoảng dự trù là 3 ngàn tỷ đồng VC.

Nhìn lại quá khứ thì đại đa số đảng viên VC đều xuất thân từ thành phần vô sản, nếu không ăn cắp công quỹ, nếu không ăn cướp của dân, nếu không hối mại quyền thế, nếu không bán rẻ tài nguyên của đất nước thì lấy tiền ở đâu ra mà chúng trở thành tỷ phú Đô-La?

Vì không thể nào che đậy được tệ trạng 'sâu dân mọt nước' và xã hội bất công phi lý, hồi tháng 4 năm 2008, cựu thủ tướng VC là Võ Văn Kiệt đành phải tung ra lá 'thư ngỏ'. Bên ngoài, gã phê phán nặng nề chính sách phát triển kinh tế của 'Nhà Nước' hiện nay --- khiến cho đồng bào lầm, nghèo khổ. Nhưng bên trong, gã có chủ ý giúp đồng đảng, xoa dịu nỗi phẫn uất của dân chúng.

Dù sao, chúng tôi không muốn đôi co với VẸM --- Võ Văn Kiệt. Vì trọng tâm của bài viết --- như đã nêu lên: Tại sao miền Tây Nam Phần, xưa kia trù phú, nay trở thành nơi NGHÈO KHỔ KHẮC NGHIỆT NHẤT NƯỚC, khiến muôn vàn thiếu nữ và trẻ em sa vào thảm cảnh đoạn trường? Phải chăng, **VC vẫn duy trì qủy kế 'Bần Cùng Hóa' miền Tây để triệt hạ ý chí đấu tranh của khối đồng bào Hoà Hảo và Cao Đài trong vùng này?**

Chúng tôi sẽ lần lượt tiến sâu vào chi tiết qua 3 tiểu mục: Miền Tây Nam Phần Xưa Và Nay; Tại Sao Kinh Tế Miền Tây Suy Thoái; và Quỷ Kế "Bần Cùng Hoá' Miền Tây.

Miền Tây Nam Phần Xưa Và Nay

Hầu như ai cũng biết, miền Tây Nam phần, tức là vùng đồng bằng sông Cửu Long, bao gồm các tỉnh như Bạc Liêu, Cần Thơ, Sóc Trang, An Giang, Đồng Tháp, Vĩnh Long, Kiên Giang, Tiền Giang v.v... là nơi trù phú. Nhờ ruộng đất phì nhiêu, sông ngòi chằng chịt, nên quanh năm lúa gạo, hoa quả và tôm cá dưa thừa,

đời sống của dân cư an nhàn, hầu như không có ai phải bận tâm về vấn đề sinh kế.

Thế nhưng, từ khi đất nước sa vào ách đô hộ Mác-Lênin thì miền Tây trở thành nơi nghèo khổ, lầm than nhất nước. Tiến Sĩ Trần Ngọc Thêm, giáo sư trường Đại Học Khoa Học Xã Hội và Nhân Văn thành phố Sài Gòn, cũng có cùng nhận định qua lời phát biểu khi phóng viên Phương Anh của đài RFA phỏng vấn hôm 30-1-2008:

"Cùng là đồng bằng cả, mà miền Tây, trước thì giầu có như thế mà nay lại tụt lùi thì không chấp nhận được. Trước mắt là phải làm thay đổi cơ bản về kinh tế để cho miền Tây Nam Bộ không quá thua kém các vùng miền đồng bằng khác trong cả nước".

Sau khi thăm hỏi các 'cô dâu VN' để kiểm chứng với những nguồn tin khả tín --- trên mạng lưới điện toán – thì ai cũng thấy, đại đa số thiếu nữ đi lấy chồng ngoại quốc đều xuất phát từ miền Tây Nam phần. Lý do chính yếu là cuộc sống quá nghèo khổ đến độ khắc nghiệt.

Vì vậy, giấc mơ thông thường của đa số thiếu nữ miền Tây khi xưa là được lên xe hoa cùng với ý chung nhân ở địa phương không còn nữa. Ngược lại, trong thời giặc Cộng thì đa số thiếu nữ chỉ dám mơ ước, được trở thành là 'vợ non, bồ nhí', hay 'nàng hầu' của 'ông già dê' nào đó để có tiền giúp gia đình. Thứ đến là được 'trúng tuyển' qua kỳ thi 'khám xét cơ thể' để thoát khỏi cảnh nghèo khổ lần than trong thời VC --- mặc dù, ra nước ngoài, 'người chồng' bất xứng thế nào chăng nữa cũng đành lòng.

*Em tôi đi lấy chồng **ĐÀI***
***LOAN** đi khắp xóm ai ai cũng mừng*
*Chị tôi phải lấy chồng **TRUNG***
***HOA** tàn nhị héo mịt mùng phương xa*
*Còn tôi lấy được chồng **HOA***
***KỲ** như con chó nhẩy qua hàng rào*

Đó là mấy câu 'ca dao', xuất phát ở miền Tây Nam Phần, được phổ biến qua làn sóng phát thanh AM 1430 ở Bắc California. Khi vừa mới nghe, thể nào cũng người mỉm cười, cho đó là chuyện 'vui mừng' của mấy nàng dâu 'đi lấy chồng nước ngoài'. Nhưng khi tìm hiểu kỹ càng thì ai cũng thấy, đó là thảm cảnh đoạn trường của hàng chục ngàn thiếu nữ hiện nay.

(Photo courtesy Google Image search)

Thật sự, các cô dâu đạt được hạnh phúc --- với người chồng ngoại quốc --- là thành phần hiếm hoi. Ngược lại, đại đa số sa vào thảm trạng nô lệ tình dục, hoặc bị 'bán qua bán lại' cho các ổ mãi dâm. Chỉ vì quá nghèo khổ, nên các 'nạn nhân' đành phải 'bán thân gởi phận' ở nơi 'đất

khách quê người', ngõ hầu kiếm được 'chút tiền còm' --- khoảng một vài ngàn Đô-La là tối đa --- để giúp cha mẹ.

Trước đây, trong bài viết 'Bần Cùng Sinh Đạo Tặc, Hay Đạo Tặc Sinh Bần Cùng', chúng tôi đã viết về thảm trạng của thiếu nữ VN:

Điển hình là vụ **'193 Cô Dâu VN Bị Ép Buộc Phải Cởi Truồng'** đứng xếp hàng trong khách sạn, chờ các 'chàng rể' người Đại Hàn 'xem xét cơ thể', để được họ tuyển lựa, mua về nước 'làm vợ'. Nhưng sự thực là làm nô lệ tình dục và nô lệ lao công hay đầy tớ trong nhà.

Điển hình là bên Hàn Quốc, tờ Chosun đăng bài 'Các Trinh Nữ VN Đến Hàn Quốc' với hậu ý quảng cáo 'sản phẩm, thiếu nữ 'Made In VN' của bọn buôn bán nô lệ tình dục --- trá hình là dịch dụ 'mai mối hôn nhân':

"Trên màn hình lần lượt xuất hiện 150 cô gái VN đeo số báo danh trên ngực. Ống kính quay từ gương mặt rồi đến toàn thân và cứ lặp lại nhiều lần".

Điển hình là các cơ quan truyền thông bên Đài Bắc, rầm rộ quảng cáo chuyện mua bán 'trinh nữ VN' -- còn tồi tệ hơn chuyện bán nô lệ thời xa xưa. Trong bản tin của tờ Việt Báo ngày 15-3-06, có đoạn đã viết:

"Chỉ cần 200 nghìn [tiền đài Loan], lấy về trong vòng 3 tháng. Bảm bảo 4 điều: Còn trinh nguyên; lấy [vốn] về trong vòng 3 tháng; không tăng giá; trong 1 năm, nếu bỏ trốn sẽ đền 1 người [1 cô gái khác].

"Cũng có những kẻ lấy vợ để vừa thỏa mãn sinh lý vừa có thêm 1 người ở đợ phục vụ cho cả gia đình. Truyền hình Đài Loan đã có lần đưa ra trường hợp: cả làng hơn 30 người đàn ông lấy 1 cô. Đây là 1 dịch vụ đang được khai thác bởi những gia đình trung lưu có người thân bị tật nguyền: tại Đài Loan, mướn 1 người đến chăm sóc kẻ bị tật nguyền tốn khoảng 2000 đô 1 tháng. Chỉ cần bỏ ra 6000, họ có thể huề vốn trong 3 tháng và sau đó vừa có người hầu hạ suốt đời vừa có người thỏa mãn nhu cầu sinh lý."

Thật ra, đó chỉ là phần rất nhỏ bé như hạt cát bên bờ 'bể khổ' của đồng bào VN sau năm 1975 --- đảng giặc VC gọi là 'sau giải phóng'.

Đồng ý, dưới ách độ hộ Mác-Lênin thì đại khối dân chúng cả nước, nhất là các vùng đồng quê, đều nghèo khổ lầm than. Thế nhưng, tại sao miền Tây Nam Phần, xưa kia trù phú, nay trở thành là nơi nghèo khổ đến độ khắc nghiệt nhất nước?

Trong cuộc phỏng vấn nêu trên, GS Thêm nêu lên ba lý do thúc đẩy các thiếu nữ miền Tây phải lấy chồng nước ngoài là: Nghèo Khổ; Dân Trí thấp kém [ít học hay thất học] và Văn Hoá [ở miền Tây khác biệt].

"Vì quá nghèo khổ, cộng thêm với văn hoá miền [Tây], nên các gia đình dễ dàng cho con gái lấy chồng ngoại quốc, nhất là Hàn Quốc và Đài Loan, bất chấp những khuyến cáo từ bên ngoài".

Tại Sao Kinh Tế Miền Tây Suy Thoái?

Mặc dù, ông Thêm không dám nêu lên, đâu là nguyên nhân sâu xa, làm cho kinh tế miền Tây suy thoái --- khiến đời sống của dân cư trong vùng, càng ngày càng nghèo khổ hơn trước. Nhưng khi ông nêu lên phương pháp giải quyết thảm trạng nêu trên thì ai cũng có thể, nhìn thấy 'bóng ma VC' trong cơn đen tối ở miền Tây Nam Phần:

"Phải giải quyết về hệ thống giao thông, vì muốn phát triển công nghiệp thì phải có giao thông, giao thông đường bộ phải làm một cách bài bản hơn, phải có đường sắt, phải có nhiều sân bay vào đây.

Trong khi từ miền Trung trở ra Bắc thì hầu như mọi tỉnh đều có sân bay, còn ở đây thì cả một vùng miền Tây Nam Bộ mà bây giờ chỉ đang chuẩn bị một sân bay Cần Thơ thôi, không có giao thông nào hết & Thứ hai, là phải đưa công nghiệp vào. Hiện nay hầu như không có công nghiệp nào đáng kể cả."

Nói cách khác là sau 33 năm 'kiến thiết đất nước", cả vùng miền Tây rộng lớn nhưng không hề có sân bay [dân sự], xa lộ, đường sắt hay công nghiệp nào. Điều này chứng tỏ, đảng giặc VC, có ý đồ thâm độc, cố tình làm cho nền kinh tế vùng này suy thoái.

Đúng là như vậy. Có bốn yếu tố quan trọng giúp cho kinh tế phát triển, đó là: **Giao Thông** [xa lộ, máy bay v.v]; **Đầu Tư** [chủ nhân bỏ vốn, mở xí nghiệp, mở cơ sở thương mại v.v.]; **Tài Nguyên** [ruộng đất phì nhiêu, thuỷ sản hay các mỏ khoáng sản v.v] và **Nhân Lực** [chuyên nghiệp và lao công]. Chẳng lẽ, trong thời giặc Cộng, các Tiến Sĩ Kinh Tế hay các chuyên viên Thiết Kế, không biết mấy điều sơ đẳng như vậy hay sao? Mặc dù, nền giáo dục thời VC tồi tệ quá mức, nhưng chúng tôi vẫn KHÔNG nghĩ, tất cả các "Tiến Sĩ" đều là 'Tiến Sĩ giấy ĐEN', hay "Tiến Sĩ Giấy ĐỎ' --- khả năng yếu kém, nhưng nhờ thế lực đảng giặc Cờ ĐỎ, hay nhờ 'xã hội ĐEN', 'dâng tiền dâng tình', để có bằng cấp (1) .

Vậy thì rõ ràng như ban ngày, trong khi các tỉnh ở vùng đồng bằng khác thì có sân bay rộng lớn, có hệ thống xa lộ tốt, có nhiều công nghiệp dựng lên. **Duy nhất, chỉ có vùng miền Tây Nam Phần là không! "Còn ai trồng khoai đất này' ngoài thủ đoạn thâm độc của đảng giặc VC.**

Quỷ Kế "Bần Cùng Hoá' Miền Tây Nam Phần

Đảng giặc VC rất lo ngại, đa số dân cư ở niềm Tây Nam Phần --- theo đạo Hoà Hảo và đạo Cao Đài --- có tinh thần chống Cộng quyết liệt. Nên chúng sử dụng nhiều thủ đoạn gian manh để triệt hạ ý chí đấu tranh của đồng bào trong vùng này.

Nhiều độc giả cao niên còn nhớ, qua phần mở đầu của bài "Quyết Rút Cà Sa", Đức Huỳnh Phú Sổ --- người sáng lập và lãnh

đạo khối Phật Giáo Hoà Hảo --- đã biểu lộ rõ ràng tinh thần đấu tranh cao độ, hoàn toàn vì dân vì nước của Ngài:

Thấy dân thấy nước nghĩ mà đau
Quyết rứt cà sa khoác chiến bào
Đuổi bọn xâm lăng, gìn đất nước
Ngọn cờ độc lập phất phơ cao

Vì vậy, Hồ Chí Minh đã ra lệnh cho đồng đảng, thủ tiêu Đức Huỳnh Phú Sổ năm 1947. Mặc dù Ngài đã khuất, nhưng ý chí đấu tranh của Ngài, vẫn còn tiềm ẩn trong tâm trí của khối tín đồ Hoà Hảo.

Do đó, khi thi hành quỷ kế 'Bần Cùng Hoá' miền Tây Nam Phần, VC tin rằng chúng sẽ đạt được 3 mục tiêu chính yếu:

1- Ngày cũng như đêm, ai cũng phải bận tâm vì sinh kế, thời giờ đâu mà lo chuyện tranh đấu.

2- Vì sinh kế, dân cư trong vùng đành chấp nhận cuộc sống ly hương --- đa số là thanh niên và thiếu nữ --- phải đi nơi khác kiếm việc làm. Tất nhiên, 'lực lượng Hoà Hảo và Cao Đài' bị phân tán mỏng, hay tan rã.

3- 'Cho đói thì nói mới nghe'. Đó là chính sách 'cai trị bằng bao tử'. Khi thi hành quỷ kế này thì thể nào cũng có thiểu số 'đạo hữu' cũ, 'trờ cờ đón gió' hoạt động cho "đảng ta". Do đó, chuyện gây phân gây hoá, hay chia để trị, rất dễ dàng xẩy ra.

Hồi "Tháng Tư Đen" năm 2007, trong bài "Vietnam has become the land of "jungle law", sau khi tác giả Charles Tran nêu lên thảm trạng buôn người ở miền Tây và dân chúng trong vùng bị VC đè nén, có đoạn đã viết nguyên văn:

"Reports indicate that government expenditures for education, public heath, highway construction, economic development etc. for provinces in the Mekong Delta are very inadequate and disproportionately less than those for the Central and Northern provinces. Moreover, residents in Mekong Delta are subject to higher tax and local administration fees."

Lược dịch: *"Nhiều nguồn tin cho thấy, ngân khoản của Nhà Nước VC dành cho vùng đồng bằng sông Cửu Long, trong các lãnh vực Y Tế, Giáo Dục, Xây Cất xa lộ và Phát Triển Kinh Tế v.v. quá ư là thiếu hụt và thua xa các tỉnh ở miền Trung và miền Bắc. Không những thế, dân cư trong vùng còn bị đánh thuế cao hơn và chịu quá nhiều lệ phí cho 'quan quyền VC' ở địa phương."*

Đồng thời, dân cư miền Tây còn cho biết, ruộng đất ở địa phương hiện thời đều nằm trong tay bọn 'cường hào ác bá ĐỎ' cai quản. Chúng thu tô quá nặng, khiến đời sống nông dân cơ cực, hầu như gia đình nào cũng sa vào cảnh nghèo khổ khắc nghiệt. Hệ quả trực tiếp là trẻ em miền Tây bỏ học --- nhiều nhất nước. Thiếu nữ miền Tây phải 'bán thân gởi phận' ở các nơi 'xứ lạ quê người' --- đứng hàng đầu. Thậm chí, nhiều nạn nhân quá nghèo thì bị bọn con buôn bất chính dụ dỗ sang Tàu Cộng, bán thận, hay bộ phận khác --- trong cơ thể --- cho nhà thương!

Hôm 24-4-2008 vừa rồi, toà đại sứ Hoa Kỳ kết thúc bản báo cáo dài 9 trang, cảnh giác thảm trạng buôn bán em bé VN lan tràn

khắp nơi. Bọn con buôn đi lùng kiếm mua các em bé trong vùng thôn quê nghèo khổ, hay các bệnh viện bán hài nhi để cung cấp cho các cơ quan 'từ thiện' ở VN --- do cán bộ VC điều khiển. Nơi đây, người ngoại quốc có nhân từ, đến nhận trẻ thơ về nước làm con nuôi.

Nhờ vậy, bọn buôn bán trẻ em 'phát tài'. Nhờ vậy, cán bộ và công an VC ở địa phương nhận được tiền hối mại quyền thế. Nhờ vậy, Nhà Nước VC nhận được nhiều tiền viện trợ nhân đạo để bỏ vào 'túi tham không đáy'.

Hệ quả là con số trẻ thơ miền Tây Nam phần --- vùng nghèo khổ khắc nghiệt nhất nước --- ắt hẳn phải đứng đầu trong bản thống kế của thảm trạng nêu trên.

Thiết tưởng, từng ấy chứng cớ cũng đủ, giúp cho vấn đề miền Tây được sáng tỏ. **Làm sao đảng giặc VC có thể chối cãi trước thủ đoạn thâm độc 'cai trị bằng bao tử' để triệt hạ ý chí đấu tranh của khối đồng bào Hoà Hảo và Cao Đài ở miền Tây?** Nói cách khác là VC vẫn duy trì quỷ kế 'Bần Cùng Hoá' dân chúng miền Tây. Thế mà chúng vẫn 'già mồm' nói như VẸM, kêu gọi gia tăng nỗ lực, 'Xoá Đói Giảm Nghèo'!

Trần Quốc Kháng
Tháng Tư Đen 2008

---

(1) Trong bài "Ông Tiến Sĩ Giấy", cụ Nguyễn Khuyến đã viết:
Cũng cờ, cũng biển, cũng cân đai
Cũng gọi ông Nghè có kém ai
……
Ghế chéo, lọng xanh, ngồi bảnh-choẹ
Nghĩ rằng đồ thật, hoá đồ chơi".

(Photo courtesy Google Image search)
Thi hành chủ trương 'Bạo Lực Cánh Mạng' của Hồ Chí Minh, quân KHỦNG BỐ VC ở Huế, hồi 'Tết Mậu Thân 1968 đã nổi lên, sát hại khoảng gần 7000 nạn nhân.

16

Lầm Lỗi Cá Nhân Và Tội Ác Của Cả Chế Độ

Trần Quốc Kháng

LTG: *Hồi đầu tháng 5-2008 vừa qua, đài BBC lại 'đánh trống khua chiêng' om xòm về vụ thảm sát ở Mỹ Lai. Trên trang nhà 'www.bbc.co.uk/vietnamese', họ đã viết 'theo định hướng XHCN' với hậu ý bôi nhọ Quân Đội Hoa Kỳ:*

"Vụ thảm sát và hãm hiếp của quân lính Hoa Kỳ ở Mỹ Lai ngày 16/3/1968 đã cướp đi sinh mạng của 504 thường dân".

Bất chấp mức độ đúng sai của bài báo ấy như thế nào, khi hỏi ngược lại, 'còn phía VC thì sao', ắt hẳn bọn Vẹm 'nằm vùng' — trong đài BBC — sẽ 'toát mồ hôi', tìm cách lấm liếm.

Lẽ dễ hiểu là trong 30 năm chiến (1945-1975), đảng giặc VC đã áp dụng sách lược "Chiến Tranh Nhân Dân" của Tàu Cộng. Ở những nơi VC kiểm soát, chúng đã ép buộc tất cả bô lão, trẻ em, thanh niên cùng thiếu nữ đều phải tham gia công tác "đánh Pháp" hay "chống Mỹ cứu nước" — chẳng hạn như phụ giúp với "anh em du kích", đào hầm chông, trôn mìn, gài bẫy, phá đường, đắp ụ... và rải truyền đơn. Nếu chẳng may, trẻ em, bô lão hay phụ nữ, bị bắn chết khi thi hành công tác "kháng chiến" thì phía Pháp, phía Mỹ, hay phía VC là thủ phạm tội ác chiến tranh?

Mời quý vị đọc bài viết phía dưới. Vì bài được viết từ năm 2001, nên 'phần thời sự" có thể mất 'thời gian tính', nhưng phần cốt lõi — phía nào can trọng tội — không có gì thay đổi.

*

Dư luận hiện thời đang bàn tán xôn xao về thảm cảnh ở ấp Thanh Phong cách đây 32 năm. Câu chuyện trở nên sôi nổi ngay sau khi cựu nghị sĩ Bob Kerry tiết lộ, trong cuộc hành quân truy lùng VC năm 1969, toán "Người Nhái" (Navy Seal Unit) do ông chỉ huy, đã làm cho 20 thường dân thiệt mạng. Hầu hết nạn nhân đều là đàn bà và trẻ thơ.

Trước thảm cảnh này, ai có lương tri cũng cảm thấy ngậm ngùi, xót xa cho thân phận VN, một quốc gia nhược tiểu, ròng rã nửa thế kỷ nay sa vào bể khổ, vẫn chưa chấm dứt: Chiến tranh máu lửa, ngục tù "cải tạo", thảm cảnh vượt biển... và thảm trạng nghèo khổ triền miên.

Đâu là nguyên nhân sâu xa, gây nên thảm cảnh ở ấp Thanh Phong? Đó là lầm lỗi cá nhân của ông Bob Kerry? Hay đó là 'chính sách' của Hoa Kỳ đã gây nên tội ác?

Dù sao, ông Bob Kerry đã tỏ ý ân hận. Chính phủ Hoa Kỳ cần tiến hành cuộc điều tra, đưa sự việc ra ánh sáng công lý. Chúng tôi nhận thấy, về phía Hoa Kỳ thì từ trước đến nay, bất cứ quân nhân nào, trong khi thi hành nhiệm vụ mà gây thiệt hại đến sinh mạng của dân chúng, đều bị đem ra toà án, phán xét công minh. Điển hình là Trung uý William Calley với vụ ngộ sát ở Mỹ Lai năm 1968.

Còn phía Cộng Sản VN thì sao? Có lần nào chúng tỏ ý ân hận về việc áp dụng chiến thuật "Du Kích", ẩn núp trong vùng đông dân cư, sử dụng đàn bà, trẻ thơ làm "hàng rào" ngăn cản việc tiến quân của Hoa Kỳ và VNCH? Mỗi khi có giao tranh, dân chúng bị thiệt mạng thì đội ngũ tuyên truyền của VC lại đổ vạ cho Hoa Kỳ hoặc VNCH "giết hại dân chúng VN".

Đó là chiến lược gây căm thù "Mỹ Ngụy" do VC chủ xướng, với chủ đích làm cho dư luận trong và ngoài nước, ác cảm với Hoa Kỳ và VNCH. Thảm cảnh ở ấp Thanh Phong và ở Mỹ Lai là 2 trường hợp điển hình.

Cho đến bây giờ, 26 năm chiến tranh chấm dứt, khi được tin ông Bob Kerry thuật lại thảm cảnh thì VC mừng rỡ. Chúng cho đội ngũ tuyên truyền khai thác thảm cảnh này để tố cáo "tội ác Mỹ Ngụy". Qua các tờ Tuổi Trẻ, Người Lao Động... và mạng lưới điện toán toàn cầu, ông Bob Kerry bị tấn công tới tấp.

Trong khi đó, phát ngôn viên giặc Cộng là Phan Thuý Thanh cũng chụp lấy cơ hội, kêu gọi Hoa Kỳ "hàn gắn lại vết thương chiến tranh". Nói nôm na là VC muốn moi tiền viện trợ nhân đạo và cầu van Hoa Kỳ ban cho quy chế Tối Huệ Quốc.

Tồi tệ hơn nữa là VC vẫn tiếp tục, bôi nhọ Hoa Kỳ và VNCH. Điển hình là ở Tacoma Community College và nhiều nơi khác, VC đã cho tay sai, thi hành công tác đầu độc các thế hệ trẻ qua việc trình chiếu hình ảnh về vụ thảm sát ở Mỹ Lai, về vụ "cô bé" Kim Phúc bị bom Napalm ở Trảng Lớn năm 1972... và việc Tướng Loan bắn vào đầu tên cán binh VC trong trận Mậu Thân 1968!

Với chủ đề "SO SÁNH LẦM LỖI CÁ NHÂN VỚI TỘI ÁC CỦA CHẾ ĐỘ ", chúng tôi sẽ lần lượt tiến sâu vào chi tiết qua 3 tiểu đề: Thứ nhất là "So Sánh Lầm Lỗi Cá Nhân Với Tội ác Của Chế độ". Thứ 2 là "Cuộc Thảm Sát Ở Mỹ Lai". Thứ 3 là “Phần Phán Xét Của Độc Giả”.

So Sánh Lỗi Lầm Cá Nhân Với Tội ác Của Chế độ

Hiển hiện, từ vụ thảm sát ở Mỹ Lai, qua vụ "cô bé" Kim Phúc bị bom Napalm ở Trảng Lớn năm 1972, đến vụ Tướng Nguyễn Loan bắn vào đầu tên cán binh VC năm 1968, rồi thảm cảnh ở ấp Thanh Phong năm 1969 đều là lầm lỗi, do một số cá nhân gây ra. Đó là tai vạ thông thường xẩy ra trong chiến tranh và dứt khoát, không phản ảnh đường lối của Hoa Kỳ hoặc VNCH.

Ngược lại, chúng ta thử đặt vấn đề về những việc CSVN cho cán bộ thi hành sách lược "Cải Cách Ruộng Đất" ở miền Bắc; "Đánh Tư Sản" ở miền Nam; khủng bố hoặc ám sát; đeo đuổi cuộc "Chiến Tranh Nhân Dân" — ép buộc toàn dân kháng chiến từ 1945 đến 1975; áp dụng chiến thuật "Du Kích và "Gây Căm Thù", qua việc cho cán binh ẩn núp trong khu đông dân cư hay "đóng chốt" nơi nhà thờ, đền chùa để tấn công quân đi Hoa Kỳ và VNCH. Đây có phải là tội ác của chế độ Cộng Sản hay không?

Trở về thảm cảnh ở ấp Thanh Phong thì đêm 25.2.1969, trong khi hành quân truy lùng VC, toán "Người Nhái" do ông Bob Kerry chỉ huy, đã bị VC núp trong ấp bắn ra. Dĩ nhiên, phản ứng tức khắc của họ là bắn lại về hướng địch quân từ ấp Thanh Phong. Ông Bob Kerry kể lại rằng:

"Chúng tôi đã bắn lại VC. Nhưng sau khi ngưng tiếng súng thì chúng tôi nhận thấy, mình đã giết đàn bà, trẻ em và ông già. Đó không phải là một chiến công. Đó là một thảm kịch"!

Chúng tôi xin nêu lên mấy vấn đề như sau:

Cộng Sản có áp dụng chiến thuật Du Kích, cho cán binh ẩn núp trong ấp Thanh Phong hay không? Nếu toán "Người Nhái" Hoa Kỳ phạm tội "giết hại dân chúng VN" thì CSVN phạm tội gì đối với "đồng bào rut thịt" của họ?

Thứ đến, ngoại trừ VC, không ai có thể cả quyết, sau khi ngưng tiếng súng, chỉ có đàn bà và trẻ thơ bị thiệt mạng. Vì lẽ, trước VC rút lui, chúng đã mang tất cả thương binh và xác chết của đồng đội đi nơi khác. Hơn nữa, nam và nữ du kích VC, nhiều khi có cả trẻ em 12, 13 tuổi, mặc quần áo như thường dân, trong lúc giao tranh, nếu bị bắn hạ thì đồng đi của họ chỉ cần tháo gỡ vũ khí ra khỏi xác chết, ném xuống đường mương chẳng hạn, là họ biến thành "đàn bà và trẻ em vô tội" đã bị binh lính Mỹ sát hại!!!

Qua bản tin của CBS ngày 30.4.01, ai có kinh nghiệm về "cò mồi" VC (được móc nối, mua chuộc và mới lời để "nói như vẹm") thì không thể nào tin tưởng vào lời khai của 3 "chứng nhân" Bùi Thị Lượm, Phạm Thị Lành và Gerhard Klenn. Họ cáo buộc toán "Người Nhái" đã tập trung đàn bà và trẻ con để bắn chết tập thể. Nhưng ông Bob Kerry đã cả quyết bảo rằng:

"Không lần nào ông ra lệnh cho tập trung dân làng và bắn họ chết. Toán Người Nhái cũng không moi ruột và cắt đầu người nào".

Người ta tin là ông Bob Kerry nói đúng sự thật. Vì lẽ, Hoa Kỳ là xứ văn minh và thượng tôn pháp luật, nên toán "Người Nhái" Mỹ, không thể nào lại có hành đng man rợ và phạm pháp như cắt đầu, moi ruột, hoặc chém giết tập thể.

Cuộc Thảm Sát Ở Mỹ Lai

Sang chuyện kế tiếp là cuộc thảm sát ở Mỹ Lai năm 1968. Hẳn quý vị còn nhớ, thảm cảnh xẩy ra năm 1968. Nhưng mãi đến 1998, Lục Quân Hoa Kỳ mới ban thưởng huân trương cho 3 quân nhân đã bất chấp hiểm nguy, đứng ra ngăn cản đồng đội, bắn phá bừa bãi ở Mỹ Lai.

Câu chuyện xẩy ra trong khi hành quân: 3 quân nhân Mỹ đang ngồi trên trực thăng thì thấy ở phía dưới, một toán đồng đội của họ, bắn xối xả vào một hầm trú ẩn của VC — có thường dân ở bên trong. Ba quân nhân này liền đáp phi cơ xuống rồi cầm súng đại liên chĩa vào toán lính ấy và ra lệnh cho họ không được bắn vào trong hầm nữa.

Dù sao, Hoa Kỳ đã tỏ lòng phục thiện qua quyết định ban thưởng huy chương cho 3 quân nêu trên. Người chịu tránh nhiệm hàng đầu trong vụ thảm sát là trung uý William Calley đã bị đưa ra toà.

Ngược lại, phía VC thì sao? Trong cuộc chiến, Hồ Chí Minh, Võ Nguyên Giáp hay tên đồ tể nào đã áp dụng "Chiến Tranh Nhân Dân" của Tàu Cộng, ép buộc toàn dân kháng chiến. Ở những nơi VC kiểm soát, chúng bắt buộc tất cả bô lão, trẻ em và thiếu nữ đều phải tham gia công tác "đánh Pháp" hay "chống Mỹ cứu nước" chẳng hạn như phụ giúp với "anh em du kích", đào hầm chông, trôn mìn, gài bẫy, phá đường, đắp ụ... và rải truyền đơn.

Chính kẻ viết bài này, hồi còn ấu thơ, phải sống trong vùng Việt Minh kiểm soát ở miền Bắc (1946-1954), đã bị Mặt Trận Việt Minh CS ép buộc, làm những việc tương tự như trên trong sinh hoạt của đoàn thể "Thiếu Nhi Cứu Quốc"! Nếu chẳng may các em thiếu nhi đi phụ giúp "anh em du kích", đào hầm chông hay gài mìn, mà bị giặc Pháp bắn chết thì giặc Pháp độc ác hay giặc Cộng độc ác?

Vì vậy, trong cuộc chiến Du Kích, trong lúc hành quân, khó ai có thể phân biệt được, thường dân và VC. Đây là nguyên nhân, dẫn đến thảm cảnh ngộ sát dân chúng ở Mỹ Lai!

Trong trận Mậu Thân, nếu quý vị nào ở Sài Gòn thì thấy rõ chiến lược của VC: Lẩn trốn trong vùng đông dân cư, trong các khu nhà lá.... và trong các đền chùa, để bắn vào quân đi VNCH. Như vậy, khi giao tranh, làm sao dân chúng tránh khỏi thiệt hại?

Sau khi dân chúng bị thiệt hại, VC "đánh trống khua chiêng", vu cáo cho quân đi VNCH đã "giết hại đồng bào; đốt nhà... và bắn phá nhà thờ cùng đền chùa" của dân chúng.

Khi đề cập đến vấn đề này, trên trang 37 của cuốn "No More Vietnams", Tổng Thống Nixon đã nêu lên nhận xét rất chính xác về chiến tranh VN, đại ý như sau:

"Hoa Kỳ tìm cách giảm thiểu và ngăn chặn những cuộc tấn công vào vị trí địch khi nhận thấy có thể gây thiệt hại cho thường dân. Còn Việt Cộng, khi tấn công chúng ta, nếu có thiệt hại cho dân chúng, cũng là trọng tâm trong chiến lược của họ. Quân đội Mỹ, nếu ngộ sát thường dân VN thì bị lãnh án tù. Về

phiá Cộng Sản, khi cán binh sát hại thường dân bừa bãi thì lại được tưởng thưởng".

Nếu so sánh vụ ngộ sát 175 người ở Mỹ Lai, với vụ cố sát 5800 đồng bào Huế năm Mậu Thân, thì bên nào độc ác hơn bên nào?

Nhiều người còn nhớ, sau khi chiếm thành phố Huế năm Mậu Thân, VC đã thẳng tay giết hại tại chỗ, hoặc bắt mang đi nơi khác để thủ tiêu, tổng cng 5800 thường dân. Có hàng chục nấm mồ tập thể, chôn vùi gần 3 ngàn đàn bà, trẻ em, bô lão và thanh niên. Từ Lăng Khải Định tới Phú Lương, từ vùng Phú Xuân tới Gia Hội, Cồn Hiến, Bãi Dâu... rồi Phú Cam, đi tới đâu người ta cũng tìm thấy xác người chết, 2 tay bị chót chặt bằng giây kẽm gai. Có nạn nhân bị VC xuyên giây kẽm gai qua 2 bàn tay. Có nạn nhân bị VC đập bể sọ. Có nạn nhân bị VC chặt cụt đầu... Xác lương dân bị trôn vùi, nhiều đến nỗi, sau 8 tháng trời — kể từ khi Huế được Quân Đội VNCH giải thoát — nhiều nơi vẫn còn mùi hôi thối!!!

Hầu hết các phóng viên Âu Mỹ đã chứng kiến cảnh chém giết rùng rợn này. Nhưng mỗi khi nhắc đến chiến tranh VN thì bọn bất lương, chỉ chiếu lại ảnh "cô bé" Kim Phúc ở Trảng Bàng bị phỏng vì bom Napalm của VNCH... và ảnh tướng Nguyễn Ngọc Loan, cầm súng bắt vào đầu tên VC! Không bao giờ chúng nêu lên tội ác tầy trời của VC.

Phần Phán Xét Của Độc Giả

Như đã trình bầy ở trên, từ chuyện Lục Quân Hoa Kỳ quyết định ban thưởng huy chương, cho đến vụ ông Bob Kerry tỏ ý ân hận về thảm cảnh xẩy ra ở ấp Thanh Phong, đều là chuyện phục thiện. Mặc dù, đó là những lầm lỗi cá nhân — hoàn toàn không phản ảnh đường lối của Hoa Kỳ. Trường hợp lầm lỗi trầm trọng, như vụ ngộ sát ở Mỹ Lai, trung uý William Calley là người chịu tránh nhiệm, đã bị đưa ra toà để phán xét phân minh.

Còn phía CSVN thì ngược lại. Chúng đã cho cán bộ áp dụng những đường lối bất nhân. Do đó, những tội ác do VC gây ra gắn liền với tội ác của chế độ. Điển hình sách lược "Cảnh Cách Ruộng Đất" ở miền Bắc; "Đánh Tư Sản" ở miền Nam; đầy đọa tù binh VNCH trong ngục tù "cải tạo"; khủng bố hoặc ám sát hàng chục ngàn người bất đồng chính kiến; đeo đuổi cuộc "*Chiến Tranh Nhân Dân"* để ép buộc toàn dân phải tham gia kháng chiến; áp dụng chiến thuật "Du Kích và "Gây Căm Thù", qua việc cho cán binh ẩn núp trong khu đông dân cư hay "đóng chốt" nơi nhà thờ, đền chùa để bắn vào quân đi Hoa Kỳ và VNCH.

Tuy nhiên, tội ác lớn nhất của quốc tặc Hồ Chí Minh và đồng đảng là việc thành lập "Mặt Trận Côn Đồ", mệnh danh là MT "Giải Phóng Miền Nam" để khởi xướng chiến tranh. **Đây là nguyên nhân chính yếu khiến Mỹ đem quân vào miền Nam, oanh tạc miền Bắc để ngăn chăn CS bành trướng.** Vì vậy mà thảm cảnh

chiến tranh máu lửa kéo dài 20 trời, làm hàng triệu người trong đó có dân chúng ở Thanh Phong và Mỹ Lại bị chết oan. Để rồi, sau khi chiến tranh chấm dứt, cũng vì ách đô hộ Mác-Lênin mà VN vẫn là quốc gia nghèo khổ, lầm than và nhiều tệ đoan xã hội nhất thế giới.

Nói cách khác, lịch sử VN cùng với lịch sử bên các nước Đông Âu và Liên-Xô; bên Tàu Cộng và Bắc Hàn đã chứng minh — rõ ràng như dưới ánh sáng mặt trời: **Cộng Sản Mác-Lênin là THẢM HỌA CHỐNG NHÂN LOẠI.**

Vậy thì quỷ kế nào có thể che đậy được tội ác tầy trời của quốc tặc Hồ Chí Minh và đồng đảng đã mang thảm họa ấy từ bên Liên-Xô về VN giầy xéo quê cha đất tổ?

Vậy thì bọn thiên tả và bọn VC 'nằm vùng' ở hải ngoại, 'đánh trống khua chiêng' về cuộc thảm sát ở ấp Thanh Phong, hay ở Mỹ Lai để làm gì?

Dã tràng xe cát biển Đông
Nhọc nhằn mà chẳng nên công cán gì!

Tuy nhiên, để tỏ thái độ khách quan, chúng tôi vẫn mong muốn, mấy vấn đề và sự kiện lịch sử nêu trên được quý vị phán xét công minh.

San Jose 2.5.2001
Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)

17

Chống Cộng Đến Chiều, Sao Không Chống Gậy Về Nước?

Vì Tư Thù Hay Quốc Thù? Vì Liêm Sỉ Hay Quốc Sỉ?

(Bài 1)

Kính tặng Nhạc Mẫu:
Người đã chịu quá nhiều
đau khổ vì thảm hoạ Cộng Sản và có ý chí
'Chống Cộng là Nghĩa Vụ chống lại TỘI ÁC'.

Trần Quốc Kháng (1)

Không hiểu trong thời xa xưa, 1000 năm giặc Tàu đô hộ dân ta, 100 năm giặc Tây giày xéo đất nước ta, có bao nhiêu thế hệ phải nối tiếp nhau **'chống giặc đến chiều'**, đến tối, hết năm này sang năm khác?

Mặc dù không có thống kê nhưng chắc chắn, khi thế hệ Cha Anh gục ngã thì thế hệ Con Em đứng lên. Vì **'thù nhà nợ nước',** đại khối Quốc Dân liên tục chống giặc suốt đời, chống giặc đến cùng, chống giặc đến khi nào không còn giặc mới thôi. Nhờ vậy Nước Việt mới trường tồn. Nhờ vậy Dân Việt mới không bị đồng hoá.

".....Tôi không thể ngồi yên, khi nước Việt Nam đang ngã nghiêng. Dân tộc tôi sắp phải đắm chìm một ngàn năm triền miên tăm tối.....".

Đó là lời hát trong bài *'Anh Là Ai'* của Nhạc Sĩ trẻ Việt Khang. Đó là tâm trạng của hàng triệu người Việt hiện thời. Họ là những người có trí tuệ, có lương tri, có tình đồng bào, có lòng yêu nước: Chống Tàu Cộng (TC) xâm lược, chống tập đoàn quan Thái Thú cờ Máu Sao Vàng — liên tục gây ra những tội ác tầy trời. Nói cách khác là Tàu Cộng và Việt Cộng cấu kết với nhau, liên tục *'gian ác đến chiều'* thì tất nhiên đại khối Quốc Dân phải *'Chống Cộng đến chiều'*.

Hiển nhiên, đó là điều sơ đẳng mà hầu như ai cũng biết. Nên thật là tội nghiệp cho tình trạng trí tuệ và nhân cách của những người hùa theo bọn bồi bút VC, châm biếm những người

Chống Cộng qua cụm từ ***'chống cộng đến chiều'***. Có kẻ còn hỏi mỉa mai những người già yếu, ***'sao không chống gậy về nước'***?

Tuy nhiên, 'gậy ông lại đập lưng ông'. Chúng tôi sử dụng mấy cụm từ ấy với ý tưởng trái ngược để làm tựa đề cho bài viết — nhằm nói lên ý chí đấu tranh của **đại khối Quốc Dân (trong và ngoài nước)** trước thảm cảnh của Nước Việt hiện nay.

Có lẽ đắc tội nhất trong khối tỵ nạn là thành phần khoa bảng *'ăn cơm Quốc Gia thờ ma Cộng Sản'*. Họ đã được dưỡng dục trong thời VNCH, thụ hưởng bổng lộc của Quốc Gia, rồi chạy trốn VC và xin tỵ nạn CS ở ngoại quốc. Nhưng rồi họ lại cam tâm làm tay sai cho VC — nguỵ trang dưới nhiều hình thức, hoặc mỹ từ khác nhau. Ai phản kháng gọi họ là TRÍ NGỦ thì chúng tôi e ngại là thiếu chính xác.

Vì lẽ TRÍ NGỦ mà có người khác đánh thức thì trong giây phút TRÍ NGỦ liền tỉnh trí, trở thành TRÍ THỨC. Còn nhóm thiểu số khoa bảng nêu trên, đến năm 2012 mà vẫn không nhìn thấy **CSVN là bọn QUỐC THÙ** thì còn xứng đáng là TRÍ NGỦ nữa không? Hoặc nhìn thấy mà họ vẫn làm thì lại càng đắc tội, 'ô uế ngàn thu' trong sử sách.

Hôm 15-8-2012 vừa qua, trên trang Web của đài VOA có bản tin của ký giả James Brooke với tựa đề *'Đến Lượt Các Nước Láng Giềng Nga Cấm Các Biểu Tượng Cộng Sản'*. Đây là chứng cớ rõ ràng cho thấy ý chí kiên cường, ***'Chống Cộng đến chiều' ở các nước Đông Âu.*** Chỉ vì Cộng Sản là **bọn Quốc Thù đã gây ra muôn vàn tội ác,** nên sau khi thoát khỏi ách nô lệ Mác-Lênin, dân chúng Đông Âu vẫn còn cảm thấy ghê tởm và e ngại Cộng Sản 'đội mồ sống lại'.

Riêng ở nước ta thì rõ ràng, CSVN vẫn ngoan cố, vẫn CUỒNG TÍN, vẫn tôn thờ Mác-Lênin, vẫn tiếp tục nắm quyền hành và gây ra không biết bao nhiêu thảm họa cho Dân Tộc. Lẽ tất nhiên, chúng gặp sức đối kháng của đại khối Quốc Dân: ***'Chống Cộng đến chiều'.***

Kể cũng tội nghiệp cho mấy ông / bà 'Tiến Sĩ Giấy', bị nhiễm Vi-Rút-VC tuyên truyền, nên hùa theo bọn bồi bút VC, cáo buộc những người Chống Cộng là ***'cực đoan',*** là ***'quá khích'.*** (2)

Nhưng sự thật, hầu như ai cũng thấy phía Chống Cộng chỉ mong muốn, **Nước Việt không còn Cộng Sản. Phương pháp tốt đẹp nhất, nhanh nhất là CSVN từ bỏ Mác-Lênin, TRỞ VỀ VỚI QUỐC GIA DÂN TỘC.**

Đây cũng là ý tưởng của chúng tôi từ hàng chục năm qua — đã trình bầy trong nhiều bài viết. Gần gũi nhất là năm 2011, trong bài 'Sao Không Hoà Hiệp Hoà Giải' có đoạn, chúng tôi đã viết nguyên văn:

"..... Thiết tưởng, vì tình đồng bào và lòng khoan dung trời biển, đại đa số Quốc Dân VN đều mong muốn ***HHHG Dân Tộc THẬT SỰ. Có nghĩa là đảng CSVN phải chân thành PHỤC THIỆN, từ bỏ Mác-Lênin, đoạn tuyệt 'Thiên Triều Đỏ' Bắc Kinh, TRỞ VỀ VỚI QUỐC GIA DÂN TỘC*****.....".**

Xin quý vị phán xét công minh, như vậy là ***'cực đoan'***, là ***'quá khích',*** hay **RẤT HIẾU HOÀ**?

Dù sao trong cộng đồng tỵ nạn ở hải ngoại, có khá nhiều người già yếu. Chúng tôi được biết, hàng chục năm trôi qua, kể từ khi bỏ nước ra đi họ nhất quyết ***'không chống gậy về nước'***. Tại sao?

Có nhiều lý do. Nhưng sở khởi, họ là những người may mắn và tự trọng. May mắn vì họ không sa vào tình cảnh ngặt nghèo (như cha mẹ qua đời, hay đau nặng), nên không cần thiết phải về VN. Tự trọng vì họ biết nghĩ, sau khi đi tỵ nạn VC rồi lại xin chiếu khán VC về nước — mà không có lý do chính đáng như trên — là điều 'tự phản bội' chính mình.

Điều này làm nhiều người liên tưởng đến **LIÊM SỈ**. Kẻ có liêm sỉ thì mới nhìn thấy **QUỐC SỈ.** Nói theo Đức TGM Ngô Quang Kiệt là cảm thấy **NHỤC NHÃ khi cầm chiếu khán của *'Cộng Hoà XHCN Việt Nam'***. Lẽ dễ hiểu là XNCH Việt Nam hiện nay, thực chất chỉ là chế độ Mafia Đỏ, tay sai của Tàu Cộng.

Rõ ràng nhất là trong mấy năm vừa qua, **chúng liên tục làm nhiều chuyện *'hèn với giặc ác với dân',* đánh cắp công quỹ, ức hiếp Dân Oan, xuất cảng nô lệ (lao công và tình dục), tham nhũng 'lừng danh' khắp nơi trên thế giới khiến cả Nước Việt phải xấu hổ.** Điển hình là hàng loạt Scandals như EPCO, PMU18, PCI, Đề Án 112, Nexus, Vinashin và Vinalines v.v.

Thật ra, đó chỉ là những nét đại cương. Chúng tôi sẽ lần lượt tiến sâu vào chi tiết của những vấn đề nêu trên để góp phần vào việc soi sáng sự thật trước công luận.

Vì Tư Thù Hay Quốc Thù?
Vì Liêm Sỉ
Hay Quốc Sỉ?

Từ nhiều năm qua, CSVN và bọn bồi bút liên tục tung ra luận điệu vu cáo cho việc Chống Cộng ở hải ngoại là do ***'tư thù',*** hoặc do khối cựu Quân Nhân VNCH xách động sau khi miền Nam thất thủ.

Nhưng sự thật cho thấy, **CSVN là bọn QUỐC THÙ** — của cả Dân Tộc VN. Chứng cớ rõ ràng là từ năm 1945 đến nay 2012, chúng vẫn liên tục gây ra muôn vàn tội ác trên hai miền Nam Bắc VN. **Nên Chống Cộng là NGHĨA VỤ CỦA TOÀN DÂN mà đa số vì THÙ NHÀ NỢ NƯỚC, không nhất thiết vì 'tư thù', hay do khối cựu Quân Nhân VNCH chủ xướng. Chứng cớ rõ ràng là CSVN liên tiếp tỏ ra *'hèn với giặc ác với dân'*:**

Chúng tôi xin hỏi, tổng kết trong mấy năm vừa qua có mấy ngàn ngư dân VN đi đánh cá trong vùng quần đảo Trường Sa, Hoàng Sa, hoặc trong các vùng lãnh hải khác của VN, đã bị Tàu Cộng xua đuổi, bắt giam, bắt nộp tiền phạt, hay bị bắn chết tại chỗ trong khi VC cúi đầu làm lơ? Đó là chuyện TƯ THÙ của dân chài, hay QUỐC THÙ — của cả dân tộc VN?

Chúng tôi xin hỏi, tổng kết trong mấy năm vừa qua có mấy ngàn thanh niên yêu nước, chỉ biểu tình chống Tàu Cộng xâm lược mà bị công an VC đàn áp, bắt giam, đánh đập, khủng bố tinh thần, hay thủ tiêu? Đó là chuyện TƯ THÙ của các nạn nhân, hay là QUỐC THÙ — của cả dân tộc VN?

Chúng tôi xin hỏi, tổng kết trong mấy năm vừa qua, từ Bắc vào Nam có mấy triệu Dân Oan sa vào thảm cảnh màn trời chiếu đất từ khi VC chiếm đoạt nhà cửa, ruộng đất? Đó là chuyện TƯ THÙ của Dân Oan, hay QUỐC THÙ — của cả dân tộc VN?

Về quốc nạn tham nhũng, chúng tôi xin hỏi, tổng kết trong mấy năm vừa qua có mấy chục vụ tham nhũng, ô danh khắp nơi trên thế giới? Điển hình như những vụ EPCO, PMU18, PCI, Đề Án 112, Nexus, Vinashin và Vinalines. Nhiều nước như Nhật Bản và Đan Mạnh phải ngưng viện trợ vì tiền viện trợ bị CSVN

đánh cắp gần hết. Đây là những điều Ô NHỤC của riêng CSVN hay là chuyện QUỐC SỈ khi đảng giặc VC cầm quyền?

Về quốc nạn buôn người, chúng tôi xin hỏi, tổng cộng trong mấy năm vừa qua có mấy trăm ngàn thanh niên và thiếu nữ, phải đi làm nô lệ lao công, hoặc nô lệ tình dục ở ngoại quốc — qua chiêu bài *'xuất khẩu lao động',* hoặc *'lấy chồng ngoại quốc'*? Đó là chuyện tủi nhục của các nạn nhân, hay là chuyện QUỐC SỈ khi đảng giặc VC cầm quyền?

(Photo courtesy Google Image search)

Ai còn hoài nghi, hãy đọc bài *'Hợp Tác Lao Động Hay Buôn Nô Lệ...."* trên trang Web của đài RFA ngày 23-8-2012 thì thấy rõ nỗi đau thương và tủi nhục của đồng bào VN trong thời XHCN.

Nhìn lại lịch sử nước nhà, từ thời giặc Tàu đến thời giặc Pháp, có loại giặc nào xảo trá và ác độc như VC: Chúng đã cho công an trá hình là du đãng và đĩ điếm để quấy phá, hành hung Giáo Dân, hoặc đập phá tu viện Phật Giáo.

(Photo courtesy of BBC)

Chắc hẳn các vị cao niên thì không thể nào quên được quá trình lịch sử từ khi Hồ Chí Minh và đảng CSVN cướp chính quyền năm 1945 đến nay: Có mấy chục lần dân tộc VN sa vào thảm hoạ do Cộng Sản gây ra?

Nào là thảm họa chiến tranh dưới chiêu 'đánh Pháp Chống Mỹ' (1946-1975) để áp đặt ách nô lệ Mác-Lênin trên hai miền Nam Bắc VN. Nào là thảm họa 'Cải Cách Ruộng Đất' (1952-1956). Nào là thảm họa Mậu Thân ở Huế năm 1968. Nào là thảm họa 'Đánh Tư Sản' (1975-1979). Nào là thảm họa 'Vượt Biên Vượt Biển' (1975-1985). Nào là thảm họa chiến tranh với Khờ-Me Đỏ ở Cao Miên (1976-1979). Nào là thảm họa chiến tranh với Tàu Cộng ở biên giới Việt Hoa (1979).

Ngay cả khi chiến tranh chấm dứt, vì Cộng Sản cầm quyền, nên đại khối dân chúng triền miên trong bể khổ:

Quốc nạn tham nhũng. Quốc nạn dân oan. Quốc nạn mãi dâm. Quốc nạn ma tuý. Quốc nạn buôn người v.v. **Trầm trọng**

nhất hiện này là VC cấu kết với Tàu Cộng, thi hành quỷ kế 'Hán Hóa' dân tộc VN — trong tất cả các lãnh vực như Truyền Thông, Văn Hoá, Giáo Dục, Sử Sách, Quốc Phòng, Kinh Tế và sôi nổi nhất là những vùng lãnh hải và lãnh thổ bị Tàu Cộng công khai xâm chiếm. Trong tương lai không xa, nêu VC tiếp tục cầm quyền, chắc chắn VN sẽ trở thành "Tây Tạng Thứ II".

Tóm lại, những sự kiện nêu trên cho thấy CSVN là bọn Quốc Thù. Nên Chống Cộng là nghĩa vụ của toàn dân chống lại tội ác. Có nghĩa là phản ứng tự vệ cho bản thân, cho gia đình và góp phần vào việc đấu tranh, giải phóng đất nước thoát khỏi ách nô lệ của VC và Tàu Cộng. Được vậy thì dân tộc VN mới hết vết nhơ QUỐC SỈ — do Hồ Chí Minh và đảng CSVN (làm tay sai Nga-Tàu) gây ra từ 1945 đến nay.

Sao Không Chống Gậy Về Nước?

Hồi tháng 6 năm 2012 vừa rồi, khi cuội già VC Bùi Tín đến San Jose thì bọn 'lâu la bênh chủ tướng' ồn ào, thoá mạ những người biểu tình Chống Cộng. Không ngờ có ông Tiến Sĩ, sau khi nhiễm Vi-Rút-VC tuyên truyền, trí tuệ bị mù loà nên cho rằng:

*".... Trong cộng đồng VN, chỉ còn lại thiểu số **Chống Cộng đến chiều, không chống gậy về nước. Còn đa số đã chấp nhận 'hoà hợp hoà giải' (HHHG).** Mỗi năm có hàng trăm ngàn người Việt về nước....*

*"Nhiều năm trước, **có cả Phó TT Nguyễn Cao Kỳ.... Giới trẻ có Trung Tá Lê Bá Hùng,** người Mỹ gốc Việt, Hạm Trưởng chiếc tàu USS Lassen của Hải Quân Mỹ, sau khi cập bến Đà Nẵng, cũng đã trở về quê thăm hương".*

Đồng ý. Có rất đông người về VN. Nhưng kẻ có trí tuệ thì không thể vơ đũa cả nắm cho rằng, bất cứ ai về VN là chấp nhận HHHG với VC. Tương tự như chuyện hàng trăm ngàn khách mua dâm mỗi năm đến chốn thanh lâu. Có ai ngớ ngẩn bảo rằng, tất cả khách làng chơi đều 'đồng hội đồng thuyền' với ma cô, tú bà và gái điếm?

Vậy thì đừng hòng 'lập lờ đánh lận con đen'. Mặc dù nhiều người về nước, nhưng đa số vẫn ghê tởm VC. Kể cả bọn 'áo gấm về làng' và khách mua dâm về VN — chỉ vì thời XHCN, gái điếm 'rẻ như bèo' và nơi nào cũng có.

Tiếp theo là sự thật về cộng đồng tỵ nạn, hay xã hội nào cũng vậy, có người tốt có người xấu. Có anh hùng thì có tặc tử. Có kẻ trung thành thì có kẻ phản phúc. Như thời kỳ kháng quân Mông Cổ khư xưa, có Trần Hưng Đạo thì có Trần Ích Tắc. Quân Lực VNCH có nhiều danh tướng như Nguyễn Khoa Nam thì có phản tướng Nguyễn Cao Kỳ.

Trong Quân Sử Mỹ, có những danh tướng như George Meade, Robert E. Lee, and Ulysses S. Grant thì có phản tướng như Benedict Arnold — đã dâng căn cứ West Point ở New York cho kẻ thù.

(Photo courtesy Google Image search)

Biết vậy, nhưng VC vẫn sử dụng những kẻ phản phúc như Nguyễn Cao Kỳ làm 'cái loa' tuyên truyền lừa bịp quần chúng qua chiêu bài HHHG. Chỉ vì không còn ai tin lời VẸM nói nữa (ngoài trừ những kẻ ngây thơ) nên VC phải dùng bọn phản phúc: Trong quá khứ, chúng đã 'vang bóng một thời' nhờ bổng lộc của VNCH.

Quả thật là chuyện 'lấy vải thưa che mắt thánh' khi đem chuyện Tr/T Lê Bá Hùng nêu trên, ví von với chuyện về VN của bọn phản phúc.

♦ Tr/T Hùng đến VN với trách nhiệm của Bộ Quốc Phòng Mỹ trao phó. **CSVN đã phải trải thảm đỏ chào đón ông ta. Ngược lại là bọn phản phúc thì muối mặt, về VN vì tư lợi, nên bị cả hai phía VC và Chống Cộng khinh bỉ.**

♦ Khi Hoa Kỳ cắt cử Tr/T Hùng, Hạm Trưởng chiếc tàu USS Lasse cập bến Đà Nẵng, không phải vô tình mà có dụng ý. Dụng ý rõ ràng nhất là **CSVN phải chịu nhục nhã, trải thảm đỏ chào đón Tr/Tá Hùng — người Mỹ gốc Việt, ngày xưa đi tỵ nạn cùng hàng triệu đồng bào đã bị CSVN nhục mạ.**

Nhớ lại mấy chục năm trước, CSVN đã từng nhục mạ đồng bào tỵ nạn, đại ý là *"Thành phần cặn bã, du đãng, đĩ điếm, trốn chạy theo quân xâm lược Mỹ, ra nước ngoài để có bơ thừa sữa cặn mà ăn"*. Nhưng rồi chúng lại trâng tráo, ve vãn khối người Việt ở ngoại quốc là *'khúc ruột ngoài ngàn dậm'* — với tà ý, mong muốn họ về nước để chúng có thêm Đô-La.

Thực ra, chuyện về VN thì từ nhiều năm qua, chúng tôi đã trình bầy trên nhiều đặc san và các diễn đàn Internet. Mỗi người về nước đều có lý do riêng tư, chúng tôi tôn trọng, xin miễn bàn. Chẳng hạn như trường hợp có cha mẹ qua đời, hoặc bệnh tật.

Người tỵ nạn phải 'nín thở qua sông' về nước vì lòng hiếu thảo, không có điều gì mâu thuẫn với đại khối Quốc Dân *'Chống Cộng Đến Chiều'*.

Tuy nhiên, nói tổng quát thì tất cả đều có 'mẫu số' chung: 'Điểm son' khi về VN là gặp lại thân nhân, bạn hữu và quê hương — với bao nhiêu kỷ niệm vui buồn trong quá khứ.

Ngược lại là những 'điểm đen', nếu cộng lại thì lớn hơn điểm son bội phần:

♦ Không nhiều thì ít, góp phần vào việc 'yểm trợ' cho bọn Quốc Thù có thêm vài tỷ Đô-La mỗi năm, để chúng chi phí cho guồng máy bạo lực (đàn áp đồng bào) và đội ngũ tuyên truyền (lừa bịp quần chúng, kể cả việc thuê mướn bọn bồi bút, đánh phá cộng đồng tỵ nạn).

(Photo courtesy Google Image search)

♦ Thứ đến là sau khi liều chết đi lánh nạn VC, nếu không có lý do chính đáng mà xin chiếu khán VC về VN là 'tự phản bội' chính mình. Làm như vậy, chính đương sự gây 'tổn thương' đến danh dự và uy tín của đương sự. Lẽ dễ hiểu là nhiều năm trước, đương sự đã nộp đơn khai báo với Sở Di Trú là *"nạn nhân của VC"* thì mới được chấp nhận vào xứ Tự Do.

♦ Lúc về đến phi cảng, việc đầu tiên là phải dâng tiền hối lộ cho công an VC, nếu không chúng sẽ gây phiền hà, lục soát hành lý. Không hiểu, có bao nhiêu người cảm thấy xấu hổ khi làm chuyện này?

♦ Kế tiếp là chuyện ăn uống ở VN thì rất dễ dàng bị nhiễm độc. Trầm trọng không kém là đi nơi nào cũng bất an vì trộm cướp, ma cô, gái điếm và cạm bẫy đầy dẫy. Nhất là bọn công an VC có thể buộc tội, bắt giam bất cứ lúc nào để nhận tiền hối lộ.

Tóm lại, đó là mấy điểm LỢI và HẠI khi về VN. Nên nhiều người tỵ nạn, đông nhất là các vị cao niên, nhất quyết ***'không chống gậy về nước'***.

(Xin xem tiếp Bài 2)

San Jose 30-8-2012

Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy Google Image search)

Chống Cộng Đến Chiều, Sao Không Chống Gậy Về Nước?

Vì Tư Thù Hay Quốc Thù? Vì Liêm Sỉ Hay Quốc Sỉ?

(Bài 2)

Trần Quốc Kháng (1)

Hiện nay khi về VN, nếu kẻ tha hương thật lòng yêu quê hương thì chắc chắn cảm thấy đau lòng, tủi nhục, thậm chí phẫn uất trước nguy cơ VN bị 'Hán Hóa'. Đây cũng là nguyên nhân khiến đại khối Quốc Dân ***'Chống Cộng đến chiều'.***

Nguy Cơ Bị 'Hán Hoá'

Người nào về VN mà chỉ ở khách sạn, chỉ trú ngụ ở nơi khá giả, chỉ đi thăm danh lam thắng cảnh, chỉ nhìn bề ngoài thành phố này, thành phố kia — có hàng chục cao ốc mới và xe cộ chạy tấp nập — thì làm sao thấu hiểu được nỗi khổ đau và tủi nhục của đại đa số đồng bào nghèo khổ bên trong thành phố, hay ở các nơi khác, nhất là vùng thôn quê hẻo lánh!

Ai nặng tình yêu quê hương, hay có tinh thần Dân Tộc, chắc chắn cảm thấy buồn bực, phẫn uất trước thảm cảnh Nước Việt đang bị Tàu Cộng cho thi hành quỷ kế 'Hán Hóa'.

♦ Rõ ràng nhất là Hoàng Sa và Trường Sa bị Tàu Cộng xâm chiếm. Ải Nam Quan và Thác Bản Dốc không còn. Biên giới Việt Hoa thụt lùi cả 100 Km và đầy dẫy 'Nghĩa Trang' với hàng chữ ***'Đời Đời Nhớ Ơn Các Liệt Sĩ Trung Quốc'.***

Các Liệt Sĩ' ấy là ai? Là cán binh TC tràn vào các tỉnh ở biên giới, tàn phá nhà cửa, sát hại đồng bào VN (kể cả trẻ thơ và phụ nữ mang thai) qua nhiều phương cách vô cùng dã man tàn ác — đâm bằng lưỡi lê, đập bể sọ bằng báng súng, nghiền nát thân thể người Việt dưới xích sắt xe tăng.

(Photo courtesy Google Image search)

♦ Trầm trọng không kém là hàng loạt sách báo và truyện phim của Tàu Cộng — có nội dung tôn vinh 'Thiên Triều Đỏ' Bắc Kinh và tôn thờ Tàu Cộng xâm lược — được tự do phổ biến rầm rộ trên Đất Việt. Ngược lại là những tài liệu, sách báo liên quan đến sự thật lịch sử thì bị 'Toàn Quyền Quan Thái Thú' cấm đoán!

♦ Không những thế, nhiều bộ sách của nhà nước VC xuất bản — như sách về Luật Pháp VC chẳng hạn — dùng tiếng Tàu là chính, tiếng Việt là phụ. Đồng thời *'Bộ Giáo Dục & Đào Tạo'* VC còn thi hành ý đồ của Tàu Cộng, soạn thảo tài liệu giảng dạy tiếng Tàu ở bậc Tiểu Học và Trung Học.

♦ Trong khi đó thì từ Bắc vào Nam, **tất cả các địa điểm chiến lược đều lọt vào tay Tàu Cộng, kể cả Hoàng Sa, Trường Sa, và vùng khai thác Bô-Xít ở Cao Nguyên Trung Phần**.

♦ Từ nhiều năm qua, những khu phố Tàu Cộng, hay những làng Tàu Cộng mọc lên như nấm. Điển hình như khu phố Tàu Cộng ở huyện Yên Khánh, tỉnh Ninh Bình và khu Đại Đông Đô, hoặc Dĩ An, tỉnh Bình Dương.

Qua bài *'Phố Trung Quốc Ở Ninh Bình'* trên trang Web của 'bahaidao.wordpress.com', có đoạn tác giả Ngọc Minh-Cường Trung đã thuật lại nỗi thống khổ của đồng bào VN, bị bọn Tàu Cộng hiếp đáp thường xuyên:

"Mỗi khi phố lên đèn, hàng trăm thanh niên Trung Quốc từ các ngả đường đổ về con phố này. Một người dân địa phương cho biết:

"Trước kia ở đây bình yên lắm, nhưng từ khi người Trung Quốc đến đây, phố xá ồn ào hẳn lên. Tối tối, nhiều thanh niên Trung Quốc cởi trần trùng trục uống rượu, cãi nhau, khạc nhổ, rồi trêu chọc gái qua đường"....

"Họ cứ kéo từng tốp mươi người, đánh độc một chiếc quần đùi, đi nghênh ngang trên đường, gặp con gái là thế nào cũng xông tới quờ quạng".....

"Mỗi buổi chiều, sau giờ tan ca, họ về nhà trọ và tạo ra cảnh sinh hoạt rất chướng mắt, đi chơi về khuya, nói to ông ổng, khiến người dân mất ngủ.

"Có hôm, trong lúc đang tắm rửa, mấy thanh niên [Tàu Cộng] đùa nghịch, rồi gào thét, đuổi nhau tồng ngồng chạy ra phố, rồi tụt luôn cái quần lót của người chạy trước, khiến cả phố náo loạn lên!"....

"Cứ rượu xong là họ [Tàu Cộng] lại kéo từng toán vài chục người, nghênh ngang, xiêu vẹo trên đường, rồi dòm ngó vào nhà dân, trông rất khó chịu. ***Kinh khủng hơn, có lần họ còn tụt quần tiểu tiện ngay trước nhà tôi và nhiều nhà dân khác. Chúng tôi bức xúc, thậm chí xua đuổi, nhưng những lúc như thế, bọn họ dừng lại hằm hè, chửi lại, nên ai cũng ngại, không dám va chạm với họ".***

Nhiều nơi khác, chẳng hạn như vùng Dĩ An tỉnh Bình Dương, **công an VC cúi đầu, làm lơ cho bọn Tàu Cộng cướp phá, sát hại dân chúng VN.** Qua bản tin trên trang Web Người-Việt, có đoạn đã viết:

".... Chỉ sau một thời gian ngắn, nhiều khu phố Trung Quốc mọc lên tại thị xã Dĩ An, tỉnh Bình Dương. Người Trung Quốc đến đây sinh sống đông đảo, ăn nhậu tưng bừng tại các quán bảng hiệu chữ Tàu. ***Họ còn cầm đầu các đường dây đánh thuê, chém mướn, bắt cóc, tống tiền, đánh đấm y như phim kiếm hiệp gây hoảng loạn khắp các khu dân cư****".*

♦ Thêm lần nữa, **'Đông Đô Đại Phố' của Tàu Cộng ở Bình Dương là chứng cớ hùng hồn cho thấy, chính CSVN đã rước giặc Tàu vào VN**. Làm sao chúng chối cãi được, công ty BECAMEX IJC, tức là Tổng Công Ty Thái Sơn thuộc **Bộ Quốc Phòng VC, đã đảm trách việc xây cất khu phố Tàu nêu trên.**

(Photo courtesy of Reuters)

Trong bài *'Lào Lo Sợ Bước Chân Của Trung Quốc'* của ký giả DENIS D. GRAY, được POSTED trên Blog 'HoangTran204', có đoạn đã cho thấy CSVN đã đem 'tử huyệt' của đất nước dâng cho giặc Tàu Cộng:

"Sự xuất hiện của Khu Phố Đông Đô ở Bình Dương là một điều đáng chú ý. Từ Kampuchea qua Chơn Thành, An Lộc và theo quốc lộ 13 về Sài Gòn chỉ có 8 giờ đồng hồ. Kampuchea thì đã lọt vào tay Trung Quốc rồi, ***hơn 3000 doanh nghiệp Trung Quốc đã có mặt ở đó từ năm 2008, và có trên 700 000 người Trung Quốc đã di cư vào ở đấy kể từ 1992. Không ai biết họ là thường dân hay quân đội Trung Quốc trá hình đang nằm chờ đợi thời cơ thích hợp.***

Bị bao vây dí vào sườn như thế nầy là chí nguy. Quân đội miền Bắc VN đánh vào Sài Gòn cũng dùng mũi tấn công theo hướng nầy và đã dẫn đến ngày 30-4-1975. Trước đó, bộ đội miền Bắc VN cũng đã tấn công vào An Lộc và Chơn Thành Chiến trường An Lộc 1972, nhưng họ đã thất bại hoàn toàn. Bộ đội học cái gương của người pháp vì người Pháp cũng nắm giữ Bình Dương từ hồi 1920-1930 và trồng cao su ở đó. ***Bình Dương là một vị trí chiến lược rất quan trọng. Đạo quân nào nắm được Bình Dương thì nắm được Sài Gòn.***

Như vậy thì rõ ràng, VC cấu kết với Tàu Cộng, lập hàng rào chiến lược, hậu thuẫn cho quỷ kế 'Hán Hóa' đất nước chúng ta. Do đó, đại khối Quốc Dân không còn sự chọn lựa nào hơn là chống VC và Tàu Cộng 'đến chiều', đến khi nào hết giặc mới thôi.

Đông Tây Kim Cổ, 'Chống Cộng Đến Chiều'

Như phần mở đầu đã nêu lên, hôm 15-8-2012 vừa qua, trên trang Web của đài VOA có bản tin của ký giả James Brooke với tựa đề *'Đến Lượt Các Nước Láng Giềng Nga Cấm Các Biểu Tượng Cộng Sản'*. Đây là chứng cớ cho thấy ý chí Chống Cộng quyết liệt, ***'Chống Cộng đến chiều'*** ở các nước Đông Âu. Trong bản tin, có đoạn đã viết:

"Những quốc gia và vùng chung quanh Liên bang Xô viết cũ ***bắt đầu cấm những biểu tượng cộng sản như búa liềm, ngôi sao năm cạnh....***

"Việc cấm búa liềm và chữ vạn tiếp sau những vụ cấm tương tự tại ***các quốc gia vùng Baltic, Gruzia, và nhiều nơi thuộc Đông Âu.*** *Mondovia thi hành lệnh cấm vào ngày 1 tháng 10".*

Nhớ lại hồi thượng tuần tháng 7 năm 2012, trên Web của "Đàn Chim Việt' cũng có bài *"Hungary: Tên Đường Phố, Có Yêu Tố Cộng Sản Sẽ Bị Cấm"*. Trong đó có đoạn như sau:

".....Chưa rõ phạm vi ảnh hưởng của dự luật cụ thể đến đâu, nhưng căn cứ một danh mục đi kèm, có thể thấy ***nhóm dân biểu cầm quyền muốn "bài trừ" tên tuổi các lãnh tụ cộng sản quốc tế và trong nước (Lenin, Marx, Engels, Szamuely Tibor, Kun Béla, Münnich Ferenc, Ságvári Endre…), cũng như các khái niệm liên quan tới nền độc tài cộng sản kiểu Stalinist (Sao Đỏ, Giải Phóng, Quân đội Nhân dân, Hồng Quân, Cộng hòa Nhân dân, Cộng hòa Xô-viết, Mặt trận Nhân dân, Mùng 7 tháng 11, v.v…).***

Rõ ràng, đó là sự thật lịch sử ***'Chống Cộng đến chiều'*** ở Hung Gia Lợi và các nước khác ở Đông Âu. Do đó, vấn đề được nêu lên, tại sao chế độ CS đã sụp đổ từ hàng chục năm qua mà

dân chúng ở đó vẫn còn ghê tởm và quyết liệt Chống Cộng như vậy?

Lẽ dễ hiểu là kinh nghiệm lịch sử **'Đông Tây Kim Cổ'** (1917-2012) cho thấy, **Cộng Sản là THẢM HOẠ của Nhân Loại và là Quốc Thù ở mỗi nước khi sa vào ách nô lệ Mác-Lênin.** Vì vậy, khi đất nước bị 'nhuộm đỏ' thì nghĩa vụ đòi hỏi toàn dân, đấu tranh quyết liệt: ***'Chống Cộng đến chiều'.***

Khẳng định rằng, sự chọn lựa dứt khoát và chính đáng nêu trên, không có nghĩa là cực đoan, hay quá khích. Ai còn hoài nghi, hãy tìm hiểu về cuộc cách mạng giải thể chế độ CS bên Liên-Xô và các nước CS Đông Âu thì thấy ngay sự thật.

Ngay cả ông Boris Yeltsin, cựu đảng viên cao cấp của CS Nga sau khi 'cải tà quy chính', còn muốn đặt đảng CS ra ngoài vòng pháp luật. Đồng thời, tất cả các nước CS Đông Âu còn đem các lãnh tụ CS gian ác ra xét xử và trừng trị.

Vì vậy, Nghị Viện Âu Châu ban hành Nghị Quyết 1481 (ngày 25-1-2006), cực lực lên án chủ nghĩa Cộng Sản cùng chế độ toàn trị Mác-Lênin. **Nội dung của Nghị Quyết, đã minh định tội ác tầy trời của các đảng Cộng Sản Mác-Lênin cầm quyền trong quá khứ cũng như hiện tại, còn dã man, tàn ác hơn cả Đức Quốc Xã hồi Đệ Nhị Thế Chiến. Cần phải đem bọn lãnh tụ Cộng Sản Mác-Lênin ra Toà Án Quốc Tế xét xử.** (3)

Như vậy thì rõ ràng, Nghị Viện Âu Châu, cơ quan Lập Pháp của 46 nước bên Âu Châu ***'chống cộng đến chiều'***.

*

Thật ra ở nước ta, các bậc tiền bối đã thể hiện ý chí đấu tranh kiên cường như vậy từ thời xa xưa. Trong lúc quốc biến thì nghĩa vụ đòi hỏi toàn dân phải '***chống giặc đến chiều'.*** Người đi trước mà gục ngã thì kẻ đi sau tiến lên. Nếu lỡ ***'không thành công thì cũng thành nhân'.***

Chuyện cụ Phan Đình Phùng hưởng ứng phong trào Cần Vương, chống giặc Tây là trường hợp cụ thể — **rất gần gũi với tình cảnh của đồng bào tỵ nạn khi CSVN dụ dỗ qua chiêu bài HHHG trong Nghị Quyết 36.**

Thật vậy. Cụ Phan là linh hồn của cuộc vùng dậy ở Hương-Khê (1885-1895), địa bàn hoạt động chống giặcTây bao trùm 4 tỉnh Thanh Hóa, Nghệ An, Hà Tĩnh và Quảng Bình.

Trong số Nghĩa Quân theo cụ Phan có ông Cao Thắng, tuổi trẻ tài cao. Ông đã trở thành cột trụ của Hương-Khê, nắm quyền chỉ huy Nghĩa Quân giúp cụ Phan khi vắng mặt. Điểm đặc sắc nhất là ông đã nghĩ ra cách chế tạo súng theo kiểu tây phương và trở thành Kỹ Sư Vũ Khí đầu tiên trong lịch sử VN. Nhờ vậy,

Nghĩa Quân đã làm cho giặc Tây nhiều lần 'thất điên bát đảo'. (4)

Tuy nhiên, trong thời gian khởi sự, cụ Phan có người anh là Nghĩa Quân Phan Đình Thông bị giặc đột kích bất ngờ, bắt sống khi đang nằm ngủ. Lợi dụng cơ hội này, tay sai của giặc là Lê Kính Hạp (trước là bạn thân của cụ Phan, nhưng sau phản phúc theo giặc), viết thư dụ dỗ cụ Phan về hợp tác với Tây.

Đại ý lá thư của Hạp, khuyên bảo cụ Phan **nên về quê để lo thờ phượng Tổ Tiên, gìn giữ mồ mả Ông Cha khỏi bị Tây khai quật và cứu giúp người anh.** Khi nhận thư, cụ Phan đọc rồi cười khẩy và bảo rằng:

*"..... Tôi chỉ có **một ngôi mộ rất to nên giữ là đất nước VN.** Tôi chỉ có **một ông anh rất to là cả mấy mươi triệu đồng bào.** Nếu về mà sửa sang phần mộ của mình thì mộ của cả nước kia ai giữ? Về để cứu với ông anh của mình thì bao nhiêu anh em trong nước ai cứu? **Tôi thề chỉ có một cái chết mà thôi**..."*.

Sau đó cụ Phan nói với kẻ chuyển thư, về nói lại với Lê Kính Hạp: *"Nếu có làm thịt anh ta thì nhớ gởi cho ta bát nước canh"*.

*

Qua bài học lịch sử nêu trên thì rõ ràng, cụ Phan Đình Phùng có ý chí sắt đá ***'chống giặc đến chiều'.*** **C**ao đẹp hơn là Cụ đã dứt khoát, **đặt quyền lợi của Quốc Gia Dân Tộc lên trên tư lợi của gia đình.** Thiết tưởng, đó là tấm gương sáng chói cho hậu thế noi theo.

Nếu đem chuyện cụ Phan nêu trên, so với cuộc đấu tranh hiện nay, chúng tôi nhận thấy có phần nào tương tự: CSVN vẫn liên tục dụ dỗ đồng bào tỵ nạn (kể cả giới cựu Quân Nhân và Công Chức VNCH) về VN thăm thân nhân, quê quán và sửa sang mồ mả Tổ Tiên để chúng kiếm Đô-La.

Đồng thời, chúng còn cho tay sai, mở chiến dịch 'Từ Thiện', kêu gọi lòng hảo tâm của mọi người đóng góp tiền bạc, hay về nước tham gia việc này việc nọ, kể cả việc trùng tu nghĩa trang.

Tuy nhiên, số tiền lớn nhất mà VC nhận được hàng năm là do bọn Việt kiều phản phúc gởi về VN đầu tư, thông đồng buôn bán với giặc, hoặc thường xuyên về nước mua dâm.

Thật vậy. Trong bài *'Phân Tích Về Tiền Của Người Việt Hải Ngoại Chuyển Về VN'* đã nêu lên nhận định chính xác như sau:

*"Hiểu được tầm quan trọng của kiều hối [Tài Chánh], người Việt hải ngoại có thể nghĩ ra các **biện pháp hạn chế, ngăn cản dòng kiều hối này về Việt Nam, tiếp tục tiếp sức cho chính quyền CSVN đàn áp nhân dân trong nước. Tại sao tôi đề xuất chặn kiều hối? Bởi vì đó là vũ khí kinh tế duy nhất hiệu quả mà người***

"Chặn kiều hối là vô nhân đạo?

Tôi không nói việc chặn kiều hối gởi về nuôi gia đình, số này cần thiết và nhìn tổng quan là không đáng kể.....

"..... Tôi nói đây là số người đem tiền về chơi bời, mua nhà, mua đất, đầu tư. Số tiền này ngoài số nuôi gia đình, do đó không cần thiết, mà chỉ vì mục đích sinh lợi, mua dâm, v.v…

Số này rất lớn, có người chủ tiệm nail gởi về hàng tháng 5000 – 7000 USD để chơi CK, mua đất, v.v… vì là tiền trốn thuế, tại Mỹ không thể bỏ ngân hàng, và giữ tiền mặt thì sợ bị cướp. (5)

Do đó, qua 5 biện pháp mà tác giả đã nêu lên trong bài Phân Tích, các chiến sĩ Quốc Gia chân chính cần làm gì để ngăn chặn bọn phản phúc, 'tài trợ' cho VC mỗi năm hàng tỷ Đô-La?

Dù sao, nói khái quát thì chỉ cần khoảng 50% khối tỵ nạn kiên định lập trường và đoàn kết, chắc chắc cộng đồng tỵ nạn ở hải ngoại trở thành 'hậu phương' vững mạnh để yểm trợ cho 'tiền tuyến' ở quốc nội. Được vậy, kết quả đầu tiên là CSVN sẽ 'thất điên bát đảo', không những trong lãnh vực Tài Chánh mà còn gặp nhiều khó khăn với các cơ quan Lập Pháp và Hành Pháp của các nước sở tại.

Lẽ dễ hiểu là hầu hết người Việt tỵ nạn đã trở thành công dân của nhiều cường quốc. Nên họ có thể sử dụng lá phiếu bầu cử để yêu cầu các ứng cử viên ở các nước đó, ủng hộ ý chí đấu tranh cho Dân Chủ Tự Do của đại khối Quốc Dân VN — quốc nội và hải ngoại.

(Photo courtesy Google Image search)

Quan trọng không kém là nhờ có kỹ thuật Internet tuyệt vời, nên nhiều người có thể 'chuyển lửa' về nước dễ dàng. Làm sao VC có thể tiếp tục lừa bịp đồng bào, hay che dấu những tội ác tầy trời của chúng? Ắt hẳn không sớm thì muộn, chế độ phi nhân VC sẽ bị lửa đấu tranh bùng lên thiêu rụi.

Đây là những nguyên do chính yếu khiến đảng giặc VC ban hành Nghị Quyết 36, nhằm khống chế cộng đồng tỵ nạn. Từ nhiều năm qua, chúng thường xuyên cho tay sai gây xáo trộn, gây chia rẽ, xúi bẩy người này chửi bới người kia, kể cả việc bôi bác ý chí Chống Cộng để đồng bào tỵ nạn nản lòng.

Thế nhưng, đối với những người có trí tuệ, có lương tri, mang nặng tình đồng bào thì bất chấp, dù VC tung ra hàng trăm hay cả ngàn xảo kế, **vẫn không thể lung lạc được ý chí đấu tranh kiên cường *'Chống Cộng đến chiều'* — ngay cả khi già yếu vẫn không *'chống gậy về nước'*.**

San Jose 30-8-2012

Trần Quốc Kháng

---

(1) Copyright © by Tran Quoc Khang AKA Do Quoc Anh-Thu. All rights reserved.

* Nếu quý vị có cùng quan điểm, xin vui lòng FWD NGUYÊN VĂN bài viết này đến các diễn đàn (Egroups), hoặc địa chỉ Emails cá nhân. Trân trọng cám ơn.

* Quý vị nào muốn POST trên Website, hay đăng bài viết trên Đặc San, Tuần Báo, Nhật Báo v.v... xin liên lạc với chúng tôi (NXBLamSon@gmail.com).

* Tác giả giữ bản quyền tất cả các bài viết, cấm ngặt việc POST hay trích đăng bừa bãi, hoặc cắt xén, hoặc sửa đổi bài viết này, với chủ đích mờ ám. Bất cứ cơ quan ngôn luận nào tắc trách, không tôn trọng tác quyền sẽ hoàn toàn chịu trách nhiệm trước công luận và luật pháp.

(2) Trong bài Ông Tiến Sĩ Giấy, cụ Nguyễn Khuyến đã viết:

"Cũng cờ, cũng biển, cũng cân đai.
Cũng gọi ông Nghè có kém ai ……
Ghế chéo, lọng xanh, ngồi bảnh-choẹ.
Nghĩ rằng đồ thật, hoá đồ chơi".

(3) Nghị Quyết 1481 của Nghị Viện Âu Châu 25-1-2006, bản tin của Đài Á Châu Tự Do.

(4) Quân Sử Việt Nam, Sử Gia Phạm Văn Sơn, XB năm 1971, trang 269 & 270.

(5) 'Phân Tích Về Tiền Của Người Việt Hải Ngoại Chuyển Về VN', theo DDKT, Website 'LyTuongNguoiViet':
http://lytuongnguoiviet.com/index.php/baivietbinhluan/17920-phan-tich-v-tin-ca-ngi-vit-hi-ngoi-chuyn-v-vit-nam

(Photo courtesy Google Image search)

Bên Dòng Lịch Sử 1963
Luận Về Chuyện Con Vẹt Của Ông Ngô Đình Cẩn
(Bài I)

Trần Quốc Kháng (1)

Từ thời xa xưa, loài người đã biết nuôi gia súc với nhiều chủ đích khác nhau. Chẳng hạn như nuôi chó để giữ nhà. Nuôi vẹt, dậy cho nó nói. Nuôi ngựa để cỡi. Nuôi trâu để kéo cầy.v.v. Vì mỗi loài súc vật có đặc tính khác nhau, nên trong tiếng Việt có nhiều thành ngữ liên hệ đến bản chất (xấu hay tốt) của chúng. Chẳng hạn như *'nói như vẹt', 'khuyển mã tri tình', 'trung thành khuyển mã', 'làm thân trâu ngựa', 'làm trò khỉ', 'hình người dạ thú', 'ác như hùm beo, lang sói' v.v.*

Ngoài ra còn có truyện *'Lục Súc Tranh Công'*. Đó là 'tiếng nói' của sáu loài gia súc: Ngựa, bò, dê, gà, chó và heo. Vì 'bổng lộc' không toại nguyện nên chúng kể công, tranh giành quyền lợi, cãi cọ với nhau.

Có điều đáng tiếc là không có truyện nào nói về vai trò của con vẹt: Loài cầm thú có năng khiếu bắt chước, y hệt giọng nói của con người. **Chủ nhân chỉ cần cho ăn và dậy bảo trong thời gian ngắn là nó có thể nói, có thể hót, có thể tung hô khẩu hiệu 'hoan hô', hay 'đả đảo', kể cả chuyện chửi bớt bất cứ ai.** Câu 'Chuyện Con Vẹt Của Ông Ngô Đình Cẩn' ở phía dưới là trường hợp điển hình. (2)

Quý vị nào còn hoài nghi về năng khiếu 'đối đáp' khôn lanh của loài vẹt, xin mở Youtube, xem 'SmartLittleBird' ở địa chỉ phía dưới để kiểm chứng:

http://www.youtube.com/watch?v=MVWoTAg9vso

Tuy nhiên, khôn lanh thế nào chăng nữa con vẹt vẫn thuộc loài cầm thú: Mọi việc đều làm theo bản năng sinh tồn. **Vì miếng ăn hay lợi lộc, nó có thể nói ngược nói xuôi, diễn trò phản phúc dễ dàng như trở bàn tay.**

Nếu 'nhân cách hoá' mà nói theo công đạo thì loài vẹt không có Tình-Nghĩa, không có Liêm-Sỉ, không có Trí-Tuệ để phân biệt Chính và Tà, Thiện và Ác, Đúng và Sai. Hiển nhiên, đây là nhược điểm loài cầm thú, trái ngược với loài 'khuyển mã tri tình'.

Khi đọc câu chuyện con vẹt, thể nào cũng có người liên tưởng đến chuyện 'chính trị xôi thịt' của nhóm Tướng Tá Phản Loạn 1963 (TTPL). Vì tiền bạc và tham vọng cá nhân mà họ đã sử dụng bạo

lực để cướp chính quyền và sát hại Tổng Thống Ngô Đình Diệm mà trước đó không lâu, họ đã 'vào luồn ra cúi' trong Dinh Độc Lập.

"Chúng bay đeo lon, mặc áo, thụ hưởng phú quý, lạy lục để được Tổng Thống ban ơn, mà nay lại dở trò bất nhơn bất nghĩa….".

Đó là lời của Đại Tá Lê Quang Tung đã mắng chửi nhóm TTPL trong buổi họp 'Phản Loạn' ở Bộ TTM năm 1963 (Tướng Hoàng Lạc đã thuật lại sự kiện này trong cuốn "*Nam Việt Nam 1954-1975-Những Sự Thật Chưa Hề Nhắc Tới*". (3)

Chỉ vì tỏ thái độ trung thành với Chính Phủ Ngô Đình Diệm và tôn trọng luật pháp quốc gia, ông Tung cùng nhiều người khác bị phe nhóm Phản Loạn sát hại. Mặc dù đứng đầu nhóm TTPL là Tướng Dương Văn Minh. Nhưng nắm giữ vai trò quan trọng về tình báo là Đại Tá Đỗ Mậu, Giám Đốc Nha An Ninh Quân Đội.

Đọc cuốn *'Việt Nam Máu Lửa Quê Hương Tôi'* mà Hoành Linh Đỗ Mậu là tác giả thì ai cũng thấy **'lập trường chính trị xôi thịt' của ông ta đầy dẫy những chuyện tráo trở:**

Nào là chuyện đi lính Khố Xanh cho Pháp. Nào là chuyện theo Việt Minh CS đánh Pháp. Nào là chuyện theo phía Quốc Gia, chống lại Việt Minh. Nào là chuyện tận lực phục vụ ông Cẩn, ông Diệm và đảng Cần Lao. Nên Đỗ Mậu được TT Diệm tin cẩn cho nắm giữ 'quyền cao chức trọng'. Thế nhưng, đến khi vận nước suy đồi, TT Diệm phải đương đầu với 'thù trong giặc ngoài' thì Đỗ Mậu phản bội.

Chính Đỗ Mậu kể lại, trước ngày Phản Loạn 1-11-1963, ông ta đã đến nhà Tướng Tôn Thất Đính ở Sài Gòn quỳ lạy Tướng Đính trước khi bàn tính chuyện phản phúc.

".....Khi chào hỏi xong, ***tôi sụp xuống lạy Đính hai lạy, Đính hốt hoảng đỡ tôi dậy rồi hỏi:*** *"Anh làm gì kỳ cục vậy anh Mậu?"* (4)

Hồi đó, Tướng Đính cũng được TT Diệm tin cẩn, cho nắm giữ lực lượng quân sự hùng hậu để bảo vệ thủ đô (Tư Lệnh Quân Đoàn III, kiêm Tổng Trấn Biệt Khu Thủ Đô). Nhưng sau đó, Tướng Đính và Đại Tá Đỗ Mậu — cùng nhiều bề tôi thân tín khác của TT Diệm — đã cấu kết với nhau theo lệnh của CIA, thành lập *'Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng'*, lật đổ Tổng Thống.

"Tôi muốn võ trang đầy đủ cho Bảo An, Dân Vệ, Thanh Niên Chiến Đấu. Mỹ không chịu. Tôi muốn tăng cường quân đội, Mỹ từ chối cung cấp vũ khí và phương tiện. ***Mỹ chỉ muốn đưa quân qua VN mà thôi'.*** (5)

Đó là lời tường trình của TT Ngô Đình Diệm. Đó là sự kiện lịch sử cho thấy nguyên nhân, tại sao CIA đã sử dụng bọn ác tăng VC (nổi danh là Thích Trí Quang) xách động Phật Tử biểu tình để nguỵ tạo 'Chính Nghĩa' trước khi cho nhóm TTPL lật đổ Chính Phủ VNCH.

Đến ngày 2-11-1963, TT Diệm bị cận vệ phản bội, tiết lộ nơi trú ẩn. Hệ quả là TT Diệm và ông Cố Vấn Ngô Đình Nhu bị phe nhóm Phản Loạn bắt ở Chợ Lớn. Chúng đem Hai Ông vào Tổng

Nha Cảnh Sát để tra tấn dã man, trước khi sát hại trong xe thiết giáp M113. (6A) (6B)

Sau đó không lâu, Hoa Kỳ ào ạt đổ quân vào VN. Kế hoạch **'Mỹ Hoá Chiến Tranh'** tiến hành nhanh chóng theo ý muốn của Mỹ — đúng như lời tường trình của TT Diệm ở trên.

Trở lại chuyện về con vẹt thì chúng tôi xin thưa: Câu chuyện xẩy ra thời Đệ Nhất VNCH (1955-1963). Hàng chục năm trời đã trôi qua, nên việc truyền khẩu bị sai sót ít nhiều. **Vì vậy, chúng tôi xem đó là câu chuyện ngụ ngôn để nói lên tệ trạng tráo trở, phản ánh 'lập trường chính trị xôi thịt' của nhóm TTPL mà Đỗ Mậu là bề tôi thân tín hàng đầu của TT Diệm và ông Ngô Đình Cẩn.**

Chuyện Con Vẹt Của Ông Ngô Đình Cẩn

Ngược dòng thời gian vào khoảng đầu thập niên 1960, nhiều người còn nhớ chuyện con vẹt của ông Ngô Đình Cẩn — được truyền khẩu ở Huế. Nếu ông Cẩn nuôi vẹt, chỉ có chủ đích làm cảnh thì chẳng bao giờ 'danh tiếng' của nó lại được lưu truyền trong thiên hạ. Chỉ vì khi nuôi vẹt, bên cạnh chuyện làm cảnh, ông Cẩn lại còn có dụng ý chính trị. Nên nhiều người tò mò, tìm hiểu xem tung tích và 'lập trường' của nó như thế nào?

Nghe thiên hạ đồn rằng, sau cuộc hành quân tấn công vào mật khu VC, ngoài chiến lợi phẩm tịch thu được, đơn vị tham chiến ở miền Trung còn bắt được con vẹt. Lông nó xanh biếc, đuôi nó dài, cổ nó đỏ. Nó to bằng con chim bồ câu, trông rất đẹp.

Trong chiến khu, bọn VC đã huấn luyện nó rất kỹ càng, không những có mục đích để cho cán bộ VC thưởng lãm, mà còn có mục đích để tuyên truyền, đánh bóng ‘bác Hồ’ quốc tặc và đảng CSVN.

Nó được nuôi trong cái chuồng làm bằng tre và được đặt ngay trong khu sinh hoạt của các cán binh VC. Mỗi lần có người đến, con vẹt nói rất rõ:

- Chào đồng chí.

Sau khi chào khách xong, nó báo động cho 'đồng chí thủ trưởng':

- Có khách đến thăm.

Nếu có ai cho nó ăn, nó mừng rỡ. Vừa ăn nó vừa chạy nhẩy tung tăng như ngỏ ý 'dạ dạ, vâng vâng'. Khi ăn xong, con vẹt hót liên tiếp để ghi ơn. Nhưng nó không ghi ơn kẻ đã cho nó ăn, mà lại ghi ơn 'bác và đảng' VC như đã được dạy bảo:

- Hồ Chỉ Tịch muôn năm!
- Hoan hô đảng CSVN!

*

Tịch thu được con vẹt khôn lanh như vậy, anh Quân Nhân VNCH (trong đơn vị tham chiến kể trên), đem về huấn luyện lại.

Con vẹt ấy được chủ mới cho ăn uống no nê. Nên nó cảm thấy vui vẻ hơn thời gian ở chiến khu VC. Hàng ngày, nó hăng say học tập và thay đổi 'lập trường' 180 độ. Không còn ai nghe thấy nó hót những lời ca tung 'Bác và Đảng' như xưa nữa.

Sau khi nó được huấn luyện thành thạo, anh Quân Nhân đem đến Phú Cam biếu ông Ngô Đình Cẩn. Ông Cẩn lấy làm vui mừng, nuôi con vẹt trong chiếc lồng khá lớn và đặt ngay cửa phòng khách. Mỗi lần có người đến, con vẹt đều nói:

- Chào ông. Mời ông vào chơi.

Nếu khách lạ hỏi:

- Có cậu Cẩn ở nhà không?

Con vẹt trả lời — giọng y hệt người nói:

- Cậu Cẩn đang ngồi ăn trầu trong phòng.

(Photo courtesy Google Image search)

Khi ai cho ăn, nó cũng chạy nhẩy tung tăng. Nhưng lần này, nó muốn ngỏ ý 'dạ bẩm cụ, dạ thưa cụ'. Ăn xong, nó cũng hót rất hay, nhưng không ghi ơn kẻ cho ăn mà nghi ơn Ngô Tổng Thống như đã được dạy bảo:

- Ngô Tổng Thống muôn năm!
- Hoan hô đảng Cần Lao Nhân vị!

*

Thế rồi thiên hạ lại đồn, sau ngày đảo chánh 1.11.1963, khi ông Ngô Đình Cẩn bị giam ở khám Chí Hòa, con vẹt này bị tịch thu. Anh Quân Nhân, theo phe nhóm Tướng Tá Phản Loạn 1963, đem về đơn vị huấn luyện lại.

Không lâu sau, nó được mang vào sở thú ở Sài Gòn. Mỗi lần có người đến xem, cho nó ăn, nó cũng chạy nhảy tung tăng rồi hót lớn với luận điệu 'trò cờ 180 độ':

- Đả đảo Ngô Đình Diệm độc tài!
- Hoan hô 'cách mạng' thành công!

Trong thời gian này, miền Nam sa vào tệ trạng khủng khoảng chính trị. Đó là thời kỳ 1963-1965, hết đảo chính thì đến 'chỉnh lý'. Nhóm Tướng Tá Phản Loạn 1963 xưng hùng xưng bá, tranh giành quyền lực, đánh phá lẫn nhau.

Từ đó, con vẹt không còn được chăm sóc như xưa. Chắc hẳn, nó đã chết trước Tháng Tư Đen 1975. Nếu không, nó sẽ được bọn VC huấn luyện lại để mừng 'Đại Thắng Mùa Xuân'.

Vì câu chuyện phảng phất ý tưởng khôi hài. Nên thể nào cũng có độc giả phì cười khi nhớ đến 'lập trường chính trị xôi thịt' của Đỗ Mậu. Lẽ dễ hiểu là cuộc đời của ông ta đầy dẫy những chuyện tráo trở.

Không biết sau khi Việt Minh CS cướp chính quyền, Đỗ Mậu theo chúng đánh Pháp, có bao nhiêu lần ông ta tung hô *'Hồ Chủ Tịch muôn năm'*?

Không biết sau khi theo phía Quốc Gia chống Việt Minh, có bao nhiêu lần Đỗ Mậu gặp vua Bảo Đại thì cúi đầu, tung hô *'Quốc Trưởng vạn tuế'?*

Không biết trong thời cực thịnh của VNCH, khi Đỗ Mậu phục vụ đắc lực cho chế độ và đảng Cần Lao, có bao nhiêu lần ông ta tổ chức chào mừng và suy tôn *'Ngô Tổng Thống muôn năm'?*

Thế nhưng, đến năm 1963 thì rõ ràng, Đỗ Mậu đã tráo trở, cùng với nhóm TTPL *'đả đảo Ngô Đình Diệm độc tài'* và giật sập Đệ Nhất VNCH!

Cuối cùng, sau khi miền Nam thất thủ năm 1975, Đỗ Mậu chạy trốn VC sang bên Mỹ tỵ nạn. Nhưng sau đó, ông ta vẫn chưa chấm dứt diễn trò tráo trở. Cuốn 'hồi ký chính trị xôi thịt' với tựa đề *'Việt Nam Máu Lửa Quê Hương Tôi'* (VNMLQHT) là chứng cớ cụ thể.

Dưới bút hiệu là Hoành Linh Đỗ Mậu, thêm lần nữa ông ta lại phản phúc, xoay chiều 180 độ: Trong khi nhục mạ cả dòng họ Ngô Đình; nhục mạ cả hai thời Đệ Nhất và Đệ Nhị VNCH; nhục mạ cả khối Công Giáo thì ngược lại, Đỗ Mậu 'mạ vàng mạ bạc' cho chế độ phi nhân VC và tập đoàn quan 'Thái Thú Cờ Máu Sao Vàng'. Vì vậy mà bọn *'Công An Nhân Dân'* của VC mới cho xuất bản và quảng cáo om xòm cuốn 'hồi ký chính trị xôi thịt' ở VN.

Thiết tưởng, trước khi tiến sâu vào chi tiết của chủ đề — 'Luận Về Chuyện Con Vẹt' — chúng tôi xin trình bầy mấy nét đại cương về chủ nhân của con nó: Ông Ngô Đình Cẩn (1912-1964), nhân vật lịch sử thời Đệ Nhất VNCH, đã bị nhóm TTPL cáo buộc là *'bạo chúa miền Trung'.*

Hơn nữa, đây là dịp để tỏ lòng tri ân các chiến sĩ Mật Vụ VNCH và giúp các bạn trẻ biết thêm điểm son đậm nét về chính sách *'Cải Tạo Và Sử Dụng Những Người Kháng Chiến Cũ'* thời TT Ngô Đình Diệm.

Ông Ngô Đình Cẩn Và Chính Sách Cải Tạo

Nhìn lại sự việc trong 9 năm cầm quyền (1954-1963) của TT Ngô Đình Diệm, ai có lương tri cũng phải công nhận, Ông đã làm được rất nhiều việc ích quốc lợi dân. Mặc dù nhiều người chê trách Ông là *'quan liêu, độc tài' và 'gia đình trị'.* Mặc dù phe nhóm ác tăng Thích Trí Quang vu cáo Ông là *'đàn áp Phật Giáo',* hoặc *'tay sai của Mỹ'.* **Nhưng xét cho cùng thì từ thời Pháp Thuộc đến nay 2012, TT Diệm vẫn là người duy nhất trong lịch sử cận đại đã đem ánh sáng Dân Chủ Tự Do và đời sống tươi thắm cho dân chúng trong 9 năm cầm quyền.** Dĩ nhiên 'nhân vô thập toàn',

nên Ông không tránh khỏi những khuyết điểm 'thường tình' như các vị Tổng Thống khác ở các nước Âu Mỹ.

Quý vị nào muốn tìm hiểu thêm chi tiết, xin bấm vào LINK phía dưới để đọc bài tham luận **'Sai Lầm Nghiêm Trọng Chưa Từng Thấy Trong Lịch Sử'** của chúng tôi đã phổ biến nhiều năm trước đây.

https://docs.google.com/file/d/0ByONxTLhE2nyNThmNTFhODAtYTVhYS00MmFmLWEyNDQtMDQ2N2FjY2IzNDdl/edit

Có lẽ trong gia đình dòng họ Ngô Đình, ông Cẩn là người đã giúp TT Diệm được nhiều việc hữu hiệu nhất trong lãnh vực Chiêu Hồi và An Ninh. Mặc dù ông Cẩn không có bằng cấp cao, không hề học khóa huấn luyện nào về Tình Báo**, nhưng ông lại am hiểu hiện tình đất nước và có thiên tài về Tâm Lý Chiến qua chính sách Cải Tạo và Tổ Chức mật vụ khiến CSVN phải nể sợ.**

Tuy nhiên, thời bấy giờ ít người biết đến những việc làm tốt đẹp của ông. Đa số dân chúng miền Trung, hoặc trong Nam chỉ biết ông Cẩn là em của TT Diệm, thường mặc áo dài, đầu đội khăn đống, luôn miệng nhai trầu. Nên ông có biệt danh là 'ông Cố Trầu'.

(Photo courtesy Google Image search)

Kế tiếp là chuyện ông Cẩn sống độc thân, hút thuốc Cẩm Lệ và thích đan rổ, làm vườn, trồng hoa, nuôi thú, nuôi chim — trong đó có con vẹt. **Hồi ấy có khá đông người bị 'nhiễm độc', hùa theo VC cùng bè lũ ác tăng Thích Trí Quang và phe nhóm Tướng Tá Phản Loạn 1963, vu cáo cho ông Cẩn chuyện này, chuyện kia. Nhiều người còn a dua theo VC và nhóm TTPL, gọi ông là *'Bạo Chúa Miền Trung'*.**

Thế nhưng, căn cứ vào những tài liệu lịch sử (trình bầy sự thật với dẫn chứng và lý luận đúng đắn), điển hình như tập hồi ức ***'Dòng Họ Ngô Đình Ước Mơ Chưa Đạt'*** (do ông Nguyễn Văn Minh biên soạn) thì ông Cẩn đã góp phần không nhỏ trong việc ngăn chặn Cộng Sản xâm chiếm miền Nam Tự Do. Chính ông là cha đẻ của chính sách *'Cải Tạo Và Sử Dụng Những Người Kháng Chiến Cũ'* — đã được Chính Phủ VNCH chấp thuận cho thực hiện ở miền Trung, rồi tiến sâu vào các tỉnh ở miền Nam, khiến CSVN bị 'thất điên bát đảo'.

Quý vị nào muốn tìm hiểu chi tiết về việc 'diệt Cộng an dân' của ông Cẩn và ngược lại là thảm trạng 'phản quốc hại dân' của nhóm TTPL, xin đọc tập sử liệu nêu trên. Trong bài viết này chúng tôi chỉ trình bầy những nét đại cương về chính sách Cải Tạo trong thời Đệ Nhất VNCH. (7)

Thật vậy. Chính sách này đã đạt được nhiều kết quả tốt đẹp là nhờ khả năng và lòng nhiệt thành của các chiến sĩ Mật Vụ VNCH,

đứng đầu là ông Ngô Đình Cẩn và ông Dương Văn Hiếu. Hai ông đã điều hành tổ chức, thường được gọi là **Đoàn Công Tác Đặc Biệt Miền Trung** (ĐCTĐBMT)**.** Chính tổ chức này đã phát hiện, rồi phục kích, bắt giam và Chiêu Mời được rất nhiều cán bộ VC loại gộc, kể cả cấp Bí Thư Tỉnh Uỷ. Trong đó, có nhiều kẻ đã từng tham gia kháng chiến chống Pháp, rồi lầm lẫn theo CS. Nhưng sau khi hiểu rõ Chính và Tà, họ đã thật lòng từ bỏ Mác-Lênin, trở về với Quốc Gia Dân Tộc và phục vụ đất nước trong thời VNCH.

Có lẽ chiến công lớn nhất hồi cuối năm 1958 của ĐCTĐBMT là cuộc phục kích, bắt trọn ổ hai tổ chức Tình Báo Chiến Lược và Quân Báo của VC, khi chúng di chuyển từ Bến Hải, xâm nhập vào thủ đô Sài Gòn. Trong đó có tên trùm tình báo chiến lược Trần Quốc Hương, thường gọi là Mười Hương. Ngay cả Đại Tá VC Lê Câu, chỉ huy trưởng Cục 2 Quân Báo Miền Nam, cũng bị ĐCTĐBMT tóm cổ năm 1962. (8)

Trong tỉnh Thừa Thiên, hàng loạt cán bộ VC nằm vùng đã bị bắt giam như Lê Minh Đạt, Lê Phước Thưởng, Nguyễn Đà, Lê Tú v.v. Trong đó, nổi nhất là Nguyễn Đình Chơn, người đầu tiên đã dứt khoát từ bỏ Mác-Lênin, trở về với Quốc Gia Dân Tộc. Ông Chơn được mang cấp bậc Thiếu Tá và được bổ nhiệm làm Trưởng Ty Cảnh Sát Đặc Biệt tỉnh Gia Định.

Sau năm 1975, nhiều cuốn hồi ký của cán bộ VC, mặc dù đặt trọng tâm vào việc khoe khoang và tuyền truyền bịp bợm, **nhưng đã phải thú nhận, hai ông Ngô Đình Cẩn và Dương Văn Hiếu là hai đối thủ Mật Vụ đã làm chúng hoảng sợ và nể trọng nhất.**

"Phải chi nó đánh đập, tra tấn — đằng này không. ***Nó không nện vào thể xác mà nhắm thẳng vào yếu huyệt của niềm tin****.... Kìa coi cải cách ruộng đất. Kìa coi dân chúng bỏ chạy di cư.... Tiếng nói của [Dương Văn] Hiếu hôm nào vẫn còn lung bùng trong lỗ tai anh****, như đâm vào lòng anh****...."*.

Đó là lời thú nhận điển hình trên trang 115 của cuốn *'Bội Phản Hay Chân Chính'* do VC xuất bản. Kế tiếp là cuốn *'Về Cuộc Kháng Chiến Chống Mỹ Cứu Nước*' của Tướng VC Văn Tiến Dũng, trên trang 16 đã thú nhận:

"Chỉ tính trong 4 năm từ 1955-1958: Cả miền Nam tổn thất 9 phần 10 số cán bộ, đảng viên. Ở Nam Bộ, khoảng 7 vạn cán bộ, đảng viên ta bị địch giết, gần 90 vạn cán bộ bị bắt..... Riêng Trị-Thiên chỉ còn 160 so với 23,400 đảng viên trước đó".

Hơn nữa, trong lãnh vực Tâm Lý Chiến, qua tập sử liệu *'Dòng Họ Ngô Đình Ước Mơ Chưa Đạt'* nêu trên, chúng tôi xin tóm lược mấy điểm đặc sắc của ĐCTĐBMT — do cán bộ CS thú nhận khi viết hồi ký:

Đó là *'siêu tổ chức, với phương pháp hoạt động hết sức tinh vi, hiểm độc'*. Đặc sắc nhất là *'chế độ giam giữ'* cán bộ CS — độc nhất vô nhị trên thế gian, khó ai tin nhưng có thật: **Cửa sổ nhà tù KHÔNG có song sắt, cửa ra vào KHÔNG có then cài và KHÔNG bao giờ khóa mà chỉ có mấy miếng ván sơ sài để che mưa gió.**

Vả lại, hàng ngày cai tù (cán bộ ĐCTĐBMT) và tù nhân (cán bộ VC) ăn chung, ở chung, ngủ chung, thân mật chuyện trò với nhau như anh em trong gia đình. Ngoài giờ sinh hoạt chung trong trại, họ được tự do: Đi dạo phố, hoặc đọc sách, hoặc chơi các môn thể thao lành mạnh v.v.

Kỳ diệu nhất trong chính sách của ông Cẩn là phương pháp Khoa Học và Nhân Đạo đối với những người kháng chiến cũ: Chiêu Mời họ thực lòng chuyển hướng, hợp tác với người Quốc Gia, để cùng nhau xây dựng chế độ Tự Do Dân Chủ.

Nếu tù nhân VC đồng ý thì cán bộ ĐCTĐBMT thuyết giải cho họ hiểu thấu và tin theo đường lối Quốc Gia. Ai chống đối thì được tự do phát biểu, nêu lên thắc mắc và dùng LÝ LẼ để tranh luận công khai với cán bộ ĐCTĐBMT.

Nói tóm lại thì chính sách *'Cải Tạo Và Sử Dụng Những Người Kháng Chiến Cũ'* — do sáng kiến ông Cẩn và ĐCTĐBMT thi hành — **đặt trọng tâm vào TÌNH và LÝ. Nhờ vậy, nhiều người lầm lẫn theo CS, sau khi hiểu rõ CHÍNH và TÀ thì họ THUẬN TÌNH, THUẬN LÝ từ bỏ Mác-Lênin, trở về với đại khối Dân Tộc trong thể chế VNCH. Quả thật, đây là vết son đập nét của ông Cẩn nói riêng và của chính phủ VNCH nói chung.**

Ngược lại, trong những trang sử đen tối 1963, **ngoài chuyện Ô UẾ NGÀN THU của phe nhóm Tướng Tá Phản Loạn, còn điểm đen đậm nét trong chính sách giao của Hoa Kỳ:**

Đêm ngày 22-8-1963, cơ quan USAID ở Sàigòn đã cho tên VC đại gian, đại ác, đội lốt thầy tu là Thích Trí Quang chạy vào đó ẩn núp rồi trốn qua toà Đại Sứ Mỹ khi lực lượng an ninh VNCH lùng bắt. (9)

Ngược lại, ông John Helble, Lãnh Sự Hoa Kỳ ở Huế đã nhận lệnh của Đại Sứ Herry Cabot Lodge, gài bẫy bắt giữ ông Ngô Đình Cẩn. Khi chuyến bay đưa ông Cẩn vào Sai Gòn, Tr/Tá Lucein Conein, nhân viên CIA, đến đón ông Cẩn ở phi trường Tân Sơn Nhất, rồi bắt giao cho nhóm TTPL. (10)

Cuối cùng, ông Cẩn bị phe nhóm TTPL kết án tử hình. Khi biết tin, ông Cẩn không hề nao núng, hoặc tỏ ý sợ hãi. Không những thế, trong khi làm lễ Rước Mình Thánh Chúa do LM Lê Văn Thí đảm trách, ông còn ngỏ lời tha thứ cho bọn trùm đao phủ, đứng đầu là Dương Văn Minh — kẻ chủ mưu sát hại TT Diệm và ông Ngô Đình Nhu ngày 2-11-1963.

'Bản án' được thi hành vào khoảng 6 giờ 20 chiều ngày 9-5-1964 tại khám Chí Hoà. Ông Cẩn mặc Quốc Phục, quần trắng, áo dài đen — do chính thân mẫu của ông đã may cho ông trước đó. Chỉ có 'ân huệ' cuối cùng — không bị bịt mắt — thì ông Cẩn không được toại nguyện! (11)

(Xin xem tiếp Bài II)

San Ramon 1-11-2012

Trần Quốc Kháng

(Photo courtesy of Enwikipedia)
Tổng Thống Hoa Kỳ Dwight Eisenhower và TT Ngô Đình Diệm, 1957

♦

(Bài II)

Bên Dòng Lịch Sử 1963

Luận Về Chuyện Con Vẹt Của Ông Ngô Đình Cẩn

Trần Quốc Kháng (1)

Cổ nhân nói không sai, *'gia bần tri hiếu tử, quốc biến thức trung thần'*. Nói tóm lược là 'cháy nhà ra mặt chuột'. Như hai lần quốc biến 1963 và 1975 chẳng hạn. Ai trung thành? Kẻ nào phản phúc?

Vì vậy, trong Bài I chúng tôi mới thuật lại câu chuyện ngụ ngôn: Con Vẹt Của Ông Ngô Đình Cẩn. Chỉ vì miếng ăn, hay bổng lộc do chủ nhân ban cho và dậy bảo, con vẹt có thể nói ngược nói xuôi, diễn trò phản phúc, hoan hô rồi đả đảo bất cứ ai. Quý vị nào chưa đọc, xin mời, bấm vào LINK phía dưới:

https://docs.google.com/file/d/0ByONxTLhE2nyY1VRZkdSRGtCSVE/edit

Khi đọc câu chuyện ấy, thể nào cũng có người liên tưởng đến nhóm Tướng Tá Phản Loạn (TTPL) năm 1963. Họ đã sử dụng bạo lực, lật đổ và sát hại Tổng Thống Ngô Đình Diệm (NĐD). Mặc dù ngày đảo chánh 1-11-1963, được gọi là ngày 'Cách Mạng', nhưng sự thật cho thấy, đó là ngày Phản Loạn.

Lẽ dễ hiểu là nhóm TTPL lật đổ Chính Phủ NĐD, **KHÔNG vì chủ đích 'ích quốc lợi dân' mà do CIA mua chuộc. Chính họ đã**

làm lu mờ Chính Nghĩa của VNCH và làm nhiều chuyện sai lầm nghiêm trọng, tạo cơ hội quá tốt cho VC gia tăng nỗ lực xâm chiếm miền Nam Tự Do.

Nhiều bậc cao niên còn nhớ, ngay sau khi TT Diệm vị quốc vong thân thì miền Nam sa vào tình trạng khủng khoảng chính trị. Không còn ai xứng đáng — về khả năng, uy tín và đức độ — để lãnh đạo đất nước. Nhóm TTPL xưng-hùng xưng-bá, tranh giành quyền lực, đảo chính tới đảo chính lui. Trong khi đó, nhóm sư sãi hổ mang như VC Thích Trí Quang, cấu kết với bọn chính-trị gia xôi thịt lộng hành, làm nhiều chuyện phản dân hại nước.

(Photo courtesy Google Image search)

Nhớ lại cuộc Phản Loạn 1963, chúng tôi thiển nghĩ TT Diệm đã nuôi ong tay áo. Phải chăng, đây là nhược điểm của Ông về vấn đề nhân sự?

Dò sông dò biển dễ dò
Đố ai lấy thước mà đo lòng người?

Chắc hẳn, vì bản tính thanh-liêm chính-trực, lại có lòng ái quốc cao độ và nặng tình trọng nghĩa, TT Diệm lầm tưởng các Tướng Tá dưới quyền của Ông, cũng có ít nhiều đức tính tương tự. Nên Ông mới tin cẩn, giao phó những chức vụ quan trọng cho họ, chẳng hạn Tướng Trần Thiện Khiêm, Tướng Tôn Thất Đính, Tướng Nguyễn Khánh, Đại Tá Đỗ Mậu và Đại Tá Nguyễn Văn Thiệu v.v. Ai ngờ đến ngày 1-11-1963 thì họ tráo trở, không những phản phúc với TT Diệm mà còn làm hoen ố Chính Nghĩa của Quân Đội VNCH.

Có lẽ kinh hoàng nhất là thảm cảnh TT Diệm và ông Cố Vấn Ngô Đình Nhu bị tra tấn, đánh đập, khảo của, rất dã man tàn ác trước khi HAI ÔNG bị sát hại trong chiến xa M-113 ngày 2-11-1963. (17) (18)

Dù sao, mỗi khi đọc lại mấy trang sử đen tối thời bấy giờ, chúng tôi vẫn còn cảm thấy chướng tai gai mắt. Trong đó có tệ trạng, người thì nói như vẹt, kẻ thì nói như vẹm nhằm bôi nhọ TT Diệm và Chính Phủ của Ông.

Phải chăng, đó là kết quả của việc xách động quần chúng để nguỵ tạo 'chính nghĩa' cho việc đảo chánh TT Diệm mà Phó Tổng Thống Lyndon B. Johnson gọi là '*playing cops and robbers*'? Có nghĩa là diễn trò vừa ăn cướp, vừa la làng. (14)

Chúng tôi sẽ lần lượt tiến sâu vào chi tiết của những vấn đề nêu trên và đương nhiên, tất cả sự việc đều nói có sách mách có chứng.

Vừa Ăn Cướp, Vừa La Làng

Thật ra, nói như vẹt — vì a dua theo người khác, giống như con vẹt, tuy biết nói nhưng chính nó không hiểu nó nói gì — thường được người khác bỏ qua. Nhưng ngược lại, nói như vẹm thì can tội lừa dối, khó có thể tha thứ. Thành ngữ này xuất hiện từ khi Việt Minh CS cướp chính quyền năm 1945. Hiển nhiên 'thần Vẹm' là Hồ Chí Minh, kẻ có thiên tài lừa bịp hàng đầu trong lịch sử VN.

Có điều chúng tôi thắc mắc là hồi đảo chánh năm 1963, trong 5 trường hợp điển hình dưới đây, có bao nhiêu người nói như vẹt? Có bao nhiêu kẻ nói như vẹm?

1- Lạ thật! Nhiều người cáo buộc TT Diệm là *'độc tài',* là *'quan liêu'.* Nhưng sự thật cho thấy Ông là người ĐẦU TIÊN và DUY NHẤT trong lịch sử, đã thực thi DÂN CHỦ, TỰ DO ở VN qua việc thành lập Đệ Nhất VNCH.

2- Lạ thật! Nhiều người cáo buộc TT Diệm là *'kỳ thị',* là *'đàn áp Phật Giáo'.* Nhưng sự thật cho thấy, đa số những người được Ông ưu đãi, được Ông tin cẩn, được làm việc gần gũi với Ông đều theo Đạo Phật. Cụ thể như Tướng Dương Văn Minh, Tướng Tôn Thất Đính, ông Cao Xuân Vỹ, Đại Tá Đỗ Mậu và Đại Uý Đỗ Thọ v.v.

Vả lại, chính TT Diệm đã cho chùa Xá Lợi nửa triệu đồng (VNCH) để xây cất; giúp chùa Từ Đàm và chùa Diệu Đế trùng tu. Ông lại còn ban chỉ thị cho tất cả Tỉnh Trưởng, giúp phương tiện cho các chùa chiền khác tu bổ. (12)

3- Lạ thật! Nhiều người cáo buộc ông Ngô Đình Cẩn là *'bạo chúa miền Trung'.* Nhưng sự thật cho thấy ông là cha đẻ của chính sách *'Cải Tạo Và Sử Dụng Những Người Kháng Chiến Cũ'*, rất ư là NHÂN TỪ qua việc thể hiện tình đồng bào với những người lầm lỡ theo CS.

Đấy là chưa kể những chuyện cáo buộc khác cho ông Cẩn, như chuyện nhà ông có hầm chôn người và hầm vũ khí. Trong khi đó, chính Tướng Đôn (thuộc phía đảo chánh) đã xác nhận, nhà ông Cẩn không hề có hầm nào cả.

4- Lạ thật! Nhiều người cáo buộc phía binh sĩ VNCH, do Thiếu Tá Đặng Sĩ chỉ huy, đã ném lựu đạn M3 vào phía Phật Tử biểu tình, khiến 8 người tử vong và 14 người khác bị thương — ở Huế hôm 8.5.1963. Nhưng sự thật cho thấy, thảm cảnh xẩy ra vì chất nổ Plastic CỰC MẠNH, trong khi Quân Đội VNCH và Cảnh Sát Công An v.v. KHÔNG HỀ có loại chất nổ nào CỰC MẠNH như thế. (15C)

5- Lạ thật! Nhiều người cho rằng, Thượng Toạ Thích Quảng Đức *'TỰ THIÊU'* ở ngã tư đường Phan Đình Phùng và Lê Văn Duyệt. Nhưng sự thật cho thấy Thượng Toạ đã ngồi IM LÌM để cho kẻ sát nhân dội xăng vào quần áo, trước khi đốt cháy Thượng Toạ!

Như vậy thì không thể vừa nói như vẹt, vừa nói như vẹm cho rằng Thượng Toạ TỰ THIÊU (burning ONESELF to death). Vì theo đúng nguyên ngữ tiếng Việt, bất cứ ai TỰ THIÊU thì chính đương sự đổ xăng, chính đương sự châm lửa, chính đương sự đốt cháy thân thể của đương sự.

Rõ ràng như ban ngày. Đây là vụ GIẾT NGƯỜI đã được tổ chức quy mô, không những vi phạm luật pháp quốc gia mà còn vi phạm 2 trong 5 điều ngăn cấm (Ngũ Giới) của Phật Giáo. Hai điều ấy là Không Sát Sinh và Không Gian Dối.

(Photo courtesy Google Image search)

Do đó, đại khối Phật Tử chân chính, khi vận dụng trí tuệ để hiểu đúng sai — theo lời Phật dậy — đều nhìn thấy rõ, đó là quỷ kế BUÔN THẦN BÁN THÁNH. Nếu không là bọn VC mặc áo Cà Sa, thuộc nhóm Phật Giáo Ấn Quang (kể cả bọn ác tăng Thích Trí Quang, có CIA giật dây) thì tổ chức nào đã tung ra chuyện này chuyện kia, nào là *'đàn áp Phật Giáo';* nào là *'tự thiêu';* nào là *'độc tài';* nào là *'bạo chúa miền Trung'* v.v. nhằm xách động dân chúng biểu tình để nguỵ tạo 'chính nghĩa', trước khi CIA mua chuộc nhóm TTPL đảo chánh, lật đổ Chính Phủ Ngô Đình Diệm?

Sự thật nêu trên đã được Tổng Thống Mỹ Richard Nixon xác nhận trong cuốn *'Real Peace - No More Vietnams'*. Trên trang 169, TT Nixon đã viết:

'Chúng ta [Hoa Kỳ] đã sai lầm trầm trọng lần thứ 3 tại VN trong năm 1963. ***Chính quyền Kennedy đã làm cho người ta oán giận Tổng Thống Ngô Đình Diệm qua việc xách động và yểm trợ cuộc đảo chánh lật đổ chính phủ của Ông ta.*** (13)

Còn Phó Tổng Thống Lyndon B. Johnson gọi việc bôi nhọ TT Diệm nhằm xách động dân chúng khi đảo chánh TT Diệm, nguyên văn là ***'playing cops and robbers'.*** Trong phiên họp của Bộ Ngoại Giao Mỹ ngày 31-8-1963, PTT Johnson đã thẳng thắn khuyến cáo nhiều nhân vật cao cấp trong chính quyền Kennedy:

".... We should stop playing cops and robbers *and get back to talking straight to the GVN, and that we should once again go about winning the war".* (14)

Có nghĩa, tóm lược là: ***"Chúng ta nên chấm dứt diễn trò vừa ăn cướp, vừa la làng.*** *Hãy trở lại nói chuyện thẳng thắn với Chính Phủ VNCH. Và thêm lần nữa, chúng ta nên tiếp tục [công việc] để chiến thắng [Cộng Sản]".*

Theo 'Hồ Sơ Ngũ Giác Đài' (The Pentagon Papers, Volume 2, 741-743) thì buổi họp hôm ấy, có 14 nhân vật cao cấp trong chính

quyền Kennedy đến tham dự. Đứng đầu là Phó TT Johnson, tiếp theo là các ông Dean Rusk (Ngoại Giao), McNamara (Quốc Phòng), Nolting (Đại Sứ), Cobly (CIA) v.v. Chủ đề thảo luận về chính sách của Hoa Kỳ tại VNCH, sau khi thực hiện ý đồ đảo chánh lần thứ nhất bị thất bại (khoảng hạ tuần tháng 8-1963). (14)

Hồi đó, trong nhóm PHẢN ĐỐI đảo chánh TT Diệm, có Phó TT Johnson, Tướng Maxwell Taylor, Bộ Trưởng Tư Pháp R. Kennedy, Bộ Trưởng Quốc Phòng Mc Namara v.v. Ngược lại, trong nhóm CHỦ TRƯƠNG đảo chánh TT Diệm, có Tổng Thống John F. Kennedy, Đại Sứ Cabot Lodge, Ngoại Trưởng Dean Rusk, các Thứ Trưởng Averell Hariman, Roger Hillsman, George Ball; Michael Frrestal (Phụ Tá toà Bạch Cung) và Đô Đốc Harry Felt. (15)

Quý vị nào muốn tìm hiểu thêm chi tiết về ROADMAP lật đổ TT Diệm, xin tìm đọc cuốn *'Những Ngày Cuối Cùng Của TT Ngô Đình Diệm'. Hoặc cuốn 'Why The Vietnam War'.* Qua nhiều tài liệu chính xác, GS Hoàng Ngọc Thành đã vạch trần sự thật về cuộc đảo chánh 1-11-1963 trong hai cuốn sử kể trên. Đồng thời GS Thành còn dựa theo lời của Phó TT Johnson để lấy tựa đề cho nhiều chương sách, chẳng hạn như "*We Should Stop Playing Cops And Robbers";* hoặc *"The John F. Kennedy Administration Was Playing Cops And Robbers" (Chính Quyền Kennedy Diễn Trò Vừa Ăn Cướp, Vừa La Làng).* (16)

Quả thật là vận nước suy đồi. Chỉ vì TT Ngô Đình Diệm quyết liệt phản kháng việc Mỹ Hóa chiến tranh, nên chính quyền Kennedy mới mua chuộc nhóm TTPL giật sập Đệ Nhất VNCH.

*"**Nước Mỹ giàu mạnh và có nhiều điểm tốt.** Nhưng sức mạnh đó không có nghĩa là có quyền ra chỉ thị cho VN. **Việt Nam hiện đang chống lại một cuộc chiến mà Hoa Kỳ chưa bao giờ có kinh nghiệm**. Vậy thì đừng có ý kiến".*

Đó là nhận định sâu sắc của TT Diệm. Đó là ý chí cương quyết, muốn giữ vững Độc Lập và Chủ Quyền của VNCH. Hơn nữa, trong lúc thảo luận với Đại Sứ Frederick Nolting, về việc Hoa Kỳ chia sẻ trong các quyết định về chính trị, quân sự và kinh tế của VNCH, Tổng Thống Diệm đã thẳng thắn trả lời:

"Nam VN không muốn là một xứ bảo hộ của Hoa Kỳ". (15A)

Nhìn việc lật đổ TT Diệm nhằm Mỹ Hoá chiến tranh, rồi sau đó Hoa Kỳ lại phải làm ngược lại là Việt Nam Hoá chiến tranh (mà hệ quả là miền Nam sa vào thảm họa VC) thì không ai có thể phủ nhận được tầm nhìn xa hiểu rộng của TT Ngô Đình Diệm.

Dù sao, vận nước tiếp tục suy đồi. Sau 20 năm chiến tranh thảm khốc (1955-1975), Tháng Tư Đen 1975 ập đến quá nhanh. Tướng Dương Văn Minh lại làm chuyện phản quốc lần thứ 2.

Ngày 28-4-1975, ông ta trở thành công cụ, đứng ra làm **Tổng Thống BÙ NHÌN khoảng hai ngày, hoàn toàn KHÔNG hợp hiến hợp pháp, để dâng miền Nam Tự Do cho giặc Cờ Máu Sao Vàng.** Thành phần còn lại trong nhóm TTPL thì chạy trốn ra ngoại quốc.

Phen này mắt thấy tai nghe
Tham sinh uý tử một bè như nhau
Ăn thì giành trước giành sau
Đến khi có giặc cúm đầu cúm đuôi

Đó là mấy vần thơ của vua Tự Đức (1829-1883) thuật lại tệ trạng của nhóm quan Đại Thần, đã bỏ chạy ở bờ biển Thuận An năm 1876 khi bọn Tàu Ô tấn công. Không ngờ tệ trạng ấy lại đúng với thực chất chính-trị xôi thịt của nhóm TTPL — vừa phản phúc, vừa phản quốc.

Vừa Phản Phúc, Vừa Phản Quốc

Trong cuộc đảo chánh 1963, Tướng Dương Văn Minh là kẻ đứng đầu trong danh sách vừa phản phúc, vừa phản quốc.

Phản phúc vì trước đó, Tướng Minh mang ơn sâu nghĩa nặng với TT Diệm: Kể từ khi Quân Lực VNCH được thành lập, chỉ trong vòng 2 năm (1955-1957), TT Diệm đã liên tiếp thăng cấp cho Dương Văn Minh 3 lần, từ Trung Tá lên Trung Tướng. Đây là thời cực thịnh của Đệ Nhất VNCH. Chính Nghĩa Quốc Gia sáng tỏ. Khi Tướng Minh được ưu đãi và tin cẩn như vậy, ai cũng tưởng suốt đời ông ta, luôn luôn trung thành với Chính Nghĩa và tri ân TT Diệm.

Thế nhưng, căn cứ vào nhiều nguồn tài liệu khác nhau được phổ biến trên Internet, chẳng hạn như bài *"Việt Cộng Nằm Vùng Thời Nào Cũng Có"* của NB Trúc Giang và bài *"Hàng Tướng Dương Văn Minh"* của NB Lữ Giang v.v. thì chúng tôi thiết nghĩ, Tướng Minh đã trở thành công cụ — nếu không muốn nói là theo VC — qua trung gian của người em là Thiếu Tá VC Dương Văn Nhựt móc nối từ đầu thập niên 1960.

"Mỹ mà nó biết được Trung Tướng của mình theo Việt Cộng thì xấu hổ lắm. Đốt hết đi! Từ rày tôi không muốn nhắc tới cái vụ này nữa". (18)

Đó là lời của TT Diệm nói với Đại Tá Nguyễn Văn Y, Tổng Giám Đốc Công An Cảnh Sát Quốc Gia — trong lúc đem hồ sơ vào trình cho TT Diệm xem. Sau khi huỷ hồ sơ, TT Diệm lại còn ra lệnh cho *'Đoàn Công Tác Đặc Biệt Miền Trung'* bắt VC Dương Văn Nhựt, rồi đem thả qua biên giới Căm-Bốt.

Từ đó, Tướng Minh không còn được giao phó nhiệm vụ nào quan trọng ngoài chức vụ Cố Vấn Quân Sự Phủ Tổng Thống — thực sự thì không có quyền hành gì cả. Nên Tướng Minh bất mãn với TT Diệm.

Ngoài ra, không biết có điều gì bí ẩn mà TT Diệm lại khoan dung cho Tướng Minh như vậy? Chắn hẳn, vì TT Diệm có lòng ái quốc và tinh thần dân tộc sâu đậm, nên cảm thấy chuyện 'Trung Tướng VNCH theo VC' là điều QUỐC SỈ? Nên Ông e ngại, dư luận báo chí bàn tán xôn xao khi đem Tướng Minh ra toà án xét xử?

Dù sao, nếu việc này là sự thật thì Tướng Minh phải phục thiện và càng mang ơn sâu nghĩa nặng với TT Diệm. Nhưng không, TT Diệm đã làm ơn nên oán. Vì ưu đãi Tướng Minh để rồi sau 3 năm, Tướng Minh biến thành tên trùm đao phủ. Chính ông ta đã cho tay sai tra tấn, đánh đập, khảo của, rồi sát hại TT Diệm và ông Ngô Đình Nhu. Thảm cảnh diễn ra trong chiến xa M-113, vô cùng dã man, tàn ác hôm 2-11-1963. (17) (18)

*

Sang chuyện phản quốc thì chỉ cần nhìn lại thảm trạng Tháng Tư Đen 1975. Hầu như ai cũng thấy **Tướng Dương Văn Minh đã đứng ra làm Tổng Thống BÙ NHÌN, hoàn toàn KHÔNG hợp hiến hợp pháp:**

(Photo courtesy Google Image search)

Thứ Nhất: Trong bài *'Trường Hợp Của Dương Văn Minh',* LS Nguyễn Văn Chức, cựu Nghĩ Sĩ VNCH, đã căn cứ vào Hiến Pháp để nêu lên nhiều điểm chí lý:

"Ngày 28-4-75, khi cụ Trần Văn Hương từ chức Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa, thì định chế hành pháp không còn nữa. ***Định chế lập pháp, tức quốc hội, thì lại không có quyền bầu tổng thống, hoặc chỉ định tổng thống, hoặc cho phép ai trao chức vụ tổng thống cho ai.*** *Bởi lẽ: quốc hội không phải là sở hữu chủ, chủ quyền nhân dân. Với tư cách thụ ủy đó, quốc hội chỉ được làm những điều mà nhân dân đã minh thị giao phó, qua những điều khoản được ghi trong hiến pháp.* ***Mà hiến pháp thì không có điều khoản nào cho phép quốc hội được trao chức vụ tổng thống cho ai".*** (19)

Thứ Hai: Sau ngày 1-11-1963, bất cứ ai trong nhóm TTPL cũng không hội đủ tiêu chuẩn **về nhân cách, uy tín và LẬP TRƯỜNG để nắm giữ bất cứ chức vụ nào trong các cơ quan Hành Pháp, Lập Pháp và Tư Pháp.** Rõ ràng là họ đã can trọng tội hình sự, sử dụng bạo lực để CƯỚP CHÍNH QUYỀN, lật đổ Chính Phủ, sát hại Tổng Thống và nhiều Chiến Sĩ Quốc Gia khác.

Thứ Ba: Trong bài tham luận *'VC Nằm Vùng Thời Nào Cũng Có'* do ông Trúc Giang biên soạn, có đoạn tác giả dẫn chứng bằng tài liệu của VC thú nhận:

"Theo chỉ đạo của ta [VC], một lực lượng chính trị mới ra đời, đó là "Thành phần thứ ba" *gồm trí thức, nhân sĩ, binh sĩ, dân biểu, báo chí, tu sĩ, công thương gia, cựu tướng lãnh, có khuynh hướng chống [Nguyễn Văn] Thiệu, đòi hoà bình, nổi bật nhất là các nhân vật như LS Trần Ngọc Liễng, Ngô Bá Thành, KS Dương Văn Đại, DB Hồ Ngọc Nhuận, Lý Quý Chung, Kiều Mộng Thu,*

Nguyễn Văn Hàm, Lý Chánh Trung, LM Phan Khắc Từ, Thích Pháp Lan, ni sư Huỳnh Liên và nhà báo Nam Đình. ***Tướng Dương Văn Minh đại diện cho thành phần nầy ra đảm nhiệm chức Tổng Thống".*** (20)

Qua 3 sự kiện nêu trên, quả thật vai trò của Dương Văn Minh hồi Tháng Tư Đen 1975 chỉ là Tổng Thống BÙ NHÌN. Ông ta bất chấp việc KHÔNG hợp hiến hợp pháp, đứng ra kết thúc Đệ Nhị VNCH để dâng miền Nam Tự Do cho đảng VC phi nhân.

Nói cách khác là **Dương Văn Minh không có CHÍNH DANH trên cương vị Tổng Thống VNCH. Nên bất cứ việc gì ông ta làm, đều không phản ánh ước vọng của toàn thể QUÂN DÂN VNCH.**

Quả thật, giai đoạn lịch sử (1963-1975) là gian đoạn đầy dẫy oan khiên, muôn vàn đau thương và vô cùng cay đắng: **Năm 1963 Tướng Minh đứng đầu nhóm TTPL, giật sập Đệ Nhất VNCH, góp phần xô đẩy miền Nam vào thảm cảnh chiến tranh máu lửa. Năm 1975, Tướng Minh đứng đầu chính phủ Bù Nhìn, kết thúc Đệ Nhị VNCH, khiến miền Nam Tự Do sa vào ách nô lệ Mác-Lênin.**

Nhìn lại trang sử 1963, ai cũng thấy sau khi cướp chính quyền, nhóm TTPL đã làm nhiều việc sai lầm. Trầm trọng nhất là huỷ bỏ quốc sách Áp Chiến Lược (bao gồm cả Khu Trù Mật và Làng Chiến Đấu). Thứ đến là phá hoại mạng lưới tình báo hữu hiệu của VNCH do *'Đoàn Công Tác Đặc Biệt Miền Trung'* (ĐCTĐBMT) thực hiện.

Vừa Phá Hoại, Vừa Đâm Sau Lưng Chiến Sĩ

Đúng là như vậy. Nhìn lại thời hậu đảo chánh 1963, ai cũng thấy miền Nam sa vào thảm trạng khủng khoảng chính trị. Lẽ dễ hiểu là sau khi TT Ngô Đình Diệm bị sát hại thì không còn ai có đủ khả năng, uy tín và đức độ để lãnh đạo đất nước.

Trong những năm 1963-1965, nhóm TTPL đảo chính tới, đảo chính lui, rồi lại còn diễn trò 'chỉnh lý'. Chúng xưng hùng xưng bá, tranh giành quyền lực, đánh phá lẫn nhau. Nhiều chuyện lố bịch thường xuyên diễn ra trên sân khấu chính-trị xôi thịt.

Cụ thể như nhóm TTPL tự ký giấy thăng cấp cho mình, thăng cấp cho phe phái của mình. Như Tướng Tôn Thất Đính đã tự ký giấy cho mình lên Trung Tướng và nắm giữ Bộ Nội Vụ. Thứ đến là Đại Tá Đỗ Mậu cũng được thăng Thiếu Tướng và nhẩy lên làm **Phó Thủ Tướng đặc trách VĂN HOÁ (VN) với trình độ bậc Tiểu Học Pháp.** (21)

Tiếp theo, sai lầm trầm trọng nhất là việc huỷ bỏ quốc sách Ấp Chiến Lược. Quốc sách này do ông Ngô Đình Nhu, Cố Vấn của TT Diệm sáng lập để đối đầu hữu hiệu với chiến tranh du kích ở miền Nam. Việc huỷ bỏ Ấp Chiến Lược đã tạo cơ hội ngàn năm

một thuở cho VC tổ chức nằm vùng, gia tăng hoạt động quấy phá, đặt bom khủng bố và ám sát v.v.

Hệ quả là tình trạng an ninh ở miền Nam sau năm 1963, càng ngày càng bị VC đe doạ. Nhiều vùng thôn quê, đồng bào phải bỏ nhà cửa, ruộng vườn vào thành phố lánh nạn VC.

Trầm trọng không kém là tệ trạng thả tù nhân bừa bãi, nhất là các điệp viên cao cấp của VC. Trong bài phỏng vấn ông Dương Văn Hiếu, cựu *'Trưởng Đoàn Công Tác Đặc Biệt Miền Trung',* có đoạn cho thấy tệ trạng nêu trên là sự thật:

*"**Chính Tổng Trưởng Nội vụ Hà Thúc Ký đã thả [Vũ Ngọc] Nhạ sau 1963.** Nhạ tái hoạt động với cụm tình báo A 22 trong đó có [Huỳnh Văn] Trọng và Lê Hữu Thúy, tự Thắng".....*

*....."Riêng về Đỗ Mậu, ông hận tôi [Dương Văn Hiếu] vì ĐCTĐBMT đã phát hiện và **bắt Thiếu úy Lê Hữu Thúy, một điệp viên VC** được ông đặt làm Trưởng phòng An ninh tại Nha An ninh Quân đội".* (22)

Sai lầm hơn nữa là việc thả điệp viên VC Trần Quốc Hương, tức là Mười Hương. Chính hắn là ủy viên Trung Ương Đảng, chỉ huy Tình Báo VC tại Miền Nam. Năm 1958, hắn đã bị Mật Vụ VNCH theo dõi rồi bắt giam. Nhưng đến năm 1964 thì Mười Hương được thả ra!

Không lâu sau, chính Mười Hương đã chỉ đạo bọn điệp viên A10, gây rối loạn ngay ở thủ đô Sài Gòn qua tổ chức chính trị, gọi là Thành Phần Thứ Ba mà chúng tôi đã trình bầy ở phần trên.

Nói tóm lại, rõ ràng là phe nhóm TTPL đã cấu kết với bọn chính-trị gia xôi thịt đã làm nhiều chuyện phản dân hại nước sau khi cướp chính quyền năm 1963.

Không những thế, họ còn thẳng tay sát hại, hoặc đâm sau lưng chiến sĩ Quốc Gia. Điển hình là ngày 9-5-1964, trong khi ông Ngô Đình Cẩn bị sát hại ở Sài Gòn thì ngoài Huế, ông Phan Quang Đông (1928-1964) bị đem ra xử bắn. Ông ấy là ai?

Xin thưa, ông ấy là Chiến Sĩ Quốc Gia, là **Chỉ Huy Trưởng Trung Tâm Kiểm Thính Huế, cơ quan tình báo, hoạt động phía bắc vĩ tuyến 17, không dính líu gì đến chuyện mật vụ ở miền Nam.** (23)

Xem tiểu sử của ông thì ai cũng thấy: Năm 1955, ông là nhân viên của Sở Nghiên Cứu Chính trị dưới quyền của BS Trần Kim Tuyến. Năm 1956, ông làm Trưởng Ban Phỏng Vấn những người di cư vượt tuyến ở Quảng Trị.

Từ năm 1956 đến 1957, ông hoạt động cho tổ chức tình báo, tìm hiểu hoạt động của VC ở ngoài Bắc VN, để báo cáo cho Sở Nghiên Cứu Chính Trị.

Bắt đầu từ tháng 07-1957, ông tổ chức cho điệp viên vượt tuyến (qua sông Bến Hải) ra ngoài Bắc hoạt động. Đến tháng 05-1961, ông là chỉ huy Trung Tâm Kiểm Thính Huế với nhiệm vụ, theo dõi việc chuyển quân và các hoạt đông quân sự của quân Bắc Việt tại Lào và miền Nam. (24)

Sự thật rõ ràng là như vậy mà ông Phan Quang Đông bị phe nhóm TTPL kết tội là *"đàn áp Phật Giáo, thủ tiêu, bắt giam và hành hạ dã man, tàn bạo những người đối lập"!*

Quý vị nào còn hoài nghi, xin kiểm chứng trên Website của *Tự Điển Bách Khoa,* có đoạn đã viết nguyên văn:

"Phan Quang Đông cho hủy tòan bộ hồ sơ, tài liệu, danh sách nhân viên và máy móc truyền tin liên lạc ngoài Bắc nhằm bảo mật và bảo vệ sinh mạng cho nhân viên, những điệp viên đang hoạt động và đang kẹt lại tại miền Bắc.

Ngày 30 tháng 01 năm 1964, tướng Nguyễn Khánh và Trần Thiện Khiêm lại làm một cuộc đảo chính và bắt giam các tướng Trần Văn Đôn, Lê Văn Kim, Tôn Thất Đính, Mai Hữu Xuân và thành lập Tòa án quân sự đặc biệt đem Phan Quang Đông và Ngô Đình Cẩn ra xét xử .....

..... Ngày 09 tháng 05, Phan Quang Đông bị xử bắn tại sân vận động Tự Do tức sân Bảo Long (Huế), buổi tử hình ông diễn ra rất ghê rợn. Vợ Phan Quang Đông đang bụng mang dạ chửa sắp đến tháng đẻ, đã ngất lịm ngay tại pháp trường khi chứng kiến cảnh chồng bị trói vào cọc... (25)

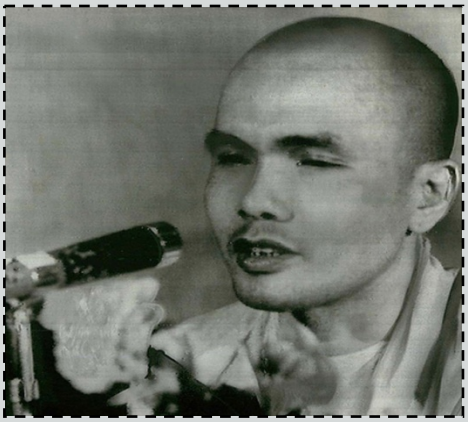

(Sư hổ mang, VC Thích Trí Quang => Photo courtesy Google Image search)

Quả thật, đó là hành động bất nhân, bất nghĩa của phe nhóm TTPL trên sân khấu chính-trị xôi thịt. **Vì áp lực của tên TỘI ĐỒ VC Thích Trí Quang, hay của bất cứ phía nào, khi sát hại ông Phan Quang Đông và bỏ rơi các điệp viên ở ngoài Bắc vẫn là hành động phản phúc và đâm sau lưng Chiến Sĩ Quốc Gia.**

Trường hợp kế tiếp là ông Dương Văn Hiếu. Chính ông cũng bị phe nhóm TTPL bắt giam, rồi đầy đoạ ông ở ngoài Côn Đảo. Nhiều người gán cho ông biệt danh là *'Hùm Xám của chế độ'*. Nhưng sự thật cho thấy, ông là Chiến Sĩ Mật Vụ xuất sắc trong việc chỉ huy ĐCTĐBMT — đã bắt được rất nhiều điệp viên cao cấp của VC mà trong Bài I, chúng tôi đã trình bầy chi tiết về việc này.

Tóm lại, từ việc huỷ bỏ quốc sách Ấp Chiến Lược đến việc thả tù nhân bừa bãi và bỏ rơi các chiến sĩ Biệt Kích ở ngoài Bắc v.v. nhóm TTPL đã góp phần không nhỏ, giúp cho VC xâm chiếm miền Nam năm 1975.

Không những thế, sau khi miền Nam thất thủ, nhiều TTPL còn viết 'hồi-ký chính-trị xôi thịt' nhằm phủ nhận chuyện phản phúc và phản quốc.

Vừa Nói Như Vẹt, Vừa Nói Như Vẹm

Cuốn *'VN Máu Lửa Quê Hương Tôi'* (VNMLQHT) của Hoành Linh Đỗ Mậu là trường hợp cụ thể, trong đó có nhiều nơi vừa nói như vẹt, vừa nói như vẹm. Chẳng hạn như Chương 18, tựa đề là *'Cuộc Cách Mạng 1-11-1963*'. Sau khi tác giả cáo buộc Bốn Anh Em TT Diệm hết tội này đến tội khác thì tiến tới kết luận:

*"**....** Dân chúng miền Trung đã âm thầm viết thành bản án lịch sử để lại cho hậu thế đời đời qua hai câu ca dao truyền miệng cho nhau:*

*Nhà Ngô có bốn **gian hùng***

*Diệm **ngu,** Nhu **ác,** Cẩn **khùng**, Thục **điên"** ...* (26A)

Chúng tôi xin hỏi, thế nào là GIAN HÙNG, nếu không phải là kẻ có nhiều mưu mô xảo quyệt và tham vọng lớn, thường dùng những thủ đoạn gian ác để thắng đối phương? Như Hồ Chí Minh chẳng hạn. Hắn là kẻ gian hùng hàng đầu trong lịch sử. Xuất thân là gã bồi tàu cho Pháp (tàu thuỷ L'Admiral La Touche Tréville năm 1911), nhưng nhờ sở trường nói ngược nói xuôi; nhờ nhiều mưu đồ xảo quyệt; nhờ những thủ đoạn gian manh; nhờ dã tâm bẩm sinh, sử dụng xương máu của hàng triệu Bộ Đội và lương dân qua chiêu bài *'đánh Pháp chống Mỹ'*, nên Hồ leo lên Chủ Tịch Nhà Nước VC.

Sự thật này cho thấy, người NGU, người KHÙNG, người ĐIÊN, người ÁC đơn thuần, không thể nào là GIAN HÙNG được. Nên hai câu 'ca dao' nêu trên mâu thuẫn với nhau. Nói cách khác, đó là tệ trạng vừa nói như vẹt, vừa nói như vẹm. Thiết tưởng, chỉ có kẻ mắc bệnh tâm thần thì mới tin hai câu ca dao ba láp ấy là của *'dân chúng miền Trung truyền miệng'*.

Vì vậy, vấn đề được nêu lên, chắc hẳn vì thù oán nên tác giả Đỗ Mậu mới dùng hai câu ca dao ba láp ấy để bôi nhọ dòng họ Ngô Đình?

Theo lời thuật lại của LM Cao Văn Luận, được viết trên trang 276 của cuốn *'Bên Dòng Lịch Sử VN'* thì Đại Tá Đỗ Mậu đã nhờ LM Luận, xin TT Diệm cho ông ta lên Tướng:

"Cha biết từ mười mấy năm rồi, tôi đã phục vụ gia đình họ Ngô hết mình mà chỉ trả công cho tôi với chức Đại Tá, cha hay gặp Tổng Thống, xin Cha thưa với Cụ, cho tôi lên Tướng". (12A)

Đến khi gặp TT Diệm, LM Luận trình bầy ước muốn của Đỗ Mậu:

"Thưa cụ, tôi rất quen biết Đại Tá Đỗ Mậu từ lâu và biết ông đã có công nhiều với cậu Cẩn và với cụ. Xin cụ thăng chức cho ông lên Tướng".

TT Diệm thẳng thắn trả lời:

"Cha nói lạ quá, làm Tướng thì phải có một chút học thức và văn hoá. Đỗ Mậu trước kia chỉ là anh Đội Khố Xanh, nay đưa lên làm Đại Tá là tột bực rồi, lên Tướng làm sao được".

Vẫn theo lời LM Luận thuật lại, không may người lính hầu bàn trong lúc ăn sáng ở Dinh Độc Lập, nghe được cuộc đàm thoại ấy. Hắn là nhân viên An Ninh Quân Đội dưới quyền của Đỗ Mậu, nên kể lại cho Đỗ Mậu nghe. Từ đó ông ta mang lòng thù oán, không những TT Diệm mà còn cả dòng họ Ngô Đình.

Trở lại nội dung cuốn VNMLQHT, nói tóm lược là 'đấu tố' dòng họ Ngô Đình; bôi nhọ hai thời kỳ Đệ Nhất và Đệ Nhị VNCH. Trong khi đó, tác giả vu cáo cho Toà Thánh La Mã, đại ý là phía gây ra chiến tranh máu lửa ở VN (1945-1975). Có lẽ *'Chương 21-Kết Luận'* là chương sách rõ ràng nhất, cho thấy tệ trạng vừa nói như vẹt, vừa nói như vẹm:

*".... **Miền Nam đã bị thôn tính** từ ngày ông Diệm đặt chân về nước để **làm tròn nhiệm vụ Công giáo hóa miền Nam Việt Nam...."***

*"..... Trong cuộc chiến "Công-Cộng" đó, Cộng sản quốc tế đã khôn ngoan vận dụng được yếu tố tất thắng quan trọng nhất là sức mạnh vô địch của lòng dân, **còn Thiên Chúa giáo quốc tế thì thô bạo và kiêu căng nên đã bị đại khối dân tộc khước từ và chống đối mãnh liệt".*** (26B)

Chỉ cần đọc đoạn văn nêu trên, ai cũng thấy đó là luận điệu, không những vu khống cho TT Diệm và bôi nhọ Thiên Chúa Giáo, mà còn có hậu ý, muốn xuyên tạc lịch sử. Vì sự thật cho thấy, từ năm 1945 đến nay (2012), đại khối Dân Tộc VN vẫn liên tục, hoặc công khai, hoặc ngấm ngầm, chống lại ách nô lệ Mác-Lênin. **Chỉ vì Hồ Chí Minh làm tay sai, nhận chỉ thị của CS Nga-Tàu thành lập đảng CSVN năm 1930, nhằm nhuộm đỏ Đông Dương. Nên Đông Dương mới biến thành chiến trường đẫm máu suốt 30 năm trời (1945-1975) giữa hai khối Tư Bản Âu Mỹ và CS Nga-Tàu.**

Sự thật hiển nhiên là như vậy, làm sao CSVN và bọn đồng loã có thể chối cãi? Dù sao, VNMLQHT vẫn phản ánh 'nguyên tắc' cổ xưa, *'đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu'* giữa Hoành Linh Đỗ Mậu và CSVN. Nếu không thì tại sao *'Công An Nhân Dân'* — lực lượng *'trung thanh khuyển mã'* của CSVN — cho xuất bản và quảng cáo om xòm cuốn 'hồi-ký chính-trị xôi thịt' ở VN? (26C)

'Trung Thành Khuyển Mã'

Theo chuyện cổ xưa thì nhà sư nuôi chó, khi chùa gặp hoả hoạn, nó vội vàng tha quyển kinh, chạy ra ngoài vườn rau, tránh cho cuốn kinh khỏi bị cháy.

Thứ đến là chuyện con ngựa. Khi chủ nhân cỡi nó trên lưng, nhưng không may ông ta chết ở dọc đường. Nó liền chạy ngược trở lại, mang xác chủ nhân về chỗ cũ cho trọn tình trọn nghĩa. Đó là nơi mà nó và chủ nhân đã vui buồn bên nhau.

Hai câu chuyện ấy cho thấy, 'khuyển mã tri tình' là sự thật. Đây là điểm son của loài chó, loài ngựa với chủ nhân. Nhưng chủ nhân của loài khuyển mã là BẠO CHÚA thì sao?

Chúng tôi xin thưa, cổ nhân gọi đó là 'trung thành khuyển mã'. Lẽ dễ hiểu là loài 'khuyển mã tri tình' thật đấy, nhưng khối óc và con tim của chúng vẫn chưa đủ sức để phân biệt được Chính và Tà, Thiện và Ác, Đúng và Sai.

Vì thế, khi luận cổ suy kim thì ai cũng thấy việc tôn thờ Hồ Chí Minh, hoặc trung thành với đảng CSVN, đương nhiên là chuyện 'trung thành khuyển mã'.

'Công An Nhân Dân chỉ biết còn Đảng còn mình'.

Đó là khẩu hiệu. Đó là lời dậy bảo. Đó là lời tự thú — tiềm ẩn chuyện **'trung thành khuyển mã'** của 'Công An Nhân Dân' (CAND). Chỉ vì lương bổng. Chỉ vì quyền lợi. Chỉ vì miếng ăn mà CAND cúi đầu thi hành lệnh của bạo chúa CSVN. Chúng bất chấp Chính và Tà; bất chấp Thiện và Ác; bất chấp Đúng và Sai; bất chấp việc phản dân hại nước. Tất nhiên đó là chuyện 'trung thành khuyển mã' không thể nào chối cãi.

Chứng cớ cụ thể là trong mấy năm gần đây, bọn CAND liên tục thi hành lệnh của bạo chúa CSVN: Đánh đập, thủ tiêu, hoặc bắt giam những người yêu nước chống Tàu Cộng xâm lược. Vụ bắt giam hai nhạc sĩ Việt Khang và Trần Vũ Anh Bình là chứng cớ rõ ràng, tưởng như còn 'nóng hổi'.

Chắc chắn là bọn CAND đều biết, tổng cộng hàng trăm lần Tàu Cộng đã xâm phạm lãnh hải, bắt giam hay bắn giết ngư dân VN, nhưng CSVN vẫn cúi đầu nói như vẹm, cho đó là *'tàu lạ của nước ngoài'*. Thế nhưng, trong khi đó chúng cho CAND, lùng bắt những người yêu nước chống Tàu Cộng xâm lược. Như vậy thì rõ ràng, CAND là bọn 'trung thành khuyển mã'. Vì vai trò của đảng CSVN có khác gì vai trò của bọn quan Thái Thú?

Danh Thơm Muôn Thuở Và Ô Uế Ngàn Thu

Sử gia Titus Livy (Roman Historian, 59 B.C. ~ A.D. 17) bảo rằng, 'SỰ THẬT chỉ có thể bị che dấu, chứ không bao giờ bị huỷ diệt' (Truth is often eclipsed but never extinguished).

Vì thế, bất chấp bọn truyền thông thiên tả diễn trò lương lẹo. Bất chấp nhóm TTPL viết 'hồi-ký chính-trị xôi thịt' nhằm chạy tội. Bất chấp phe phái của họ nguỵ biện lòng vòng. Họ vẫn không thể tránh khỏi ô uế ngàn thu trong sử sách.

Chỉ cần nhìn lại vài ba sự kiện lịch sử như đã trình bầy ở trên, ai cũng thấy họ là những kẻ vừa phản phúc, vừa phản quốc. Chỉ vì lợi lộc và tham vọng cá nhân, họ đã gây ra không biết bao nhiêu việc phản dân hại nước sau khi CIA mua chuộc.

Chính Tướng Trần Văn Đôn đã xác nhận trong cuốn 'VN Nhân Chứng', ông ta có nhận 3 triệu đồng (VNCH) từ Trung Tá CIA Lucein Conein. Không hiểu, đó là tiền CIA trả công, hay tiền thưởng phụ trội cho nhóm TTPL chia nhau? Theo Sử Gia Hoàng Ngọc Thành thì số tiền mua chuộc nhóm TTPL và nhiều chi phí khác cho việc đảo chánh, cao hơn rất nhiều. (15B)

Tóm lại, như đã nêu lên, năm 1963 Tướng Minh đứng đầu nhóm TTPL, giật sập Đệ Nhất VNCH. Đến năm 1975, Tướng Minh đứng đầu chính phủ Bù Nhìn cùng với ông 'Tiến Sĩ Giấy' Vũ Văn Mẫu, kết thúc Đệ Nhị VNCH để dâng miền Nam cho giặc Cờ Máu Sao Vàng.

Trong biến cố 1963, song hành với nhóm TTPL còn có bọn sư sãi HỔ MANG. Chúng cũng không thể nào tránh khỏi ô uế ngàn thu trong sử sách. Ô danh hàng đầu là Thích Trí Quang, Thích Đôn Hậu, cùng nhóm Phật Giáo Ấn Quang, tức là *'Giáo Hội Phật Giáo VN Thống Nhất'*. Chúng đều là tay sai đặc lực của CSVN diễn trò BUÔN THẦN BÁN THÁNH và gây RỐI LOẠN ở miền Nam.

Trăm năm bia đá thì mòn
Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ

Quý vị nào cần tìm hiểu thêm chi tiết về bọn sư sãi hổ mang, xin bấm vào LINK phía dưới để đọc bài ***"Thượng Toạ Thích Tâm Châu Nói Gì Về Trí Quang Và Phe Ấn Quang":***

http://motgoctroi.com/StNguoiNViec/Tt_TTQuang/TtTriQuang.htm

Đồng thời, trong bài ***'Phật Giáo Ấn Quang Và Chiêu Bài Hòa-Hợp, Hòa-Giải'***, bà Hàn Giang Trần Lệ Tuyền đã nêu lên nhiều chứng cớ chính xác cho thấy, thực chất của nhóm sư sãi hổ mang nêu trên. Chúng vẫn tiếp tục, vừa nói như vẹt, vừa nói như vẹm. Quý vị nào chưa đọc, xin mời, bấm vào LINK phía dưới:

http://hon-viet.co.uk/HanGiangTranLeTuyen_PhatGiaoAnQuangVaChieuBaiHoaHopHoaGiai.htm

Đúng như văn hào Mark Twain (1835-1910) đã quả quyết: *'SỰ THẬT có sức mạnh tuyệt vời và tất nhiên sẽ thắng'* (Truth is mighty and will prevail. There is nothing the matter with this, except that it ain't so — Notebook, 1898).

Vì vậy, sự thật lịch sử năm 1963 và Chính Nghĩa Quốc Gia càng ngày càng sáng tỏ. TT Ngô Đình Diệm nói riêng và các Chiến Sĩ Quốc Gia nói chung đều danh thơm muôn thuở.

(Photo courtesy Google Image search)

Khẳng định rằng: **Từ thời Pháp Thuộc đến nay, TT Ngô Đình Diệm vẫn là người ĐẦU TIÊN và DUY NHẤT TRONG LỊCH SỬ cận đại, đã đem ánh sáng Dân Chủ Tự Do và đời sống tươi thắm cho dân chúng trong 9 năm cầm quyền.**

Dĩ nhiên, TT Diệm và những người hợp tác với Ông, không tránh khỏi sai sót, hay lầm lẫn. Lẽ dễ hiểu là 'nhân vô thập toàn'.

Vả lại, thời Đệ Nhất VNCH (1955-1963) là thời kỳ khó khăn vô cùng để thực thi Dân Chủ Tự Do. Trước hết là VC phá hoại liên miên. Thứ đến là phe nhóm 'chính-trị gia xôi thịt' đối kháng. Hễ bất đồng chính kiến, hay tham vọng cá nhân không được thoả mãn là họ tìm cách đánh phá, kể cả việc sử dụng bạo lực chống lại Chính Phủ. Nhưng bất chấp khó khăn, TT Ngô Đình Diệm đã lãnh đạo nội các của Ông, vượt qua tất cả chông gai, hoàn tất được công việc thực thi Dân Chủ Tự Do.

Nhìn lại quá khứ, gần 5 ngàn năm lịch sử, thời kỳ nào VN Độc Lập thì theo thể chế QUÂN CHỦ. Mãi đến năm 1955, sau khi lấy lại TOÀN VẸN Chủ Quyền cho đất nước từ tay người Pháp, TT Ngô Đình Diệm thành lập Đệ Nhất VNCH.

Trước sự thật hiển nhiên như vậy, dù bôi nhọ TT Diệm thế nào chăng nữa, xét cho cùng thì từ ngày lập quốc đến nay (2012), **DUY NHẤT trong lịch sử VN, chỉ có Chính Phủ Ngô Đình Diệm là CHÍNH DANH theo đúng tinh thần Dân Chủ Tự Do là 'của dân, do dân, vì dân'.**

Đối nghịch lại là CSVN, sau hai lần chúng sử dụng **BẠO LỰC ĐỂ CƯỚP CHÍNH QUYỀN** (1945 & 1975) nhằm áp đặt ách nô lệ Mác-Lênin trên đất nước VN: **Tất cả mọi việc chúng làm đều là 'của đảng, do đảng, vì đảng'. Tất nhiên, bất cứ ai cho rằng, Chính Phủ VC hay Cộng Hoà XHCN có 'CHÍNH DANH', đều là những kẻ vừa nói như vẹt, vừa nói như vẹm.**

San Ramon 29-11-2012
Trần Quốc Kháng

---

(1) Copyright © by Tran Quoc Khang AKA Do Quoc Anh-Thu. All rights reserved.

* Nếu quý vị có cùng quan điểm, xin vui lòng FWD NGUYÊN VĂN bài viết này đến các diễn đàn (Egroups), hoặc địa chỉ Emails cá nhân. Trân trọng cám ơn.

* Quý vị nào muốn POST trên Website, hay đăng bài viết trên Đặc San, Tuần Báo, Nhật Báo v.v... xin liên lạc với chúng tôi (NXBLamSon@gmail.com).

* Tác giả giữ bản quyền tất cả các bài viết, cấm ngặt việc POST hay trích đăng bừa bãi, hoặc cắt xén, hoặc sửa đổi bài viết, với chủ đích mờ ám. Bất cứ cơ quan ngôn luận nào tắc trách, không tôn trọng tác quyền sẽ hoàn toàn chịu trách nhiệm trước công luận và luật pháp.

(2) Khoảng cuối thập niên 1980, chúng tôi đã sử dụng câu chuyện 'Con Vẹt Của Ông Ngô Đình Cẩn' trong bài viết khác — đã gởi đăng trên tờ Lửa Việt (Canada), Chuông Việt (San Jose), VNTP (Virginia) và tuần báo Sài Gòn Nhỏ (California).

Tài Liệu Tham Khảo

(3) *"Nam Việt Nam 1954-1975 - Những Sự Thật Chưa Hề Nhắc Tới"*, Hoàng văn Lạc và Hà Mai Việt.

(4) *"Việt Nam Máu Lửa Quê Hương Tôi"*, Hoành Linh Đỗ Mậu, Chương 18 "Cuộc cách mạng 1-11-1963".

(5) *"Bên Dòng Lịch Sử Việt Nam 1940-1975",* LM Cao Văn Luận, trang 252.

(6A) Vietnam War, www.historypalce.com.

(6B) *"Bọn ác ôn côn đồ",* Tú Gàn, http://ngothelinh.tripod.com.

(7) *"Dòng Họ Ngô Đình, Ước Mơ Chưa Đạt",* Nguyễn Văn Minh, ấn bản 2004.

(8) *"Trùm Điệp Báo Mười Hương",* Lữ Giang, Website 'QUÊ HƯƠNG NGÀY MAI'.

(9) "*TT Tâm Châu nói rõ hết về Trí Quang và nhóm Ân Quang",* Sưu Tầm, http://ucchau.ndclnh.com.

(10) *"Vụ Hành Quyết Ông Ngô Đình Cẩn 1964",* Trịnh Quốc Thiên.

(11) "*Cái chết của ông Ngô Đình Cẩn",* Nguyễn Văn Minh.

(12) (12A) Bên Dòng Lịch Sử VN, LM Cao Văn Luận, TanTu XB 1983, trang 235 & 276.

(13) Real Peace - No More Vietnams, TT Richard Nixon, Touchstone XB 1990.

(14) The Pentagon Papers, Volume 2, 741-743, OFFICE OF THE SPECIAL ASSISTANT FOR COUNTERINSURGENCY AND SPECIAL ACTIVITIES.

(15) (15A) (15B) (15C) Những Ngày Cuối Cùng Của Tổng Thống Ngô Đình Diệm, Sử Gia Hoàng Ngọc Thành, XB 1996, trang 511, 197, 517 & 219.

(16) Why Vietnam War? Sử Gia Hoàng Ngọc Thành, XB 2001, trang 159 & 213.

(17) Lịch Sử Như Ánh Mặt Trời , NB Lương Vĩnh Thế.

(18) Hàng Tướng Dương Văn Minh, NB Lữ Giang.

(19) Trường Hợp Dương Văn Minh, LS Nguyễn Văn Chức.

(20) Việt Cộng Nằm Vùng Thời Nào Cũng Có, NB Trúc Giang, Minnesota, Hoa Kỳ.

(21) Hai Cuộc Đảo Chánh 11-11-1960 & 1-11-1963, Cựu Đại Tá Phạm Văn Hưởng.

(22) Cuối Cùng Dương Văn Hiếu Lên Tiếng, LS Lâm Lễ Trinh.

(23) (24) (25) Bách Khoa Toàn Thư Wikipedia.

(26A) (26B) Việt Nam Máu Lửa Quê Hương Tôi, Hoành Linh Đỗ Mậu, Chương 18 & 21, website Văn Tuyển (http://quanvan.net/).

(26C) Khi CSVN xuất bản VNMLQHT ở VN thì nội dung được sửa chữa. Và cuốn 'hồi ký' này mang tựa đề khác là 'Tâm Sự Tướng Lưu Vong'.

NXB Lam Sơn Trân Trọng Giới Thiệu:

Truyện Dài Thời Chiến tranh 1945-1975

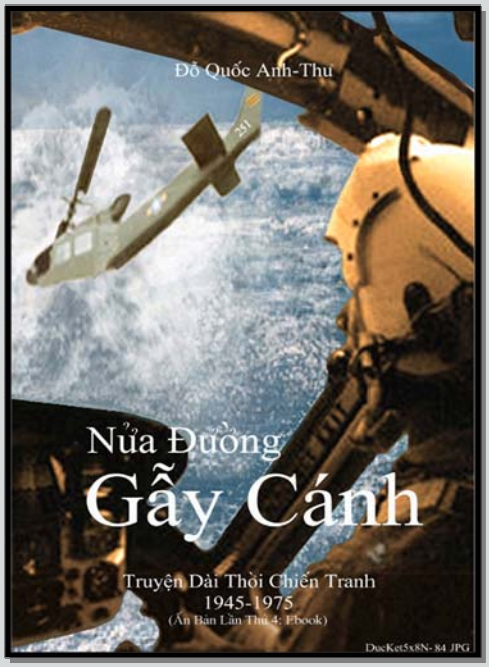

Trong ấn bản lần thứ 3 này, nhiều phần đã được tác giả Đỗ Quốc Anh-Thư sửa đổi. Qua 425 trang sách, dầy gấp đôi cuốn cũ, NĐGC có nhiều tình tiết hấp dẫn, kèm theo sự kiện lịch sử, để phản ảnh trung thực thảm cảnh 30 năm chiến tranh máu lửa (1945-1975).

- **Hai biến cố lịch sử xẩy ra ngày 20-7-1954 và 30-4-1975, đã làm cho hàng triệu người "đổi đời" đột ngột và vô cùng đau thương. "Nửa Đường Gẫy Cánh" chỉ là câu chuyện điển hình, cốt truyện được xây dựng trên sự thật -- xẩy ra trong thời gian chiến tranh.**
- **Thảm cảnh của miền Nam trong cơn hấp hối và nỗi hận sầu "nước mất nhà tan" của hai Hoa Tiêu Không Quân VNCH trên Tuần Dương Hạm USS Blue Ridge ngày 30-4-1975.**
- **Những bí ẩn của phi vụ "Không Số" -- do Hoa Tiêu VNCH và Hoa Kỳ đảm trách -- cùng hoạt động của các chiến sĩ Biệt Kích Lôi Hổ dọc theo đường mòn Hồ Chí Minh và ngã ba biên giới Việt-Miên-Lào.**

- **Câu chuyện kinh hoàng và thảm cảnh đau thương của dân chúng VN trên hành trình tỵ nạn Cộng Sản nơi biển Đông: Từ tàu Greenboard đến tàu American Racer, trong trại tạm trú Wake Island và Fort Chaffee.**

- **Thảm cảnh đoạn trường của 2 cựu SVSQ Trường Võ Bị QGVN cùng hàng triệu người dân Việt: Một đời người, hai lần quốc hận, phải sống trong thảm cảnh "nước mất nhà tan".**

Ấn Bản Lần Thứ Tư: eBook Version.
Copyright® 1985 & 2007.
All rights reserved.
Free downloads for personal, educational or academic uses, but NOT for trade or commercial purposes (1).
Quý vị muốn nhận eBook
'Nửa Đường Gẫy Cánh'
— hoàn toàn miễn phí —
xin viết email cho NXB LamSon
(NXBLamSon@Gmail.com)
Chúng tôi sẽ gởi toàn bộ eBook NĐGC
đến Đ/C email của quý vị.

Tác Phẩm Khác Của Cùng Tác Giả

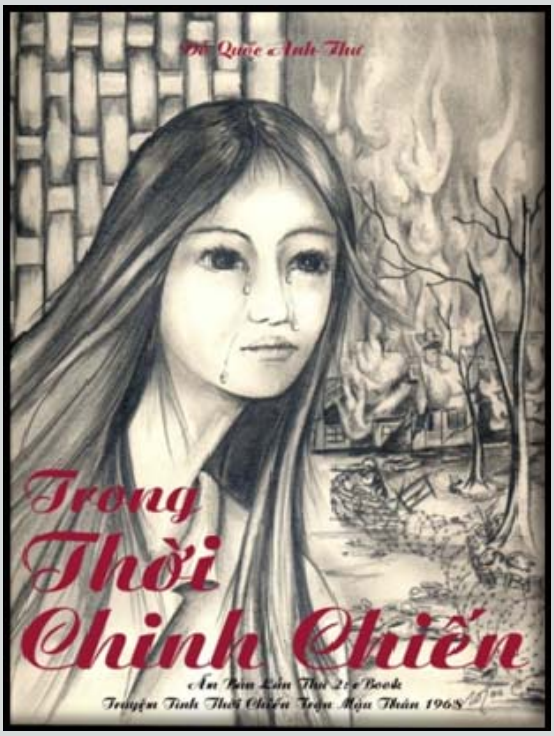

Truyện Tình Thời Chiến Trận Mậu Thân 1968

Đỗ Quốc Anh-Thư

Ấn Bản Lần Thứ Hai,

eBook Version

Free downloads for personal, educational or academic uses, but NOT for trade or commercial purposes

- **Tết Mậu Thân 1968, giặc Cờ Máu Mác-Lênin mở trận *'Tổng Công Kích'* ở Sài Gòn, Huế và nhiều thành phố khác. Súng nổ, người chết. Hàng chục ngàn nạn nhân bị thương vong. Hàng chục ngàn trẻ em và phụ nữ trở thành cô nhi quả phụ, hoặc mang 'thương-tật' suốt đời.**

- **Sự thật, cô bé Hân 'Trong Thời Chinh Chiến' chỉ là biểu tượng cho hàng trăm ngàn trẻ em VN bị sa 'Dưới Hầm Tai Vạ' trong cuộc chiến áp đặt ách nô lệ Mác-Lênin ở miền Nam Tự Do.**

- **Truyện tình của cô gái 'Miền Quê Hương Cát Trắng': Nổi trôi, 'phúc hoạ' liên tục trong lúc chiến tranh.**
- **Truyện 'thập tử nhất sinh' của anh Chiến Sĩ KQ khi 'gẫy cánh' trên vùng trời lửa đạn năm 1972.**

Quý vị muốn nhận eBook

'Trong Thời Chinh Chiến'

— hoàn toàn miễn phí —

xin viết email cho NXB LamSon
(NXBLamSon@Gmail.com)
Chúng tôi sẽ gởi toàn bộ eBook 'TTCC'
đến Đ/C email của quý vị.

Tình Người Bên Kia Chiến Tuyến

Đỗ Quốc Anh-Thư

Free downloads for personal, educational or academic uses, but NOT for trade or commercial purposes (1).

Ấn Bản Lần Thứ Hai: eBook Version.
Copyright® 1992. All rights reserved.

♦ Truyện dài thời "Kháng Chiến Chống Pháp" và thảm cảnh 'một cổ đôi tròng' của đồng bào miền Bắc sau khi Mặt Trận

Việt Minh Cộng Sản (VMCS) khởi xướng chiến tranh (1946-1954).

♦ 'Vùng Quê Hương Đẫm Máu': Trường hợp điển hình, phản ánh trung thực TỘI ÁC 'LONG TRỜI LỞ ĐẤT' của quốc tặc Hồ Chí Minh và đồng đảng — trong thời kỳ "Cải Cách Ruộng Đất" ở miền Bắc VN (1952-1956).

♦ Cuốn sách dành cho độc gỉa cao niên muốn nhìn lại 'kỷ niệm' trong thời kỳ tham gia Kháng Chiến Chống pháp và nhất là các bạn thanh niên hiện nay có ý hướng 'hợp tác' với Cộng Sản.

♦ Những câu chuyện tình, khởi đầu từ ngày toàn quốc kháng chiến năm 1946, đã kết thúc bằng máu và nước mắt trên chiến trường Điện Biên Phủ.

Quý vị muốn nhận eBook
'Tình Người Bên Kia Chiến Tuyến'
— hoàn toàn miễn phí —
xin viết email cho NXB LamSon
(NXBLamSon@Gmail.com)
Chúng tôi sẽ gởi toàn bộ eBook 'TNBKCT'
đến Đ/C email của quý vị.